

Q23:38:2114C
M79
115352

சிவமயம்.
திருச்சுற்றம்பலம்.
சிதம்பரபுரணம்.

இஃது,

வைவ. பாஞ்சோதிமாமுநிவர்
அருளிச்செய்த மூலமும்,
துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாசஜயரவர் அபாற்செய்த
பொழிப்புணையும்.

திருவிடைமருதூர்
சிவபாதம்பிள்ளையவர்கள்
வேண்டுகொள்கின்ற
ம-அ-புரி மருத்துக்குடி
இரத்தினசேகரம்பிள்ளையவர்கள்
முன்னிலையில்

கோகுலாபுரம்
செய்யுநந்தசுவாமிகளின் மாணாக்கருளொருவராகியும்
வேங்கடராமமுதலியார் ஞமாரருமாகிய

அருணாசலமுதலியாரால்
பார்வையிடப்பட்டு,
கொண் டூர்

மாணிக்கமுதலியார்
இயாரவர்களது
மனோன்மனிலிடை அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பிரமாதினஸ் ஆபீஸ்.
இரண்டாம் பதிப்பு காப்ப. ரூ. 00.

ரிஜிஸ்டர் காப்பிரயிட்.

கடவுள் துணை.

அறிவிப்பு.

— ௧௯௦ —

கட்டளைக்கலித்துறை.

சென்னையிலேயுள்ள சங்களைவத்துச் சபையிற்
நன்னூல்களச்சிவீட்டுதொழிற்செய்யும் நாவலர்க்குந்
தன்னேரிவாதியபாரிகட்கும்யான் சாற்றலென்னே
இந்நூலையச்சிவீட்டுமுயலாமலிருப்பதுவே.

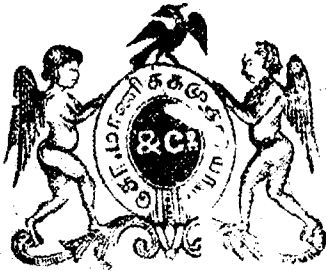
விருத்தம்.

சுற்றவாழ்தலாபாவந்களிக்கக் கருத்தினி லவாமிதக்கொண்டு
சுற்றமிழதனார் சிதம்பரபுராணம் நன்குற வச்சினிலிட்டேன் [முடச்
பெற்றதாயதனைப் பெண்டொன்றெண்ணிப் பரிபமாய்ப் பு
சிற்றறிவுடையோ ரச்சினிலேவர் சிதம்பரபுராணமா மிதையே.

இச் சென்னையிலேயுள்ள அச்சுக்கடங்கள் வைத்துச் சிறப்
பாகிய தமிழ்க் காவியபுராணம் நன்னூல்முதலிய மற்றென்னாலும்
அச்சிலிட்டத் தொழிற்செய்யும் நாவில் வல்லவர்கட்கும் தனக்கு சி
வில்லாத புத்தகவியாபாரிகட்கும் யான் சொல்லுவது யாதெனில்.

இச் சிதம்பரபுராணத்தை இயலிசைநாடகமென்னு ருத்தமிழிற்
சிறந்த கல்விமான்களும் மற்ற யாவர்களும் வாசித்து மனத்தவிப்பை
யடையும்படியாய் அச்சிட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் மற்கூறிய
பாட்டின் கருத்தையுணர்ந்து ஷே சிதம்பரபுராணத்தை அச்சிடாம
லிருக்கும்படி கோருகின்றன. இதைமறுத்து உன்மனப் பொருத்த
மில்லாமற் செய்துச்சிட்டவர்கள் பெற்றாராய்ப் புணர்ந்தவர்களை
நியாவடி நியக்கடவது.

இங்ஙன

சிலமயம்,
கி.மு.ச்சிற்றம்பலம்.
விளம்பரம்.

இதனால் யாவருக்குந் தெரிவிப்பது யாதெனில், சென்னை
பெத்துநாயக்கன்பேட்டை சென்னை-ரங்கடைக்கடுத்த காட்டுப்பி
வட்டையாட்டே-கருகில் சீரங்கப்பட்டணம் சுப்பிரமணியமு
தலையார் தெருவில் மேண்டைவாடை உது-வது கதலிலகக்
முள்ளவிட்டில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் மனோன்மணிவிளாச
மென்னும் அச்சுக்கூடத்தில் பதித்திருக்கிற புத்தகங்களில்

சிதம்பாபுராணம் மூலமும் உரையும்

சிதம்பரத்திலிருக்கும் பெ. அருணாசலம் என்ற யவர்களிட
த்திலும் சிதம்பரத்தைச் சார்ந்ததில்லைவாட்டியிலும், பொ
ன்னுசாரியின்னையவர்களிடத்திலும், பண்ணுநட்டியில்
கற்பூரமரிசைவைத்திருக்கும் புதுவை-நாராயணசாமிநா
யுடையவர்களிடத்திலும், மேற்படி மனோன்மணி விளாச
அச்சுக்கூடத்திலும், தூரதேசங்களிலிருந்து வேண்டிபவர்
கள் புத்தகம் ஒன்றுக்கு இதனடியிற்கண்டவிலையும், தபாற்சிலவு
அரு-ச-ம், அதுபற்றிப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியது.

சித்தரன் பவுண்டுசெய்த புத்தகம்-க-க்கு-ருபா-கல.
காயித பவுண்டுசெய்த புத்தகம்-க-க்கு-ருபா-க.

பன்னிரண்டு புத்தகம் மொத்தமாகவாங்குகிறவர்களுக்கு ஒரு புத்தகம்
அதிகமாகக் கொடுக்கப்படும்

இப்போது பதிப்பித்திருக்கும் புத்தகங்களின் விவரம்.

அகஸ்தியர் வேரத்திரட்டு-கிருவாச-திருவிசைப்பா-திருப
பல்லாண்டு-பெப்பராணச்செய்யுள்-சாட்டு இவைகள் டங்கிய,

அருடபா
சானந்தகணேசர்புராணம்
கட-ஸ்கந்தமாகிய பாகவதவசனம்
நானவாசிட்டவசனம்
கந்தாநதாநியு...
இரங்கேசரெண்பாடரை
குசலவாடகம்
ஜோகிநாடகம்
சாரங்கதானகை
சகஸ்திரமுதர' வணங்கதை [கை
சின்னசாமியாஸ்திரியாராலியற்றிய பவகா' வகீர்த
இராமதாஸ்கீர்த தனை

இன்னும் பலவித தாழ் நெலங்குமுதலிய வயித்தி சரஸ்திர
களும் விலைசரசமாய் விபணைசெய்தவருவதால் வேண்டிபவர்கள்
மதகண்டவிட்டில் விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சபரநாயகர் து.சி.

அறுசீர்க்கழிநெடி லடிய ிரியவிருத்தம்.

நீர்தாங்கும் பார்தாங்கு நெமொர் மலையனு நிரந்தபோற்ற
வார்தாங்கு புளகமிரு களபர் ல மலைவனிதை மகிழ்ந்தோர்த்
தார்தாங்கு சீடாமலி நிவ்வறிப் பப்பொதுவினடந்தயங்காசிற்குஞ்
சீர்தாங்கு வேதாந்த நாற்பத பரஞ்சுடனாச் சிந்தையெய்வம்.

உருவமொரு நாலாகி யுருவருவத் திருவுருவ மொன்றே யாகியரு
வொரு நாலாகி யப்பாலாய்ப்பொலு மள விடாத, பொருவினத்தவயி
ர்கடொறும் புணராமற் ற ணர்ந்தருளே பொழிந்தெல் லோர்க்குங், சு
ருதரிய திருச்சிற்றம் பலத்திலுந் பெரொளியைக் கருத்துப் பிவப்
பாம்.

இதன்-கருத்து. ஞானகாச உருவமாயிருப்பதைக் கண்களினம்
கண்டு தொழக்கூடாமையினாலும் வேதாகமங்களால் அள விடப்படாத
தை வாக்கினால் துதிக்கப்படாமையினாலும், குருமனப்பெய்தல்
குத் தியானம் செய்வாம்—ம். (க)

உருவமொரு நாலாகி யுருவருவத் திருவுருவ மொன்றே யாகியரு
வொரு நாலாகி யப்பாலாய்ப்பொலு மள விடாத, பொருவினத்தவயி
ர்கடொறும் புணராமற் ற ணர்ந்தருளே பொழிந்தெல் லோர்க்குங், சு
ருதரிய திருச்சிற்றம் பலத்திலுந் பெரொளியைக் கருத்துப் பிவப்
பாம்.

இ-ன். பிரமன்-விஷ்ணு உருத்திரன்-மயேஸ்வரன் என நான்கு,
உருவமாயும், சகலவித கள மென்பமான பூகயிலாச மேருகயிலாச
தந், ஆம் பிரமாண்டத்திற்குமேலாக. வெளியில் அப்பிரகிருதகயி
லாசத்தின் மூத்தருளியிருக்குஞ் சதாசிவமூர்த்தியாகியும், விஷ்ணு
ருபமான பரபித்து, பரநாத, பராச, நி, பரசிவம் என்னும் நவரூத்
துவகளுமாகியும், அந்ரு மேலுமாகியு அந்ருமேலும் அத்தவி
தத்திலும் எண்ணிக்கைபடாத இப்படி அப்படியென்று வலமை
சொல்லப்படாத சராசர ஜீவகோடிக்கொன்றாம் சலலாமல் தருதி

நந்து கருணையென்னும் அந்தத்தையே சொரிந்துக்கொண்டு பாவ
ரும் நினைத்தற்கிதாகிய ஞானசபையிலே ஓங்கார உருவமாய்ப் பிர
காசிக்கும் பரஞ்சோதியை இடையிந்தத்தில் நிறுத்துவாம்—6. ம.

இதன்-கந்தது. பிண்டபிரமாணங்களில் ஏகஉருவமாய் விள
ங்கியுஞ் சருட, திவி சங்காரம்-திடோபவம் - அனுகிரகம் என்னும்
ஐந்தொழிலும் நடக்கத்தக்கதாக உபே. ஸம் ஆனந்தநடனஞ்செ
ய்யுஞ் சபாபதியை நினைவிலே நிறுத்துவாம்—6. ம. (உ)

அருமறையின் சிவகாமியா யனந்தமாய்ப் பூரணம் - ம. கி
யொருமுதலா யுண்பையா யுணர்வாக யாவும் - ம. கி
யிருமலம்ந் திருப்போர்கள் விருப்பாகி மணிமன்று - ம. கி
கிருமகிழ் நின்றாடுஞ் சிதம்பரத்தை யெகா-ஞஞ் சிந்தை செய்வாம்.

இ-ள். வேதங்களின் கொசாகிய உபபிடதங்களின் பிரசமாய்,
இறுதியில்லாததாய், எங்கும் சிவபிரமாணமாய், ஆசைவில்லாத
ஞாமாய், இரகசியப்பொருளாய், ஞானரூபமாய், ஆனந்தமயமாகிவி
ளங்கியும் பெரிய அஞ்ஞானமயமாகிய நான் என்னும் ஆனவமலமும்
பிரகாயம் என்னும் மாயாமலமும், நான் கல்லுநடத்தையுடையன
ன் என்னும் காமியமலமும் சுகிய இந்த மும்மலங்களும் நீங்கிப்பத
ஞ்சலி வியாழ்கிரமபாதர் முதலாகிய சிவபக்தஜனங்க ளாச்சிக்கத்த
க்கதாகி நவரத்தினம்-இனல் ஆலங்கரித்த திருசகிற்றம்பலத்தில் எப்
பிரதம் ஞானசத்தியாகிய சிவகாமசவுந்தரி ஆனந்தபரவசமானத் த
ர்சிக்கென்று நடனஞ்செய்யும் ஞானகாசசொர பரவசசிதம்பரத்தை
எந்தநிலையும் தியானஞ்செய்வாம்—எ-று. (க)

சிவகாமியம்மன் மதி.

இருபதமுந் துடியிதையுந் திகழுடையுந் தனதடமு மியற்பொற்
பூணுந், கருவியுஞ் செவ்வாயும் வெண்ணாயும் பசுரம், ஞான
முநீர்க்கையும், பொருடாயும் - லநாணுங் கந், ரமும் புரிமுதலும்புனி
தன் கண்ணுந், திருநகுஞ் முராவமுடும் சிவகாம சக்தரிதான் செ
ன்னிடு ப்பாம்.

இ-ள். உடைய பாதாவிந்தங்களை உட்கைக்கு ஒப்பாயிற்
றிடையும் அவ்விடைகளிளங்கு. பட்டாடையும், மேகலாபாணமு
ம், பெரியதனங்களும், அதின்மல் நவரத்தினமயமாகிய கச்சம்,
இசைந்த பொன்னினுற்செய்த ஆரணங்களும், உத்தரீகமும், நீலோ
ற்பம், மலர்கள்போன்ற இருக ள்களும் செவ்வரம்பல் மருக்குஇளை
வாகிய பவளவாயும், வெண்ணிலவுபொழியும் - ம. கி
வகிலுக்கிணையாகிய புயங்களும், செங்குப் பாமலை ஏகிய காம
ருவலத்திலும்நீங்காமல் ஒப்புமையில்லாத் திருமகிளையு

தை நிலை நிறுத்திய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள், பஞ்சாக்ஷரமகிமை யினால் சுற்றாணைத் தெப்பமாக்கிக் கடலைக்கடந்த அப்பர்சுவாமிகள், பாமசுன்ன வலியனாகவந்து வழக்கேறித் தன்னடிமையென்று ஆண்டு கொண்ட சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் ஆகியமூவரும் தேவாரங்களோதியும் திருப்பெருந்துறையிற் சிவனுபதேசம் பெற்ற மானிக்கவாசகசுவாமிகள் திருவாசகமோதியும் பேறும்பெற்ற, ஆந்த நாட்டார் பாதார விந்தங்களைச் சிரசில் அணி துக்கொள்வாம்—எ-று. (அ)

தில்லைமூவாயிரவர் குதி.

எல்லைகாண்டுகர் தமமில்ய் தொருவனென்னுந் தொல்லைமா மரபுடையோர் மன்றுடையானருச்சனையாற் றாய்மைபூ ண்டோர், மல்லலா கமவிதிய மகச்சடங்கு மாமறையும் வாழ்புகண் டோர், தில்லைமூவாயிரமா முனிவர்குட் பதங்கருதிச் சிறந்து வாழ் வாம்.

இ-ள். அடியையும் முடியையும் நாராயணனுட், நான்முகனுங்க ளுதற்கரிய சபாநாயகர் இந்த மூவாயிரவருள் நானும்ஒருவனென்ற ராகையினால் தில்லைமூவாயிரத் தொருவனென்று மகிமைபெற்று வடாங்கிய திருச்சிற்றம்பல முடையாரென்னும் பெயர்பெற்றசபாபதியின னுடைய மார்த்தலிங்கத்தை ஆழகாலமும் பூசைசெய்வதினால் பரிசுத்த மாயிருக்கப்பட்ட சுவர்கள் பாமசிவன் திருவாக்கினால் மொத்திந்த இரு பத்தெட்டாகமங்களிட சொல்லும் சைவசித்தார்த்தமும் ஆகமங்களும் வேதார்த்த சாத்திரமுங்க டகண்ட தில்லைமூவாயிரவரான பிரமரிஷிக ள் பிரதாரவிந்தங்களைத் தியானஞ்செய்து சகல அபிசுவரியமும் பொ ருத்தி சுகமாயிருப்பாம்—எ-று. (அ)

சிவனடியார்கள் குதி.

மோதுமிரு வினையகலத் துதையிரு தாளெறிந்து முடிவிலாத, வா தியிரு தாளடைந்த வண்டர் புகழ் தண்டிச ரகிலம்மத்தும், வேடுவ றிசைவநெறி வருவாது சிவஞானம் விளங்கா நிற்கும், போதமுடைய ருத்திரபல் கணத்தவாத் திருப்பதங்கள் போற்றி செய்வாம்.

இ-ள். வருத்தங்களைச்செய்யுட் கல்வினை தீவினைகள் விட்டோட த்துந்தாக சிவபூசைக் கமைத்திருந்த துத்திர பதங்களையும் பாற்கு டங்களையும் காலினுலுத்ததுதவ்வின தகப்பனைசிவத்துரோகி தி வின்னு இன்னு காலைபும் வெட்டினை டன் பாமசிவன பிரசன்ன மாய் சித்தியமான பதவிபைக் கொடுக்கப் பெற்ற தண்டிசமுதலான வேதார்த்த சித்தார்த்த முறைமையான சிவபதியும் சிவஞான முடைய சிவகணங்களது சரணாரவிந்தங்களைத் துத்திரஞ்செய்வாம்—எ-று.

திருநீற்றுச்சோழர் துதி.

பரிதிசூலத் தனிவருகித்துப் பாசமைய விருளகற்றிப் பந்தனும்,
பொருவருபே ரம்பலமும் கோடிமு மாலயமும் பொன்மேய்த்துள்
மைச், சுருதிபுடன் சைவநெறி தழைந்தோங்கத் திருநீற்றுச்-சோழ
னென்ற, குருமணிமீ முடிபுனைந்த குலோத்துங்க வளவள்ளருள்குறி
த்து வாழ்வாம்.

இ-ள். சூரியசூலத்தில் பிறந்து சிவசமயமல்லாத மற்றைச் சமய
களை என்னு முருட்டையுலகத்தி னுள்ள அம்பலவானை
வழி நடனஞ்செய்யும் சபைகளும் கோபுரங்களும், கோயிலும், சிவ
கங்கைத் தீர்த்தபடிசளும், அவரத்தினங்களினு லவை நிறுத்த வேதாச
மங்களில் சொல்லு முறைமையாக வுலகமெல்லாஞ் சைவசமயமென
றும் விளங்க உலகங் டுடையுத்தேறத்தக்கதாக செங்கோல் செதுக்கி
யாவரும் விழுநிலகரிக்கச் சொன்னதினால திருநீற்றுச்சோழனைத் தான்
பெயர்பெற்றுக் கிட்டாதிபதியாகிய குலோத்துங்க சோழமன்னராகிய
ன் கருணையை நினைந்து வாழ்ந்திருப்போம்—எ-று.

கனகசுந்தரி வரைச்சிகரத் திலகபீடம் நம்பலத்துக் காதல்வதவா
வாத முமைகான் வார்த்தை தாண்டவஞ்செய் பமலற் கண்பயிர்
னாமொழிமெய் பொருமைபெறப் பணியளவில் இளைந்து மெழி
ந்து செய்யிற், தினமுநெறி வளர்த்ததிரு வகம் பரிசனந்தன்
ரெமெந் கொள்வாம்.

இ-ள். பிரமாண்டத் திருநிலை முனைத் தோழ்ந்து மேழுலக
குமுடுருவிவந்த பொன்மலைச் சிகரத்தில் பிரகாசிக்குந் திருச்சிறநம்
பலத்திலே சிவகாமசௌந்தரி கண்டுகிழ வெப்போது மானத்ததா
ண்டவஞ்செய்யும் சமாபதி பாதாவிந்தத்தில் பத்தியுண்டாகி மென
வாக்கு காயங்கள் பேதிக்காமல் ஒருநாட்டினே உரிமையாக புத்திர
பெளத்திர யந்துணங்களுட்னை பராபரியமாகச் சிவபணியிடை
ள் சந்தோஷமாகச் செய்யும் அனந்தக் கொத்து பரிசனங்களின் பா
தங்களைச் சிறிசின்றே லணிக்ந்துக்கொள் றாம்—எ-று.

தூல்செய்தேரன் பெயர்.

முற்றமுணர் மெய் ஷாட நத்தித்தோர் சீட்டுன முதன்மைக்கா
ண்ட, கொற்றவன்நன் குடிபுருவீ குலவுமுமாபதிசிவன்பொற் கோ
லுண்மை, சொற்றபுரா ணமுமிருக்கப் பின்னுமொரு வகையான
சொல்வான் புக்கேன், மற்றபுன்நன் நிருவடியின் வழிவந்தோர்
யனெனும் வழக்கான் மன்புல

திருநீற்றுச்சோழர் துதி.

பரிதிசூலத் தனிவனத்துப் பாசமைய விருளகற்றிப் பாயிரமும்,
பொருவருபேரம்பலமுங் கோடும் மாலயமும் பொன்மேய்த்துன்
மைச், சுருதிபுடன் சைவநெறி தழைத்தோங்கத் திருநீற்றுச் சோழ
னெய், குருமணிமா முடிபுனைத்த குலோத்துங்க வளவனருளருளி
த்து வாழ்வாம்.

இ-ள். சூரியகுலத்தில் பிறந்து சிவசமயமல்லாத மற்றைச்சம
யங்களென்னு இருட்டையுலகத்தி னெல்லாம் அம்பலவானை
வாழி நடனஞ்செய்யும் சபைகளும் கோபுரங்களும், கோயிலும், சிவ
கங்கைத் தீர்த்தபடிங்களும், அவரத்தினங்களினு லலங் கித்து வேதாச
மங்களில் சொல்லு முறைமையாக வுலகமெல்லாஞ் சைவசமயமென
தும் விளங்க உலகங் டைத் தறத்தக்கதாக செங்கோல் செலுத்தி
யாவரும் விழுதிதரிக்கச் சொன்னதினால் திருநீற்றுச்சோழனென்று
பெயர்பெற்றுக் கிரீடாதிபதியாகிய குலோத்துங்க சோழன் அரசாவி
ந் தருணையை நீனைத்து வாழ்த்துருப்போம்—எ-று. (௧௧)

சனகசனபி வரைச்சிகரத் திலையென்ற மம்பலத்துக் காதல்கூற, வள
வரத முமைகாண் வாராதத் தாண்டவஞ்செய் யமலற் கன்பாய், ம
மொழிமெய் பொருமைபெறப் பணியளவில் கிளைண்டன் மதிழ்
ந்து செய்யுந், தினமுநெறி வளர்த்ததிரு வகம், மமைப் பரிசனநாண்
சொமேந் கொள்வாம்.

இ-ள். பிரமாண்டத் தாண்டவம் முனைத்து நுழைந்து கீழேமுனை
குமுருவிவந்த பொன்மலைச் சிகரத்தில் பிரகாசிக்குந் திருச்சிறமம்
பலத்திலே சிவகாமசௌந்தரி கண்மெகிழ வெப்போது மானந்தத்தா
ண்டவஞ்செய்யும் சபாபதி பாதாவித்தத்தில் பத்தியுண்டாகி மனோ
வாக் குகாயங்கள் பேறிக்காமல் ஒரு புடனே உரிமையாக புத்திர
பெளத்திர பந்துரங்களுடன் பராபரியமாகச் சிவபணிலிடைசு
ள் சந்தோஷமாகச் செய்யும் அனந்தக் கொத்து பரிசனங்களின் பா
தங்களைச் சிவகிண்டி லணனிந்துக்கொள் வாம்—எ-று. (௧௨)

துலசெய்தோன் பெயர்.

முற்றுமுணர் மெய்வாண்ட னந்ததிக்கோர் கீழே முதன்மைக்கா
ண்ட, கொற்றவன்றன் குடி நல குலவுமுமாபதிசிவன் பாரற் கோர்
லுண்மை, சொற்றபுராண மிருக்கப் பின்னுமொரு வகையானுந்
சொல்வான் புக்கேன், மற்ற னன்றன் திருவடியின் வழிவந்தோர்க்
யனெனும் வழக்கான் மன்னு.

அ சிதம்பரபுராணம்.

இ-ள். சிவஞான முழுதுமுணர்ந்த பெய்கண்ட சுவாமிகள் சந்தியில் ஞானவிளக்காக பிரகாசிக்கும் மூர்த்தியாகிய சோழராஜாவிருந்த அரண்மனையான கொற்றவன் குடிமடத்தி லெழுந்தருளியிருந்த உமாபதிசிவன் தமிழினும்பாடினகேயிற்புராணமுயிருக்க வேறொருமுறைமையாகச் சொல்லத்தொடங்கின தேதென்றால் இரணியவரணமகாராசன் முதலானபேர்கள் கோயிற்றிருக்குளங்கள் முதலான இருப்பணிகள் கட்டிவைத்த மஹிமை சொல்லப்பட்ட கோயிற்புராணஞ் சொன்னஉமாபதிசிவன் பதாரவிந்தந்தொழு மடியார்களுக்கு அடிமையாகி ஞானவானந்தப் படியினால் பரஞ்சோதிமுனிபென்னு மடியன் சிதம்பரபுராணஞ் சொல்லத்தொடங்கினேன்—எ-று. (கா)

தேவாதி தேவ ஈரு ணந்திபாற் சனற்குமான் நெளிந்து வேதமோவாத விபாசற்குப் புகலாவன் சூதமுனிக் குணத்த தெய்வமூவாறுபுராணத்துட் சிதம்பரத்தின் டெருமைபலமுறைமைத்தாருந்தாவாத பெருஞ்சைவ புராணத்தின் வந்துளது சாற்றமீதால்.

இ-ள். தேவாதிதேவனுன பரமசிவன் கருணபெற்று உபதேசங்கேட்ட நந்திகேசரிடத்தில் சாற்றகுமாரரே விபாசருக்குவாக வேதவியாசர் சூதமுனிவருக்குச்சொன்ன பதிலென்ன புராணத்திலேயும் சிதம்பரத்தின் மகிமை யனேகமுண்டு மேலான சைவபுராணத்திலே சொல்லியிருக்கும் இந்தச் சிதம்பரத் தலமகிமைமையச் சொல்லுகிறேன்—எ-று. (கா)

சூதாடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆற்றல் ான்றமு வாயவ ட டய ரானுக்
கேற்ற தொண்டர்கண் மறைநெறியெதி னாயுள்ளோர்
போற்றருஞ் சிதம்பரத்திடைப் புருழினைத் திகழச்
சாற்று வாயவட டய வழி தமிழினு லென்றார்.

இ-ள். வேதாசம விதிப்படிக்குச் சிவபூசை சிவத்தியாசம் செய்வதினாலே மகா மகிமைபெற்ற தில்லைமூவாயிற் தீஷதாளும் சிவனுக்குப் பிரியமாக பணிவிடைகள் செய்யும் சிவனடியார்கள், மேத விதிப்படி கடக்கும் முனிவர்களும் சைவபுராணத்தில் வட மொழி விரிந்தபடி சிதம்பரத் தலமகிமைமையத் தமிழ் குத்தப்பாவினாக விடல் விரிவாய் கற்றோர் மற்றோர் யாவருக்கும் விளக்கமாகச்சொல்லென்றுணர்த்தவர்களுக்குப் பரஞ்சோதிமுனிவர் அவர்களைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்—எ-று. (கா)

கனங்க மற்றபொற் பொதுவின் னன் காதலா லோங்க
வுளந் திகழ்ந்தபே ரறின டய டாசொழித் தன்பா

ஐளம் பரிந்திடச் சருக்கமு மொன்பகா வகுத்து
விளங்குமா றுரை செய்தனன் விருத்தையப் பதனல்.

இ-ள். குற்றமற்ற மேன்மைபொருந்திய தங்கமயபாகிய காகச
பைக்கு முன்பாகவிருந்து ஆசையுடன் விரிவாய் யான்சொல்லும்
தமிழில் சொற்கூட்டம் பொருட்குற்றங்களை வேதாசமமுணர்ந்த சி
வஞானமுடைய பெரியோர்கள் நீக்கி அவர்கள்விறப்புடன் உட்கொ
ண்டு மகிழ்த்தக்கதாக விருத்தப்பாவினங்களினால் ஒன்பது சருக்க
மாக்கவகுத்துப் பிரகாசிக்கும்படியாக விர்தப்பராணஞ் சொல்லத்
தொடங்கினேன்—எ-று. (வச)

மறு விலங்கிது கூறயான் வல்லனோ புலத்தைச்
செயுநர் கேட்டிடச் சிதம்பர புராணமென் னுந் போர்
நிறவி யிப்ப ஈகீசுந்கு நியித்தமெய்ஞ் ஞானம்
பெறுது மென்பதோர் கருத்தினும் னுணர்ந்தனர் பெரிதும்.

இ-ள். களங்கமில்லாத விர்தச் சிதம்பர தலமகிமைமுதலிய அ
நிசயத்தைச்சொ ளுடியேனுக்கு வல்லமை இல்லாதிருந்தாலும்
சையா. ஐ புலன்களைவென்ற பெரியோர்கள்கேட்கச் சிதம்பர பு
ராணமென்று மனதில்கினைத்து வாக்கில் சொல்லி இந்த சன்னமாண
த்தை உத்தித்து மேன்மையாகிய சிவஞானம் பெறும்பொருட்டு கினை
வில் மிகவுந் னுணர்ந்துசொல்வேன்—எ-று.

இத-சருத்து. வேதாசமசாஸ்திர பவ. 9 இல் அளவிடப்படாம
லும் மன றெனலும் தியானிக்க வரிடா ஞானாக ச உருவமாகி மகாசி
கிணமையுடையபாகிய சிவசுதமபரமென்னும் பெயரைஒருதரம்சொ
ல்லினால் சுகலமந்திரங்களுக்கும் தலைமையாகிய பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்
தை பலதரமும் செபஞ்செய்த பலனைக்கொடுக்கும் மகிமைபெற்றதா
கையினால் சிதம்பரபுராண மென்று ஸ்லிச் சன்னமாணத்தைப்
போக்கி மெய்மாயான டி. ம பெறும்பொருட்சிச் சொல்லத்
தொடங்கினேன்—என்பதாம். (கள)

சூழ்மரகடற் புடவியான் சுடர்முடிச் சகந்தே
ரேடு னாறுடன் முப்புகி டுத்தவான் டெல்லைத்
தாழ் மாபதிச் சடைமுடித் தனிமுடி லென்றும்
வாழ்மம்பலப் பெருமை - டுத்தவான்

இ-ள். சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமண்டலமெல்லாம் ஒரு குடை சூழ
ந்தீழ் கிரீடாகிபதியாய் ஞானாண்ட மகாராஜாவாகிய சாலிவாசனச
காபதம் ஆயிரத்து நாடாற் று முப்பது வருஷத்திற்குமே ஐளஞ்சுந்

திரிணைச் சடையில்தரித்த வொப்பற்ற தலைமையையுடைய சபாபதி
எப்போதும் ஆனந்தநடனம்புரியுந் திருச்சிற்றம்பலத்தின் மகிமையை
த் தமிழினுல் நான் சொல்லத்தொடங்கினேன்—எ-று. (கஅ)

மொய்த வங்களான் முதிர்ந்தவர் மொழிப்படி பாய்ந்து
செய்த செய்யுள்சேர் சிதம்பர புராணமென் றொருக்கம்
கைத வங்களைத் தோதிய கணக்கிலா நலத்தோ
ரெய்து கின்றபேற் றெல்லைய யிசைக்குமா நெளிதோ.

இ-ள். முடிவில்லா தவங்களினுலே மேன்மையையுடைய சூதம
காமுனிவர் செளனகாதிமுனிவர்களுக்கு வடமொழியினுல் முறை
மையாகச்சொல்லிய சைவபுராணத்தை நன்றாகச்சோதித்து விருத்த
செய்யுளில் யான்கூறிய இரட்ச சிதம்பரபுராணத்தை ஒருதரஞ்
சொல்லியவராவில் மாயாசம்பந்தமான பாவம் புழிந்து எண்ணிக்கை
யில்லாத சிவஞானம்பெற்றவர்களை ஐவ்வென்று யாவராவும் மன
டப்படாது—எ-று. (கக)

அவைமடக்கம்.

தீர்த்த ராமுதற் கடவுள் செய்தகா ரியம்போட
கூர்த்த ராடல்கண்டுகழ்ந்ததோ குவலைய மெவரு
மேத்து சூதம். லிசைத்தவிப் புராணத்தி னியல்பைப்
பார்த்தி யான்பு. கின்றவிப் பரிசுழப் படியால்.

இ-ள். யாவளையும் பரிசுடும் ஈசனையும் சிவன்முதலான தே
வர்கள் முன்னடந்தகதைகளை நாடகமாகப் பாடிக்கொண்டு அந்தந்த
தேவதன்மப்போல வேடங்கள்பூண்டுக் கூத்தம் கூத்தாடிகளையுல
கத்தார் இகழாமல் பார்ப்பதுபோல் செளனகாதிமுனிவர்கள் தோத்
திரஞ்செய்துகேட்க உலகமுறையுள்ள யாவரும் துதிக்கும் சூதமகாமு
னிவராலே வடமொழியில்சொன்னபடி ஞானத்தய் தினுல் யான் சொ
ல்லும் சிதம்பரபுராணத்தை யாவரும்நிந்திக்காமல் உகந்துகொள்ளு
வார்கள்—எ-று. (20)

யாவரும் துதித்து.

செவ்வாய்க்கிழமை

செவ்வாய்க்கிழமை

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதலாவது

மாநீ மியச்சருக்கம்.

ஐஞ்சரடியாசிரியவிருத்தம்.

சிவ பரம்பரன் நிருஷ்டித் தாமரை நறவாத்
தவ மிகுந்தருள் சூதரைத் தகவுற நோக்கி
நவ நிலங்கிய நலங்கினர் நைமிசா ரணியத்
நவமை யொ ர்நிலா மாதவ னாதத்தன்மே யினரான்.

இ-ள். எல்லாவளங்களுடைய நிறைந்திருக்கின்ற நைமிசாரணியவா
சிகளாகிய செளனகாதி மஹாதேவதனங்கள் மிகுந்த விபத்தியுட
னே ஆதிகாரணாகிய பரமசிவன் பாதாரவித்தங்களை லொடிப்பொ
ழுது பரவாமல் சாஷ்செய்துக்கொண்டிருக்கும் சிவமே பரம
சூத மஹாமுனாவகாவணங்கிக் கேட்கிறான்செய்து தங்களை மீன்
ருக்கும் ஆஸ்தையச் சொல்லத்தொடர் பணர்கள்—எ-று.

தெள்ள மாமறை முதற்கலை தேர்த்துறப் பொருள்
ஆளா தன்மைமீ தெனவுண் றுண் டின லுயர்கதோய்
கள்ள வல்வினை கடந்தருள் கருணையிற் கடலே
பொள்ள லொன்றிலா யாடி நச்சியம்புள் துண்டான்.

இ-ள். தெளிவாக பரமசிவன் திருவருளினால் உண்டாகிய வெ
தாகம சாஸ்திரங்களை உள்ளபொருளை மின்னதென்று கண்ணுதவறித்த
வறிவினாலே மேன்மைமற்ற ஞானவர்க்கு கபடமாகிய தீவினைகளை
*ப்போக்கி சிவச்சபாபத்தை யுடைய கருஞ்செய்யும் தயாசமுத்திரமே
தேவரிட்டத்திலே நாங்கள் கேட்கவேண்டிய மேன்மையையுடைய
தொன்றுண்டென்று தபோதனர்கள் சொன்னார்கள்—எ-று. (உ)

பொள் ளலங்குழல் மீதம் பரம்ப பெருமை
முன்னருந் தொகை மடந்தவ முந்சியாத் கேட்டோ
மின்ன மும்மதன் பெருமைகள் விரிவு விற்பந்
தான்னு மாறுகேட்டு குறுமெனு மாசையோ தொலையா.

இ-ள். சொர்ணமயமாய்வினங்கும் விராட்டான் இதயாரித்
தஸ்தலமாகிய சிதம்பரத்தின்மேல்மையையா ன் முன்செய்துநம்போ
பலத்தினால் சுருக்கமாகத் தேவரிடமுன் திரு ளம்பற்றினதினால் அந்

ந்தோம் இன்னமும்பந்தச் சிதம்பரதலமகிம யதிகயத்தை விஸ்தரா
மாக நாங்கள் பேரின்பம் பெறும்படிக்குக் கேட்கவேண்டு மென்கிற
வாசை திராமலிருக்கின்றது—எ-று. (௬)

தான மெண்ணில வவற்றினுட் டலைமையிற் கொண்ட
தேன லம்புதன் பொழிலணி தில்லையின் பெருமை
ஞான தேசிக கவிற்றினு னயந்துடன் கேட்டற்
கான பக்குவ ராகினி யருளினு ளருள்வாய்.

இ-ள். எண்ணிக்கையில்லாத வகை சிவஸ்தலங்களுண்டு அந்த
த் தலங்களுக்குள்ளாக மேன்மைபெற்ற தேன்பொழியும்மலர்களுங்
கணிகளுமுடைய குளிர்ச்சிபொருந்திய சோலைகளினு லழகுற்ற தில்
லையுண்மாய் சிதம்பர தலமகிமையை ஞானகுருவே தேவரீரருளிச்
செய்ய ஆசையுடனே நாங்கள் உட்பகற்கு நல்லபக்குவம் பெற்றவ
ர்க ளிவர்கபென்று தேவரீர் சித்தம் செய்து கொற்றினுள் கருணையோடு
திருவாய்மலர் துரைக்கவேண்டும்—எ-று. (௭)

உட லழிந்திடா வகைகட லமுதத்தை யுண்டு
தொடரு மாசையோ ரொ மதி துளக்கறா தி
விடல ருந்திரு மு ளை யமுதினை மேன்மே
லடரு மன்பினு லயின்றுகொஞ் சமைதிகொண்டிச தால்.

இ-ள். நரைதிரை மூப்பிறப்பில்லாம லிருக்கும் பொருட்டாகத்
திருப்பாற்கடலைக்கடைத்து அமிர்தபானஞ்செய்த தேவர்கள் மேன்
மேலும் அமிதபானஞ்செய்ய விச்சிப்பதுபோல தேவர் குற்றமற
நன்றாகச்சோதித்து உறுதியாக உயர்வாய்மலர்த வண்ணாகிய தே
வரமிர்தத்தை உண்ணுண்ணென்னும் வாய் நல்பலதாம் பானஞ்
செய்தும் அதிலிருக்கு மிருந்த சிவபக்தியெனும் மதாமானது எ
ங்கள்மனதில் மேன்மேலு மிருதியும் வளர்ந்தொங்குகின்றது என்று
கள்—எ-று. (௮)

என்று கூறலுஞ் சூதரு மெதிர்முக மலர் து
நன்று சொல்லினி ரிறைபத களினே ளாபு
துன்று நறவர்க் கவணங் டிகளிலாப் புகழ்மே
னின்ற காதலோ ளொன்பது புதுமையோ நிகழ்த்தின.

இ-ள். இவ்வுத்தமாக கையசாடி லீடவாகிகள் வணங்கி விருப்ப
மாகக் கேட்டவுடனே சூதமகாமுனிவர்கேட்டு மிகுதியும் அவர்களை
ப்பார்த்து சந்தோஷித்து நல்லவசனஞ்சொன்னார்கள். அம்பலவாண
ரீகிருஷ்ணபெற்று அவர் பாதாரவித்தத்தில் மிகுதியும் பக்தியுண்டா
யிருக்கு முங்களுக்கு ளங்கமற்றஇந்தச் சிதம்பரத்தலமகிமையைஇ

ன்னமுங் கேட்கவேண்டுமென்று மனதில் ஆசைகொண்டிருப்பது
ஆச்சரியமோவென்று குதர்சொன்னார்—எ-று. (க)

வேத நான்முக னுதியாம் விண்ணவர்க் கமலன்
காதை கேட்குமால் கிடைக்குமோ கனகமன் றகச்சி
ரோதல் கேட்பவ ரருமைநீர் விரும்பினீ ருமைப்போன்
மாத வப்பெரி யோரெவர் வகுத்துரைக் குங்கால்.

இ-ள். பிழைதேவன் நாராயணன்முதலாகிய தேவர்களுக்கு விவ
பெருமானது குணநுபவங்களைக்கேட்டு ஆநந்திப்பது மிக அருமை
அப்படி மகிமைபெற்ற கனகசபையின் புகழைச் சொல்லுவோர்க
ளும் கேட்போர்களும் அரிதாகையினால் நீங்கள் ஞானசபையின்மகி
மையை கேட்பதற்கு ஆசையுடையவர்களா யிருக்கிறீர்கள் உலகத்
தில் சாரிக்குமிடத்து உங்களைப்போல எவர்கள் மகாதவப்பயனை
அடைந்தவர்களென்று மிகுதியாகச் சொன்னகாதியரைச் சூதபுராணிகர்
கொண்டாடினார்—எ-று. (ச)

உரக வேந்தனு மித்தலத் துண்மையை விரித்துப்
பாவ வல்லனோ வரிதின் பரிசினத் தொகுத்து
பிரத மாதவப் பெருமைபிரி சம்புவன் மிகவும்
பிர மிகுந்தவா தரவுடன் மகிழ்ந்துகேட் டிடுவீர்.

இ-ள். ஆயிரமுகத்தி லிரண்டாயிரநாவுடைய ஆதிசேடனாகிய
நாதபிரகாசம் இத்தச் சிதம்பர தலமகிமையை விசாலமாகச் சொல்
லச் சமர்த்து நல்ல அப்படிக்கொத்த அரிதான வந்தத் தலத்தின்மகி
மையைக் குருவான விபாசருடைய அதுக்கிரகத்தினால் கருகசமாகச்
சொல்லுகிறேன் நங்குச் செய்த தவமகிமையினால் உங்களுக்குக்கேட்
கப் பாக்கியங்கிடைத்து மிகுதியும் மேன்மைபெற்ற வன்புடன் சந்
தோஷமாய்க்கேளுங்கமொன்று குகமாமுனிசொல்லினார்—எ-று. (அ)

கரும தேசிகன் வரதரா யணன்றனித் தெனக்கே
தருளி யிலானது கேட்குநீ ளன்பிலோர்க் கின்பம்
பெரும னுடைய பிறைநறுங் கண்ணியோற் பேணு
மொருமை யில்லவர்க் கியல்லை யென்றமுன் னுரைத்தார்.

இ-ள். புண்ணிய சொருப குருவாகிய வேதவியாசர் ஏகாந்த
மான சிதம்பர தலமகிமையை அலலாஞ் சையினிபகவானுக்கும் அந்
பேனுக்கும் உபதேசித்தபின்பு இத்தச் சிதம்பரமகிமையை மேன்மை
லும் கேட்கவேண்டுமென்றும் ஆசை மிகுதியில்லாதவர்களுக்கும்
பேரின்பம் பெறும்படி வெண்மையான சந்திரனையும், வாசுதேவபொ
ருத்திய கொன்றைமரையையும் அணிந்த சாமகுடத்தையுடைய

யசு

சிதம்பரபுராணம்.

செவபெருமானைப் பூசிக்கு மனதொருமை யில்லாதவர்களுக்கும் சொல்லவேண்டிமென்று முன்னமேயுபதேசித்தார்—எ-று. (க)

அன்ன வாறுகொண்ட ரூபதைக் கொழுந்திலா னந்தந்
துன்னு போவைப் பெருமைநயச் சொற்றில னெவர்க்கு
மன்னு பீடத்தில் லாதர மறைமறை முகல்வ
னென்னு மெய்வழி கிடைத்துவீரிக் கிடைத்திடத் தர்ப்பில்

இ-ள். அவனிதந்த மேற்கொண்டு அரிநான விவதாரத்தின்
முடிவில் விளங்கு மாணந்தமயமான ஞான சபையின் மகிமை இந்நே
ரம் வரைக்கும் எவர்களுக்கும் சொன்னதில்லை நங்க ளாசையுடனே
வேளாண்மாவான பரார்பாவஸ்துவே பரமசிவனென்று தெளிந்த
சித்தருடையவர்க ளைகையர் லுங்களுக்கு இக்கச் சிதம்பர புராண
மையைச் சொல்லத் தருமென்று — எ-று. (க)

வாதாரணன் சயிமினி மாமுனிக் குணக்கும்
(பாது பெற்றன னீனிருங் கேண்மெனப் புகல
வேது காலம் தெவ்விடத் திடைத்ததவ் வடைவே
சூத மாநவ வேரெனச் சொற்றனா முனிவர்.

இ-ள். வேதவிபாசர் சயிமினிபகவானுக்கு உபதேசிக்கும்போ
து யானுஞ் கேட்கப் பாக்கியம்பெற்றேன் நங்களு மந்தச் சிதம்பர
மகிமையைக் கேளுங்கொன்று சொன்னபோது நயிமிசாமணனின்
முனிவர்கள் சூதரைப்பார்த்து ஒருவகையு சொல்லுகிறார் இந்தச் ச
ரித்திரத்தை பெருக்கலாற்றி வெவ்விடத்தில் விபாசர் உபதேசித்தார்
அந்தவிதமெல்லாக் தேவரீர் எங்குக்குத் தெரியச் சொல்ல வேண்டு
மென்று கேட்டார்கள்—எ-று. (க)

தனது தேசிகள் நன்னையுத் தக்கவாக் கிணையு
மன விடைக்கொனா மதிக்கி வனைந்தவன் னாயுய்
கனை மன்றையு கிணைந்துத் கமலகீர் பொழுத்
வனந மெய்ப்புள கத்துடன் பராசு — எ-று.

இ-ள். தன் னுசிரி பாரகிய வியாசனாயும் அவரருளிதல் திருவா
ய்மரைத்து உபதேசித்த மேன்மைபொருந்திய சொற்களையும் மனதி
லே வியானஞ்செய்து கிறுத்தி சக்தியையுங் கனகையையுஞ் சடாமரு
ட்பெற்றரித்த சபாபதியையும் அவ ரொப்போதும் நடனஞ்செய்து
திருசுத்தமாய் வந்ததையும் அந்தரங்கத்திலே யிருத்திக் கண்களிலே
ஆனந்தமே சொரியு மெல்லா வயிர்க்குச் செறிந்து ஆனந்தபரவ
சத்திற் பொருத்தினா் சூதமகாமுனிவர்—எ-று. (க)

யசு

சிதம்பரபுராணம்.

வரி யிலங்கிய கற்புக மளவிலப் மாங்க
டெரி வரும்பல பறவைமாத் திகழ்ந்திடா நிற்கும்.

இ-ள். (வடமொழியில் வெதிரிகாசிரமமென்பது-தமிழில் இலக்
தையங்காடென்பது.) பச்சைநிறமாகப் பிரகீர்த்திக்கும் விரிந்தயிலைக
ளஞ் சிவந்தகனிகளாக் குளிர்ந்த சிழலுடனே விளங்கு மிலந்தை மா
ங்களும் பரிசாதமுதலிய கற்பகவிருஷங்களும் எண்ணிக்கையில்
லாத வொளிபெற்ற பலவித மாங்களு மனேகங் குயில் கிளி நாகண
வாய் மயில் அன்னம் முதலிய பட்சிகளஞ் சிங்கமுதலிய மிருகங்
களும் ஒன்றுக்கொன்று பகையல்லாமல் வாழ்ந்துக்கொண்டு அந்த
வெதிரிகாசிரமத்திலிருக்கும்—எ-று. (கசு)

கங்கையா னறுங் கொன்றைபாற் காழரு வசு
தங்கலா லுழை விளங்கலாற் தவக்குழுவச் செறிவா,
பொங்கு மாமறை யாகமப் பொலிவினு னென்றிச்
செங்களு னெனத் திகழவுறுஞ் சிறந்தவாச் சிரமம்.

இ-ள். கங்காநதி பெருக்கினாலும், வாசனையாடுங்கூடிய சாக்
கொன்றை மாங்களாலும், அழகுபொருந்திய கொடிகள் சேர்ந்திருப்
பதினாலும், மான்கூட்டங்கள் சேர்ந்திருப்பதினாலும், முல்வர்கள்நெ
ருங்கிய கூட்டத்தினாலும் வேதாசும கோஷ்டங்கள் முழங்குகின்ற
யாகசாஸ்களில் மூன்றக்கினிகள் பிரகாசிப்பதினாலும் கங்காநதியையு
ங் கொன்றைமாலையுஞ் சிசிலணிந்து அழகுபொருந்திய வல்லிக்கொ
டிபோன்ற பார்வதி யிடப்பாசத்தில் மருவகாத்திலம்மாநாதநிதித்துத்
தபோதனர் கூட்டங்கள்கூடந்ருக்க வளர்ச்சிபெற்ற வேதாசுமமுழ
க்கத்தினால் பிரகாசிக்கும் நெறழ் ண்ணையுடைய சிவனைப்போலி
லந்தைவனம் விளங்கியிருக்கும்—எ-று. (கசு)

மலர்ந்த செம்மலர்ப் பலாசமு மருவிவிழ் தருபுட்
குலங்களும் மவை விழவெழும் குளாயன் ததாசையு
மலர்ந்த மாமறை யங்கியு மதன்றிற வியகு
கலந்த போதெழும் கருங்கொடித் தாமமுந் காட்டும்.

இ-ள். மலர்ந்திருக்கும் பாநிர்ப்பங்களும் வாசனையொருந்திய
மலரினியுடைய மாங்களின் கொம்புகளாகிய சமீத்துகளும் பறவை
க்கூட்டங்கள் ஓடையிலிருக்குஞ் சந்தாமரையெனதுத் தீயினிட
த்தில் விழும்போது தாமரையிலிருக்கும் வண்டினங்களுமொத்தபற
க்கிற வாய் டிருக்கிறதென்றால் ஒமத்திரவியங்களை போமகுண்ட
த்திலா குதி பன்னுயபோது சோமப்புனை யெழுந்ததுபோலேவிள
ங்குது—எ-று. (கசு)

மான்மியச்சுருக்கம்.

யசு

அங்கி வேட்பவர் வேடையை யகற்றமா போலப்
பொங்கு பன்மலர் வாசமுந் தாதுமுன் பொதிந்து
கங்கை யந்துறைத் தாங்கடி காங்களுந் கலந்து
தங்கு மென்னடை மாருதந் தந்துலா வருமால்.

இ-ள். யாகங்கள்செய்யுந் தபோதனர்களுக்கு வெப்பத்தை நீக்
கிவருவதுபோல் அனேகவகை புஷ்பங்களினுடைய வாசனையு மேற்
றுக்கொண்டு அம்மலர்களிலிருந்து உதிருந் தாதுப்பொதுகளுடனே
யும் கங்கைமாலையிலேகிளி லெழுந்த திவலைகளுடனே கலந்து மென்
லெனவந்து தென்றற்காற்று விசிக்கொண்டிருக்கும் அந்த வெதிரிகா
சிரமத்தில்—எ-று. (கசு)

கங்கை யந்துறை பாற்கட லாடுபர் களிது
புங்க மந்தரத் துதைக்கெழு தாங்கம்வா சுகிகோட்
டங்க ணாசமு மதனிமை யரும்புமுன் கண்டயுஞ்
செங்கண் மாறன்மேற் சதைத்துளி தெறித்தமை சிவனும்.

இ-ள். கங்காநதியென்னுந் திருப்பாற்கடலை அதில்விளங்கி
யாணியாகிய மந்தரகிரியில் அலையாகிய வாசகியென்னுந் சமீத்
துக் கடையும்போது கங்கைநீர்த் திவலைகள் களையின்மேல்விசை
யாய்நுகிந்ருக்கும் புண்ணமரத்தி லரும்புகள் கொண்டிருப்பதால்
படியிருக்கிறதென்றால் முன் திருப்பாற்கடலைக் கண்டயுமிட
அருகிலிருந்த விஷ்ணுவின்மேல் அந்த வமுதத்துளிகள் தெறித்த
ருப்பதுபோல விளங்கிற்று—எ-று. (கசு)

விஷ்ட வல்லினை யுளத்துடு விளக்கினுள் முனிவர
குண்ட வங்கியாற் தீயமா மாமலர் குழுவன்
மண்டு மூட்டபுறம் புளவெனு மாரிருள் வறவன்
கண்டறித்தவ நிலையவன் சாதலித் தோருள்.

இ-ள். தீயனைப்போக்கிய முனிவர்கள் மனதில் விவரண
மென்னும் விஷயன் பிரகாசத்தினாலும் புறத்தில் யாகசாஸின் அக்
கிளிபொலியினாலும் சோதி யாங்களைக் கூட்டம் குளையுமாக்கு
முயர்ந்திருக்கும் கங்கையினுள் மூன்றாம் புறம்புக் கங்கையின்
அருவையும் துருளினுருளைக் காண்போமென்று தென்னுதல்
னக்கிடையாமல் விளங்கியிருக்கும் வெதிரிகாசிரமம்—எ-று. (கசு)

கணங்கொள் மாதவாக் கயலிடைக் கற்றிழை பகமை
யினங்கு பிண்டியின் செம்மல ரிடையிட மந்தர
குளங்கு மாதுலெனவெய் திலிழை மலைய
யனங்கு செயுதம் கஞ்சி வாழின வியை

அங்கிவேட்பவர் வேடையை யகற்றமா போலப்
பொங்கு பன்மலர் வாசமும் தாதுமுன் பொதிந்து
கங்கை யந்துறைத் தாங்கி கரங்களுங் கலந்து
தங்கு மென்னடை மாருதர் அந்துலா வருமால்.

இ-ள். யாகங்கள்செய்யுந் தபோதலர்களுக்கு வெப்பத்தை நீக்
கிவருவதுபோல் அனேகவுகை புஷ்பங்களினுடைய வாசனையுமேற்
றுக்கெண்டு அம்மலர்களிலிருந்து உதிருந் தாதுப்பொதிக்களுடனே
யும் கங்கைமாலையிலேகனி லெழுந்த திவலைகளுடனே கலந்து மெல்
லெனவந்து தென்றற்காற்று விசிக்கொண்டிருக்கும் அந்த வெதிரிகா
சிரமத்தில்—எ-று. (கக)

கங்கை யந்துறை பாற்கட லாடுபர் களிது
புங்க மந்தரத் துதைக்கெழு தாங்கம்வா சுகிகோட்
டங்க னாசமும் மதனிமை யரும்புமுன் கட்டையுந்
செங்கண் பாரன்மேற் சதைத்துளி தெறித்தமை சிவனும்.

இ-ள். கங்காசுதியென்னுந் திருப்பாற்கடலை அதில்விட
பாரணயாகிய மந்தரிகிரியில் அலையாகிய வாசுதியென்னுந் கயிறு
நுத் கட்டையுமேபோது கங்கைநீர்த் திவலைகள் கலையின்மேல்வீசுந்
தாயருகிருக்கும் புன்னைமரத்தி லுரும்புநன் கொண்டிருப்பதுபோ
லு யிருக்கிறதென்றால் முன் திருப்பாற்கடலைக் கட்டையுமேபோ
லு அருகிலிருந்த விஷ்ணுவின்மேல் அந்த வழுதத்துளிகள் தெறித்த
ருப்பதுபோல விளங்கிற்று—எ-று. (கஉ)

விஷ்ட வலவினை யுளத்துடு விளக்கினுள் முனிவரே
குண்ட வங்கியாற் தீயமு மாமடையு குழுவன்
மண்டு மூட்டறம் புனலெனு மாரிருள் வறவன்
கண்டறித்தவ நிலையவன் காதலித் தோருள்.

இ-ள். தீ நிகரணியுப் போக்கிய முனிவர்கள் முனதில் கிவருவ
மென்னும் விஷ்டவன் பிரகாசத்தினாலும் புறத்தில் யாகசாலையின் அந்
கிணியொளியினாலும் சொதி யாங்குதின் கட்டடம், குழுவன்
முயர்ந்திருக்கும் காதலினுறு முன்னும் புறம்பும் அனுகூலத்தி
னுருவையும் பூருளினருடை— கரணபோமென்று தெருவித்த கர
ணக்கிடையாமல் விளங்கியிருக்கும் வெதிரிகாசிர— (கஉ)

கணங்கொள் மாதவர்க் கயலிடைக் காற்றிற்ற பகைம
யினங்கு பிண்டியின் செம்மல ரிடைபிடை கந்தர்
குணங்கு மாதுலெ னாதலி யிலிழை மலர்
யணங்கு செயுதம் கஞ்சி வாழ ன விரைபு.

இ-ள். முனிவர் கூட்டங்க ளிருக்குமிடத்தில் தங்கநிறமான அசோகமலர்கள் காற்றினாலசைந்து தபோதனர்க ளருகிலுதிர்ந்து வாடிக்கிடப்பது எப்படி யிருக்கிறதென்றால் மன்மதன் முனிவரீ மற் றொருதேவ வசோகமலராகிய பாணங்க ளவர்களை வருத்துவதற் குப் பயந்து உலர்ந்து கிடப்பதுபோ லிருக்கின்றது—எ-று. (உஉ)

சுடையர் தண்டினா குண்டுகைத் தடக்கையர் சீரை
புடையர் கீறணி மேனிய ருயிர்வருந் தாத
கடைய ரைம்புலப் பகைஞரை வென்றருண் ஞானப்
படைய ரெண்ணிலர் மாதவர் பதியதவ் வனமே.

இ-ள். சுடாமகுடத் தரித்தவர்கள் கரதலங்களி ட் தண்டு கமண் டலம் பிடித்தவர்கள் மரவுரிபென்னும் வஸ்திரம்கரித்தவர்கள் விழுதி தரித்த மேனியுடையவர்கள் சிறுயர்களும் இறவாதவிதமாய் கடக் கிறவர்கள் பஞ்சேந்திரியங்களென்னும் சத்துருக்களை சிவஞானமெ ன்னு மா புத்ததினால் வென்றவர்களும் ஆகிய எ-வாணிக்ளையிலுள்ள வனேக தபோதனர்கள் வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருப்பார்கள் அந்த யில் அதவனத்தில்—எ-று. (உஉ)

தருப்பை கொப்பவர் சமித்துடன் கொணர்பவர் செவ்வி
மருப் பொதித்திடு மலரிடை யெடுப்பவர் வன்னி
விருப்பின் வேட்பவ ரருச்சனை வியப்பினர் ஞானத்
திருப் பொலித்திட விருப்பவர் காட்சியாற் சிறக்கும்.

இ-ள். தருப்பை யத கொண்டு வருகிறவர்களும், சமித்து கள் கொண்டுவருகிறவர்களும், காத்தியும் வாசனையும்பெற்ற பத்திர புஷ்பங்களை யெடுத்து வருகிறவர்களும், அக்கினியில் விருப்பத்துட னே ஓமங்கள் வளர்க்கிறவர்களும், சிவார்ச்சனை பண்ணுகிறவர்களும், சிவயோக நிஷ்டையி லிருக்கிறவர்களும், மகாமுனிவர்கள் வாழ்ந் துகொண்டிருப்பதினால் வெதிரிகாசமம் பிரகாசிக் கு—எ-று. (உஉ)

அனிகொ டேசிக ரிடத்துதால் தேட்பவ னையச்
தெனியு மாமெதிர் வினவினும் நெனிக்கிடு மாறு
கினிகளோ வாற் பூவையுங் கள ித்திடு மென்று
கலாணகொ ளவ்வனத் துள்ளவர் பெருமையா ருரைப்பார்.

இ-ள். கருணையையுடைய குருவினிடத்திற்குவந்து காண்பிர் பாடம் குடியார்களுக்கும், சந்தேகமுற்றுக் கேட்பவர்களுக் கும், சுவனத்திலிருக்கும் கிளிப்பிள்ளைகளும், காணவாய்ப்பதி வைகளும், சந்தேகம் தீர்த்தக்கோட உள்ள பொருள்கள்சொல்லி மன

தை தெனிலிருமென்று ஸந்த ஒளிபெற்ற வெதிரிகாசம வாகினா கிய பெரியோர்களின் மகிமைபை யாவாரும் சொல்லிமுடியாதது.

எழுசேக்கழிசெடிவடி ராசிரிபலிருத்தம்.

ஆறிருது மைம்பொழுது கன்குரு கன்பருவ மன்றிவின பார் வினாவும், பேறைய சாகமோடு மூலகிறை காய்கனிகள் பேதமிரு வ சமலருங், உறிவைக் கெப்பருவ மெப்பொழுதே னுதருள் கொளு புடன் விழுப்ப மிருமான், மாறுபடு மைம்புலனை வென்றவ மன்ன னாகன் வைகியுதை நெய்வனமே.

இ-ள் ததிரை வைகாசி இந்த இரண்டிமாதமும் வாத்தகாலம் நு-ப்படி இரண்டிமாதங்கள் ட்டின ஆறு ருதகாலத்திலும் அந் டுணையாதிமுதல் அஸ்தமானம்வரைக்கும் ஐந்துவேளைகளிலுந் தி ர்த்து அரும்பி மலர்ந்து காய்கனி கிழங்குகளுடையதரங் மற்ற க த்திலுள்ள தருள் னபொருள்-னொடுப்பதுமல்லாமல் எத்தா டுரு மன் செழிப்பாக அதிக வாசனையுடனே பஞ்ச யிர்த்திரியங்களை தபோதனர்களுக்கு வேண்டுமேபோதெல்லாம் கப்பகத்தருக்கி னுலர் மலர் கனிகளைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கு மந்த ரமம்—எ-று.

ஆகப் மிகுக்கொடிய வேனிலிம மாரிமுத வாதபு வந்த னர், வேதனை கயப்பினர் விருப்பினர் வெறுப்பினர் வினாவின ப்பொடி செய்தோர், பூகல வியக்கினர் மலர்க்களை புழுதுபுண் தமுற வேதமுடிவிற், காத்தெ-பதல நோனதமுற தி னிக ணம்பயின லம்பெருகுமால்.

இ-ள். சூரியகிரணங்களினால் உஷ்ணமிருந்த இவ்வேனிலி மம், முதுவேளி ட்காலம், முன்புனிச்சுடைய திவ்யபுஷ்பங்களை, முனிக்ளால் ஆகிய இந்த ஆறுகாலத்திலும் அந் பகடுணையுமில் தவகுசெய்கிறவர்கள் மன்-பெண்பொரு ளும் இம் மூலாசனனை விட்டவர்கள் எக்கோத்தக் தெனிலைத் தாலும் கிளாறுக்கொடுப்பது சந்தோஷித்திருப்பவர்கள் விருப்ப வெறுப்பிலாதவர்கள் தி னகளைத் தரும்தர-சத்துருக்களை வெற்றிகொண்டவர்கள் உலககடத்தையில் மயங்காதவா டுமத் பாணம்படாத தேகமுடையவர்கள் வேதாந்தமுடிவில் வினவரும் பாகிவத்தியானத்தில் விருப்பமாய் ஆர்த்தானுபவம் பற்றிந் பதே யல்லாமல் பபனிலாத சாந்திரப் பொருள்னைப்பா-ருகியவ் கூட்டங்கள் வாசமயிருப்பதினால் மிகுந்த கன்மைவினவரும் தி ர்த்தவனம்—எ-று.

ஆசினிய ரம்பைபல சூதமுறு நற்கனியி லாறுநிகர் சாறுபெருகா, விசியொரு பாலடைய வேழமத தானாடுவி வெள்ளமொரு சார்பின் மடுவத், ஷேசடைய கங்கைநதி பெய்வகை சிறந்ததுகொ நேவர்பு கழ வானிரதியு, மாசில்பமு னாநதியும் வந்திடை கலந்ததுறை மாறு மல தேதுறா செய்வாம்.

இ-ள். அனேகம் பலாக்கனி,வானழக்கனி, மாங்கனிகள் நானே யுதிர்ந்து தாறுவெழுத்து ரசங்கள் மஞ்சளிறமுடைய ஆரூயப்பெரு கியோடி யொருபக்கமாய்க் கங்கையிலேகுகிறது யானைகளினுடைய கபோல மததானாகள் வழிந்தொழிதி கரியநிறமாய் நதிபாகப்பெருகி யொருவிடத்திலே வெண்மையான கங்கையிலேசேருநது எப்படி யிருக்கிறதென்றால் ப்றயாகையில் தேவர்கள்புகழும் காஸ்வதி நதி யும், பரிசுத்தமான யமுனைநதியும் வந்துகூடு திருவேணி சங்கமப் போல் வெதிரிகாச்சிரமத்தில் கங்கானதி பிரகாசிக்கும்—எ-று.

கொண்டலையுக்கியெழு தாழையின் கீர்பலவு கொக்கின்று நெக்க கனிசேர், தண்டலை ளண்டமிசை சென்றளவு கண்டெதிர் தயங்கு ஸ்ரியந்து முனிவோர், மண்டலம் விளக்குமறை கொண்டவலி யன் றியு மருந்தென வருந்து மெனவா, ளண்டங்கள் பெறும்படி தினர் தொறும் விருந்தெதி ரளிப்பன நிகர்த் துடையவால்.

இ-ள். மேகமண்டலத்தைக்கலக்கி புயர்ந்து வளர்ந்திருக்கும் தென்னமரங்கள் இளநீர்க்காயும் பலாமரங்களும் மாமார்க்களங் கனியுமேந்திய சோலைகள் ஆகாசத்தை அளவியது எப்படியிருக்கிற தென்றால் மாத மும்மாசிமே ஸ்ரியவம் பூமி நன்றாய்விளையவுஞ் சகல தருமங்களும் வளரும்பொருட்டாக வேதங்களின் சொற்படிக்கு முனிவர்கள் யாகங்கள்செய்யு மந்த அவிர்ப்பாகங்கொள்ளவருந் தே வர்களுக்கு விடாய்திர தேவாயிர்தம்பெற நற்கனிவற்கங்களை எதிரே யமைத்துவைத்திருந்து நாள்தோறுங் கொடுப்பதுபோல் பிரகாசித் தின்றது—எ-று.

தேவநா காதிபர்கள் சித்தர்பல கிம்புருடர் சேணிலவும் வாச மு டையோர், யாவர்களும் வந்திலகு கங்கைநி மூழ்கியரு ளெய்துதவ மர்முனிவர்தம், மேவரு மொழுக்கரு ஸ்ரீபுப்பமு மதிக்கரிய பெய் த்தவர மயத தவரமையா, லாவது நமக்கென வொருப்பமம் விரு ப்புண யனித்திம் வனகதி னியல்பே.

இ-ள். பதவர்கள் காக்கோகாதிபர்கள் சித்தர்கள் கின்னரர்-கிம் புருடர் ஆகாசத்தில் வாசமாயிருக்கிறவர்கள் மந்துமுன்னவர்களும் பிரகாசிக்குங் கங்கைநதியில்மூழ்க் அந்த கங்கைக்களையிலேவிளங்கும்

வெதிரிகாச்சிரமத்திலிரு கும் தபோதனர்களைப்பார்த்து இவர்களைப் போல நமக்கு கித்தியங் கங்கைக்களையில்மூழ்கவும் அரிதாகிய ஆசா ரமும் பெருமையு மெண்ணுதற்கரிதான தவமுமுடைய வந்த மேன் மையுங் கிடைக்கத்தக்க பாக்கியமுண்டோவென் நதிசயித்து யது வே கிடைக்கவேண்டுமென்று இச்சிக்கத் தக்கதாகவிருக்கு மந்த வெதிரிகாச் சிரமத்தின்மயிமை—எ-று.

மடங்கொடு வருங்கனி மருந்தவ ரெதிர்த்திழன் மகிழ்த்தெதிர் வில ங்கியிலகும், பதங்களின் விழுந்துட னெழுந்துகவை துன்றிய பல ம்பல கொ ளர் தலைகொடா,விதம்பெற வரும்பணி யறித்தன புரி ந்துறை விச ஸ்ரீமல மண்டர் தவர்கள்சர், ததம்புக லறங்கனி னுளங் கனி மிருந்தருட பங்கவய நங்கு வனவால்.

இ-ள். மதங்கொண்டுவரு மியானைகள் முனிவர்களை வெதிரில் கண்டவுடனே தரிசனஞ்செய்ய பாக்கியங்கிடைத்ததென்று அறிவு ண்டாகி தூரவிலகி பாதாஸிந்தங்களில் தண்டனிட்டெழுந்து மது ரமாகிய கனிவல நகர்கொண்டுவந்து கொடுத்தத் தங்களால் செய்ய த்தக்க ணுழியங்களைச்செய்தும் முனிவர்கள் ஆவிரமத்திற்சேர்த்தபின் மவர்கள்செய்யப்பட்ட தருமங்களுக்கு எப்போ தென்னவபாசர் களால் செய்பத்தக்கதோ வந்தப் பணிவிடைக ளவர்கள்செய்யப்படு மனதில் மிருந்த சந்தோஷமாகச்செய்தும் அவர்கள் னுள்ளவர்தி ற்று விளங்கிப் பக்கத்தில் இருக்கு மவ்வனத்தில்—எ-று.

யாகமல சால்தொறு மங்கல விளக்கமென வெல்லை ளறிந்த குறுகு, நாகமுழிற் மாமணிகள் கொண்டபல தீபமிட ண்ணியத் தோடி பயிலுந், தானகைய விளத்தமா விசிறு காக்கொடல் தங் கமறை யங்கி தனைநின், றேகையொடு கேதய மெழுப்புவன கண்ட வரு வப்புறு நிலப் புடையதே.

இ-ள். யாகங்கள் செப்கிறவேளையில் யாகசாலைகளிலே னாநதி யமும் ஷேசோஷ்டமு முழங்குகிறதைக் கேட்டவுடனே நாகங்க ளெழுந்து சிங்களிருக்கு மணிக்கங்களை விளக்குகளாகவைக்கவு மந்தப் பரிமபுகளுடன் பகையில்லாம லுறவாகி கலகததிரியு மயிலக விளகை ிரித்தசைத்து அதிலவருந் சிறுகடற்றினால் ஓமருண்டத்திலிருக்கும் நெருப்பைமூட்டி எரியாச் செய்விக்கும் புதங் கங்கபோர்கள் சந்தோஷித் ததிசயத்தையடை யாக ளந்த இலகாதவனத்தில்—எ-று.

நாமன் மாமுனிவர் கங்கையிடை மூழ்கவுடன் "மழ்கிய" - நேதி விலகுஞ், சீனாகள் கொடுத்தவர்சன் பின்னலுநிர் கொண்டிலகிர் செய் தரு ளருச்சனை செய், நேரம தரிந்து பசு நேடிபெதி ரெய்துமவை

வேழமூல கன்றை வெரிவிம், பேர்வற வெடுச்சூரிய சாலைதனி லுய்
த்துழுவை பேதமற நீதி பெருகும்.

இ-ள். அன்புநிறைந்த மனமுதைய முனிவர் கள்கங்கையிலே
ஸ்ரீகாஞ்செய்கிறதற்கு முன் வேங்கைப்புலிகள் கங்கையில்முழுகிச்
கொயிலேறிப் பிரகாசிக்கும்படிவஸ்திரங்களெடுத்து ஸ்ரீகாஞ்செய்த
முனிவர்களுக்குக்கொடுத்து அவர்கள்சடைகளை தங்கள்கங்கலினால்
வகித்து ஈரமுலர்த்தியபின்பு அவர்கள் சிவபூசைசெய்யுங்காலம் அ
நித்து பால்கொடுக்கவரும் பசுக்களைத்தேடி எதிராகப்போய் வோ
ட்டி அதின்கன்றுகளை முதுகில் சுமந்துக்கொண்டுவந்து ஈக்களிட
த்தில் விட்டுப் புலிகள்பகலினுடன் உறவாக முனிவர்களுக்குப்பணி
விடை செய்துக்கொண்டிருக்கு மந்த வெதிரிகாசிரமத்தில்—எ-று. (1)

வேழமூல வந்தெழு மணித்திரள் வெடித்துருகினத்திரள் மந்தநெ
றியின், குமுனிறை யப்பாவி னேகுமுபர் மாதவர் துணைப்பதம்வரு
த்துவு தெனக், காழுடை யகிற்றழைகள் சட்டை உறந்தழைகள் கைக்
கோடவை முற்ற மகல, வேழமரி யானிகள் விளக்கிய வளைப்பணி
வியப்பினை யுரைப்ப தெவனே.

இ-ள். காட்டுப்பன்றிகள் கிழங்குகளைத் தின்னுசியித்தம் பூமி
யை யுழுதிருபாது அதின் கொம்பிலிருந்து தெறித்த முத்துக்களும்
முத்தில் வெடித்துதிர்ந்த முத்துகளும் முனிவர்களிடத்தும் யுந்
தில் கிடைக்கிறதைப்பார்த்துத் தபோதனர்கள் பாதங்களினே கல்
துகள் உறுத்துவதைப்போ லுறுத்துமென்று யானைகளுஞ், சிங்கங்க
ளும், யானிகளும், கைகளினால் வாசனையையுடைய சத்தனத்தழை
களையும், அகிற்றழைகளையு மொடித்துக்கொண்டு மார்க்கங்களிற்
கிற்ற முத்துக்களைக்கட்டி யொதுக்கி அந்த ரிஷிகளைவணங்கிப் பணி
விடைகள் செய்கின்றன அவைகளின் பகத்திகளை பொருவாரம்சொ
ல்லிமுடியாது—எ-று. (உச)

இகம்பா முணர்த்துமறை யாகம முழக்கமு மிசைந்தவழி யாரச
கையுடன், மகம்புரி சடங்குமெழு பேரொளியு மீரமுடன் தெதிர்
னருத் தெதிர்கொளு, முகம்பொலி வயப்புடைய னூர்வமுடன் மாத
யின் மூழ்குமவ ரோசையு மெழுத், தங்களை லப்புணரி யஞ்சமுதி
லஞ்சவக லண்ட லுச ண்டி யெழுமால்.

இ-ள். இகலையாக பாலையாக சாதகங்களைத் தெரியச்சொல்லும்
வேதாசிரமங்கள் உட்குறிவொலியும் அந்த வேதாசிரமங்கள் முறைமை
யாக சிவபூசைசெய்து வொலியும் யானைகள் செய்யுமிடத்தி லெழுத்
த பேரொளிகளும் பெரியோர்கள் வருகிறதறிப்பதற்கு அன்புடனே
முனிவாக னொதிக்கொண்டுவந்து உபசாரஞ் சொல்லுஞ் சத்தமும்அ

ன்புடனே தோத்திரங்க் செய்துக்கொண்டிருக்கையில் ஸ்ரீகாமப்
ன்னுதிருவர்களுளியும் இதேச் சத்தங்க னெல்லாங்கூடி சமுத்திர
மும் யுய்த்தையடைய மேகங்கள் திடுக்கிட பாவங்கள் அந்தபெயல்
லையி லணுகாமலோடத்தக்கதாக பிரமாண்டம்வரைக்குமளாவும்அ
த வெதிரிகாசிரமத்தில்—எ-று. (உரு)

அவசீர்க்கழிகெடி லடியாடெயவிருத்தம்.

தன்னிகர நெறிபடைத்த திகழ்வெதிரி காசிரமம் தன்னின்முன்
னத், தன்னதுவா பாயுகத்து முடிவின்மட லலிழ்வாசத் துழா
யலங்கள், பன்னலிருத் திருமாறன் கலையான வியாதனென விளம்
பு மேலோரே, ஸ்ரீகாசிரம லினிதருந்தா னிமையோரு முனிவோ
ரும் பணி ச போற்ற.

இ-ள். ஒப்புவமையில்லாமல் தனக்குத்தானே சமானமாகிய
கண்ணங்களை யுடைத்தானி விளங்கும் வெதிரிகாசிரமத்தில் பூர்வகால
த்தில் துவாபாயுகமுடிவில் வாசனையுடைய துளசிமாலையணித் தன்ன
காமாகிய மார்பில் லட்சுமிதேவியைத் தரித்திருக்கும் மகாவிஷ்
ணுவின் கலைகளிலொன்று வேதவியாசொன்று அவதரித்து தோதி
பெற்ற மேன்மையையுடையவராய் எக்காலமுந் தேவர்களும் முனி
வர்களும் வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்யத்தக்கதாக காமாசிரம
தருவியிருந்தார் அந்த இலந்தைவனத்தில்—எ-று. (உரு)

சுதா மடுவெணி யமலனுயர் திருவருளைச் சிறம்பா லெய்தி, வேத
மெலா மளவிட்டுப்பிசித்துடைய குறிப்பினால் வியாதனென்று, வே
தமிலா மாதவங்கூர் வெதிரிகாச் சிரமத்தி னிருத்த தன்னால், வா
ரா யணனென்றும் பெயருடையோ னவன்பெருமை வழத்தற் பா
ற்றே.

இ-ள். குளிர்ச்சிபொருந்திய சத்திரனைச் சடையிலணிந்த பரம
சிவனுடைய மிகுந்த வனுக்கிரகத்தினால் பிரகாசித்து வேதங்களைவா
மாகப்பெ. அந்த காலவேதங்களையும் காண்டங்களுள்ளுஞ் சா
கைகளென்றும் பிரித் த. விட்டு திட்டப்படுத்திய படியினிலேவேத
வியாசொன்றி பெயரும் இலந்தைமரத்துக்கு வடமொழியில் வெதி
ர்பெயன்று பெயருண்டாகியதனால் வெதிரிகாச்சிரமமென்னும் அதில்
வாசமாய்த் தவஞ்செய்கிறபடியால் வாதராய ன. டிம பெயரும்
பெற்ற வேதவியாசர் மகிமைகயத் தோத்திரம் ன்ண முடி
பவன்று சூதபுராணிகர் திருவாய்மலர்ந்தனர்—எ-று. (உரு)

பொங்குதினைக் கடல்புடைக்கும் புடைவியிடைப் பிறந்திற்று மு
லையு மாக்க, டங்கண்மதி யோசிரித வானுஞ் மிகுதியில் சாந்தி

உச

சிதம்பரபுராணம்.

ன்ற, விங்கிவர்க ளிம்முறைபா லெஞ்ஞா னும் பாகதியி லெய்த மாட்டா, ரங்கதுகொண் டவருய்யு நெறிவேண்டி யுலப்பிலா வருண்மீக்கொண்டு.

இ-ள். மென்மேலும் அதிகப்படுகிற அலைகளோடுக்கூடிய சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமண்டலத்தில் பிறந்தவர்து வருத்தமடையும் மானிடர்களுக்கு அறிவு சிறிது ஆயுளும் வெகுதூரமில்லை ஆகையினால் இந்தவுலகத்தார் பெந்தவித்ததினாலேயுஞ் சிவபதவியைச் சேர்மாட்டார்கள் இப்படியிருக்கிறதே பென்று மனமிரங்கிச் சகல ஜனங்களும் கடைத்தேறும் விதம் ஆலோசனைசெய்து மிகுந் கருணையுடனே வேதவியாசரிந்தார்—எ-று. (உஅ)

பெருக்கமிகு மொழிவேகப் பருப்பதத்திற் திருவருளான் பெருமை தன்னு, லிருக்கபகச் சாமமதர் மனந்திகழிம் மறைகாளு மெய்தினைசத்து, வருக்கமிகு புராணமிதி யாசயிவை தஞ்ஞாநா மறைபாக் சேர்த்துத், திருக்கினரு முணர்வுடைய முன்வர்க்கும் வேதத்தான் மெளிவு கூர.

இ-ள். சிவனருளினால் மிகுதியும் பெருக்கமாய்ச் சொல்லப்பட்ட வேதமென்று மலையை வரமாகப்பெற்று அந்த கூட்டத்தை இருக்குவேகம்-பகர்வேதஞ் சாமவேகம்-அகர்வணவேதமென்னும் கரீன்காப்பிரித்து மற்றும் பதினெண்புராணங்களையும் பாண்டவர் சமித்திரமாகிய பாரதத்தையும் ஐந்தாமவேதமாகச் சேர்த்துள்ளதாய்க்கரம், விளங்கிய புத்திகோசரான முனிவோர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியத்தக்கதாக வேதவியாச ரூபதேசஞ்செய்தார்—எ-று. (உஆ)

பகரிருக்குப் பயிலற்கு மியசுவைசம் பாயனற்கும் பாவினைந்தர், துகளொழிக்குந் திகழ்சாமஞ் சயிமினிக்கு மதர்வமறைசமர் வவுக்கு, மகமகிழ வருவித்துப் புராணமிதி யாசயிவை யுபயேற் றேந், மருவ வியாவர்க்கு மிகலொழியப் புகலென்று புகன்ற பின்பார்.

இ-ள். மேற்சொல்லிய இருக்குவேதத்தைப் பயிலவமாமுனிக்கும் மியகர்வேதத்தை சம்பாயனரிவிக்கும் துதித்தவர்கள் மும்மலங்களையறுத்துப் பிரகாசிக்குஞ் சாமவேதத்தைச் சயிமினிபகவானுக்கும் சாமவேதத்தைச் சுமந்துமுனிக்கும் மனது சந்தோஷித்தபாதித்துப் பதினெண்புராணங்களையும் பாரதமுதவிய யிதவசங்களையும் அடியையாகிய எவக்குத் திருவாய்மலர்ந்து இந்த ஐந்தாமவேதங்களைக் கீர்த்தியுடனாகும்படிக்கு உலகத்தோர் பிறப்பிப்பெய்திற்று பரமசிவத்தை யடையத்தக்கதாக நெரிபச்சேல்லென்று சொன்னபின்பும் வேதவியாசர் சொல்லுகிறார்—எ-று. (உஆ)

எத்தரிய கால்வேதப் பயனளவு படாவவற்றி னியல்புதன்னைப், பார்த்தரிய யாவோருஞ் சிற்றறிவோ ரெனக்கருணைப் பரிவை போலு, மார்த்தவமா முனியிறைவன் திருவருளான் மறைப்பானின் வரம்மீ தென்னச், சூத்திரமு மினிதினுரைத் தறிஞர்பெற வருள்செடதான் றுளக்க நீங்க.

இ-ள். துதித்தற்கு அரிய காலு வேதங்களின்பயன் அளவுபடாது அந்த ரகசியப்பொருளை அறிதற்கோ மானிடர்களற்றறிவினையுடையவர்கள் அன்றுகினைத்து கருணைக்கடலாகிய மகாதவமுடைய முனிவர்களுக் கரசனான வேதவியாசர் திருவருளினால் வேதார்த்த ரகசியப்பொருள் இன்னதென் றளவிட்டு வேதார்த்த சூத்திரங்கள் சந்தேகமற அறிவுடை போர்க ளறிந்துக் கொள்ளும்படி சொல்லுகிறார்—எ-று. (உக)

பொருளாய கருமகாண் டததுமறை மொழியினுள் பொருவினுண்மை,யருளுடைய சயிமினிவ மொழிதியெனத் தேசிகன்ற னருளுமீசன், கருணையுமுற் கொண்டதனை யிராறு காண்டமாக் கழறிஞானக், குருபாணத் தொழுதிறைஞ்சி யருத்தியுடன் மெரித்துரைத்தான் குணக்குன் றன்னுள்.

இ-ள். கிருபையையுடைய சயிமினிபகவானே ஒப்புசொல்லுந்கரிதான கர்மகாண்டத்திலுள்ள பயனை யாராய்ந்து கருணையுடன் சொல்லுங்களென்று கேட்க ஞான தேசிகரான வேதவியாசர் திருவருளாகிய மகாதவமுடைய முனிவர்கள் திருவருளும் பெற்று அந்த கர்மகாண்டத்தினை பனிரொண்டு காண்டமாய் வகுத்துச்சொல்லி வாதாபயனவர் விளங்கித் தோத்திரஞ்செய்து ஆசையுடனே சயிமினிபகவான் விண்ணப்பஞ் சொல்லுகிறார்—எ-று. (உட)

அன்னவனான் மொழிகரும காண்டத்தி னியல்புதனை யடைவீந் கேட்டு னன்னலத்த தென்வுரைத்துச் சிரந்துளக்கி யாங்கவற்கு வயப்பா லங்குன், றுன்னியமா ணுக்கர்க்குந் தானுரைத்த வேதார்த்த சூத்திரங் னன்னருளா லளித்துவிரித் துரைத்தருளிப் பின்னொன்று சாற்றுகின்றான்.

இ-ள். சயிமினிபகவான் சொன்ன பனிரொண்டு காண்டமாய் கர்மகாண்டத்தின் பயனை வாதாபயனர் அன்புடன் சொல்லிவருளுடையதென்று மகிழ்ந்து சிரசைபசைத்து மெச்சிக்கொண்டான் என் தன்னுரைக்கின முனிவர்களுக் குடதேசித்த வேதார்த்த சூத்திரங்களைத்தானே தயவுண்டாகி திருவுளப் பற்றி விஸ்தாரமாய் தெளிவா யுபதேசித்துப் பின்னையு மொருவச னஞ் சொல்லுகிறார்—எ-று. (உஉ)

உஅ

சிதம்பரபுராணம்.

இ-ள். வேதமுதலாகிய சாஸ்திரங்கள் படித்ததினால் உண்மைப் பொருளைப் புரிந்து கலைஞானந்தெளிந்து எங்கும் பரிபூரணமான பரமசிவனிடத்தில் பொருந்தியும் சிவஞானமு மடியேனுக்கு விளக்கமாகத்தெரிவிலில்லை எக்காலமுஞ் சன்னமரணாதி யவத்தைகளில்லாத சிவபரமரகசியம் பொருந்தும் வகையெப்படியென்று சயிமினியுடையான் விண்ணப்பஞ்செய்ய குருவாகிய வேத சிவசார் சாந்தமுடைய சயிமினியுடனே சுகபுராணகொண்ட மடியேனையுந் தம்முடைய பக்கத்தில் இருக்கச்செய்து திருவுளம் பற்றுக்கிரா—எ-று. (சக)

மைந்தந் கேட்டவுரை பல்லுயிரின் பொருட்டன்றோர்வருதியுந் குஞ்சிந்தைமகி முன்றனக்கும் வீட்டையு நெறிபுளது செய்யவேனகி, பெந்தைதிரு வருளுடையே தாதலா வியானறிபா யாவுமில்லை,முந்து சிவ ஞானமலர் கண்மகோ டிகடருமோ முடியு முத்தி.

இ-ள். நம்முடைய பிள்ளையாகிய சயிமினியே கீ நம்மைப் பட்டாந்தித்துக்கேட்ட கேள்வி சகலவிதமானாக்களையுங் கடைத்தேறச் செய்கின்ற கிமித்தமல்லவா என்னருகில் வரக்கடவாய் மனக்களிப்போடுகூடிய உனக்கும் மற்றவர்களுக்கும் மோகமுடைய மார்க்கமுண்டு அஃதெப்படியென்றால் சிவந்த சடாமருடத்தைத் தரித்த நம்முடைய திருவருளை அடைந்த யானறியாத ரகசியப்பொருள்கள் ஒன்றுமில்லை கீத்தியமாயிவசிவபதவி சிவஞானத்தினால் கிடைக்குமே யல்லாமல் யாகமுதலிய நல்வினைகள் கோடிசெய்தாலு மேலானமோ கூடம் கொடுக்க மாட்டாதென்று வியாசர் திருவார மலர்ந்தருளி னா—எ-று. (இ0)

வேதமுடி வுரைப்பதுவே மெய்ஞ்ஞான மந்தையவை புகு மஞ்ஞான, மோதலுறு மெய்ஞ்ஞான மாவதுயிர் பாட்டு. அதுவா வாழ்ச், தானரு ளாற்குரவ் னேயத்தான் மறையந்த நா டாகின்ற,போ தமுடையவர் பெறுவ ரல்லாதோர் பெறுமொம்மாற்பு றதுண்மை.

இ-ள். வேதாந்தத்திற்சொல்லப்பட்ட ஞானம மெஞ்ஞானம் மற்றெல்லாம் அஞ்ஞானம் யாவாறுஞ் செ ல்லப்படுகின்ற மெஞ்ஞானமாவது வேகோடிகள் பரமசிவத்தோடு கலந்துவாழ்தலாம் அம் மெஞ்ஞானம் எப்படிக்கிடைக்குமென்றால் சிவானுக்கிரகத்தினாலுந் குருவின் நேசவுடனே மகிமையினாலும் வேதமுடியினுடையாரைக்கும் மெஞ்ஞானம் பெற்றவர்கள் சிவபரமயக்கியம்பெறுவார்கள் மெஞ்ஞான மில்லாதவர்கள் சிவ பரமயக்கியம் பொருந்தமாட்டார்களென்று நம் மாலே சொ லப்பட்ட விந்தவாக்கியம் மெய்யென்றுரைத்தார்.(இ1)

அந்நகரக்குத் திரிச ரரிவையாசவ் கரசாதி யாயினோர்க்குங்,கத் திருவ ரிபக்கரிமை பவநாகர் முனிவர்முதற் கணத்தி னோர்க்கும்,

மான்மியச்சுருக்கம்.

17 உக

வேந்திதங்குர் புள்ளிவகுரு கிரிமிதே டங்குருக்கும் விளம்மொ ளைக்கு கு,சந்திரசே கானருளுண் டாமாத் சிவஞானந் தானு ள டாருந்

இ-ள். பிராமணர்-குத்திரர்-சகடாளர் - பெண் ளொருவா புருஷரொருவாதி இருவார்க்கும் பிறந்த சங்கிரமஜா யானவாண் இவர்கள் முதலியபேருக்குங் கட்டவர்-இயக்கா-தேவர்கள்-காகதேவ கத்தார்-முனிவர்கள் முதலிய கூட்டத்தார்களுக்குங் கொடுமையாகிய பரமாமுடைய பட்சிகளுக்குந் சிங்கமுதலான பிருக்கங்குக்கும் பிருகித்தலையுடைய பிருமிகளுக்கும் ஊர்வனவாகிய புழுக்களுக்கும் ஸரஸ்வப்பகிற் றெண்பத்து நான்குதூறியும் ஜீவபேதவாது குஞ் ஜடாமருடத்தில் சந்திரனையணிந்த பரமசிவன் திருவருளு டானார் சிவஞானந் தனக்குத்தானே யுண்டாகுமென்று வியாசர் திரு வுளம்பற்றினார்—எ-று. (இ2)

அன்றியுரைக் கருமனந்த கோடிபிறப் பிடைக்கரும் மாற்றிவரு துன்றறிது பரகதியைச் சயிமினிவ வேதாந்தச் சொற்க டோந்திவ் வறிதிகழ் பொருட்டெளிவது சிவஞானந் சிவனருளா னன்னவா முத்தி, பொன்றவெனி தாதலால் முதுணர்வா விதந்தேற்ற துயர் போர்வாய்.

இ-ள். இதுவல்லாமல் நல்வினைவினையினால் எண்ணியவா னாத, வனேகங்கோடி ஜனனங்களெடுத்துக் கருமமான்டத்தி தன் ததபடிக்கு நல்வினைகள்செய்தாலும் மேன்மைமையுடைய மேட்ச பதவியை அடைதல் மிகவும் அருமை சயிமினியகவானே வேதாந்தத்திலுள்ள பொருளையறிந்து அப்பொருளில்விளங்கிய சாரமான் சிவ ஞானமுடைய புகருணையினு லெனினாகச் சிவபரமயக்கியம் பெறா மாகையினு ல் மேலான விரியினார் சிவஞானத்துக்கேற்ற மிகந்த தை யறிந்த செ ள்ளென்று வாத்தாயணர் திருவாரமலர்க்கார்.(இ3)

இக்கிரியை உ ளன்றிக் கீழையறிவி னுன்முத்தி பெய்த வாயினு ளுமறு பவஞான மெய்யுகெறி வினவுதியேன் மாசொன் நிலைப்பி னவிரஞ் சடாடவிமா தயகாத மிகஞ்சாம வேதந் தன்னிற், நன் வி கரா மொருதகா வித்தையுள ததனிலைமை சாற்றற்பாற்றே.

இ-ள். இந்தச் சிவஞானத்தினுலல்லாம் சாததிரக்களையிடி த்த கலைஞானத்தினால் சிவபதங்கிடைக்காது. கலைமையுடைய சிவ ஞானஞ் சித்திக்கும்வகையெப்படியெனக் கேட்பாயேயானால் முதற் மந்த மின்னல்போல விளஞ்ஞான சடாமருடமுடைய சயிமினியே கேளும் மேன்மைமையுடைய ழுணர்விளங் துஞ் சாமவேதத்தின் னு

இ-ன் மன்றத்தலாண்மைக்கு உட்பட்ட நான்கு இனங்களையும்
கடந்த பிற்பிறையன்று கோழியினத்தை அடிப்படையில்

மறிதற்கரிதாகி நிச்சயமாய்ச் சித்தாகியானந்தமயமாகி விகாரப்படாமல் வளர்ச்சிக்குறித்தா யெங்கும் பரிபூரணமாய் நிறைந்திருக்கும் பரப்ரம்ம சிவயோகிக ளுள்ளதுக்குள்ளே காணப்பட்ட மிகுந்த க்ஷமையினால் இந்ததேகம் பிரபுரமென்று நாமகரணம்பெற்றது வித்தபுதுமைய யென்னென்றுரைப்பேனென்றார் வாதராயணர். (1)

சொற்றவுடற் கமலநிக ருளத்தமலம் பிரமமுறை தொன்மை தன் னு, னற்றகைய புண்டரிக வகமாயிற் றந்தவக நண்ண லாலூர், பற் றுடலம் புரமெனப்பேர் படைத்ததுபுண் டரிகவகம் பற்றி நித்தம், பெற்றபிர மங்ககன லுவமையாற் ககனமெனப் பெசிற் றுமால்.

இ-ள். தாமரைபோல் இருக்கிறதென்று சொல்லப்பட்ட இத யானந்தத்தில் பரப்பிரமம் எப்போது நிலையும் திருக்கின்றபடியினால் அந்த இதையதாமரைக்குப் புண்டரீகபுரமென்றும் பெயராய்ந்து அப் புண்டரீகத்தில் பரப்பிரமம் வாசமாயிருப்பதினால் புண்டரீகபுரமெ ன்று உடலுக்குப் பெயராயிற்று சிட்கள சொருபமானதினால் கண னினும்பார்க்கவும், வாக்காற்றதிக்கவும், மனத்தானின்க்கவும், அரிய லொருவாதலாற் சுத்தவெணியாகிய வாகாயமபோல் இருப்பதா லப் பரப்பிரமத்தைச் சிதகாசமென்று துவலுவது—எ-று. (௧௧)

தனைகிராம் போருளே மூப்பிறுதிமுதற்குணங்க டயங்கு மென் னு,கினைவொடுநீ பல்வாலும் பாவித்தா லனுபவத்தி னிலைவந்தெயது, மனைபதென வருந்தகா விக்கையிது காயம்போ லண்டத் துள்ளு, மனைபமுறை மையினிற்கும் காயத்தின் பரிசுனக்கிங் கிசைத்தோ மி ப்பால்.

இ-ள். தன்னைப்போல் இன்னமொரு பொருளுள் டென்றுஞ் சொல்லப்பட்டதகா யதுக்காசொருபமாயினிங்கும் முதத்தன்மை யும் இறந்துபோவதும் இதுமுதலிய மாயையின்ருணங்களை சார்புற திருத்தாலுந் தியானத்துடனே நீ எந்நேரமும் தியான ஞ்செய்வாயேற் சிவயோகசமாதிகைகடும் அப்படிப்பட்டதென்றுசொல்லப்படுந் த் பாவித்தை இந்நேரஞ்சொன்னது பிண்டத்திலுள்ளபடி ப்ரம்மாண்ட த்திலும் இப்படியாயிருக்கும் இப்போது பிண்டத்திலிருக்குந் தகா வித்தையைச் சய்யினிபகவானே யுமக்கு பாம் போதித்தகாம் கிளி மேல் ப்ரம்மாண்டத்தி லிருப்பவையைச் சொல்லத் தொடங்குகிறோ மென்றார் வேதவியாசர்—எ-று. (௧௨)

அண்டமதிற் பாவிக்கு முறைமகே ளண்டமருள் பிரமம் கண் டம,வண்டகைய வடிவதனும் பிரமபுர மல்வண்ட வடிவினோர்க்குக்,

கொண்டவுளப் புண்டரிகம் புலியூரென் றருமறைகள் கூறலாலே,பெ ண்டருபுண் டரிகவக மெனப்படுமப் பதியின்னு மிசைப்பக்கேட்டி.

இ-ள். பிரம்மாண்டத்திலிருக்குந் தகாவித்தையைத் தியானஞ் செய்யும்விதஞ் சொல்லுகிறோம்கேளும் ப்ரமாண்டங்களையெல்லாம் லீலாவிநோதமா நனைத்தமாத்நாதகம் உண்டாக்கிய பரப்பிரமம் பரிபூரணமான வஸ்துவாகையினால் ப்ரமாண்டத்துள்ளுஞ் சிதகா சமயம் யுள்ளேயிருப்பதாற் ப்ரம்மாண்டத்துக்குப் பிரமபுரமென்று ம்பெயர் அந்த ப்ரம்மாண்ட சொருபமான விராட்புருடனுக்கு இ தயதாமரையாகையினால் புண்டரீகபுரமென்றுஞ் சிதம்பரத்துக்குப் பெயர். வியாக்கிரமபாதர் வாசமாயிருந்து பூசிக்கின்றமையாற் புலியூ ரென்றுஞ் சிதம்பரமென வேதங்களைல்லாமுறையிடுந் தன்மையாற் புண்டரீகபுரமென்றுஞ் சொல்லப்பட்டது. இஃதன்றி அத்தலத்தின் மகிமை இன்னஞ் சொல்லுகிறோமென்று வாதராயணர் திருநிலைப் பற்றுக்கூர்—எ-று. (௧௩)

அப்பெருஞ்சிற் றம்பலத்த ளானந்தத் தாண்டவரின் றுடாகிற் ற, மெய்ப்பொருளே துண்ணியவந் தாமலின் மடைட்டன் டி டி, யொப்பிகந்து நிறைந்திருக்கு மம்பரத்தோ டென்மிகவுமுன்னம் யெய்து, மிப்பரிசா னுண்ணியவா காயமென வேதமெலா மிசையா னிற்கும்.

இ-ள். அப்பெருமைகொண்ட ஞானசபையினிடத்தில் ஆனந்த நிரத்தஞ்செய்யும் சிதயவஸ்துவானது மாயையின் சம்பந்தமும் அமு க்கும் மாறுபாடும் ஆகிய இக்குணங் குறிகளில்லாததாகியும்குக்கும சொருபமாகியும் ஞானகாசமயமாயும் உபமானமில்லாத பரிபூரணத் துக் கொப்பாகியும் இருக்கின்ற இந்தத்தன்மையினால் சுத்தவெணியா ன ஆகாயத்தெயொத்திருக்குமென்று நான்கு வேதங்களும் சொல் லும்—எ-று. (௧௪)

பூபவா காயம்போற் சடமாகா தருட்சித்தாய்ப் பொலித லாலே, யோதருமம் பரமான சபாபதியைச் சிதம்பரமென் னுனாத்ததந்தத், தீதகன்ற சிதம்பரமெந் நாளுமில் காலிற்குஞ் செயலா லென்று,மேத மிராப் பதியசற்குஞ் சிதம்பரமென் றருணம் மெய்திற் றுமால்.

இ-ள். பஞ்சபூதத்தி லொன்றாகி சடரூபமாயிருக்கிற ஆகாயத் தைப்போலிருக்குமென்று உறுதியாயதைச் சொல்லலாகாதுஅருளு ளாயும் ஞானமயமாயும் எப்போதும் பிரகாசித்துக் கொண்டு சிவ யோகிகள் அறிவினால் காணப்படெ. பொருளாகிய ஞானசொருபா ன சபாபதியை ஞானகாசமென்றே சொல்லப்பட்டது தீதுக்காயன டு

ற்றிய பரமசிவன் எப்போதுஞ் சிதம்பரசோரூபமாய் ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்யுஞ்செயலினால் எந்நாளும் சூற்றமற்ற அத்தலத்திற் சூச் சிதம்பரமென்று பெயர்கிடைத்தது—எ-று. (௬௫)

திகழ்த்தவருட் சிதம்பரமாத் திருச்சிற்றம் பலத்துறையுட் தேவுள் ளுலே, புகழ்ந்திடவுச் சியானந்த புணர்ந்திடவு மணிந்திடவு ம்பூசை செய்து, மகிழ்ந்திடவும் பெறக்கடவ னிப்படிந் டத்தியேன் ம லமா யாதி, யகழ்ந்தரிய பரஞான வெளிவிட்ட லடைவதற்ரோப முண்டோ.

இ-ள். அநுக்கரசோரூபமாய் பரகாசிக்கு ஞானகாச மயமாகிய ஞானசபையினிடத்திலே எப்போது மானந்தடைஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கும் அம்பலவாணமூர்த்தி தோத்திரஞ்செய்யவு மனதிலே பாவனைசெய்து ஏகரூபமாய்வணங்கவும் பதினாறுவித வுபசாரத்துடனே பூசனைபுரிந்து சக்தோஷிக்கவும் தன்னை எதிர்ப்படுத்தவாண்டுவ வகை நடப்பாயேல் ஆணவாதி மாயை கருமங்களென்னு முழ்மலங் கட்டாயம் அம்மாயுயினது மயக்கத்தையும் போக்கி மேலாகியமெஞ் டத்தியேன் மாத் தருகைச் சேருவதற்குச் சக்தேகமில்லையென டு வேதவிபாசர் சயிமினிக்குரைத்தார்—எ-று. (௬௬)

அத்தலனி லுறையுமெவ டுத்தகா வித்தைதனை யறிந்துவந்தித், துத்தமகன் னெறியடைந்தோ ராவரிது நிச்சயமில் வுடலம்பெற்ற, மெய்த்தகைய பயன்பெறுவோர் யாவோரும் பணிந்திஹஞ்சுமேன்மை யோர்க, னித்தமுறு லமுடையோ ரவர்பெருமை பெவராலு நீகழ்ந்த லாமோ.

இ-ள். அத்தச் சிதம்பரதலத்தி லமர்ந்திருந்து தகார்காசத்தினு டைய மந்தரமகிமைபைத் தெரிந்து தரிசனஞ்செய்தும், பணிந்தும், பூசைசெய்துத், தோத்திரம் பண்ணுபவர்களே மேன்மைபொருந்திய கன்மார்க்கத்தை யடைந்து கன்மையான சிவபதவியையும் மானிட ஜென்ம மெடுத்ததனு லுண்டாகிய பயணியு மடைந்தவர்கள் இவர்க ளே ஜனனமாணத்தி லவதிப்படாமற் றுமானந்தத்தைப் பெற்று தேவாதி லீவகேசரூபமணிந் தேத்தத்தக் க வுத்தமர்களாய் என் னுமக்கு மழிவோராத பரமகருததைப் பெற்றவர்கள் இவர்கள் து மகிமையை யொருவராலுஞ் சொல்லுதற்குகிராம் இதுநிச்சை—எ-று.

தக்கவுட லண்டத்தி லிருவகையாய் விளங்குமெனச் சாமவேத வி கெபுரி சாலுரைத்த வருத்தகா வித்தைதனை விளம்பிவே மகந், ரு டைய காத்திரத்திற் பரவிக்க வரிதெவர்க்குத் துனக்க முத்தியுக்கு துதி பெந்வண்டத் தருத்தகா வித்தைதனைப் போற்றிக் காண்பாய்

இ-ள். தேகமான பிங் டத்திலும் ஞானகாசம்போன்றதகரவித் தையெனலும் விராட்புருடன்வடிவம் பரம்மாண்டத்திலும் அவையி ருக்கின்ற வித்தகைச் சாமவேதத்திற் சொல்லியதுபோல் உனக்குச் சொன்னோம் தேகத்திலிருக்கும் தகார்காசமான சிதம்பரத்தைக்குரு வுபதேசத்தினாலுந் தத்த மனுபவத்தினாலுந் துதித்துங் கண்ணாற் க ண்டிம் நித்தியமாக— மோட்சத்தைப் பெறுவார்கள் அதையுங்காண்பாய்—எ-று. (௬௭)

அத்தகா வித்தையென விங்குரையா நின்றதுதான் னறிவாமென் டு, முத்தலவேற் றை த்தலத்து முக்கணரு ளானந்த முதல்வனென டு, சித்தவையின் ஞானகா டகற்கண்டால் பேறென்றுந் தேருவ ன்பால், வித்தகமா யுலாத்தனம்பூ மிவவனவோ வின்னமுநீ விள மாக் கேண்மோ.

இ-ள். நா முன்சொன்ன தகாவித்தையான் ஞானகாசமகிமை யை புன்னுடைய ருக்குமவறினாலேயென— எ-று. லபாணிபா மசோமகூரியாக்கினிக் கண்களையுடைய ஆதிசுத்தாலுமான பரம வர் தினது அநுக்கரத்தினால் பஞ்சநிர்த்தியங்களும்துத்தத்தகைத் த் திருவருட்கொண்டு ஞானசபையிடத்தி லெப்போதும் துருத்தி னஞ்செய்யும் விகோதத்தைத் தரிசனைசெய்யும் பரக்கியமேமேலான பரக்கியமென்று துணிவுபெற்று சிவபத்தியின் உண்மையினுலே உ னக்கு வினாராமக வுபதேசஞ்செய்திற் இதன்மகிமை யிவனவ தானென்றெண்ணுதே இன்னரு மதினமகிமைபைச் சொல்லுகிறே ம் சாவதானமாகக்கேள்—எ-று.

விற்கதுவும் விராட்புருடன் மணம்புண்ட ரீகத்து விழிகள் முன் டு, மற்களமு மிவகவுமைகாணதிற யாய்கிவ மடைத்தவானுத்திற் கலமா யானந்தத் திறமான தலைவனமுன் சென்றுகண்டோர், தநி தியே. சொனக்கைவல் சிவமகையன் பான்முனிவ ரகிற்றச்சுலகி

இ-ள். பிரகாசம்பொருந்திய விராட்புருடானாய் இப்பாதி மையில் முன் டுகள்களும் கிடைத்தமுதலிய திருவருளும் வித்தி ரு வதைச் சிவகாமசவுந்தரியம்பான் கண்டு மகிழ்ச்சிக்கொ மெப்போ தும் ஞானசபைக்குள்ளாக ஞானகாசமகியுமலுளன்பொத்தியும க பியும் ஆனந்தகடனம்புரியும் துத்தகாபகை சகித்தானத்தகைத் தவந்து தரிசனஞ்செய்தவர்கள் லோகான சிவத்தியைப்பெற்றவர்க ளென்று வேதத்தின்பிரகாச கடைக்கிய உபகீதஞ்சொல்லுகிற விபரத்தைச் சயிமினியே கீபத்தியுடனே மார்த்தத்தகொன்—எ-று. (௬௮)

ஏதமிலாக் கடவுளர்க ளெல்லோர்க்குச் சாரணமா யிருப்போன
ந்தச், சீதமா லுக்கப்பா லாயினேன் மலர்த்தவிசிற் றெந்தவேத, மாத
வனைப் படைத்தருள்வோன் யாதொருவன் மலமாயை கரும் நீக்கிச்,
சாதல்பிறப் பிவையொழிக்குஞ் சிவஞானம் யாவோர்க்குத் தருவோ
னென்றும்.

இ-ள். குற்றமற்ற சகலதேவர்களுக்குங் காரணரூபமா யிருப்ப
வனும் இலட்சுமியை மார்பிலேதரித்திருக்கும் மாயவனுக்கு மேலா
யிருப்பவனும் தாமரைமலரின் மீதிருந்து நான்குவேதங்களையும் நான்
குமுகங்களினாலுந் தோத்திரஞ்செய்யும் மகாதவ வாய்மையையுடைய
பிரமனைப்படைத்துச் சிருட்டித்தொழிலை யறுக்கஞ்செய்யப்பட்ட
வனெவனோ வவன் ஆணவமுதலிய மலமாயைச் கன்மங்களைப்போ
க்கிப் பிறப்பிறப்புக்களை யகற்றுஞ் சிவஞானத்தை யனைவருக்குமெளி
திற் கொடுப்பவன்—எ-று. (எக)

உருத்தெரியா மலமிகத்து காத்திரத்து ளருளகமா யொலிவா சின்
ற, திருத்தருமெய்ய மனக்கமலத் துட்பொலிவு துட்கண்ணஞ் சிறந்தி
யும, யருத்தமுதும் பிறப்பறப்பு மாயையை கருமமும்போய்மரு
ங்கு சாய, வருத்திபுடன் யாவோரு நாதோதும் வழிப்படுவ ததுய
யென்றும்.

இ-ள். ஆணவாதி மும்மலங்களின் ரூபமில்ல மற்போக்கி மிரு
பைக்கடலாய் பாகாசியாரின்ற இலக்குமி கடாசுமுற்றபுண்ணியதே
விகளி விதையாரவித்தத்துள் வளாரின்ற குக்கும் ரூபமான ஞான
காசமிகுதியும் விளங்கியிருக்குந் தன்பங்களைத்தருஞ்ஞானமரணங்
களும் மஹாமாயைத்தொழிலான வினைகளும் பற்றறும் பொருட்டா
க ஆசையுடனே எப்போதும் யாவருந் தொழுது திபானஞ்செய்யப்
படுவது அந்த ஞானகாசமே யென்றறிவாய்—எ-று. (எஉ)

அருமறைகண்முதலினடு வினின்முடிவி னறைவதுருத்திராயெ
ன்று, மொருமைதிக முண்மையறி வானந்த மேயுருமா யெப்பிலா
த, மருவருமவ் வருத்திரனே யிதைபசும லந்தன்னில் வந்தித்தேந்து
ம், பொருவருஞ் சூகாய மென்றுமிய லியசுமறை புகன்ற தன்றே.

இ-ள். அரிதால் நான்குவேதங்களின் முதலிலும் நடுவிலும்மு
டிவிலும் பாரசிவனைச் சொல்லப்படுவதும் எப்போதுந்தான் ஒருவருட
கப்பிரகாசித்துக்கொண்டு நிச்சயமாகிய ஞானந்தவடிவமாய் உவமை
யில்லாததாய் விண்ணுவினாலும் பாமனுவக கானபதற்கரிதான அந்
த மஹாதேவனே விராட்புருடனுடைய இதயதாமரையில் விளங்கி

யாபுரும்வளங்கித் தோத்திரஞ்செய்யும் நிகரற்ற ஞானகாசமான சித்
ம்பரமென்று யஜுவேதஞ் சொல்லப்படுகின்றது—எ-று. (எக)

மற்றுமுள பலமறையி னிப்பரிசு வருமிடங்கண் மதியான்மீக்கோ,
யுற்றபொரு ளிப்படியே கோடிசிதம் பரப்பெருமை யுணர்ந்துசென்
று, முற்றரிய காசுடைய சிற்சபையி னற்புயங்க முயங்குக்கத்தன்,
அற்றகதி ருதயகிசர் பதமலர்கண் டருண்முத்திச் சூழல்சேவாய்.

இ-ள். மிருந்த புத்தி கோசமுள்ள சயிமினியே இன்னுமுள்ள
கோத்திரமும் உண்மையானபொரு ளின்னதென்று முறையிடும்வன்
து இப்படிப்பட்ட தன்று மனத்திலெண்ணிச் சென்று சிதம்பரத்தி
னது அளவில்லாத மஹாமகிமையையறிந்து அளவில்லாத ஆவலுட
னே திருச்சிற்றம்பலத்தில் நல்லசர்ப்பம் பட்டமணித்திரிவதுபோல்
ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கும் நடராஜமூர்த்தியி
னது கோடிசூரியப்பிரகாசம்போன்ற சிவந்த பாதாரவித்தங்களைத்
தரிசித்துத் தோத்திரஞ்செய்து நந்தியடைவாய்—எ-று. (எச)

கடர்பரவு சுராட்புருட னுளக்கமல மாகியவத் தொல்லைத் திரிவி
யிடமதனு ளருவுருவச் சிற்சபையிற் சிற்றகன் மெவரு முய்ய, நடரா
ஜ திருவுருவோ டெதிரின்று கண்டோர்க்கு நாதம்கொண்டது
தடமருவு பரமுத்தி தருமென்று லத்தலத்திற் றனங்கள் யாதோ.

இ-ள். எங்கும் பிரகாசியாரின்ற விராட்புருட னிதையாரவித்த
மான பழமைய கிய நிலைவனத்தில் அதுக்காசத்தி் சொருபமான
திருச்சிற்றம்பலத்தில் யாவரு மீட்டற ஞானகாசசொருபமாய் ஆன
ந்தத்தாண்டவத் திருக்கோலங்கொண்ட அம்பலவாணமூர்த்தி சன்
னிதானத்துக்கெதிரின்று தரிசனஞ்செய்தவர்களுக்கு இயாவாராவ
காணுதற்கரிய உபர்வான சிவபதங்கிடைக்குமென்றால், அந்தச் சித்
ம்பரத்தலத்தினுக்கு நிகராக எந்தத்தலத்தை உவமித்துச் சொல்ல
லாம்—எ-று. (எடி)

சித்தநெறி திரியாத சயிமினிய வாமுனைத்த திறங்க ளெல்லாஞ் சித்
த்யமே யையமில்ல வாழியெனப் போருளாம் சார்பி னுனல், வித்தக்
கல் லறிதவனு ளளவில். வேதங்கள் விளங்கக் கிடட்ட, முத்திரெறி
யாவோரு மடையவவ, தாருஞ்செய் முனிவர் கோம ன்.

இ-ள். மனஞ்சென்றநெறியே செல்லாது நன்மர்க்கத்தையனு
சரித்த சயிமினியே னாம் இப்போது சொல்லிவந்தவகளைவலாம்
உண்மையென்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை இது சத்தியம்
நா முபதேசஞ்செய்தபடி திபாசஞ்செய்துக்கொண்டு சென்று சித்
ம்பரத்தலத்தைத் தரிசித்துக் கடியாய் வாழ்த்துக்கொண்டிருவென்
ஆசீர்வதித்தார் பட்டிலலாத வேதங்களினால் மளவிடப்பட்டாமற் பா

௩௮

சிதம்பரபுராணம்.

காசிக்கும் மோக்ஷசாம்பராச்சியத்தை யாவநமடையச் செய்கிக்கும் பொருட்டாக வேதாகமங்களுணர்ந்து, சிவஞானமே திருவுருக்கொண்டெழுந்த விபாசமுசிவர் மிகுந்த கருணையினாலே திருவுளம்பற்றி நுரென்று சூதபுராணிகர் கைமிசாரண்பவாசிகளுக்குரைத்தார். (௪௬)

மாண்மியச்சருக்கம் - முற்றிற் று.

பாயிரம் உட்பட சருக்கம் இரண்டுக்கு திருவிருத்தம் - ௯௬.

செவமயம்.

செவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது

துன்மதச்சருக்கம்.

அறுசேர்க்கழிநெடிபாசிரியவிருத்தம்.

மதம்பரவை யெனப்பெருக வருடாக் கரியுரித்த வள்ளலே யிச் சிதம்பரமென் றறியுநெறி சயிமினிக்கு முனியுரைத்த திறத்தி னன் னோன், பதம்பரவி யறித்தவா றுரைத்திப்பாற் றன்மதன்றான் பழ னால் வேத, விதம்பரமென் றுரைமன்றிற் றுள்கண்டு விடுற்ற வினக் கஞ் சொல்வாம்.

இ-ள். சமுத்திரம்போல் மும்மதத்தானா பொங்கிவருங் கபோ கந்தையுடைய கறுமுக்காநூலையுரித்துப் போர்வையாய்த்தரித்த தே கந்தையுடைய பரமசிவனே இச் சிதம்பரமென்று அறியும் மார்க்கத் தை வேதவிபாசர் சயிமினிபகவானுக்குத் திருவுளம்பற்றினதுபோ ள் அவரது பாதபத்மங்களைப்பணிந்து யான் தெரிந்தமட்டுஞ்சொன் னேனென்று சூதபுராணிகர் கைமிசாரண்பவாசிகளாகிய செண்கொ றமுடைய சூத சொல்லிப் பின்னர் ஆதிபா ன வேதங்களிற்றுதித் தப்பட்ட பராப, வஸ்துவாகிய அம்பலவாணமூர்த்தி திருச்சிற்றம்ப லத்தி லானந்தநடனம்புரியுஞ் சரணம்புயத்தை தரிசனஞ்செப்து து ன்மதன் சிவபதவிபடைத்த விவரத்தையுஞ் சொல்லுகிறோம் கேளு ன்களென்று சூதபுராணிகர் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (௧)

குருபரனங் குரைத்தமொழி முதுசெவி நாவாகக் குலவு மன் னாம், பருகுசயி மிளிப்பொடுக்கத் துடனிறைஞ்சி மிகுந்தருளைப் பக வமுதன், சயிமினிய விருத்தகா வித்தையுள் செய்தனைபென் றனக்

துன்மதச்சருக்கம்.

௩௯

கோலாய, முடிவியது செ ரியவுரைத் தருன்புரிதி யெனமிகவும் வருந் திச் சொல்வாம்.

இ-ள். ஞானகுருவாகிய வேதவிபாசருளையென்னுந் தேவாயிர் தந்தைக் கடதென்னும் நாவினாலே மிகுந்த பத்திவினயத்துடனே பா னஞ்செய்யுஞ் சயிமினியான் வணக்கத்துடனே தெண்டனிட்டு மிகுந்த வருளையுடைய ஆசாரியபோ மோட்சத்தைக்கொடுக்கு மேலா ன தகாவித்தையை யுபதேசஞ்செய்திர் அவற்றிலோர் சந்தேகம் துடி யேனுக்குப் புலப்பட்டமையா லச் சந்தேகத்தை நீக்கி யருளவேண்டு மென்று தோத்திரஞ்செய்தார்—எ-று. (௨)

அடைவுபெறு மறைப்பொருண்முன் பின்கூட்டி யாராய்த் வந் திலிந்த, வுடலினுறப் பெறுந்தகா வித்தையொழித் தண்டத்தி னு ளதாகத், திடமருவ வென்னிதயத் துதித்ததிலே பென்னறிவு தெளி யும் வண்ணஞ், சடைமவுலி முனியேந்த வருளென்றான் மென்றா னியுஞ் சாற்று கின்றான்.

இ-ள். நன்றாகவே தங்களின்பொருளை யாதியோட்த்தமனைச் சோதித்தபோது இத்தேகமென்னும் பிண்டத்திற் பெரிதான தகா கா மிகுக்குதென்று சொல்லி இப்படியே பிரம்மாண்டத்தினு மிகு க்கு தென்றுரைத்திர் அஃதென் னறிவுக்கெட்டாமையாற் சடைமவு லுனைந்த முடிவாக் கரசே என்னவிறகுப் புலப்படும்படியாய் பர மாண்டத்திலிருந்தார் தகாவித்தையைத் தெரிவித் தருளவேண்டுமெ ன்று சயிமினிக்கு வேதவிபாசர் சொல்லுற்றனர்—எ-று. (௩)

நத்துமறைப் பொருளாய்த் மிகப்பெரியோய் வினவியது நன்ன சாஸ, மந்தணயீ தாயினுநீ யென்பாலன் பிணையதான் மகிழ்ந்து கே ட்டி, யந்தமிலை வேதங்கட் கவற்றினுறும் பொருடெரியா வளவிரைத், விந்தவகை தெரிந்துவிசித் தனர்தவத்தி னுயர்த்தருளே யெய்தினா ர்கா.

இ-ள். ஞானநீதியாகிய வேதத்தின்பொருளைச் சோதித்துப் பெ ருமைமெற்ற சயிமினியே நீ கம்மைக்கேட்ட வுத்தா மிகவுள்கண் ட அவை இரகசியப்பொருளாயிருப்பினும் நீ என்னிடத்தி ல் மிகுந்த பத் தியுடையவனுதலால் அதையும் விவரமாகச் சொல்லுகிறேனென்று மு டிலில்லாத அனேக வேதங்களின்பொருள் இன்னதென்றுரைத்தன விடப்படாத வித் தகாவித்தையின்விவர மின்னதென்றுநித்த தபோ தகார்க ளனுபவானந்தமடைந்து பேதுபெற்றவர்கள்—எ-று. (௪)

அண்டமுட லவைதனக்கங் குபொதுவென் றருமறைந் தனையா ரிற்குங், கொண்டவுட லைத்துனதென் றியாவோரும், மெனி டையாக் கூறுகிற, கொண்டருமொ டத்தினது மறைத்தபொரு ளை

யிருப்ப தியாதோ வென்னில், விண்டலா மிமையோ கண்மறைத்
தபொருண் மேல்விருப்ப மேவ லாலே.

இ-ள். அண்டத்தினும் பிண்டத்தினும் தகராசுபிண்டத் துற்
றபடிக்கு பரம்மாண்டத்திலு முண்டென்று வரிதான வேதங்களிற்
சொல்லியதுபோல் பிண்டத்திலிருக்குந் தகரவித்தையை யதுபவ
ஞானிகள் சிவயோகத்திலறிந்து யாவருக்கு மெளிதிறுந்நேன். பூத
லுவாகர் அறிதற்கரிய பரம்மாண்டத்திலிருக்குந் தகரவித்தையில்
மறைந்தபொருள் யாதென்னில் இனிமேல் விக்கித்தரப்படும் பக்குவ
மானவரும் பிண்டத்திலே யாவர்களும் விருப்பங்கொள்வதுபோல
வும் தேவர்கட்குங் கண்ணினுற்காணப் புலப்படாமல் மறைவாயிரு
க்கிற வஸ்துவினிடத்திலே ஆசைகொண்டிருப்பால் அந்தப் பிரம்
மாண்டத்திலிருக்குந் தகரவித்தை ஞானக்கலாவினாற் காண்பதா
யிருக்கும்—எ-று.

(டு)

மன்னியவன் டத்தினிடையருட்டகர் வித்தையது மயக்குமா
கையதன்னியல்பான் மறைக்கப்பட்டியாகாதி கருமங் டவங்க ளோ
ங்கு, நன்னியமு முடையோர்க்குந் தெரிவிரிய தரவுமறி நகியம் பூத
த, பொன்னவிர்செஞ் சடையண்ண லருளுடையே ருணர்கதின்பப்
புணரிசேவார்.

இ-ள். நிலைமையான பரம்மாண்டத்திலிடத்திலே யதுக்கருப
மான தகரவித்தை யாவரையுமயக்கு மாயாசம்பந்தமானதால் யாவ
ருக்கும் புலப்படாமல் மறைந்து யாதாவிழுவதைய தானதருமங்கள்
தவங்குந் செய்யும் நன்மையான நியமமுடையவர்கட்கு மறிதற்கரிதா
கும் சர்ப்பத்தையுஞ் சக்திரிசையுங் கங்காநதியையுந் தரித்தப் பொ
ன்போலிலகுஞ் ஐடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவனது அருட்பெற்ற
வர்கள் விராட்புருட னிதைபாரவிக்கத்திலிருக்குந் தகராசுதத்தை
யறிந்த ஆனந்தக்கடலுள் முழுவார்கள்—எ-று.

(சு)

பரப்பிரமம் பரமசிவம் பரமபதம் பரமுத்தி பக்கு யின்ன, பரம்
பில்பெயர் புனைந்துசார்ப் புருடனுளப் புண்டபிக் மலரி லென்றாக்,
திராபுமுடைய ஞானவரு ளிடங்கொண்ட சிதம்பரமே செத்தி நா
கங், கரம்பயில டடமருவு கட்டினுள முறைகளெலாங் கமுதமன்றே.

இ-ள். விராட்புருட னிதயாரவித்தமான திருச்சிற்றம்பலத்தி
லெப்போதும் ஞானசக்தி வரம்பாகத்தில்விளங்க ஆனந்தகீதம்மாபு
ரியுஞ் சிதம்பரமே பரப்பிரமமென்றும் பரமசிவமென்றும் பரமபத
மென்றும் பரமுத்தியென்றும் அ ன்விதத்தரிய பல் பெயர்களைப்பெ
றப் பக்கினியையும் சர்ப்பத்தையும் கரத்திற்புனைந்து தாண்டவஞ்
செய்யும் மஹாதேவனென்று வேதமனைத்து முறையிடும்—எ-று. ()

படர்சின்ற திமென்று பான்முதலோ ரபயமெனப் பரணவதற்கு
விடமுண்ட லொருபெரிய கடவுடரு வருள்புரியும் விளக்கத்தாலே
யடாண்ட முறுகா வித்தையது து. ஞானியபே ரறிவின் கென்றுமி
டமிந்த வானந்த கணகசபை யெனவுணர்க்தே ளின்பங் கூர.

இ-ள். திருப்பாற்கடலிற்பிறந்து உலகமெல்லாஞ்சங்கரீக்கின்ற
வரும் ஆலகாலவிடத்தைக்கண்டு விஷ்ணுமுதலிய தேவர்களும் தங்
களைக் கொல்லுமென் றஞ்சி சிவபெருமானைச் சாணுகதியென் றடை
ந்தபோது அவ்விடத்தைப் பாம்பெண்ணி ஜகமனைத்தையும் ரகித்
த மஹாதேவனே பரம்மாண்டத்திலிருக்குந் தகரவித்தையென்க
ருக்குமபுத்தியாகிய ஞானத்தைக் கிடமாயிருப்பது இந்த ஆனந்த
கணகசபையென்றுல ாந்தோஷமாகவறிந்தேன் சுவாமிபென்றார் வா
தாரயனர்—எ-று.

சித்தமுடன் சுத்தமுறு மானந்த வம்பலத்து னிருத்தகுபு
சித்துருவ வித்தருமச் சடையாளன் பதங்கண்ணாற் றினைப்ப
ற்ற, வெத்தணைய வுயிரேனு முத்தியடைந் திடுமைய பிழை
சொற், சத்தியம் துததமே தோதுதியென் றனவ்வனது
ன்றா 1.

இ-ள். எத்தவேளையினும் பரிசுத்தமாயிருக்கும் ஆனந்தரவ
ன திருச்சிற்றம்பலத்தின்கண் ஞானரூபமாக ஆனந்தகடல்மப்பிரி
வழம்போன்ற சடையையுடைய அம்பலவாணனாற் திவினத யாத
ம்புயங்களைக் கண்ணினுற்கண்டு தரிசிக்கும் பாக்கியத்தைப் பெற
எவ்வித ரூபத்தையுடைய ஜீவநெஞ்ஞவானுளம் சிவபதியையடை
யும் இதற்குச் சந்தேகமில்லை இம்மொழி சத்தியம் முகிள்
வலா மேன்மைபொருத்திய சயிமினியெயென்று பிண்துஞ் சொன்ன
கின்றார்—எ-று.

உருவருவங் கடந்திரு வருவுடைய பரம்பரனை யுச்சிசென்றி, மரு
புருவ கெச்செவிக்கண் களமார்ப மிதயமுட னுங்கி ளொப்பூழ் மரு
ருமு லாதார முன்பின்ன ரிருபாற்றம் வடிவின் சித்தித், தருகு
வத் தனைபுரிவோ ரியாசு ளவர் திருவருளை யடைவாரனே

இ-ள். பும்பும் அருபமுங்கடந்த மேலாயிருக்கும் ஞானரூ
மான பரமசிவத்தைச் சித்தில் பிரம ரக்திர தானத்திலும் இரண்டி
புருவத்தின் கடுவான செற்றியிலிருக்கும் ஆக்ஷேய தானத்தினும்
திருசெவிக்கடுவான விசத்திதானத்திலும் கழுத்தில் அனந்ததானத்தி
லும் இதயத்தில் மணிபூசகதானத்திலும் உத்தியில் களத்திராந்தி
லும் திருப்பிடத்தினலோன மூலாதாரத்திலும் ஆகியோடந்தி
தன்னுடைய தேகத்திற்குள் தியாட்குசெய்து பத்தியுட ன வணங்கி

னவ ரெவர்களே வவர்களுள் பாமசிவனது அதுக்கத்தைப் பெறுவா
ர்க ளிது நிச்சயம்—எ-று. (க0)

அப்பரிசு போலளவி லெவ்வுயிர்க்கு மருள்புரிவா னெவ்வுயிர்க்கு
ன், மெய்ப்படரு மொருபாகன் விடைப்பாகன் மதிப்பாகனெனத்
சென்னிப், பொய்ப்பாகவன் முப்பகையுங் கடத்தவருட் டொரு
ரை புனிதனென்று, மிப்புவளத் திடங்கொண்ட பதிகளுக்கோ ருள
விலவா லென்னுங் காலே.

இ-ள். முன்சொல்லிய பான்மைபோல் அளவில்லாத சகலஜீவ
ராகிகளுக்கும் அதுக்கஞ் செய்யும்பொருட்டு லோகங்களைப்
படைத்து இரட்சிக்குஞ் சிவகாமவல்லி வாய்பாகத்திற் ப்ரகாசிக்கா
கின்ற திருமேனியை யுடையவனும் வெள்ளிதையை வ கனமாகக்
கொண்டவனும் அசத்தியத்திற்குச் சத்துருவாயிருப்பவனும் மூவி
தம்புகையையுங்கடந்த வதுக்கசொருப ஞானபரிபூரணனுமாகியப
ரமசிவன் இப் பூமண்டலத்தில் வாசமாயிருக்குஞ் சிவதலங்களையெ
ன்னில் கணக்கற்றவைகளாம்—எ-று. (கக)

சொற்கமையா தெனவுரைத்த வளவிலாப் பதியவற்றுட் சுரர்க
ளேத்து, மெற்கிர்க்கு மூலகமொரு னடிவான விராட்புருட னிதய
-எ-று. பொற்கமலம் பொற்பொதுவே யவ்வெல்லு யளவையாற் போ
ற்றற் றெட்டாச், சிம்கருணை முதனிலையா யுறையமென் முறையிடுமெ
ந் தெய்வ வேதம்.

இ-ள். இவ்வளவென்று சொல்லுதற்கரிய சிவத்தலங்கள் அனே
கமாயிருப்பினும் தேவர்களெல்லாம் தோத்திரஞ்செய்யும் ஆயிரங்
கொணங்களையுடைய சூரியன் மேருவை வலமாகவா விளங்கும்உலக
ஊரவாகிய விராட்புருடனுடைய உள்ளமான தங்கிறம்போன்ற
நாமனையே கண்காசை அப் பொண்ணம்பலத்தின் மகிமை இவ்வள
வென்றறிந்து தோத்திரஞ் செய்தற்கரியது ஞானவுருவமான பாமசி
வன் அநியாபெழுந்தருளி சிதம்பரத்தில் கடனஞ்செய்யுமென்று தெ
யவத்தலை—மொருத்தி வேதங்களைல்லாம் ித்திதிற்கும் மகிமை
யையுடையது—எ-று. (கஉ)

ஆகலிது லெத்தலமு யித்தலத்துக் கொவ்வாத லாவி யுள்ளப்,
போதினுட லிடத்தன் விருந்தானும் விசேஷத்தும் புணரு மாபோ,
நொதலுது மற்றையவை யவக் னன்னி லுருதுகா னென்போருள்ள,
மிகுதகம் லவத்துறாப்புக் கண்டனமுன் மற்றுறுப்பின் விப்பா
ருளளம்.

இ-ள். ஆதலால் எத்தத்தலமும் இச்சிதம்பரத்தலத்துக் கிணையா
காது மேலும் தேகடெல்லாம் ஜீவனிறைந்தானும் காணென்று
துணிபுகொண்டு சொல்லுகிறவர்கள் கரத்தை மாப்பில்வைத்துக்கூட
டிக்காட்டுவதல்லாமல் மற்ற அவைய வங்களைத்தொட்டுக் காண்பிப்ப
துண்டோ இல்ல இதை யாம்பிரத்தியசூழமாகக் காண்கின்றோமாத
லான் எல்லா அவயவங்களிலும் இதயத்தானமே யதிகம் அதுபோல்
விராட்புருடன் இதயகமலமான சிதம்பரத்தலமே எத்தலத்திற்கும்
விசேஷத்ததாம்—எ-று. (கக)

ஆக்கதுபோற் பம்பரனு நிரந்தரமு மண்டத்துக் கப்பா கிப் பா,
னீங்கரிய நிறைவுடைய னாழினும் விராட்புருட னிவை முன்னிப்,
பூங்கமல மானபு பரத்தன்னி லனவாதம் புறற்றொன்னு, சிவ
ங்கிவளர் பெருங்கருண புடன்மிகவு மதிமக புணர வகலித்த

இ-ள். முன்சொன்னவைபோற் பரபாவத்தவாற் பரபாவ
பாணாண்டத்தி லுள்ளும் புறமும் நீங்காமல் பரிபூரணமாய்
லும் விராட்புருட னிதயதாமரைக் கமலமான சிதம்பரத்தி
போர் மானந்தத் தாண்டவஞ்செய்யுத் திருவருளுடன் சென்னி
ந்தைய மென்மைவளாக் கருணாசூய் மிகுந்த விருப்பத்துடன்
வாசமாயிருப்பர்—எ-று. (கஉ)

உறைவதுமனத்தியே மனத்தினைக் கெத்தாந் கொருவ ரெ வது,
நிறையிறைவ னித்தலத்து னனவாதத் தாண்டவமு நீங்கா னினரு
ந், பெர்றையுடைய புடவிதனி லெப்பதியு மிப்பதிபோற் றெ
ண்டாகா, குறைவறவா னந்தகட மிவனொழிய வெவனூர் - எ-று
ங்காலே.

இ-ள். ஆதிகாமாயுங் காலாதிதமாயும் மனோனக்குக் காயங்க
ளுக்கு மெட்டாது தானொருவனே நித்தியபரிபூரணனுயிருக்கும் பத்
மசிவ னிர்தச் சிதம்பரத்திற் சதாகாலமும் இடைவிடாது ஆனந்த
நிர்த்தஞ் செய்துக்கொண்டிருப்பதா லழகிய பூலோகத்திலுள்ள எத்
தலங்களும் கிராகா அதேனெனில் இருஷ்டமுதலி வைந்தொ
ழிலுக்கும் உபயோகம் ஆண்டவனது தாண்டவமாறாததாயுமுள்ள
இத்தலத்துப்போல் வேறுதலமுண்டோ சொல்லுதலாம்—எ-று. (க)

கண்டவர்கட் கியாவோருங் காணாக முத்தியினைக் காட்டவென்
றே, யண்டப்பிர னனவாத மானந்த தாண்டவதின் முடலாலிம்,
மண்டலத்து னெத்தலத்து மதிமிக வதிகமென வயங்காதிக்கும்,
ண்டரிக புரத்தனங்கிங் கொப்பாயப் புண்டரிக புரத்தா ன் மன்கு

இ-ள். தமது பாகாம்புயங்களைத் தரிசனஞ்செய்தவர்களுக்கு அந்நிபிரமாதிதேவர்களுக்கேடிக் காணுதற்கரிய சேவடியென்னுமேலான முத்திவிட்டையருளும்பொருட்டுப் பரமசிவம் எப்போதும் நீங்காம ல ஆனந்தத்தாண்டவம் புரிதல் லிப்பூமண்டலத்துள்ள சிவதலங்க ளுக்கெல்லாம் அதிகமேன்பட்டதாகிப் பாகாசித்துக்கொண்டிருப்ப தாலும் விராட்புருடனுடைய இதயகமலமான சிதம்பரத்தையுட்கு மென்று உவமித்துச்சொல்ல வேறொருதல மில்லாமையினாலும் இத் தலம் தனக்குத்தானே ஒப்பாயினங்கும்—எ-று. (௧௬)

அருட்காமக் கொடிபாகன் நிருவாண சிதம்பரங்கண்டவர்க்குமு த்தி, பொருக்காலன் நிருக்காலு முக்காலு முண்மையி துண்மையா மென், செருக்காலி துளைத்தேனேற் கணப்போதி. மிற்றுச்சிதை கமுன்னை, யிருக்காதி மறைமொழிந்த திப்பரிசென் றுன்கருகியெல் லாம் வல்லான்.

இ-ள். கருணாகரவல்லியாகிய சிவகாமசவுந்தரியை வாமபாகத்தி ற்றறிந்த அம்பலவாணமூர்த்தியின்மே லாணைப்படிசிதம்பரத்தரிசனஞ் செய்தவர்களுக்கு மேலானமுத்தியுண்டென்று ஒருதரஞ்சொ ள்ளத ல்ல இரண்டு மூன்றுவிசையுஞ்சொன்னேன் இது சத்தியஞ்சத்தியம் நான் அகங்காரங்கொண்டொப்பனாயி லிக்கணமே பென்றலையற்றவி டுக்கடவது அன்றியும் இருக்குமுதலிய வேதங்களும் இப்படியே சொ ல்லது—தென்றும் வேதங்களையெல்லாம் ஆராய்ந்த நிந்தவேதவியாச ர்திருவா மலர்ந்தருளிநொன்று சூதபுராணிகர் மிசாரணய வாசி களுக்கா ரத்தார்—எ-று. (௧௭)

அந்தணர்மன் னவர்வணிகர் சூத்திரர்சண் டாண்கல மடைந்துநீ த்தோ, நித்தமா பிவர்க்கென்னுத்தன்மையோ ரன்பினான் பில்லோர் யாருஞ்சந்ததமு மானந்த சபையினடம் புரிசைத் தாள்கண் டோ ரோன், முந்தைவினைப் பாசமெலா முடித்துமுடி யாமுத்தி முதல்வ ராவர்.

இ-ள். பரமணர்கள், இராஜாக்கள், வைகடிகள் சூத்திரர்கள், நீசர்கள், வீரதங்கெட்டவர்கள், இன்னஜாதியென் றறியப்படாதவர்க ள், சிவபத்தியுடையவர்கள், பத்தியில்லாதவர்கள் முதலிய யாவரும் ஆனந்தகரமான திருச்சிற்றம்பலத்திற் றுண்டவம் நீங்காதுசெய்யும் அம்பலவாணமூர்த்தியினது சரணாவிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்தா ன் அனேக ஜன்மார்திரங்களிற் றெய்த பாவங்களையும் பவபாசங்களை யுமகற்றி யொருகாலத்திலேயுங் கெடுதலில்லாதமுத்திக் கதிகாரியா வாகு—எ-று. (௧௮)

ஆரணமோ டாறங்கங் கணகண்டோர் யோகநெறி யறித் தடைத் தோர், சீரணவு மகம்பலவும் புரிந்துளோர் நித்தீமுறுஞ் செந்தி யோ ர்கள், பூரணவே தாந்தலை தொர் துளோ ராயினும்பொற் பொது னுடுங், காரணகா ரியங்கடந்த தாள்கண்டா லொழிந்துகதி காண லாமோ.

இ-ள். நான்குவேதங்களையும் ஆறுசாத்திரங்களையும் உணர்ந்த றிந்தவர்களும் யோகமார்க்கந்தெரிந்து சாதனஞ்செய் ததபவப்பட் டவர்களும் யாகா கிர்த்தியங்களை வழுவாதுசெய்தவர்களும் நித்தமு மச்சினிவளர்த்தி வலஞ்செய்து பூசித்தவர்களும் வேதாந்தசாதிரங் களை யறிந்த பரிபூரணஞானிகளும் கனகசபையி னடனஞ்செய்யும் ஆதிகாரணகாரடங்களையுங் கடந்த அம்பலவாணமூர்த்தியினது பா டா ிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்யாராயின் முத்திக்கூரியவாகு—(1)

அருட்கனக மணிமன்றத் தானந்தத் தாண்டவஞ்செய் தருள்வே தாநதப், பொருட்கமல பதங்கண்டோர் ஹிநுவு ரெனவெம்மாற் புகன்ற செஞ்சொ, லிருட்கடுவுண டவாரிய வுண்மையிதி லோர்க ளைச், மிசைப்பக்கேட்டி, தெருட்கருணை யறிவுடைய சயியினிவ வேளமுனிவன் செப்பு கின்றான்.

இ-ள். அதுக்கசத்திருபமாகிய நவரத்தினங்கனிநூல் அவர் ரம்பெற்ற திருச்சிற்றம்பலத்தில் உலகமெல்லாஞ் சுகமனை பும்பொ ருட்டு ஆனந்த டனம்புரியும் வேதாந்தப்பொருள்வடிவ ன சபைய தியினது சரணாவிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்தவர்கள் டுக்கிபெறு வர்களென்று ஆலகாலவிடத்தையருந்தி அகிலசராசரங்களைநா டப்பாற்றிய திருநீலகண்டாரியச் சத்தியமாக நாம் சொன்னோம் இத் தற்குமுன் தரிசனஞ்செய்து பதித்துவம்பெற்றவரு ளொருவர்கதை யைச் சொல்லுகிறோம் இரக்கமும் ஞானமுமுடைய சயியினியே சா பதானமாகக் கேளென்று வேதவியாசர் சொல்லத்துடங்கினார். (௨0)

ஐஞ்சீரடியாகிரியவிருத்தம்.

காரொலாம் யில் பொழிலெலாக் களையெவர் நடந்து ணீரோ டங்குளிர் வயலெலா சிலனெலாஞ் செக்கெற் போரொலம்பலினைத் தாளங்கள் புதுசிலா வெறிக்கும் பாரொலாம் புகழ் முத்தமிழ்ப் பாண்டுகன் னுடு.

இ-ள். மேகங்கள்நெருங்கித் தவழுஞ் சோலைகளிலுங் கண்களி லுந் தண்ணீர்கிறைந்த தடாகங் களிலும் வயல்களிலும் மற்ற சிலங்க ளிலும் நெற்போர்களிலுஞ் சங்கினங்களிற் ற தாளங்களினுலியான து பூரணச்சத்திர விலவெறிபாதுபேல் வயங்கிப் பூமண்டலமனைத்

அங் கொண்டாடப்பெற்று இயலிசைகாடகமென்னும் முத்தமிழ்க்
குத் தாயகம்போன்ற கல்வளம்பொருந்தியது பாண்டிகாடு—எ-து.)

சந்த னுடவி வாசமுந் தாடகிழ் மணமு
மந்த மாருக முலாவரு மிடமெலாம் வயங்கு
மந்த ராதிப ரீனவரு மகமகிழ்ந் தேத்து
மெந்தை மேவிய மதுனாநாட் டியல்பையா ருரைப்பார்.

இ-ள். மலைகளில் வளர்ந்தோங்கும் மேலான சந்தனவனத்தினு
ண்டாகிய பரிமளங்களையும் இனிமைபொருந்திய முத்தமிழினிசைக்
கூடியத் தென்றற்காற்றானது கொண்டுவந்து எங்கும்விசுவதால் விண்
னுலகத்தில் வசிக்குந் தேவர்களுல்லாம் மனக்களிப்போடுவந்து
தோத்திரஞ்செய்ய அங்கயற்கண்ணியென்னும் பாசத்தியுடனே
அதுபத்திரான்கு திருவிளையாடல்பரியுஞ் சொக்ககாதலாயி் பழு
ந்தருளியிருக்கும் மதுராபுரியைச்சந்த பாண்டியதேசத்திற் வளப்
பந்தை பெடுத்தார்க்கவல்ல வகுளரோ இல்லை—எ-து—(உஉ)

அத்த கைத்திரு கட்டிலோ ரந்தனன் வேத
வித்த கன்றிக முத்தம வேள்விமா னென்போ
னெத் திறத்தன யாகங்க னெவ்வகை விரத
நித்த கல்லற மியாவையும் புரியுநன் னெறியோன்.

இ-ள். முன்சொன்ன வளப்பங்களையுடைய பாண்டியதேசத்
தின னு ராமனன் வேதசாத்திரங்களைப்படித்து அதன்பொருள்க
ளையறிந்த அவற்றுட்சொல்லியவிதிபோற் சகல யாத்திரதங்களை
யும் உரி- நியமத்துட னுட்கித்துவருபவனும் சித்தியகருமங்களை
யும் சகல கருமங்களையுந் தவறாமற்செய்யு னன்னடத்தையுடையவனு
மாகிய உத்தமவேழ்விமானென்னும் பெயர்வகித்த வைதீக னொருவ
னுண்டு—எ-து. (உஉ)

புடவி பெண்ணுமக வந்தன னிடத்தலை பொருபாற்
கடல கத்தெழு கடுகினைக் கடட்டுமோர் தீனவன்
மடனி லாலிய புலிமகள் கணமபெனத் தருக்கு
மடமை தீவினை யுருக்கொடு வருதல்போல் வந்தான்.

இ-ள். பூமண்டலமெங்கணும் கல்வனென்று கொண்டிடம்
அந்த வுத்தம வேழ்விமான்வயிற்றில் திருப்பாற்கடலுள் புரையவி
டம் பிறத்ததுபோலும் விசாலம்பொருந்திய பூமிக்குச் சகலயாக
அகங்காரமும் முடத்தனலமயுந் கொடிய மாபாவங்களும் ஒருகுத்
கொண்டுவந்துபோலும் ஒரு புத்திரன்மீதான்—எ-து. (உச)

அன்ம தன்பெய ரன்னவன் சரிதம்பார் சொல்வார்
விண்ம தன்களைக் கிண்கென வளர்பவன் மேலோர்

பன் மதங்களின் விதித்தவெம் பாவங்க ளனந்தந்
தன்ம தங்களை விரிவுப் புரிதரச் சமைத்தோன்.

இ-ள். புத்தப் பிள்ளைமீறந்த கட்சத்திர லக்கிண்பலையுங் கிர
கங்களினிருப்பையும் சோதிடர்களறிந்து இவன் தூங்கடத்தைக்குரி
யவனென்று கருதி துன்மதனைப் பெயரிட்டார்கள் அவனடக்கு
ம் பொல்லாநடகங்களை வாக்கினுற்சொன்னும் பாவம்வரும் இவ
ன் மன்மதனது ஐந்துகணைகளுக்கும் இலக்காயிருப்பவன் பெரியோ
ர்க ளிட பாபமெனத் தள்ளியவைகளைச் சிரேஷ்டமாகக்கருதி கர்வ
நொல் விஸ்தரமாகச்செய்வதற்குப் பிள்ளையாய்ப் புலியிற்பிறை
தான்—எ-து. (உரு)

சந்தி வந்தனை மந்தனன் றறந்தனன் றறம
முந்தை யோர்தமைப் பரித்தன னெழித்தனன் முறைமை
நெதை செய்தவந் தணர் னன் புணர்ந்தனன் சிறுமை
மாமறை யிகத்தன னுகத்தனன் பாவம்.

இ-ள். மேலும் அந்த துன்மதனைப்பவன் திரிகாலங்களிலு
சொ் பு கித்திய கருமாறுஷ்டானங்களை மறந்து பருவ புண்ணியங்க
ங்களினடத்தும் விதிகளைத்தறந்து பாபங்களை யே துணையாகக்கொ
ண்டு பெரியோர்களைப்பழித்து தாய்கமரென்று முறைமைகளைத்
ள்ளி கடந்து கண்ணமயான திரதங்கன் தவங்கள் புரியாமற் தீவி
யையேவிரும்பி வேதசாத்திரங்களை கீர்த்தித்து அஞ்சாமல் பந்தங்க
ளையே விசேஷமாகச்செய்து மகிழ்ந்தான்—எ-து. (உச)

உடல மீதுடற் காலியீ துயிர்குயி ராய்
கடவு டன்மைவி தென்கெறி காட்டிய வேதத்
தொடர் குலத்திடைத் தோற்றியு ம்கெறி மறத்தான்
விடல ரும்பெருந் தீவினை விலக்குவ ரெவரோ.

இ-ள். தேகத்தவ மிப்படியென்றும் ஜீவனுடையதன்மை மி
ப்பா யென்றும் ஜீவனுய்களுள் பரமசிவன்மகிமை விண்ணதென்றும்
அறிவிக்கும் வேதசாத்திரங்களைப்படித்து அதிற் சொல்லுமுறை
போ னடத்து மறந் ஏனையோர்களுக்கும் சினைக் கடைத்தேற்றித்தக்
ன்னெறியிடுவென்று போதிக்கும் வைதீககுலத்திற்பிறத்தும் முன்
னுணங்களிற்செய்த பாவத்தினால் கன்மார்க்கத்தைவிடுத்தும் தன்
மார்க்கத்தைத் தைக்கொண்டால் அன்னது தீ வினைவ விலக்குபவன்
யார்—எ-து. (உச)

இளைப தன்மைப னிவன்மனைத் தந்தைதன் டுரங்கி
மனையும் அழவுகம் மரபர் போற்றினை வந்தோ

தனைய கேளென்ப பன்முறை மைவரு மமிர்த
மனைய துலினு லறம்பல வறி புறத் தனஞல்.

இ-ள். இப்படிப்பட்ட பாதகனாகிய பின்னையின தடத்தையை
கண்ட தகப்பன் கமது குலத்திற் பிறந்தபிள்ளை நாகத்துக் காட்டு
வதெனவென்று மனநொந்து இரக்கமுற்று அப்பாமகனே இல்லறத்
நுழைதையும் குலதருமத்தையும் செழித்தோங்கச்செய்யாமல் தூயி
ஷயத்தில் மனதைச்செலுத்தி பாபத்துக் குட்படுகிறேயெனயோ புத்
திரனே நான் நீ பிழைக்கத்தக்கதாகச் சொல்லும் புத்தியைக்கொ
ண்டு அநேகவிதமாகக் காமக்ரோதமுதலிய வுட்புகைகளைக் கணியா
பத்தினான வயிராக்கிய சாஸ்திரங்களைப்போதித்துஞ் சமைதமைமு
தலிய நற்குணங்கள் வரத்தக்க மனோபாவனை ஜீவனிடத்திற் பொருட்
தும் விதமெதுவோ அதையும் போதித்தான்—எ-று. (உ)

தாதை கூறிய மொழியெல் ல தனையுணர்த்தோர்ப்
றிதுறு தென் வவன்செவி புறுதமை தெளிந்து
போத மாதவ ருலெனின் புரிமயக் கறுத்த
நீதி யாமெனத் தனையன்பா னேயத்தை சீத்தான்.

இ-ள். தகப்ப னுரைத்தருளிய புத்தியெல்லாம் தன்னையறிந்த
சிவபோகெனிடத்திற் குற்றங்கள்சாராம லெவ்வகையாலுமோ அது
போற் தன்மதன்செவியி னுழையாமற்போனதைப் பிதானாவன்
கண்டு மனம்வருத்தி சிவஞானத்தைப்பெற்றவர்கள் பரபஞ்சமயக்க
ந்தவலிட்டு நீங்கியிருப்பதுபோற் பொல்லாகடத்தை, க் கேதுவாகிய
புத்திரன்மேலிருந்த ஆசையை யகற்றிவிட்டான்—எ-று. (உக)

மாயத் தாலுனை மைத்தின் பன்னையு மறந்தான்
தாயத் தார்தனித் துணைவார்க டமருளா ரேவ
லாயத் தரய லையுளார் பதியுளா ரகலா
ரேயத் தாருடன் ரேயத்தா ரடைவினி னித்தார்.

இ-ள். காமவிகாரத்தால் வேசையர்மயக்கி லாழ்த்து தாறும ரு
ய்த்திரியுற் குமாரனைப்பார்த்துப் பெற்ற அன் னையும் இவ னைக்குப்
பின்னையல்லவென்று நினைத்து அவன்மேலுற்ற பிரயத்தைவிடுத்தான்
பெரியதகப்பன் சிறியதகப்பன் முதலான தாயாதினரும் சோதார
ரும் பத்துக்களும் பணிசெய்யவாரும் புறம்பி யுள்ளோரும் சீவகாத
கேசேக்கும் மற்ற இதராரும் தன்மதன் பொல்லாகடத்தையுடையவ
னென்றும் அவனுற வாகாதென்றும் விட்டொழிந்தார்கள்—எ-று. (உ)

கூடல் வேந்தர்வர் தடிதொழ வகுத்தமிழ்த் தெய்வப்
பாடல் வேந்தர்கள் புதுத்திட்டப் பாண்டுகாடாளுங்

கூடல் வேந்தனு மெ மற்றா லறித்துப் ப் குறைக
ண்டல் வேந்தர்க ண் பு நுத்தல்பொல் லாதென நினையா.

இ-ள். அதிவீர பராக்ரமசாலியாகிய அரசர்கள்வர் தடிதொ
ழுது கப்பங்கட்டிவரவும் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய மேலானமு
த்தமிழ்த் கவிவாணர்கள் கொண்டாடவும் பாண்டுகாட்டுக் கிறைவ
னும் மதுராபுரியை யாசாட்சிசெய்துவரும் வேந்தனது சமூகத்தில்
துதர்கள்வந்து துன்மகனுடைய தூரடத்தைகளையாவையுஞ் சொல்
லக்கேட்டுப் பாண்டிவேந்தன் சினங்கொண்டு பூமிக்குச் சுமையாகப்
பிறந்து பொல்லா ருகளை விளைவிக்குந் தூர்த்தனைக்கண்டு சகித்திரு
ப்பது ராஜநீதிக் கழகல்லி ண்டனைசெய்வதே கருமமென்று கருதி
னான்—எ-று. (க)

மறை வழக்கமு மறுகெறி வழக்கமுஞ் சைவத்
துறை வழக்கமும் வழக்குந் தொல்லாகாட் டகத்தோர்
குறை வழைக்கமுண் டாவதே யெனமனங் கொடியா
ய் தக்கினி லுண்ணைப் பெல்லெநீத் தொழித்தான்.

இ-ள். வேதாகம மரீச்சிழும் மதுகீசிமுறைமையும் சைவகெறி
யும் மறமா ட் ஆதிகாலமுற்றுகொண்டு நடந்துவரும் கம்முண்டை
பாண்டுகாட்டில் ஒருவிரலினுடைய யிறையளவாகிலும் பரபத்தொ
ழில் உண்டாக லாமோவென்று மனங்கொதிப்பெய்தி இராஜநீதியை
மீறி நடக்குந் துன்மதனைத் தன் தேசத்தெல்லையினிட்டுத் தூர்த்தி
னான்—எ-று. (கஉ)

ஆய நாட்டைவிட் புயல்செலா வனவிதே யுங்க
னேய கூத்திரோ டெத்திசை போற்றும்பாழ்ப் பாணர்
போய நாணுடைத் தூத்தாமொல் லாருடன் புணர்ந்து
சேய் நாட்டிரி வரன்பொரு ளாசையிற் றினைத்தான்.

இ-ள். பாண்டுகாட்டை விட்டகன்ற துன்மதனைவன் பின்பு
அள விறந்த தேசங்களில் கூத்தாடிகளுடன் கூடித்திரிந்துஞ் சங்கீத
பாட கராகிய விண்ண வாசிப்பவர்களுடன் சேர்ந்து சஞ்சரித்தும்நாண
மற்றவனாய் துட்டர்களுடனே கலந்து பொருணயி நாணசுவத்து
வெகுநா ல மலைந்துதிரிந்தான்—எ-று. (கங)

கொச்சகக்கலிப்பா

கானகெறித் தனிவருவோர் கருத்தியைப் பொருள்கவர்து
முதுயிப்போ லுறவுபுரிந் துடைமையுட் னெடுத்தொழித்தும்
போனகே ரடைக்காயிற் புரிமயக்கஞ் சிறிதகலா
வானமருத் து ததியவ ருஞ்செவ்வங் கொணர்ந்தகன் றும்.

இ-ள். காட்டுவழியில் ஒண்டியார் வருபவர்களை மனதுகளைக் கவர்த்து அவர்களைத் திறிசுருக்குச் சிபியங்களைப் பறித்துக்கொண்டும் தேகமுஞ் லீவனும்போல சிபியங்களுக்கென்று கொண்டுருந்து அவர் எழுடமையை சிலரிடத்தில் பெடுத்துமறைத்தும் அன்னம் அடைக்காய் முதலியவைகளை லீடுமருந்துகளைவைத்து அன்னவர் புடுத்து மயக்கமுற்றபின்னர் அவர்களது பெருள்களைக் கவர்ந்துகொண்டு மற்றோரிடத்திற்குச் சென்றும்—எ-று.

(கச)

அத்தனை வதைசெய்து மறவோரை யுயிர்த்து மூத்துநெறி விருத்தர்களைப் பாலகரை முற்றுவித்தும் பைந்தொடியார் தமைமுடித்தும் பஸ்கோடி கொலைபுரித்தும் வந்தபொரு ளான்மகிழ்வான் மதன்கணையால் வருந்துவான்.

இ-ள். வேதவேதியர்களைக் கொலைசெய்தும் புண்ணியசாஸ்திரங்களைக் கவர்த்தும் நன்மார்க்கத்தை யனுசரித்த விருத்தராகி பிழவாசனையுங் குதலைச்சொற்களையுடைய குழந்தைகளைப் பெண்களை வதைத்தும் பின்னு மகேகங்கோடி பழிபாதகங்களைச் செய்துஞ் சம்பாதித்த திரவியங்களை நானாஜாயியிறுத்த விபசாசிகளுக்கு மாராது பஞ்சபாணங்களுக்கும் இரையாய் வருவன துன்மதன்—எ-று.

(கரு)

வாதிக்க வேல்விழியார் மயலளற்றின் விழ்த்தமுத்தி யாதித்தொல் குலமுடைய வரிவையரை யயலாராம் பேதித்துஞ் சேர்வறிந்து பெட்பமுறத் தன்னுரையாம் [ன். போதித்தும் பெருள்கொடுத்தும் புணர்ந்தவர்த நெறியொழித்தா

இ-ள். இளைஞர்களினது மனதைக் கொள்ளுகொள்ளும் வேலைப் போன்ற விசாவம்பொருங்கிய விழிகளையுடைய விலைமாதர்களது மோகமென்னுஞ் சேற்றிலமுத்தியும் உயரகுலப் பெண்களைத் தொழிப்பெண்களைக்கொண்டி மனம்பேதிக்கச்செய்து புணர்ந்தும் செய்து பெண்களைக் கள்ளமனத்தோடு அவர்களுக் கிணியையுண்டாகப் பிசிசேலைமுதலிய பணிகளைக்கொடுத்துப் புணர்ந்தும் அவர்களுடைய நெறியையும் நீக்கினான் துன்மதன்—எ-று.

(கசு)

மகங்களள விலபுரிந்தோர் மறைவாம்பு கண்டோர்தம் மகத்தெளிந்தோர் மனைவியர்க ளனந்தம்பெர் புவிதாவரு நகங்கடனை யிறுத்துக்கா னடுக்கச்சாயத் ததுபோல விகம்பரமென் றறியாதோ ன் விகம்ப பழித்தொழித்தான்.

இ-ள். அளவில்லாத யாகாதிகளைச்செய்தவர்கள் வைதிகவேத சாத்திர முற்புணர்ந்த பெரியோர்கள் போகிச் சமுதாய சந்தன

ர்களினது அலவறதருமத்துக்கெய்த மனைவியர்கள் அநேகரை மனது பேதிக்கும்படியாய்ச்செய்தும் தெப்பம்போன்ற பூயிக் காதார மாயிலங்கும் பர்வதங்களைப் பிரபயகாலப்பெருங்காற்றானது விசிப் பெயர்த்தெறிவதுபோலப் புண்ணியபாவ மிதுவென்றுஞ் சொர்க்கநாக மிதுவென்று மறியாததுன்மதன் அந்த குலஸ்திரீகளினது பதிவிருகாதன்மத்தைபுங் கெடுத்தான்—எ-று.

(கௌ)

ஈத்தறியா நோருண்மை யிசைத்தறியான் பேரறந லாய்த்தறியா னாய்த்தவரை யடைத்தறியா நோருநீர்த்தந் தோய்த்தறியான் நெய்வமெனச் சொற்றமறி யானிரைய நீத்தறியா வனவயாவு கினைவுரையாக் கையிற்கொண்டான்.

இ-ள். பெரியோர்கட்கு ஈதலாகிய தானதருமங்களைச் செய்து மறியான், மெய்மொழி புக்ன்றறியான், சிவபுண்ணியத் தெளிவாகிய சாத்திரங்களை விசாரித்துமறியான், அஃதுணர்ந்த பெரியோர்களை நோத்தறியான், பவமென்னு மழகைப் பரிசுத்தப்படுத்துநீர்த்தந்களான முழுகியுமறியான், பராபரவஸ்துவாகிய சிவபெருமானது காட்டினை வாக்கினுற் சொல்லியுமறியான், நரகவாதனைகைத் தருந் துயரக்கட விவரிக்கல வகையறியாது மனதில் பாபத்தொழிலை மறந்து காயத்தால் கடத்திவந்தான் துன்மதன்—எ-று.

கொலைகளிலிங் கிவன்முடியாக் கொலையில்லை யாவர்க்குங் கல்கமுறங் களவுதனி விவன்புரியாக் களவில்லை யிலகுபெரும் புடவியிடை யிவனழியாக் கற்பில்லை கலமகநீ வினைக்கொடியோ னிவ்வண்ண நாட்கழித்தான்.

இ-ள். லீவவதை செய்யுத்தொழிலில் இவன் கொலைசெய்யாத லீவனுமில்லை எவர்களிடத்திலும் கலகஞ்செய்து ஒருவர்க்கொருவர் விவோதித்தசமயத்தில் இவன் செய்யாத களவில்லை பெரியபூயியினிடத்தில் இவனழிக்காத கற்புமில்லை ஒருகாலத்திலும் நன்மையினடவாபாதகஞ்சிய துன்மதன் இவ்வகையாக வாழ்களைக் கழித்துவந்தான்—எ-று.

(கசு)

கருங்கடலுட் டிசைமயங்கிக் கரைகாண துழலுமோ ரருங்கலம் கொருகாலா லேற்றகரை செல்வதுபோ லொருநகரிய பவக்கடல்வா யுலைபவன்முன் னல்லினைக்கான் மருங்குதவி யுத்திடலான் மதற்றில்லைத் திசைசென்றான்.

இ. கெடிய கருங்கடலுள திசைதப்பிமுழலுமோர் மரக்கலத் தைச் சுழற்காது நது மோகியவற்றை நம்முறையிற் சேர்ப்பதுபோ லச் சன்னமர டென்னும் பஞ்சாகரத்தை நீத்தவறியாம லவதிப்ப

இங் துன்மதனை யவர முற்பிறப்பிற்செய்த புண்ணியட னன்னுங்
காற்றானது வந்துகூடிப்பூலோகைக ளாமான சிதம்பரதலத்திற்குப்
போகிறமார்க்கத்திற் கொண்டுவந், சேர்ந்தது—எ-று. (௪௦)

காளின்னு மலைநின்னு கமலமிசை நின்னுதழன்
மேனின்னு தவம்புரிந்தும் பெறற்கரிய விட்டின்
யானின்னு தருவனென் னெங்கொடியோ டானந்தத்
தேனின்னு நடம்புரியுந் திருவெல்லைப் புறத்தினைத்தான்.

இ-ள். நெருங்கிய வானங்களிற் சஞ்சரித்தும் மலைகளில் வளர்ந்
தெய்தும் ஜலத்திலெழுந்தொளிருங் கமலத்தினிற்செய்தும் பஞ்சாக்
கினியின் மத்தியில்கின்று தபஞ்செய்தும் கிடைப்பதற்கரிய மேலான
முத்திககத்தை ஏன்னைத் தரிசனஞ்செய்தால் நன்றருகிறேனென் னு
சிவபெருமான் மின்போலிலங்குங் கொடியிடை யாளாகிய சிவகாம
வல்லி கண்மெழிழ வெப்போது மாளந்த நடம்புரியுந் சிதம்பரதலத்
தெல்லிக் கருகேவந்து சேர்ந்தான் துன்மதன்—எ-று. (௪௧)

அறுசேர்க்கழிநெடி லடிவாசிரியருத்தம்.

அங்கொடிக்கோ சேல்போ லரும்பிறப பறப்பெட்டத்
தங்கிவெந் துயர்க்கணிற் றளவுமாறு மார்கழித்
கிங்கடன்னி லாதிரைத் தினத்தும்வாளம் வையக
மெங்குமுய்ய நெறிவழங்கு மெழில்விழா நடந்ததால்.

இ-ள். ஊசலானது முன்னும்பின்னு மசைந்தவெதுபோலப்
பிறப்பிற் பென்னுந் திரைப் பெருந்துக்கத்தை யறுபலித்தழுவந்
ஜீவகோடிகளை யாதரிக்கும்பொருட்டு மார்கழிமாதத் திருவாதினா
யென்னுஞ் சுபதினத்தில் தெய்வலோகவாசிகளும் பூவுலகத்தவரும்
வந்து கூடி ஆனந்தக்கண்ணிருகுத்துத் தரிசனஞ்செய்த மார்கழித்
தில் சிவதிறையத்தரும் அழகார்த்த திருவிழாநடந்தது—எ-று. (௪௨)

பந்தமாட வீதியிற் பளிக்கிழைத்த முன் லில்வாய்
முத்துசெம்ம னிக்கணத்தின் முறையிழைத்த நிறைகுட
மந்தமற்ற பெருமைகொண்ட வாசிலா திலங்குபறம்
கிந்துவின்க ணிரவிவந் அகித்தசெய்கை சிவபுமே.

இ-ள். நவரத்தினங்கொலிழைத்து மேலணி மாடங்கண்ணிழைத்த
வலங்காரம்பெற்ற விதிகளிலுள்ள விடுகடோறும் வாயில்கடேற்றம்
சந்திரகாந்தக் கற்களினற் றளவரிசைப்படுத்தி முகத்திற் றிவிவ
ந்த கார்தியையுடைய நாகரத்தினங்கணிழைத்த பா டாம் பூரணகு
மயங்கள் வரிசையாய்ப் பிரகாசிப்ப தெப்படியிற் று கன்னுலம்பட்டி

ல்லாப் பெருமைபூண்டு களங்கமற்றிருக்குந் திருப்பாற்கடலிலே சூரி
யனவந் துதித்ததுபோல் உள்ளகிடது—எ-று. (௪௩)

மாலடைத்த செய்யசோதி மணியினிற் சூழிற்றிடம்
பாவினைக் க வெண்முனைப் பரப்பெழுந்த பரிசுதான்
வேலைத் த முதவிந்த மதியமன்றி வெய்யவன்
கோலமண் டலத்தும்வந்து குடிபுகுந்த தொக்குமால்.

இ-ள். ஒப்பற்ற சிவந்த கார்தியையுடைய இரத்தினங்கொழுத்
திய பாவினைக்குள் வெண்ணிறமுற்ற நவதானியமுனைக ளெப்படியி
ருத்ததென்றால் திருப்பாற்கடலிலெழுந்த வழுதென்னுந் தூளி
வெண்மையையுடைய சந்திரபிம்பத்தினிடத்தும் அவற்றினு மதிக
கார்தியோடுகூடிய சூரியமண்டலத்தினுந் தேய்த்தனபோற் ப்
காசித்துக்கொண்டிருத்தது—எ-று. (௪௪)

குரு ணிக் குலங்களிற் சூழிற்றிடம்பொன் மாடமு
மருவுவாயின் மணியயங்கு மகாதோ ரணங்களு
யிற் று வாயின் வுத வெறியினைத்தினங்க வ னுதயமா
பொருவிக்க விரையெண்ணி லுளளவாயி னொக்குமே.

இ-ள். கார்திபெற்ற இரத்தினங்கணிற்செய்த குருமணியென்னு
மாணிக்கங்கொழுத்திய மேலணிமாடங்களும் வாயில்கடோறும் இரத்
தினமயமாகிய மகாதோரணங்களும் வயங்குலகை யாதபோலுமெ
னின் இரண்டு உதாபருவதங்களினிடத்தில் ஏண்ணிறந்த சூரியத்
ளெழுந்து பிரகாசிப்பதுபோல் பிரகாசித்தன—எ-று. (௪௫)

இரவியால் விளங்குமாநி கந்துதில்லை யம்பலம்
பரவுசெய்ய சோதியே பரந்திலங்கு வெய்யவன்
கிரணமுந்து வெம்மைவந்து கிட்டினு னிகேதன
கி வுகே தனக்குழா நிறைந்துமே னிழற்றாமல்.

இ-ள். உலகங்களை யெல்லாம் விளக்கச்செய்யுந் சூரியகிரணமா
னது பிரகாசம்பொருத்திய கனகசுனைப் துமுன்னர் பாதுவின்முன்
விளக்கைப்போல ஓளிமழுங்கியிருத்தன விடுகடோறும் மேலணிமா
டங்களிற் கட்டியிருத் துதுவசங்கள் சிதம்பரதலத்துள் பருதியின்
யினத்தைப் பர வராட்டாமற் றடுத்து கிழனுண்டாகிக் குவிச்
செய்கிய சிதனத்தைத்தந்தன—எ-று. (௪௬)

யாகசாலை தெற்றிமுற்ற மேசிகை விதிராய்
மாகாடு கோபுரங்கண் மண்டபங்க ளாலயம்
பாகசாத லு ண்டர் பகுதிதுள்ள மன்றியுந்
சோகமுறந் தல ார்தொண்டர் தொகுதியெ ன்றுமிகுதியால்.

இ-ள். யாகாதிறோம பெய்கி பவிரதங்க ளுட்பிக்குஞ் சாலித னிலும் பெரியோர்கள் வேதபாரபணஞ்செய்து ஆனந்தித்திருக்குஞ் சபைகளிலும் திருவாயில்களிலும் நால்வகை வருணத்தார்வாழும் அழகுபொருந்திய சூற்றமற்றவர்களிலும் முகிலினங்கள்மொய்யாது வாறுல்களவுமளவிய கோபுரங்களிலும் இராஜாபபோன்ற ஆயிரக்கால்மண்டபம் தூற்றக்கால் மண்டபமுதல்ப... ஹாமண்டபங்களிலும் கோயில்களிலும் ஆற்றிராதிகேவர்கள்முதலிய தெய்வகணங்கள் நிறைந்திருப்பதுமன்றியுந் சிவியாகிகள் யோகாதுபவங்களாற் பேராஸந்தமுற்றும் தபோதனர்களும் பக்தஜனங்கூட்டங்களும் சகாகாலமும் இடைவிடாது நெருங்கியிருப்பார்கள்—எ-று. (சௌ)

புரமெரிந்து விழுகைத்த புனிதனன்ப ரளவிலார்
வரமிசூந்த மேனிரீது மறுகிவங்கு மொளிகள்பார்
பரவைமுன் பிரிந்தமெய்ப் பதஞ்சலிக் கணையமே
விரவிவந்து காணவெங்கு மேவிநெட லொக்கு ம.

இ-ள். கிரிபூத்தைக் குறுக... சிவத்தின் மெய்த்தொண்டர் திருக்கூட்டங்களாகத் தருமேனியினத்தினருக்குத் தவளநிறம்போன்ற விபூதியினதுகாந்தி ப... ணமெங்கும் பிரகசிப்பது எப்படியிருந்ததென்றால் பார்த்தவன்கண் விட்டுனுவுக்குச் சயனமாயமன்றிருந்த ஆதிசேடன் பதஞ்சலிமாமுசி யாயவதரித்துத் திருச்சிற்றம்பலத்தி லானந்தத்தாண்டவத்தைத் தரிசனஞ்செய்து சிவானந்தத்தை யடைந்திருக்கும் அப்பதஞ்சலி யாணர்க் காணவேண்டி கனிகாதல் பூண்டெழுந்துவந்த பார்த்தலா னது எங்கும் நிறைந்து தேடுவதுபோல் இருந்தது—எ-று. (சௌ)

மக்கடேவர் நந்நெருக்கின் வழிவிலங்கி வந்துளோர்
மிக்கதஞ்செய் தொழிலறிந்து வேறுவேறு சேர்வார்த்
பக்கமே புணித்துயின் பதங்கர்த்தங்க டேர்த்தனாத்
தக்கதேரோ டையமாழி யொன்றுக ளுடு நனார்வரால்.

இ-ள். மானிடர்களுந் தேவர்களுங் கலந்து நெருங்கி அம்பலவா ணமுர்த்தியைப் தரிசிக்கின்றபோது கண் இமைக்கின்ற சூற்பைபக் கண்ட பக்கள் மக்களுடன் சேர்வார்கள் கண்ணிவ... யாளங்களைக்கண்ட விமையாராடராடிய தேவர்கள் தெய்வலோகத் தாருடன் சேர்வார்கள் சூரியரும் இராஜாக்களும் நடராஜனைத் தரிச னஞ்செய்து தத்தம் தானங்கட்குப்போகவேண்டி ஒற்றையாழிந டிய தேரடையாளங்களைக்கண்டு சூரியர்கள் தே... ர்கள் ஒற்றையாழியில்லாத ரதங்களைப்பாரத்... ரோகணித்துச் செல்லுவார்கள்—எ-று. (சௌ)

அண்டர்கூழ் விமானகோடி யக்கரத் தபந்தரான்
மண்டலத்தி ளாக் கார மன்னனிக் கவர்நிலுண்
விண்டதேச தோயினக்கும் வேதனாக னம்பலங்
கொண்ட சோதி யண்டரண்ட கூடமெங்கு மூடுமால்.

இ-ள். தேவர்கள் ஆகாயமெங்கும் நிறைந்து பந்தாப்போ ளெ ருங்கியிருப்பதினால் அத்தலத்தின்கண் சூரியகிரணம் புளாமன் அன் வவர் ஆரோகணித்திருக்கும் விமானங்கள் தேர்களினமறைவால் மழுங்கிப் பூமண்டலத்தின் பிரமாண்டமெங்கு மளாவின்னது—எ-று.

முடி களோடு முடிநெருங்கி முத்திமுத்தி வந்துயின்
ரடிகண்மன்றி லாடல்கண்ட வண்டர வண்ணத்தவெண்
பொடிக்கொண்மேனி சிவவியிசு புனிதஞான வன்பரும்
படி பின்மேல் விழுந்தெழுது பாடிபெங்கு மாடினார்.

இ-ள். தரு... மபலத்தின்கண் ஆனந்தத் தாண்டவம்புரியும் விராட்புருடனாகிய சபாசுடேசனது கூடனத்திற்குமுன் செவ்விய ண்டெமென்று தேவர்கள் கனிபூவலுடனே கிரீடங்கொண்டிருந் து ன்று தாக்க முன்வந்து தரிசனஞ்செய்து பின்வந்து தரிசிக்கும் பரி சுத்தமான சிவனடியார்க் கணத்தினருக்கும் வெண்ணம்பொருந்திய விபூதியின் காந்தியானது பூரணச்சந்திரனென்போல பிரகசிப்பதைக் கண்டு அவர்களுட் ன்சேர்ந்த பூயியிலிழந்த அட்டாங்கமாயப்பணி க்ந்து வேதாசுமபுராணங்கள் தேவரா திருவசைங்கள் முதலியவர்க ளால் தோத்திரங்கள்செய்து பரம்மாணந்த பவிதராய் எங்குங் கூத் தாடுவார்கள்—எ-று. (இசு)

கதுவதேவர் மகுடமீது கம்பகத்தின் மாலைவீழ்
மதுவைபுல டி புதுமைகொண்ட வண்டினங் களித்தபார்
பதுமமன்ன கண்கள்கொண்டு பண்கள்கொண்ட மாமறைப்
பொதுவினாடு மதுவைபுண்டு புலவருங் களித்தனர்.

இ-ள். நெரு... தேவர்களினது கிரீடங்களில் அலங்கிருக்கத் செய்திருப்ப பாரிஜாதமலர் மாலைகளிலிருந்து ஒழுகும் இனிமை யான தேன்களை வண்டினங்க ளிவை மெக்குக்கிடைய தரிதரிதென னுகந்து ஆனந்தத்தைப்படைந்தன பண்ணெருங்கடிய வேதங்கள் முறங்குந் திருச்சிற்றம்பலத்தில்ஆனந்தகூடனம்புரியும் அம்பலவாண முர்த்தியினது... ண்கந்தமென்னுந் தேனை தாமநாமலனாயொத்த ண்களிக்கொ... ணஞ்செய்து தேவலோகத்தாருஞ் சந்தோஷி த்தார்கள்—எ-று. (இசு)

முற்றமுள்ள புவனமின்று வந்தவந்த வாறுவேள்
ரெற்றைநா ளணைந்ததென் நெகிர்ந்துதன்னில் வினவுறப்
பெற்றவோதை யன்பர்ப்பூசை பேணுகின்ற பலனிதத்.
அற்றவார வங்கடன்னி லொளிமழுங்கி னை புமால்.

இ-ள். சபாபதியினது பூசை திபாராதனை காலங்களில் - பூரி-
பேரி காகளம்-டமாரம்-சின்னமென்னும் ஐந்துவகை மேளவாதிய
கைகள் முழங்குமோசையும் வேதாகமபுராண நே பார திரு வரசகத்தி
ன் கோஷ்டியும் லோகாதிஸோகங்களிலிருந்து அம்பலவாண மூர்தி
யினது ஆனந்த தாண்டவதரிசனஞ் செய்யும்பொருட் டாகவந்த முப்
பத்துமுகக்கோடி தேவர்களும் நார்பத்தெண்ணாயிரம் ஈ. நிகளும் ஒரு
வர்க்கொருவ ரொப்போது வந்தீரகளென்றும் கைலாசுதத் தங் காடா
லிங்கனஞ்செய்தும் சேஷமலரபங்களை வினவும் கோஷ்டியால் மழுங்
கிக் கேளாமலிருந்தது—எ-று.

(௫௮)

பங்கயத் தடம்பணிந்து பாசம்விசி யேறுவா
ரங்கண்மிக்க தானகல்கி யமாரஞ்சு
சங்கரம் குகந்தசைவ நருமின்று புரிசுமார்
பொங்கியிக் கெழுந்தலோசை புவனமெங்கும் விரவுமால்.

இ-ள். சிவகங்கையில் தோத்திரங்கள் செய்துக்கொண்டு மூழ்கி
மஹாபாதகங்களையும் பலமென்னும் பாசபந்தங்களையும் நீக்கிக் களா
யேறினவர்களது ஆரவாரமும் அந்தத் தீர்த்தங்கடா மண்டபங்களில்
பதினாறுவகை மஹாதானஞ் செய்பவர்களைப்பார்த்துத் தங்கள் பதவி
யைப் பெறுவார்களென்று கெய்வலோக வாசிகளாகிய அமர் பபங்
களென்றும்படி தானஞ்செய்யும் ஒலியும் சிவபெருமானுக்கு விருப்ப
தருமங்களை வேதாகமங்களின் விதிவழுவாது நடாத்துகின்றவ
ர்களினது ஆரவாரமும் பொங்கியெழுந்து சகலலோகங்களிலும் நிறை
ந்தன—எ-று.

(௫௯)

அரம்பைமாதர் தேவோதை யாடலோதை யாரணம்
பாம்புமோதை பல்லியம் பாப்புமோதை யன்றிமுன்
வாம்பிலார் நெருங்குதேவர் மருடமே. பந்திகைப்
பிரம்பினோதை சலதியோதை சிறிதெனப் புகழ்மால்.

இ-ள். அரம்பை - யூர்வசி - திலோத்தமை முதலிய தெய்வகணி
கையர்கள் சங்கீதங்கள் பாடுகின்ற இனிமையாகிய ஓசையும் அவர்கள்
நாட்டியம் செய்யுமிடத்துண்டாகும் மத்தளமுதலாகிய வாதியமு
ழக்கமும் பிராமணர்கள் என்னுவேதங்களை பாய னஞ்செய்யும் ஓ
சையும்பலவாதியங்களினது முழக்கங்களு ல்லாமல் சபாபுடேசாதி

சன்னிதானத்திற் றரிசனஞ் செய்யவேண்டுமென்று அவர்வராவலி
னும் தராதாமன்றி நெரு கி முன்வினாந்துசெல்லுகின்ற தேவர்களின
னது கிரீடங்கள் தகரும்படி நெருங்குகின்ற பந்தியை விலக்கும்
பொருட்டு நத்திதேவர் கரத்திற் பொற்பிரம்பேந்தியடிக்கையில் கிரீ
டங்களின் மீதுநிழுவதால் கணீரென்னு. மோசை மிருத்தெழுந்த ச
முத்திரத்தினது ஆவாரத்தைச் சிறுநொலியாயடக்கிவிளங்கும்—எ-று

புரமேத்த துங்கதித்த புண்டரீக வந்தனன்
ராமமுத்த தஞ்சிலைக்கை வேளைபன்று செற்றது
நரமடங்க லைத்தொலைத்த நன்குயின்ன வாதியாம்
வரட கும் புராண்மே வழுத்துவார்க ளெங்கனும்.

இ-ள். சிவசம்பந்தத்தோடு பக்தியையனுசரித்த திரிபுரங்களுக்
கரசர்களாகிய முன்று கராதிபர்களைச் சுகமாயிருக்கச்செய்து. சைவ
சமயத்தை விட்டுப் புறச்சமயத்தி் புருந்த மற்றவர்களோடு திரிபுரங்
தைப் புன்ைகையதெரித்த புதுமையையும் அலந்தரன் அந்தகாரு
ரன் முதலிய அசுரரைக்கொன்று தேவர்களை பிரட்சித்த புகழையும்
ஆணவங்கொண்ட சுகிரஜடாதா மூர்த்தியாகிய பாமசிவனது முடி
யைக்கண்டேனன்று பொய்ம்மொழிபுகன்ற பிரமன் சித்ததைக்கிள்
ளிப் பாத்திரமாகக் கையிலேந்திய சிறப்பையும் கருப்புயில்லவிலைத்
துச்சுரும்பைநாணகப்பூட்டி முல்லை-அசோகு-நிலோற்பலம்-மாமூ
தாமரையென்னும் ஐந்துவித மலர்க்களைக்கிளத்தொடுக்கும் அனங்க
னாகிய மன்மதனை நெற்றிக்கண்ணினால் நிரூக்கின பெருமையையும்,
விஷ்ணு மச்சம்-ஆமை-வராகம்-காசிக்கம்-யாமின்னும் எம்மாதவ
திராங்களாகிய காலத்தில் சங்கராஜ் செய்தவைமுதலிய சிவபுராண
ங்களைச் சிதம்பரத்தலத்தில் எங்கனும் வாசிப்பார்கள்—எ-று. (1)

சரிதையிது கிரியையிது தக்கயோக மீதுதற்
ருரியருள் மீதென வுணர்த்துமாக மங்கனம்
புரியுமாக மட்களாதி புகலுமா ரணங்கனந்
தெரிவு ளோட கள் கழகமே திகழ்ந்துயர்ந்த திக்கெல்லாம்.

இ-ள். பாசிலாகிய உமாமஹேசனது சரித்திரங்க ளின்னதெ
ன்றுஞ் சைவாசுரகடத்தை யின்னதென்றும் பாமசிவத்தைப்பே ரிப
வமாக மனதில் அறுசந்தானஞ்செய்து சிவயோகஞ் சாதித்தின்றநெறி
இன்னதென்றும் அறிவிக்கலந்து சிவபர்மயிக்ரியமாகுஞ் சிவஞான
மின்னதென்றுச் தெரியச்சொல்லுபு சிவாகமங்களும் யாகுத்திரம
ங்கள் செயவித மின்னதென்று அறிவிக்கும் வேதங்களும் அவவேத
விதிப்படி நடாத்திவைக்கும் பெரியோர்களின் திருக்கூட்டங்களும்
சிதம்பரத்தலத்தில் எங்கும் பரக. சித்துக் கொண்டிருக்கும்—எ-று.

வினாவின்வேலையன்னமுயர் வேதனெய்த வாயிவீர்த
கருடனன்ன மங்குணங்கல் கனல் வெற்பும் வெள்ளிமால்
வனாய்மம் மடத்தினும் வயங்கு மன்றி னிறைவனென்
றருடவத்த சிறைபடைத் தணைந்தன்மை யொக்குமே.

இ-ள். சபாபதியின் சன்னிதானத்திற்குப் போகவேண்டுமெ
ன்று வாகனத்தினை விட்டிடுங்கி அரியயனிருவருங் கோயிலுட்சென்
று தரிசனத்திற் செதிர்பார்த் திருக்கும்போது வுண்டாயேறிவந்த
பொன்னிறம்போன்ற கருடவாகனமும் வெள்ளியப்போன்ற அன்
னவாகனமும் அபிமுகவாயலுக்கு வெளியில் தத்தம் கலைவர்களது
வழவை எதிர்கோக்கிப்பார்த்து வாட்டமுற்று அசையாமல் பொன்
மயமாகிய மஹாமேருவும், வெள்ளிமயமாகிய கைலையும் சர்வேஸ்வ
ரன் கம்மைவிட்டு நீங்கிச் சிதம்பரத்தில் நடிக்கிறான். தெரிந்து
கிறார்கள் பெற்றுவந்து கோபுரவாயிலில் காத்திருந்ததுபோலிருந்
தன்—எ-று.

(௫௮)

அருஞ்ஞாந மங்கைநெய் வண்ணலாட காது
பெருகுநார்க ளருவிகண்கள் பெருகுநா ளவிர்தமே
பருகுநார்க ளுளகமெய்ப் படைத்துளார்க ளபவசத்
துருகுநார்க ளின்பவெள்ள முற்றுளார்க ளெங்கணும்.

இ-ள். வாமபாகத்தில் விளங்குஞ் சிவகாமசுவந்தரி கண்மேழி
அம்பலவாணமூர்த்தி ஆனந்த நடனம்புரியும் விநோதத்தைத் தரிசன
ஞ்செய்தவர்கள் கண்களில் ஆனந்தவெள்ளம்பெருகச் சிவஞானமெ
ன்னுந் தேவாயிர்த்ததைப் பரணஞ்செய்தவர்களுந் தேசத்திலமயிர்
க்குச் செறிவெவர்க்கும் ஆனந்தபாவசத்தின் மனமுருகி நிற்பவர்
போலானந்தத்தை யடைந்தவர்களும் எங்கும் நிறைந்திருப்பா
ர்கள்—எ-று.

(௫௯)

வனங்குநா ளவழத்துவார் மகிழ்துரான லின்றியின்
துணங்குநா ளிருத்தாநா ளுஞ்ஞா ரிடப்புறத்
தனங்குநா ளமன்றுளாடு மாடல்கண்டி. பாவரு
மினங்குநா ளசென்றுத்தி பெய்தியின்ப மெய்துவார்.

இ-ள். வாமபாகத்தில் விளங்கும் அருட்சத்திபாசெய் சிவகாமா
சுவந்தரிக்கான எப்போது மாணந்தநடனம்புரியும் அம்பலவாணமூர்த்
தியைத் தரிசித்தவர்களும் பஞ்சகத்தியோடு மனயினை யாடல்கண்
டையப்பணிபவரும் தோத்திரஞ்செய்பவர்களும் உமது பதம்புபவ
ர்கள் யிதயத்திலிருத்தித் துதிக்கவல்ல பாக்கிபவ் கிடைக்கவில்லைபே
யென்று கூற மெய் சொந்திருப்பவர்களும் மறுபடியும் ஜனனமா

ஹிபவத்தைக் கில்லாமற் ஜீடன்தந்தர்களாகிச் சிவானந்தத்தைய
டைவார்கள்—எ-று.

துன்னதன்மை பெனவுரைக்க வெய்தொணுந் கல்விழ
கன்னலந்த யங்குதல்லை நகரம்வந் தடைத்துடன்
துன்னுகின் ற பாணாதி குழலின் ற துன்மதன்
பொன்னி னம் பலத்துள்ளன போதுவந்து புக்கனன்.

இ-ள். துன்னதமென்று சொல்லுதற்கரிய சகலசம்பிரீம னவ
பலத்துடனே நடக்கும் மார்கழிமாதத்திருநாளில் கன்மை மிகுந்த
சிதம்பரதலத்துக்குள்வந்து பாணர் கழைக்கூத்தர்கள் முதலியதூர்
த்தர் கூட்டத்துடன் துன்மதனும் கனகசபைக்கெதிரில் வந்துவிண்
றான்—எ-று.

(௬௦)

தனிலிலாத கனகமன்னு னபையின்முன்னர் கின்றவன்
மணிகள்பேரி தானமா மீங்கமுன் முழங்கவந்
தண்புலாவு காமர்வல் பசைதல்போ லுருத்திர
கணி கமாதர் பரதரீதி தாணவாடல் பேணிநார்.

இ-ள். பெரிய பிரகாசம்பெருந்திய கனகசபைக்கெதிரிற் சந்
தித மத்தளதாடமுதலிய வாத்தியங்கள் முழங்கவும் அத்தலையுக்கு
ச்சரியாக வல்லிசாதக்கொடியானது தென்றலுக்கசைந்தாவென்போ
ல் திவ்ய உத்திராபாணலங்கிர்தமுஞ் சந்தனப்புத்தளவணிந்த அநி
ருபலா வண்ணமான் உருத்திர கணிகைமாதர்கள் பரதசாத்திரத்தி
வழுவாது முறைபட்டியே அதிகவிருப்பத்தினால் நாட்டியஞ் செய்
துக்கொண்டிருந்தார்கள்—எ-று.

(௬௧)

திருவிரும்பு மாதராடல் செய்தல்கண்டி யாவர்முன்
மருவுபாட லாடலென்று வடதிசைக்க னோக்கினு
னருள்கா டு வல்லிகாண வம்பலத்து னாடுமோர்
கருணவெள்ள நின்றதன்மை கண்கள்கொண்டுகண்டனன்.

இ-ள். இலக்குமிதவி விருப்பத்துடன் கடர்கழிக்கத்தக்க அழ
குவாயத்த நடனமாதர்கள்காட்டியஞ்செய்யு மதிசயத்தைப்பார்த்து
மகிழ்த்து இச்சந்தேமேனவாத்தியங்களுடனே நடிக்கும்வெடிகளைக்
கூத்த ராஜன்முன்பாக நடக்கின்றனவோவென்று வடதிசையைநோ
க்கிப் பார்த்தும்போது திருச்சிறம்பலத்திலே யாவனாயுங் கூடாத்
தேறச் செய்யுந் தருணாகரவல்லியான சிவகாமசுவந்தரிக்கான அழி
ஆனந்தநடனஞ்செய்யு மருட்பெருக்காகிய அம்பலவாணமூர்த்தி
எழுவந்தருளியிருக்குந் திருவழவை முற் சன்னங்கிறிசெய்த மஹா
புண்ணியவசத்தினால் துன்மதன் இரண்டுகண்களினாலுந் தரிசித்
தான்—எ-று.

(௬௨)

நித்திலத்தை யொத்தமூ - னிலவுவிச முடிமதிச்
குத்திரத் ததைதுமாத கொண்ட வாட லங்கறச்
சித்திமுடி - லுருகின்ற தில்லைபெ ல்லை தன்னென்.
தெந்தாத் திசைக்கணன்ப ருடன் லொந்து சென்றான்.

இ-ள். முத்தைகிர்த்த பல்வரிசையினது புன்கையாகிய நில
வெறிக்கு முகாரவிந்தமொனனுஞ் சந்திரபிம்பங்கடையும் காழுகர்கள்
பார்க்கமாத்திரத்தில் மயங்கிவிழ்த்தக்க மாயாவிடே கத்திற் கிடமா
னதன்பாரங்குளையுமுடைய குத்திரக்கணிகையா வேடிசுருகையக்க
ண்டு மகிழ்ந்துபின்பு சகலபாக்கியங்களுங் கைவல்லியமானதுபோ
ல் மேலான சிவபதவியையளிக்குஞ் சிதம்பரத் தெல்லையைக்கடந்து
திருவிழாவுக்கு வந்திருந்துபோருந் தன்னுடையசிறுகி ற்களுடனே
வடதிசையைநோக்கித் துன்மதன் சீக்கிரமாகச்சென்றான். —எ-று.)

கடலுலாவு புடவியிற் கருத்தினுக் கிசைத்தசெய்
திடைவிடாது திரியுநாளி னாய்துகின்ற நெறியினோர்
படருகின்ற பண்கள்கூழ் பரணமா மரத்திசு டத்
தொடருகீழ் லதனின்தன்னு தூர்த்தரோ டிட்டுந்நான்.

இ-ள். சமுத்திரஞ்கூழ்த்த பூமண்டலத்தில் தன் மனதுக்கிசை
ந்ததொழில்களைச்செய்து சகலதேசங்களிலு மலைந்து திரியும்போது
தூர்மார்க்கத்தில் நெடிதா யுபர்ந்து வளர்ந்து தணிந்த கிளைகளோடு
நகழித்து விஸ்தாரமாய்ப்பரவி நீழலைத்தரும் ஒரு மாழாத்தின்மீழ்
தூர்நடத்தையபுடைய தனது கூட்டங் களுடனே துன்மதன் தன்னு
யிருந்தான்—எ-று.

(கூடு)

ஐஞ்சேர்பயாசிரியவிருத்தம்.

தெரிக்கொணுமறை யாவையுஞ் சிறத்தால் பலவும்
விரிக்குநாளின னுருக்கனி னொளியிடு மையன்
பரிக்குளுமாய் கருணையும் படைத்தனன் வினைபை
யரிக்குமாதவத் தந்தனனொருவனங் கடைந்தான்.

இ-ள். யாவராலு மறியப்படாதமகிமையையுடைய நான்குவே
தங்களையும் ஆறுசாஸ்திரங்களையும் படித்துணர்ந்து பிரசங்கஞ்செய்
து போதிப்பதில் வல்லவனும் சூரியனது ஒளியினு மிக்க தேகத்தை
யுடையவனும் நன்மைவாய்ந்த ஞானமும் இரக்கமும் பூததையையு மு
டையவனும் பாபங் னைப்போக்கும் புண்ணிய தபோத்தனனுமாகிய
தூர் பிராமணன் அவ்விடம் வந்துசேர்ந்தான்—எ-று.

(கூசு)

வந்தவந்தன னத்தருமீழலின் மதிஞ்
டந்திவண்ணனைர் சினைசெய் தமாகதினைப் பாறிச்.

சந்தமாமொற வாக்கினுந்துமதன் நனைப்பார்த்
தெந்தநாடு முன் பாவனீர் னெனவெதிர்வினவ.

இ-ள். அங்கு வந்து சந்த புண்ணியசிலனாகிய பிராமணைத்
தமன் சந்திரசேகரனை செவ்வானம்போன்ற திருமேனியனையென்
று சிவதுதிசெய்துச் சொண்டு அம் மாமரத்தினிலிலிருந்து இளைப்
பாற்றிக்கொண்டு அங்கிருக்குந் துன்மதன் பார்த்து வேதங்களோ
தும் வாக்கினுல்க் முன் எந்ததேசம் நீ யாவன் என்று விசாரணை
செய்தான். —எ-று (கூஎ)

அழிவில்லாததன் னுமிந் நாட்டிடைநீதி
யொழிவில்லாததன் குலனுமக் குலத்திடை யொழுங்கின்
வெடிலாதவெங் குணங்களும் புரிந்தவன் பாவத்
தொழிலுமந்தனன் செவித்துணை சுடும்படிச் சொன்னான்.

இ-ள். அழிவில்லாத மறுந் பையையுடைய பாண்டியதேசத்தில்
நன்மைவாய்ந்த ஸ்வதிகாசா முற்ற உயர்வாகிய பிரம்மகுலத்தில்திற
ந்து வேதத்து சொல்லிய விதப்படி நடவாமல் துராத்மாவாகித் தா
னசெய்த பாடங்களைபெல்லாம் அப்பிராமணனது இருசெவியினுள்
நாராசத்தைக் கயத்துச் சொருகினானுபாலத் துன்மதன் புனைந்து.

சொற்றவாய்மைகேட் ளெளமு முடலமுந்நன்கி
யெற்றைநாளிவ னுபலுனெனமன மிரங்கித்
துற்றவல்லிருந் தொல்கினைத் துன்மதன் நனைப்பார்த்
துற்றவன்பின் னந்தனனொருமொழி யுரைப்பான்.

இ-ள். இவ்விதமாகச்சொல்லிய அவனது சரித்திரங்களைக்கே
ட்ட பிராமணன் உடனே தன்னு உள்ளமானது பதைப்புறத் தேக
ம்கெய்கி மிக வயர்வுற்று அந்தோ எக்காலத்தி லிவன் கடைத்தேறு
வாட்டுவென்று இரக்கமுண்டாகி மேலாகியகுலத்திற்பிறந்தும் மஹா
பாதகங்களைச் செய்துகொண்டிருந்த பாபியாகிய துன்மதனைப்பார்
த்து மனதில் தயவுண்டாகி சன்மார்க்கத்துக்கேதுவாகிய சில தரும்
நீதிச் சனங்களைச் சொல்லத்தொடங்கினான்—எ-று. (கூக)

நீமும்வல்வினை புரிதலா னெஞ்சுறுவஞ்சும்
லீசுலாதநீ புறடல விளம்பருங்கறப்
முகொணரு மிருபதோ டோரிருநான்கு
கோடிமாநிரை யக்குழி குள்த் தனிச்சயமே.

இ-ள். எண்ணிக்கையில்லாத பாபங்களைச்செய்ததினாலும் மன
தில் வஞ்சனைநீங்காமல் கினைத்து கொண்டிருத்திறதினாலும் நீ அனேக

பிரம கற்பங்கள்வரைக்கும் இரு தெய்வங்கோடி காகத்தில்கிடந்து வேதினப்படுவது தப்பாது சீச்சயம் என்று பராமன்சொல்லி னான்—எ-று. (௭௦)

கிணதுசெய்கையை நினைதொறு கிணதொறுமெனது மனைடத்தெழு மச்சமோடருணயிகவாரும் வினைகளுள்ளன ம. பத்திடு தெறிவிளம்புவு. லணையதன்மை நீ புரிந்திடுன் வினையுணையடாசு.

இ-ள். ஓகோ துன்மதனே உனது நடக்கைகளைக் கேட்டதுமு தல் கிணத்தபோதெல்லாம் என்மனதில் பயமுண்டாகி இந்த மகா பாஷியை எந்த புண்ணியத்தினால் கடைத்தேற்றலாமென்னும் இரக் கம் அதிகப்படுகின்றது ஆகையால் நீசெய்த பாவங்களெல்லாம் தீரத் தக்கதாக ஒரு கல்லவசனஞ் சொல்லுகிறேன் கான் சொல்லவந்த மையாக நீ கடத்துக்கொண்டா லுள்ளைப் பாவங்கள் தொடர்புப் போமென்று வேதியன்சொன்னான்—எ-று. (௭௧)

ஆதலால்வினாக் திக்கணத் தத்தகை புரிதி திதுசெய்தபின் பயந்தது தீர்த்திடமுயல்வே ர்த கோதலாகெறி யெனபுகை யுரைத்தலானிதிப் போதமுற்றுகி கேட்டியேற் புகல்வனென் றுரைத்தான்.

இ-ள். ஆகையினால் சீக்கிரம் இந்தகூண்மே காண்கொன்ன கன் மார்க்கப்படி கடத்துக்கொள்ளென்றுசொல்லி மேலும் அறிவாமையி னூற் பாவங்களைச்செய்தபின்பு நகவாதனைவருமென்றுபயந்து எந்த விதமாகப் பாவத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளலாமென்று பெரியோர்களை ணங்கிக் கேட்பவர்களுக்கு அப்பாவங்களை நீக்கிக்கொள்ளுகிற முற மை சொல்லலாமென்று வேதத்திற் சொல்லியிருக்கிறபடியினால் நீ தீதெறிபோடி ஞானமுடையவனாய் பாவத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளு கிறமுறைமை எவ்விதமென்றுகேட்டால் அந்தவிதி சொல்லுவோ மென்று பிராமணன்போதித்தான்—எ-று. (௭௨)

கற்றகேள்வியா லறிவினாற் கருணையாற்பவத்தைச் செற்றமாதவ வேதியன் நிருமொழிகேள்வ றற்றமாமதத் தொருக்கமே லொருகையைத்தாக்கி வெற்றிமாமுர சிடித்தென் வெடிபட. கைத்தான.

இ-ள். கற்ற கல்விசினிலும் பெரியோர்களிடத்திற் கேட்ட கேள்விகளினாலும் ஞானத்தினாலும் கிருபையினாலும் சனமானாதி அவததைகளை ஒழித்த தபோதனனாகிய பிராமணன் இவன் கடைத் தேறும்பொருட்டாகச் சொல்லிய வசனங்களைக்கேட்டுத் துன்மதன்

மதத்தினால் இரண் கைகளையும் ஒரேறேடொன்று பேரிகையடித்த துபாலத் தட்டிப் பச்சு கிலிருக்கிறவர்கள் திடுக்கிட்டிப் பயப்பட த்தக்கதாக கைத்த. ன—எ-று. (௭௩)

கத்ததுன்மத னன்னவற் பார்த்துகான்மறையோய் தொக்கமாற்றை கல்வினை சூழ்த்தகிவினைகண் மிக்கவேழைகள் போல்பவர் விளங்குவான் நித் தக்கசெய்கையென் போல்பவர்க் கென்செயுஞ் சாற்றாய்.

இ-ள். அப்படிநகைத்த துஷ்டனாகிய துன்மதன் அந்த பிராம ணனைப்பார்த்து கான்குவேதமும் அறிந்த பெரியவனே வேதங்களி லேசொல்லும் புண்ணியபாவங்கள் யிருதியும் ஏழையாகிய உன்னைப் போல் பயந்து நடக்கிறவர்களைத் தொடருமேயல்லாமல் என்னைப் போல் புண்ணிய நடக்கிறவர்களை என்னசெய்யுஞ் சொல்லென் சேடான்—எ-று. (௭௪)

தனது கற்புடை யாளிடைத் தனையரைப்பெறுதற் கனைப லத்தி லனைவதே யறமென்றுமயவார் மனைப லனைத் தாற்கொடு வினைபென் றுமவழங்கு மினைப லவருந் காணகி யிசைத்தவாறொக்கும்.

இ-ள். தன்னுடைய பதிவிராதையாகிய பெண்சாதிவினிடத்திற் குலத்தைவிளங்கச்செய்யும் பிள்ளைகளைப்பெறும்பொருட்டு கண்மு கூர்த்தத்தையறிந்த கூடுகிறதே புண்ணியமென்றும் அயலார்பெண் சாதிகளுடனே கூடுகிறதொடிய பாவமென்றும் உலகத்திலவழங் கும் இவைகளை எல்லாம் அறிய நீசொன்ன முறைமையாகப் பாவபு ண்ணியங்களைக் கண்ணார்க்கொண்டால் ஒத்துக்கொள்ளத் தக்கதாயிருக் குமென்று துன்மதன்சொன்னான்—எ-று. (௭௫)

இன்னபோல்வன வெண்ணில விசற்பங்கள்கூறி யன்னவத்தன்ன றன்னைபு கித்தனைபறைத்த தன்னுண்புர டப் பண்பிலாத் தூர்த்தகனர்களுட னுஞ் சென்னியர்குழு வோடுதன் திச்சைநிற் சென்றான்.

இ-ள். இவ்விதமாக அனைக்கிடங்கள்பேசிப் புண்ணியசொ ருபடாகிய பிராமணனை புகழ்த்துசொல்லி தனது துஷ்டகினைகித் த களாகிய விடபுருஷர்களுடைய பணர்க்குட் டங்களுடைய கூடித் கொண்டு தன் மனதுபோனவழியே துன்மதன்போனான்—எ-று. (௭௬)

செஞ்சொலானெறி ய பகை செப்பியுந் கொடுமை விஞ்சுதிவினை நீக்குமா று சத்திலன்வினைசெய

தன்சலில்லவர் நரகன் று யருள்பெறுவென்று
நெஞ்சநொந்துதன் விடத்தகன் றுனாண்கான்.

இ-ள். நன்மையாகிய சொற்களினால் அநைகவிதமாக நல்லநிலை
வரும்படி என்னென்ன தருமங்கள்பேர்தித்துப் பொல்லாத கபடத்
தையுங் கொலைத்தொழில்களையும் துன்மதன் விடாமற்போனான் பாப
த்துக்கஞ்சாத துன்மார்த்தநடத்தை யுண்டாகியவர்கள் என்றைக்கும்
நரகவாதனைக் காளாவார்களேயல்லாமல் நல்ல சிவகதியை அடைய
மாட்டார்களென்று மனதுகொண்டு யிரக்கமுண்டாகிய பிராமணன்
தானிருக்குந் தலத்துக்குப்போனான்—எ-று. (எஎ)

சத்தியத்திரு மறைமொழிச் சயிமினிமுனிவர்
மத்தர்போல்வருந் துன்மதன் மன்றினுணிந்து
நித்தனாடகச் சரணங்க ணேர்கண்டுசேவன்
முத்தனாகிய துணர்ந்திலன் முழுதுணர்மறையோன்.

இ-ள். நித்தியமாயிருக்கும் வேகங்களையெல்லாம் கற்றுணர்ந்த
சயிமினிபகவானே திருச்சிற்றம்பலத்து லெப்போது ஆனந்தநட
னம்புரியும் அம்பலவாணமூர்த்தியின் பாகாரவிந்தங் ளைச் சுரபான
ஞ்செய்து உடம்பு மறந்தவன்போல் வருந் துன்மதன் கனைசபைக்
கெதிராகின்று தரிசனஞ்செய்தல் சேவன்முத்தனாகி னதை அந்த வை
திக பிராமணன் றியான்—எ-று. (எஅ)

அந்தணற்பழித் தகன்றவத் துன்மதனெடுள
ளிற்கமானிலத் துலைந்துவித் தாடவியெய்தி
வந்தவேலைபுரித் திந்தமோர் வல்விடப் பார்தண்
முந்துறக்கடித் தகன்றிட வாவிபொய் முடிந்தான்.

இ-ள். பிராமணனை நித்தனைசெய்து அவடம்விட்டுத் துன்மதன்
கெடுஞள்வனாயில் எண்ணிறந்த தேசங்கள்திரிந்து இந்த ஆரண்யத்
திம்போகின்றபோது ஓர்நாள் இராத்நிகாலத்தில் கொடுமைபொரு
ந்திய விஷமுடைய பாம்பானது அதிசீக்கிரத்திற்கடித்து விலகிப்
போக உடனே விஷமானது தலைக்கேறி பூமியிற்சாய்ந்து மாணம்
டைந்தான்—எ-று. (எக)

வேறு.

எழுசீர்க்கழிநெடிடடியாகிநின்றுருத்தம்.

மடித்தவாயின ரித்தசொல்லினர் மருண்டபார்வையர் கொடுந்
தழற், குடித்தகுஞ்சியர் பொடித்தபங்கியர் குறித்தவன்மையர் தங்
கொளத், துடித்தமேனியர் விடுத்தகாலனெடு தூதர்வாயுயின் விரைந்
துபோ, மடித்தலத்தினர் முடித்த பன்பினர்க ளக்கணத்தி லுதித்
தனர்.

இ-ள். கோபாவேசத்தினால் உதட்டைக் கடித்துக்கொண்டு இ
டியிடித்ததுபோல் பாங்காரமாகிய கொடுஞ் சொற்களைச் சொல்லு
கின்றவர்களும் தீப்பொறி சுந்தக் கண்களை யுருட்டிப் பார்க்கின்றவ
ர்களும் அழற் கொழுந்தையுந் செவ்வானத்தையும் ஓத்துச் சிவந்து
நெறித்திருக்கின்ற தலையினை யுடையவர்களும் வேகத்தோடு துடி
துடிக்கின்ற மேனியையுடையவர்களும் தேகத்திலுள்ள மயிர்க்குச்
செறிந்தவர்களும் தத்தம் பராக்ரமங்களைக்காணப்பிப்பவர்களுங் கோ
பத்தினும் கரசரணிகள் துடிப்பவர்களும் இரக்கமில்லாதவர்களுமா
ய் யமதருமராஜ னனு பவந்த தூதர்கள் காற்றினுங்கொடிய வேக
மாய்க் கணப்போதுக்குள்வந்து துன்மதனைச் சுற்றிக்கொண்டார்
கள்—எ-று. (அ0)

பற்றுமென்பர்சிலர் பற்றிவெங்கொடிய பாவியைத்தனையின் மீதெ
டுத், தெற்றுமென்பர்சில ரெற்றிவந்தசையை யிருமென்புலர்சிலர்மா
ர்சினாடக, குத்துமென்பர்சிலர் தண்டியாகொழிதல் குற்றமென்
பவர் முற்றறச், சுற்றுமென்பர்சிலர் பாசம்விசியுடல் குழுமென்று
பவர் துன்னினர்.

இ-ள். இவ்விதமாய்வந்த தூதர்களிற்சிலர் இவனைப்பிடியுங்கொ
ன்பாருஞ் சிலரிந்தக் கொடியபாவியைத் தூக்கிப்பூமியில் மேலாக
ளென்பாருஞ் சிலர்வன்சையைப்பிடியுங்க ளென்பாரும் சிலர்மார்
மிக் குத்துங்கொன்பாரும் சிலர்இவனைத் தண்டியாவிடல் குற்ற
சம்பவிக்கு மென்பாரும் சிலர் இவனை விட்டகலாமற் குத்து வாரு
ங்கொன்பாரும் சிலர் பாசக்கயிற்றை விசிப் பிடியுங்கொன்பாரும்
இப்படிப் பலவிதமாகச் சொல்லிக்கொண்டு துன்மதனை நெருங்கி
னார்கள்—எ-று. (அக)

துற்றவக்கொடிய நெடியதண்டநா துறக்கொண்ணிர்க டென்மதன்
மற்ற ம்புய முரித்தொசிந்து வயக்கொள்பாச மிறகப்பிணித்
தெற்றநாளுமெவ ருக்குமிக்கபய மெய்துணிப்பதொரு செய்கையே
பற்றுகின்றதம துலகின்றதேது படருவானினையும் வேலையின்.

இ-ள். சுற்றிக்கொண்ட கரோமாகிய யமதூதர்கள் அகேசுர்துன்
மதனது வலிமை யுடையதாய் விசாலம் பொருத்தி யிருக்குந் தோ
ள்கொன்றித்தொடியும்படிப் பாசக்கயிற்றினு விறுக்கட்டி இவனை வரு
த்துகின்ற வேதனைகளைப் பார்த்து எக்காளும் உலகின்க ணுள்ளவரும்
பயம் அடையும்படியாய் : செய்விப்பதே கலமென்றும் யமபுரத்திற்
கு அதிகவினாவாய்க் கொண்டபோது ப்படியினை நுஞ்சுமயத்திலு-று

நாதனாருள் படைத்துயர்ந்தவரு ணத்திதேவாறு ளேவலாளர்
மாநிரங்கொளி விசயுகிரிற் படிவாப்பொழுது முடிவில

இ.ள். கைதனைய, த்துக் காஞ்செவெட்டியுள் தோள்களைச் சிதைத்தும் மலைபோல துமிதில் உட்கள் சாய்த்துவிழத்தலைனையுந் த்துஞ் சிவந்த கண்களாய்ப்படுங்கியுந் காதினோடு கண்ணத்தையுஞ்சேர்த்துத்தும் உரி: கலகஞ்சுத்தகதாசு மாள்படுமையுந் த்தும்பற்கையுந் த்தும் யமதாதார்களது உருவங்களையுந் இரத்தவெள்ளம் த்துந்

சுஅ

சிதம்பரபுராணம்.

ஊபொல் பெருகியோடவஞ் சிவகணங்கள் யுத்தத்தில் போர்வெய்தார்கள்—எ-று. (அஅ)

செக்கர்வானமெரி குஞ்சிதாரகைகள் சிந்துதந்நிரா கொண்டலே தொக்குமேவுமுட லந்தடித்தனைய சொரிதழற்கண்ணிடு கடர்கடா மிக்கவெண்ணில்பல பிணைகளுள்ளவென மேவுபெய்யிற விரவலா லக்கணத்தியம் படர்முடிந்தகன மந்தரத்தைநிக ராகுமால்.

இ-ள். போர்க்களத்தில் மடிந்துகிடக்கும் யமதூதர்களுடைய யிலிருக்கின்ற மயிர்கள் செவ்வானம்போலவும் உதிர்ந்துகிடக்கும்பர்கள் நட்சத்திரங்களைப் போலவும் உறுத்தகிறங்கொண்ட தேகங்கள் ஆற்கொண்ட மேகங்களைப்போலவும் அக்கினியைப்போலிருக்கும் கண்கள் விண்ணலைப்போலவும் கோணப்பற்கள் அநேகமூன்றும் பிணைகளைப்போலவும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற அந்த யுத்தக ளம் ஆகாமல்தப்போல் விளங்கிக்கொண்டிருந்தது—எ-று. (அக)

அரிந்ததுண்டமு யிழந்தகண்களு மழிந்தவாய்களு மலக்கணு முரிந்தமார்பமு மயங்குநெஞ்சமு முடிந்தசென்னியு நெடுங்குடர் சரிந்தவுந்தியு மொடிந்தெலும்பெரி தறிந்ததாள்களு முயிர்ப்புறம் பிரிந்தபே குடறு மன்றிசின்றதொரு பேருமங்குனிலே பேசினே.

இ-ள். அவைகளைச் சொல்லுமிடத்தில் மூக்கறுபட்டதுகளும் தோட்களிழந்ததுகளும் வாய்கள்வெட்டினதுகளும் மார்புகள் துன் பத்துக்கிடமாகத் துளைபட்டதுகளும் மனது உங்கினதுகளும் தலை யொழிந்த முண்டங்களும் நீண்டகுடல்கள் சரிந்தவயிறுகளும் ஓடிந் தளலும்புகளும் துண்டமாகிய கால்களும் உயிரகன்ற தேகங்களுமா கக் கிடந்தவைகளையல்லாமல் அந்தயுத்தகளத்தில் உயிரோடுங்காய ப்படாமல் இருந்த ஒரு யமதூதனுமில்லை—எ-று. (அக)

பலகையாடமரி லூலுகர்த்துமிசை பறவையாடின பதம்பெயர்த் தல்கையாடின மகிழ்ந்துபாரிட மடங்கவாடின லிழங்குறைத் தலைகளாடின லிரத்தசாகர தாங்கமாடின ராத்தவா லுலகையாடல்கொள வல்லகாலபட ருந்தலந்தகன முற்றுமே.

இ-ள். உலகங்களிலிருக்குஞ் ஜீவராடிகளைத் தருமந்தவறு மல்வெற்றிகொள்ளும்வல்லமைபொருந்திய யமபடர்வாள்வேலை-க த்திமுதலிய ஆயுதங்களினால்யுத்தஞ்செய்து த்தகனமெங்குமடிந்திரு ந்தவர்களது மாமிசங்களைக் கொத்தித்தின்று ஆகாயமார்க்கத்திலெழு ம்பிப் பட்சிகள் பறக்கின்றவைகளும் வைத்த அடிகளைப் பேர்த்துப் பேர்த்துப் பசுசங்கன் கூத்தாடுகிறவைகளும் குடங்களைச்சுத்தோத்து நடிக்கின்றவைகளும் வெட்டுண்டுவிழுந்ததலைகளெழுந்தெழுந்தாடு

துன்மதச்சருக்கம். 37 சுக்

ன்மவைகளும் இரத்தவெள்ளம் நிறைந்த சமுத்திரம்போலிருப்பதி னால் அலைகளசைந்தாடுகின்றவைகளுமாயிருந்தன—எ-று. (கக)

சிடடரானசிவ ஞானமாதவர்கள் சிந்தைநோவலொரு வன்மைசெய் திட்டபாவிருல நிலைகுலைந்ததென வெய்துகாலன்விடு தூதருங் கெட்டொழிந்துபொடி பட்டெனாளுமொரு கேடிலாதசிவ தூதர்கைப் பட்டபேரொழிய நின்றபேர்யம பதத்தைநாடினர் படர்த்தனர்.

இ-ள். மகிமைபொருந்திய சிவயொகிகளாகிய தபோதனர்கள் மனது கலங்குந்தக்கதாக வருத்தஞ்செய்யும் பாவினாடைய குல கோத்திரங்களுக்கும் அவர்களது வாழ்வுங் கெட்டழிந்துபோவதுபோல் இயமராஜனனுப்பிய சேனைகளின்தேகங்களானது ஒருகாலத்து மழி வில்லாத சிவகணங்களால் வெட்டுண்டுக் குத்துப்பட்டு பிறந்தவர்க ணைங்க ஓடி வெளித்திருந்த சிவதூதர்கள் இயமனிக்குக்குச் சையினி பட்டணத்தை நாடி யோடினார்கள்—எ-று. (கஉ)

இன்னதென்னவுரை யாடொனாடுபய மெய்கியோடினர்த மிறை வனைத், துன்னியச்சமோ டிறைஞ்சிசின்றுயிகு துன்மதன்மனுயிர் கொண்டது, மன்னபோதுசிவ தூதர்வந்தது மடர்த்துந்தம் படை-க்கணஞ்சின்னமுற்றதுவு மன்னவற்கொடவர் சென்றதுங்கடிது செ-ப்பினர்.

இ-ள். இன்னவகையென்று சொல்லுவதற்கு பயந்து வேகமா ய்த் தங்களுர்சனாசிட பமதருமனிடஞ்சென்று பயபத்தியுடனே வன ங்கிசின்று நமது துன்மதன் பிராணனைப் பிடித்துக்கொண் டெவருகிறபோது சிவகணங்களடர்ந்து யுத்தஞ்செய்து துன்மதனை வி டிவித்துக்கொண்டதுமன்றி நமது சேனைகளையெல்லாம் வெட்டியுங் குத்தியும் யுத்தகளத்தில் மடியச்செய்து அன்னவனை விமானத்திலே றற்கொண்டு கைலாயத்திற்குத் துரிதமாய்ச் சென்றார்களென்று சொன்னார்கள்—எ-று. (கக)

அறுசீர்க்கழிநெடிடடியாகியவயிருத்தம்.

தெரிந்த தூதர்சொற் சனித்துணை புருதலுஞ் சினக்கொடுந் தழன் மேன்மேல், லிரிந்தபங்கி ள் பொரிந்தனசைநித்தவா னென்கொணப் புருநங் ண, முரிந்தநெட் றியீ தாடினகீடிய மூடியபுகைகளையெறிந் தண்ணினை சொரிந்தன கொடுத்தழ லிருண்ட ன் திசையெல்லாம்.

இ-ள். அத்தூதர்சொல்லிய சங்கதிகள் இரண்டு செவிகளினு லுங் கேட்டமாபுட ற்நிற் கோபாக்கினி மென்மேலும்வளர்த்து மன் துள்ளடங்காமற் சபையிலிருக்கும் யாவரும் பயந்து நடுங்கிவந்த

தக்கதாச இரண்டுபுருவங்களையும் செறித்துத் திசைகளெல்லாம் புறக் குழக் கண்களினின்றும் கெருப்புப்பொறிபறக்கப் பார்த்தவர்கள் தலைமயிர் எரிபத்தக்கதாக யமதருமன் கோபித்துப் பார்க்கும்போது எட்டெத்திசைகளும் பூமி ஆகாயமெங்கும் அத்தகாரமாய்ப் புலையிய இருள் குழ்த்துண்டது—எ-று. (கௌ)

மண்டுவெங்கத்தத் தழறில்கொண்டென வளர்குஞ்சி துளங்கப்பா ரொண்டாடும் பொறிபெழுத்துனைக்கர மெற்றிமுற்றில்லாத துண்டவெண்பிறையெயிற்றினை. ஏழுவெழச் சுராகாரவெருகல்—என்ன இண்டகோளகை வெடிபடவிடிபட வலமரகைச்செய்தான்.

இ-ள். மூண்டெழுந்த கோபாக்கினியினால் சிறந்த தலைமயிர்கள் தடிக்கப் பூமியிலும் எட்டெத்திக்குகளிலும் பொறிபறக்க இரண்டுகரங்களையும் கொண்டாக்கொண்டு மூன்றும்பிறையைப்போன்ற கோர்பதன்—எனவெறிக்கத் தக்கதாசவுக் தேவர்களும் வுரர்களும் திடுக்கிட்ட உபபடவும் பரமமாண்டகடாகவகளும் வெடித்து இடிபத்தக்கதாகவுஞ் சுழைத்தக்கதாகவுய் யமதருமராஜன் கைசெய்தான்—எ-று. (கௌ)

செஞ்சேவையுமக் கெடிர்ப்பெவரினிலே சிறிதுங்களினி க்ககள் வெஞ்சுமர்த்திறம் விளைத்திரோவிளைத்தலால் விளைத்தோவிதவி ரஞ்சலுள்ளது பகர்மினென்றிடியென வறைந்தனன். ரஞ்சித் குஞ்சிதாழ்த்தெமர் குறையலவயலவர் குறையெனக்கட மிக்கான்.

இ-ள். தூதர்களைப்பார்த்துச் சாலனுகிய பமதருமராஜன் இச் சைத்திற்குள் உங்களுடனேயெதிர்த்துப் போர்ப் பவருமுளரோ கிள் தன் துணைக்கொண்டு ஒருவருக்கொருவர் கல மலிந்ததற்களோ டுதிருக்குறிஞ் சிவனாக்கொற் சிவனுயின்னமரானிகள் எச்சக்கதி ததி பயப்படாமல் ஆதிமோடத்தமாக வுணமையைச் சொல்லாங்க தினைத் திதவிடித்ததுபோல் யமதருமராஜன் கேட்டபோது தூத ளான பயல்கொண்டு வணக்கி எங்கவாலகடக்க குற்றமல்ல சிவனை ளான என்கலையுக்கத் துன்மனை விடுவித்துக்கொண்டு கைலா யத்திற்குப் போகின்றபொழுது பின் கொட்டார் துமறித்த எங்களை வெ ட்டியுந் குத்தியும் காலுவித வருத்தஞ்செய்;ார்கள்—எ-று. (கௌ)

கொட்டர்ந்துவந்தென தூதனைச்சிலகெதிர் கொலைப்பதெதிரைக் தாரொன், நடந்தவாசகல் கெடபதேபாயிடு மதிசயமகிலை. கன், உ- தவவுண்டமையு மாளமுமெண்டு ருந் காவதுஞ் செங்கிலு, கெடநி லாமிக நன்றுகன்றிதுவெனப் பன்முறைவன். கின்றான்.

இ-ள். நமது தூதர்களைப்பிடித்த மஹாபா—யிய துன்மனை விடுவித்துக்கொண்டு கைலாயத்திற்குப் போவது உலாயுமா கொட்டர்

ந்தவுங்களைச் சங்கரிக்கா யா—னிப்படிக்கொத்த சமாசாரமுங் கே ட்கலாயிற்று இது மிகவும் துமையாயிற்று உலகமெல்லாம் வெற்றி டிகொள்ளும் என் னுணமையையுஞ் செங்கோலையுந் தேவாதிதேவர்க ளு மறி நடக்கமாட்டார்களே என்றுநன்றென்று கோபத்துடனே பலதரஞ்சொன்னான்—எ-று. (கௌ)

இவைபுரிந்தவர் சிவகணத்தவரென யெண்ணமுற் நிறைவற்காந், தவமுயன்றவர் தமைநமது—ததித்தனைரோவென்னுக், தவருநெ ஞ்சின னவசினென்றுன்மத னல்லிடை க்கணக்குண்டெ, லவைவிளங் கிய சித்தாருத்தாரீ ரறைந்திடும் விளைந்தென்றான்.

இ-ள். இப்படி நம்முடைய தூதர்களைச் சங்கரித்தவர்கள் சிவ கணக்கென்று ஆலோசனைசெய்து சிவனுக்குகத்த தரும்ங்கள் சிவ பூசை சிவவிரதங்கள்செய்த சிவபக்தர்களை நம்முடைய தூதர்கள் விசாரியாமற்போய் பிடித்தார்களாவென்று சந்தே—பனதில் பயங்கொண்டு சித்திரகுத்தரைப்பார்த்துத் துன்மதன் சிவதருமங் கள் செய்ததுண்டோ இருந்தால் கணக்குப்பார்த்துச் சீக்கிரமாகச் சொல்லுமென்று எமதருமராஜன் விசாரித்தான்—எ-று. (கௌ)

கருதினுபயந் தரும்பெருங் கடுந்தொழிற் காலன்வாய்மொழிகே ளா, வெருவியங்கவர் பன்முறைபன்முறை மிதவுமங்காராமாதுதரு மகேன்கொடர் துன்மதனிப்பவக் தனின்மன மொழியாக்கை, மருவு புண்ணிய மனுவளவிலென வணக்கிவின தெதிரசொன்னான்.

இ-ள். நினைத்தோதெல்லாம் அச்சத்தைக்கொடுக்கும் கொடிய அதிகாரமுடையவாகிய எமதருமன் சொற்படிக்குப் பங்கு உடனே கொடிய துன்மதன் புண்ணியஞ்செய்த கணக்குண்டோவென்று பன் தரஞ் சோதித்துப் பார்த்துப்பார்த்து தருமராஜனே அவன் இந்த ஜனனத்தில் மனதில் நினைத்தாகிலும் வாக்கினற் சொல்லியாகிலும் காயத்தாற் செய்தாகிலும் அனுவளவேனும் புண்ணியஞ் செய்ததில் லையென்று சித்திரக்குத்தர்கள் தொழுதுவின வின்ணப்பஞ்செய் தார்கள்—எ-று. (கௌ)

துகடவிரந்ததோர் புண்ணியமினெனைச் சொற்றலுந் தொலையா ப்பா, விதகனக்கொரு புண்ணியிலே செயல்வியப் பெனவெழுந்தேய ண்ட, குகமிமெல்கொளந் கால்கிளர்கோட்டிமெம் மோட்டிமெம்மா மெருப், பகடுமுன்வர வெரினிடை புருஞ்சுமைப் பாலைபோல் வழிக்கொண்டான்.

இ-ள். சித்திரக் கர்க்கணக்குப்பார்த்து அனுவளவாகிலும் பு ண்ணிய ஞ் செய்ததல்லையென்று சொல்லிய வசனங்கேட்டுமஹாபா

வி இவன் ஒருவருக்கும் உதவிசெய்து வெல்ல இயல்புடைய தன்ம தனுக்குச் சிவகணங்கள் சகாயமாகவந்து மெத்தவும் அதிசயமாகி ருக்கிறதென்று சிங்காசனத்திலிருந் தெழுந்துவந்து பிரமாண்டகோ ளைகவலாக்கும் அனாவிய உயர்ந்த கொம்புகளையும் காந்தி மு டைய கருமைநிறங்கொண்ட மஹமேருகிரிபோல் அலங்காரமாகி வந் துள்ள ஏருமைக்கடலின் முதுகின்மீதிலேறிக்கொண்டு யமதாதக ணங்கள் நீலநிறச் சமுத்திரம்போற் சுற்றிக்கொண்டு வரத்தக்கதாகக் கைலாசத்திற்குப்போரு மார்க்கங்கொண்டு எமதருமராஜன் சென் றான்—எ-று. (௧00)

அதிசயத்துட னிறந்தவரொழிந்துவர் தடைத்த தூதுவர்மு முதிருமச்சமு மேல்கொளக்கோபமு மூண்டெழவிரைந்தேகி விதிபரம்பரம் பொருளெனவருளென விளங்கினோர்யாவர்க்குங் கதியளித்திட கன்றருளெம்பரன் கயிலையைக் கண்ணுற்றான்.

இ-ள். சிவகணங்களினால் இறந்ததாதர்கொழிய மன்றைத்தா தர்கள் சுற்றிக்கொண்டுவர மனதில் சிவகணங்கள்செய்த அதிசயமும் போகிறபிடத்தில் என்ன கடக்குமோயென்கிற அச்சமும் சிவகணங் ள் விசாரியாமல் இப்படிசெய்யலாமேவென்னுங் கோபமும் மேலு மேலும் அதிகரிக்க அதிலேகமாய்ச்சென்று வேதாந்த முறையிலிளங்கிய பொருளென்றும் கருணைக்கடலென்றும் ஈறிப்பிடுவதற்குத் தபோதனர்களுக்கெல்லாம் சிவபதவியைக் கொடுக்க, கக்கதாசுபரம சிவன் எழுந்தருளியிருக்கும் கயிலாசகிரியை எமதருமராஜன் இர ண்டி கண்களினாலும் தரிசனஞ்செய்தான்—எ-று. (௧0௧)

ஆலகாலமுண்டருள்பரனுவயத் தணிக்கடைப் புறச் சங்கோர் லேமாயனு மயன்முதலோர்தொழுந் திறப்பினுந்நிறந்தொன்றா ளாலமேழிதே டேழும்வந்தெய்திது தடுவிடை வெளிகாட்டிங் கோலமாமணி மண்டபமுளதது கூறலாமபடித்தன்றால்.

இ-ள். பாற்கடலிற்பிறந்த ஆலகாலவிஷத்தைப் பாணஞ்செய்து தேவர்களுக்கு அயிர்த்ததைக்கொடுத்து உட்கங்கணயெல்லாம் இரட் சித்த கருணையையுடைய பரமசிவன் எழு தருளியிருக்கும் அரமண வாசல் முகப்பில் கவரத்திரைக்கணிகழைத்த ஆசாரமாகிய சபாமண்ட மத்தில் சிவதருமபரண விஷ்ணுவும் பிரமதேவனும் தேவர்களுடன் முதலிய தேவகூட்டங்களும் எக்காலமுப் பிரகாசித்துக்கொண்டிரு க்கும் பூலோகமுதல் பதினாலுலோகங்களிற்முள்ள பரர்களும்கூ டிருந்தாலும் கடுவிலிடைவெளி காண்பிக்கும் விசாலமாகி ஒலங்காச ம்பெற்றிருக்கும் அந்த ஆசாரமணி மண்டபத் திங்கோ அதிசய ங்களை எவர்களாலுஞ் சொல்லமுடியாது—எ-று. (௧0௨)

மிக்கபேரொளி யுலகெலாம்னி ங்குற விளங்குமண்டபத்தன்னிற் றிக்குபாலருங் கடவுளர்கா ருதியுஞ் சென்றமுன்பணிக்தேத்தித் தக்ககரியம் புகன்றிடவிஞ்சையர் சாரணர்புகழ்பாடச் செக்கரஞ்சடை முனிவருஞ்சித்தருந் திரண்டிவின்மெதிர்போற்ற.

இ-ள். அதிக பிரகாசத்தினால் உலகங்ையெல்லாம் ஒளிரச்செ ய்யும் அந்த மண்டபத்தில் ஈர்கிரன்முதலிய டெத்திக்குப் பாலர் களும் தேவ கூட்டங்களையு வந்துங் கித்த கோத்திரஞ்செய்துதாங் கள் வந்தாரியங்களை விண்ணப்பஞ் செய்வும் வித்தியாதார்களா ரணர்கள் வமகிமைபைச் சந்தேமாகப்பாடவும் சிவந்தசடாமருட முடைய முசிவர்களும் சித்தாகணங்களும் தொழுது எதிரின்றுதுதி க்கத்தக்கதாகவும்—எ-று. (௧0௩)

தேடியாரணங் காண்கிலாப்பரம்பான் றிருவருத்தவர்த்தன்னு னீடியாவருந் தொழப்பெறுங்களுதிபர் றினாதொழப்பன்னுந் கோடிசாலர்வந் தெதிர்ப்பியம்விழுங்கிமுன் நேக்கிடுக்குமட்டும் பாடியாடிமுன் னிறைஞ்சிடவலகைகள் பணிந்தெதிர்பார்த்தோங்க.

இ-ள். வேதங்களுத்தேடி அறித்தறிதாங்கிய பரமசிவன் மஹா தவங்கள்செய்து எப்போதுங்கண்டு தரிசிக்கப்பெற்றும் நேவர்கள் முதலிய யாவர்களும் வணங்கப்பெற்றும் இருக்கிற சிவகணங்களும் பிரளயகாலாக்கினி ருத்திராமுதலிய பிரம்மகணுதிபர்களும் நீண்ட பணியையும் பல னாறுகோடி காலங்களவந்து போர்செய்தாலும் அவர் களைக்கூட எடுத்துவிழுங்கி எப்பமிடுவ் குறுகியபூதங்கள் முன்னின் றபாட்டுகொண்டிருக்கத்தாடிக்கொண்டு தொழவும் பேய்க்கூட்டங் கள் தெண்டனிட்டு முன்னின்று புகழத்தக்கதாகவும்—எ-று. (௧0௪)

அந்திவெண்பிறை வேணிபுதுதந்தணு மணிப்புயமொருகாண் குஞ் சுந்தரத்திக முழைமமூப்பிரம்புடன் கரிகையுத்தடக்கையும் வந்தருரிய ரொண்ணிலர்புகுந்தன வ்வுவமுமுமுந் து மெந்ததந்திடப் பெறு ந்திவானவ னிருத்தனனினிதம்மா.

இ-ள். மூன்றாம் பிரபயணிந்த சடாமருடமும், செற்றிச்சண் ணும், எங்குபுயமும், அழகியமானும், கழுப்படைபும், சோம்பும், கண்டகோடாலியும், ஸ்ரீயும் பிறத்திருக்குந் தாங்களும் அரேகை ரூபிகள் நஞ்முண்டத்தில் உதப்பஞ்செய்ததபோல் விளங்குந் திருமேனியு டெத்திருந் திவ தாணங்களின்அணித்திருக்கும் விழுகிரை காலிகையும் பாடி றிருவருன்பெற்றத்திடுகிலவார் ஆசாரமண காலிகையும் பாடி றிருவருன்பெற்றத்திடுகிலவார் ஆசாரமண டபத்திடுகிலவார் சிங்காதத்தில் எழுந்தருளியிருந்தான்—எ-று. (௧0௫)

இங். பாமகி. ம் இரண்டு உருவங்கொண்டதென்று வேதாச
மங்கள் சொல்லும் மகிமைபை. ப. இ. இடஞ்சம் வாசியும் நம
துகர்த்தாவாகியிருக்கிற ௭ தகைஸ்வரன்முத்தருளியிருக்குஞ் சபா
முண்டபத்தின்பிரகாசம் ஆகாயத்தில் விளக்கமாயிருப்பதென்பார்
தத் தரிசித்தவுடன் எருமைக்கடலையை விட்டிருந்த மீனத்தில் அசைவ
கொண்டு மேலேயிருக்கும் வயிரபாசத்தை இடையிலிறுக்கிக் கட்டி
க்கொண்டு கையினால் வரையப்பெடுத்திக்கொண்டு கருணைக்கடலாகி
யகந்திகேஸ்வரர் முன்னாக இருள்போன்ற மனச்சக்தேகம் படைத்த
எமதரும ராஜன்வந்து எதிர்நீன்றுன்—எ.று. (௧௦௬)

தண்டனைக்குரியும் கால்வலங்கொண்டென் காளினியிடச்சேர்ந்த
தண்டிப்போற்படித் தீரிகுளங்குத் தலதலைப்பொட்டெத்திக
கொண்டவாமென விந்துகால்சூரியக்கை குவித்தியாவருங்கேட்ப
மண்டிப்போரு ணந்திவானவமெநிர் வகுத்துரைசெய்கின்றான்.

இ. ன். வந்து தரிசனஞ்செய்தவுடன் வணங்கி முன்றுதரமவல
ம்வந்து உருக்கத்துடன் பூமியிற்ப்பெய்துபோல் பன்னிரண்டுதாம்
தெண்டவிட்டெழுத்து கருமேகம்போன்ற ராசாணுதிகளைக் குவித்
துச் சபையிலுள்ள யாவருங்கேடக மிருத்த பெருங்கருணை விறைந்த
கந்திகேள்வார் சன்னிதானத்தின் விண்ணப்பஞ்செய்த தொடங்கி
ஒன்—ஏ. ம. (408)

தென்னிலாநாடுகள் கண்ணியஞ்சட்டாடலித் தெய்வநாயகனென்று
முண்ணிலாநிய பகவனெம்பரம்பர தூதராயவ னொருபாக
னெண்ணிலாவுயிர் புரிந்தவல்லினைபறிக் திதழ்க்தென்று துறந்தனடம்
பண்ணுமாறெனக் கருதியேபணிக்காயான் அலிலிடைப்படி கீச்சறேன்

இ-ள். தெய்வங்களுக்கெல்லாம் காபலுகிச் சந்திரனையும் வர-
ணபொருந்திய கொன்றைமலரையுஞ் சடாமகுடத்தி வணிக்த என்-
கும் பரிபூரணமாகும் பராபுவஸ்தவரையும் புகவனாகியும் பார்வதி-
யை மிடப்பாகத்தில வைத்துக் கொண்டுக்கும் பரமசிவன்என்றே
வருள்வைத்துக் கணக்கிலவாமல் கிறைத்திருக்கும் ஜீவோ கங்கள்செ-
ய்தபாவங்களை விசாரித்துப் பாவங்களுக்குத் தக்காகத் தண்டனை
கண்டனை செயலிக்கச்சொல்லி ஆதிதாஸத்தில கம்படனையி. டபடி ப

இம்மைநான்வனா யோரிடை; நம்வந் தெய்திடா துலகத்தென்,
வெற்றியானையே கடத்திப்போதது வியந்ததென்ன திகாருமுற்றம்
வேண்டுவன் வேண்டினர்க்கே, தழுநைமையென்றித்தெனடஞ், சு
நிற்பாசமந் கெடுத்தமுன்வைதான் என சுரூகத்தொண்கான்.

இ-ள். பரமசிவம் கட்டினாயிட்ட. ஸ்ரீமதல் இதவசையில் உலகங்களில் அடியேனுடைய கட்டினையும் செங்கொண்டவனும் ஸ்ரீநாத வேறிவந்தது இப்போது என்னுடைய ஆக்கினையும் தவறியபோலிற்று ஆகையினால் இந்த அதிகாரம் அடியேனுக்கு வேண்டாம்வேண்டிப் பவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமெனவிரிசெய்தவர்களுக்காக நத்திகேஸ்வார்பூசக யாவர்களுடையனெனவது செயலுடைய இவ்வாறு தண்டத்தையும் சுற்றியிருக்கும் பாசக்கயிற்றையும் காலன் அவதாரம்—எ-று. (க0க)

ஆற்றல்சால்பமன் செய்கைகண்டப்படி யாகடின்னதிகார
மாற்றியேறொரு காலனுக்குன்பதம் வழக்குதல்வழக்கால்வெண்
ளேற்றுராயன் சைவரன்னெறிதனக் கிடரிழையாதன்பாற்
போற்றலாகி பொழியதேறெயெனப் பின்னரும்புகலென்று.

இ-ன். மிஞ்சு வல்லமையுடைய பழம் செங்கதை நயிதிகன்
வார் பார்த்து சொன்னபடியேயாகட்டும் உனது புதிதாரத்தையா
ங்கி மற்றொருகாலனுக்குக் கொடுக்கிறதேநீதி வெண்மைபெருகிய
நிஷ்பவாகணஞ் "நாயி பரமசிவனது சைவமாரக்கத்தையுதவிவனடி
பார்க்கின வனங்கி உபசாரஞ்செய்யாமலும் மதத்தினால் விசாரியாம
லும் வந்தத்தஞ்செய்தமையான் உனதுநிகாரத்தை மாற்றிவைப்பதே
காரியமென்றுசொல்லி பின்னையுந் திருவுளம்பற்றுகிறார்—எ-து. ()

தேவர்தேவனுள் கன்பின்பானுமெத் தேவநுமுனிவோரும்
யாவருத்தேழத் தகும்பெய்யோன்றின பிட்டுறப்பிணிப்பித்த
பாவகாரித் தெய்வசெய்தாய்ப்பவனாய் பழித்ததன்மேலென்னத்
தாவிவரதெய்வஞ்சினத்தொடு மருள்செய்தான்சங்கரனருள்பெற்றான்..

இ-ள். தேவாதிதேவர்களும் ப்னிதேததன் செயலு எயங்குதி ய பதமலிவனுக்கன்பின் சகலதேவர்களும் தபோதனர்க்கும் மற்ற முள்ள எவர்களும் வளங்கி வாழத்தகுந்தகுரிய வன்மையுடைய சிவ பத்தின் பாகையி னால் எட்டியிருந்து வருதலும்புடியேயுவித்தபா விபுலியு என்னகாரியஞ்செய்தாய் இக்குறத்து வினைச்செய்து

என்

சிதம்பரபுரானம்.

போலல்லவென்று மிகுந்தசோபத் துடனே பாமசிவத்தினை அ
துக்கிரதத்தை யடைந்த நத்திகேஸ்வர. திருவாய் மலர்ந்தார்—எ-று.

க ளி லி ரு த ம்.

அதிநின்ற கண்திபர்க் கதிப ரகூறலு
மொடுங்கின னுயிர்ப்பில னு லமுன்னமு
நெடுகின்ன லே தகைஞ் சனகின்ன
படுங்கொ மம் பயமெழும் பார்ந்தனன்.

இ-ள். வெற்றிப்பிரதாபமுடைய பிரமதகண்திபர்க் கற்கு அர
சனாக இரண்டாவது சங்கரன் கோபித்துச் சொல்லிய துடனே தே
கமெல்லாகுன்றி மூச்சுவிடுவதற்கு மசக்கத்தனாய்த் தேகம் நெிக்
குற்று விபர்த்து நாவலர்ந்து அச்சமென்னுங் கடலில்காலன்முழங்கி
கிடந்தான்—எ-று. (ககஉ)

கற்றுணர் வற்றநற் கலையுளுனமு
முற்றுணர் போருண் முயங்குநாதவ
வற்றைநான் மறவித னச்ச மொப்புறச்
சொற்றிடி வெளிதென்ச் சொல்லலாகுமோ.

இ-ள். படித்தறிந்த நல்ல விவசாதிகள்களும் விவளுனமும்
பொருந்திய நன்மையைத்தரும் பெருமையுடைய டாக்கத்துடன் த
போமகி மெற்ற சயிமினிகவானே நத்திகேவர் காபித்துச்சொ
ன்னபோது எமதருமன் அச்சங்கொண்டிருத்ததுபோல் மற்றொருவ
ரிப்படி நெக்கங்கொண்டிருத்தவர்களில்லை அக்காலன்பட்ட அவதி
வையெவர்களாலும் இவ்வகையென்று சொல்லிவிடாது—எ-று. (ககஉ)

பயக்கடல் விழுந்தொரு படியினுலெழும்
தயர்த்தன ன்றியுவர் தடையப் பேர்கு
னயப்புகை விடாவரு ணந்ததேவன்முன்
வயத்தின் மறையும் வணங்குகடறுவான்.

இ-ள். அச்சமென்னுஞ் சமுத்திரத்தி ன்கண் முழங்கியிருந்தவன்
ஒருவிதத்தினால் பெழுந்து மனந்தெளிந்த ஆலோசித்து இது கண்
மார்க்கமென்றறிந்து பெரிதாகியகருணை வன் நன்மையைவிட்டுக்கொ
த அருட்கடலாகிய நத்திகேவர் முன்பதாக சகல லோகங்களைமுஞ்
ஜெயங்கொள்ளும் வல்லமையுடைய தண்டதானாகிய யமன் சாஷ்டா
ங்கமாக தெண்டனட்டு வணங்கிச் சொல்லுகின்றான்—எ-று. (ககச)

தலைவரின் னேவலைத் தலையின்மீதுகொண்
டலைவற வென்றொழி லாற்றினேன்மலைச்

துன்மதச்சுருக்கம். 41

செய்வ வன்பரைத் திருசெய்தது
மலைநிரு வுனத்தினு கிசைத்தசெய்தென.

இ-ள். கர்த்தனே தேவர் கட்டினாயிட்ட கட்டினாயிற் கிரத்
தின்மேற்றரித்துக்கொண்டும் தாதும் வசையிட்டுக் கொடுத்தா
ரம் நடத்திக்கொண்டெவத்தோ மறுபே நுவ விவகவரித்துப்
பிடித்த விவபெருமானது அடியுடைய பால்வாக்கு செய்த
தில்லை ஆகையினால் தேவன் தாமதமேற்றியபடி அடியேனுக்கு
புத்தி கட்டிக்கவேண்டுமென்று சொன்ன வணக்கத்துடன் விண்ண
ப்பஞ்செய்தான்—எ-று. (ககஓ)

என்னுயிப் பிறப்பினிட விலித்தன்மதன்
புன்னிய மொன்றின் புனிதன்பென்
மென்னவுத் தருவனே பெனதுதுது
ரன்னலே பறியுந் தடர்ப்போவென்றான்.

இ-ள். கொடிதாமிர தன்மதன் இத்தனைத்தின் வந்தபின்பு
ஒருகருமமுஞ் செய்ததில்லை பாமசிவனுக் கன்புகுமிருந்தான் அந்
னை என்னுடைய துதர்கள் பயில்லாமற் பிடித் திழுப்பார்பென்
வென்ற நத்திகேஸ்வர சமூகத்தில் காலன் வினாவினான்—எ-று. (ககஓ)

என் னு முகினகை வினவினென்
கன் னு நன்றென நத்திகாவை
என்றவற் பார்த்திவ னானுக்கன்பென்
ருென்றுப் புனார்த்தில பேர்ந்துருக்கான்.

இ-ள். இப்படிச் காலன்குறினவுட்கு நத்திகேவர் தெரிவ
வெறப்பதுபோற் குறுகைகொண்டு இது கண்காரியத்தான் கை
தென்று காலனப்பார்த்த தன்மதன் விவருபமாக விருப்பதைக்கா
ட்டி இவன் விவபத்தி புண்டானவனென்று உன்மனதில் தென்றிப்
தில்லை ஒருகாரியமும் கன்றாகவிரித்தறிந்த தில்லைபோலிருக்கிறதெ
ன்று ஒருகேதிகேவர் திருவாய்மலர்ந்தார்—எ-று. (ககஓ)

வன்பெரு காலிட மறகு லோர்விவ
என்பரை மிகுப்பவ ண்றியங்கவர்
பொன்போதி சட்டாவிப் புனிதற் கொப்பென்
வினப்புது லோர்க்கித் திறைவ ராவாய்.

இ-ள். விவபுபார்த்தி கித்தனைசெய்தான் பயங்கரமாகிய
காலன்கில் வருத்தப்படுவாரென்கு விவபத்தானது தங்கிறசகைய

எஅ

சிதம்பரபுராணம்.

னத்தை பரமசிவனுக்குச் சமானமென்றெண்ணி வணங்கி கடக்கிற
வர்கள் சிவபதவிக்ஞாசர்களாக விருப்பார்கள்—எ-று. (க௯௮)

நிறையடி யவர்பிழை நீக்கி யா னுமெங்
முறைபுரி நீயறி ய னு முற்றி .
வழைபெருந் ஸுறையாழத் தாள்வ னஞ்சனி.

இ-ள். சிறைத்த சிவபக் யுடைய அடியார்கள்செய்து, குற்றத்
தைப்பொறுத் தாண்டு இரகழிப்பது நீலகண்டத்தையுடைய பரம
சிவனது கருணைக் கடைவள்ளமாகவிருக்கும் ஆகையால் யறியா
மல் உன் னதிகாரமுறைமையாகச் செயலித்தாய் அந்த பெருநாயகிய
குற்றத்தைச் சிவன் பொறுத்து இரட்சிப்பார் நீ யயப்படாதே என்
றார்—எ-று. (க௯௯)

அற்புதம் கன்பனே யாயித் துன்மதன்
முற்பக னல்லினை முயங்கமுன் றேர்தாட்
டம்பர மர்மிய தமனி யப்பொதுச்
சிதம்பர நாடகத் தரிசித் தாணரே.

இ-ள். இத்துன்மதன் முற்பிறப்பில் அநேகபுண்ணியங்கள் செ
ய்ததினால் இச்சனனத்தில் ஒருநாள் வேதார்த்த மஹா வாக்கியமாகிய
அந்த அற்புதப்பொரு ளுருவத்தையுடைய கணகசை யினிடத்தில்
ஞானசொருபனாய் விளங்கும் அம்பலவாணமூர்த்தியை அது ஆனந்
தத் தாண்டவனிகேதத்தைத் தரிசனஞ்செய்தான் ஆகையால் பரம
சிவத்துக்கு அன்பன் என்று கந்திதேவர் காலனுக்கு அறிவுவரத் தத்
கதாக உபதேசித்தார்—எ-று. (௯௦௦)

தாவருஞ் சிதம்பரத் தன்னி லற்புத
மேவருந் திருடட மேவிந் காண்பரேற்
றீவினை மிக்கவர் திருந்து புண்ணியர்
யாவரு முத்தரோ ரைய மில்லையால்.

இ-ள். மஹாமகிமையையுடைய சிதம்பரகலத்தில் அநிசயமாக
ஆனந்தகடனம்புரியும் விநோதத்தை கொடியபாவின்களையினும் மே
னமைபொருந்திய தவமிழைத்தவராயினும் போய் தரிசிப்பார்களே
யாகில் அவர்களைசெய்த பரபங்களைல்லாதொலித்து புண்ணியருப
மாகிச் சிவபதவியையுடையவர்கள் இதற்கொரு சந்தேகமும் இல்லை
பென்று எமதருமராஜனுக்குப் போதித்தார்—எ-று. (௯௦௧)

ஆதலி லின்மற்றி யாது செய்தவித்
தீதுந் யன்பனாஞ் செல்கை கொண்டரு

Office of the Registrar
துன்மதச்சுருதிநெய், மதுரை

ஊதனும் பொறுத்தன னெங்க யானாயும்
வேதனைத் தண்டமும் விளங்கச் செய்தியால்.

இ-ள். ஆகையினால் கன்றாகவிசாரித் தறியாமல் நீ செய்தகுற்ற
த்தைப் பரமசிவன்பொறுத் தார் எதனாலெனின் நீ சிவபக்தியுடை
யவனென்று சித்தத்திற் றேறி யிருப்பதால் இனிமேலாகிலும் பப
பக்தியுடன் கன்றாகவிசாரித் தச் சிவசாடியார்களைப்பணிந்து மற்ற
பாவிக்குரிய தண்டனைகளைப் புராததுகொண், நுகக்கச்சொல்லி கந்தி
தேவர் கட்டினையிட்டார்—எ-று. (௯௦௨)

செய்ததீவ் குளரெனின் சிவன்றன் றெண்டர்பா
லெய்தத் தவிர்தியே லிறைவற் கன்பனி
கைதவ மிலாதவென் கால சின்பதி
கொய்தினி லேகென தேரகிக் கூறினான்.

இ-ள். சிவனடியார்க ளென்னபாதகங்கள் செய்திருந்தாலும்
அவர்களிடத்திற்கு நீ போகாமலிருந்தால் நீ சிவனுக்குரிய பக்தனாய்
மனதில் கபடமல்லாமல் அநியாயமெயினும்செய்த குற்றத்தைப்
பொறுத்தோம் ஆதலின் உனது சைமினிபட்டணத்திற்குச் சென்று
மாகப்போவென்று கந்திக்கவரர் கமனுக்குக்கட்டினையிட்டார்—எ-று.

அந்தக னதிகயக் தடியர் தீவினைப்
பந்தனை பெய்தினும் படர லென்றனை
பெ லாதபெய் பரம்பரம் கன்ப ரென்பவர்
ததம தொடுக்கே சாற்றென் றேத்தினான்.

இ-ள். கந்திகேவர் திருவுளம்பற்றிய புத்தியைக்கேட்டு எமத
ருமன் மிகவு மதிசயித்துச் சிவபக்தர்கள் என்னபாதகஞ்செய்திருந்
தானும் அவர்களிடத்திற்குப் போகவேண்டாமென்று கட்டினையிட்
டார்கள் சிவனடியார்கள் இவ்வகை யிருப்பார்களென்றும் அவர்கள்
கடத்தையும் குணங்களும் இவ்வகைப்பட்டதென்றும் தேவரீர் திரு
வுளம்பற்றவேண்டாமென்று காலன்கொழுது தோத்திரஞ்செய்தான்.

அற்றவன் மொழிகல்கேட் டானுக் கன்பர்தம்
முற்றபே ரொழுக்கமே யுணர்த்து வான்புலன்
செற்றெழு முணர்வுகூடச் சிவாத ரன்பொறு
கற்றவப் பவனிகர் கந்தி கூறுவான்.

இ-ள். இயமனுரைத்த மொழியைக்கேட்டுச் சிவனடியார்கள்
எப்படியிருப்பார்களென்றாக லும் பொறிகளின்வழி உலக விவகாரங்
களின் மனது சொல்லாமல்க்கி சிவனையும் சிவனடியார்களையும் சிவன்

நிருவிழாக்களையும் கண்களினால்காணவும் சிவசரித்திரங்களையும் சிவ பக்தர்களது கதைகளையும் செவிகளாற்றுகட்டும் சிவனுக் கற்புதமாகிய சந்தனம் மலர்முதலிய வாசனைத் திரவியங்களை மூக்கினால் அனுபவிக்கவும் சிவப்ராசாதமாகிய அன்னபானாதினை நாவினால் சுவைத்தானந்திக்கவும் வேதாசனமசாஸ்திரப்ப . தோத்திரஞ்செய்யவும் சிவசம்பந்தமான சிவ உஷ்ணமுதலியவைகளை ஸ்பரிசுத்தால் அறியவும் மனதைச் சிவத்திடத்திற் கொண்டு இக் குணாதிசயங்களையுடைய தொண்டர்களின் உலகப் பஞ்சாங்கம் களைவென்று சிவஞானமுற்ற தபோதனராகிய சிலாசாரொளபவர் அடைந்த தலப்பயனை யொத்த நகந்தேவர் தருமா தனுக்கு உபதேசித்தார்—எ-று. (கஉரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

முந்தைமறை யாகமநன் னெறியணிபுனை டாராக முழுது நீட ரோர், சிந்தையினன் பிலரோனுஞ் சிவாச்சனைகள் செயவிரும்பிச் செய்வோர் தீங்கின், பந்தமுள ரேனுமுருத் திரசிவசுக் காவமல பரமவென்று, சந்ததமு முணர்ப்போக விவானரோ விதைவனுக்குத் தரும்போன்பர்.

இ-ள். ஆதிவேதாசனவிதிப்படிக்குள் துதியை மூன்றுரேகைகளாய் அவையவங்களில் தரித்தவர்களும் சரிமெல்லாம் அணிந்தவர்களும் மனதில் பக்தியோடும் பக்தியில்லாமலும் சிவபூசைசெய்யுமவர்களும் கொடியபாவங்களைச் செய்தவர்களும் நாவிலுள் உருத்திரனே சிவசங்கரனே மனமெல்லவனே பரமனே என்று சிவநாமகீர்த்தனைக்களை எப்போதுஞ் செய்வார்களாயின் இவர்களைல்லாருஞ் சிவனுக்கு உரிமையான பெருமையையுடைய சிவபக்தர்கள்—எ-று. (கஉரு)

செஞ்சடையோன் நெய்வழிதாச் செவிப்போ ரங்கவந்துச் செவ்விமாறு, வஞ்சவைகூ ரமுதுகக மனித்துவோர் சிவாலயங்க ளகிலம் போற்றத், தஞ்சமெனச் செய்வோர்செய் விப்போர்கண் டொளகிம் வோர் சைவதீத, விஞ்சசிவ னன்பத்தமைப் பூசிப்போ ரிற்கு நிருத் தநேசர்.

இ-ள். சிவந்த சடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவனுக்கு நிருவிழாக்கள் செய்விப்பவர்களும் அவர்களுக்கு அவ்விடத்தில் அபசவைபதார்த்தவகைகளுடன் அன்னத னங்கள்செய்தவர்களும் தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தவர்களும் உலகத்தார் நரிதனஞ்செய்து பூசித்தாகடைத்தேறத்தக்கதாகச் சிவாலயங்கள் கட்டுகின்றவர்களும் கட்டிவைக்கப்பட்டவர்களும் அவர்களைக்கண்டு சந்தோஷித்துப் புகழ்மின்றவர்களும் சைவவெறிகளாறுத சிவனடியார்களை வந்தனை வழிபாடு

பூசித்து அவ்வடியார்களுக்கு அன்னவஸ்திரங்கள் பக்தியுடன் கொடுத்தவர்களும் சிவனுக் குகந்தபக்தர்கள்—எ-று. (கஉரு)

சிரமீதுய களமீதுங் கன்னமீதும் புயத்துஞ் செங்கைமீது, முரமீதுங் கண்டுகையைத் தரித்துளோரு பனிபதத்துற் றோர்வேண்டும், வரமீயத் தக்கசத வருத்திரமந்-திரவனில்வோர் மறைகட்கெல்லாம், பரமீதென் றுணருமெழுத் தக்கமுரைப் போர்-சிவ பத்தராவார்.

இ-ள். சிரத்திலும், செவிகளிலும், கண்டத்திலும், தோள்களிலும், மார்பிலும், உருத்திராக்ஷங்களை அணிந்திருக்கிறவர்களும், வேதங்குளியிற் கொள்ளான உபகிடதங்களைப்படித்துப் பொருளறிந்தவர்களும் உருப்பின் வரங்களைக்கொடுக்கும் வேட்களின் ரகசியப்பொருளாகிய ஸ்ரீ நுத்திரமந்திரத்தை நூறு உரு ஜெபிப்பவர்களும் அந்நுத்திரமந்திரத்தினவெல்ல விளங்கியும் வேதமந்திரங்களுக் கெல்லமேலாகி அரசாய்விளங்கும் பஞ்சாக்ஷ மந்திரத்தை எப்போதுஞ் செய்பஞ்செய்கின்றவர்களும் உத்தம சிவபக்தர்கள்—எ-று. (கஉரு)

எந்தைபரன் மனைநோக்கி யுப்பானத் திருக்குளங்க ளேற்றகூவ, னந்தவனம் பலசெய்வோர் செய்விப்போ ரருட்சைவ நற்றூளத்துச், சிந்தைமகிழ் வுடனுறைவோ ருறைவோர்க்குவேண்டிவன செய்வோர், னந்தமிவ வடியவாழ் ம் மேவல்பணி விடைத்தொழிவோ ராறு த்கன்பர்.

இ-ள். பரமசிவனுக்கு உந்விதாகத் தோப்புதன் நந்தவனங்கள் திருக்குளங்கள் கிணறுமள உண்டாக்குகின்றவர்களும் மேற்சொல்லிய சிவதருமங்களைச் செய்விக்கின்றவர்களும் சிவசம்மந்தமாகிய சிவாலயங்களில் மனமகிழ்ந்து சிவ பணிவிடை செய்துக்கொண்டிருப்பவர்களும் அவர்களுக்கு அன்ன வஸ்திரமுதலானவை கொடுத்துநடப்பிப்பவர்களும் சிவனடியார்களுக்குப் பணிவிடை செய்பவர்களும் சிவனுக்குரிமையான பக்தர்கள்—எ-று. (கஉரு)

அரியயபோ முதலான பத்தேவி ரனைவரினு மழியாவீசன், பெரிய னென் வுணர்ந்துளோ ரயகவன்றன் னுமத்திற் பெரியோர் பேணற், குரியவருத் திரபரம் வமலசிவ சங்காவென் றுணாக்குமித்தத், தெரிவரிய நிருநாமம் பெரிதென்போர்-சிவலோகச் செல்வராவார்.

இ-ள். பிரமன்-விஷ்ணு-தேவேகிரன்முதலிய தேவர்களினும் பிம்பபிறப்பற்ற பரமசிவனே அதிகமென்றுணர்ந்த பெரியோர்களும்குணத்தியர்-அத்திரி-கௌதமர்-பதஞ்சலி-விபாக்ரமபதர்முதலாகிய சிவபக்தர்களைத் தோத்திரஞ் செய்கின்றவர்களும் அரிதறகரிதாகியபரமசிவனே-உருத்திரமோ-அமலனே-சிவசங்கரனே என்றும்இத் திரு

காமங்களைத் தினம் ஒதுதல் மஹாபகிமையைத் தருமென்று உணர்ந்தவர்களும் சிவலோகத்திற் கதிபராவரர்கள்—எ-று. (கந.௦)

ஆகையுமறைப் பெரும்பற்றப் புலியூரி லன்பினான் பகண்டுறோது, முறைபலர்க ளுக்கவர்க்குத் தூரத்து மணித்திருந்து முதவத்தக்க, கிறைவுபெறும் பொருளிலேவார் சேயதே யத்துறைத்து கிறைந்த சேல்வப், பொன்மணியம் பலங்காண் காதலுடை யோசெம்மீரற் போற்றுந்தெண்டர்.

இ-ள். வெதங்களை லலாம் புகழும் மகிமைபுடைய சிதம்பரத்திலு பக்தியுடனும் பக்தியில்லாமலும் வரசமா யிருப்பவர்க்கும் தூரதேசங்களிலும் சமீபங்களிலும் இருந்து சிதம்பரதலத்தில் சாளு செய்பவர்களுக்கு வேண்டிய பண்ட பதார்த்தவகைகளைக் கொடுப்பவர்களும் தூரதேசங்களிலிருந்து இலட்சக்கிரம் கிறைந்து அழகுபெற்ற சிவப் பொன்னம்பலத்தில் சபரபதியைத் தரிசனஞ் செய்யவேண்டிமென்னும் ஆசைகொண்டிருப்பவர்களும் காமபுகழ்த்தக்க மகிமைபுடைய சிவபக்தர்களை உறுத்திதேவர் திருவுணம்பற்றினார்—எ-று.

அடுத்தமணி யம்பலத்து ளானந்தத் தாண்டவஞ்செய் தருளுகோள்க, னெடுத்திறப் பிடைபொருகாரம் டென்றடைந்து கண்டிலோரென்றுங்கண்டோர், வடுத்தவனிக் கலக் கன்னி னன்புறான் பிதிரைமாய்த்துனோர்கள், கடுத்தகமை பெற வங்குங் கண்டத்தெம்மண்டர்பிரான் களைத்துனோரால்.

இ-ள். கவரத்தினமயமாகிய திருச்சிறம்பலத்திலெப்போதும் ஆனந்தத்தாண்டலும் புரிந்து அதுக்கொஞ்செய்திற் பாதாசனத்தினை இச்சனானத்தில் ஒருநாளின்போய்த் தரிசனஞ் செய்வவர்களும் தினை தரிசிக்கிறவர்களும் பக்தியுடனும் பக்தியில்லாமலும் குற்றமில்லாத அத்தலத்தில் இறந்தவர்களும் ஆகிய இவர்கள் ஆலகாலவிஷ்ணுவால் அலங்காரம்பெற்று விளங்கும் திருவே கண்டத்தைபுடைய எமது தேவனுடைய பரமசிவத்தின் கணங்கனிற் சேர்ந்தவர்க ளாவார்கள்—எ-று. (கந.௧)

அரிவினையெய்யாதீச னடியவர்பூசனைதவரு தான்றூட்கன்பாய்த் திருடங்கண் டவ்வுருவுஞ் சிந்தனைசேய் தருணமஞ் செப்பிச்செய்ய மருவருமந்திரம்போற்றிச்சிவ நானத் துடன்றில்லைவலிமையுந்தேர ரொருமைதிக முன்பர்களினுத்தமரினுத்தமொன் றுணைக்கற்பாடு.

இ-ள். கொடிய பாதங்களைச் செய்யாமல் சிவ ஓய்வர்களை எய்திப் போதுத் தவறும் பூசாபுரிந்துசிவபெருமா னதுபாசாய்ப்புயல்

யுடையவராகி அம்பலவாண மூர்த்தியின் ஆனந்தத்தாண்டலு சொருபத்தைத் தரிசனஞ் செய்து ஞானரூபமாகிய சபரபதியையும் சிவசிதம்பரமென்னு மேலாகியதலத்தையும் பாஞ்சாட்சரமந்திரத்தை யுட் றெழுபஞ்செய்துகொண்டு சிவஞானத்துடன் பூலோககயிலாசமாகிய சிதம்பரதலத்தில்வாசமாயிருந்து இறந்தவர்கள் சிவனே தெய்வமென்று மனதில் துணிவுகொண்ட சிவனடியார்களுக்குள் மேன்மையுற்ற வீரமடைந்தவர்களினும் பெருமையுடையவர்களாவார்கள் அவர்கள் பெ. நமையை கம்மாலே சொல்லிமுடியாதென்று கந்திகேஸ்வர காலனுக்குபதேசித்தார்—எ-று. (கந.௨)

யாமுனர்த்த விம்மொழிக்கோ ளையமில்லையையமில்லையாமுன்குறுந், சே. மகன்ற வடையாள முடையோனாய் டந்தவர்பார், மூனுக்கமெய்த, வேமமுறத் தண்டங்கள் புரிதலொழி வாயுன்ற னேவந்தாதர், தாமுணர வித்தகைமை தரிவொன்றுக் குறையாது சாந்துவாயால்.

இ-ள். யாம்சொல்லியு டந்தவசனங்களுக்குச் சற்றேனுஞ் சந்தேகமில்லை முன்னுரைத்த குற்றமற்ற அடையாளங்க ளுள்ள சிவனடியார்களிடத்திற்கு நீபோச வேண்டாம் அவர்கள் திடுக்கிடும்படியாய் ப்பிடித்து வருத்தமுறத் துண்டிக்கவேண்டாம் உன்னுடைய தூதர்களுக்கு இவ்வகைகளெல்லாம் ஒன்றுந்தவறாமற் மெறிய்ச்சொல்லி இனி அவர்கள் புத்தியுடைய வர்களைப் புத்திகொள்ளும்படி திட்டஞ் செய்யென்று ஞரியபுத்தி னாகிய தருமனுக்குச் சிவாதார்புத்திரர் உபதேசித்தார்—எ-று. (கந.௩)

பாவுபல சாங்கன்புலாச்சிரமத் தெர்மனையைப் பழித்துனோர்கள், சீரவருகாய்க் கெடுத்திடுவோர் பதிதரிழி குலத்தர்முதல்வியன் பகக்க, ளீவுபுழுக் கரங்கருமாப் பாதவஞ்சூர் கொடிபுன்கு. மாதிதிலைத், தரைமருவு சராசரந்தி வினையுடைய வெனினுரீ சார்வாயலலை.

இ-ள். பிராமணர்பூ கலிய வருணத்தார்கள் பிரமசாரி முதலிய வாச்சிமங்க ளுடையவர்கள் வேதத்தை கிந்தனைசெய்தவர்கள்வோட்டைநாய்களுக்குச் சோழிடாதவர்கள் விரதங்களைச் செய்யத்தொடங்கி கெடுவிலவிட்டுவிட்ட பதிதர்கள் சண்டாளர்முதலிய தாழ்குலத்தோர்கள்—பகக்கள்-பாப்புகள்—புழுக்கள்-கழுதைகள் யானைகள்—குதிகைகள்—மரங்கள்—கொடிகள்—பறவைகள்—நெற்கள்முதலிய சாங்கனும் அசாங்கனும்இச்சிதம்பரதலத் தெல்லுக்குளடங்கிய மற்றவைகளும் என்னபாவஞ்செய்திருந்தாலும் அவர்களிடத்திற்கு நீபோசாதேயென்று இரண்டாந் சங்கராகிய கந்திகேஸ்வரர் தண்டதாறுக்குத்தேரி—சொன்னார்—எ-று. (கந.௪)

சிந்தைமயி முன்புணர்ய சயிலியிவ துன்மதன்றன் செய்வையித்த,
மந்தனமிங் கிதுநிளக்கு வகுத்துணர்த்தோ மாதவான் மன்றுளாடி,
மந்தமிலாப் பதங்குண்டோர் சிவகதியை யடைஞுவொன் றறைந்தா
னென்றது, சந்தநெறி மறைநுலேத் தலைத்தண்டிங் ஈடுகளித்த தவ
த்தோர்நிங்கம்,

சொன்ன மாக்கதை கேட்டுத் துளக்கிய
சென்ன மாதுவன் சிந்தையிற் பேசு.

அக

சிதம்பரபுராணம்.

டன்னே நோக்கியத தாபதர் சேகர
னிவ்ன மோர்குதை கேளென் நியப்புவான்.

இ-ள். ஆன்மதன் சரித்திரத்தைக்கேட்டு அநிசயித்துச் சிரமம்
த்து முகமலர மனதில் ஆனந்தத்தையடைந்து இன்னஞ் சிதம்பரத்.
தலமகிமைபைக் கேட்கவேண்டுமென்று அவலோடிருக்குஞ் சயிமி
னியைப்பார்த்து மற்றுமொரு சரித்திரஞ் சொல்லுகிறும் கேளெ
ன்று தபோதனர்கட் கரசாராகிய வேதவியாசர் நிருவுணம்பற்றுகி
றார்—எ-று.

துன்று ஞானச் சடருரு வங்கொடு
மன்று ளாடு மார்ப்பதங் கண்டவ
ரன்றி யுருவினை யம்பல வெல்லையிற்
பொன்றி னேரும் பொருத்துவர் முத்தியே.

இ-ள். ஞானஸ்வரூபங்கொண்டு பிரகாசம்பெருந்திய நிருச்சி
ற்றம்பலத்தில் ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்து—யின் பாதா
விந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்தவர்களும் உற்றுநெதிர்பார்த்தலத்தின்
எல்லைக்குட் பிறந்திறந்தவர்களும் சிவபதஞ் சம்பயடைவார்கள்—எ-று.

அறந்தவா தெறி யாயைய மில்லையரற்
அறந்த பாசச் சருதிர் பாம்பொருள்
சிறந்து வாழமுடைத் தில்லைவி னெல்லையா
யிறந்துனோர் முத்தி யெய்யுடை ரெ ளுண்ணிலார்.

இ-ள். தருமமார்க்கந் தவறாத சயிமிநிபகவானே கல்லறெறி
தவறினவராயினும் சிதம்பரதலத்தென்பதில் இறந்தவர்கள் சிவதகி
யை படைவார்களென்றுஞ் சொல்லிய மெழுகித்தஞ்ச் சந்தெகயில்லை
மேலும் வேதப்பொருளாகிய அம்பலவாணமூர்த்தி ஆகந்தந்தாண்ட
வஞ்செய்யும் மிகுந்த செல்வமுடைத்தாகிய சிதம்பரத் தெல்லைக்குள்
ளாக இறந்தவர்கள் பிறப்பிறப்பென்னும் பல் பாசபந்தம் நீவிச
சிவபதவியையடைந்த ஜீவராசிகளுக்குக் காக்கில்லை—எ-று. (ச)

ஆய்ந்த மாமறை யம்பல வெல்லையின்
மாய்த்து ளோனொரு வன்றெய்த மாகவ
வெந்தர் போற்ற வுளங்குஞ் சி
சேர்ந்த நற்செயல் செட்புவன் கேட்டியால்.

இ-ள். வேதங்களைல்லாம் புகழூர் தில்லைவனத் தெல்லைக்குள்
ளாக ஒருவன் இறந்துபோய் மயுறாதபோதன்களில் உக்தமராகிய
முசிவர்களுக் கோத்திரஞ்செய்ய மென்மைபுந் நிலங்குஞ் சிவபதி

துச்சகச்சருக்கம். ௫௭ அள

யை அடைந்த கன்மையாகிய சரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறோம் சயிமி
னியே கேளென்று வந்தராயணர் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (1)

தொலை விலாத வினையைத் துஞ்செயு
முலக முந்தவத் தோர்களு மும்பருந்
கலை ஞரும்புகழ் காவிநி மானதித்
நலை விளங்குந் தனிச்சைய மால்வரை.

இ-ள். திராத பாவங்களைப்பெல்லாம் தீர்த்து உயர்வாகிய கதியை
க்கொடுக்கும் மகிமைபையுடையது புலே. சுத்தி லுள்ளவர்களும் மு
நிவர்களும் தேவர்களும் சகலகலைகளை யுணர்ந்தவர்களும் புகழ்கின்ற
காவிரிசுதியுளது தோன்றும் இடமாகிய சை. மலையென்பது ஒன்று
—எ-று. (2)

கரியை யிரு மரியின் கணங்களு
மெழியு கொஞ்சத் தெரியினர் குழாங்களும்
ஈர்க்கிற வரும் ஊனஞர்
தெரியின் மிகுளு சேபயிய வக்கிரி

இ-ள். யானைகளின் பத்தகங்களைப்பொன்ற மாமிசத்திகளை யரு
ந்துந் சிவகந்தகட்டங்களும் நெஞ்சத்திற் கொப்பாக்கினியென்னுந்
கலை விசிக்கொண்டிருக்கும் வேடுவகட்டங்களும் குரியனது மி
ணங்கள் நுழைவதற்கு இடமில்லாமல் நெருங்கித்தழைந்து சீமண
ண்டாகிய வனங்கள் மிகுதியு மடர்ந்திருக்கும் அந்தச்சையகிரியில். (3)

அக்கிரிக் னாமர் துறை வேனெடுந்
தெரக்க வல்லினைத் துச்சக னிச்சகத்
தெக்கொலைத் தொழி லேனு மியற்றிடத்
தக்க வஞ்சக சுவர் குலத்துனோன்.

இ-ள். அந்தச் சைமலையில் வாசஞ் செய்துகொண்டிருக்கும்
வேடுவகுலத்தில் முற் சனனத்திற்செய்த மஹாபாதகத்தினால் து
ச்சகனைந்து பொருவன் பிறந்தான் இப்பூமியில் காணுந் கொண்
வஞ்சனை-குண்களமுதலிய பாதகங்களைச் செய்துகொண்டிருந்தான்.

செய்த வத்திற் றோடறந் தீத்கெழு
வெய்தின் மிக்க வடவை மிகுங்கொலைப்
பெய்த லாவும் பெரும்புயல் விஞ்சி
ன்தெ கம்பெரு குகைடல் போனது ளான்.

இ-ள். பெரியோர்கள் செய்யுந் தவகனையும் தருமங்களையும் அழித்து வெப்பமிருந்த வடவாழகங்களினியும் அதிகமாக ஸ்வராகிகளைக் கொணையது புசித்தும் கொடியவனாய் மழைமொழிவது போல் அம்புகளைச் சொரித்து அகேக உயிர்களை வதைத்தும் உண்டா கின்ற பாதகங்களுக்கெல்லா மிருப்பிடமாய் விளங்குவதால், சமுத்திரம்பேரலத் துச்சகனிநுத்தான்—எ-று. (க)

கோல மரப, கொடியோள் கொடுமைபாற்
காலன் மாதவர் போல்வன் கனல்சொரி
பால கேத்திரன் மன்னம் பருகிய
வால கடல மயிர் த லிங்குமால்.

இ-ள். மன்னமருந்த வாதாபி வில்வலன்போல் துச்சகனின் வாலிகளாதமாகக் கொடுமைசெய்வதனால் இயமனம் கல்ல தபேரலத் துச்சகனி போல்வான் அழற்கனையுடைய சிவன் மன்னவான்—எ-று. (க)

உன்னருள் கொடி யோரி னுயர்த்தவன்
தன் னியற்கை தனியித் தராதலத்
தின்ன வாறென வாலர்க்கு மாதவ
முன்ன ரன்பின் மொழிந்தன மில்லையா.

இ-ள். கிளைப்பதற்கரிய பாதகங்களைச் செய்வோர்களிலும் மிகக் கொடுமைபொருத்திய துச்சகனது கட்டைகளையுடையோர் இப்பூமி யில் ஒருவருயில்லையாகையால் சயிமினிபகவானே மன்னுருவருத் துச்சகனிநுத்தான்—எ-று. (க)

என்னை லுக்கு மியம்பரி தன்றியு
மொல்கி கேட்ட வுறுத்து கேட்டிதுக்
தொல்ல வல்லினைத் துச்சகப் பேரினு
வல்லன் மல்லிய வச்ச மனித்திம.

இ-ள். அவனுடைய துஷ்டகடத்தைகளை எவர்களுக்கும் சொல்லுபவரது அவதல்வாமனும் அவைகளை ஒருவர் கேட்கத்தக்கவைக லல்ல அன்றிக் கேட்டாலும் அவன் சம்பலிக்கு மல்ல பாலியான துச்சகன்பெயர் கேட்டவுடனையும் மிருத்த பயத்தைக் கொடுக்கும்—எ-று. (க)

செல்லு சினெ, செல்லா தெறியிதென்
தில்லல் கூறிய நுத்தினை போனடா

தெல்லையான விடத்தவர்கைப்பொரு
ளெல்லையென்கொண்டங் கொள்குமியல்பினேன்.

இ-ள். நன்மரர்க்கத்திற் செல்லுகின்றவர்களைத் தடுத்து அது பாய முனைய வழியென்று சொல்லி யாலுந் துணை வருகிறேனென வேறுவழியி லழைத்துக் கொண்டிபோய் கடந்த இளைப்பால் மெற் மறத்திருக்குஞ் சமயம்பார்த்து அவர்களது கைப்பொருள்களை அபகரித்துக் கொண்டு வஞ்சனைசெய்து ஒடிப்போவான்—எ-று. (க)

பிணியுளேனெனைப் பேணுமென்றியாவருந்
துணியுமாறு கடித்தன்ன கொற்சொல்லா
வனியார்போல வமர்த்தனியாடைக
டனியவஞ்சந் தனிற்கொண்டகல்வனு.

இ-ள். பிணியால்மெலிந்து துன்பப்படுகின்ற என்னைக் கரப்பா ந்துவதினால் உங்களுக்கு வெகுபுண்ணியமுண்டென்று பெரியோர்க ளுக்கு இரக்கம்வரும்படி உறுதி மொழிகளைச் சொல்லி அவர்கள் நம பிக்கை பெறுமாறுவெனத் தனித்தவளைபார்த்து ஆடையாபரணங்களையுந் திரவியங்களையுந் கொள்ளுகொண்டிஒடிப்போவான்—எ-று.

கொற்றவாலிகள் கோதண்டங்கொண்டமூல்
துறவெஞ்சுரத் தோற்றித்தனிநெறி
யுற்றபோது னுயிருடன்கைப்பொருள்
செந்துவாங்கிச் செருக்குத்திறவினேன்.

இ-ள். சிலவன் துஷ்டகடத்தைகளை எங்குந்தன்னினை யாமல அக்கினிச்சுவாவையைத்தரும் பாலையனத்தடங்களில் ஒளித்தி ருந்து தனித்துப் போகின்றவர்களையும் வருகின்றவர்களையும் பாண த்தினால்வந்து அவர்க ளுயிரைப்போக்கித் திரவியங்களைக் கைக்கொ ண்டிச் சந்தோஷமாகத்திரிவான்—எ-று. (க)

அறுசேர்க்கழிகெடிவெய்கிரியலிருத்தம்.

புரிதற்சிகையுத் தரிசமுடைப் பொலியமறையோர் வேடங்கொண் டருதுணமறையோர் பரவிதி யவரோடடிசி லருத்திவழி வருசீரமையினு னினைத்தோர்போல் வைகியெல்லின் மனைவனங்க ளொருந்மையிற்பார்த்திரவினெனத்தொனிக் குங்கனவயுரை பார்.

இ-ள். பூணதாலும், குமியும், உத்தரீசமும் விளங்கப் பிராம ணனைப்போல வேடத்தரித்து அவ்வேடத்துக்குத்தக்க வார்த்தைக ளைப்பெரிக்கொண்டு அன்னதானஞ்செய்யும் வைதிகப் பிராமணர் மனைவன்களில் அதிதேவாயவருகின்ற பிராமணர் ளுடனேகூடி போன

ஞ்செய்து வழிகடந்து அலுத்தவன்போற் படுத்திருந்து அதற்குப் பிறி
ற்றானே அவ்வளவில் ஆடையாபரணங்கள் திரவியங்களை அழகுக்கும்
இடத்தைக் குறிப்பாற்ப்பாத்திருந்து திரவியத்திரியில் எடுத்துக்
கொண்டு மறைந்தோடிப்போகுந் திருட்டுத்தவத்தை ஒரு வராலுஞ்
சொல்லி முடியாது—எ-று. (௨௪)

அழிந்தவேந்த னொருவன்சே யாகவியம்பிக் கண்கணீர்
வழிந்துச்சார லெட்டுமிடத்து வாடிமணித்த ருளர்முன்னங்
கழிந்தசெல்வம் வரும்வந்தா னுட்டோர்ணைக்கொண் டெய்ப்பொன
மொழிந்துதங்கு மிடத்தள்ள வெட்டுத்தகவடி முடிவுண்டோ.

இ-ள். ஒரு தே தனையாளும் வேந்தனயுத்தத்திற்குப்போய்வி
லந்தகாலையில் அவ்வரசன் புத்திரனைப்போல் வேடங்கொண்டு அந்
தற்குத்தக்க கொற்கையுஞ்சொல்லிக் கண்கணீர் பெருகத் தேம்பித்தே
ம்பியமுது பெருமூச்சுவிட்டு உவர்களுட் பெரிய காரியக்காரர்களை
எது களைய இன்னமையாகிய வாப்த்தனைக்கொல்லி இந்தவேளை
யுதவிசெய்து என்னவோய்ச் சீரும்படிசெய்தால் என்வாழ்வன்
த்து முங்களுக்கேயென்று கம்பிக்கைகரும்படிச் சொல்லியிருந்த
மையம் பார்த்த அகப்பட்ட திரவியங்களை எடுத்துக்கொண்டு ஒடி
ப்போகும் மாயா விகோதங்களைச் சொல்லிமுடியாது—எ-று. (௨௫)

முன்னங்காலின் வருமணியும் பணியும்பிறக் முயல்வனிக
சொன்னவனுக்கி கொள்வேர்ப்போ லுன்னதெல்லாம் வினவியவர்
தன்னைபெரி னிடைப்படுத்தித் தகுதிபாவித் தங்குள்ள
பொன்னுமணியு முளகவடி புரியுஞ்செயலோ தரிதரிதா.

இ-ள். முன்னர்செய்த களவிலுல் சம்பாதித்த ஆடையாபரண
ங்கள் இரத்தினங்கள் பொன்முதலானவைகளை எடுத்துக்கொண்டு
விவாபாஞ்செய்யும் வணிகர்போல் வேடம்பூண்டு பட்டணங்களில்
பெரிய வர்த்தக ரிடத்திற்குப்போய்ச் கொள்ளுகிறவன்போல் அவர்க
ளிடத்திலிருந்துள்ள திரவியங்களை விலைபேசித் தெரிந்துக் கொண்டு
விவாபாரங் கொடுக்கல் வாங்கல்முதலியவை செய்தலினால் அவர்களை
புறவாடி தனதாகப் பாவித்திருந்து வஞ்சகனியினால் அவர்களைஇரத்தி
னங்களையும் பொன்னையும் குதுசெய்க்கெடுத்துக்கொண்டு ஒடிப்போ
குஞ்ஞெருட்டைச் சொல்லுவதற் கரிதாபிருக்கும்—எ-று. (௨௬)

வித்திக்குளவோ வேருளவோ விலக்குவேந்தர் கொடுக்கொலா
லெய்த்திங்கடைத்தே ின்னவ ரின்னாவகையு ளேனென்று
சித்தங்களைய வேளா ர்திறம்போலொழுதி கண்புகடையோர்
வைத்தபொருள்க ளெடுத்தொலிக்குங் களவையுட்க வல்லாரர்

இ-ள். எங்கள்தேசத் தரானுவன் நீதிமுறைமைதப்பித் தெ
ண்டம சிபுத்தக் கொள்ளொணடுபோனான் அதனால் இளைத்துவந்
தேன் காள் இன்னகிராமத் தில் இன்னாவழியில் இன்னபெயர்கொ
ண்டவ னென்றும் பெரியகிராமத்து நாட்டாமைக்காரர்கள் மனதிரங்
ச வேராளர் கடத்தையைப்போற்பேசி விலக்கு விரைதானியமுன்
டோவென்றும் உழவுக்கு மாண்டோர்வென்றும் இது கல்லதல்ல வே
றேயுண்டோவென்றும் அவர்களைத் தோழமைசெய்துகொண்டு இரு
ந்து அவர்கள் விடுகனிலுள்ள திரவியங்களைத் திருடிக்கொண்டு ஒடி
ப்போகுஞ் சமர்த்தை எவர்களாலுஞ்சொல்லித் திராது—எ-று. (1)

அறங்கன்புரியுந் தீவினைசெய்க் கஞ்சுகெழுத் தருள்குறு
மறங்கடவிறு மெனமுனிவர் வடிவாலுண்டி தவிரவிரத
முறங்கவின்றி யாற்றியுறந் துடையமனையிற் பொருள்கவர்த்து
கறங்குபோல வினைத்தகன்ற களவுபுகழிற் களையுளவோ.

இ-ள். தீவினையாகிய பாவசெய்களுக்கு பயந்து நிறைபயோ
டு தருமங்களைச் செய்வோர்களது விடுகளில் தபசியைப்போலவேட
ம்பூண்டு சென்று புண்ணியஞ்செய்தால் மேலாகிய பதவியைப்படைக்க
லாம் பாபங்களைச்செய்தால் கரகவேதனைகூடி யறபவிக்கவேண்டாமெ
ன்று சில தருமங்களைப் போதித்து யான் இப்போது போனமும்
நித்தியாயும்நீக்கிய விரதத்தைக் கைக்கொண்டிருக்கும் முயலினான்
று அவர்களுக்கு கம்பிக்கைவர நடந்துகொண்டிருந்து யின்னவனவா
கள் விட்டிலிருக்குந் திரவியங்களைக் களவுசெய்துக்கொண்டு காற்
றாடி யைப்போல ஒடிப்போய்விடும் மாயாவிகோதங்களைச் சொல்ல
வேண்டுமன்றால் வழியுண்டோவென்றார்—எ-று. (2௦)

தவமா ககந்த துறவி கர்போற் றண்டமுண்டர் தயங்கலிலம்
வலமாயினநற் பதியுளது வணங்கப்பெற்றேன் தீர்த்தத்தின்
குலமாடினனிக் கோரோடுக்கங்கொடுத்தாலிருப்பே னெனவுறைத்த
கலமாமினையோ ருறத்தனங்கள் கவருஞ்செயலோ வறைவரிதால். [

இ-ள். மண்-பெண்-பெயர் இம் மூவாசைகளையும் ஒழித்த சன்
னியாசிகளைப்போல வேடங்கொண்டு தண்டு கமண்டலமேகதி பூம்
ண்டலத்திலுள்ள திவ்விய-திருளைய புண்ணியதீர்த்தங்களில் முழ
கி அனேகதலங்களைத் தரிசுத்துப் பூமிபை வலம்வந்தேனெ-று அறி
வித்து இங்கு எண்கோர்டமடம்புதுக்கிக்கொடுத்தால் இருக்கிறேனெ
ன்று சலகலகலையுணர்ந்த புண்ணியர்க ளை பிராமணர்களுக்குச்
சொல்லி தீவினைப்போதித்து அவர்களிடத் தில் அடைந்த திரவியங்
களைச் சொல்ல முடியாதென்றார்—எ-று. (௨௧)

களவோகொலையோ வஞ்சகமோ கருபியுணக்கி விவன்புரித்த
தளவோன்லலை பென்சொல்கே மந்தே, கங்கதோ கல்வினைக
ளுளவோயாது மிலக்குறவ ருடையம் அரி யொயிறுதற்கு
தளவோடிகலுஞ் சையகிரி தன்னினின் தகையுறைகள்.

இ-ள். துச்சகன்செய்த களவுகளையும் கொல்லுதற் பொழில்
னையும் வஞ்சனை சூதுமுதலிய பாக்கங்களையும் மந்துயிவன்செய்த
தீவினைகளையும் நினைத்துச் சொல்லவேண்டு மென்றால் கணக்கில்லை
என்னசொல்லப்போகின்றோ னையோ ஐயோவென்றுவிசேசப்பட்டு
இவனிர்த ஜலனத்தில் புண்ணியஞ் செய்ததுண்டோவென்று விசே
சனைசெய்தால் ஒரு தரும் முஞ்செய்யாத பானியாகிய துச்சகனுளவ
ன் முல்லைபுறம்புபோன், பல்வரிசைகளி யுடைய குறப்பெண்சூ
டன் லீலாவிநோதங்கள் செய்துகொண்டு சையகிரியிலிருக்கின்ற க
ளில்—எ-று. (உஉ)

ஐந்தத்தவங்கன் முயன்றானி மெ-கக்களும் புரிந்தானி
முத்தக்கொடிய தீவினையை யாற்றற்கெளிதோ யாயகதுணர்ந்து
சிக்கைக்கிவிடோர் னாயிராழிக்கு நிறனேபோல யானகவனை
முந்தைத்திழைல் வினைமுயங்க வினைத்தசெயகை மொழியின்றும்.

இ-ள். ஐந்தத்தபகன் பண்ணினாலும் எந்தப்புண்ணியஞ்செய
தாலும் துச்சகன்செய்த பாக்கங்கள்நிங்குமோ கற்றறிந்த சிக்கைத்
ளிர்த்தபெரியோர்கள் தங்களுக்குவந்ததுன்பங்களை விசாரணைசெய்து
ஒழிப்பதுபோல அவனுக்கு முற்சன்னங்களிலசெய்த புண்ணியவச
த்தினால் நடந்தகாரியத்தை வாதராயனர் திருவாய்மலர்ந்தார்—எ-று

நாகர்தருநேர் நத்தனங்க னாலையாவி நத்தனங்கன்
மாகமிடையொண் டானங்கள் வளருந்தரும் தானங்கள்
யாகமறைசேர் தந்திரங்க ளிகல்வாளவேந்தர் து-திரங்கன்
மேகமகர மலைகாடு வேலைமருவு மலைகாடு.

இ-ள். தேவர்களுடைய உற்பகவனத்துக்கு ஒப்பாகிய நத்தவன
ங்களும் குளிர்ச்சிபொருத்திய தடாகங்களிலுள்ள சங்குகளும் அன்
னப்பட்டிகளும் ஆகாயமவனையில் உயர்ந்த சிவாலயங்களும் ஓயல்
வளரும் புண்ணியங்களும் சோடச ஸாதனங்களும் பிராமணர்கள்
யாகா கெடும்வகை விலமையும் வெற்றப்பெற்ற ஆயுத பாணிகளாகிய
அரசர்வின சதுர்விதவுபாயங்களும் மேயங்களும் மகாமச்சங்குமு
டைய மல்காடாகிய மேற்குச் சூத்திரக் கணாயிலினங்கும் மலை
ளதேசம்—எ-று. (உச)

அயலார்சோலை முருகன் டா வனியார்வனாகன் முருகவிழாப்
புயலாடுவபொற் கோபுரங்கள் பொன்னுடட னிபொற் கோபுரங்கள்

விவலார்யபலோ மிகப்பணிலம் விருத்தேவான மிகப் பணில
மியல்ப யனின்குங் கலைவே, மில்லாதனவங் கலைவேதம்.

இ-ள். பக்கங்க ளிலிருக்குந் தோப்புக்களில் வரசனைகள் விகிற
தும் உதகுபொருட்கிய மலைகளில் சுப்பிரமணியசுவாமியின் திருவி
ழாக்கடும் மேகங்களாவகிளைப்பாறும் மேலணிமாடங்கையுடைய
இராஜாக்களிருக்கும் பட்டணங்களும் தெய்வலோகத்துக் கலங்கா
மாகத் தங்கமயமாகிய கோபுரங்களும் புதுமையாக வயலோங்க
வில் மேன்மையாகிய சங்கினங்களும் மாத்தும்மாரி பெய்யத்தக்க
தாகப் பெரியோர்களுக்கு எப்போது மன்னதானங்கள்செய்யு மனை
களும் இலக்கணத்துடன் பாகாசிக்கும் வேதாகமசாஸ்திரங்களும்
விளங்கு மந்த மலையானத்தில் இல்லாததெ ள்ளென்றால் பெரிசியார்
களுக்குக் குற்றங்குறைகளு மில்லாதிருக்கும்—எ-று. (உஊ)

வலாமிக்கெழும்பு பொழிகடங்கள் வருமாதங்கம் பொழிகடங்கள்
பரவைத்திருவாழ் மனைமணங்கள் பயிலும்பொழில்வாய் மனைமணங்
கலிரவிச்சிறந்த வண்டினங்கள் வினையதலா வண்டினங் [கூஉ]
ளுளாயிப்பொலிவோர் மாநிரங்க ளுயர்நாலொலியே மாநிரங்கள்.

இ-ள். மனைகளின்மீதில் தவழ்ந்து மழைபொழியு மேகங்களும்
கபாலங்களில் மததாரைகள் பொழியும் பாணிக்கூட்டங்களும் திரு
ப்பாந்தடலிலுபிறந்த லட்கமிதேவி வாசமாயிருக்கும் கிடுகெட்டோ
துஞ் சுபகோபன கலியாணங்களும் தோப்புக்களில் பெப்போதும் உய
ர்வாகிய பரிமள நிரம்பிய மலர்களே நாடித்திரியும் கால்வளை வண்டி
னங்களும் வீணுச்செய்ததான லெப்போதும் சிவபூசை சிவவிரதங்
கள் திதிபூசைகள்செய்து நாள்கழிக்கிறவர்களும் சத்திய வாக்கியத்தி
னாலும் நன்மையாகிய கைகளினாலும் லட்கமி பொருந்த நடப்பவர்க
ளும் ஈட்டுத்தித்தெ - மேலாகிய சிவசாததிரங்களை வாசிக்குங் கோ
ஷ்டங்களும் முழங்கி விளங்குஞ் சேரதேசத்தில்—எ-று. (உசு)

அத்தகாட்டுக் கலங்கார மணிமாமணிகே ரலங்காரக்
கத்ததமே நாடகங்கட மைக்குமருங்கு நாடகங்க
ணத்தங்கொடியின்மர ககன கண்ணிகெருங்குமா ககனம்
விந்தைகலையான மலைவஞ்சிவ ளங்கும்புதழான் ழலைவஞ்சி.

இ-ள். அச் சேரே-தப்பற்குச் சிங்காரமாக விருப்ப தெதுவெ
ன்றால் ஆபரணங்களில் இரத்தினங்கள் பிரகாசிப்பதும்பான் எழ
த்து-சொல்பொருள்யாப்பு அலகாரமெ னனும் ஐந்திலக்கணங்க
ளுங் கொடுக்கிற தருமமேவினங்கும் மலையாளதேசத்தில் நாடகசாலை
களில் மிருதியும் நாடகமாடுதெவர்களும் இருமைபெற்ற கொடிக

ளோடுங்கடி. நிரூத்த வணங்கள் அடர்ந்து ஆகாயம்வரைத் தும் வள ர்த்திருப்பவைகளும் துர்க்கையும்-சூர்வதியும்-இலக்குமியும் ஆகிய விவர்களும் வாசமாயிருந்த பிரகாசிப் பகனின் விளங்கும் அந்த மலையையே தேசம்—எ-று. (உஎ)

உரைசெய்தப் பதியுறையோ னெனியேனீகராக் தையுறையோ னாவவாழ்த்து மருங்குடையா னறிஞர்போற்ற மருங்குடையான் பாவமருவு தாலத்தார் பாவற்குரிய தர்லத்தார் விவநிருவா ழாகத்தான் விதல்வேளைய வாகத்தான்.

இ-ள். இவ்விதமாக சொல்லப்பட்ட அம்மலையாளத்துக்கரச னானவன் தனக்குத்தானே ஓர் பாகிய பட்டணமுடையவன் சத்தி ருக்களில்லாமையால் வேலாயுதத்தைக் கெப்போதும் உறைபோட்டு வைத்திருப்பவன் ஆகியேடனுக் கிதக்கத்தக்கதாகக் கொடுக்கும் ஈகையையுடையவன் கவிவாணர்க ளருகேயிருந்து துதிக்கத்தக்கதா யுத் கொடுவிலிருப்பவன் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலத்தாரொக் ளோரும் சேதாத்தாஞ்செய்யப் பனைமலையணிந்து வடக்கேயேயும்பெ ருத்திய விசாவமுடைய மார்பையும் மண்டகங்க்கிணையாகிய திருவ முனையுமுடையவனும்—எ-று. (உஅ)

கலியனிதி வரவேலான் காணுர்க்கடிந்த வரவேலா னிலவுதல்வாழ் பூதியினு னெருங்குவளரும் பூதியினு னிலகுவிர் வாரணத்தா னெழியியனை வாரணத்தா னுலகமுதவு மம்புயத்தா னுவப்பப்புவியா னம்புயத்தான்.

இ-ள். கோடிதிரவியம் வருகிறதாயினும் ம... தவறி எடவாத வன் சித்தித்துக்கொள்ளாத சத்துருக்க... சக... மேன்மை பொருத்திய வேலாயுதத்தைத் தரித்தவன் சிலவெறிப்பதுபோல் வெ றியில வெண்ணம்பாகிய திருநீரணித்தவன் எங்கும் சிறைந்து வளம் கொண்டுருக்கும் பெரிதாய் செல்வமுடையவன் வெற்றிபெற்ற வ னுங்கும் மதபாணையையுடையவன் மேக... ஜனைய சி... வெற் ற... சங்கமுடையவன் உலகங்களைச் சூருட்டிக்கும் பிரமனுஞ் சத்தோ ஷிக்கத்தக்க புஜபலபார்க்கிரமத்தினு துட்டணைக்கண்டத்துஞ் சிட் டணைப் பரிபாலனஞ்செய்தும் பூமியையாளத்தக்கவன்—எ-று. (உக)

இறைவரடைய வாலையத்து வி... நறப்பணிகள் யாதுமில் லிதையாளவா மன்னரில் செங்கோல்செல்லாத் தேயமில் சிறையுமனுதா விதியினி னிகழந்தாநீதி யாலுமில் முறையினரசு தருமத்து... முற்றுகளவு நிவரலிலால்.

இ-ள். சிவாலையங்களிலுள் சிவனடியார் மடங்கிலும் சிறை வேற்றாத திருப்பணிகளில்ல கப்பங்கட்டாத அரசர்களில்லை ஆணைசெல்லாத தேசங்களு ல்லை சிறைந்த மதுர்திமுறைமையில் ஒன்றே னுக் தவறி டக்கிறதில்லை இராஜதருமங்களில் செய்த முடி க்காத... மில்லை—எ-று. (உ௦)

மண்டலீகர் மகுடசிகர மணியிலொளிக எகலமிசைச் சண்டஞர கிரணமெனத் தவழங்குழற்காற் றனிவேந்தன் கண்டிகவள நீரணிந்து கருணையமலற் கருளடைந்த தொண்டர்சரண முயர்கதிக்குத் துணையாகாடு மிணையிலோன்.

இ-ள். தேசதேசராஜாக்களுட் பாதக... ணிக்கைகள் எவத்தி தெண்டனிமேபோது அவரவர்கள் கீரீடங்களிலுள்ள இரத்தினங்க ளின் வாக்தியானது செத்தாமரை மலர்களின்மேற் சூரியகிரணங்கள் தவழுகிறதுபோல் விளங்கும் வீரகண்டாமணிபணிந்த பாதாபயிந்த ங்களையுடைய ஒப்பற்ற ராஜாதிராஜன் வெண்மையாகிய விழிந் ருத் திராசுங்க எலங்கரித்துக்கொண்டு கிருபைக்கடலாகிய பரமசிவன் றிருவருள்பெற்ற சிவனடியார்கள் பாததாமரைகளைப் பரவோக சாத வமென மறிந்து அச் சிவனடியார்களைப் பூசிக்கும் ஒப்பற்ற சிவபத் தியையுடையவன்—எ-று. (உ௧)

மறையிற்பொலியும் புண்டரிக மலர்மேதுவறையு மொருகட்டின முறையிற்பயந்த பகிரண்ட முழுதுதவன் துண்டிகலா லுறைவிப்பனை சிலவுபுத முடை... யான்கடலு முலகமெலாந் குறைவற்றிலக வருள்கர்க்குக் கோமான்சேரர் குலதிபன்.

இ-ள். நான்... வகங்களும் காஞ்ருமகங்களில் விளங்கச் செக் தாமரைப்பொருட்ட... சும் பிரமதேவன் பரமசிவனுத்தரவிற்ப டிக்குப் படைத்த பிரமாண்டமெங்கும் வெள்ளைவஸ்திரத்தினுல் உறையிட்டதுபோற் கீர்த்தியாகிய சிலவு பிரகாசிக்கு மகிமைபயி டையவன் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டல மெங்கெங்கும் குற்றங்கு றைகளில்லாமற் சந்தாரிருக்கத் தயவுடன் இராச்சியபரிபாலனஞ் செய்து சேரர்குலத்தைப் பிர... சிச்செய்யும் ஞானவிளக்காகிய மஹாராஜன்—எ-று. (உ௨)

ஐஞ்சேடி... சிரியவிருத்தம்.

வானகரடர்வத் தடிதொழ மன்றி... விணங்கு ஞானகாடக வுளத்தின னவில... யின்ப மானசைவான் மொழிப்படி யருக்கின் சைவத் தான்ருடிப்பவ னவன்பெயர் சசுபதிச் சிரியன்.

ஞ்சு

சிதம்பரபுராணம்.

இ-ள். உதஞ்சலி விரகக்ரமம் தர்முதலிய முகிலர்களும் அரி
யயன்முதலிய சகலதேவர்களும் தீர்க்கதெண்டனிடமிடே தரிசனஞ்செ
ய்யத் திருச்சிற்றம்பலத்தில் பிரகாசத்துடன் ஆனந்தபாசனஞ்செய்யும்
அம்பலவாணமூர்த்தியை இகயாவிந்தத்தி லெ. போதுந் த பாணஞ்
செய்துகொண்டிருப்பவன் சபாபதியின் மகிமை களைத் தே த்திரஞ்
செய்கிறபோதெல்லாம் ஆனந்தபாவசத்தையுடைய வேத கமலி
ப்படிக்குச் சிவாஸையங்கனார் சிவபூசைகள் மிகுந்த பக்தியுடனே நட
ப்பிக்கிறவன் சபாபதிப் பிரியனென்னும் பெயர்பெற்ற சேரமகாரா
ஜன்—எ-று.

(உ.உ)

உள்ளமுள்ளன பதைகளு முலயினிற் பளையுந்
தன்னியேனைய குறைகளுந் தணந்திட வருகின்
வெள்ளமாமென வடகலை தென்கலை விளங்க
வன்னியாலியற் சேரர்த மரபுய்ய வாழ்வோன்.

இ-ள். காமக்குரோதாதி யந்தரங்க சத்துருக்களை அறிவினாலும்
உதைத்திலுள்ள சத்துருக்களைச் சாம தான தண்ட வுபாயங்களின
லும் வெற்றிபெறாவிட மற்றுமுள்ளவுகைத்தார் குற்றங்களையும் குறை
களையும் நீர்த்துக் கருணைவென் றெய்தகருணை கொழியாமை. சேர
தசாஸ்திரங்களும் வேதாசுமபுராணங்களும் தென்மொழியாகிய முந்
தமிழ்களும் பிரகாசிக்கத்தக்கதாக நதலிரக மிகுந்த வளப்பங்களு
டையவனுக்கி சேரர்குலங் கடைத்தேறத்தக்கதாக சபாபதிப் பிரிய
னென்னும் பெயரையுடையவனுக்கி சிவபக்தியுடனே ராச்சியபரிபால
னஞ் செய்துகொண்டிருந்தான் சேரமகாராஜன்—எ-று.

(உ.ச)

வேந்தர் மந்திரக் கிழவர்கள் விளங்கமன் டபத்திற்
போந்து வாளரித் தவிசிடைய் பெ ி னுமையான்
காத்தன்மேவிய களகமன் றிடைபபுகழாய்த்
மாந்தர்குறமிர் தஞ்செவி மாந்தவுண் மகிழ்வோன்.

இ-ள். தேசதேசராஜாக்களும் மந்திரிமுதலாகிய எழுபத்தி
ய்க்கி வினியோகத்தார்களுங் கண் டசேவிக்க நவரத்தினமயமாகிய
கொலுமண்டபத்திருவந்த மணி யமாய் விளங்குஞ் சிவபக்தனத்
தில் கொலுவிற்றிருக்கிறபோது (வதாசுமங்களுணர்ந்து சிவபக்தி
மிகுந்த பெரியோர்கள் திருச்சிற்றம்பலத்தில் கருணைநிறைந்த சிவகா
மசவுந்தரிகளிக்க ஆனந்த படைம்புரியுஞ் சபாபதியினுடைய மகிமை
யையுஞ் சிதம்பரதல பகிமாதிசயங்களுயுஞ் சொல்லுகின்ற அம்
தத்தைச் செவியென்னுர் வாயினால் பாணஞ்செய்து புனதின
ஆனந்தத்தை யடைவான் சபாபதிப் பிரியனென்னும் சேரமகா
ஜன்—எ-று.

(உ.ஊ)

823.33.2116

துச்சகச்சருக்கம்.

ஞ்சு

காண்ட லெய்தினர் போமு முத்தியுங்காண்
வாண்ட நாயகன் பொற் பொது வுமர்தவானந்தத்
தாண்ட வந்தொழும் சாதலின் நகைமயிக்கொள்ள
என்கி மந்தி க் கிழவ க்கு மிசைத்துடனெழுந்த.

இ-ள். தரிசனஞ் செய்தவர்கள் போகபாக்கியத்தையும் சிவபத
வியையும் அடையுமபொருட்டாகக் கனகசபையினிடத்தில் ஆனந்த
நடனம்புரியும் சபாபதியைக்கண்டு தரிசிக்கவேண்டுமென்று மன
தில் ஆசையிருந்தெழுந்ததினால் மந்திரிமுதலாகிய பேர்களுடன்
ஆலோசனைசெய்து பிரயாணமாகச் சபாபதிப்பிரியனென்னும் சேர
மகாராஜனெழுந்தான்—எ-று.

(உ.க)

முரசுமார்த்தெழ வலம்புரிச்சங்வின முழங்கப்
பரிசுபல்லியந் துவைத்திட வந்திகர் பரவ
நினைசெய்சாமரக் கால்பொர வெண்குடை நீழற்ற
வரசுரெண்ணிலர் புடைவரச் சிவிகைநீ தணைந்தான்.

இ-ள். பேரிகை- மத்தளம்-தாளம்-காகளம் - வலம்புரிச்சங்கங்
கள் முதலிய வேதவாத்தியங்கள் முழங்க, மாகதர்கள் புகழ்இரண்டி
பக்கத்திலும் பெண்கள் வெண்சாமரங்களால் சிறுதாழுவரும்படி
விசை, முத்தின் வெண்குடைநீழலில் சபாபதிப்பிரியனென்னும் சேர
மகாராஜன் நலாத்தினமயமாகிய தங்கச்சிவிகையி லேறிக்கொண்டு
இராஜாக்களும், மந்திரிகளும், சேனாபதிகளும், சதுரங்கபலங்களுஞ்
குழந்துவரச் சிதம்பரத்திற்குப்போகப் பிரயாணமாகி நடந்தான். (1)

செறுத்தகோபமுந் தழற்கண்ணுந் திறற்கையுங் கோடெம்
பொறுத்து மேனியுந் தறுத்தடல் புரிந்திட நீழலை
வெறுத்து மேருவும் பலவென வல்லி
யறுத்துலாபய சவற்றினமளப்பில நெருங்க.

இ-ள். மிகுந்த கோபங்கொண்டு நெருப்புப்பொறிபறக்குஞ்
சிவந்த கண்களையும் வலிமைவாயுடைய துதிக்கையையும் பிறைபோ
ன்ற கொம்புகளையும் உடையதாய் நீலநிறத்தோடுங்கூடி மகமே
அநேக உருவங்களைக் கொண்ட நதயொத்து தன்னிழலை வேற்றா
பென்று சங்கிலிகளை யறுத்துக் கொண்டு பாய்கின்ற உயர்ந்த மயோ
னைக்கூட்டங்கள் அணிவணியா நெருங்குவா—எ-று.

(உ.அ)

அருக்கேறிய தேரெனவளவல்லா
நெருக்கிக்குற ஆழியினிடிய செங்கா
லுருப்படைத்தன தூகத பபில நினைவச்
செருப்பொருப்பென விழுதமுள்ளவர் செறிய.

உ.ஈ

இ-ள். சூரியரேறிவரும் இரங்குளிப்போல எண்ணிக்கையில்
லாத தேர்களுக்கும் பிரளையகாலப்பெருங்காற்றானது உருவத்தைப்போ
த்த அளவில்லாத குதிரைத்திரங்குடும் யுத்தத்தில் வெற்றிகொண்டி
லிருந்துகள் பெற்ற காலாள் கூட்டங்களும் பத்தி பத்தியாய் கெருங்கிவி
ந்து—எ-று. (சுஅ)

படிமறைத்தன நடவியபதாசெறி படியிற்
பொடிமறைத்தன மாதிரிப்பொலிவவான் விசுந்பைக்
கொடிமறைத்தன வாதித்தரகுருக்கட ராசர்
முடிமறைத்தன மறைத்தன கடலெலாவி முரசம்.

இ-ள். பூமிநதரியாமல் மறைத்துக்கொண்டு சதுரங்கச்சேனைகள்
நடக்கிறபோ தெழுந்ததுளிகள் எண்ணிக்கையுமறைத்தன துகிற்
கூட்டங்களைகாசத்தைமறைத்தன இராஜாக்கள் திரிடங்களினதுகா
ந்தி சூரியரேறிவருங்களைமறைத்தன பேசிகைமுதலிய வேளாசுகள் கட
லொலியைமறைத்தன—எ-று. (சுஅ)

செந்தமிழ்க்கலை வடகலைதெளிந்தவ டேத்தத்
தந்திரத்திரு மறையாவந்தபதர் ளாமுத்த
விந்திரத்திரு விதெனப்பூதல மிசைப்ப
வந்திறுத்தனன் சுந்தரச்சையமால் வரைப்பால்.

இ-ள். இயலிசைகாடகமென்று முத்தமிழ்க் கனிவானர்களும்
தெலிக்கு கிரந்தமுணர்ந்த புலவர்களும் யாகாதிகளும்ங்கள்செய்யும்
வைதிகப்பிராமணர்களும், முலிவர்களும் வாழ்த்தி யாழிவாதுஞ்செய்
பச் சபாபதிப்பிரியனென்னும் சேரமகாராஜன் வருமின் சிங்காரத்
தைப் பூமிபிள்ளைளார்பார்த்து இந்நிரபோக மிதுதானெவென்று
அநிசயிக்கத்தக்கதாக வந்து தென்பாற் காளிரியும் வடபாற் கிரு
ஷணவேணித்தியும் பிறக்குமிடமாகிய சையமுலை யடிவாரத்தில் இற
ங்கினான்—எ-று. (சுஅ)

குடதிசைக்கட லெழுந்தொரு குகிரியாற்றிற்
புடவியிற்ருண திசைகெறி பொலிந்துசெல் வதுபோற்
தடமில்ங்கிய சையமால்வ யாழினை யிகந்து
நடவுகின்றது துன்றியகா சிப னனிகம்.

இ-ள். மேற்குச்சமுக்கிரம்பொங்கி எழுந்துவந்து மகமேருவில்
இளைப்பாறிக் கறையாணம் கிழக்குசமுத்திரத்திற்குப் போகிறது
போல் விசாலமாய்விளங்குந் சையகிரிச்சாரவி லிறங்கியிடுந்து அவ
ணின்மேழுந்து சிதம்பரத்தை வர்க்கமாகச் சபாபதிப்பிரியனென்
னும் சேரமகாராஜனது சேலுசமுத்திரம்நடந்து—எ-று. (சுஅ)

துச்சகங்களு மண்டமுமுறையினிற் பயந்த
கச்சகங்கொளாக் கனடாலைகணவற்கு விடத்தை
வைச்சகந்த -ற் கன்புரடமன்னவன் படைக்கட்
செச்சகன்கள வாசைடம்சோர்வுபார்த்த தணைந்தான்.

இ-ள். சுவர்க்கமத்திய பாதாளமென்னு முன்றுலோகங்களை
யும் பெறறுக் கச்சக்குளடங்காத கனதனங்களைபுடைய சிவநாமசவு
ந்தரி ஆலகாலவிடத்தைக் கண்டத்தில் நிறுத்தினதினாலே நீலகண்ட
மூர்த்தியென்னும் பெயரையுடைய சிவபெருமானாக் கடிமைபூண்ட
சபாபதிப்பிரியனென்னும் சேரமகாராஜன் சேனைக்குள்ளுழைந்து தி
ருடவேண்டுமென் றுசைகொண்டு தச்சகன் சமையம்பார்த்து வந்
துசேர்ந்தான்—எ-று. (சுஅ)

உரியகுத்திர னிவனெனவுருக்கொடு வந்த
கரியகெஞ்சினன் றனையடற்காவல னேவல்
புரியுமாக்களோர் பொன்பொதிகமையுடைத் தேற்றிப்
பெரியகாவலா லிவன்றனைப்பேணிவர் சென்றார்.

இ-ள். வேளாளர்வேடம் பூண்டுவந்த கபாயனத்தோனாகிய து
ச்சகனைச் சூதமிழ்ஜானினென்று இராஜனது ஏவற்செய்யும்
காவற்காரர்க்கண்டிப்பிடித்தடித்துத் தங்க சுமையை யவன் றனை
நீதுவைத்து அநேகன் காவற்காரர் பத்திரமாகப் புடைசூழ்த்துவா
சேனைகளுடனே யழைத்துக்கொண்டுபோனார்கள்—எ-று. (சுஅ)

அன்னபோதவ விச்சமை துறந்துநா மகன்றார்
புன்னுமன்னவர் புடைத்திடுந்துயரமே செய்வார்
பொன்னினிள்கமை சோர்விடைக்கொணர்ந்துபோ வதுவே
நன்னலதென மகிழ்ந்திடநாடியே வந்தான்.

இ-ள். அக்காலையில் துச்சகனுனவன் நாம் இந்தப் பொன்கமை
யைப் போட்டுவிட்டோடினால் சுற்றிக்கொண்டெருங் காவற்காரர்
பிடித்துக்கொண்டடித்துக் கொன்றுவிடுவார்களென்றுபயந்து ஆலோ
சித்துப் புண்ணியவசத்தினால் நங்கச்சமை நமதுவசம்யிருக்கி
றது இச்சகமையை எவ்விதமாயி வங் காவற்காரர் அச்சத்திருக்குப்
பார்த்து எடுத்துக்கொண்டு பாகலாமென்று மனதில் எண்ணிச்
சுந்தோஷித்துக் களவுசெய்யத் தருந்தயிடத்தைநாடிச் சென்றான். (.)

ஆய்ந்தமெய்ப்பொருண் மாதவரடத்தவெம் புலனைக்
காய்ந்தடர்த்தவை செல்வுழிக் கருமா போல
வேந்தனெவன் துச்சகனி னினில் விடாமம்
போர்வாகாவலை மேனினர்வினாந்தனர் போனார்.

இ-ள். வதாகமங்களிற்சொல்லும் மெய்ப்பொருளையுணர்ந்தறிவியோகிகளாய் தபோதனர்கள் தங்களினதை மெய்வாய்கள்-மூக்குச்-செவி யென்னும் பஞ்சேந்திரபங்களின் வழியாய்ச் செல்லாமற் கப்பதுபோலச் சேனைபோகின் போதும் இறங்கினபோதும் துச்சகன் எண்ணப்படிச்செல்லவொட்டாமல் இராஜரின் காவற் காரர்கள் உறுதியாய்க் காவற்படுத்திக்கொண்டு சேக்கிரமாய்ச் சென்றார்கள்—எ-று. (சக)

பராகமண்டகோ ளையுடையபடைபுடை நெருங்க வராகமீசனை யன்றிமற்றய. இலா தருள்கூர் தராதலாதிபன் சமரச குசாராசர் சபிலப் புராரிதன்வடி வாகியு. (சக) தெய்வம்.

இ-ள். சதிரங்கசேனைகளுக்கும் நெருங்கி நடக்கின்றகாலத் தில் எழுந்ததுளி பிரமாண்டகோளகைவலாக்கும் நெருங்க வராகபு ராணத்திற்குரிய சிவபெருமானையன்றி மற்ற தெய்வங்கண்மீது விரு ப்பயில்வாத மகர சிவபத்தனாகிய சபாபிப்பிரியனென்னும் சேரம காராஜன் மேருவை வில்லாகவளைத்து முப்பூரத்தை கடைத்தெரித் தபரமசிவன் செருபமாகித் தபரபுரங்கமாநி விவகோடகன்வளைத் துத் திதம்பரதலத்துக்குப் புறத்திலயு. (சக) தெய்வம்.

பைவனாகவேந் தறித்தெரிதுடைக்கவும் பகமீம யெய்வனானை வருமதனெரிபெழ விழிந்த சைவநாயகன் சதமறைநாயக னென்னுந் தெய்வநாயக னடம்புரிதில்லைமா ககரம்.

இ-ள். பஞ்சபாணத்தினால் எய்யவொன்று ஐங்கலைபோ. மீம் வந்தெதிர்த்த அனங்கனை துதல்விழியால் எரித்தவா சைவசமயத்த லைவன் காண்குவேதற்களும்சாயகன் தெய்வங்களுக்கெல்லா முத ல்வன் ஆனந்தநடனம்புரியும் சிதம்பரதலத்தின் மகிமைபை ஆயிர முகமும் இரண்டாயிரம்நாவுமுள்ள ஆதிசேடனாவும் அறிந்து புகழ் முடியாது—எ-று. (சக)

புண்டரிகமுகர் திசைமுசும்ப ரவிந்தவர ணமு மண்டிபேரொளி யன்னமுப வந்தசொற் நெரும்புந் கண்டபல்பொருட் டோற் தற்காட்கியுங் கவிதுங் கொண்டகரன்மறை யவனை. (சக) தெய்வம்.

இ-ள். தாமரைமுகம் காண்குமுகங்களிலும் விளங்குகின்ற காண்குவேதற்களும் மிகப் பிரகாசத்தையுடைய அன்னகாசனமும் கரும்பையொத்த மொழ்க்கையுடைய சாஸ்வதிதேவியும் சகல வளப் பங்களையுண்டாக்குஞ் செயலும் தன்னிடத்தில் எப்பொருளும் கண்

னார்க்கானவிளங்கும் அழகையுடைய பிரமணப்போல் தாமரைமல ர்களும் காண்குங்கிலுஞ் சங்கினங்களும் அன்னப்பட்டங்களும் சென் னெற்களும் கரும்பு னங் கற்கண்டு சற்கனா வெல்லமுதலிய ரசவர் க்கங்களு முண்டாகிற வளப்பட ங்களைக்கொடுக்கின்ற அழகையுடைய வயல்கள் பிரகாசிக்கும்—எ-று. (சக)

கோடுதாங்கலா நேமிமேற் குலவலாற்குலப்புந் னாடுமேவலா லரியரவத்தினு லும்பா நாடுமேற்பட வோங்கலாம் பசுமைகண்ணுதலா னீமொலெனப் பொலிவ. நெருங்குதண்டலைகள்.

இ-ள். சங்குசக்கரத்தைத்தாங்கும் கருடன்மீதேறியும் தேவேந்திரன் துதிக்கிறதினும் வாமனாவதாரங்கொண்டு தெய்வலோகத்தி ற்கும்மீதிலாக வளர்ந்துகின்ற பச்சைநிறமாகிய விஷ்ணுவைப்போல் கொம்புக்களைத்தாங்கி சக்கரவாகப்பட்டுகள் மேலேயிருக்க வந்தகணின் சிங்காரவொலியுங் கூடித் தெய்வலோகத் துக்கு மேலாய்வளர்ந்து பசுமைதங்கிய இலைகள்தழைந்த தோப்புகள் நெருங்கிவிங்கும். (சக)

அளியுமேனிமை புனகமு மலர்முகமுங்கட் டெளியுமுட்டிக லின்மையு மீரமுந் துவன்றிப் பளிதகுங்குமப் பயோகரி பணியுமெய்ஞ்ஞான் வேளிகடந்தொழு மன்பரின் விளங்குவபொய்கை.

இ-ள். கருணையோடு தேகமெல்லா மயிர்க்குச்செறிதலும் புன் னிப் போதிங் கூடியமுக மும் ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரிதலும் இரக் கமுங் கலவைச்சந்தனமணிந்த தனபாரமும் உடைய சிவகாமசவுந் தர் கண்டுமகிழும் ஞானகாசருபமாகிய ஆனந்தத்தாண்டவத்தைத் தரிசனஞ்செய்த சிவனடியார்களைப்போல் வண்டிகளும் மலர்ந்த செ ந்தாமரையாகிய முகங்களும் பூத்தேன்றுளியும் தாமரை நீலோற்பல வரும் புகளினினிமையுங் கு ளிர்ச்சியும்பொருந்திய தடாகங்கள் பிர காசிக்கும்—எ-று. (சக)

ஆளுகாய்கள் றில்லையி ணிபெறுங் கோளின் தேருலாவுற வளரெழு ள்மந்திலண்ட கோளமீதுறச் சோதிச ர் குலவியசேமி வாணமால்வணா யேழுள வேலவழிநாம்.

இ-ள். அடியேனை யடிமைபாகப் படைத்தாண்டு இரட்சிக்குஞ் சிவருபமாகிய சிதம்பரதலத்தில் அலங்காரமபெற்ற சிவாலையத்தின் பிரகாசம் பார்த்துலாவ ஆகாயம்வலாக்குமளவிய கோபுரங்களோடு

ங்கூடிய ஏழு திசைகளுக்கு பிரமாண்ட கோளவைகளுக்கு முயர்ந்து
நவக்கிரகங்களின் பிரகாசத்தை யுட்படுத்தி ஏழுதிசையுஞ் சுற்றித்
கொண்டிருக்குஞ் சக்ரவாளிகிரி ஏழிருக்குமாயின் இன்னயாகச்சொல்
லலாம்—எ-று. (கூஉ)

எமவெற்பெழு முழிகேர ஹீந்துரு மிமவாக்
சாமரித்தலத் துளதெனத் தளர்வறக்கருதித்
தாமரைத்தலி சுறைபவன் பற்பலசமைத்த
சேமமேருவிற் சிறந்தபொற் செறிந்தகோபுரங்கள்.

இ-ள். தங்க நிறத்தை யுடைய மகேஸ்வரன் தோளையாலங்
களில் அலைந்துலேந்து நெடுகிறதென்று சமலாசனத்திலிருக்கும் பிர
மதேவன் ஆலோசனைசெய்து எக்காலத்தினும் இந்த சிதம்பரதல
மழிதில்லாம லிருக்கிறதென்று நிச்சயித்த அநேக மகமேருகளை அ
மைத்துவைத்ததுபோலப் பிரகாசிக்கின்ற கனகமணிக் கோபுரங்கள்
நெருங்கியிருக்கும்—எ-று. (கூஉ)

அடர்த்தவண்டமு முண்டவடா தலைந்தகோபுரத்தை
மடங்குதேரொடும் வாயிலிறுதைததுபோ துவன்யான்
தேடாந்தநீணெறி விலகிமுன் குழவனல்லலது
கடந்துபோகவும் வல்லகே வெழுபரிக்கிறேன்.

இ-ள். பிரமாண்டம்வரைக்கும் அளாவி நெருங்கியிருக்கும் கோ
புரங்களின் மேனிலை வாயல்லபரிபாகத் துவன்யானினால் அலங்கரித்த
தேருடன் துழைந்துபோயும் சிலகியும் மகமேருவை ஆராமராகத்
மாய் வலம்வருகிறதேபோல வருவதேயல்லாமல் கெம்பர கோபுரங்
களைத் தாண்டிப்போக ஏழுகுதிகைகள் பூட்டிய மத்தையுடைய து
தித்தனுக்கும் வல்லமையுண்டோ—எ-று. (கூஉ)

தேவமுகமாய்ப்பயர் தொடியுஞ்செயிப்
வேறுவெறுதிர் முத்தமுமன் றும் ஸரித்து
மாமுரநெதிர் விளங்கலால் யங்கு காரகைப்பே
ராமபூததை தணைத்தமை யன்பவாவனங்கள்.

இ-ள். தெளிந்தனானமுடைய தெவர்களும் அரம்பை-ஊர்வசி
திலோத்தகை முதலிய தேவ சிவையர்களும் ஆகாயத்திலுந் நிறைநி
ஸையாக நெருங்கிவந்து தரிசிக்கின்றபோது அவர்களையெல்லார்க்கும்
முத்தகனும் இரத்தினங்களும் உதிர்ந்து எதிரெதிரே இரண்டு புறமு
ம் வரிசையாயிருப்பதுபோலவும் ஆகாயத்திற் பிரகாசக்கும் நடரா
ஜர்கள் பூதமத்திற் சேர்ந்ததுபோலவும் சிதம்பரதலத்துக் கிடை

திக லிருபுறத்திலும் நவரத்தினராசிகள் குவியலாகக் குவித்துக்கொ
ண்டி வியாபா ன்செய்வார்கள்—எ-று. (கூஉ)

முத்தியாவது தில்லை ம்பலமென முயங்குஞ்
சித்தமேவிய வானவாசிற் பிண லுறைந்து
சித்தசத்துடன் மத்தமவிமானங்க ணினாத்து
வத்தவாமெனப் பொலிவன மாடமாளிகைகள்.

இ-ள். மேலாகிய மோட்சமென்பது சிதம்பரதலம் என்று மன
தில் தெளிந்துகொண்டு தேவர்கள் தத்தம் திவ்யவிமானங்களிலேறி
வந்து சிதம்பரதலத்திற் வாகையிருக்க இறங்கி மேன்மைபொரு
திய விமானங்களைப் பத்திபத்தியாய் நிறைந்திருப்பதுபோலச் சக்ர
வலங்காரத்துடன் மேனிலை மாடமாளிகைகள் வீதிகளில் விளங்கும்.

துங்கமாளிகை வெண்கதைச் சேர்திகாற்றிசையும்
பொங்கித்துழற் திலகியபொலிவுமான் மழுச்சேர்
செங்கையான்வடி வாகியசுவகங்கை தனைவான்
கங்கைமாநதி வலம்வருங் காட்சியைக்கடிகும்.

இ-ள். உயர்வாகிய மேலணிமாடமாளிகைகளின் வெண்மைபா
கிய ஒளி நான்குதிக்குகளிலும் பார்து ஆகாயத்திற் பிரகாசிப்ப தி
யாதுபோலுமெனின் மானையும் மழுவையும் செங்கையிற்றிகத்திருக்
கும் பரமசிவனுருவாகிய தித்தகங்களிற் சிறந்த சுவகங்காதித்தத்தை
வெண்மையையுடைய ஆகாயகங்கை மேலாகப் பிரதட்சனஞ் செய்
துக்கொண்டிருப்பதுபோல் விளங்கும்—எ-று. (கூஉ)

மொய்த்தபேரொளிப் பரிதிகேர் முயங்கியபரிமேல்
மத்திகைக்குழா மெனப்பொலி மாடவெண்பதாகைப்
பத்திதாக்குத லொ றத் தொழில்புரிபாகன்
கைத்தலத்தினுக் குடிசெய் கலத்தினைக்காட்டும்.

இ-ள். அதிக காந்தியோடுங்கூடிய சூரியனது இரதமானது சித்
ம்பர பட்டணத்துக்கு மேலாகவரும்போது தேறிந்பூட்டியிருக்கும்
ஏழுகுதிகைகளையு மேலணிமாடங்களில் வரிசையாகக்கட்டிய வெண்
மைபையுடைய துவசங்கள் காற்றின்பெருக்கினால் எக்கோழும் ஓய்
விலாமலசைந்து தேர்ப்பாகனாகிய நுண்ணனது கைங்களுக்கு உதவி
செய்வதுபோலுமிருந்தன—எ-று. (கூஉ)

அருங்கலைத்துறை வேள்வியோ ரளப்பருயிரதங்
கருங் ளத்திறை விழாவின்ம் கதிர்மணிநெடுந்தேர்

மருந் துருத்தரு வானவர்ன்மானங்கண் மறுகி
னெருங்கியிவ்வகைத் திவையென நினைக்க முரிதால்.

இ-ள். அரிதாகிய சாத்திரவியிற் படி யாகங்குஞ்செய்யும் அநே
கத் தபோதனர்கள் தேர்களும் கிலகண்டமுடைய அம்மலவாணமூர்
த்தி எழுத்தருளிவரும் நாகரத்தினமணிகளின் பிரகாசமபெருந்தியு
யர்ந்த தேர் திருவிழாவைத் தரிசிக்கப் பக்கங்களில் குழந்தைவர்க
ளின் விமானங்களும் வீடுகளில் வந்திருக்கி நிறைந்திருக்கும் இந்தச்
சிங்காரங்களை இவ்விதமென்று மனத்தில் நினைப்பதற்கு அரிதாகிய
பிரகாசித் துக்கொண்டிருக்கும்—எ-று. (௫௯)

திலகவாணுத லரிவைவர் தேவாதற்கெருக்கிற்
ருலையுமாமுடி யுதிர்மணியலகிடுங் குப்பை
புலகராயக னம்பலங் காணையவுளந்து
தலனுமம்பரி நியருடன் லெமயக் குறுமால்.

இ-ள். நெற்றியிற் திலகமுடைய நான்குவகையலங்காரங்களை
பெற்ற வனிதையர்களுடன் தேவர்களும் கெருங்கி வருகிறபே
கிரீடங்களும் ஆபரணங்களும் ஒன்றோடொன்று உதிர்ந்த கவ
ரத்தினப்பொருளைப் பெருக்கிக் கூட்டிவைத்திருக்கின்ற குப்பை
கள் உலகராயக ஆனந்த காட்டியஞ்செய்யும் பொன்னம்பலத்தில்
திருவிழாவைத் தரிசிக்கவந்த தரியர்களைப்போற் பார்ப்பவர்களுக்கு
மயக்கத்தை யுண்டாக்கும்—எ-று. (௬௦)

ஒன்றிலாதவைப் புலன்வழித் தடைபடா துலகை
லென்றமாதவர் மன்றிடைகடந்தே மு வினையது
துன்மமன்பொடு செல்வழிச்சுரர்முடி யினை யிழ
மன்றன்மாலையே வழியிடை தடுப்பனமறுகு.

இ-ள். நன்மார்க்கம்பொருந்தாந் துஞ்செந்திரியங்களின் வழியில்
மனதைமறிக்காமல் நயக்கு முலகை -பைவென்ற தபோதனர்கள்
திருச்சிற்றம்பலத்தில் அம்பலவாண மூர்த்தியினது ஆனந்த காட்டிய
தவதத் தரிசனஞ்செய்துபணிய கிளர்த்தபக்தியுடன் விரைவாக கட
ந்த வருகின்றவர்களைத் தேவர்கள் கிரீடங்களில் அணித்திருக்கும் எப்
போதும் நீங்காத வாசனையுடைய கம்பக மலர்மாலையுடைய
பூமியில் விழுந்து அந்தவிதியில் தடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றது. (௬௧)

கீமணனவன் ன் மலைமகள்செந்திமை நிகர்ப்ப
மாயெயர்ந்தபே ரம்பலச்சோதியும் வடபாற்
கோடுகொண்டெழி னிழலுமிழ் குலையவடத்தி
வாடுதங்கிய பசுமையுங்கலந் துளின் றாளினும்.

இ-ள். கனகமணிகளாலமைந்த திருச்சிற்றம்பலத்தின் பிரகாச
மும் சபைக்கு உட்கிசையில் உயர்ந்த கொம்புகளிற்பச் சசிறமரகிய
இலைகள் தழைத்திருக்கும் ஆலமரத்தின் அதிகபிரகாசமும் கலந்து
உயர்வாகிய அநேகஞ் சூரியகா தியையுடைய சபாபதியும் மரகதம
ணிபோன்ற சிவகாமசவுந்தரியுஞ் சேர்த்து விளங்குவதுபோலப் பிர
காசித்துக் கொண்டிருந்தது—எ-று. (௬௨)

மதுமீதுகீழ் வடத்தருவயங்குற வெறுக்கைப்
பெ. அவெழுஞ்சுட ரண்டமேற்பொலிவதோ நமமுங்
கதுவு நழலுமாயுன்கண்ணன்முன் மேட
முதிருநீட ளளித் தழற்பிழம்பொன்னன் மொழியின்.

இ-ள். ஆகாயத்திற் பூரணசந்திரன் உதயமாகிவிளங்க பூமியி
ல் ஆலமரத்தின் பச்சைநிறம்விளங்க கனகசபையின் பிரகாசம்பிரமா
ண்டகடரகம்வரையிற் பொருந்திற்பது வெண்மையையுடைய அன்
னவுருவங்கொண்ட பிரமணம் பச்சைநிறத்தையுடைய பலம்பொரு
ங்கிய வராக உருவங்கொண்ட விஷ்ணுவும் அடிமுடி கரணநின்ற அழ
மும்பென்று சொல்லும்படி பிரகாசிக்கும்—எ-று. (௬௩)

திருநடந்தொழு வோங்கிவமாயி செயல்போ
லிருளினங்கிய வம்பலத்தாடகத் தொனியா
லிருபெருஞ்சுடர்த் தாராகையொழிந்தசா சரணன்
மருகியினன் சமணியலு மாய வயங்கும்.

இ-ள். அழகிய ஆசந்தத்தாண்டவத்தை தரிசனஞ்செய்தவர்க
ள் ஒப்பற்ற சிவபெருமா னுருவத்தை யடைவதுபோல் சபாபதியி
னுந் தந்தாடல் விளங்கியிருக்குந் தங்கமயமாகிய திருச்சிற்றம்ப
லத்தின் பிரகாசத்தினால் சூரியன் சந்திரன் முதலியநவக்கரங்களும்
நட்சத்திரங்களும் தேவர்கள் மனிசர்களமுதலியசரப்பொருள்களும்
கல் மாமுதலிய அசரப்பொ களும் தங்கநிறமாய்விளங்கும்—எ-று.

விழைவுகொண்டனை வன்னவம்முடகோ டிகளின்
நழைவுகொண்டெழு சுற்பகத்தமனிய மாலே
யிழைவுகொருக்குற கீழ்வனபொற்றல மெனப்பொன்
மழைமுகிற்குல மொழிவறப்பொழிவன மானும்.

இ-ள். தரிசனஞ்செய்ய விருப்பமாகிவருந் தேவர்களுடைய கி
ரீடங்களி லணித்திருக்குந் தங்கநிறமாகிய கற்பக மலர்மாலையும் ஆ
பரணங்களும் ஒன்றோடொன்றுகெருங்கி கருவிவிழுகின்றவை சிதம்
பநகரத் தெய்வலேசமென்று மேககூட்டங்கள் இடைவிடாமல்
பொழிவதுபோலவிளங்கும்—எ-று. (௬௪)

எண்டலத்துறு கடவுளாழைத்திடும் யாகத்
துண்டுவெண்டிய வண்டர்தம்மேனியோ ரொளியே
கொண்டவங்கியின் கொழும்புகையண்டகூடத்து
மண்டலாற்றெய்வ தெயமுமாருதி மணக்கும்.

இ-ள். சிதம்பராகரிலிருக்கும் பூசார்கள் யாகங்கள்செய்திற வி
டங்களில் ஆகுதிவாக்வருந் தேவர்களது தேககாந்தி அச் செனிச்சோ
திபோற் பிரகாசிக்க யாகத்தில் உண்டாகின்ற வாசனையே நெகூடி
புகையானது பிரமாண்டமெங்கும் நிறைவதினால் ஆகா கங்காநதிய
ம் ஆகுதி வாசனெபெற்று விளங்கும்—எ-று. (௬௩)

படைப்புறத்தினை மறைப்பனபணிநகன் பழன
மடைப்புறத்தினை மறைப்பனமணிமுத்த மைந்தர்
தொடைப்புறத்தினை மறைப்பன தம்பிகன் மறையோர்
கடைப்புறத்தினை மறைப்பனகடவுளர் தொகுதி.

இ-ள். வயல்களில் உழுகபடைச்சார் ஓரங்களை சங்கினங்கள்
மறைக்கும் அச் சங்கினம் என்ற முத்துக்கள் வயல்களின் நீர்மன ப
புறங்களை மறைக்கும் சுவரத்தினுபாணங்க ளனித்தஜனங்களின் பு
டபமாலைகள் வண்டுகள்மொய்த்து மறைக்கும் சுவதியாகத்துவாயி
ல்களைத் தேவர்கள் ஆகுதி கொள்ளும் பொருட்டு நிறைந்துமறைத்து
க் கொள்ளுவார்கள்—எ-று. (௬௪)

சேடியமான்முதற் கடவுளர்நிறைதலா லறையும்
படியிலாமையான் மகத்தொடுதவம்பர வுதலான்
முடிவிலாமையா னற்கதிதருதலான் முடியா
வடிகள்வாழ்தலா லாரணமீனயுந் தேவர்.

இ-ள். அரிபிரமாதிருதலாகிய தேவர்கள் நிறைத்திருப்பதனாது
ம் சூழ்நிலைகளில்லாச் சொற்களும், கருந் தவங்களும், தொத்தி
ரங்களும் பரவி இருப்பதினாலும், ப லாமையினாலும், மோட்ச
த்தைத் தருவதினாலும், ஒருவா லுபகண்டறிய முடியாத சிவபெ
ருமானது திருவடிவாழ்த்தலாலும் வேதம்போற் சிதம்பரகோமானது
விளங்கும்—எ-று. (௬௫)

க லி வி ரு த த ம்.

நிறையும்மு னர்வுந் நியும்மறமும்
மறையும்முகமும் மறமும்மணமும்
பொறையுந் தவந் கொடையும்புகழும்
மிறையும்முயிரும் மெனின்நிலகும்.

இ-ள். மாளமும், ஞானமும், நன்மார்க்கமும், தருமமும், வேத
ங்களும், யாகங்ும், யிதிகளும், அவ்விதிகளில் கலி உணங்களும்,
பொறுமையும், தபமும், தானமும், கீர்த்தியும், இவைகளுள்ளொரு சி
வமும் ஜீவனும்போலக்கலந்து பிரகாசிக்கும்—எ-று. (௬௬)

அருளம்பலமீ தடர்பொற்கடரா
நிருள்வெம்பகலென் நிலைவகண்டலமா
வருவும்மருவும் மொருவும்மொருவன்
மருமெய்க்கதியென் பதுமித்தலனே.

இ-ள். அருட் சிறுமாயிய திருச்சிறம்பலத்தின் பிரகாசம்
மேலெழுந்து தங்கமயமாய் விளங்குவதினால் அச் சிதம்பராகரில்திர
வென்றும் பகலென் றும்காணக்கூடாமல் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்
பிரமன் விஷ்ணுமுதலிய உருவப்பொருள்களையும் ருத்திரன் மதே
ஸ்வரன் சிட்களாருபமான சதர்சிவம் சிட்களசித்து காதவித்து முதலி
ய அருவப்பொருள்களையும் கடத்திருக்கும் பரமசிவமாகிய ஒருவன்
பாப்ரம்மசொருபத்தை அடியார்களுக்குக்கொடுப்பான் என்றுசொ
ல்லப் படுவது இந்தச் சிதம்பரதலம்—எ-று. (௬௭)

முவாயிரமா முனியோர்முயலுந்
தாவாதமகந் தனிலுண்டுபொதுத்
தேவாடல்பணிந் தருன்சேர்க்கரத்
தோவாத்தளிப் பினரும்பொலாம்.

இ-ள். தில்லைமுவாயிரவர்களும் பிரமரிஷிகளும் செய்யும் யாகங்
களில் அலிற்பா. ங்களையு ன்டி கனகசபையில் அம்பலவாண மூர்த்தி
யி ன் ஆனந்தநடனத்தை தரிசனஞ்செய்து வெனருள்பெற்றுச் சந்
தோஷமடைவதினால் தேவர்கள் சிதம்பரதலத்தைவிட்டு நீங்காமலி
ருப்பார்கள்—எ-று. (௬௮)

எங்கும்மறைமெய்க் கணுமாமமே
மெங்கும்மகமெங் கணுமார்ச்சனையே
பெங்குத்தவமெங் கணுநீளறமே
பெங்குத்திருவென் றுமில்லாதுமால்.

இ-ள். எவ்விடங்களிலும் வேதபாராயணங்களும் ஆகமசாத்தி
ரங்கள் வாசிக்கின்றவர்களும், யாகங்களும், சுவசுசெய்கின்றவர்க
ளும், தவஞ்செய்கிறவர்களும், தருமங்கள் செய்கிறவர்களுமாகி இ
ருக்கிறதனால் இலக்குமி எவ்விடங்களிலும், எக்காலத்திலும், அந்தச்
செய்யுபதந்தரத்தில் விளங்கிக்கொண்டிருப்பாள்—எ-று. (௬௯)

சிதம்பரபுராணம்.

கிடுக்கெழுந்த நிதியும்புயிற்
செய்தியுந் திசும்பன் றிடையின்
முடும்பதமென் றறிவைச்செறியச்
கடுக்கையோர் குணஞென்றுமிலோர்.

இ-ள். அழியில்லாத தவங்களையும் நிரவியங்களையும் வேதா
மங்களிற்சொல்லு முறைமையாகச்சமபாதிக்கப்பட்ட மே ட்சத்தை
யும் பிரகாசம்பொருத்திய திருச்சிற்றம்பலத்தில் எப்போ தம் ஆன
தகடனம்புரியும் பாதாரவிந்தமே கொடுக்குமென்று ஸ்ரீவடிவின்
பெரியோர்கள் வேறொரு குறைவுமில்லாமற் ஸ்ரீ ஸ்ரீததுகம்கள்
ண்டிருப்பார்கள்—எ-று. (எக)

வற்றாவினசெற் றுயர்மாதவமே
யுற்றருமுரு தொளிரொண்கதிவா
னெற்றாபியமன் றெழிப்பார்வையினிற்
பெற்றிரினியோர் பெறுபெறுமிலார்.

இ-ள். ஒருகாலத்திலும் குறையாதவர்களைச் செய்து மேலத
பதவத்தையடைந்த பெரியோர்களுக்கும் காண கட்டாதவொளியை
புடைய சூரியமண்டலவகையில் காந்தியைவிசுகின்ற திருச்சிற்றம்பல
ததுக்கெதிராகின்ற அம்பலவாணமூர்த்தியைத் தரிசனஞ்செய்தவ
ர்களும் இனிமேற் பெறவேண்டியமோட்சம் வேறேயில்லை—எ-று.

கொன்றாருயிருண் கொடுவெஞ்சுமனை
வென்றாழியா விரதத்துயர்வோர்
மன்றாபியுந் பதமல்லதவே
தொன்றதொவரும் முளமெய்யுணையோர்.

இ-ள். மனுவாக்குக்காயங்களி லிருச்சிற்றம்பலத்தில் எப்
போதும் ஆனந்தத் தாண்டவம்புயிற் பாதாரவிந்த தரிசனஞ்செய்
து தியானமும், தோத்திரமும், வணங்குதலும் உடையவர்கள் உல
கத்தில் உள்ள ஜீவகோடிகளது பிராணனைப்பிடித்து வருத்தமின்ற
எமதருமராஜனைவென் றுமில்லாத தபோமகிமைமையப் பெற்ற
வர்களாவார்கள்—எ-று. (எக)

எய்தாதபெரும் பதமெய்திடுனு
செய்தானினவோர் துவன்மன்றுறையும்
பைநாழிவா பரணன்புனியே
செய்தார்வ ஸ்ரீ திசும்பாழ்வகையோர்.

இ-ள். வேதாசுமங்கன் துதிககுந் திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆதி
சேடன்முதலிட நாகங்களை ஆபரணமாக அணிந்துகொண்டு நடம்
புரியும் அம்பலவாணமூர்த்தியின் பாதாரவிந்தங்களுக்குத் தொண்டு
செய்வோர் மற்றவுலகத்தார் யாகாதி புண்ணியங்கள்செய்து அரிதா
கப்பெறும் சுவர்க்காதி பதவி களை அற்பமென்றெண்ணி வெறுத்துப்
பெரின்பவாழ்வை யடைவார்கள்—எ-று. (எக)

அறிவாரநிமா லறியாநிறையும்
பறிவாரருளா லறிவார்பிறிதொன்
றா வானமையா ரறியாமையிடத்
சறிவ மெனமெய் பறிவூட்டமைவார்.

இ-ள். தெரிந்துக்கொள்ளத் தக்கவர்கள் விவேகத்தினால் அறித
ற்கரிநாகிய சிவஞானத்தைப் பரிபூரண ஞானமுள்ள ஞானசாரியர்
அதுகரகத்தினால் தெளியத் தெரிந்துகொண்டு மற்றொன்றைத் தெரி
ந்துகொள்ள இச்சிப்பது அஞ்ஞானமென்று நீக்கி சிவயோகநிட்டை
யிலிருந்து பரமசிவதரிசனத்தை அடைந்த ஸ்ரீநோஷத்தினால் தத்து
வங்களையும் உலகங்களையும் சிவசொரூபமென் றறிந்திருக்கும் உண்
மையாகிய சிவஞ னத்தைபுடைய சிவயோகிகள் சிதம்பரதலத்தில்
எழுந்தருளியிருப்பார்கள்—எ-று. (எக)

வேதாசுமநால் விரிநால்பலவும்
மோதாவுணரும் முணர்வுக்குணர்விச்
நாதாதிகடந்து நடம்புரியுந்
நாதாசுமலச் சரணென்றுணர்வோர்.

இ-ள். வேதாசுமங்கனின் விரிவாகிய ஸ்ரீ சகாதிரங்களை படி
த்தறிந்த அறிவுக்கறியினால் நாதவிந்துகை தீதமாகி ஆனந்தநடனஞ்
செய்யும் வேதாசுமங்கன் னும் நாகங்கள் விளங்கும் பாதாரவிந்
தங்களே இரட்சிக்கும் பெரு னன்னுணர்ந்த சிவயோகிகள் அத்த
லத்தில் வாசமாயிருப்பார்கள்—எ-று. (எக)

ஆறறுகடந் தருளாரணமும்
தேறதொளிர்தற் பரசிற்றென
நூறுவுணரா வருகாமகிழும்
பேறுவாரிற் பெறுவாரிலோ.

இ-ள். முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கு மேலாகிய வேதத்தின
லும் ிச்சயிக்கப்படாமல் பிரகாசிக்குந் தமீரப்பொருளாகிய ஞான
காசமென்னுந் சிதம்பரத்தை அறிவினுலறிந் மனதுருகி ஆனந்தத்

நாய

சிதம்பரபுராணம்.

தையடையும் பேறுபெற்றவர்களிலும் மேன்மையையே பதவியை அடைபவர்கள் இல்லை—எ-று. (எக)

இத்தன்மையரென் றுமிருப்பதுமெய்
வித்தன் னதுமுத் திவிரும்பி ராதஞ்
சித்தங்குணிலா யதுசித் தருவத்
தத்தன் வடிவா கியதந்தும்.

இ-ள். இத்தன்மையையுடைய மேன்மையைப் பெற்றவர்கள் எப்போதும் நித்தியஞானப்பொருளாகிய மோகத்தையே தந்தானே விரும்பினவர்கள் சித்தங்குணிற் பிரகாசிக்கும் ஞானொரு மாகிய பாமசிவன் வடிவாகிவிளங்கும் அந்தச் சிதம்பரபுரம்—எ-று. (அ)

எழுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியனிருத்தம்.

முல்லைத்திருக்கை வல்லைப்பொருமுலை முடியாவுமைதிரு வடிபேணத், தொல்லைப்பழமறை பெல்லைத்தனிமுத நெுலையாகலமுறு நிலையங்கண், டல்லைப்பொருவினை வெல்லுத்தயாசிவ மதுவாநெறியரு பொதுமேவத், தில்லைத்திருக்கை மல்லங்குணியாடு நெருண்மனுநெறி குன்றாதான்.

இ-ள். முல்லைபுறம்பையொத்த அழகியபற்களின் வரிசையும் சொற்கேட்டான் காய்க்கிணையாகிய தனபாரங்களை யுமுடைய சிவகாமசுவர்தரி பாதாவிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்து பூசிக்கவும் ஆதிகாரணராயிருக்கும் வேதத்தின்முடிவாகி ஒப்புலமையிலாத முதன்மையாகிய பாமசிவன் டம்புரியும் அழிவில்லாத கண்மைபொருந்திய சிவாலையத்தைக் கண்டவளவில் தீவினைகளைப்போக்கச் சிவசொருபமாகிய பதவியைக்கொண்டிருந்திருச்சிற்றம்பலத்தைச்சேர சிதம்பரபுரத்துக்குள் மதுரீதிதவருந் சபாபதிப்பிரிபென்னும் சேரமகாராஜன் மணங்குணிக்கவந்தான்—எ-று. (அக)

குலவெம்பினமரு ளடையத்திருந் குடிபுக்கனவென மதியிச்சோர், புலனுற்றறிவரு கலனிற்கிளர்திகழ் பெற்கோபுரமவை முற்காண, விலகப்பொலனணி டொறுந்நிவினையி னிழியாவருவெனறிவழியாமத், தலனிற்றுநாட வுறமிக்கமகிழ் தனியப்பரிவொடு பணிவுற்றான்.

இ-ள். பிரளயகாலங்களிலேயும் தொடங்குகலாமென்று சப்தகுலப்ருவதங்களும்வந்து சிதம்பரக்காத்தில் குடியாயிருப்பதுபோலவும் தபோதனர்கள் டெவிமுதலாகிய பஞ்சேந்திரியங்களை வசப்படுத்திக்கொண்டு அறிவு கரிதாகிய சிவசொருபத்தை அறிவினும் நெ

துச்சகச்சருக்கம்.

நாயக

ரிசிப்பதுபோலவும் கண்மை அமைந்து தங்கமயமாய்ப்பிரகாசிக்குங் கோபுரதரிசினையாகியவுடன் அழகுபெற்று விளங்குந் கங்கப்பல்லக் கைவிட்டிறங்கி விதிமுறைமையாக மனதில் சந்தோஷம்பொங்க ஆசையோடும் பூமியிற் மேகம்படத்தக்கதாக ஐந்துவிசை தண்டம்பண்ணினான் சேரர்குலாதிபன்—எ-று. (அஉ)

மடமாமகளிர்க ளுடனாடவர்களு மறைநூலவர்களு மிறைபாதத், திடமாகியவறி வுடையாரெவர்களு மியல்வாணருமியை முரல்வாருந், தொடராதரவுட னடராமிருபுகழ் துதியாவிறைகலை மதிகாணுங், கடலாமெனவரு ளடலான்மனுநெறி கண்டான்வரவெதிர் கொண் டார்கள்.

இ-ள். கமங்கலிகளாகிய ஸ்ரீகளும் புருஷர்களும் வேதபாராயணஞ்செய்யும் பிராமணர்களும் அம்பலவாணமூர்த்தியின் பாதாவிந்தங்களில் அதிபத்தியுடைய சிவகணங்களுக்கும் மற்றமுண்டாகிய அடியார்களும் கலவியறிந்தவர்களும் கிணைமுதலியவைகளை வாசிப்பவர்களும் பராக்ரமங்களைப் புகழுகின்றவர்களும் குழந்தைவா சமுத்திரம் போல் சகலவித்தைகளை நயவும் வெற்றியும்படைத்தவரான ஜடீதிவமுவாத சபாபதிப்பிரிபென்னும் சேரமகாராஜனைச் சிதம்பரதலத்தா ரினைவரும் பூணசந்திரோதயத்தைக்கண்ட சமுத்திரம் பொங்கி எழுவதுபோல எதிர் கொண்டு அரசனையடைந்தார்கள். (அ)

அளகைக்கதிபதி வரவோவாயிகு மமராபதியிறை வரவோமெய்த், துளவக்கருமுகில் வரவோவானிது சொல்வாரெனிலெவர் வல்லாரென், துளனித்பயில்கலை பறிவோர்புகழ்தர சொழியாதெழுமரு ளுடன்வந்தான், பளசற்றிருவினை பகலப்பரிவொடு பணிவார்த்தியுறு மணிவிதி.

இ-ள். அளகாபுரிக் கதிபதியாகிய குப்பரன் வருகிறானென்றும், அதிகவாந்பெற்ற அமராபதிக்கதிபதியாகிய தேவேந்திரன் வருகிறானென்றும், மொழிபெயராமலாயினிந்த கீலமேனியனாகிய மகாவிஷ்ணு வருகிறானென்றும் இப்படிவருகின்ற வைபவத்தைச் சொல்லத்தக்க வல்லவர்கள் யாவரென்றும் கண்டோர் அதிசயிக்க மனதில் சகலகலைகளும் அறிந்த கவிவாணர்களாலும் புகழ்முடிவாத சிறப்போடு கருணாரசுந் கடைக்கண்ணிசைந் பொழியச் சேரர்குலாதிபன் எக்காலமும் நீங்காத எஞ்சிதபிராரதவங்களுக்கும் இருவினைகளும் நீங்கி நிற்கதியடையவணங்கித் துதிப்பவர்கள் வாசஞ்செய்யும் மடமாமகளிகளையுடைய விதியில்வந்தான்—எ-று. (அச)

சிலாமகளிரு மராமகளிரு சிதம்பரபுரிக் கருமியையோருங், கனவாவவ வர் விபகா துலவிய கனகாசலகித் ம. மிடப், பலமாமறு

நாயு

சிதம்பரபுராணம்.

கெதிர்பரவாவிடையுடைய பணியாவுபரபுய வணியோலிவ், வுலகா
ளொருகுடை சிழலானருளுட னுற்றாணிற்றையுறை பொற்கோயில்.

இ-ள். பூலோகத்துப் பெண்களும் தெய்வலோகத்துப்பெண்க
ளும் மாகிடர்களும் தேவர்களுங் கலந்து நெருங்கி உலாவுகின்ற பொ
ற்குன்றமென்னும் மகாமேருவைவையாத்த மேலணிமாடங்கள் விளட்
கும் விதிகடோறும் அடிக்கடிபணிந்து தோத்திரங்கள் செய்துகொ
ண்டு வெற்றியை ஆபரணமாகவணிந்து புஜபலபராக்ரமத்தினால் து
ட்டலிக்கரக சிட்டபரிபாலனஞ்செய்துகொண்டு ஒரு வெண்குடைநீழ
லில் பூமண்டலமெல்லாம் காத்தருளும் கோளதேசாதிபதி சபாபதி
பெருந்தருளியிருக்கும் தங்கமயமாகிய சிவாலையத்துக்குள் இரக்கந்
துடன்வந்தான்...எ-று. (அடு)

விதுவாழ்முடியினன் வடிவாமிதுவென விதியாரணமொழி புகல்
வாசப், புதுமாமலர்விரி மதுவாலையரலை பொங்கிப்பொழிசில கங்கை
ப்பான், முதுவாய்மையருட னருகாமிழ்வுடன் மூழ்கிக்குழுகரை
யேறிப்பொற், சதுவான்மறைமவர் பெண்புறருளொடு தத்தானுலகி
ன் மிகுந்தான்.

இ-ள். மூன்றும்பிறைச் சந்திரன்வாழ்ஞ் சடாடவியையுடைய
பரமசிவத்தினது வடிவிதுவென்று வேதாகமங்கள் துதிக்கும் மகா
மகிமையையுடைய தாமரைமுதலிய மலர்கள்மலர்ந்து பரிமளம்விசித்
தேன்பொங்கி அலைகளோடு வழிந்தோடுகின்ற சிவகங்காதீர்த்தத்தில்
மறைவிதிப்படிக்குச் சகலசாத்திரங்களும் அறிந்த பெரியோர்களுட்
ன் ஆளந்தத்தை யடையத்தக்கதாக ஸ்ராரம்செய்து கரையேறி அழ
கியு நான்குவேதங்களை அறிந்த பிராமணர்களுக்கு னாமகிட்சியோடு
அநேக தானதருமட னைச்செய்தான்—எ-று. (அது)

வலப்புலனுறு காலத்ததெனற் பெய்தாமுனிவா ரெய்தப்போ
யாலத்தருகிழன் மூலப்பதியிடை யு நலென மொழிவேதக்
கோலச்சிகையெழு ஞானத்திரனொரு கோலத்துடனுயர் ஞாலத்தின்
பாலப்புதமது வாகிப்பொலிவது பாராவிழுவரு நீர்வாரா.

இ-ள். ஐம்புலாதிகளைவென்ற தபோதனர்கள் குழந்தாவாக்
கோயிலுக்குள் வலமாகவந்து ஆலமரத்தி நீழலில் ஆதியந்தமிலலாத
தாய் வேதங்களின் சிவமர்சிய பரிடதங்களின் முடிவில்விளக்கி சக
லகலைகளினாலும் அளவிடப்பட்ட மகிமையைப்பெற்றுக் கீழமுல
கமு முடுருவிப் பூமியில் ஞானசொருபமாய் முனைத்தெழுந்த அரு
ஞருவாகிய மூலஸ்தான் மகாலிங்கத்தை இருகண்களிலும் துன்ப
கீட்பெருகச் சேரகு. நிபுன் கண்டிமெழ்தான்—எ-று. (அது)

துச்சகச்சருக்கம்: சிவயக

அழுதும்புள மொ ளெமங்குருகியு மணியா...பிசை பணியாழ
ன், ரொழுதும்பரபத சிவசங்கரவா தொலையாமறையுட னுலகேழு
முழுதுத்தருமொரு முதல்வாலைபெறு முத்தாவலெறுசித்தாவெப்,
பொழுதும்பதவினை தரல்க்கென்கனி புகழ்த்தருளொடு மகிழ்கின்
றான்.

இ-ள். இதுவரையிலும் தரிசனஞ்செய்யாமல் வீணாக நாளிப்
போக்கினுனென்று துயரங்கொண்டு மயிர்க்குச்செறிந்து மனதுருகி
வெண்கரை லலங்கரிக்கப்பட்ட பூமியில் அவையவங்கள் பொருந்த
தீர்க்கதெண்டனிட்டுப் பராபாவஸ்துவே சங்கரா அரவேசித்திய
மாகிய வேதங்களைமும் மாயாசொருபமாகிய வுலகங்களையும் விரோத
மாகி... டடத்த ஆதிகர்த்தனே நிலையையாயிருக்கு முத்தனே அசை
வற்ற ஞானசுத்தனே தேவிராது பாதாவிந்தங்களை எப்போதும் தி
யானஞ்செய்து துதிக்கவணங்க அடியேனுக்கு வந்தரவேண்டுமென
து மிகுந்தவனக்கத்துடன் ஆனந்தம்பெருகச் சேரமகாராஜன் பிரா
ர்த்தனை செய்துகொண்டான்—எ-று. (அது)

கோதற்றிடனொரு மூலத்திற்பெநா குயிதானுள்ளொடு செனா
ன, பேதக்கொடுபினை மோதித்திழ்விடை பெற்றுகமமறை கற்றார்
குழ், போதப்பரவிவ போதப்பொலிவொடு பொற்பாலினிதுட னுற்
ருளால், வேதச்சிகையெழு நாதச்சுடரயல் வெவிரிநிலகிய வொளி
ர்மன்றம்.

இ-ள். அடியார்கள் குற்றம்கீழ்க் முனைத்தெழுந்த ஆதிகர்த்தா
வாகிய மூலஸ்தான் மகாலிங்கத்தின் சந்திரன் துதிக்கெதிர்புன்று வி
ருப்பத்தொடும் தாதத்திரஞ்செய்து அற்பமாகிய அநேக தீயவினைக
ளை நாசமாக்கி விளங்குகின்ற சண்டேஸ்வரன் னன்கி விடைபெற்
கொண்டு வேதாகமங்கள் படித்துணர்ந்த சிவயோகிகள் குழந்து
டபதேசித்த சிவஞானத்தோடு சிதாசாமாசி பாகாசிக்குத்திருசகிற்
மம்பலத்துக் கெதிராக் தினிர வலங்காரத்துடனே சபாபதிப்பிரிய
னென்னும் சேரமகாராஜன் வந்தான்—எ-று. (அது)

இருருங்குமமுழை யொருபெண்கொடியுட னொருவன்றிரு டெமெ
திராண, மருவுமபுலனொடு கரணத்தலைகெட வளரும்புளகமோ டிட
ல்கம்பித், தருகுஞ்செயல்பெற வுளமுஞ்செயலற வுறையுஞ்சிறித்த
வரமாறு, வருள்கொண்டருவினி... னறா வசையாறு... பா
வசமாறு.

இ-ள். குங்கும களபமணிந்த இரணமன்னங்களையும் வல்லிக்
கொடி பான் இடையினையுமுடைய சிவதாட வுத்தரியுடன் ஆன
சுதி

ஐஞ்சேடியாசிரியவிருத்தம்.

தகடனஞ்செய்யு அம்பலவாணமூர்த்தியைத் தரி. னஞ்செய்த வுட்
வ ஐம்புலாதிகளையும் மனம்-புத்தி-சித்தம்-அகங்காரமென்னும் அந்
தக்கரண கான்கையும்மறந்து மயிர்க்குச்செறிந்து நடுங்குதல் மனது
ருகி வேறெருசிந்தனையுந் தோன்றாமல் மொழிகுழறி இடைவிடாத
திருவருட்பெற்று இருகண்களினு மண்ணந்தகீர் அருவிபோற் பெருக
அசைவில்லாத சிவபக்தி பாவசமாயிடுன் சபாபதிப்பிரியனென்னுந்
சேரமகாராஜன்—எ-று. (60)

ஆறம்பகைபுரி யஞ்சங்கொடுவினையருகாமனமுத லொருநூலுஞ்
சேறம்பெரியவர் தேறம்பரபத சிந்தாமணிக்கெ றந்தாயவெண்ணி.
ம்பொதி யாறம்புனைசடை சிமலாகமரு ளமலாவென், ாறம்பரிவு
ட னுவுக்குவறிட வுளமுங்கனிகொள் ளுரைசெய்தான்.

இ-ள். பகையுண்டாகும் காமக்குரோதாதி அந்தரங்கசத்தரு
வாக விருக்கிற ஆறையும் திவினையழியாக மனதைச்செலுத்துமஐம்
புலன்களையும் அநேகவிதமாய் சினைக்கும் அந்தக்கரண கான்களையும்
வென்ற தபோதனாகள் தியாகக்கும மேனமைப்பாருத்திய பதங்க
ளும் சிந்தாமணியினைய அடியார்கள் வேண்டியவா ங்களைக்கொடுக்கு
மென் தந்தையே விழியுணர்ந்த திருமேனியையுங் கங்கையையுஞ்சு
ந்திரனையுஞ் சண்டியிறமறித்து அனைவரையும் பரிசுத்தமாக்கும் இரு
பத்தெட்டாகமங்கனையுந் திருவாய்மலர்ந்தருளிய சிம்மலானெயென்
று மிகுந்த பக்தியுடன் நாவான்று குற்ற மனக்களிப்புடன் விண்ண
ப்பஞ் செய்யத்தொடங்கினான்—எ-று. (61)

என்பால்வினைகெட நிற்பாலருள்பெற விதைவா வருளென வறை
யாகின், தன்பாவடிக்வுள மகிழ்க்காதனை வருளாலொருபடி விஷை
கொள்ளாய், பொன்பாள்வினீர்தரு நன்காரொளிர்மனே புக்காவிரி
லுமிக்காருண், டென்பாரிலெபெறு மின்பார்கதியுள விதுவென்றுவா
செய யார்வல்லார்.

இ-ள். அடியேனைப்பற்றிய திவினையகலவும் தேவாருடைய அ
ருக்கம்பெறவும் கட்டினாயிட் டருளவேண்டிய கர்த்தனெயென்று
விண்ணப்பஞ்செய்து பக்தியினால் மிகச்சத்தேவரித்து அருப்பத்தி
டர் சிவனருட்பெற்று வணங்கி வாழ்த்திச் சந்திவிட்டுநீங்க மன
தெழாமல் வெகுநேரமறின்று ண்டேஸ்வரிடத்தில் விடைபெற்று
க்கொண்டு மனகமயமாய் மே மண்டலத்தையாளவி வாய் கும்அ
ண்மீனென சேரமகாராஜன் போய்ச் சேர்ந்தான் இவனிலுமி, தந்தவ
ழுவும் சீபாகபாக்கியழம் உடையவர்கள் உண்டென்று எவர்களை
ல்ல வல்லவர்கள்—எ-று. (62)

தச்சேரலர் மன்னவன்நன்மையி திப்பான்
மிக்காவல னேவலால்வினாவின் குழத்
தொக்கபொற்கமை யெடுத்தனைதுச்சகன் றுணு
திக்கெலாம்புழ தில்லையம்பதியிடைச் சோந்தான்.

இ-ள். மகா சிவபக்திபரானுபய சபாபதிப்பிரிய சேரமகாராஜன்
சரித்திரம் இப்படியிருக்க அந்த ராஜாவின் ஆக்கினையின்படிக்காவற்
காரர்கள் பத்திரமாய் சுற்றிக்கொண்டெவந்து திக்குக னெல்லாந்துதிக்க
கும் மசுமையுடைய சிதம்பரதலத் தெல்லக்குள்ளாகத் தநிகச்
சீபாபதிம் துச்சகனைக்கொண்டெவந்து சேரத்தார்கள்—எ-று. (63)

படியிலாதவப் பார்த்திபனேவிலோர் சலையைக்
கடிதுவாங்கினர் நற்றங்கணத்தினப் பதியிற்
கொடியவெப்புநோய் வருகெறிக்கோடலான் வருந்தி
முடிவிலாவினை முடிந்திடவாருரிர் முடிந்தான்.

இ-ள். குற்றமற்ற சேரமகாராஜன் பொக்கிஷக்காவற்சார்த்தங்க
ச்சுமையைச் சிக்கிரத்தில் வாங்கிவைத்துக்கொண்டு துச்சகனைக்காவ
லினின்றும் நீக்கிவிட்டமையால் வழிகடையிற் சரணியாகியவனும்அ
வதிப்பட்டு வந்ததினாலும்சிதம்பரபட்டணத்தில் துரிடத்திற்சேர்ந்து
உடனே திராவிடிகள் யாது மகலத்தக்கதரக நேயமிருத்து ஆருயி
ரிழந்தான்—எ-று. (64)

கற்பகாடக மலர்மழைநா ளுளர் பொழி
பொற்பராகமோ டரமபையர்வார்ப் புழ
விற்பராகிய விமானமேல் வினவகியங் கவனிஞ்
சிற்பரானந்த ரடையுமச்சிவபத மடைந்தான்.

இ-ள். கற்பகமுதலாகிய ஐந்தருக்களின் மலர்களை மாரிபோற்
றவர்கள்வொழிய அநிக் சவுந்தரியமுடைய ஆரம்பைணர்வகிமுதலா
ன அநேகத் தேவகுணிகையர்கள் சங்கீதங்கள்பாடி ஆடல்புரிபச் சூரி
யப்பரகாசம்போன்ற தீவிய விமானத்தில் அழகியவடிவமாய்விடுக்கொ
ண்டு துச்சகன் ஞானானந்தம்பெற்ற சிவயோகிகள் அடையும் உ
வாகிய சிவபதியையச் சேர்ந்தான்—எ-று. (65)

ஆகியாக னுடைக்கண்டி. னேனங்
கோதிலாப்பதி யதனிடத்துஞ்சொற் குறியாய்
பாதம்மி துச்சகன்முத்தியிற் படர்ந்தா
ன்துச் சதியஞ் சத்தியமிசைக்குமா நெவனே.

மயசு

சிதம்பரபுராணம்.

துச்சகச்சருக்கம். 61 மயசு

இ-ள். ஆதிதர்த்தாவாகிய பாமசிவத்தின் ஆனந்த நடனத்தைத் தரிசனஞ் செய்யாமலிருந்தும் பரிசுத்தமாகிய சிதம்பரதலத் தெல்லுக்குள் இறக்கும்படி நேரிட்டமையால் அவ்வில்லாத பாதகங்களைச் செய்த துச்சகன் மோட்சத்தைச் சேர்ந்தான் இது சத்தியம் சத்தியம் இத்தக தலமகிமைபை எவர்களுளஞ் சொல்லமுடியாது—எ-று. (1)

அண்ணலாடலைக் கண்டவராவது முத்தி
யெண்ணில்கோடிய நிறத்துடன்பெற்றவர் விண்ணு
மண்ணுராமு மரணம்பெறும்பரு மெந்தக்
கண்ணுமாய்ந்தவெவ் ஐயிருந்ததெய்தைத் திடமால்.

இ-ள். அம்பலவாண மூர்த்தியின் ஆனந்த தாண்டவத்தினைத் தரிசனஞ் செய்யாமலிருந்தாலும் அவ்வெல்லுக்குள் இறந்து சிவத்தைய அடைந்தவர்கள் அந்தக்கோடி ஜீவராசிகளாண்டு அத்தலத்தினுள் ஆகாயத்திலும், பூமியிலும், ஜலத்திலும், மாங்குளிலும், புதருகளிலும், மற்றும் மெத்தவிடங்களிலும், இறந்த எந்த ஜீவராசிகளும் கன்மையற்றுச் சிவபதவியை யடைபும—எ-று. (கூஎ)

பொருவினாவப் புணரியித்புணரொடுநிலை
பொருவெவறமன்கொணர்ந் தணிதிலிழையெல்லையோர் மரத்தின்
மருவியக்கவய மொன்றுணமார்த்தவய வயிர்போய்க்
கருதரும்பெரு முத்தியைப்பெற்றதக் கலத்தலம்.

இ-ள். அலைகளினுள் மிருத்த ஒவியுண்டாகிய சமுத்திரத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த ஓர் மீனைப் பருந்து கொத்திக்கொண்டு வந்து அலைக்காரம்பெற்ற சிதம்பரதலத்தெல்லையுள் ஓர் மரத்தினுள் தங்குமாறு அம்மீனைக்கொத்தித் திண்ணையில் அப்பாண உயிரிங்கி யாவருக்குங் விடைப்பதற்கரிய சிவ தவியை உடனே யடைந்தது—எ-று. (கூஉ)

மதுபோலவிவ் வெல்லையினம்மீனின்
பூதலந்தவி விறந்துமுன்னற்கு புருந்தோ
ரோடுளெண்ணில ராதலாலாடல்நண் ணுமற்ற
சாதலத்தலத் தெய்கினுமுத்திச் சிதம்பரம்.

இ-ள். இம்மீனைப்போல் தில்லவனத் தெல்லுக்குள் இருக்கும் மரமும் தண்ணீர் மயம பூமிவைகளிலிறந்த ஜீவகோடிகள்கள் மையாகிய மோட்சத்தை அடைவதனைச் சொல்லவேண்டுமென்றால் கணக்கில்லையாதெய்தினை அம்பலவாண மூர்த்தியினது தாண்டவ நடனத்தினைத் தரிசனஞ் செய்தவர்களுக்கு மல்லாமல் தரிசனஞ் செய்த மல் அத்தலத்தில் இறந்தவர்களுக்கும் மேலாகிய சிவபதவி உட்கும் இது சத்தியம்—எ-று. (கூஉ)

பொதுவினாடலைக் காணிலப் புரத்திடையாயிற்
கதியடைந்திடக் கண்டனங் கடற்றலத்தெத்தப
பதியினும்பெரி திப்பதி பகர்விராட்டிருட
னிதயபங்கய மீதென விருக்கிசைத்தலினால்.

இ-ள். இருச்சிறந்தபுத்தியில் அம்பலவாணமூர்த்தியின் திருநடனத்தைத் தரிசனஞ் செய்தாலும் அவ்வெல்லுக்குள் இறந்தாலும் சிவபதவியை யடையக்கண்டோம் இவ்வதிசயங்களினால் கடல்கூழ்ந்த உலகங்கவிரிருக்கும் சகலதலங்களிலும் சிதம்பரதலமேயதிகம் அகெப்படியென்றால் விராட்டிருட னிதயாரவிர்த்தலம் சிதம்பரமென்றும் இருக்குவேதஞ் சொல்லுகிறபடியினால் அத்தலமே உத்தமத் தீர்த்தம் உத்தமம்—எ-று. (கூ0)

கவையிகத்தமா மகிட்டுயைக் கருத்துறினமற்றை
யவையவங்களு நின்னல காயிலுமணியா
கவையடுந்துயர் கருத்துறி னவிலவையவங்க
ளெவையுமெய்வணி பெய்தினு மிலகுமோலிலகா.

இ-ள். கவலையென்னுந் துக்கத்தைப்போக்கி மனதில் மகாசுந்தோஷத்தைப்பொருத்தி மற்ற அவையவாதிகளில் ஆபரணங்களை அலங்கரித்துக்கொள்ளாவிடனும் அலங்கரித்துக் கொண்டதாகவே விளங்கும் மனதில் விபாகுலமும் துக்கமும் பொருத்திக் கரகரணி அலையவங்களில் அநேகவாபரணங்க ளணிந்திருந்தாலும் அவைகள் பிரகாசிக்குமோ பிரகாசிக்கமாட்டாது—எ-று. (கூ0)

இன்னகென்னமன் நிறகொளும் பூசையாலெந்த
நன்னெடுமப்பதி பூசையு நடந்ததீயாகும்
பொன்னினம்பல வாணாச்சு பூசையினேலைப்
பன்னெடுமப்பதி பூசையாற பயன்கள்வேறென்னே.

இ-ள். இவ்வகையாக் கனகசபையில் அம்பலவாணமூர்த்திக்குப் பூசைநடத்திவந்தால் மற்ற கன்மையாகிய சகல தலங்களையும் பூசித்ததேயாகும் பொன்னம்பலத்தில் சிதம்பரேஸ்வரமூர்த்திக்குப் பூசைநடத்தாமல் இதரதலங்களுக்குப் பூசைநடத்தால் அதனும் பலனில்லை—எ-று. (கூ2)

பொருவினாள்ளமோ டுநியே கண்முத்தரபலங்க
ருருவமாதிய விடயங்க ளுடையோருமாவனரா
கருணமவ்வுளம் புலத்தொலை கடந்திடாதெனினு
மருவுதுங் பெருள் பணந்தா வல்லதேயதுபோல்.

இ-ள். மனம்பொருந்தாமலிருந்தால் கண்-நாது-நாசி-நா-மெய் முதலிய இந்தியங்கள் உருவமுதலியவைகளை அறியுமா அறியமாட்டாது விடையங்களை கடக்காவிடும் அதனால்வரும் இன்பதுன்பங்களை இன்னதென்றறிந்து அதுபவிக்கின்ற சமர்த்து அவ்வள்ளத்துக்கிருப்பதுபோல்—எ-று. (க0க)

வாணலந்திசு மும்பல் வாணனை சென்று
காணலன்றியெத் தலங்களைக் காணினும்பயனை
சேனிலங்குமச் சிதம்பரத் திருநடங்கண்டா
லாணவப்பெரும் பகையறுத் தருளடைந்திடலாம்.

இ-ள். சகல வளப்பங்களும் பிரகாசிக்குஞ் சிதம்பரதலத்திறகு ப்போய்ச் சபாபதியைத் தரிசனஞ்செய்யாமல் மற்ற தலங்களுக்கெல்லாம்போய்த் தரிசனஞ்செய்தால் வென்னபலன்வரும் ஆகையினால் ஞானகாசஞ்சொருபமாகிய திருச்சிற, ம்பலத்தில் ஆனந்தநடனத்தைத் தரிசனஞ்செய்தால் நானென்னும் ஆணவமுற்றலாகிய பகையர்களை காசஞ்செய்து சிவத்தினது திருவருளைப்பெறலாம்—எ-று. (க0ச)

சொற்றினைதேற கருதிநா யகலிடங்கொண்ட
நற்றலங்களா லாவதென் னென்னினுன்மறைகண்
முற்றுநாடருஞ் சிதம்பர மூர்த்திபைக்கண்டாம்
முற்றவத்தலக் காடிகளே துவாமுணரின.

இ-ள். இப்படி சொல்லப்பட்டதனால் வேதங்களுக்குக் கர்த்தனாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் உத்தமமானதலங்களைத் தரிசனங்கள் செய்ததனால் ஆகின்ற நானென்னென்று வேதங்கள் முடிதும் அறிவதற்காகிய அம்பலவாணமூர்த்திபைத் தரிசனஞ் செய்வதற்குக் கூடுதலசெய்யவேண்டிய நற்றலங்களின் தரிசனை சொல்லியிடத்து—எ-று. (க0இ)

ஆகியப்பலங் காண்டலோ ரருத்தலங்காணற்
கேதுவாகுமோ விமையவ ரொண்ணிலாமூர்த்தி
பேதமுள்ளன வாணவப் பெரும்பிணக்கறுத்தோர்
போதநாடிய பரசிவப் பெரலிவையொப்பாமோ.

இ-ள். ஆதிகாலமாகுஞ் திருச்சிறம்பலத்தைத் தரிசனஞ் செய்தால் வேறொரு மேலாகிய தலமிருக்கிறதென்று விவேகபிஞ்ஞல் எண்ணி அத்தலத்தைத் தரிசனம் காணாமாமோவென்றால் ஆகிய அநெப்படி எனில் ஒரு பாமசிவனை விவகித்தொருபாய அநேக தலங்களில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற மூர்த்தியைப்போய்த் தரிசனஞ்

செய்தாலும் ஆணவகாமிய மாயையென்னும் மும்மலங்களையும் வென்றவர்கள் சிவயோசத்தினால் இதயாரவிந்தத்தில் நிஷ்கட பரசிவரூபமாகிய ஞானகாச தரிசனைக்குச் சமானமாகாது—எ-று. (க0சு)

ஆயபோலருட் சைவநற் றலங்களினழியாத்
தூயவீப்பதி தூயது சுருதியாற்றவத்தான்
மேயசெய்கையுள் எவற்றினால் விளங்கியபொதுவி
னேயநாடகங் காண்டறகு முயல்வதேயியல்பாம்.

இ-ள். அப்படிபோல அடியார்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கொடுக்கும் அநேக சிவஸ்தலங்களுக்குள் எக்காலமுமீயிகவும் பரிசுத்தமாகி அழியாதிருக்கும் இந்தச் சிதம்பரதலமேயாதலால் வேதங்கலினாலும் மகாதபங்களினாலும் நன்னம்பொருந்திய உத்தம நடத்தைகளினாலும் பிரகாசிக்கின்ற கனகசபையில் ஆனந்த நடனம்புரியும் அம்பலவாணமூர்த்திபைத் தரிசனஞ்செய்ய ஆசைகொண்டு முயற்சி செய்வதே மாநிடதேக மெடுத்ததற்குப் பலன்—எ-று. (க0ஊ)

எந்தகல்லினைத் தவங்களு மித்தலங்காணும்
பத்தவயுள் முளதென்றிற் பயன்பெறுமியேயென்
முத்துமப்பய விலையனை புலன்முரண்முருக்குஞ்
சிந்தைமாதவ வின்னமுஞ் செப்புலன் கேண்மோ.

இ-ள். எவ்விதப் புண்ணியங்களைச் செய்தாலும் எவ்விதவினங்களைச் செய்தாலும் சிதம்பரதரிசனங் கிடைக்கவேண்டுமென்று ஆசைகொண்டு செய்தாற்றாள் செய்தபுண்ணியங்களும் தபங்களும் சித்தியாகிப் பலனைக்கொடுக்கும் சிதம்பரதரிசனஞ்செய்து ஆசையில்லாவிடில் செய்புண்ணியங்களும் தபங்களும் சித்தியாகமாட்டாது பலனாகுகொடாது ஆகலால் ஐயபுலாதிகளைத் தீவினைவழியாகச் செலுத்தாமற் சிவசம்பந்தமாகச் செலுத்தும் நனதையுடைய சமியினியகவாடே இன்னஞ் சிதம்பரமகிமைபயச சொல்லுகிறோம் கேள்வென்று செய்வியாசர் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (க0ஊ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

இத்தல மமர்த்துமன்று விரும்பதங் காணமுத்தி
சத்திய மென்னுதையஞ் சார்த்துவே ரோர்தலத்தின்
மெய்த்தவம் புரிந்துமாய்க்கோர் உட்டின்ப மெய்தலம்
நித்தவம் பலத்துள்ளானே கிண்மெய் கையினுலமமா.

இ-ள். இந்தச் சிதம்பரதலத்தில் வாயிருந்து திருச்சிறம்பலத்தில் எப்போதும் ஆனந்தத்தாண்டல் புரியும் அம்பலவாணமூர்த்தியைப்

ரத்தியினது இரண்டு பாதாவித்தங்குகளையும் தரிசனஞ்செய்ததினால் முத்தியாகிய சிவபதவியை யடைவலாமென்று வேதாகமங்களில் நிச்சயமாகச் சொல்லக்கேட்டபிற்புறம் சந்தேகமாகவெண்ணி மற்றொரு தலங்களுக்குப்போய் வாசமாயிருந்து மேலாகிய புண்ணியங்களும்தபங்களும் செய்துகொண்டிருந்து இறப்பார்களாயின் இன்பவிடாகிய சிவநதியைப் பெறமாட்டார் அதனென்றால் சிதம்பரமடுமையைச் சந்தேகமாகவெண்ணி வேறொரு தலத்திற்குப் போயினமையால் நித்யமாகிய சிதம்பரேசமூர்த்தியை ிந்தைசெய்ததாகும். ()

இருடரு போவத்தை யிறுதியி விகயத்தன்னிற்
கருவிசை னொடுங்குமாபோற் கருகிய பதிகளையாவும்
பொருவரும் புண்டரீக புரத்திடை யொடுங்குமீச
னுருவமா மிதுவெஞ்ஞான்று மொடுங்குறு துண்மையாமால்.

இ-ள். விவேகம் ஒழிந்த விபாதிமேற்கொண்டு செனிமுதலிய பஞ்சேந்திரியங்கள் சத்தாதிவிடயங்களை அறிவதற்கில்லாமல் அஞ்ஞானத்தினால் மயக்கமாகிய இருள்வந்தித்தவேனியில் தத்வாதிகளெல்லாம் இதயத்திலொடுங்குவதுபோல் நினைக்குத் தலங்களையாவும் ஒப்புமையிலலாத விபாதிபுருட னிதயகமலமாய சிதம்பரத்திலொடுக்கமாயிருக்கும் பரமசிவசொரூபமாகிய சிதம்பரதலமோ வெக்காலத்திலும் அழியாமற் பிரகாசிக்கும் இதுசத்தியம்—எ-று. (கக௦)

எப்பதி களிமுள்ள விதைபருண் மூர்த்தியாவுந்
செப்பருஞ் சிதம்பரத்துட் டிருவதத் யாமத்தன்னி
லொப்புற வடைதலானா லுணாக்குமெக் காலத்துள்ளு
மப்பெருங் காலசேவை யதிகவுத் தம்மாண்மே.

இ-ள். எத்தலங்களிலும் எழுந்தருளாநிருக்கின்ற மூர்த்திகளெல்லாம் வேதாகமங்களால் ஁ல்லாதற்கரிதாகிய சிதம்பரதலத்தில் இராத்திரி அர்த்தயாமத்தில் வந்தொடுங்குமென்று சகலகாலத்துஞ் சொல்லுவதினால் மற்ற புண்ணியகாலங்களில் தரிசனஞ்செய்வதினால் அர்த்தயாமதரிசனையே சிதம்பரத்தில் மகாவுத்தமம்—எ-று. (கக௧)

ஐவகைத் தொழிலுக்கெற்ற வைவகைக் கடவுளெல்லாந்
தொய்வத் வடிவமான சிவபரன் வடிவதாகு
மெய்வளர் தில்லையல்லி விடாமலங் குறைகின்றானெஞ்
வவநாயகனொ ருலோர தலங்கண்மற்றதினவேறுண்டோ.

இ-ள். சிருஷ்டி-திருச்சங்காரம்-திரோபவம்-அதுக்கமென்னும் ஐவதாழிவுக்குள் அநிகளாகிய பிரமன்-விஷ்ணு-உருத்திரன்-மகேஸ்வரன்-சதாசிவன் முதலிய விவரங்களுள் எத்தனைய பரசிவரு

பரமசிவ அதிகமேன்மைபெற்று விளங்கும் சிதம்பரதலத்தில் இறந்தாலும் தரிசனஞ்செய்தாலும் ஜீவகோடிகளைச் சிவரூப மாக்கும் பொருட்டாகச் சபாபதி எப்போதும் ஆனந்தநடனஞ் செய்துகொண்டிருக்கிற படியினால் சிதம்பரதலத்துக்கு வேறே ஒருதலத்தையுஞ் சமானமாகச் சொல்லப்படாது—எ-று. (கக௨)

மாலயன் முதலாயுள்ள வானவர் குழுவுக்கெல்லா
மேலவன் புராரியென்று விரித்திடுஞ் சுருதியாவுந்
தாலமேற் தலங்களிந்தத் தலத்தினுக் கொவ்வாதென்றென்
றேவிடு மந்தவேத முணாக்கலாக் தகைமையென்றால்.

இ-ள். விஷ்ணு பிரமன்முதலிய தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவன் சிவனெயென்று என்னுவேதங்களும் விரிவாகச்சொல்லி முறை யிடும் அவ்வேதங்கள் பூமண்டலத்திலுண்டாகிய சிவதலங்களுக்கெல்லாம் மேலாகியது இச்சிதம்பரதலமேயென்று நிச்சயமாகச்சொல்லதினால் இதற்குச் சமானமான தலமில்லை—எ-று. (கக௩)

அதிகொப் பானதேவ ரான்றளக்கில்லைதில்லை
முதுபதி தனக்குமிந்த முறைமைவா னோனாவேணி
மதியவற் கொப்பென்றுள்ளு மனத்தோ பதிகொந்தப்
பதியுயிப் பதிக்கொப்பென்னும் பதகரும் பதிகாவார்.

இ-ள். பரமசிவனுக்கு மேலாகியும் ஒப்பாகியுமிருக்கிற தேவர்களில்லை அதுபோல் முதுமையான சிதம்பரதலத்துக்கு மேலாகியும் ஒப்பாகியும் இருக்கிற தலங்களில்லை சத்தினைச் சடையிலணிந்த பரமசிவனுக்கு ஒப்பென்று மனதில் வேறொரு செய்வங்களை நினைக்கின்றவனே பாதகன் எனத் தலத்தையாகிலும் இந்தச் சிதம்பரதலத்துக்கிணையாக மனத்திலுன்னினால் அப்பாதகனிலும் மகாபதிதனாவான்—எ-று. (கக௪)

ஒதுபன் னெய்யுள்வேக வொழுக்கமே ஈயர்ச்சிமுத்தி
சாதனம் பலவுட்பூதி சாதனந் தலைமைவெற்பின்
மாதொரு பாகற்கேற்க வழிபடும் பூசைதன்னு
ளாதா மவன்றனன்பர்க் கன்பினி லனிக்கும்பூசை.

இ-ள். அநேக சாத்திரங்களில்சொல்லுந் ஆசாரங்களைவிடவே தத்திற்சொல்லும் ஆசாரமே உத்தமம் மோட சாதகமாகிய அநேக வித சாதுனத்திலும் விபூதியே முதற்காரணமாகிய மோட்சமே பாவதாராஜகுமாரியாகிய பார்வதிதேவி வாமபாகத்தில்விளங்கும் பரமசிவனைச் சகலவுபசாரத்துடன் பூசைசெய்திலும் பரமசிவத்தடிக்கை

யார்கள் சந்தோஷமடையப் பத்தியுடன் பூசிப்பதே உத்தமமான பூசை—எ-று. (ககடு)

வேதமந் திரத்துட்போத மிகுஞ்சுத வருத்திரம்பே
ராதிகம் திரத்தினுடி மஞ்செழுத் ததிகமென்று
மேதமி லறங்களைதி யிந்திடும் விரதத்தன்னிற்
தீதான் முதலோர்பேணுஞ் சிவார்ச்சனை பெரியதாகும்.

இ-ள். வேதங்களில்சொல்லு மந்திரங்களுக்கெல்லாம் உத்தமமாகியது உருத்திரமந்திரம் உருத்திரமந்திர நாமங்களுக்குள் கதிராக் கமாகவிளங்கும் பஞ்சாட்சரமே உத்தமமாகியமந்திரம் தானதரும்ங்களினும் பனவிரதங்களினு மேலாகியது விஷ்ணுமுதலிய தேவர்கள் யாவரும் ஆவலோடுசெய்யும் சிவபூசை அதைச்செய்வதே உத்தமம்—எ-று. (ககசு)

வருணமெண் ணிலவுள்வேத மறையவ ருயர்த்தோர்ந்தி
யருளுமாச் சிரமத்தன்னுட் டிறத்தலா திகான்பு
பெருகிய வரத்திற்கொல்லைப் போறம் டெ டுதான்ருத்
தருபவ ரவருட்டக்க தேசிகர் தலைவராவர்.

இ-ள். அகே ஜாதிபேதங்களுக்கெல்லாம் வைதீகப் பிராமண நேயதிகம் ஆச்சிரமங்களுக் கெல்லாம் ஞானதீதியையுணருஞ் சன்னியாசமேயதிகம் தருமங்களுக்கெல்லாம் அன்போடும் இரக்கத்தோடும் ஜீவவதை செய்யாமலிருப்பதே யதிகம் நன்மையைத்தருகிற தருமஞ் செய்கிறவர்களிடம் ஞானோபதேசஞ்செய்கின்ற குருவேஅதி கம்—எ-று. (ககஈ)

பற்பல ஞானத்தன்னுட் பரசிவ ஞானமேலாம்
பொற்புது மிவைகளைப்பலப் புடவிமேற் பதிகடம்முத்
கம்பனை யில்லாஞானக் கனமென் றிருக்கோலிட்ட
வற்புதங் கொண்டதில்லை யம்பல மதிகமன்றே.

இ-ள். பற்பலவித ஞானங்களுக்கெல்லாம் மேன்மைபொருத்திய சிவஞானமேயதிகம் பொறுமைதங்கிய விவைகளைப்போல் பூமன் டலத்திலிளங்குந் தலங்களுக்குள் வேதங்களெல்லா முறையிடும் மகிமையை யுடைய க ரகசையதிகம் அப்பொன்னம்பலத்திலிடும் அம்பலவாணமூர்த்திக்கு விருப்பாகிய சிதம்பரமே யதிகம்—எ-று.

புகழுறும் புன் டரீக புரத்தினுக் கெத்தான்று
நிகரதி கங்கள் லிலை நிகரதி கங்கள் லாகப்

பரம்பல துடனோவார்த்தை பகர்த்தவன் பாவியேதஞ்
சகலமு முணர்ந்துத்தேறான் தன்மத்தைத் தனையனலென்.

இ-ள். சகலவேதங்களும் புகழும் விராட்புருட் னிதய்கமறைந் திய சிதம்பரத்திற்கொப்பாகிய தலமும் அதிகமாகிய தலமும்இல்லை அப்படியிருக்க சமமும் அதிகமும் வேறென்றுண்டென்று சொல்லுகின்றவன் மஹாபாவி அப்பாவியோடு ஓர்வார்த்தை சொன்னவ னும் அவனினும்பாவி அவன் வேதங்களையெவ்வாம் படித்துணர்ந்தா லும் தெளிந்த அறிவில்லாதவனேயாம் அன்றியும் அவன் தந்தைக்குப் பிறந்தவனுமல்ல—எ-று. (ககது)

போகமும் வீடுமென்று புனிதனைக் கண்டாலன்றி
யாகுமோ பதிகளிங்ங னாற்றிய வறங்கணித்து
மாகமார் புரிசைத்தில்லை மாநகர் கோக்கியன்பா
லேருதி முனிவமுத்தி டெதிர்த்தவப் போதேயெய்தும்.

இ-ள். திருச்சிற்றம்பலத்திலே சபாபதியைத் தரிசனஞ் செய யாவிடின் போகபாக்கியங்களும் மோட்சமும் கிடைக்கமாட்டாதுஆ கையினால் மற்ற தலங்களிலசெய்யுந் தவங்களைந் தானதருமங்க ளையும் சிறுத்தித் தேவலோகம்வரைக்கும் ஆளாய் மேல்நிலைமா லுங்கள் விளங்கும் மகாமகிமையையுடைய சிதம்பரபுரத்திற்கென்றிப் பத்தியுடன் தீபோய்த் தரிசனஞ்செய்தால் உடனே மேலாகிய சிவபத விக்கிடைக்கும் சயிமினிபகவானே இன்னமு மதன்மகிமையைச்சொ லலுகின்றோமென்றார் வேதவியாசர்—எ-று. (ககஉ)

பத்தியு டியமந்தான முயர்ச்சியும் பழுதொன்றின்றி
முத்தியு முத்திலெகு முழுமுத ருணுகேங்காச்
சத்தியுஞ் சிவமுமான தனிச்சு ராடல்கண்டு
வித்தக வீடுகொண்டி வேறிதற் கையமின்றால்.

இ-ள். அன்பும் நன்மையும் ஆசாரமும் ஆதிக்கியமும் ஒருகால மும் குறைவில்லாமல் மேலாகிய சிவபதியைக்கொடுக்கும் அந்தபரி பூரண சொருபமாகிய பரமசிவனை எப்போதும் தீங்காமல் பராசத்தி யாகிய சிவகாமசுஷந்தரி வாமபாகத்திற் கலந்திடுங்க ளாகருபமாய் ஆனந்த நடனம்புரியும் லீலாவிநோதத்தை வேதாந்த ஞானமறிந்த சமர்த்தனாகிய சயிமினிபகவானே தீ தரிசு ஞ்செய்து கிச்சமாகிய மோட்சத்தைச்சேர்வாய் வேறே இதற்குச் சந்தகமில்லை—எ-று. (ககஃ)

பேறிவை பென்னுதையம் பேதலை தன்னுற்றோர்
மாறிலா கிராமந்தா னின் மாறவு ருத்தைச்சேர்வ

தேறுதி முனிவனென்று செவித்துணை களிப்பவன்பார்
கூற்றான் புராணம்பாவுங் கூறிய கொள்கைமேலோன்.

இ-ள். இந்தச் சிதம்பரதரிசனஞ் செய்வதினால் மேட்ச்ச்சிடை
க்குமென்பதைத் திடமாக நம்பாமல் முன்செய்தபாதகத்தினால் அந்
தில்லாமற் சந்தேகமா யெண்ணினவன் மகா பயங்கரமாகிய துன்ப
த்தைச்செய்கின்ற ரவுரவாதிரகத்தில் அழுந்திப்போவான் ஆகையி
னால் சிதம்பரமகிமையைப் பக்தியாகவும் உறுதியாகவும்கொண்டு
ந் தெவிந்துக் கொள்ளென்று சயிமினிபகவான் இருசெவியென்னும்
வாயினால் சிதம்பரமகிமையென்னுந் தேவாயிரத்ததை பானஞ்செய்
துசந்தோஷிக்க அன்புடன் யாவருங் ரடைத்தேறும்பொருட்டுப் ப
தினென்புராணமும் வருத்துரைத்த வேதவிபாசர் திருவாய்மலர்ந்த
ருனினுரென்று ருதபுராணிகர் நயிமிசாரண்ய வாகிகளாகிய சவுனகா
திமுவிவர்களுக்கு உபதேசித்தார்—எ-று. (௧௨௨)

துச்சகச்சருக்க - முற்றிற்று.

பாயிரம் உட்பட சருக்கம் நான்குக்கு திருவிருத்தம் - ௧௫௬.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

சுருச்சிற்றம்பலம்.

ந - ௧௫௬

நியமச்சருக்கம்.

அறுசேக்கழிசெழிவாசிரியன்ருத்தம்.

சுரந்தொழ விடுபெற்ற துச்சகன் சரித்தத்தன்னில்
விரவிமுன் னறிந்தவாறு விளம்பின மிப்பா லிப்பார்
பாலிய தொல்லைதில்லைப் பதியிடை யுறைவோர்தங்கள்
வரமிகு நியமத்தனை வகுத்துரை செய்யலுற்றும்.

இ-ள். செவியுடனும் னியத்தக்கதாகச் சிவபதவியைப்பெற்ற
துச்சகன் சரித்தத்தில் நாம் முன் னாய்ந்தறிந்தமட்டுஞ் சென்னேம்
இப்பால் இந்த பூமண்டலமெல்லாம் தோத்திரஞ் செய்கின்ற பணு
மையாகி பரகாசிக்கும் சிதம்பரதலத்தில் மிகுந்தவரம்பெற்றுவாசியார்.

யிருப்பவர்கள் நியமத்துடன் நன்மார்க்கமாய் நடத்துக்கொள்ளுகின்
றமுறைமை இப்படியென்று வேதவிபாசர் சயிமினிபகவானுக்குத்
திருவாய்மலர்ந்தபடிக்குச் சூதபுராணிகர் நயிமிசாரண்ய வாகிகளாகிய
சவுனகாதிமுனிவர்களுக்குச் சொல்லத்தொடங்குகிறார்—எ-று. (௧)

சலமகன் முனிவன்கூறச் சயிமினி யிவைகளெல்லாந்
குலமறைப் பொருளேநீதி கொண்டதே சிகரன்பெய்தி
நலமிகு மெவையுமென்று நவீற்றுதல் கடனேயானிங்
கலமுற வுரைத்தாயொன்று மடியனேற் கையமின்றால்.

இ-ள். கோபத்தைசெய்த வாதராயணர்சொல்லச் சயிமினிப
கவான்கேட்டுச் சொல்லுகிறார் தேவரீர் திருவுளம்பற்றிய சிதம்பர
தரிசனஞ்செய்த துன்மதனும் அத்தலத்தில் இறந்த துச்சகனும் சிவ
பதவியைப்பெற்றதும் அத் தலமகிமையையும் தேவரீர் மொழிந்ததி
னால் நான்குவேதங்களில்சொல்லும் பொருளென்றுணர்ந்தேன் நன்
மையைத்தரும் இந்தமகிமை அடியேனுக்கு விருப்பமாக உபதேசிக்க
வேண்டிய கடமையாதலினால் திருவாய்மலர்ந்து தெளிவாகச்சொன்
னமையான் அ, யேன் சந்தேசமின்றித் தெளிந்துக்கொண்டேன். (1)

ஞானதே சிகர்களுண்மை நவீன்றிடி. விதனுக்கைய
மானவர் பதிதராத லத்சய மன்றேதிலை
மானக ருறைத்துவாழ மாசிலா நியமமன்பு
தானுற வருள்செயென்னத் தவமுனி சாற்றலுற்றான்.

இ-ள். ஞானகுருவுளவர் இரகசியப் பாருளைக் கருணையினால்
உபதேசம்செய்தால் அதனை மெய்யொர் மண்ணைமற் சந்தேகப்பட்
டவர்கள் விரதந்தவிர்த்த பதிதராதனறு புதுமையல்ல தில்லையம்ப
லத்தின்கண் தபோதனர்கள் வாஞ்செய்யும் நியமத்தினை பக்திமு
றைமை இவ்வகையென்று தேவரீர் அடியேனுக்கு அநுக்கஞ்செய்ய
வேண்டுமென்று சயிமினிபகவான் கேட்கத் தபோதிதியாகிய வேத
விபாசர் திருவுளம்பற்றுகின்றார்—எ-று. (௧)

யாதொரு தேயத்தன்னி விருப்பவர் தில்லையெய்துங்
காதல்கூர் சியமங்கொண்டு சிவார்ச்சனைக் கடன்கண்முற்றி
மாதவர் மறையோர்க்கேற்ற வந்தனை புரிந்தினைஞ்சி
யாதா மல்கப்போற்றி யவாருள் பெற்ற ின்னர்.

இ-ள். எந்தத்தேசத்தி விருக்கிறவர்களும் சிதம்பரதலத்துக்
குப் போகவேண்டுமென்றெண்ணி மகாநியமத்துடன் சிவபூசைகள்
முடித்துக்கொண்டு சிவயோகிகளுக்கும் பிராமணர்களுக்கும் சந்தோ

ஷம் வரும்படித் தன் செல்வத்திற்குத்தகுந்த உபசாரங்கள்செய்து பணிந்து துதித்து மிகுந்த ஆவலுடன் அடியேன் சிதம்பரதரிசனஞ் செய்யவேண்டுமென்று கொண்டவிதம் நிறைவேற்றத்தக்கதாக நீங்கள் ஆசீர்வதிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து அவர்கள் உத்தரம் பெற்றபின்பு—எ-று.

(ச)

கட்டுறு காமமாதி கட்டற விட்டுவட்டைச்
கிட்டிமற் றியாரிடத்துங் கேண்மைக் கடிசில்கொள்ளா
தட்டதன் சொன்றியென்று மிசைந் தயலார்தங்கையி
னெட்டுணைப் பொருளுங்கொள்ளா திறைபுதும் பரவிபெய்தி.

இ-ள். பற்றிக்கொண்டிருக்கும் அஞ்ஞானமென்னும் காமக்கு
ரோதமுதலாகிய அந்தாங்க சத்துருக்களாவென்று சிதம்பரதலத்துக்
குப்போகின்ற மார்க்கஞ்சேர்ந்து பரிகரணியங்களில் வெறுப்புற்றும்
அன்னியரிடத்தில் அன்னபானாதிகளையாவும் எள்ளளவேனும் இச்சி
யாமல் தான் மேடியபொருளில் போஜனமும் மற்றசெலவுகளுஞ்
செய்துகொண்டு அம்பலவாணமூர்த்தியினை தீர்த்தியைப்புகழ்ந்து
துதித்துக்கொண்டுபோவது—எ-று.

(சு)

சென்றுல கத்துண்மிக்க தில்லையம் பதியினெல்லை
துன்றியங் கற்றையுண்டி துறந்துமுண் டிதமுமெய்தித்
தன்றுணைத் தங்கையாதி சேவிக்குத் தகைமையுண்ட
பொன்றரு புண்டரீகப் பொய்கையைக் கண்டுபோற்றி

இ-ள். நியமத்துடன் சென்று உலகங்களுக்குள் முயற்சிபெற்ற
சிதம்பரதலத்துக் கைக்குள் 'பாயினான்' அன்றையதினம் ஆகா
ங்கொள்ளாமல் உபவாசமாயிருந்து முடியமிதர்க்கிக் கங்கைமுதலிய
மகாபுத்திகளெல்லாம் வந்துபணியும் மகிழ்வையுடைய தங்கநிறத் தீ
மலைபோலவிளங்குஞ் சிவருபமாகிய சிவகங்கையைவணங்கித் தீ
த்திரஞ்செய்தபின்பு—எ-று.

(சு)

அன்புடன் முழுகியேறி யருட்சிவ லோகத்திற்குள்
நென்புகழ்க் கிழவாள்வாழச் செய்யவள செய்தேயங்கம்
பொன்புவி கன்னியன்னம் பகத்துகில் புகன்றதான
மின்பொலி சடையாற்பேணும் விளங்குவே தியார்பானல்கி.

இ-ள். புகழ்-ஈ-ன் சிவதுதி செய்துகொண்டு அச் சிவக
ங்கையிற் தீர்த்தமாடித் கரையேறிச் சிவபூசைமுடித்துக் கருணையோ
டுஞ் சிவலோகத்தில் தனது பிதர்களுக்குச் சிவபதவினைக்கூர்ந்த திரு
தம்பண முதலான துஞ்செய்து மிகுந்த காதலோடும் கொள்ளத் தன்

ஐதானம்-அன்னதானம் - கன்னிகாதானம்- கோதானம்-யஸ்திரதா
னம் இவைமுதலாகிய மகாதானங்களைத் தனக்கியன்றமட்டும் மின்
னற்கொடிபோல் அழகுபெற்ற கடைவையுடைய பரமசிவனை தியா
னித்துச் சிவபூசையும் வேதபாராயணமுஞ் செய்யும் வைதிக பிராக
ணர்களுக்குக்கொடுத்து—எ-று.

(எ)

ஆறுவெம் பகையைதுறி யருடரு மஞ்செழுத்தை
துறுட னெண்காலன்பா னுவன்றபின் மறைகளின்னுந்
தேறருங் கருணைச்சோதித் திகழ்திரு மூலத்தானத்
துறிய கேசமேன்மே லுள்ளிடை வளரவெய்தி.

இ-ள். காமாதிவுட்பகை ஆறையும்போக்கிக் கிருபையுண்டாக்
கும் பஞ்சாஷ்டரத்தை துற்றெட்டு உரு பக்தியுடன் ஜெபஞ்செய்து
பின்னர் பிரதட்சணம்வந்து வேதங்களாலும் இன்னமும் அதன்மகி
மையை அறிதற்குரிய பாஞ்சோதிமயமாய் பிரகாசிக்கும் மூலத்
தான சிவலிங்கத்தினிடத்தில் பக்தியானது மனதில் மிகவும்பொருந்
தச் சந்தித்தாத்திற்குப்போய்—எ-று.

(அ)

சந்தி தன்னின்முக்கால் விதிப்படி தாழ்த்தெழுந்து
பு- ன்னும் வலஞ்செய்தைத்தகற் பெறும்பய னுறையணித்தந்
கின்னபே ருருவஞ்செய்கையிதென விருக்குமோராய்
பொன்னவர் கொன்றைவேணிப் புனிதன்மேன் மகிழ்வுகூர.

இ-ள். மூலத்தான சந்திதானத்தில் மூன்றுவிசை விதிப்படி
பணித்தெழுந்து மின்பு ஐந்துதரம் வலம்ந் து மேலாகிய பாக்கியங்
கிடைக்கத்தக்கதாக வணக்கி விரிபு வாகுகளாய்ங் காணுதற்கரிய
பெரிதாகியவடிவமும் நடத்தையும் இவ்வகைப்பட்டதென்று வேத
ங்களாலு மறிதற்கரிய பொன்னிறமுடைய கொன்றைமாவினையி
னால் அலங்காரம்பெற்ற சடாடவியையுடைய மூலலிங்கத்தினிடத்
தில் பக்தியும் ஆனந்தமும் உண்டாக—எ-று.

(க)

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

கா- னகாபிரய மாகிநிறைந்து கடந்துவிளங்குபெரும்
பூரணஞான சுகோதையகாத புரோசபாதிபகா
லாரணவாரண பேதமனித்த வகண்டிதவண்டருட
னானனமுத னுடரிதாகிய நாதவென்பபாவா.

இ-ள். கிருட்டி-திதி-சங்காரம்- திரௌபவம் - அனுக்கிரகமென்
தும் ஐந்தொழிலுக்கும் வித்தாகியும் சகலருபமாகியும் எங்கும்நிறை
ந்தும் அநிதப்பட்டுப் பிரகாசிக்கும் பெருமையையுடைய அகண்டா

காரமானவனே சிவஞானமும் பேரின்பமும் அடியார்களுக்குண்டாக
தக்கதாக அருட்சாக்குநகர்த்தனே ஸ்ரீவநாயகனே மேலான பாரபா
வஸ்துவே நான்குவேதங்களையும் அபிதாரவதமென்னும் யானையையும்
உடையதாகத்தரித்தவனே அநேக ஸ்வரீபேதங்களாண்டாக்கிய அலச
கிலலாதவனே தேவர்களும் அரிசீமாதிகளுந் கரணுதற்கரிதாகிய
நாதமயமானவனே என்று தேவத்திரயஞ்சொறு—எ. மு. (க0)

பூதலமாடைக ளாடைகளோடைகள் பூண்மலூட்டங்கடவுட்
டாதிபர்கேதன முத்தனிசந்திர சாமரயின்னமிர்க்
தீதமுமாமணி நூபம்விடாநொளிர் தீபமொரன்னைபோ
லோதியயானைபு மேதமனும்படி யுள்ளமகிழ்ந்துதவி.

இ-ள். நன்மையைத்தரும் நெல்-நரும்பு-வாழை முதலியவைக
ளுள்ள கிலங்கள் நிரளியங்கள் நல்லவஸ்திநங்கள் தாமரை செங்கழு
நீர் அலருந் தடாகங்கள் கிடமுதலிய ஆபரணங்கள் தேவதனிகை
யர்கள் முத்துக்குடைகள் சாமரைகள் அமுதவையோடுங்கூடிய பத்
ர்த்தங்கள் பணியாரவகைகளுடன் அன்னராகிகள் ஐராயைத்தரும்
மணிகள் சாமரோணிதூபங்கள் எந்நேரமும் பிரகாசிக்குங்கனைய
மாகிய தீபங்களும்கூட தினதினாகளுந் தொலையத்தக்கதாக மனர்களி
ப்புடன் ஆலயத்துக் கீமர்த்திக்கொடுத்தா--எ-று. (தக)

தண்ணீரிகூடும் வானஞ்ஞாந்தரி சந்தியிழப்பணிவுற்
மெண்ணியவினன்ன நல்விழைந்தக விற்பினையிஸ்ஸெயெனிற்
கண்ணியவனுபவள வாயிற்றுஞ்சு கணிக்கவளித்தருள்க
மண்ணலையன்பு வளவின்னரன்பர லாகவான்பர்களுள்.

இ-ள். குளிர்ச்சிபொருந்திய கருணையைப்பொழியும் பர்வதார
இருமாரியாகிய சிவகாமசவுந்தரி சந்திதானத்தில் வணங்கி முற்செர
ணன உபசாரப்பொருள்களை பக்தியுடன் கொடுத்தது தோத்திரங்கூர்
யங்ககடவுறு இவ்வகையளிக்கச் சக்தியில்லையே ஸ்தனக் கியன்யவணா
யில் தினைத்துளிையேனும் மனக்களிப்போடுங் காணிக்கைக் கொடுத்த
துச் சிருபராமசம்பொழியும் கர்த்தனாகிய சபாபதியைப் பித் துச்சி
யுடன் விருப்பமாகத் தொழுதவர்களை சிவபக்தர்கள் இவ் வகைத்
யில்லாதவர்கள் சிவனடியார் எனல்ல--எ-று. (கஉ)

யாது நிலாடுனி லிலைமலாரிது மிட்டுவண்ங்குதலே
நீதிபலாடுநீதிநீதிசொர்க்கைப்பொரு ணேர்படலொன்றில்
லாதிதனாலேய மிதினைஞாய அந்நியவன்நியவன்
போதருசென்ற மலாதிபெடுத்தபல் போக ன்மாட்டனே.

இ-ள். யாதொருபொருளுங் கையிலில்லையாயின் உத்திரபுட்ட
களாயினுஞ் சிவசங்கிதியிற் கொடுத்துப் பணிய வேண்டியதே கருமம்
அதல்லாமலும் கண்மார்ச்சத்துடன் தோடியபொருள் சிவனுக்கும் பிரி
தியாகையால் அநீதியாய்த் தேடிய திரவியஞ் சிவனுக்கு யோக்கியமல்
லமேலும் யாதொருபொருளி லெவ்வளவாயினுந் தன்னை வில்லாம
ல் சிவாஸயத்துக்குப் போகிறது விதியல்ல ஆயினும் இன்னுமொருவி
தஞ் சொல்லுகிறோம் ஆதிகர்த்தாவி னுடைய ஆஸயத்திற் பாமசிவன
னினித்துகழித்த நிர்மாலீய முதலியவைகளையும் மந்தமுள்ள அசுத்தங்
களையும் நீக்கிச் சுத்திசெய்துகொண்டிருப்பது கடமை—௭-து. (கஉ)

சுதயிலாரெனின் முன்பரிசாரக ரிதையமகிழ்த்திடநன்
தோதிவணக்கவ லாதுவணிக்தெழ லொழிவதுவேகருமம்
வேதமுழிப்பது. நிச்சயமரக வினம்பிபதப்பதயே
பாதிசெயிம்பதி பண்ணல்ததற்கொழு மன்பினரன்வர்களால்.

இ-ள். இவ்வகைக்கும் இல்லாமற் போயினும் சிவ சக்தியிற் பணிவிடைகள் செய்துகொண்டிருக்கும் அடியார்கள் தமனதுசந்தோஷிக்க நன்மையாகிய உபசாரங்கள் சொல்லிக் கிதித்திப் பணிய வேண்டி -தே முறைமை அப்படி உவாமல் வினாகப்போய்த்தெண்டனிட்டுமெழு வதை விட்டுவிடுவதே காரியமென்று காண்க வேதங்களும் உண்மையாகச்சொல்லி யிருப்பதினால் முன்சொல்லிய முறைமையைப் போல் உயர்ந்த சிவாஸ்யத்துக்கும் போய் பரமசிவத்தினது பாதா விந்தங்களைத் தரிசனஞ் செய்தபணியும் அன்பர்களே பத்தர்களா வார்கள்—எ-று. (கச)

பின்னருமாமகிழ் வால்வலம்வந்து ிதங்கியமுட்வாருகா
 னன்னிலனுடு பணிந்துயர்ச்சிநி கண்கினிருந்தருள்கூர்
 முன்னவர்மேனிய வக்கரமஞ்ச முயங்கியுயிர்க்குயிரா
 பின்னமிர்தத்தம் துள்ளுததுறுட னெட்டுருவேறியபன்.

இ-ள். பின்வருபு விருத்தசந்தோஷத்துடன் பிரதக்ஷணங்கள் வந்து சங்கீதிக் குழுப்பாகப் பரிசுத்தபூமியில் கரகாணத்து அனுவயவங்க ளெவ் . . . குழுப்பாததக் தீர்க்கதெண்ட னிட்பிச் சங்கீதிக் கெதிர்ப்பங்க சந்தித் தது . . . பரமசிவத்துக் குவிருப்பங்கிய பஞ்சாட்சரத்தை ஏகமனதோடு பிராணனுக்கு நா வகருவியும் தேவாமிதம்மனோனது பஞ்சாட்சர ரூபமுமாகிய பரம்பர னைத்தியானித்து தூத்பொட்டுதரீம் ஜெயப் ப்ரசெட் . . . (கரு)

சின்னங்களித்தவ ணின் றுமகன்றரு னோயும்வனாந்திடமுன்
 தென்தந்தாண ளுன்கொனங்கரு மொன்றினருள்வொளியா
 டா

திரு. விஷ்ணுவின் உலகத்தி லுள்ளவர் களுர் கானாகப் கரிய
நீருள் ஸம்பலத்தில் ஆனந்தத்தாண்டவம் புரியுந் செந்தாமரைமலர்
போல் விவ் வகுதின்ற பாதகளைத் தரிசனஞ்செய்து முன்சொல்லிய
வண்ணம் வந்தனை வழிபாடுகள் செய்து தூலேக் தேவர்களைய பரா
மணர்களுக்குச் சமார்த்தனையும் சைவமாக்கக் தவறாத சிவவழியார்க
ளுக்கும் சிவயோகி களுக்கும் மயேகா பூசையுர் மனது சந்தோஷிக்க
ச்செய்கின்ற ஆனந்தத்தையடைந்து தோத்திரங்கள்செய்து அப்பெ
ரியோர்கள் கட்டையினிப்படி சுத்தமோஜனம் மவுனத்துடன் மந்திரக்
கிரமமாக் கொடுத்த சிவமத்துவநிருப்பதே முறைமை—(அ. து. 2. 6)

சிதம்பரத்திற் புண்டரிகத்தட மீதபடித்தடயே
பக்கரமஞ்சைய நூறுடனெட்டுரு வங்நனவிற்றிமதிச்
செக்கரமஞ்சடை யானடமாடிய சேவடிக்கண்டவந்தா
மிக்கொடுவன்பவ மெய்தவிகும்பினு மெய்தவரோவியைவால்.

இ-ள். மிகுதியும் நன்மையைத் தரும் சிவகண்டையில் தீர்த்த
மாடிப் பஞ்சாட்சரத்தை நூற்றெட்டுதாம் அலடத்திற் செடுத்துசெக்
கர்வானத்தைபொத்த சடாமகுடத்தில் சந்திரையணிந்த சபாபதி சூ
னந்தத் தாண்டவம்புரியும் பாதாசலித்தங்கிணத்தரிசனஞ்செய்யப்பெ
றெற்றவர்கள் பின்பு தன்மத்துக்கிடமாகிய ஜனனம் வேண்டி மெ
ன்று ஆசிர்த்தாலும் அவர்களுக்கு மதுபடியுஞ் ஜனனமரணம் பொரு
ந்தாது—எ-று. (௨௨)

அறுசாக்கழிவெழுநாடாசிரியவிகுத்தம்.

உற்றவிக் கொறி முத்தினமைத்தின மோர்பக்கமோர்திங்கன்
மற்றொராவ்மெம்மாயுவினெல்லையவ் வள்ககர்வைகிச்
பெற்றவேதியர் மாதவக்கொருமுட்டி பிச்சையாறுமன்பா
பெற்றைரோயிடிக் கொடுமென்றவர தண்டலுயிப்பன்பஞல்.

இ-ள். முத்தொன்வ முறைமையாக மகாநியமத்தடயன் சிவகங்
டையில் தீர்த்தமாடிச் சிதம்பரோகாணத் தரிசனஞ் செய்து கொண்டு
அந்தச் சிதம்பரோகாணத்தில் மூன்று காளையினும், ஜக்ஷா ளையினும்,
பரிசைன் — ளையினும், சூழாமையினும் ஒருவருட ளையினும், அச்
து தன் னுயின்வரைக்கு மாடுதும்வராம் பச்சைநாடி வர்க்கோ டமை
பெற்றவைகிப்பிரமணர் களுக்குஞ் சிவபோகி செல்கரும் ஒருமுட்
பாதாண மாதலும் ஒருபவயம் அன்னபட்டை பாதாணம் அன்னபு
ளே ஒருதினமேனார் தன்னுமற் கொடுத்தப் போதனஞ் செய்துக்கொ
ண்டு இருக்கவேண்டியமுறைமை இவ்வகையாய் ஒருதினமாயினும்அ
த்கலத்தில் ஒருநாடி உபாசனம்மிதிலும் ஒருகவளம் அன்னமாதிலும்
பிட்டுசைவி மலம் போதனஞ்செய்யத்தகாது—எ-று. (௨௩)

இவ்வறத்துட னிருப்பவருத்தமக் கிசைந்தசெய்தருத்தாடு
வல்லினைத்தொகை தயப்பவர்கிச்சியமறைபெலாம் புகழ்ந்தேத்திக்
தில்லையம்பதி க்க் கொறுபுறையவர் சிதம்பராத் தன்ன
மல்லன்மல்கிய சேவடிக்கொடும் வளங்குதல்வழக்காமால்.

இ-ள். சிதம்பரத்தில் எப்போது இவ்வாழ்க்கையுடன் இரு
க்கின்றவர்களும் தங்களுக்குத்தக்க நன்மார்க்கமாய் நடந்துகொ
ண்டு தங்களை லீலவந்தமாத்திரம் பொயோர்க்குஞ்ஞயசரித்த உதவி

செய்து போதனஞ்செய்யவராகில் அசேக பாபபலன்களை யறப்பிப்ப
தற்குச் சந்தேகமில்லை இதரிச்சயம் வேதங்க ளெல்லாம் கொண்ட
த் தோத்திரஞ்செய்யும் அச்சிதம்பரதலத்தில் நன்மார்க்கத்துடன் வா
சமாயிருக்கிறவர்கள் ஞானாகாசசொருபமாய் ஆனந்தநடனம்புரியும்ம
கிமையைப்பெற்ற அம்பலவாணரது சிவந்த பாதாசலித்தங்களைஎக்கா
ளும் தரிசனஞ்செய்து பணிவதேவிதி—எ-று. (௨௪)

அனுகமாதவ சரியினிமுனிவ ளேளும் பெருநியமங்க
ணினதுசெய்கைகண் டொத்தன டீயும் நியமங்கடவறும்
நிளமுஞானமு முத்தியுமடிகிய சிவபரஞ் சடராகிங்
கணதவம்பலத் தாடலைக்கண்டி கண்கருத் தினுங்களிப்பாயால்.

இ-ள். பாபரகிதமாகியமகாதபோதனஞ்சிவசரியினிமுனிவரளே
கேள் உனது நன்மையாகிய நடக்கையைப் பார்த்து அரிதாயி பெரு
மைபெற்ற சிதம்பரதலவாசஞ் செய்யும் நியமங்களைச் சொன்னோம்
யும் அந்த நியமந்தவறும் எப்போதும் சிவஞானமும் மோட்சமுமா
கிய சிவராஜ் சாதி பொன்னம்பலத்தில் ஆனந்த நடனம்புரியும் வி
நோதத்தைக் கண்ணினும்கண்டி முன்கிலமித்து ஆனந்தத்தை யடை
வாயென்று வேதவிவாசா திருவாய்மலர்ந்தார்—எ-று. (௨௫)

காலையாணி தில்லையம்பதினைக் கைதொழச் செல்கொமென்
றேலுமல்லுறா கொண்டெழ்நன்றையின் வினையெலா மிரித்தோடு
மாலுமன்புடர் சேமலிர்காணுள தாமென நியமித்தான்
மாலடைத்தட ப் பவத்தரியாதுசெய் வல்லினை மாய்க்கோகம்.

இ-ள். உபகாலத்தி லெழுந்திருந்து சகல அலங்காரமும்பெ
ற்ற சிதம்பரதலத்திற்குப்போய்ச் சபாபதியைத் தரிசனஞ்செய்துப
ணிய வேண்டுகொண்டு பயணமாகி எழுந்தவுடன் அதவரைபினுஞ்
செய்த பாபங்களுெல்லாம் தொலைத்தோடும் மத்தியோகி சிதம்பர
தலம்போய்ச் சேர்த்தல் அவர்களைச்சபாபதி ஆட்கொள் நூலார் நிய
மத்தடயன் ஆசைகொண்டு யாவோனு மத்தலத்திற்குப் போகவேண்
டுமென துன்னியமாத்கிரத்திஞ் மாயசம்பந்தமாகிய இச்சனைத்தி
அறியாமையாற்செய்த மகாபாதகங்களுெல்லாம் நிவாரணமாய்ப்
போம்—எ-று. (௨௬)

தொழுதுமென்றெழி லிப்பவத்தறித்தசெய் தொடரும் வல்லினைக்
கூட்ட, முழுதுமாய்த்துள் கலைமறையாகம முற்றுமா மெழுத்தஞ்சா,
வெழுதிமெய்த்திறிற் தம்பலத் தில்லையைக் காணின்முன் மெண்ணில்
லப்பழுதுகூறிதப் பிடுடையு பாதுசெய் பாவங்களை மேலாவால்,

இ-ள். அம்பலவாணமூர்த்தியினது பாதார வித்தங்களைத் தரிசு
செய்து பணிவோமென் நெழுந்தவுடன் இத்தன்னமத்தில் அறிந்
துசெய்து தன்னையுட்கொண்ட அந்தக் தீயினைக் கொல்லும் தொலை
ந்துபோம் வேதாகம சாதிரங்களை னுண்மைப் பொருளாகி மந்திரன்
களுக்கெல்லாம் மூலாரணமாகிய பஞ்சாட்சரத்தைப் பொற் றகட்டி
லெழுதி மேய்த்திருக்கின்ற திருசசிற் றம்பலம் ளிவஞ்ஞ சிதம்பரத்
தெல்லைய தரிசனஞ் செய்கவா ளது எண்ணிறந்த பிறப்புகளில் அ
நியாமையினுஞ்செய்த தீயினைக் கொல்லும் தொடராமற்போம்—எ-று.

பிறித்தவல்லினை மாதவகொடுமைபிற் பிரங்குமத் தகன்விழ
வெறித்தழுவினப் பரம்பரன்வடிவமா யிலங்குமப்பதிதன்னைச்
செறித்தவடக்கபோ தலகிலாமுன்னையெவ் தீப்பிறப் புடோறு
மறித்துசெய்யின மறித்துகுத்தவங் ளவ்வேறுந் தவாரிவென்னோ

இ-ள். புண்ணிய சொருபமாகிய சயிமினியேகன் பொல்லாங்
குசெய்யும் பாகினைப் பயங்கரமாகிய கண்டனை நன் னுவின்கும
காலனை முகிலைக்குலத்தினுந்ருத்திய பரம்பரன்வடிவ மாபிரமசின்
திருவுருவாகிப் பிரதானஞ் செய்குந் திருச்சிதம்பரத்தையுட்கொண்ட
வுடன் எண்ணிக்கையிலாத கொடிய நெருக்கடையும் அறிந்துசெய்
த பரங்களைல்லாம் கீவரிப்போம் இத்தகைய நெருக்க இடமார்த்தத்
தை விட்டு வேறே தேசவருத்தமாகிய தபங்களைச் செய்பவா ளதுமதி
என்னமதியோ—எ-று.

(உஅ)

நங்குத்தவத் தண்டபோதத்தான் பசும்பெருந் தின்னடிற்
செங்கண்மாளரும் பதத்தினையெளிதெறிந் சேரல ள்ருட்கு புட்
டங்குநீர்தம் துட்கொளினுநுத்தான் நங்கவான் பரமமயநம்
பொங்குமத்தட முழங்கும்கேசரன் பொற்புந் பகலாகும்

இ-ள். தாமரைமலர்ந்திருக்கும் உயர்ந்த செங்கண் தீர்த்தத்தை
தரிசனஞ் செய்தமாத் திரத்தில் பிரமதேவன் வாசமாயிருக்குந் சந்தி
யலோகமாகிய சமஞ்ஞபெண்ணும் பட்டணத் தைப் பெறலாம் அந்த
தீர்த்தத்தைக் கையினுந்ருதும்படியாகிய பேறபெற்றவர்கள் பகலி
ஷ்ணு வாசமாயிருக்கும் திருப்பாற்கடல்குழந்த சுவேதத்தினி னிற்
பிரகாசிக்கும் வைகுந்தத்தை எளிதாய்ப்பெறலாம் அந்ததீர்த்தத்தை
உள்ளங்கை கொண்ட மட்டும் பாவம் பண்ணினால் உருத்திர மூர்த்த
வாசமாயிருக்கும் கயிலாசத்தைப்பெறலாம் அந்ததீர்த்தத்தில் ள்வே
ம் பண்ணினால் மறேஸ்வரனது பதத்தைப்பெறலாம்—எ-று. (உஅ)

சிந்தையன்புகா டகிலகாயகந்தனை திருமூலத் தானத் தான்
வந்துகண்டவர் சதாசிவபதத்தை டவருவர் பொன்னுந்

தெந்தையப்பிகை காசனின்ருடிய விருபதம் கண்டோர் -
எந்தமொன்றிலா முத்திபக்கணத்திடை யடைதனிச் சயமாமால்.

இ-ள். மனதில் பத்தியுண்டு சதாலோகராயகனாகிய திருமூலன்
தான சிவலிங்கத்தைத் தரிசனஞ்செய்தவர்கள் பிரமாண்டங்களுக்கு
ம்படாமல் சுத்தவெளியில் ஜோதிமயமாய்ப் பிரகாசிக்கும் பிரகிருக
சயிலசமாகிய சதாசிவபதத்தைப்பெறுவார்கள் பொன்மைமலத்தில்
சிவகாமசவுந்தரி கண்டுமகிழ ஆனந்தநடனம்புரியும் அம்பலவாண மூ
ர்த்தியினது இரண்டு சரணகமலங்களைத் தரிசனஞ்செய்தவர்கள் ஒரு
டலத்தினும் அழிவில்லாத மரப்பிரமமாகிய பரமசிவ அபிக்கியத்தை
அக்கணமே பெறுவது நிச்சயம்—எ-று. (உஅ)

அழிசுத்தழிநெடுவடி யாகிரியலிருத்தம்.

நசனுக்குப் பிழைத்தகொடும் பாவமுதற்பாவங்க ளியற்றாதுள்ள,
கேசமுறச்சைவது ளாய்த்துணர்ந்து நின்றுநிலை கீங்காதென்றும்
பாசவினைப்பகைசாட வடிவுகொடுசிதம்பரத்துட் பதமச்செந்தான்
விசியொரு பாருளாடல் கண்ணிறைந்தோ ருள்ளபடிவிடுசேர்வார்

இ-ள். சிவத்தரோசமுதலிய மகாபாதகங்களைச் செய்யாமல் பு
ண்ணியஞ்செய்து சித்தத்தில் சிவபக்திபொருத்திச் சிவசம்பந்தமா
கிய வேதாகம சாதிரங்களைலும் புராணங்களினுமுள்ளபொருள்களை
நன்றாய்க்கற்றறிந்து அவற்றிற்செல்லிய முறைமைதவறாமல் நடந்து
க்கொண்டு மாயாசம்பந்தமாகிய பாசபந்தத் தினைபெண்ணும் சத்தி
ருவைச் சங்கரிக்க வேண்டி ஞானகாசனபமாகித் திருச்சிற்றம்பலத்தி
ல் ளுன்னுஞ் செந்தாமரைமலரைப்போற் பிரகாசிக்குஞ் சிவநபாத
த்தைவரு ஆனந்தநடனம்புரியும் வேதார்த்தப்பொருளின் விநோதத்
தை தரிசனஞ்செய்த ஆனந்தத்தையடைத்தவர்கள் மெய்மையாகிய
மோட்சத்தையடைவார்கள்—எ-று. (உஅ)

அப்பரிசொன்றிலரோனுஞ் சிதம்பரத்துட் சேவடிகண்டவருமத்த,
மெய்ப்பதியி லிருந்துமலர்ச் சேவடிகாணாதவன் வியத்தாளோரு,
மெய்ப்பதியோ மெய்பிறப்போ மெய்வினையோராயினும் கிழந்துளோ
ருந், செம்பரியசாளோக முதன்முத்தி யடைந்தடைவீற் சிவத்தைச்
சேர்வார்.

இ-ள். அச்சிதம்பரத்தில் முன்சொன்ன முறைமையாக நடவா
மற்போனாலும் திருச்சிற்றம்பலத்தில் அம்பலவாண மூர்த்தியினது
பாதாரவித்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்தவர்களும் மேன்மையாகிய பத்தி
யிலிருந்து சாரபதியினது மா, தமங்களைத் தரிசனஞ் செய்யாமல்
இறந்தவர்களும் எந்ததேசத்தா ரிடிலும் எச்சாதியேதங்களாகப் பிற

ந்தவர்களாகிலும் எத்தொழி லுடையவர்களாகிலும் அத்தலத்தில்வந்
து இறந்தால் அவர்கள் சொல்லுகற்கரிய சிவசாரிலை சாயிப சாரூப
சாயுச்சியமென்னும் நான்குபதவியையுந் கிரமப்படி அடைந்து முடி
வில் பரமசிவத்தைச் சேருவார்கள்—எ-று. (௧௨)

அழிவினாவப்பதியி லிருந்தகொடி வினைபுரிந்தோ ரடைந்துவிழு,
மொழிவினா நரகத்தை மொழியுமெவன்கொலோ வுலவாவேத,
வழியினுலயர்முனிவ வென்னுமுனா செவிப்புகலு மவங்கினான,
விழியினுனெதிர்பணிந்துசயிமினியஞ் சலிசெய்து விளம்புவானால்.

இ-ள். என்னுளும் நித்தியமாயிருக்கும் அந்தச்சிதம்பரத்தில் கு
டியிருந்து பொல்லாங்குவினையும்பாதகங்களைச்செய்து மகாரவரவாதி
நரகங்களில் விழ்ந்து அவதிப்படுகிறவர்களுக்கு விமோசனம் எவ்வி
தம்வந்த வாய்க்குமோதெரியவில்லையென்று இரக்கத்துடன் ஏப்போ
தும்புலையையிருக்கும் வேதமார்க்கத்தினால் உயர்வுபெற்றசயிமினி
முனிவனெயென்று வேதவியரசர் திருவாய்மலர்ந்தவுடன் அவ்வசனங்
களைச் செலியுட்கொண்டு திகைத்து ஞானக்கண்களையுடைய வேதவி
யரசரது பாதாவிந்தங்களில் பணிந்து கைகுவித்துச் சயிமினிபகவா
ன் சொல்லத்தொடங்கினான்—எ-று. (௧௩)

முடிவினாவம்பலத்தி னடங்கண்டோர் முத்தொன மொழிந்தாயந்த
த், படிவிடாதகம வேதங்களைலா மையமறப் பகராரின்ற, கொடியவா
தவர்புகழப் பதியிருந்து வினைபுரிந்தோர் நக்கொணுக, கொடியமணி
யையத்தோ னொன்றவுனா மாரன்றோ கூறுக்காலை.

இ-ள். எக்காலத்திலும் அழிவில்லாத திருச்சிற்றம் பதில் ஆ
னந்தகடனஞ்செய்யும் விநோதத்தைத் தரிசனஞ்செய்தவர்கள் ஜீவன்
முத்தர்களாவார்களென்று தேவரீர் திருவுளம்பற்றி ஸீராதலால் அவ்வ
ண்ணமே வேதாக்கமபுராணங்களினஞ் சந்தேகமற விச்சயமாகச் சொ
ல்லியிருக்க மகாதபோததவர்கள் பணிந்தேத்தும் அச்சிதம்பரதலத்தி
ல் இருந்து பாடிஞ்செய்தவர்கள் மகாரவரவாதி நரகங்களில் விழ்ந்து
அகலாது அவதிப்படுகிறார்களென்று சொல்லியவசனம் முன்பு சொல்
வந்த மகிமைக்கு ஒப்பிடுகியிடத்தில் மாறுபடல்லவாவென்று சந்தேக
ந்தீரச் சயிமினிபகவான் வாதாராயணர்க்கேட்டார்—எ-று. (௧௪)

ஐயமிகையயமெனக் கடைந்ததுகீ யையம்றவருன்செயென்ன, கொ
ய்புணருமுனிவனுள் றுறைத்தனைமைந் தாவெவர்க்கும் விளம்பொ
ணுக, வய்புசெயியாமிதனைக் கேட்கவிரும் பினைநேச வுள்ளக்கொல
டு, செய்யசெயி யுடையநிலை குண. டுமொழிதுமெனச் செப்புகி
றான்.

இ-ள். வேதவியாசனப்பார்த்து மிருதியும் என்மனநிர்ச்சி
கந்தோன்மி திருப்பதால் அவைதிரத்தேவரீர் அதுக்கிரகஞ் செய்ய
வேண்டுமென்று சயிமினிபகவான் கேட்டவுடன் வேதாந்த ஞானமறி
ந்த வாதாராயணர் சந்தேகாதித்து நீ பிப்போதுவாதந்தவை என்மையர்
னவையென்று மெச்சிக்கொண்டு அறிவுடையபின்னையே இஃதே அப
ந்ருவர்களுக்குச் சொல்லுகின்றவையல்ல கடைத்தேற மார்க்கமாயிய
இப்பொருளைக்கேட்க ஆசைகொண்டாய் சிவபத்தி பூண்டு வேதாக்கம
விதிப்படிநடக்கும் உனக்கு உண்மையாயி விதியைச் சொல்லுகிறோ
மென்று வாதாராயணர் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (௧௫)

எக்கண்ணியயாரேனு மியற்றியால் வினைதிமை பிரண்டினுள்ளும்
பொங்குபய னென்றோன்றே பழியாதபெரும்பற்றப் புலியூர்தன்னிற்
றுக்கெறிபோரேனு மறிவுடனு மறியாமை தொடர்ந்துஞ்செய்த,
தங்குபெரு கவினைதி வினையென மகோடியாய்த் தகழ்க்குமன்றே.

இ-ள். எவ்விடத்தினும் எவர்களாலும்செய்த புண்ணியபாவங்
கின்புலன்கள் ஏறாமலும் குறைபாமலும் செய்தமட்டு மனுபவிக்கப்
படும் என்னைக்கும் நித்தியமாயிருக்கும் இந்தச்சிதம்பரதலத்தில் நான்
மார்க்கமுடைய பெரியோர்களாயினும் அறித்தும் அறிபுகாமலினாலும்
நான்தோறுஞ்செய்த புண்ணியபாவபண்கள் ஒன்று கோடியாய் கி
ரும்—எ-று. (௧௬)

சிதமலப்பொழிற்றில்லை யிருந்து தினைபுரிந்தோர்கெய்வமன்றுட
பாகமலர்கண்டேனே முத்தரா தசினுளும் பகருமன்றே பதற்
ரோதுவினைப்பயனுடைய வுரணிலெனன் பதுகொண்டு தண்டஞ்செ
ய்தபரம பரன்காலம் கதிக்காரமய்களவுக் கனமத்தினைவலன்.

இ-ள். குளிர்ச்சியையுடைய தாதுகிரம்பிய மலர்களைச்சொரியுஞ்
சோலைகளை லுத்தாரம் பெற்ற சிதம்பர தலத்தி லிருந்து பாடல்களை
ச்செய்தவர்கள் தெய்வத் தன்மை பொருந்திய திருச்சிற்றம் பதல்தில்
அம்பலமான மூர்த்தியினது பாததாமரைகளைத் தரிசனஞ்செய்தவுட
ன் மோட்ச அதிகாரிகளாவதும... மான் முன்சொன்ன தினைபுராணர்க
ள் அந்த நரகதண்டத்தை அதுபவிக்கும்படித் தண்டிப்பதற்குக் கால
புக்கும் அகாததியமாம் என்னெனில் அதிகர்த்தாவாயி பரமசிவன் சி
தம்பரதலத் தெய்வையிருந்தவர்களைத் தண்டிக்கப் பட்டவென்று அ
தனைக் கதிகாரம் கொடுத்ததில்லை—எ-று. (௧௭)

அன்னதனுக் கதிகாரம்பட்டால் வயாவனுக் களித்தான்காலன்
பன்னியபவரிகுபுத் தென் கோட நதகத்துப்பதமத்தணை
பிடி

நம்முடைய கற்பமெலாம் புரிதலுடைய மல்வகை நயங்குருகத் (தம்பர
துன்னிய துனியிடையோர் கணப்போதிற்படுத்துபுகுக் கொல்வா

இ-ள். அந்தச் சிதம்பரதலத்தில் பாதகஞ் செய்தவர்களைத் தண்டி
செய்யும் அதிகாரம் காளையிரவருக்குப் பரமசிவன் கட்டின
பிட்டார் அவர்செய்யும் தண்டனை எவ்வகைப் பட்டதென்றால் எமதரு
மரானுன் விதிக்கும் இருபத்தெட்டுகோடி நாகத்திலும் கமலானனாதி
ய ஒருசோமதேவன் கற்பகாலம்வரைக்கும் வாதையுடையதும் அவதிக
ளெல்லாம் இக்காளவர்கையில் விளங்கும் சூலாயுதத்தின் முனையிலு
ருணைப்போது படுப்படியாகிய வருத்தத்துக்கு இனையாகிய...து
அவ்வாதையை நிறைந்தமாதிரித்தல மனத்திடுக்கிழம்...எ-று. (114)

அத்தலத்தி னிடைக்கொடிய பாதகங்கள் புரிந்தோரையனெகத்தோ
டி, சித்தமுது கற்பமெலாம் பதிப்பாண் காதலத்துணிகரிலாத,
முத்தியினுனியினருள் கொடியவினைப் பெரும்பயன்கள் முடித்து
கீழ்கத், துய்த்திடெழுந்திடுவன் துய்க்கும்போ துளையாஞ்சொல்
லற்பாற்றே.

இ-ள். அச் சிதம்பரதலத்தில் பொல்லாங்கை வினைக்கும் கொடி
ய பாதகங்கள் செய்தவர்களை அநேகங்கோடி கற்பகாலம்வரைக்கும் கா
ளவிரவரது காதலத்தினுள் தனக்குத்தானே ஒப்பாகவிளத் தும் முவி
லைச்சூல முனையினுள் அப்பாதகங்கள் தீர்ப்புபிராகிய...தனை கண்
பதுபலிக்கச் செய்தித்து பரிசுத்தாடிக் கடைத்தேறு நிமித்தம்படுத்
தும்வருத்தந்தை உன்னபடி சொல்லிமுடியாது—எ-று. (115)

தந்தமகந்திபதிவிலை கரையுடத்து செவகங்கை படித்துமன்றி, த
ந்தியின் னுள்ளகண்டு மத்தனத்திற்கொடுவினைக ண்தோவத்தோ, தந்
தமதுமனையிப் புரிவதேமுடர்களைச் சாந்துகேள்வான், சித்தை
செய்தொழமுடலத் துணக்குமெனது துகம்படு சேருமன்றே.

இ-ள். ஜனனமாணாதி அவதியைதீர்க்குஞ் சிதம்பரதலத்தில்
வாசஞ்செய்த சிவகங்கையிலுமிடத் திருச் றம்பலத்தில்...கா
ளும் சித்தியனுடைய சபாபதியினது பாராவித்தற்களைத் தரிசனஞ்செ
ய்யப் பாக்கியங்கிடைத்துத்...தலத்தில் மனமறியப் பாதகங்களைச்
செய்ய முடர்களின்விவேகத்தை என்னென்று சொல்லப்போகிறே ன
யோஐயோ அவர்களை நின்க்கும்போதெல்லாம் என்னுடையதேகமு
மனதும் கடுக்கக் கொள்ளுகிற தென்று வேத வியாசர் சித்தை கொ
டார்—எ-று. (116)

செல்லாடல் புரிப்பாழில்கும் திண்ணமாகிருந்து திங்கு செய்தப்
பொல்லாது பொல்லாது கலையாடாரியாரோடும்...தென்னே, சொ

ல்லாதிமறைமுனிவ சிதம்பரங்கண் டிதைஞ்சுதற்குத் துளங்காதிங்க
னில்லாதுசெல்வாய்க் கணத்தன்னிற்கொடியவினை நீத்துவாழ்வாய்,

இ-ள், மேகங்கள் தவழத் துலாவும் உயர்வைப் பெற்ற தோப்புக
ள்குழந்த மேன்மையை யுடைய சிதம்பர தலத்தில் அநேகஜனங்க
ளிற்செய்த புண்ணியவிசேஷத்தினால் வாசஞ்செய்யப் பாக்கியம் பெ
ற்றும் ஜனனமாணாதி அவதிகளைத் தொலைத்தும் அழிவில்லாத மே
கத்தைப் பெறுதற்கில்லாமல் முடர்கள் பாதகங்களைச் செய்கிறது மி
...பொல்லாது பொல்லாது ஆகையினால் வேதாதம புராணங்களில் அ
த்தலத்தினது மகிமைபைச் சொல்லியிருப்பதைப் படித்தாலும் அ
ல்லாது பெரியோர்களிடத்திற் கேள்வியுற்றாலும் தெரிந்துக்கொள்ளா
த அவிவேகத்தை யான் என்னென்று சொல்லவேன் சகல கலைக்கிர
கங்களுக்கு முதன்மை பாகிய வேதங்களின் பொருளை யுணர்ந்த கவி
மினியே இவடத்திற் கணப்போகிலும் தாமசமாக விராமல் திண்ண
வனத்தாக்குப்போய் ஞானாகாசகருபமாகிய அம்பலவாணமூர்த்தியை
தரிசனஞ்செய்துமென்று கண்மர்க்கத்துடன்...பெற
யிருந்த பொல்லாங்காகிய திவினைகளைப்போக்கிச் சுகமாகவாழத் திரு
மென்று வாதராயணர் திருவாய்மலர்ந்தருளிஞர்—எ-று. (117)

செரு முடக்கண்டல் கிருந்துமனையினினை செய்தோர் தானப்
பாலவிராவன்காத்துச் சூலநாநியிடையாதைப் பட்டபின்னர், கோல
முறமண்ணபர்தம் முகாத்தக்குறுகுலவோ குறகாடுவெய்ய, சீலநிறக்
காலனடுத் தண்டமுறு ருடன்கிவத்த னித்தாவர்.

இ-ள். தரிசுப்பவர்களுக்கு மேலாகிய முததியைக் கொடுக்கும்
மகிமையையுடைய திருச்சிறம் பலத்தில் ஜனந்த உடனத்தைச் சே
வைசெய்துகொண் டிருந்து அத்தலத்தில் மனமறியப் பாரஞ் செய்த
வர்கள் காளபிரவரது சூலமுனையினால் மகாவாதனை யதுபவித்துப்
பரிசுத்தாகிய பின்னர் தாயினது கருக்குழியிற்பட்டுப் பிறப்பாக்கெ
...மென்னவேண்டாம் அப்படி பிறக்கவேண்டுமென்று ஆவலம்கூண்ட
டாலும் பிறையுமுறுது...பரம்பேற்ற எமதரு...த தண்டனையும்
அடராமல் உடனே மேலாகிய...பெற...முத்த ராவார்
கண்—எ-று. (118)

பொங்குமறைச் சரிமினிய காதலம் புரிந்தருள் புரியினவாழ
யோர், தக்கண்மனமறியாமல் வந்தகொடு வினைநனக்குத் தக்ககாத்தி
கண்கமுதலாகியகற் றீர்த்தமெலாம் வனக்கு விவகங்கையென்று, ம
க்தமலத்தடவாதி முத்தகோமுத்தகுறியி யதைபக்கேட்டி,

இ-ள், விரிந்தோங்கும் வேதாந்தப்பொருளை யுணர்ந்த சயியினி முனிவனே எல்லாநாயுள் கடைத்தேற்ற, வேண்டிக்கார்தாவாகிய பா மசிவன் எப்போதும் ஆனந்த நடனம் புரிந்தருளும் சிதம்பர தலத்தி ல் வாசமா யிருக்கின்றவர்கள் மனதறியாமல்வந்தபொல்லாதபாதகங்க ளுக்குப் பரிகாரம் எப்படியென்றால் கங்காதிமுதலிய தீர்த்தங்க ளே ல்லாம்வந்து பண்கின்ற தாமரைகள் நிறைந்து விசால மாகிய சிவகங் கையென்னும் தீர்த்தத்தில் முழுகிறதேவிதி அதிற் றீர்த்த மாடுசிற மு றைமையைச் சொல்லுகிறோம் கேளென்று வாதராயணர் வகுத்தனா ம்பாள்—எ-று,

(சஉ)

தன்னிகராகியதில்லாத தலத்துறைவோர் சிவகங்கை தன்னில் முழுகி, னென்ன விராப்போது தனி லடைந்தகொடுவினயாவு நீங்கியுய்வ ரன்னியதேயத்துறைவோ ரன்றடைந்து சிவகங்கை யடப். பெற்றார் ஐந்துமறைமுனிவர்களும் பெறலரியமகேசரபதம் பற்றிவாழ்வார்

இ-ள், தனக்குத் தானெழுப்பா வினங்குஞ் சிதம்பர தலத்தில், வாசமாயிருக்கின்றவர்கள் சிவகங்கையில் முழுகினால் முக்கூள் அம்ப, ... யாமற்செய்த பாவங்கொல்லார் தரும் ... குதேசத்தி லிருந்துவந்து சிவகங்கையில்முழுகப் பாக்கியம் பெற்றவர்கள் வேதங்கையுணர்ந்து வேதவிதிப்படி நடக்குந் தபோதனைக் கைக் குள் கிடைப்பதற்கரிய மஹேசரபதவியையடைந்து அகமா ருநப்பா ர்கள்—எ-று,

(சச)

திங்கள்செய்புந்திரு புக்காரிவாரத்துச் சென்று தழுகி, னங்க டையினென்றிரண்டு மூன்றுகண்கள்கொடுந் தறைந்தாரளிற், றங் கண்களையுமருக்க வாரத்துக்கடாருக்கள் றேன்றுமுன்னம், பென் குமலச்சிவகங்கை படியிலெழுவுவன்னிகைப் போகுமன்றே,

இ-ள், திங்கள்-செய்வாய்-புதன் - விவாழம் - வெள்ளி-சரி இத்தி னங்களில் அத்தீர்த்தத்தில்முழுகினால் கிழமைகளின் வரிசைப் படிக்கு றுதினம், இரண்டினம், மூன்றுதினம், நான்குதினம், ஐந்துதினம். ஆற தனவையினஞ்செய்த பாதகங்கொல்லார் தரும் ஆதிவாரி ளு குய உதயத்திற்கு முன்பாக தாமரை எலித்தவயற்கும் சிவக க்கையில்முழுகினால் இவ் ... செய்த பாதகங்க கொல்லாம் போ ம்—எ-று,

(சடு)

ஏகுலவுவளம்மதியின் முதற்பக்கத்தனக் கொளுநா ளிரண்டாம்பக்க மொரிஞாண்முற்றங்க முக்காண்மற்றையக்க மொழியினிவ்வா, று ருவிழைபுரணையி னளவறிக குறைமதியி னத்தாரளிற், சீருலவுசிவ கங்கையாடினெருதிங்கள்வினை திருமுன்றே

இ-ள், அழகுலாவிய மூன்றும்பிறைப்பக்கத்து பாம்புயமி - நக் கை-திதியை -பத்திரை-திரிகை-சகை-சவுத்தி-இருத்தை-பஞ்சமி பூர ணையென்றும் பேர்கொண்ட நத்தைமுதலிய வைத்துக்கூடினது சிறி ய பட்சம்இவ்விதமாகவே சஷ்டியும், ஏகாதசியும், நந்தையும், சப்த மியும், துவாதசியும், பத்திரை-யஷ்டமியும், திரையோகசியும், சகை- லவமியும், சதுர்த்தசியும், மிருத்தை - தசமியும், பவரணையும், பூரணை யிர்த்தவிதமாகவே அமரபட்சத்திற்கும்வரும் இதில் இந்த சிறப்பட்ச த்தில் முகற்பட்சம் நந்தையாகிய பிரதமையிலும் இரண்டாம்பக்கத் துப் பத்திரையாகிய சப்தமியிலும் மூன்றும்பட்சம் சகையாகிய திரையோகசியிலும் இவ்வகையே அமரபட்சத்திலுஞ் சிறப்போங்குஞ் சிவகங்கையில் முழுகினால் ஒருமாதம்வரையிற் செய்தபாவங்கள் தீ ரும்—எ-று.

(சஎ)

வியன்மதியங்குறைபக்கத் தட்டமிக்குச்சுதார்த்தசிக்கு விதிபாதத் துக், குயர்திகட்பிறப்புளுக் காரினைநட்கொவ்வொன்றக் கோரோ ர்மாத, மிபல்புமமைப்பசிமாதப் புகுதிக்குமுத்திக்க ளெழிற்றையா மாயன-சிகையொருது திக்களருவினையகல மந்தராடல.

இ-ள், பிரகாசம்பொருந்திப சுந்திரன் தேய்பிறைபக்கத் தட்ட மி-சுதார்த்த-சி-எதிபாத மாதப்பிரவேசங்களில் மாதமாதம்கரும் திரு வாதிகை. இத்தினைகளில் ஒவ்வொருதினமும் முழுகினால் ஒருமாத ன்செய்த பாவங்கள் தீரும் ஐப்பசிமாத முதலில்முழுகினால் மூன்றமா தஞ்செய்த பாவத்தீரும் உத்தராயணமாகிய மாதமுதலில் முழுகினால் ஆறமாதஞ்செய்த பாவத்தீரும் தெஷுனாயணமாகிய ஆ ... தமு தலில்முழுகினால் அந்த ஆறமாதஞ்செய்த பாவங்கள்தீரும்—எ-று.

சித்திரைதிங்கட்புகுதி மாரகழியாதிகாமாசித் திருமகத்தின், மெய்த் தடத்தின்முழுகினு ளொவ்வொன்றக் கோராண்டின் வினைகளிக்குந், தத்தமநெஞ்சறியாது செய்வினைக்குச்சாங்கியிவை தவத்தொயதத்த ன், தேத்தமறி வல்வினைக்கு வயிவன்முவினைதவியிற் சேர்வாரன்றே.

இ-ள், சித்திரைமாதப் பூரணை மாரகழியிற் நிருவாதிகை-மாசி- ந்கம் இம் மூன்றுதினங்களினும் ஒவ்வொருநாள் மேன்மைபொருந்தி ப சிவகங்கையில்முழுகினால் ஒருவருட மனமறியாமற்செய்த பாவங் கத்தீரும் சிதம்பரதலத்தில் அறியாமற்செய்த பாவங்களுக்குச் சிவக க்கையில் முழுகிறதே பரிகாரவிதியாம் தபோரிதிபாகிய சயியினியே டா ... றித்துசெய்த பாவங்களுக்கெல்லாம் காள்விரவரது குலமுனை யினால் அயுகிப்படுவதே சார்தி—எ-று.

(சஅ)

சிதம்பரத்திலுள்ள சிவனுடைய வேபென்னுதோர் தென்னிந்தியப் பாதகர்களுக்கெவ்வாறு என்னுமற் றன்னிவரன் று என்னி யபாதகர் என்னும்குறிப்பிற் படிவாங்கித் தை யோதினர்களுக்கெவ்வாறு யுரைத்தவரோபுரணை னுவந்துசெய்த லாதினைப்புகித்த லாமுண்மைபறைந்தனம்பர மறிவாங்கிக்கோய்.

இ-ள். குனிற்சிபொருந்திய தாமரைமலர்கள்வங்கும் சிவகங் கையைப் பரமசிவருபென்று என்னுமற் றன்னிவரன் று என்னி யபாதகர் என்னும்குறிப்பிற் பரிமேதவனுது ஆயுளுள்ளவர்க்கும் மகா ரவரவாதிகள்க்குள் வாகனைப்படுவார்கள் கங்கையை நித்தினைசெய்தா ல் சிவனை நித்திக்கவையோடொக்கும் அக்கர் பப பசுபுடன பூசகெய்தால் ஆகிக் தகவாகிப் பரமசிவனைப் பூசகெய்ததாரும் உனக்கு காக்முன்சொல்லிப் மகிமைமெய்வாங்கிச்செய்மென்றும் மிகு த்த ஞானமு ன் டாகிப் சயிமினிமுநிவனுக்கு விபாசபகவா னருளிச் செய்தார்—எ-று. (சக)

உடலிகடவெம்பிணியகங்க கல்லியொடுசெல்லமெலா முறச்சிறத்த மடமலர் பிறையாவருத்தன்வயத்தாக மன் டொண்டந்தத் தடமதனின்புழங்கி னவைபெய்துக்காவடியிற் றுங்கியன்பா னடைமருவினோடிக்கோர் பரிமேதமகப்பயனை என்னிவாழ்வார்.

இ-ள். தேகத்திலுள்ள கொடிய வியாதிகள்நீரவும் தந்தைகள் செல்வங்கள் போகபாக்கியங்கள் அகையவும் அழகிய ம கபரின்போ கமும் கலசனைக்கொ டன்வசமாகவேண்டுமென்றும் என்னி மனவு டெயோமும் அச் சிவசங்கையின்புழங்கினால் வாயுஞ் சித்தியாகும் சிவ கங்காதத்தத்தைப் பத்தியோமில் காவடிக்கடி பெய்துத்தக்கொண்டு டட்டதால் ஓரடிக்கு ஒரு அஸ்வமேதமாக பண்பெற்று ககமாயிருப் பார்கள்—எ-று, (இ)

மடிபுகழ்ச்சிவகங்கைப் பானிபத்தனைப்பானம் பண்ணிச் செல்வோ டொருக்கொடியபடைச் சமர்க்களத்திலெந் னு லிவவே வல்வார் கொடியிலுங்கிராக்கதர்பெய் பாரிடங்கடங்கவழியா குறிக்கிலாப் முடிநினியற்பதிகொணர்ந்தத் தீர்பருகின்மகேசரபத முத்திசோவார்.

இ-ள். உலகமெல்லாம் துதிக்கு மகிமையைப்பெற்ற சிவகங்கை நி த்தத்தைப் பானஞ்செய்து இடிபோலப் பேரிகைக்க முழங்குஞ் சதாரப்பலத்தினால் பயக்காமாகிப் பணரங்கத்தூற்றப் போயினுஞ் ஜெயம்பெற்று வருவார்கள் கொடுமைபொருத்திய் கிள்கிம்புலி-காடி ம் தலிய மிகுக்களின் உபாகியும் பூதபேதபகாசுராக்கத நுபாதியு முஅடராத புலனத்தில் திமைகளை நினைக்கவொட்டாது வேறொரு ராமங்களில் பட்டணைகளில் இடப்பவர்கள் அத்தவகாலங்களில் சிவ

கங்கைத்தீர்த்த மெறித்துப்போய் உட்கொண்டால் மஹேஸ்வர பதவிபா கிய மோக்யம்பெறுவார்கள்—எ-று. (இச)

அன்னதலத்தாகவயம் பதிபாதலிருந்தானை யங்கீர்தன்னுன், மன்னி யபூசையோருக் கீசர்பதமத்தோய மஞ்சனத்தாம், மன்னிக்ராஞ்சி வர்ச்சனையை காடோறும்புரிவரேற் றுங்கள்செய்த, விண்ணுமப ராத மென்பனவெல்லாம்பொழப்ப னிமையோர்நாதன்.

இ-ள். சிதம்பரதலத்தில் வாசமாயிருப்பவர்களும் மற்றவர்க ளில் பட்டணைகளில் இருப்பவர்களும் சிவகங்கைத்தீர்த்தத்தினால் பக் தியுடன் சிவபூசகெய்தால் சிவபகவிகடைக்கும் அன்றியும் அப்பு ரிசுத்தமாகிய தீர்த்தத்தினால் தினந்தோறும் சிவனுக்கப்பிஷேகஞ்செய் தால் சிவத்துக்கென்ன அபசாரஞ்செய்திருந்தாலும் அக்குற்றங்களை யும் குறைகளையும் பரமசிவன் பொறுத்தாட்கொள்வார்—எ-று. (இ)

தென்புலத்தாகீர்தமைபோக்கி யங்கீரற்றருப்பணங்கல் செய்கா னு கற், மன்பபரியமுவகையிற் சுற்றமெலாங்குகியிற் சார்த்தவாழ்வ, ின் பமுறப்பொருள்வேண்டி யாடினாலுங்கவைக ளெய்துமென்று, மம்பு லிமீதிச்செயுற முழ்கினுன்மகேசர்பதம் வாய்க்குமன்றே,

இ-ள். சிவகங்கைத்தீர்த்தத்தில் தோர்த்தவதைகளைக் குறித்துத் த ர்ப்பணங்கல் செய்தால் தாய்வயிசத்தார் தந்தையின் வயிசத்தார் பெண்சாதிவயிசத்தார் இம்முன்று வயிசத்தாரும் மற்ற பந்துகளைக் ளும் மேலாகிய பதவியைப்பெற்று வாழ்வார்கள் ககமும் பொருட் டெவண்டித் தீர்த்தமாடினால் அக்காரியங்களுஞ் சித்திக்கும் இப்பூயியி ல் ஒருகாரியங்களையும் ஆக்காமல் சிவதுதிசெய்துக்கொண்டு முழ்கி னால் மஹேஸ்வரபதம் கிடைக்கும்—எ-று, (இக)

எங்குமிட உயறநிறைந்த பரம்பரனோர் தீர்த்தவடிவெய்திவின்ற, பொ ருபுணற்சிக் கங்கை யதன்பெருமையாவரோ புகலற்பால..., மபன் வளர்பக்கத்தி சதார்த்தசியிற்சனியவாஞ் சேரின்புழங்கிற், மங்கல்ம ன்நினைத்தவெல்லாம் கூடிவரும்பெருநி..., தணைத்துநீங்கும்,

இ-ள். எங்கும் பரிபூரணமாய் நிறைந்திருக்கும் பரமசிவனை நி த்தசொருபமாகையால் அனைகளுடன் பிரகாசிக்குஞ் சிவகங்கையின் மகிமாதியத்தை யாவராலுஞ் சொல்லிமுடியாத வளர்பிறைபக்கத் துச் சதார்த்தசியுஞ் சரிவாரமுங்கூடின புண்ணியதினத்தில் முழ்கினால் உவர்களமனதில் நினைத்தகாரியங்களைல்லாம் அகடிக் கொடியமாபா தகங்களைல்லாம் தாண்டிப்போய்—எ-று, (இச)

திங்கள் ஸ்ராமங்கலவா ரங்கனிகவலைமதியத் தேயும்பக்கத், தங்க
ஸ்ராமவரும்பருவக் கடியநாளிந்திரசி யாவதுங்கிப், பொய்குதன்
மிக்கதினச் சித்திரத்துப் புண்டரிகப் பொய்கையடிந், நங்குமெயிம்
பெருவினைக ளுள்ளவெலா மொழிந்துவத் தலைவராவர்,

இ-ள், திங்கள் செய்வாய்க்கிழமைகளில் தேய்பிறைபக்கத் தமர்
வாசையாயினும் அல்லது வளர்பிறைப்பக்கத்துப் பூரணையாயினுங்
கூடிய தினங்களிலும் சந்திரனாகண சூரியனாகண சுதிராபவரணமிதி
புடணணியகாலங்களிலும் சிவகங்கையில் தீர்த்தயாடினால் நிலைமையா
ய்ருக்குவ கொடியபாதகங்க ளெல்லவற்றொலைந்து தபோதனர்களாவா
ர்கள்—எ-று, (௫௫)

வந்துபடித்தோர்விடுத்த வினைகளறக்கங்கைமுதன் மாதீர்த்தங்க, உ
ந்தமதுசு நுதினாற் சிவகங்கைதினம்படிந்து சார்த்துநின்ற, வந்தமி
லாரண்குடி மாசிகத்தத்தீர்த்த மன்னத்தும்வந்த, முந்துவெறி தமக்
கூட சத்திமுழுதுடன்முழி முதன்மையெய்தும்.

இ-ள், வந்த தோய்த்தவர்களது வினைகளையெற்று அவ்வினைக
ளைத் தீர்த்துக் கொள்ளும்பொருட்டு கங்கைமுதலாகிய தீர்த்தங்களெ
ல்லாம் செய்வப்பெண்களுருவாகிச் சிவகங்கையில் முழுகிப் பரிசுத்தி
ராகும் நிமித்தம் கங்கையோடு முழுகுவார்கள் நிதிபயனாக நன்மை
பயத்தரும் மாசிகத்தத்தில் கங்கை தீர்த்தங்களெல்லாம் வந், கிபுமத்தி
டன் சத்திசெரு மாசிகமுழுகிப் பாபபரிசாரஞ்செய்துக்கொண்டு மே
ன்மையையப்பெறும்—எ-று, (௫௬)

இவ்வண்ணமுதமாயி மகத்தரியசிவகங்கை யெய்திமு டின், மை
லண்ணவினைநீங்கிச் சிவத்தடைவம்மன்றுடையான் மகி சேவைக்கு
ட், பொய்வுண்ணமொழித்ததிரு வத்கயாமம்போலப் பகல்காலத்து
ண், மெய்வண்ணமுதமாயி மகத்தீர்த்தநீராடன் மிக்கதம்ம ,

இ-ள், இத்தன்மைவாய் மாசிகத்தில் அநாதகிய சிவகங்கையி
ல் வந்தமுழுகுந் அந்நா டருவமாய் மகாபாதகங்கெல்லவந்தி
ந்து சிவருபமாவார்கள் திருச்சிற்றம்பலத்திற் சபாபதியை ஆறாக
லக்கிலும் தரிசனஞ்செய்தால் கண்ணமா ளுதிகள் நீங்கும் மேலும் இ
ரவில் அர்த்தஜாமசேவை செய்வதினால் எவ்வகையுத்தமமோ அவ்வி
தம் மேன்மையுற்ற மாசிகத்திற் சிவகங்கையில் முழுகுதல் மிகுதியு
ம் உத்தமம்—எ-று, (௫௭)

யாரோனுத்தங்கண்மன னறியாமற்செய்தவினை பல்லாமல்வந், பா
ரேபெண்புண்டரிகச் சிவகங்கையாடினால் ஐந்திறுதஞ், சோதரவி

மினிவ வுரைத்தவைகலையயிலை தெரிதி யென்றான், காடுறுகள்
உத்தான் பெருமையெலாம்புராணத்தாற் காட்டுமேலோன்.

இ-ள். ஏழுதினினிலுள்ள யாவரோனும் மனதறியாமற்செய்த பா
வங்களெல்லாம் தாமதாரிதைந்த சிவகங்கையில் முழுகினவுடன் பற்ற
ற்றகலும் சிறப்போங்கிய சயிமினி முகிவனையாம் செ ல்லிய சிவகங்
கைமகிமை முதலியவெல்லாம் உண்மையானபொருள் இதுல் ஒருசக்
தேகமுயிலலை நன்றாகத் தெளிந்துகொள்ளென்றும் சிவபுராணம் பத்
தினுள்ளும் மற்ற எட்டுப்புராணத்திலுள்ளும் நீலகண்ட முடைய பா
மசிவன் மகிமைகலெல்லார்த்தெரியச்செய்துணென்றும் வேதவியாச
ர்திருவாய்மலர்த்தருளினாரென்று சூகபுராணிகர் சயிமிசாரணியவாசிக
ளாகிய சவுனகாதிமுசிவர்களுக்குத் திருவுளம்பற்றினார்—எ-று. (௫௮)

நியமச்சருக்முற்றம்.

பாயிரம் உட்டவச்சருக்கம் ஐந்துக்குத் திருவிருத்தம்—சகச.

திருச்சிறம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது

சோமநாதச்சருக்கம்.

அழகீர்க்கழி செழலடி னாகிரிய விருத்தம்,

சயிக்குத்த மயத் தவருறைதில்லையத் தலத்திடை யுறைவோர்தன்,
நயமுமுள்ளு வ கூறினமாரிலா வெவ்வைச் சிலைதாங்கும், ப்ருமயன்
கிய புரையெய் பராபா ர் பெருள்கவர்த்தேத்தோர்தம், பயிக்குத்த
வெவ் கொடுவியைப்பெருமையின் வரிசினைப்பச்சுபொரு

இ-ள். காமாதி அந்தரங்க சத்துருக்களாயுஞ் ஜெயித்த மகா
தபோதனர்களவாமும் சிதம்பரதல வாசஞ்செய் கின்றவர்கள் கட்டு
கொள்ளும் நியமத்தைச்சொன்னோரும் துனிமேல் எப்போதும் அழியா
த பொன்மலையாகிய மகமேருவைச் சிலையாக வளைத்து முப்புரத்தை
வென்ற பரமசிவனுடைய நிதிகளைத் திருடினவர்கள் அதுபவிக்கும் ப
யங்காமாக்கி எமதண்டனையும் பின்னுமவர்கள் பூலோகத்தில் நனவு
றும்

எனமெடுத்து வாதனைப்படுவதையுஞ் சயிமினி பகவானுக்கு வியாசம
காரிவி சொல்லுமுறைமைபாகச் சூதபுராணிகர் சவுனகர் இமுநிவர்க
ளுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (க)

சஞ்சிதத்துடன்வரு வினையுட்கிட்டு சயிமினிகாங்குப்பி
யஞ்சலித்து எங் குழைவுபுறப்புகமோ டமர்க்குதேசிகனுண்மை
செஞ்சமுற்றிட விருத்துழயருந்தவ நிருமணியிவன்மேல்
விஞ்சுமற்புக செஞ்சுமவைத்துன்னமு மெய்க்கெறிமிரிக்கின்றான்.

இ-ள். பழையமையாய் அகேசஞ் சனைத்திற் செய்த சஞ்சித வி
னையும் முற்றானத்திற் செய்த பிரார்த்த வினையும் இப்பிறப்பிற்
செய்யும் பாவங்களைய ஆசாரியவினையும் தொண்டிற் புண்ணியசெ-
ருபமாயிவ சயிமினி முறிவன் கைகுவித்து அஞ்சலி செய்துகொண்டு
மனமுருகி மயிர்க்குஞ்செய்து ஞானகுருவாயிவ வேதவியாசுரப்பே
சித்தபொருளை மனதில் தரிக்கச்செய்துகொண் டிருக்கின்றபொது த
பேதனைர்களுக்கு அரசனாகிய வாதராயணருஞ் சயிமினிமுறிவன்மே
ல் அதிகைக்கொடுத்தான் விருப்பம் கொண்டு பின்னும் மேன்மையா
கிய சிவாகசியப்பொருளை விரித்துச்செய்து வினா—எ-று. (உ)

அத்தனத்தறி யாதசெய்வினையது மச்செறிபுணர்த்தோமுங்
வைத்தவற்றினு நீக்கரிதாயிவ வல்லினைவாதென்னி
னித்தவானவர் வேதியர்பொருள்கடல் செஞ்சறியார்கொண்டு
துப்த்தகன்வரவல் வினையதுசாந்தியாற் றெனக்கரிதாமன்றே

இ-ள். சிதம்பரதனத்திற் மனதறியாமல்செய்த பாவங்களைத் தீர்
த்துக்கொள்ளு முறைமையை முன்னமே சொன்னோம் மகாதவங்கள்
செய்தாலும் நீக்குவதற்கரிய பாதகமேதென்றால் நித்திய வாயிருக்குங்
கடவுளினது திரவியங்களைபும் வைதிகப்பிராமணர்கள் பொருள்னைபு
ம் மனதறியாமல் ஊக்கெரண்ட துய்வித்த திருடர்களுடைய கொடிய
பாதகங்கள் ஜெபதப ஓமாதிகாந்திகளினுல்திருவது அருமை—எ-று.

கேரதிலவேதியர் பொருளறியாமையாற் காரினிற் (காணர்ந்தோர்
கள், பேதலொர்-கிம் பதின்மடங்கதனோடு பொருள்கொடுத்தறிவி
ல்லேன், நீதுர்பொது மெனவணங்கலுமவர் சிந்தையிற்கணிகூர்ந்திப்
பாதகம்பொதுத் தோமெனிலவ்யனை படர்ந்திடாதிடைத்தோமெ.

இ-ள். குற்றமற்ற பிரம ஈர்கனது திரவியங்களை மனதறியாமல்
நிருபுக்கொண்டவர்கள் தெரியாமல் எடுத்திக் கொண்டோமென்றுபி
ன்பு தயரப்பட்வித் தானபகரித்துக் கொண்ட பொருளுக்குப் பதின்
மடங்கதிகமாக வதனுடன் கேர்த்திக் கொடுத்து வன் மனதறியாமல்

செய்த பிழையைப் பொதுத்தருள்வேண்டமென்று அவர்க்குமையி
க்கப்பணிக் துபசாரஞ்செய்வதினால் அவர்கள் நீ செய்-முற்றத்ததப்
பொதுத்தோமென்று சொல்லி மனமகிழ்வாராயின அந்தக் கொடியபா
தகத் தொடராமலோடிப்போம்—எ-று (ச)

அல்லதவ்வினை யாற்றவோராறிலை யறிலிலாறித்தக்க
மல்லலவேதியர் பொருள்கவர்த்தாரொனில் வருமருவினைபிட்ட
மொல்லையத்தனர் மகிழ்தரக்கடவுள ருவப்புறப்பலபுகைத்
தொல்லையாகம முதலியபுரியினுத் தொல்லையோதொல்லையாவம்.

இ-ள். அதல்லாமல்பிராமணர்களுடையபொருளை எடுத்துக்கொ
ண்ட பாவத் தீர்த்துக்கொள்ள வேதேவதிரிபில்லை ஆகையினால் வினே
கயில்லலதவர்கள் மனமறித்து வல்லுமையினால் அந்த பிராமணர்க
ளுக்கும் தெய்வங்களுக்கும் மனங்கனிக்க எவ்விதமாகப் பூசிக்
தாலும் பாகாதி கிருத்தியங்கள் செய்தாலும் அச்சபாதகத் திருவினை
நீராத—எ-று. (இ)

பொறைபுருஷமும் புலப்பகைகடலும் புனிதன்மே லன்புக்கொ
ண், டறையுமென்மைய ராபிணுங்கரவினி லனுவன வறியாமல், குறை
விலாவிடைக் கடவுடன்பொருடனைக் கொண்டவன்வினை தீர்க்கு, மு
றைமையென்றுமுன் டாருமோராகிடை- முழுகுதன்முறையாமல்.

இ-ள். பொதுமையும் அறிவுக் உடையவராய் காமக்குறோதாதி
முதலிய அத்தரக்க சத்தருக்களை வெல்லும் உபாயமும் அடைந்து
பரமசிவனிடத்திற் பரியமாயிவ பக்தியோடு சிவனுமகனைத் துதிசெ
ய்யும்பெரியோர்க ளாயினும் எங்கும்விபாசபகவானுகிவினாநீர்வெள்ள
விடையோடுகிய பரமசிவனது தாவிபங்களில் மனமறியாமல் அஃது
தனவாகிலும் திருடிக்கொண்டால் அச்சிவத்துரோகம் கொடியபாதக
த்துக்கெப் பாதம் பரிகாரமில்லை ரவுசவாதி பாதங்களில் கிடந்துவா
தனைப்படுவத விதி—எ-று. (ஈ)

அளவிலா சிவ பரம்பான்பொருளினி லனுவனவறியாயு
கனவுசெய் வர் மட்டலவன்னது காண்பவர்தாமுமபோ
புளகெக்குடி ராவிடைமுழுகுத லுண்மை பரிதாபனனில்
வளமிக்குத்தோ ருருங்கைதேகென வகுத்துனாசெய்கின்றான்.

இ-ள். இவ்வளவென்மெண்ணப்படாத மிகுமையையுடைய பரா
பரவனதுவென்னும் சிவபெருமானது திரவியங்களை மனமறியாமல்
அனுவனவேனுத் திருமுனவர்களுக்கு மாத்திரமல்ல அதைப் பார்த்
துக்கொண் டிருத்தவர்களும் மனமகிழ்கும்படியாகிய பவங்கரத்தைபு
டைய நரகங்களி-முழுகி வாதனைப் பரிவாரா இதுஞ்சயம் இவ்வா

சசஅ

சிதம்பரபுராணம்.

ஐந்தாம் கதைகளில் மிகுதியும் வளமையுள்ளகதை யொன் றுண்டு அவ்வரிதா... கதையைக்கேள்வது விபாசகவான் வருத்துச் சொ லுத்தொடங்கலுர்—எ-று. (எ)

சேதுவன்மிகித் தாங்கமேலத்திசைச் செழுங்கடற்நீர்த்து
மாதவம்மெரி யோரிமையேர்க்கினை வழுத்தரும்பாளுரைச்
சோதிவாயக னிடைவிடாதுறைதகுஞ் சோமநாதப்போற்
பூதலத்தனிற் சிவபதியுளதெனும் பொற்பதியுளதம்மா.

இ-ள். பூமண்டலத்தில் குளிற்செய்திருக் கிவலைகளைத்துயி
கிற அலைகளையுடையமேலேச்சமுத்திரக்களையில் மகாதபோதனைக் கள
ம் பெரியோர்களும் தேவகூட்டங்களும் துதிப்பதற்கரிதாகி விளங்கு
ம் ஞானசகடராகிய பரமசிவன் எப்போதும்பிரசன்னமாகிச்சோமநா
தனென்னும் பெயரை உடையவராய் ஈசமாயிருக்கும் ஒப்பற்ற செ
ன்மயமாகிய சிவஸ்தனம் ஒன்று உண்டென்று வாதராயணர் சொல்லி
வாச்சரியமுற்றார்—எ-று. (அ)

அத்திவான்மதி மிஸ்செய்வாரம்பா னணியிழை... வரவாச
மந்தமருதம் வந்தசைமந்தரின் மாளிகைமணத்தோதை
சந்தனசுல முலையவர்கடயிடுஞ் சரணதாபுரமோசை
சிந்துவார்தினை வாரிதியவமுஞ் சிறிதெனச்சேனோங்கும்

இ-ள். செவ்வானம்மேன்ற சடாமருடத்தில் மூன்ற ம்பிறையை
த்தரித்த சோமநாத சுவாமியினது அலங்காரம் பெற்ற திருவிழாவின்
ஐந்துவித வரத்தியங்க னினோசையும் பரிமளத்தோடு வீசத் தென்றற்
காற்றினால் அசையும் மலர் மாலை களினால் அலங்காரம் பெற்ற பக்தர்
கார்போட்ட மேலணி மண்டபங்கள் பொருந்திய மனைக ரிற் செய்கி
ன்ற கலியாணவோசையும் சந்தனமலைக் கிணையாகிய தாபாரங்களை
யுடைய கணிகைகள் காட்டியஞ் செய்யும்போது தன் டை பாதச
ரமுதலிய ஆபரணங்களின் ஓசையும்கூடி அலைகளையி ள்ஞ் சமுத்
திரத்தின் ஓசையைச் சிறிதர்கவடக்கி ஆசாயவலையி ள் மிகுந்த எ
ழும—எ-று. (ச)

மறைகளுள்ளன வாத... லவன்பத மாகமம்வளர்கிதித்
துறைகளின்புற விளக்கலாற்றுவக்கிகாச் சிவபதமெனத்தோற்ற
நறைமலர்த்திரு வாழ்தலாணாண னற்பதம்மேலவாரு
நிறையவானவர் செறிதலாற்றறக்கமு நிகர்க்குமப்புரமன்னே

இ-ள். காவ்குவேத பராயணங்களும் வேதவிதிப்படி... ஈகாதி
களும் வளர்த்தலினால் சத்தியலோகம் போலவும் சிவாகமவிதிப்படிச் சி

சோமநாதச்சுருக்கம். 71 ஐசக

வதரும் சிவாற்னைகள் மென்மேலும் விளங்குதலினால்புப்பிள்ளாத
தயிராசம்போலவும் சகலசெல்வங்களும் நிறைந்து இலர் தமிழ்பொருந்
திபிருத்தலான் மேன்மை பொருந்திய வைகுத்தம்போலவும் தேவர்க
னிடையிடாமல் நிறைந்து வாசமாயிருப்பதினால் அமராவதி பும்போ
லவும் அந்த சோமநாதபுரம் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும்—எ-று. (இ)

அறந்தயங்கலி னிலைபொறுமலைமக ளளையதுபுனைசெல்வத்
திறந்தயங்கலிற் நிருமகள்புராவது திழ்த்தரு... ளைனா
னிறந்தயங்கலி னளவறுமலைமக ணிகர்ப்பதபொறைபுத்தன்
புறந்தயங்கலிற் புவிமகளன்னதப் புரத்தையாப்புதிற்புரர்.

இ-ள். முப்பத்திரண்டு தருமங்களும் உடப்பதினால் மலைவாசன்
மகளாகிய பார்வதி தேவியைப் போலவும் கிணையாகியும் அலங்கார
முய அபிஷேகியமும் விளங்குதலால் இலக்குமிதேவியைப்போலவும்
எப்போதுஞ் சகல சாத்திரன் களும் பிரகாசிப்பதால் சரஸ்வதிதேவி
யைப்போலவும் பொதுமைமுதலிய கண்கமலவினக்குதலால் பூமிதேவி
யைப்போலவும் பிரகாசிக்கும் அந்தச்சோமநாதபுரத்தை வரவாசன்
புழமுழவா... (உ)

வரவான்களும் படைத்தலாண்டம... பங்கவாசனம்போலுஞ்
செல்வமலகுவித் துதிப்பலவனர்க்கலாற் நருமேமாலேற்றமுடைய
னைத்தொகை மாய்த்தருவழங்கலான் மழுலவன்னையென்கு, மெ
ல்வளர்த்தெழு மாடமாளிகைகளா விளகியபுரமம்மா,

இ-ள். பற்பலவித வளப்பங்களை யுடையதா யிருத்தலினால்து
ழுவிரிந்துபிரகாசிக்கும் கமலாசனனாகிய பிரமதேவனைப் போலவும் அ
பிஷேகரியத் தைக்கொடுத்துச் சகலஜீவான்மாத் தையும் இரட்சிப்ப
னால் விட்டு... னவைப் போலவும் திராதவல்லினைகளைத்தீர்த்துத்தூட்டு
ளவதினால் சாத்தினில்விளங்கும் மழுலாயுத்ததைத் தரித்திருக்கும் உ
ருத்திரனைப் போலவும் சூரியமண்டல மளாளிப் பிரகாசிக்கும் மாடமா
ளிகைகள் விளங்குஞ் சோமநாதபுரம்—எ-று. (உ)

பிருகுமாருனி சபித்தலினைடைந்தவெம் பிறப்புசுனோர்பத்தின்
நிருவிளங்கிய விதுகுலத்திடைவக தேவன்... னுசெய்
தருளுமாயவன் புதல்வரோடத்தலைத் தடைத்தாறவிர்ந்தின்ப
மருவுதன்பெரும் பதம்புருத்தானெனில் வருத்தலாம்படித்தன்றால்

இ-ள். பிருகுமாருனி சாபத்தினால் விட்டுணுபத்தி அவதாரமெ
டுத்ததில் இலக்குமியைப் பொருந்திய யாதவகுலத்தில் வகதேவன்மக
னாகப்பிறந்த திருஷ்ணதேவன் அநேகம்பிள்ளைகள் போப்பிள்ளைகளு
டன் அந்த லலத்துக்குவந்து சோமநாதனைப்பூசித்து மாறிடவடிவுக்கி

௪௫௧ சிதம்பர புராணம்.

தீ கட்டுமுடையபதவியாகிய மகிமைபெற்ற வைகுந்தஞ்சேர்த்து
வென்றும், அந்தந்திம்மகிமாதிசயத்தைத் துத்தமுடியாது—௪-௮.

அளந்துகாணவு வானினும்பகரவு மறிநூர்க்குமரிதான
வளம்பெழுஞ்சுவ ராட்டேபத்திடை மறைவெற்சீவரிதி
துளங்கவெ ள்நிலைப் பெறு பிரகாசமாஞ் சோமநாதன்மனில்
விளங்குகார்த்திகைத் திங்கைமீகார்த்தகை விழாநடத்தவவன்றே,

இ-ள். இவ்வளவென்று அளவு படுதகிக்காணவும் வாக்கினும்சொ
ல்லவும் மூல விவேகிகளாகிய கபோதனர்களுக்கும் அரிதாதி லட்சுமி
கரம்பொருத்திய சுவராஷ்டேசத்தில் யேதமாரக்கமுஞ் சிவாகம மு
றைமையும் தவறாமல் அமுருடன் பொன்மயமாக விளங்குஞ் சோமநா
தன்மத்திற் பிரகாசிக்குமபடி கார்த்திகை மாதத்திற் திருக்கார்த்திகை
விழா நடக்கும்போது—௪-௮. (௧௪)

கவிகிதங்கிய செங்கையோன நுச்சை கயத் துமுப்போதுஞ்செய்
செவ்வியோன்கிவ சன்மனென்பவா வெ சிங்கையத்தனைக்கோமா
னெவ்வியாவிய கவியிழாவிதுவென யே... கவியிழாவிதுவென யே... கவியிழாவிதுவென யே...
ளவியிழாவனி பிறகுருகவான்பராபா னன்டரோகணைவுற்றான்

இ-ள். மானே செந்தாமரைபோன்ற காத்தினிற்றரித்த விளக்கு
ம் பரமசிவனை வைத்திப்பிராமணர்களில் அவகரித்த மூன்றாமாவதி
னிலும் பூசைசெய்யும் சிவநாமசாலியாகிய சிவசன்ம னென்னும் ஓர்
உத்தமன் சிவத்தியான மறவாதவன் எத்திருவிழாவினும் இக்கார்த்திகை
த்திருவிழாவே உத்தமமானகொன்ற புராணங்களிலெல்லாம் தோத்தி
ரஞ்செய்யத்தக்கதாகிய கார்த்திகைதேவ ஆராதனைபத்தரிசவஞ்செய்
தம்பொருட்டாய்ச் சிவபக்தர்கள் கூட்டத்துடன் அச்சே மகாசதனைத்
தருவந்தான்—௪-௮. (௧௫)

குடகிசைக்கடற் படித்தருட்டானங்கள் கொடுத்தமைமொருபாகத்
கடவுடன்பதஞ் சோமனாகத்திடைக் கருத்தறப் பணிந்தேத்தி, விட
ரும்பரி வுடன்கிழ்த்துறைபவன் விளங்குகார்த்திகை கன்னுட், கொ
டரும்த்தியிற் தீபகாலத்தனி துற்றவாயவஞ்சேர்த்தான்,

இ-ள், மேலேச்சமுத்திரத்தில் விதிமுறைமைபாகத் தீர்த்தமாடி
ச் சிவாச்சனமுடித்துக்கொண்டு இரக்கத்துடன் தானதருமங்கள் செ
ய்து வாமபாகத்திற் பார்வதிதேவியினக்கும் பரமசிவனது பாதா வி
க்கங்களில் பக்தியோடு தென் டுனிட்டுத் துதித்துக்கீழ்காத அன்புடன்
சந்தோஷரமாகிய திருக்கின்ற சிவசன்மன்பரமசிவனுக் குரிசாமயகிய
திருக்கார்த்திகையின் அந்தி தீபாராதனைவேளையில் அலங்காரப்பெற்
சிவாஸ்யத்துக்குள்வந்தான்—௪-௮. (௧௬)

துசங்கிதி சிந்திதணித்தாகமுன் சேர்த்தவன்பர்சுட
வனறிதைஞ்சுவல் வெல்லையில்கிவ னிசற்பதோர்சியற்கன்பன்
தன்முனைக்கலைச் சோமசன்மப்பெயர் தரித்தருனெறிபெய்ந்துக்
துன்முவேதிய னெருவனவெல்லையிற் றொழுநருகுமரிசுற்றான்.

இ-ள். ஆலயத்துச்சென்ற சிவசன்மன் கொள் வியர்சந்தழிற்
போய்ச் சிவசன்னிதானத்திச்சமீபத் தில் அடியா... கூட்டத்துடன்
ன்று தரிசனம்செய்யும்போது சிவசன் மனுக்கிணையாகிய சிவபக்தன்
சகலசாந்திரங்களிலும் தனக் கிணையிலலாதவன் சைவமாரக்கமும்இர
க்கமுமுடைய சோமசன்மனென்னும் ஓர் வைதிகப்பிராமணன் அவ
னெழுந்தருளியிருக்குஞ் சோமநாதனைப் பணிந்து சிவசன்மனது ப
க்தத்தில்வந்தினுறான்—௪-௮. (௧௭)

வருநெருக்கினச் சோமசன்மன்நிகழ் வடிவுபட்டு ரிகின்ற
திருவெளக்குசெய் யகலெடுவிழ்த்தது தெரிந்த கண்டிசனன்தோ
னருகுநெருக்கிற் குஞ்சிவசன்மனென் றவழந்திசன்நிருவான
மொருவயிங்கிவர் தந்த... ரியன வுறைவிட்டத்தையுற்றார்.

இ-ள். வெகுஜனநெருக்கத்தினும் சோமசன்மனது அலங்காரம்
பொருத்திய தேகம்பட்டு எரியுந் திருவிளக்கு செய்யுடன் கீழேவிழுந்
தது அவற்றைச் சோமசன்மன் திரும்பிப்பார்த்ததற்கான் பக்கத்திலிரு
க்குஞ்சிவசன்மன்கண்டு சோமசன்மனுடனே சொல்லவியில்லை பார்த்
தவனுகிலும் விழுந்தவிளக்கையெடுத்து ஏற்றவுயிர்க்கை அப்போது
த்திகைத்திருவிழாவும் நிறைவேறிவிட்டது பின்னர் அவர்எனவாசமா
யிருக்கும் தலம்போய்ச்சேர்த்தார்கள்—௪-௮. (௧௮)

சிந்திதாடகழித் துடன்சிவசன்மனுந் திருவிளக்கதென்பார்
மறியவிழ்த்திய சோமசன்மனுமொறை மாய்க்கனம்மாய்த்தந்தோ
செறியின்வானவ ராபிணத்தியுத்தெழுந் தீச்சுரமென்றியாரு
மறிவுணத்தவித் தாடவியிடத்தடைந் தலகையாயினவன்றே.

இ-ள். சிலகாலஞ்சென்றபின்பு திருவிளக்கை செய்யுடனே பூமி
யில் விழ்த்திய சோமசன்மனும் அவ்விளக்கு விழக்கண்ட பெருமை
பெற்ற சிவசன்மனும் இறந்துபோயினார்கள் அக்காலநகவுடன் எழு
தண்டின பதமணித் துந்திராமல்லையோ தெய்வகோகத்தாரையும்கொ
டியவெப்பஞ்செய்யும் பாலேலெமென்னும் ஆரண்ணியத்தில் அலங்க
ரிசெய்துபெரும் பவங்காமாகிய பசாச உருவங்கொண்டி அலைத்துநிரி
ந்தார்கள்—௪-௮. (௧௯)

திருவிளக்குசெய் யகலெடுவிழ்த்திய சோமசன்மனுஞ்சேர்த்த
வுரிவெனபட்ட வாயிலிற்றிவிழ்வுடன்புழுக்குடைத்துத்

பருவுகின்றமூன்றியேசனை நாயகன்வளர்த்திடவுடல்வாடப்
பெருகுரோடாசமும்பசியுமேற் பிறங்கவஞ்சுகின்றான்.

இ-ள். தேகம்பட்டுத் திருவிளக்குநெய்யை விழச்செய்த சோம
சன்மன் பயங்கரமாகிய பசாசுடருவங்கொண்டும் உடலிற் புழுக்கள்து
டைத்தும் ஒவ். கதுவாரங்கள் ஊஞ் சீயுமிரத்தமும் பெருகத் துந்
ந்தஞ் சுற்றலும் துயோசனை தூரமவிச உடலஞ்சோர்துபோகத்
தன் னிர்தண்ணிர் போகத் தாக்கத் துலும் பசியினாலும் அந்த அடலி
புறம்பப்படுகின்றான்—எ-று. (௨௦)

கண்டிநின்றவச் சிவசுருமணியிக் கருதருருமளகிக்
கொண்டவெம்பசி மேல்கொளநக்குமுக் கூப்பிடுவனர்த்தத்தோ
மண்டுகண்கள மலையெனத்தளர்த்தன வளருகாவிழியுனைத்
கண்டவெம்பற வைக்குமெழும்புணத் துயராடைத்தலமந்த.

இ-ள். திருவிளக்குவிழக்கண்டு நின்ற சிவசன்மன் நினைப்பதற்க
ரிய பசாசுடருவங்கொண்டு மிகுதியும் பசியுண்டாகி காக்கும் மூக்கு
ம் கூப்பிடுதலும் நீண்டிவளர்த்தன இயைபுண்டாய மலையோ
வனத்தள்ளி வளர்த்தன அந்தநாகையுக் கண்டனையும் அலகைபோன்
றமூக்கையும் காக்கைகள் கழுஞ்ஞாலாகிய பட்டினிகள்கொத்தித்தின்ன
எழம்பு கரையான்முதலியவைக ளரிக்க வேதனைபொறுக்க மாட்டாம
ல் ஒவென்றவறிக்கொண்டு துன்புறும் அவநியை ஐயோ என்னென்று
சொல்வேன்—எ-று. (௨௧)

கலிவிருத்தம்,

காணரிய விண்ணவர் கருத்தலை காத்தே
சேணிலகு சைவமுத தெய்வ வடிவென்ன
வாணவ மழித்ததன தாண்மை பிரான
மாணவர்க ளெண்ணிலர் மறுக்குற நெருங்க

இ-ள். காணுதற்கரிய தேவர்கள் மனது கடுக்கங்கொள்ளத் தக்
கதாய் பயங்கரமாகிய பாண்டவனத்தில் ஆகாயமார்க்கத்திற் பிரகாசித்
தும் சிவசன்மந்தாசிய தெய்வமே ஒருகிறு உட்கொண்டு எழுந்தது
போல் காணென்னும் ஆணவமுதலிய பழம்மலங்களையும்வென்ற தபோ
மகிமைபோடு தனக்கிணையாய் சிவபத்தி வளப்பமும்பெற்ற சீடர்கள்
அநேகர் புடைகுழத்து நெருங்குவா—எ-று. (௨௨)

மாலினை படர்த்தவரு வாணவர்கள் பேனா
முலமறை யாகம மொழிந்து புடைகுழ
வாலகிழ னின்றமென யாளுடைய காதன்
செழுனி வேர்க்கொடு சேர்வதலை மன்ன,

இ-ள். மயக்கத்திற் பெருமைபெற்ற சீடர்களாகிய முகிவர்க
ள் விரும்பி ஆதிகாரணமாகிய வேதாகமங்களை யோதிக்கொண்டு கு
ழ்த்தவா வாமதேவ ரெழுந்தருளியது ஆலமரத்தாழிமலில் எழுந்தரு
ளி என்னையாட்கொள்ளும் தகைனுமூர்த்தி சிவஞானமுள்ள ஜனகா
தி முகிவர்களுடன் எழுந்தருளி வந்ததாபா விருத்தது—எ-று. ()

வித்துருப வெம்பையொளிர் (வண்முகி) ஈந்த
லொத்துவடி விற்பவனவொன் பொடிவயங்க
வத்தட வரைக்கணுத யாதப நிகர்ப்பத்
தத்துகதிர் விசிய சடாமுடி தயங்க,

இ-ள். பவழமலையின்மீது பிரகாசம்பொருந்திய வெண்மேகங்க
ள் படர்த்ததுபோற் சிவந்தவிளங்குந் திருமேனியிங் திருநீறு பிரகா
சம் அப்பவழமலையேற் குரியன் உதயமாகிய துபோற் காந்தியைச்
சிந்திஞ் சடாமுகுடம் விளங்க—எ-று. (௨௩)

தண்டள வாளா விதன்பவள வெற்பின்
வண்டவட னாணி மாப்பும் வயங்கத்
துண்டமதி தாமரை தொடர்த்துறைவ தென்னப்
புண்டர முகத்திடை பொலிந்தொளி விளங்க.

இ-ள். பவழமலையி னின்றவ் குளிர்ச்சிபொருந்திய முத்தக்கண்
க் கொழித்தருவி யாறு இறங்குவதென்ன வெண்மை பொருந்திய சூ
ணநூல் மாப்பிலசைத்த பிரகாசிக்கச் செந்தாமரைமலரில் இளஞ்சந்தி
கண்டேர்த் துறவாய் விளங்குபதுபோல முகத்தில் விசுதி திரிபுரண்ட
ரம் ஒளியுற்றுப் பிரகாசிக்க—எ-று. (௨௪)

விண்டலமு மாதிரி மேதினியு மாகத்
கொண்டதொரு சே. தியது கொண்டுகிறை வெய்தக்
கண்டுகை யலங்கிய கலங்களி னிலங்க
வண்டுகை யபட்டுடைபின் வற்கலை வயங்க.

இ-ள். ஆகாசமும் பூமியும் திக்குகளும்நிறைந்த பாஞ்சோதி
சொருபந் திருமேனிகொண்ட நுபோல் விளங்கும்படித்திற் பிரகாசி
க்கும் இரத்தினபாணங்களும் குத்திராக்க ஆபாணங்களும்விளங்க
இடைபிற் பட்டுடைபோல மா புரிதுலங்க—எ-று. (௨௫)

ஆவிநிக ண்ணையு யகத்தினி ருத்தி
காவினிறை வற்குரிய மந்திர விற்பி
மேகவரு பாசவினை விசியுயர் பாம
தேவநெ னு மன்புடைய தெய்வமுனி வந்தான்,
௨-று

இ-ள்- பிராணனுக்கொப்பாகிய பரமசிவனை இதயாவிர்த்தத்தில் தியானஞ்செய்துகொண்டு சிவனுக்குரித்தாகிய பஞ்சாட்சரத்தை உவ்வினு லுச்சரித்துக்கொண்டி அடியார்களது பாசபந்தங்களையும் தீர்த்த வலினைகளைபுத்திர்தாட்டுகொள்ளு மகா மகிமையைப்பெற்ற வாம தேவமகாமுரிபென்னும் பெயரையுடைய சிவபக்த கிரோமணியாகிய தேவரிஷி அக்ஷித்தா ரணிய ப்திற்ருவந்தார்—எ-று, (உஎ)

அன்னவன் வரத்தனை வனத்தலகையாகி
பின்னது யோர்களிரு யோருமெகிர் கண்டார்
முன்னிறை வனச்சனை புரிந்தவருண் மெய்ம்பா
னன்னிமல னன்பனிவ னன்பென நினைந்தார்,

இ-ள். அந்த வாமதேவரிஷி எழுந்தருளியிருவதை அவ்வளச்சிற் பசாகஉருவமாய் அவநிபட்டிக் கொண்டலையும் சேமசன்மலும் சி வசன்மலும்பார்த்து பூர்வஜன்மத்திற்செய்த சிவபூசையினது புண்ணி யபலத்தினால் இந்த சிவபக்தகிரோமணியாகிய வாமதேவமுரியை வ ணக்கி வாழ்த்துவதே நமக்குத்தக்க பண் ிடையென்று இருவர்களு ம் நினைந்தார்கள்—எ-று, (உ௮)

சென்றனர் பணிந்தனர்சன் சேவடி மருங்கே
நின்றனர் நிறைஞ்சியவர் நின்றநிலை காணு
வன்றருள் சுரந்தாமுனி பக்கவர்க் விரதத்
துன்றுருவ மெய்தவரு தொல்வினை நின்றதான்.

இ-ள், எதிர்கொடுப்போய் அவர் ாதாவிரதங்களில் சாஷ்டாங்கமாக தெண்டனிட்டெழுந்து பக்தியினின்று தோத்தி ள் செய்து கொண்டிருக்கும் இருவரும் விகாரருப ி கொண்டிருப்பதை வாமதே வமுரி கருணாசம்மிரம்பிய திருக்கண்க றினால் பார்த்து இரக்கமுண் டாகி இவர்களுக் கித்த பொல்லாத அபதிக்கிடமாகிய தேகம் வந்த காரணம் என்னவென்று அவர்கள் முன்செய்த புண்ணிய பர்வங்களை த்மது ஞானக்கண்ணினால் பார்த்தார்—எ-று, (உ௯)

அன்னலிரு தாண்மலர கத் தவெனடு தேர
கண்ணரிய ப்னினைவி னன் னியருண் ஞானக்
கண்ணிலிவர் முன்னையினை ண்டவரை கேட்கி
யெண்ணரிய செய்தவ மின ிதவ் னிசைப்பான்,

இ-ள், பரமசிவனுடைய இரண்டு சரணகமலங்களையும் கிருமண யாகிய இதயாவிரதத்தில் மெய்ப்போது தியானஞ்செய்து ட்டுவத ந்மரிய சிவனருட்பெற்ற ஞா ரக்கண்ணினால் அவர்கள் முன் செய்த தீவினைகள் தீவனதென்று ித்தித்தறிந்த அளவுபடாததபே பலனை

புடைய வாமதேவமகாமுரி அவ் விருவர்களையும் கேட்கிச் சொல்லத் தொடங்கினார்—எ-று, (௩௦)

பேதமையடைந்துலவு பேயுருளி னின்றிர்
வேதியர் கணீர்முனருள் விடைய சோம
நாதனகர் சுரத்திகை விழா லலனி னண்ணிற்
கோதில் பரமற்கொரு கொடுபிழை புரிந்தார்,

இ-ள், அஞ்ஞானம் பொருந்திப் பசாக உருக் மாய் அலையும் கிங் ள் முன்னம்மம் பிராமணர்களாகப்பிறந்து சிவபதவியை யளிக்குங் கபிலாசத்திற் கிணையாகிய சோமநாதபுரமென்னு மகாசிவஸ்தலத்தி லு கார்த்திகைத் திருவிழா விசேஷத்தைத் தரிசனஞ் செய்பப்போய் னுற்றமற்ற பரமசிவனுக்கு ஓர்பொல்லாத குற்றஞ்செய்தீர்க ளென் றார்—எ-று, (௩௧)

எதெளி நெருக்கு மிடித்துட் லினுனி
சோழிகொள் ளிர்க்கொடு துறைந்தகெய் கவிழ்த்தா
யோதுமெ ிமவ னூம்மவது கண்டு
மாதவென வொன்றுமுன யாதபலி னின்றாய்,

இ-ள். அக்குற்றம் என்னவென்றால் சிவசங்கீதானத்தில் கொருக் கமாகிய சந்தடியிற்போய்ச் சிவதரிசனஞ் செய்கின்றபோது சோமா ன்மனஞ்சய உன்தேகப்பட்டு எரிசின்ற கெய்விளக்குக் கவிழ்த்து விழ் ந்தது அதைச் சிவசன்மனஞ்சய கீ கண்ணாக்கண்கிம் அவன் கடைத் தேறம் விதிக்கு மறுபடியுர் அவ்விளக்கை ஏற்றச்சொல்லாமல் சீயா கிலும் எட் தேற்றிவைப்பாமல் கம்மாய்ப் பக்கத்தில் கின்றிருந்தா யல் லகிவாவிட ிது வாமதேவரி ி திருவுளம்பற்றினார்—எ-று, (௩௨)

மெய்பட விளக்கொ கொய் விழுவததாழா
கெய்கரிப தியவினை வெய்திட லினுனி
மொய்ப்பீடர் புழுக்கு நடய முற்றமுடல் சீயே
பெய்திழிய வெய்து நடய பெய்து வடைத்தாய்

இ-ள். உன்னுடைய தே மய்க்கிச் சிவ ிதானத்தில் கெய்வி ளக்குக் கவிழ்த்த அம்மகா பா, கத்தால் கொடிதாகிய தீவின்தொடர உன்தேகமெல்லாம் புழுக்கள்கு கட்டித் தீபுயிர்த்தமுஞ்சொரிய துர்க் கத்தமாக மகாலாகனைத்திடமாட் பயங்கரமாகிய பசார் உருவங் கொ ள்ளடார் என்றார்—எ-று, (௩௩)

வாய்ப்பவிது கண்டுமொரு வாததை புகலாத
கீப்பரி. தீவினையை கீப்பரிய

மேற்பறவை யுண்ணவெடு வெற்றைய கண்டுக
கூப்பிலேளர்த்தெடு காக்கடிது கொண்டாய்,

இ-ள். திருவிளக்கு வீழ்த்ததைக் கண்ணினுற்கண்டும் அவற்றை.
சு சொல்லாமலிருந்த நீ பீப்பதற்கரிய தீவினையைத்தீர்த்துக்கொள்ளா
மைபினால் மலையைப்போல் கன்களில் ஊனதன்னியிருப்பதைப் பட்
கிகன் கொத்தித்தின்னவும் கூப்பிடுக்துரம் காவுவளர்க் கிருப்பதைப்
பறவை ஏறம்புமுதலியவைகள் அரிக்கப் பசாசுருபம் கொண்டா யெ
ன்றார்—எ-று.

(௩௪)

உழைக்கதி ரயிற்சா சடைக்கடவு ளுக்குப்
பிழைத்தவர் தமக்கொரு பிழைக்குறையுண்டோ.
தழைத்த துயரத்தொடு தனித்தளவில் கற்ப
பிழைத்த காக்குழி யிடத்தவை என்றே.

இ-ள். மாணம் சூரியனெனியப்போன்ற மழுவும் தரித்த கா
கமலக்கிணையுடைய பரமசிவனுக்குக் குற்றம் செய்தவர்கள் கடைக்
தேரத்தக்க வழியும் உண்டோ மிகுந்த துன்பம் மகாரவுராயு
காக்களில் விழ்த்த அநேக கற்பகாலம்வகையில் வாழ்ந்தபட்டின
வார்கள்—எ-று.

(௩௫)

முற்பகலி னீவிரஞன் முக்கனிம லன்றான்
பற்பல வணங்கிவரு பத்தியது தன்னு
னிற்பரிய மியவழிவி னின்றவினை துய்த்துக்
கற்பமொ, ரிரண்டிடை கடந்துகரி சேர்விர்

இ-ள். முற்பட்ட ஜன்மத்தில் நீங்கள் அருளுடைய முக்கண்ண
னாகிய பரமசிவனது பாதாரசிந்தங்களை அநேககாலம் பூசித்த சிவபக
தர்களானபடியினால் இப்போது வெகுது கற்பத்துக் கிடமாகிய இத்தே
கத்துடனே இரண்டு கற்பகாலம்வகையில் பேயருவாய் வாழ்ந்தபட்ட
பின்பு சிவகதியடைவீர்கள்—எ-று.

(௩௬)

கம்மையெதிர் கண்டுதொழுகா ரு லெந்தா
லிம்மைசிவ டெந்தனை பிசைந்தி விர் பேயாய்
வம்முருவ மாறியருண் மன்ன மென யாமா
ரம்முதன்மை யெம்முதல்வ ள் னிற்பெவர் வல்லார்,

இ-ள். சிவபக்தியையுடைய எங்கள் தரிசனஞ் செய்து னிரிந்த
காக்கியவசத்தினால் இம்மையிலு உரணவதற்கரிதாயிருக்குஞ் சிவசிந்
தனையை முறையாமலிருந்து இப்பசாசு உருவம் நீங்கிச் சிவனாய்
துவீர்கள் அடியார்கள் செப்த கழகனைப் பொறுத்த கொடுஞ்

டன் பரமசிவத்துக்கேயல்லாமல் மற்றவர்களுக் கந்தவல்லமை யுண்
டேவென்றார்—எ-று.

(௩௭)

அந்தமில் ரற்கொர்பிழையஞ்சலர் புரிந்தோர்
பந்தமுறு தீவினைகள் பற்றற நினைக்க
லெந்தையிழை வல்லனிம ஊன்மகளு நேப
மைத்திரு வோருமது வல்லொன லாமோ.

இ-ள். ஆதியத்தங்கடந்த ஜகதீசனுடைய சிவபெரு மாணுக்கு ஓர்
குற்றத்தை பயமில்லாமற்செய்த அபசாரத்தினால்வருங் சொடியடாவ
தற்கா யகற்பநினைக்கில் எமதுகடவுளாகிய பரமசிவனன்றி பர்வதராஜ
காரியாகிய பார்வதிதேவியும்பிள்ளைகளாகிய கலைபதி சுப்பிரமணிய
ன் இவ்விருவர்களும் அச்சிவத்துரோகத்தைத் தீர்க்க வல்லவரென்று
சொல்லலாமோ—எ-று.

(௩௮)

அன்னபெரு வெம்பிழை யாற்றவ னகற்றா
னென்னுமது மந்த ிழை யேயற்றவ னன்றி
புனை வப்பிவழியி னோர்க்கருள் செய்யானெம்
முன்னவ னெனத்தவ மொழிந்தனர்க ளன்றே,

இ-ள். அப்படிக்கொத்த மகாபாதகத்தைப் பரமசிவன் அகற்றி
வான் அகற்றமாட்டான் என்பதும் அப்பரமசிவத்துக்கேடு அடியும்
லும் மனதில் நினைக்க முக்கடாத அந்தசிவத்துரோகத்தைச்செ
ய்தபாவு ளுக்காங்கிப் பரமசிவன் இப்பாதகத்தைத் தீர்த்துப் பரி
புத்தமாக ினென்று சிவபக்தர்களாகிய தபோதனர்கள் சொன்னார்
கள்—எ-று.

(௩௯)

இவ்வுளாபொய் மெய்கமயென லெங்குநிறை வெய்து
மய்கிமலனேயறிவ னஞ்சியெவ றோனும்
வெவ்வலகை யாகியுமு னீர்வினையை காடித்
தெய்வமுதல் வர்க்கெ ர்பிழை செய்யவறி யாராசு,

இ-ள். இத்தவாக்கியம் பொய்யென்பதும் மெய்யென்பதும் என்
கும் பரிபூரணமாய் கிறைந்திருக்கும் அக்கர்த்தனே யறிவானாகையி
னால் பேயருவாய் அவதப்பட்டுமலும் உங்கள் தீவினையைப்பார்த்து
அச்சங்கொண்ட எவர்களும் தேவர்களுக்கு ஆதிசையானாகிய பரமசி
வனுக்கு ஓர் பொல்லாங்கும் வராதவிதமறந்து நடந்துகொள்ளுவார்
கள்—எ-று.

(௪௦)

நுதமிரு கற்பமுடி வாநொ ளி சோம
காடமுடி ரண்பொம் னென ரிமு னிறைஞ்சி

௩௫௮ சிதம்பரபுராணம்.

யேதமற முத்தினை யெய்தவது தீர்வா
லாதியிரு பாதமற வாமலிரு மென்றான்,

இ-ள், முன்சொன்ன இரண்டு கற்பகாலம் வரையிலும் இப்பசா
க உருவமாகவே யிருந்து பின்பு சகலவைபவங்களு மிருந்த சோம
நர்தமகாலிங்த்தை அகிபத்தியுடன் தரிசனஞ் செய்தபுணரிந்து கோ
த்திரித்துக் குற்றமற்ற சிவபதியையடைவீர்கள் இது நிச்சயமாகை
யினால் நீங்கள் பாமசிவனுடைய உபைப பாதாரவித்தங்களை மனதில்
மறவாம லெப்போதுத் தியாவஞ்செய்துகொண்டிருக்கவேண்டு. பாம
தேவமகாமுரி திருவுணம்பற்றினார்—எ-து. (ச௧)

என்றுமுறி கூறுதலு மென்றுமொழி யாமம்
சன்றுமவினை தீர்வதொரு காலமுள தென்னு.
வன்றவ ரறிந்தனர் பணிந்தனர், ளாடா
நின்றனர் மகிழ்ந்தனர் நிகழ்த்துவதை யென்னே.

இ-ள், இவ்விதமாக வாமதேவமகாமுரிவர் திருவ ார்த்தவரு
ன் ஒருகாலும் தீராதவல்வினை இரண்டு கற்பகாலத்தில் திருட னது
சொன்னவைகளைக்கேட்டு அப்பசாச உருவங்கொண்டு நின்ற ப ா
ன்மனம்சிவசன்மனம் அக்கபேரதனாப்புணிந்தானந்தத்துடன் ச
தர் ார்த்தவர்கள் அவர்கள் சந்தேகாஷ்கதை இன்னதென்று சொல்லிமுடி
ரது—எ-து. (ச௨)

ஐஞ்சேடியாகிரியாநிருத்தம்.

காமவெம்பகை கடந்தருட்கட ிடத் தழுந்தான்
தோமகேதவாரம் சுருதியாகமகேயி னுளவகா
வாமதேவனு மருங்கின்மாணுக்கொ ளோக்கி
யாமுரைப்பை கேளுமென்றி டம்பன்மே யினனான்,

இ-ள், காமக்குறேதாதி வெம்பகைகளைவென்று திருபாசமுத்தி
ரத்திப்பழங்கிக் குற்றமற்ற ான்குலேதங்களைபும் திருபத்தெய்கிவா
கமகேதையும் முறைமையாகக்கற்றுப் பிரகாசிடும் வாமதேவரிஷி த
னைச்சூழ்த்திருக்கும் தம்முடைய ளேஷர்களைப் பார்த்து ாமொன்று
சொல்லுகிறோம் கேளுக்கவென்று கூறுத்தொடங்கினார்—எ-து. (ச௩)

என் னுமுகோ மீதொரந் தத்தனை யத்தோ
முன்னரினவார் முப்பொ முதருச்சனை முயன்று
சென்னிவான்மதி மிலைச் பதெய்வகர யகன்ற
டன்னையல்லதோர் சார்வ லாத்கமையோ பிரார ாள்

சோமநாதச்சருக்கம். ௩௫௯

இ-ள், என்னென்று சொல்லப்போகிறோம் இவ்வதிசயத்தை ஐ
யோவென்று விதனப்பட்டு இவ்விரண்டுபேரும் முன்னுண்மத்தில் மூ
ன்றுகாலங்களிலுஞ் சிவபூசைதவறாமற் செய்துகொ டி சந்திரனை ச
டாமருடத்திலணிந்த பாமசிவன் பாதாரவித்தங்களைத்தவிர வேறாக
தயில்லையென்று உம்பியிருந்தவர்கள் ஓர்நாளில்—எ-து. (ச௪)

கோத்திரங்களாம் சுரப்புந்ஞ்சோமநாதத்தின்
கார்த்திகைத்திரு நாளினெய்கவிழ்த் தகனினவன்முன்
பார்த்துநின்றவ னிவனிவர்பொணிய ந்துபோ
கூர்த்தவேம்பகைப் பேயுந்க்கொண்டமை பாரீர்.

இ-ள், தேவர்களால் கோத்திரஞ்செய்யப்பட்ட மகாமகிமையை
யுடைய சோமநாததலத்தில் கார்த்திகைத்திருவிழாவில் சந்திரிபிலிரு
க்கும்பெய்விளக்கில் தேசம்பட்டுக்கவிழ்த்த விழத்தெய்த இச்சோமச
ன்மனம் அனைக்கண்டு சொல்லாமலிழ்த்த இச் சிவசன்மனம் பாகிய
இவர்களால் சிவனுக்குவேரிட்ட துரோகம் இதுவே இப்பரபத்திலு
இவர்கள் பசாச உருவங்கொண்டு மகாவாதனைப்பட்டவைதைப் பாரு
ங்கொண்ட பாமதேவரி து ளேஷர்களைப்பார்த்துச்சொல்லினார்—எ-து.

செய்திலுலறமென்றுளோசெய்துமோ வன்றோ
னெய்தினுற்றவா யென்பவனெய்தினின் முடித்தோ
னெய்திமுற்றினோம் கெழிற்றுணையாயினா னன்,
பெய்துகாத்துளோ, ரைவர்க்கும்பெரும்பய னுக்கும்.

இ-ள், இது நல்லதருமம்செய்யென்று சொல்லுகிறவனும் தரு
மஞ் செய் ளன்றவனெருவனு டன் இத்தருமஞ்செய்யலாமாவென்றான்
அதற்கவ ள் இதுகூடப்பது அரிது மகாநன்மைபாகிய தென்று திட
ப்படுத்தி உறுதிபண்ணுகின்றவனும் அத் தருமத்தைச்செய்து முடித்
தவனும் அதற்குத்தனைபா புதவிசெய்தவனும் அதை பத்தியுடன்கா
த்துப் பரிபாலனம் பண்ணிவ னனும் ஆகிய இவ்வகாந்து பேருக்கும்
அத்தருமத்தின் பலன் சமனா ச்சித்திக்கும்—எ-து. (ச௫)

அரியகல்லற மூற்றிநே ரன்றன்னிலு மதனைப்
புரிதயென்பவன் காப் வன்புகலிரு வர்க்கும்
பெரிதுமப்பயன் பதிமடக்கென்றார் பெருநாற்
ருரியமார்த்தக டவிரை, ழிக்குமீ தொக்கும்.

இ-ள், மேலாகிய தருமஞ் செய்தவனிலும் அத் தருமத்தைச்செ
ய்யெய்து அதியில் தெரியச்சொ ள்வையுக்கு அத் தருமத்தைக்காத்
து இரட்சிப்பவனிலும் பதிமட பாதகமாகிய புண்ணியஞ் சித்திக்
குமொறுவேதாசுமங்களுணர்ந்த பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள் இ

வியதமாகவே பாவத்தைசெய்கிறவனுக்கு செய்யலாமென்று துணிவுசொல்லுகிறவனும் அதற்குச் சகாயமாயிருக்கிறவனும் செய்பவன் கிறவனும் அந்த நிலையை வளரச்செய்கிறவனும் ஆகிய இவ்வகைகளைப் பேருக்கும் பாவஞ் சமனாகப்பொருத்தும் இதல்லாமலும் பாவஞ்செய்தவனாலும் அதைசெய்யச் சொன்னவனுக்கும் அதைப் போக்காமல் பிள்ளும் வளர்க்கின்றவனுக்கும் பதின் மடங்கதிகமாகப் பாடம் வசிக் குமென்று தப்போதவர்கள் சொன்னார்கள்—எ-று. (சு)

அல்லவாங்கள் தண்ணறம்பொருள்சலர்க்குதானே வல்லனதுவந் கவன்றலெதுண்ப்பதே வழக்கா லெல்லலேகோறலுண் டோன்முனையோனியன் மண்ணைக் கொல்லினின்றுவன் முத்தியிழ்க்குடனிடையே.

இ-ள். மையார்த்த கண்டத்தினையுடைய பரமசிவனது பொருள் களில் ஏதானிலுமொன்றைத் திருநனவனைக் கண்ட சிவபகதன் தனக் குக்கடியவல்லமையினால் அச்சிவத்துரோகியைச் சிரச்சேதஞ் செய் வதே தீது அவ்வகை சிரச்சேதப்பட்ட பாயைச்சேர்த்தவர்கள்வந்து சிவபகதனைக் கண்டித்தபோதினும் இச்சிவபகதனுக்கு சா தியி னித்திக்கும் இதுசத்தியமென்றுதாதார் வாமதேவரி—வி-று. (1)

கோறலுக்குற தென்னிலக்கொடியவ னிருப்பிற் றேமசேரினு மிகத்துடன்பெயர்வதே ஒரு ம மாறணிந்தவர்க் கன்பரோலப்பொருள் கவர்வோர்க் கூறல்லலையோதித்தமாற்றா லுர்வால்.

இ-ள். சிவசொத்தை எடுத்தவனைத் தன்னால் சொல் க்குடாமற் பொருளும் அக் கொடியமாயி யிருக் குமிடத்தில் தனக்கு அளவற் றபொருள் கிடைப்பதாயினும் அதைக் குற்றமென்று கீக்க அவ்விட மிலிட் டேகுமதே தீது சிவசொத்தை உ பகரித்தவன் கவகைவேணிய னுக் கன்புள்ளவளுக் விருந்தாலும் அன்மனை தெனியும்படியாய் ந ன்மாரக்கவளைப் போதித்துச் சிவத்து ராக பரிசாரம்பண்ணியைப் பதே உத்தமம்—எ-று. (சு)

இக்கைக்கொரு கருத்திலா. சிவசற்குப் பத்தியானெறி யான்மிகும் ப சினேனு மத்தனைப்பிழைத் தோர்களை மெய்நீள்கவர்க்கெடுத்த நீக்கதிக்குரியோர்.

இ-ள். இவ்வகையாய் போ பத்தியாதவர்கள் பரமசிவனுக்கு த்தும் நன்மையாகிய புதியை பத்தியாக கன்மார்த்தத் துடன்

எவ்வளவு பொருள்களை யுதவிசெய்கின்றவர்களுக்கிதந்தாலும் அவர்கள் சிவத்துரோகிகளேயாம் சிவசொத்தையபகரித்ததுக் கொண்ட தினையாளாகிய வஞ்சகரை எப்போதும் கண்டனாலும் கண்டபா ர்களோ மேன்மைபொருந்திய சிவபதவிக் குரிமையை யுடையவர் கள்—எ-று. (இ)

கரணமாரிது மப்பொருள் கவர்வரோ வறிந்தோ ராணமுன்றெரி யூட்டினே னுலையத் திடைபோர் திரணமீசற்கு வேண்டல தாயினுஞ் சிந்தை முரணுறக்கொண்டு னோரிரு ணிராய முழுகுவரால்.

இ-ள். அறிந்தோர் மனம் புத்தி சித்தம் அகந்தாரமென்னும் அ ந்தக்கரணங்கள் கலங்கிய சமயத்திலும் சிவசொத்தை பெடார்கள் க கையால் முப்பூத்தை எரித்த பரமசிவனின் துணைபெறும் இடக்கும் துச் னுரும்பாகிலும் சிவனுக்குதவிவிலலாமலிருந்தாலும் கெடுபுத்தியினுக் கெடுத்துக்கொண்டவர்கள் திருண்முடிய மகாரவரவாதிசரகங்களில் அ முத்திப்போர்கள்—எ-று. (இ)

செவமாதவ ரிடைவிடாச் சிவாலையத் தனக்கென் றேலனோக்கிய உறுமல ரிடைமுத சிவவப் பாலநெக்திரன் கொடும தன்பட விழித்தந்நா ளாலமுண்டவற் கந்தியே யாவற்கு மாகா.

இ-ள். சிவசாரமுடைய சிவயோகிகள் நிறைந்திருக்கும் சிவ லயத்திற்கென்று சிவமித்துப் பரிபாலித்த வரும் கந்தவனங்கள் தோ ப்புகள் கஞ்சை புஞ்சை தோட்டங்கள் முதலியவைகளிலுண்டாகிய இலை மலர் காய்கனி யாவும் கொற்றிக்கண்ணினால் மன்மதனைபெரித்த ஆகாலவிஷத்தைப் பானஞ்செய்த லோகாலோகங்களை பெல்லாம் இரட்சிக்குஞ் சிவனுக்கு யோக்கியமேயல்லாமல் மற்ற எவர்களுக்கு ம் அங்கேரிக்கத் தக்கதல்ல—எ-று. (இ)

நன்னிபாகமெய்ப் பான்மொருட் காவலுக் குரியோர் மன்னராயினும் பாவலோ யாயினு மதியச் சன்னவான்பொருள் கவிரி ரைமத மடங்கு தன்னுவல்வினை மெதுவர்குன் சொற்றவர் தம்மில்

இ-ள். பார்வதியை லாமரை கத்திலுடையவனாகிய பெருமா னது பொருள்களைக்கர்த்த இரட்டிப்பதற்குரிய சிவகண்களும் ம காராஜாக்களும் மற்ற எவர்களும் சிவகாரியத்தில் குறைவறா உத்தா லும் திரண்டாகிய மெண்ணுது அச் சிவசொத்தை யாசித் தெடு தால்

முன்சொன்ன சிவத்தரோகினிலும் துறுபந்திகையாகிய வாதனைப் படுவார்கள்—எ-று. (ருஉ)

அழகேர்க்கழிநெழிலடியாசிரியலிருத்தம்.

அலைபுனல் வேணியண்ண லாலயத் தன்னிலென்றும்
கலைமயி ரிறக்கிக்கோட மருக்கின்மெய்ப் பிடித்துக்கோடல்
குலதிலை கயிலம்வார்த்துக் கோடலா பத்துறுமன்
மலசல் நீக்கலுந்தும் வாகனத் தேற்ச்சேரஸ்

இ-ள். அலைகளையுடைய கங்காநதியைச் சடையிலணிந்து டரம சிவஞலயத்தில் னப்போதும் முடிமயிரிமக்கிக் கொள்ளுதலும் மதநீ இலொருவனாகக்கொண்டு உடம்புபிடித்துக்கொள்ளுதலும் என்னெ ய்முதலிவை தேய்த்துக்கொள்ளுதலும் மலமலாதகனே. ரத்துதலும் சத்தத்தின்மேலேறிக்கொண்டுபோதலும்—எ-று. (ருஉ)

அழகேர் ரடைக்காயாதி யானவை துய்த்துமப்பல்
கொடியகா மாதியாதர் கூட்டங்கள் கொடுக்கோளெ
கடியபொல்லாமைகமல் கமடன. தியினிருத்த
செடியபேர்ச் சதுரங்காதி குதிவை நிகழ்த்தியாடல்

இ-ள். அன்னம் நீர் பாக்கு வெற்றிலை முதலானவை துய்த்து வதலும் எச்சில் தப்புதலும் ஒன்றையாநி ததலும் கோபத்தும் வகாவி த்தலும் பெண்களுடன் சாஷல்லாபங்கள் செய்தலும் கொடுமைபொ ருத்தியகோள்கொல்லுதலும் பொய்சொல்லுதலும் பொல்லாங்குகளை வினைத்தலும் கம்பனிமுதலிய வாசனங்களிலிருத்தலும் மிகுதியும் போர்செய்தலும் சதுரங்கு சொழ்க்கேட்டான்முதலிய குத ஆட்டங் களை ஆடுதலும்—எ-று. (ருஉ)

சொழ்டின் மாலியத்தைச் சோமருத் திரத்தைத்துடி
கற்றட நிழைக்கண்டு கடந்துமன் கடந்துபோதல்
கற்றவார் சடையானுக்கு கதிர்ப்பலி பிடித்துக்கு
முற்றான் னடுவேசேற லெழிந்தவ ருயர்க்தோன்றே

இ-ள். சொல்லும் சிவன் நின்மாலியத்தையும் சிவனுக்கப்பேஷக் காகிய தீர்த்துடொன்ற சோமருத் திரத்தையும் செப்பக்கிறக்கின் மேலிருக்கும் விமானங்களின் கிராமநினை நிழலையும் பார்த்துத் தா ண்டிப்பாறலும் சிவலிங்கத்திற்கும் பரிசு. த்திற்கு நெவிப் போகு தலும் ஆகிய இவைகளெல்லா மியதியுள் குற்றமென்றறிந்து கன்மரீ க்கமய் நடக்கிறவர்களே பெரிடு. ர்கள்—எ-று.

ஆகியாலயத்துக்கவலாதி யாதியதீர்த்தத்தைத்
திதுபோய்ப் புரிதலுத்தச் சிறப்புறுஞ் சிவதீர்த்தத்திற்
கோதுறு மகத்தத்தோடு முழுகுதல் குற்றமென்றே
யோதிய வாகமங்க ளுபண்ட தங்களென்றே.

இ-ள். ஆதிசுந்தராகிய சிவபெருமானது ஆலயங்களிலிருக் கும் கிணறு தடாகமுதலிய தீர்த்தங்களில் அஞ்சாரஞ்செய்யலும் சி ரப்பற்றிருக்கும் சிவதீர்த்தங்களில் ஆசாரியல்நாமர் முழுகுதலுட் மகாபாதகன்களென்று வேதங்களில் ரசாகிய உபநிட தங்களிலும் சி வாகமங்களிலுஞ் சொல்லும்—எ-று. (ருஎ)

நங்கிவர் துயரம்பாரீ னொன்றுமா ணக்கர்கோதி
யோங்குமஞ் செழுக்கைநாவி னுச்சரித் துளத்தினுடன்
பூங்கழல் வைத்துத்தன்னை பொருவினாச் சிரமமபுக்கான்
நீங்கல் வாமதேவத் தெய்வமா முனிவனம்மா.

இ-ள். சிவத்தரோகப்பண்ணின இத்தச்சோமசன்மனும் சிவச ன்ம பசாசுஉருவங்கொண்டு துன்பப்படுகின்றதைப் பாருங்களை ன் தம்முடைய சீடர்களுக் குத் காண்பித்துச்சொல்லி மந்திரங்களை க்கரசாகிய பஞ்சாட்சரத்தைநாவினுலுச்சரித்துக்கொண்டும் இதயா லிங்கத்தில் பரமசிவனை சாணகமலங்களைத் திபாணஞ்செய்து கொ ண்டு அடியார்கள் கி வினைகளை தீர்க்குத் தெய்வத்தன்மை பெற்ற யாதிகை மகாமுனிவர் துறு ஓப்பு படையில்லாத ஆச்சிரமத்திற்கு ள்சென்றார்—எ-று. (ருஅ)

தந்திர வேதநீதிச் சரியினி முனிவகேட்டி
யந்தனர் பொருளிலிச னரும்பெரும் பொருளினுண்டா
முந்திய வியல்புகாண்ட மெழித்தவஞ் ஞானத்தன்னுள்
வந்ததிக் கலவினன்னு வகுத்ததோர் வறியுண்டன்றே.

இ-ள். வேகாகமங்களின் முறைமையாக நடக்குஞ் சரியினியே தேனும் சிவபக்தியெய்யும் வைதிகப்பிராமணர்களினதுபொருள்களை யும் பரமசிவனுக்குரிய பொருள்களையும் மனதறிபாமற் றொட்டநா ல் வந்த பொருட்சேதத்தாலும் அவற்றைப் பார்க்கிருந்ததினால்க் தி வினைவினைவையும் முன்சொன்ன சிவசன்மன் சோமசன்மன் இவ்விரு வர்களாலும் அறிந்தகொள்ளென்றும் பின்னையும் அஃவேகத்தினால் வந்ததினைவைத் தீர்த்துக்கொள்ளுவதோர் கன்மரீக்கமுண்டெ ன்றும் வேதவியாசர் திருவுளம்பற்றினார்—எ-று. (ருக)

புண்டரீசுப் பூசகன் பொருத்திப் வினைவைக்கி
ம ன்ஷப பபனைவக வந் தீர்த்தங்களோர்.

நாசு

சிதம்பராபுரணம்.

துண்டென வுரைத்தான் ஞான முய்த்திடக் கருணைபோதக்
கொண்டரு மறைகளெல்லாம் விளங்கிய குணக்குன்றன் ஞாள்.

இ-ள், சிதம்பரதலத்தில் இருந்து அறியாமையினுற்செய்த பாவ
ங்களைப்போக்கி மிகுதியும் புண்ணியபலன்களைக்கொடுக்கும் மகிமை
யையுடைய பத்துத்தீர்த்தங்களுண்டென்று உலகங்களெல்லாங்கடை
க்கேட்பொருட்டாகக் கிருபையோடு பரமஞானத்தால் அரிதாகிய
வேதங்களைப் பகுத்துச்சொல்லிய மலைபோன்ற பொற்புவாய்த் தே
வியாசரூபினான ஒருபுராணிகர் வயிமிசாரணியத்தில் சவுனகா
திமுசிவர்களுக்கு அருளிச்செய்தார்—எ-று, (௬௦)

சோமநாதச்சுருக்கமுற்றம்.

பாயிரம் உட்படச் சுருக்கம் ஆருக்குத் திருவிருத்தம்—சஎச.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆருவது

தீர்த்தச்சுருக்கம்.

அமரேக்கழி செழிலடி பாசிரிய விருத்தம்,

அரவுநிதழிசூடு மண்ணைப் பொருளைவஞ்சக்
கரவினிற் கொண்டோரெய்தல் கடுங்கொடும் வினையொருத்துப்
பரவினம் பரவுநிலைப் பதியிகைக் கதினைலரு
முரையு தீர்த்தமீரை துன்னவை புரைக்கலுற்றும்.

இ-ள், பாம்பையுள் கொன்றை மாலையையு மணிந்த பரமசிவனு
டைய திரவியங்களைக் களவுசெய்தவர்கள் அறுபனிக்கப் பட்ட மிகவு
ம் பொல்லாங்காகிய பாவத்தைச் சுருக்கமாகச் சொன்னோம் இனிமே
ல் அரிபயன்முடைய தேவர்களால் தோத்திரஞ்செய்யத்தக்க மகாமகி
மையையுடைய சிதம்பரதலத்திற் சவுனபோக பாக்கியங்களையுஞ் சிவ
பதவினையுள் கொடுக்கும் வல்லமைபொருட்ப் பத்துச் சிவதீர்த்தங்
கள் இருக்கின்றது அத்தீர்த்தத்திற் மகிமையைச் சொல்லு இறை
கேளுங்களென்று வேதவியாசர் வயிமிசாரணியைப்புகு தன்னைப்பா

தீர்த்தச்சுருக்கம். ௧௧௬

த்துச்சொன்னதாய்ச் சூதபுராணிகர் வயிமிசாரணியத்தில் சவுனகாதி
முசிவர்களுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (௬)

பராசரன் நமையன்பாகஞ் சயிமினி பணிந்து போற்றித்
தராதல மெண்ணுந்நிலைத் தலத்தினி னாந்துதீர்த்தம்
புராதன வுளவென்றாயப் புனிதமாகிய தீர்த்தங்கள்
விராவித தானப்பேர்கள் விளங்குற விளம்புகென்றுன்

இ-ள், பராசரன் புதல்வனாகிய வியாசபகவானுடைய பாதாரளி
ந்தங்களில் தெண்டனிட்டுத் தோத்திரஞ்செய்து பூமண்டலத்துந்கி
ன்ற சிதம்பரதலத்தில் பண்டைநாண்முதல் பத்துத் தீர்த்தங்களுண்
டென்று திருவுளம் பற்றி நீர் அம் மேன்மைபொருந்திய தீர்த்தங்களி
ருக்குமிடமும அவைகளின் பெயருந் தெரியச் சொல்ல வேண்டு மெ
ன்று சயிமினிபகவான் கேட்க வாதராயணர் சொல்லத் தொடங்கி
னார்—எ-று, (௭)

பாரிட மெண்ணுந்நிலைப் பதியினி லெவ்குந் கங்கு
லொலர் தீர்த்தமாத லிச்சய மதனுண்முன்னம்
காருது கண்டன்கண்டடி காதலிற் பயந்துயர்ந்த
வாரியைக் குலகமுய்ய வருளினு லருஞ்செய்தானால்,

இ-ள், பூமண்டலத்தின்கண் உத்தமமாகிய சிதம்பரதலத் தென்
டக்குள் இருக்கும் கடுகள் ஓடைகள்-ஏரிகள் நுளங்கள் - கிணறுகள்
ஊற்றுக்கள் ஆகிய இவைக ளெல்லாம் புண்ணிய தீர்த்தங்களே யாகும்
இதற்குச் சந்தேகமில்லை அதனிலும் தீவிரத்தோடாகிய பரமசிவன்மு
ன் லீலாவிநோதமாகப்பரமான்ட நகனைத்தையும் ஆவலோடும்பெற்
ற உத்தமியாகிய பார்வதிதேவியிற் று உலகங்களெல்லாக் கடைத்தேறும்
பொருட்டாகக் கருணையினால் திருவாய்மலர்ந்தார்—எ-று, (௮)

பொற்கிரி புண்டரீக புரத்தினித் தீர்த்தத்துன்மை
யெறிந்து தெரிவதல்லால் பாவரு முனரமட்டார்
முற்கிரி வளைத்தெடுத்த முதல்வனுக் கன்புழுந்நி
நிற்குநீ கேட்கலாகு மெனமுனி நீசுழ்த்துகின்றான்,

இ-ள், பொன்மலையாகிய சிதம்பரதலத்தி லிருக்கும் தீர்த்தங்
களின் மகிமையைச் சந்திரசேதாநர மூர்த்தியினதொழால் எவ்வெருவ
னுக்குத்தெரியுமேயல்லாமல் மற்றறத் தேவர்கள் முதலிய பாவருக்கு
ந் தெரிமட்டாது முய்தார் மகமேருவை எடுத்து வில்லாகவளைத்த
பரமசிவன் பாதாரவித்தத்தில் உலையன்புகொண்டிருக்கும்கேட்கத்த
க்தாமென்று வாதராயணர் சயிமினிக் குர் சொல்லுகின்றார்—எ-று, (௯)

சிதம்பர வசித்ததேந்தோர் தெளிந்தபொன் மன்றஞ்சேர்
உத்தரத் துள்ளதென்று முயர்ந்ததீர்க் கத்துயர்ந்த
தெத்திசை யோரும்போற்று மெழிற்சிவ கங்கையார்க்கு
முத்தியை நல் குதிர்த்த முதலருட் டீர்த்தமாகும்,

இ-ள். அஞ்ஞானம் நீங்கிய சிவஞானிகள் ஞானசொருப மென்
றவரும் மகிமையையுடைய பொன்மயமாகிய திருச்சிற்றம் பலத்திற்
கு அந்தச் சுவட்க்கல் தீர்த்தங்களுக்கெல்லாம் உத்தமோத் தமமா
கியவர்களுக்குத்தோத்திரஞ் செய்ததக்கமகிமையை யுடையசிவந்
கையென்று ஓதிர்த்தமுண்டு அத்தீர்த்தம் பரமசிவன் நிருவநாருப
மாகியாவற்கும் பதனிறைக்கொடுக்கும் தீர்த்தம் களுக்கெல்லா முத
ன்மையாய் எவ்வாறும் பிரகாசிக்கும்—எ-று. (இ)

நடமிறை பிரியாதோர்கு நற்றில்லை நராதனக்கு
வடகிழக் கிடையேர்தீர்த்த மறிகட லதுவாங்கொன்றைத்
பொடையவ னன்றியாரு முணர்விலாத் கொன்மைதன்னு
லிடாடர் குய்ப்தீர்த்த மெனப்பெயரெய்திற்றுமால்,

இ-ள். பரமசிவன் எப்போதும் நீங்கா ல் ஆனந்த டடனம்புரம்
நன்மைபொருந்திய சிதம்பரதலத்துக்கு சாணியதிக்கில் அலைவையு
டைய சமுத்திரமே ஓர்தீர்த்தமாகியுக்கிறது அத்தீர்த்தத்தி னுண்மை
கொன்மைமையுணர்ந்த பரமசிவனுக்கே தெரியுமல்லாமல் பற்றொரு
வருக்குக்கரியாத ஆகையினால் அகற்குத் தன்பங்களை நீக்குவ் கு
ய்ப்தீர்த்தமெனப்பெயர்—எ-று. (ஈ)

இறையிறை விக்குக்கூற விறைவிகத் தம்பிப்பம்
வுறையலற் கத்தனன்பாற் சன்றகுமா ரற்குரைப்ப
முறைமையினவன்புலம்பெற்றமுனிவர் தேவர்க்கிசைத்த
னையுமக் குய்ப்தீர்த்தப் பெருமையா ரறியவல்லார்,

இ-ள். பரமசிவன் பரவதிதேவிக்குபதேசஞ்செய்யப் தார்வதி
கப்பிரமணியருக் கருளிச்செய்யக் கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதத்
தைக் காத்கில்வத்திருக்கும் சுப்பிரமணியர் கருணையுடன் சன்றகு
மாரருக்குத் திருவுணம்பற்ற தச் சனங்குமானாப் பணிந்து முறை
மையாகப் பத்தியுடன் உபதே ப்பெற்றதை முடிவர்களுக்குத் தேவர்க
ளுக்கும் சொன்னேன் இக்கனமைவாய்க் குய்ப்தீர்த்தத்தின் பெரு
மைமையையாவராஸறியக்கூடுமென்று விபரம் சரியினி பகவானுக்கு
ரைத்தார்—எ-று. (ஊ)

திராக்கட வெணுமத்தீர்த்தஞ் செப்பிநுந் நிகைகடேற
முறைத்த யோ... பினைவல்லையுரைத்ததென் விடத்துவோரும்

வரைக்கரும் பவங்கனங்கி பாசிபா மகத்துமழுகி
னரைக்கர வசைத்தரன்ப வருட்பதம் பெறுசந்நன்னம்.

இ-ள். அலைகளோடும் கூடிய சமுத்திரமென்றொல்லும் தஅந்
க்குய்ப்தீர்த்தத்தில் தெற்குவடக்கு கிழக்குமேற்கு இன்னுன்கெல்லை
யின் பத்துநாழிகை தூரம்வரையி லுள்ளவர்களும் மந்தெங்குள்ள
வர்களும்கூட பாசிமகாட்சத்திரத்தில் வந்துமழங்கினால் அளவிடுதற்கரிய
ஐனனமாணுதியவத்தைகளைநீங்கி இடையில்பாம்பைக் கச்சாகவணி
ந்தபரமசிவத்தினது பாதாளிந்தங்களைப் பெறுவார்கள் இது நிச்ச
யம்—எ-று. (அ)

கொலைத்தொழில் வடிவோபொய்க்குக் கொள்கலக் தானேவெல்லை
தொலைக்கவெந் களவுவந்து தோற்றயளிடனே தியோர்
மலைச்சீ வினைகள்வாழும் வாழ்க்கைகோ வென்னமாறு
நிலைத்தளி நிராயமெல்லா மிகைபெற வருமோர்நீசன்.

இ-ள். உயிர்களைக் கொள்ளுகொள்ளுந் கொலைத்தொழிலே ஒரு
புலக்கொண்டு வந்ததோ அத்தியமென்னுஞ் சரக்குகளை ஏற்றிக்
பலே அளவில்லாத திருநெல்லைல்லாமல்வந்திருக்கும் இடமோகொ
டும்பாவிதங்கள்சொய்ய மகாராஜகங்கெல்லாம் வளர்த்திருக்கும்விடே
என்னத்தக்கதாக மகாராஜாவாதி நரகங்களை நிலைமையாக அனுபவிக்க
வந்த ஓர்சண்டாளனுண்டே—எ-று. (ஆ)

மாசிமா மகத்துச்சொற்ற வரையறை யிலொத்திமை
நீசனக் கவனுன்கு நிலைந்துடா தைனின்மழிகித்
தேசம முத்திரேர்தான் செப்புவ தென்னேவென்று
மேசுவ தில்லத்தீர்த்த மீதிரண் டரவதென்ப.

இ-ள். முன்சொல்லிய கொடியபாதகஞ்செய் சண்டாளன் மாசிமா
தத்தில் அக்கக்குய்ப்தீர்த்தத்தில் மூழ்கவேண்டுமென்றவன்மையாகிய
மனோதாமஸ்வந்து மூழ்காமல் விளையாட்டாக மூழ்கினமாதிரத்தில்
கிடைப்பதற்கரிய சிவபதனியை யடைந்தானென்றால் அதிமகிமை
யைச் சொல்லிமுடிபுமே ஆதலால் குற்றமற்ற அந்தக் குய்ப்தீர்த்தம்
ஓரண்டார்த்தீர்த்தம்—எ-று. (க)

தேவர்குழ் மன்றினுக்குத் தென்றிசை நீசரகி
யா வருகு சிவகங்கைப்பர வெப்பிடப் பெறுர்கனென்று
தானிவச் சிரமத்திலோர் காதிபேதத் தோர்முழை
முனிவை துனியானிசன் முயல்வதெய் தீர்த்தமுண்டால்

எசுஅ சிதம்பரபுராணம்.

இ-ள். தேவர்களெல்லாம் பணிந்து வலஞ்செய்யுந் திருச்சிற்றம் பலத்திற்குத் தென்றிகையில் சண்டாளர்முதலிய பிறிதலத்தோர்முதலியவர்கள்வந்து முதற்றீர்த்தமாகிய சிவகங்கையில்முதலே போகியாவொன்றும் சாதிபேதமாகியவர்களுந் குற்றமுற்ற ஆச்சிரமங்களிலிருப்பவர்களும் முழங்கிடைத்தேறும் பொருட்டும் பாமசிவன் கைச் சூமுனைபினு லுண்டாகிய ஒர்தீர்த்தமுண்டு—எ-று. (கச)

ஆதினா மதிதேய்ப்பக்கத் தட்டமி மாகத்தோற்ற மீதம மருக்கவாரம் விதிபாடல் குருவாங்கு டோதிபபறுவமுன்று தினமுறு மோர்நாள்முழி மாதவர்க்கிசைத்தநானம் வழங்கினோர் முத்தராவர்.

இ-ள். திருவாதிகா நட்சத்திரத்திலுந் தேய்பிறைபக்கத்தட்டமி யிலும் மாதப்பிறப்புகளிலும் மேன்மையாகிய ஆதிவாரத்திலும் எதி றுந் தமும் வியாழக்கிழமையும் கூடிய சுபதினத்திலும் தற்பகம் பண்ணத்தகுந்த புண்ணியகாலமாகிய மூன்றுபருவங்களில் எந்தினம் களிலாகிலும் ஒர்தீர்த்தமுழித் தபோதனர்களுக்குத் தன்னு லிடன்ற மட்டித் தருமஞ்செய்தார் சிவபதவியையடைவார்கள்—எ-று. (கஉ)

எப்பரி சோர்க்குத்திமை யிரித்திட யிகை, வன்செய்யு மப்பெருத் தீர்த்தமுந்நா னாகமத் தன்னுள்வேங்கை மெய்ப்பதத் தாணலாலே வியன்புலி மடுவென்றுள்ள தொப்பலத் தீர்த்தமுண்டு தீர்த்தமா முறைத்ததீர்த்தம்.

இ-ள். எவ்வகைப்பட்ட வினையாளர்களுடைய பரபங்களைத்திற் கும்பொருட்டாகப் பாமசிவனுண்டாகிய சூலதீர்த்தம் வெருகாலமா ய்த் தார்த்திருத்தபடியினால் அதைவியாக்கிரமபாதர் அதைத் திருத்தி ம் பரபலமாகச்செய்தமையால் புலிமடுவென்னும் பெயருடையதாய் ஒப்பிடுவத மூன்றுத்தீர்த்தமென்று பெயருடையதாயிற்று—எ-று. (க)

சூழமொலி ஞாபச்செத்தேன் குணக்குமம் பலத்துமேல்பான் மழமுனி பூசைசெய்யும் வளப்புலிச் சாத்துலான் னிகழவுற வுனததன்பேர் வியாக்கிரம பாததீர்த்த. மழகுற வதனையானோ சேவைசெய் தலாரொன்றும்.

இ-ள். அன்பர்களுடைய பக்திக்குக் களித்தொழுஞ் சிவந்தனான த்தேவசிய சிவானந்தனடன்புரியும் திருச்சிற்றம்பலத்திற்குமேற்பா ள் வியாக்கிரமபாதர் பூசைசெய்த மேன்மையையுடைய புலிச்சரலிக்க சந்திரானத்திற் றானார் அநியாவலோடும் மெய்யன்போடும் வியாட் கிரமபாத முனிபுண்டாகிய தீர்த்தத்தில் அழகுபெறத்தக்கதரத்தேவ

ர்களெல்லாம் வந்துமுழிச் சேவித் தெப்போதும் நீங்காமலிருப்பார் கள்—எ-று. (கச)

வெய்யவன் சிறத்தவாரம் விதிபாத யோகத்துத்திப் பையராத் திங்கடன்னப் பருதியை விழுங்குங்கால மொய்யல ரத்தீர்த்தத்தின் முழங்கித்தம் வகைக்கிடான செய்வதா னங்கள்ரொய்தோர் தீவினை முழுதுத்தீர்வர்.

இ-ள். சூரியசம்மத்தமாகிய ஆதிபாரம் எதிபாதயோகத்திலும் பொறிகள்விளங்கும் மடங்களைபுடைய இராசுதேவர்கள் சந்திரசூரி யர்களைத் தொடுகின்றகிரகண புண்ணிபகாலங்களிலும் நீலோற்பலாதி மலர்கள் மொய்த்துக்கொண்டிருக்கும் தடாகமாகிய வியாக்கிரமபாத தீர்த்தத்தில் முழகிப் பிதார்த்தேவதைகளுக்குப் பீர்தியாகத் தன் செல் வத்துக்குத்தக்க தருமங்களைச்செய்தால் அவர்கள்முன் செய்திருந்த பாவங்களெல்லாந்தீரும்—எ-று. (கஉ)

கன்னிஞா யிற்றின்வானக் கறைமதி குறைபக்கத் த மன்னுமட் டமியின்முழகித் தானமும் வழங்கியவன் முன்னவர் பணியினோய் ணனாதிகா முப்பலாஸத் தன்னிறப் பொழிபுரால் ஞ் சொற்றகுந் தீர்த்தமீதால்.

இ-ள். புரட்டாசிமாதம் ஆதிவாரங்களிலும் ஆகாசத்தில் வருங் களங்குமுடைய தேய்பிறைபக்கத்து ிமைமேற்ற அட்டமிதிதியிலு ம்அந்த வியாக்கிரமபாததீர்த்தத்தில் முழகித்தன் செல்வத்துக்குத்த க் தருமங்களைச்செய்து அத் தீர்த்தத்திற்கு மேற்பாலி லிருக்கும் வி பாக்கிரமபாத ஈஸ்வரனைப்பணிந்து பூசித்தவர்களுக்கு வியாதிகள் க ளாதிகா முப்புச்சாக்காரிம் அனுகாது முன் திருவேண்டரும் அவர் தேவியாரும்முழகி இருவரும் முப்புரீக்கி எவ்வளராகியதால் அந் த ஈங்கார்த்தீர்த்தத்துக்கு இளமனுத்தீர்த்த மென்றும் வெய்வாய்க் தது—எ-று. (கச)

சிதம்பரத் தனக்குமேல்பாற் ரிகழவோர் மகமுஞ்செய்த பதஞ்சலி யிருந்துபூசை வண்ணவா லவன்பேரேற் றிதத்திசு முனத்தீசத்த முன்னரே விண்ணோர்குமுற் புதம்பெறச் சேவைசெய்யும் மொலிவுனதனத்தீர்த்தம்.

இ-ள். சிதாசாமாகிய திருச்சிற்றம்பலத் திற்கு மேற்பாலில் ம தஞ்சலிபகவான் பிரகாசிக்கும்படி ஓர்மடம்புதுக்கிக்கொண்டு அதில் வாசமாயிருந்து வேதாமவிதிவினங்க பூசை வண்ணிபபடியினால் அ னத்தீர்த்தவரென்று பெயர்பெற்ற சிவலிங்க சந்திரானத்துக்கு முன்னர்

அ.எ.ய)

சிதம்பரபுராணம்.

சகலதேவர்களும் அதிசயமாகவந்து முழுகித் தானதருமங்கள்செய்து
பூசிக்கும் மேன்மையைப்படைத்து பொலிவுள்ளதாயிருக்கும் அனந்த
தீர்த்தம்—எ-று, (க௭)

பருதிவா ரங்கடோறும் பருவங்க டோருந்திற்கு
வெருவவா திராயினன்னுள் விதிபாத யோகம்பார்த்த
ளிருகடர் விழுங்குகால மனுவாதி பித்திர்த்தத்தி
னருளைநா டினரேன்முத்த ரகாபிளி தஞ்சாந்திர்த்தம்.

இ-ள். ஆதிவாரங்களிலும் அமாவாசைமுதலிய புண்ணியகாலங்
களிலும் தீவினைகளையகற்றும் திருவாதிரைகட்சத்திராவதகளிலும் விதிபா
தயோகங்களிலுஞ் சந்திராக்கிரகண சூரியக்கிரகணங்களிலும் மதுவாதி
யிலும் இத்திர்த்தத்தில் உள்ளனபுடன் முழுகினவர்கள் சிவபதனி
யடைவார்க ளாதலால் இவ் வனந்திர்த்தம் ஐந்தாந்திர்த்தம்—எ-று.

பெருமைகூ ரனந்திசத்து மேற்றிசைப் பிலத்துணின்றும்
வருபதஞ் சலிமுன்னன்பால் வந்துதோன் றியதோடெல்லை
பொருவரு நன்மைகல்கும் புண்ணிய ண்ணுந்திர்த்த
மருவினை யெவையுபேக்கு மதன்பெயர் நாகசேரி.

இ-ள், பெருமையிறைந்த அனந்திஸ்வர சந்திரானத்திற்கு மேற்
பாலில் பாதாளலோகத்திலிருந்து ஆதிசேடனை பதஞ்சலிமாமுரியா
கிச் சிதம்பரத்திற்கு—லததுவாசபாகிப் புண்ணியபொருடைய
இணையிஸ்வரதன்மையைபுடையதிர்த்தத்தில் முழுகினவர்களுக்கு எ
ண்ணிய காரியங்கெல்லென்கைகூடி நன்மைபெய்ததத்து மகாபாதகங்
களை எல்லாபேக்கும் பெற்றியையுடையராகச்சேரியெனனும் பெயர்பெ
ற்றதிர்த்தம்—எ-று, (க௭)

அருளுடன் கன்னிமாதத் தைம்பறு வங்களாதன்
மருவுமே யிலியம்வெய்யோன் வாரத்தினுதலத்தக்
ருருமலர்த் திர்த்தமூழிக் கூடிய தானஞ்செய்தோ
ரொருவுவர் வினையையாரா திர்த்தமீ னுணர்வான்மிகேய்.

இ-ள். புரட்டாசிமாதத்தில் அமாவாசைபுரணை முதலியஐந்து
மருவகாலங்களிலும் ஆயிலிய கட்சத்திராக்கூடிய ஆதித்தவாரத்தினு
ம் நன்னிறம்பொருந்தியமலர்களைபுடைய ராகச்சேரிதிர்த்தத்தில்பத்தி
யுடன்மூழிக் தனக் கியன்மமாதிர்த் தானதருமங்கள் செய்தாற்கொ
டியபாவங்களை யெல்லாமகற்றும்மகிமையையுடையராகச்சேரி என்று
ம்ஆறுந்திர்த்தம் மிருஞானமுடையசுபியினியே கேளென்று விவாச
கவான் திருவுடையபற்றினார்—எ-று. (உ௦)

தீர்த்தச்சருக்கம்.

88

மட்டிலான் மன்றினுக்கு வடகுட கிசையின்வானே
ரிட்டமாம் பிரமதீர்த்தத் தெழிற்றையுண் மகிதேயங்கத்
தட்டமி மனுவினாதி யுகாதியி லன்பான்மூழிக்
சிட்டர்பாற் றுனஞ்செய்தோர் சிவகதி சென்றுசேர்வர்.

இ-ள், அளவிலாப்புகழ்படைத்த திருச்சிற்றம்பலத்துக்குவாயு
திக்கில் தேவர்களுக்கு விருப்பமாகிய பிரமதேவன்பூசுத்த பிரமலிங்
கத்திற்கு முன்னர் பிரமதீர்த்தம்விளங்கும் அத்திர்த்தத்தில் அழகிய
தைமாதத் தேய்பிறைபக்கத்து அஷ்டம் கிதியிலும் மனுவாதிபுகாதிக
ளிலும் பத்தியுடன்மூழிகிப் பெரியோர்களுக்குத் தான்தருமங்களைச்
செய்தவர்கள் மகா பாவங்கெல்லாம் நீங்கிச் சிவகதியையடைவார்.
கள்—எ-று, (உ௧)

சிறந்தவித்திர்த்தவாழித் தீர்த்திற் பூசையோப
நிரந்தமச் சிராவிறிநிகழ்த்தினென் றனந்தமங்
னுணர்த்தலீ சனைப்பணிந்தா லுன்னிய தெய்துமன்மா
லுணர்த்தவிப் பெரியதிர்த்த மதனையே ழாவதென்ன.

இ-ள், சிறப்போங்கிய அப் பிரமதீர்த்தத்தில்மூழிகியும் அவர்
ந்சிவபூசை ஜெபதப ஜபங்கள்செய்தால் ஓவ்வொன்று அநேகபலன்
கொடுக்கும் அவனெழுந்தருளியிருக்கும் பிரமலிங்கத்தைப் பூசித்து
ப் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருப்பவர்கள் எண்ணிய வெண்ணிக்
ருமத்தக்கவாழ்க்கையும் சித்திக்குமென்று பரமசிவன் உபதேசித்தது
இத் தன்மையையுடைய பிரமதீர்த்தம் ஏழாவதுதிர்த்தம்—எ-று.

மதாசல முரித்தோன்வைகு மன்றத்து வடபாடன்னிற்
பிராமகன் பிரிவாய்வைகுப் பிரமசா முண்டமுன்னர்
சுதாசனர் புகழோர்திர்த்தத் தோய்த்தவர் தம்பாலீசன்
சதாமகிழ் தாலானுமத் தான்கிவப் பரியையாமால்.

இ-ள். கஜமுகா ரூபினை யுரித்துப் போர்வாரகத் தரித்துக்கொ
ண்ட அம்பலவாணமூர்த்தி எப்போதும் ஆனந்தகடனஞ்செய்யுந் தி
ருச்சிற்றம்பலத்திற்கு வடபாலில் பிரமதேவ னெருகறுகப் பிரமசா
முண்டியென்னுஞ் சத்திரூபமாகி மேற்றிசைநோக்கிய சந்திரானமாய்
எழுந்தருளி யிருக்குநிலையம்மனுக்கு முன்னர் ஒரு திர்த்தமுண்டு
அத்திர்த்தம் அயிர்தபானஞ்செய்யுந் தேவர்களுந் துணக்கத்தக்க மகி
மைடைப்பெற்றது அதில் முழுகினவர்களிடத்தில் பரமசிவன்எப்போ
துஞ் சந்தேஷிக்குந் தன்மையினால் சிவப்பிரியை என்னும் பெயரை
யுடையது—எ-று. (உ௨)

மாதங்க டன்னிற்செய்யோன் வாரங்க டோதமுழி
இதங்க டத்தனா டாடக னளவிலாத
வேதங்க டத்தநம்பன் விட்டின்பத் தருவன்சேர்த்தோ
ரோதங்க டங்காதித்த மெட்டால் தென்னுங்காலே

இ-ள். மாதமாதங்கடோதம்வருஞ் செவ்வாய்க்கிழமைகளில் அ
ச்சிவப்பிரியை என்னுந் தீர்த்தத்திற்முழிப்பி பிமசக்கி யாகிய தில்லை
யம்மணத் தரிசனஞ்செய்து சபாபதியைச்சேவித்தால் வாதாந்தமாகி
ய ஞானானந்தாட்டியனுஞ்செய்து அகேக வேதங் கண்புட படைத்தரு
விய நாமசிவன் சிவானந்தத் தயருனான் முழுகினவர்களது பாயங்
கண்ப்போக்கிப் பரிசுத்தராகும் இச் சிவப்பிரியை எட்டாவது தீர்த்
தம்—எ-று. (உச)

விளங்குமிக் கதற்குத்தென்பால் விபாக்கிர மாதனல்கு
முளம்பர டுட்டித் த வுபமன்னி யற்குச்சென்னி
யினம்பிறை வண்க் ததானந்த திலகுபாற் கடலென்றெங்கும்
வளம்பெறப் புழுத்தீர்த்த மதனையார் வழுத்தற்பாலார்,

இ-ள். மிகப் பிரகாசம் பொருந்திய சிவப்பிரியைஎன்னுந் தீர்த்த
த்திற்முத் தென்றிசையில் விபாக்கிரமாதார் புதல்வராகிய உபமன்னி
பனகவான் தன் னிதயாரவித்தத்தில், சபாபதியை எப்போதும் நிலை
மையாக விருத்திக்கொண்டு பசிக்குப்பால் வேண்டிமென்றமுதபோது
மூன்றும்பிறையைத்தரித்த சடாமகுடத்தினையுடைய நாமசிவன் நிரு
ப்பாந்தடலை வருவித்துக்கொடுத்த தீர்த்தம் அத் தீர்த்தத்தின் மகிமை
தீசயங்களை யாவராலுத்துதித்து முடியாது—எ-று. (உடு)

ஒத்கும் நாமனாஜத் ஆயர்த்து மன்னியற்றான்
மாதவர் வாணோரானு வாய்பில மகங்கடாய்து
சோன் கண்ணன்வாத தேவன்மன் சென்னிதன்னிற்
பாதம்பைத் தருவினாடி பாற்கட லாடியன்றே,

இ-ள். நிருப்பாற்கட லாகிய வத்தீர்த்தத்தில் உபமன்னியபகவா
ன் முழுகியும் பாணனுஞ்செய்த மகிமையினால் சொல்லுதற்கரியமேனா
கிய சிவஞானியுந்த தபோதனர்களாலும் தேவர்களாலும் அறிதங்க
நிதாகிய அகேக சிவாகமங்களை ஆராய்ந்து வசுதேவன்மனையுடைய உரு
க்குமணிமேகாநாகிய ஸ்ரீ நிருஷணதேவன் சிவதிட்டைச் சிவ்வாமற்
சிவபூசைசெய்வதைத்தார்த்த இப்பூசையைச்சிவன் ஆட்கொள்ளாரொ
ன்று வேதாசுமங்களைப்போதித்து சிவதிட்டைசெய்து அவர்சி-சின்பா
தாரவித்தங்களைச் சூட்டிப் பின்னர் சகலமுநிவர் களுக்குஞ் சிவஞான
போதனைசெய்து மகிமையைப்பெற்றார்—எ-று. (உசு)

மேற்கடி வளர்கன்போற்ற வியன்முனியுன்முழுகும்
பாற்கடற் தீர்த்தஞ்சென்று படித்தவர் பயன்களெல்லா
மாற்கடி வகாபுரித்தோன் வழங்குமப் பெறுவார்
தாற்கடன் முறையாலொன்ப தாவதா தவஸற்பாற்றே

இ-ள். மேன்மை பொருந்திய தேவர்கள் பணிந்து தோத்திரஞ்
செய்யும் உபமன்னியபகவான்முழுகிப் பாணஞ்செய்த பிரசாதமாகிய
நிருப்பாற்கடற் தீர்த்தத்தில் முழுகினவர்களையும் மனதில்நினைத்தவர்க
ளையும் கரியுர்போர்த்தவனுடைய பரமசிவன் வேண்டியவைகளைக்கொடு
க்கப் பெறுவார்கள் இது சாத்திரத்தின் முறைமையில் ஒன்பதாத்தீர்த்
தமாகிய விதன்பெருமையைச்சொல்ல வெளிதோவென்றார்—எ-று. (உ௧)

ஆனந்த சபைக்குக்கீழ்பா லானந்த வடிவமான
வானந்தை கூவலானு ளதனைமுன் பார்த்துப்பார்த்தே
யானந்த நிருத்தஞ்செய்யா நின்றன சழிவிசா
வானந்த பரமானந்த கூபமென் றதற்குநாமய

இ-ள். சச்சிதானந்தமயமாகிய நிருச்சிற்றம் படைத்திற்குக் கீழ்த்
திரையில் ஆனந்தசொருபமாகிய சிவநாமசவுத்தரியே ஆனந்தக் கிண
றருவாய்ப் பிரகாசிக்கும் அந்த விநோதத்தைப் பார்த்துப்பார்த்த ஆ
னந்தகடன மெப்போது செய்தகொண்டு பரமசிவன் ஆனந்தமய
மாகிருப்பதினால் அத்தீர்த்தத்திற்கு ஒருகாலத்திலும்அழிவில்லைதரு
வனத்தத்தில் மேலாடியவானந்தத்தை தருவதால் பரமானந்தக் கூவமெ
ன்று பெயர்பெற்றது—எ-று. (உ௨)

கொடியிடை பரமானந்த கூவமென் றருக்கோ டீர்த்தம்
படியிடை கூவதீர்த்தங்கள் பற்பல தீர்த்தமற்ற
மடியிசை வந்துதாழ்த்தித் கலகும மென்றாலந்த
கெடியவான் தீர்த்தம்போல க்னைத்திடி ளிகழ்த்தியாதோ.

இ-ள். மின்னற்கொடியோல்விளங்கும் இடையினை யுடைய சிவ
நாமசவுத்தரியே பரமானந்த கூபமாகித் திருவுருக்கொண்ட அப் ப
ரமானந்தத்தீர்த்தத்தை சிதம்பரதலத்தி லுண்டாகிய மற்ற ஒன்பது
தீர்த்தங்களும் பார்ப்புதற் பதினுக்கு லோகங்களிலுள்ள கங்கை கரும
தை முதலிய நதிகளும் காசி ஞானவரானமுதலிய தீர்த்தங்களும்வந்து
பணிந்து வலஞ்செய்யு மகிமையைப் பெற்றதென்றால் அத்தீர்த்தத்தி
ற் கிணையாகவினக்கில் வேறே தீர்த்தமில்லை—எ-று. (உ௩)

நவமிபிற் புரவாரத்தி னற்குட பிசண்டைப்பாந்தள்
கவர்தரு நாவின்முழுகிற் கடுக்கொடு க்னைகளிக்ரும

புதுமதி வளர்ப்புக்குப் புகர்வார் தன்னிலொவ்வொன்
தவையுற ளாளின்முழுகி மெய்தொன ளங்கமெய்தும்,

இ-ள், கவமிதிதி வெள்ளிச்சிதமம் சந்திரகிரகணம் சூரியகிரக
ணங்களிலும் அத் தீர்த்தத்தைமொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணதால் கொடி
யமா பாதகங்களெல்லாந்திரும் அமாவாசையினும் வளர்ப்பிறைச் சுக்கி
ரவிரத்தினும் முழுகினுல்கிடைப்பதற்கரியபோகபாக்கியங்க ளெல்லா
ஞ் சித்திக்கும்—எ-று. (௩௦)

பொருவினைப் பசிமாதத்துப் புதுமதி வளர்ப்புக்கு
வருவ மியினின்முழுகி வருவகவி கல்வியெய்து
மொருதின மிஷ்டவிடம லோராணடோ ருமுத்தினெல்ல
யருடரு மங்கீருட்கொண்டவர்க்கிற் கரகாவர்

இ-ள், ஒட்டி உபபசிமாதத்தில் வளர்ப்பிறைப்பக்கத்தில்வரும்
வயித்தியில் அப்பாழா அந்த கூபதீர்த்தத்தில் முழுகினுல் தாதனமா
கப் பஞ்சஸ்சணக்கல்லி புணர்ந்தவர்களாவார்கள் அல்லாமலும் அத்
தீர்த்தத்தை ஒரு வருஷம்வரையில் ஒருளையினு மிடைவிடாது பக்
தியோடும் அகங்கைபிரமாண முட்டுகொண்டு வருவாரின் அவர்கள் ச
கலித்தைகளுக்கும் ஆசிரியராய்க் கவிவாணர்களாவார்கள்—எ-று. (௩௧)

சுராகுரு முன்னோரெண்டு தூயிய மத்துகாளுட
வானரு ளங்கீர்கொண்டே வாக்கிற்கு மன்னனுன
ந்ரமிதி மலடியன்பாற் றிருந்தவோ ராண்டுகொண்டா
லானருட் கண்டனஞ்சே யலைவறப் பெறுவனன்றே

இ-ள், முங்காலத்தில் தேவகுருவாகிய ஷிபாழபகவான் ஒருவரு
ஷம்வரையில் மிகுதியமத்துடன் நடராஜ னனுக்கிரகத்தினால் அப்பா
மானத்தீர்த்தத்தைப் பாணஞ்செய்தமையால் சகலகலனை யோதம்
வர்க்குத் தானுகிபதி யாயினுள் அதுபோற் பிள்ளை யில்லாமல் ஏக்கல்
கொண்டு மலடியாயிருப்பவன் மிகுந்த அன்போடும் ஒருவருடம்வரை
யில் அத் தீர்த்தத்தைப்பாணஞ்செய்து வருவளாயின் பரசியத்துக் கன்
பனாகவும் ஞானசாரம்யாவும் வாய்ந்தபிள்ளையைப் பெறுவான்—எ-று.

யாவையுப் காமியாம வியல்பினுட் கொண்டோர்வதி
மேவுவர் மாசிதன்னின் வெண்டி வளர்ப்புக்குத்
தாவிலா விளக்கங்கொண்ட சதுர்த்தசி முழுகிற் றித்
ராவர் னைந்தாத்தீர்த்த மாமிசை நறையினம்மா,

இ-ள், எந்த போகபாக்கியங்களையும் விரும்பாமல் சித்தமும் தி
துடன் அத் தீர்த்தத்தைப் பாணஞ்செய்தவர்கள் மோட்சனிட்டை.

யடைவார்கள் அதல்லாமலும் அமாவாசையிலும் எங்கும் வெண்மை
யாடப்பிரகாரிக்கும் வளர்ப்பிறைப்பக்கத்துச் சதுர்த்தசித்தியிலும் முழுகி
னுல் சிவகதியைப்பெறுவார்கள் இந்தப் பரமானந்த கூபமானது பத்
தாவது தீர்த்தமென்று சொல்லப்படும்—எ-று. (௩௨)

ஐந்திரன் டாமித்தீர்த்தம் தாடினோர் முத்தரன்றிச்
சிந்தைசெய் தைமாதத்திற் தேய்மதிசு கிததிராளின்
வந்திவை யடைவின்முழுகின் மறைமுடி விதுவென்றோம்
மந்தயில் வரதமுத்தி யடைவதற் கையமின்றால்.

இ-ள், இப்பத்துத்தீர்த்தங்களிலு முழுகினவர்கள் மேலாகிய
தியைப் பெறுவார்கள் இதுவுல்லாமல் துதிக்கப்படுகின்ற தைமாத
அமாவாசையில் சிவகங்கைமுதற்கொண்டு இப்பத்துத் தீர்த்தங்ளி
லும் வரிசையாய்முழுகினவர்கள் எக்காலத்திலும் செந்நிலைவாதவே
தாந்தமுடிவாகிய பரமசிவனிடத்தில் அபிஷேகமாவார்கள் இதற்குச்
சந்தேகமில்லை—எ-று, (௩௩)

திண்ண தீர்த்தத்தணமை புமையவட் கெமையானை
முன்னரு னெறியேயானு மொழிந்தனன் மூவாதில்லை
நன்னக ருறைவோரெட் ணம்பணைப் பிழைத்ததன்றிப்
பின்னறி யாதவொரு பிழைபிவை முழுகிப்போமால்.

இ-ள், இவ்வண்ண மகிமையைப்பெற்ற இப்பத்துத் தீர்த்தங்
ளின் பெருமையை எம்மையாட்கொள்ளும் பரமசிவன் பார்வதிதே
விக்ரு முன்னுபதேசஞ்செய்ய முறைமையாகச் சயிமினிபகவானே
யானைக் குபதேசித்தேன் மேன்மைபொருந்திய சிதம்பரதலத்தில்
வாசஞ்செய்கின்றவர்கள்சிவனுக்கபராதஞ்செய்தபாவங்களும் அறியா
மற்செய்தகுற்றங்களும்இத்தீர்த்தங்களில்முழுகினுந் தீர்த்துபோம்—எ-று,

கராகர் முனிவராதி சொல்லுமெல் லோருமன்மா
னிராமயன் பரமானந்த நிருத்தமுன் னுரத்தரித்த
பாபா லிக்கத் தில்லைப் பதியினுன் டாக்கிப்போற்றித்
தாநலத் த பரந்தரன்ன சாற்றுவன் றெகுத்துக்கேட்டி.

இ-ள், ேவர்கள் அசுரர்கள் முனிவர்கள் முதலியபாவரும் பக்தி
புடன் சிதம்பரதலம் ித்களருபமாகி ஆனந்த நடனஞ்செய்யும் அம
லவாணமூர்த்தியின் ஆதிவாணருபமாகிய சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைகள்
செய்த பூசித்தப் பூமண்டலத்தி லுயர்வுபெற்ற மகாமகிமையை
டைந்தார்கள் ஆகலால் அந்நிலையைத் தொகுத்துச்சொல்லுகிறேன்
கேளென்று கேதவிபாசர் சயிமினிபகவானுக்குரைத்தார்—எ-று, (௩௪)

பொதுவினிற் கீழ்பான்மாயோன்போற்றிமுன் கண்டெல்லோற்குக்
மதிமொ வினனத்தான மரிச்சுர மதற்குத்தென்சார்
புதுமையா எங்கணன்கு படைத்தவக் கமலேசத்தை
விதிவினிற் பணிந்தோர்சிந்தை விரும்பிய தெய்திவாழ்வார்.

இ-ள், திருச்சிற்றம்பலத்திற்குக் கீழ்த்திங்கில் மகாலிஷனு சிவ
லிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்த மேன்மையினால் சகலதேவர்களு
க்கும் முதன்மைபாடிய மகிமையைப்பெற்றார் அந்த அரிச்சுரமென்
தும் பேர்பெற்ற சிவலிங்கத்திற்கு அடுத்ததென்றிசையில் இலக்குமி
தேவி சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்து சகலசெல்லங்களுக்கும் அதிகா
ரியாயினான் அக் கமலேசலிங்கத்தை விதிப்படிபூசித்தவர்கள் மனதில்
நினைத்தசெல்லங்களை எல்லாம்பெற்ற வாழ்வார்கள்—எ-று. (௩௭)

மற்றதன் மென்பாலன்பால் வலாரிமுன் கண்டிதில்கு
செற்றவிந் தாசுய்கிற் மெக்கணத் தன்னில்வன்னி
முற்றகக் கண்டவகவி வீச்சுர முயங்கியேத்தப்
பெற்றவர் நினைத்தவெல்லாம் பெறுவார் கதற்குத்தென்னர்.

இ-ள், அக் கமலேசலிங்கத்திற்குக் தென்பாலில் தேவேந்திரன்
பக்தியுடன் இலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து அந்தங்கத்திந்து தேவர்க
ளுக்கு கதிபதியாயினான் இந்திரிசலிங்கத்திற்குத் தென்மேற்கில் அக்கி
னிதேவன் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்த அந்த அக்கினிச்சாலிங்கத்
தை விரும்பமாகப் பூசித்தவர்கள் நினைத்தவர்களுள்ளாம் பெறுவா
ர்கள் மேலும் அந்தலிங்கத்திற்குத் தென்றிசையில்—எ-று. (௩௮)

அருக்கன்முன் கண்டிதைமுக மருக்கேசம் மணிபிலென்றோய்
வருக்கமும் யோமதற்கு வடகிழ்க் கிடைகாவல்லி
பிரகட்டெடக் கண்டவோங்கா ரேசத்தை கேசித்தோர்நாற்
பெருக்கிடை முழுவொக்கும் பெறுவார் கதற்குத்தென்சார்.

இ-ள், குரியன் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து அருக்க
சேலிங்கத்தைப் பக்தியோடும் பணிந்தவர்களுக்குச் சகலவியாதி
நாந்திரும் அந்தலிங்கத்திற்கு வடகிழ்க்கில் சாண்டியுடைய அஞ்ஞ
னையருன்கிங் சிவலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்தான் அ
ந்தலிங்கத்திற்கு ஒங்காரோரொன்று பெயர்பெற்ற நனைப்பூசித்த
வர்கள் சகலகலிப் பெருக்கமும்பெற்று வாழ்வார்கள் அந்த ஒங்கா
ரேசலிங்கத்திற்குத் தென்றிசையில்—எ-று. (௩௯)

வருணன்முன் பிரமகத்தி மாற்றவான் கண்டிதைமுக
மருவன்கு கேசமுன்ன ரணையிச் சுரத்துக்கீழ்பாற்.

நிருவளர் கந்தியெம்மான் செய்தகந் தீசஞ்செம்பொன்
ஹருமலி பொதுவிறென்பா லுள்ளன வுரைப்பக்கேஸ்மோ

இ-ள், முற்காலத்தில் வருணதேவன் பிரமஹத்தி பாதகத் தீர்த்
துக்கொள்ளும்பொருட்டு பக்தியுடன் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து
பரிசுத்தனாயினான் அந்தலிங்கத்திற்கு வருணேசமென்றுபெயர் முன்
சொல்லிய திருமால்பூசித்த அரிச்சுரலிங்கத்திற்குக் கீழ்த்திசையில்
எம்முடைய கர்த்தாவாகிய கந்திகேஸ்வார் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை
செய்தார் அந்தலிங்கத்திற்கு கந்திச்சுரலிங்கமென்றுபெயர் இனிச்செ
ம்பொன்னுருவமாகிய திருச்சிற்றம்பலத்திற்குத் தென்றிசையிலுள்ள
சிவலிங்கங்களைச் சொல்லுகிறோம் கேள்வினா வாத்தாயணர்சொல்
லத்தொடங்கினார்—எ-று. (௪௦)

கந்தன்மா முகங்கிசிட்டன் வாமனன் கலின்கந்த
விந்திர சித்துவாலி தானையோ டெமன்சாமுன்
கந்தர வாலகில்லி யவங்கிரி சுலோதகேசன்
சந்தமார் குறிகள்கண்டோ ரிவைவிற்கச் சபைக்குமேல்பால்.

இ-ள், சுப்பிரமணியன் - விராயகன் - வசிட்டன் - வாமனன் - க
பிலன் - கந்தி - இந்திரசித்தன் - வாலி - அவன் - மேலியாகிய தானா
ரமன் - துர்க்கை - அப்ப வாலகில்லியன் - வங்கிரி-சுலோதகேசன்மு
தலிய தேவர்கள் - போதனர்கள் - இராக்கதர்கள் - வானர்கள் சிவ
லிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்து பூசித்தார்கள் இளவக ளிப்படியிருக்கத்
திருச்சிற்றம்பலத்திற்கு மேற்றிசையிலுள்ள சிவலிங்கங்களைச் சொல்
லுகின்றோம்கேள்—எ-று. (௪௧)

அகத்தியன் கடவுட்டச்சய னனந்தன்பா ரத்தவாசன்
மிகத்திகழ் கமடன்வாயு வியாக்கிர பாதன்வேதா
மகத்தொழிற் குண்டினன்சாத் திகன்வற்சன் வாட்களான்மீய்
குகத்திகன் கவுசிகன்வா லிகனுருப் பசியென்முள்ளோர்.

இ-ள், அகத்தியன் விஸ்வகருமன் ஆதிசேடனாகிய பதஞ்சலி க
ன்மார்க்கமுடைய பாதஞ்சன் கூர்மாவதாரனாகிய விஷ்ணுவாயுதேவ
ன் வியாக்கிரமபாதரிஷி பிரமதேவன் யாகாதிகன்செய்யுள் குண்டின
ன் - சாத்திகன் - வற்சமுடிகன் இவர்களுமல்லாமல் குகத்திகன்-விஸ்
வாமித்திரன் - உருப்பசி என்னும் பெயர்களைப்பெற்றவர்க
ளும்—எ-று. (௪௨)

சித்துருக் கோசங்கண்டு சிறந்தவர் வடபாமன்னி
லத்திரி வாமதேவ னளகையோன் பிருகுமாணி
உரு

எ.அ

சிதம்பரபுராணம்.

பத்திர னளன்விபாதன் பத்திரா கவனுல்வேதக்
கொத்துணர் கணமன்மெய்வச் சதானந்தன் குறிகன்செய்தோர்

இ-ள். முன்சொல்லிய விவர்கள் ஞானசொருபமாகிய சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைகள் செய்து மகிமைமையடைந்தார்கள் திருச்சிற்றம்பலத்திற்கு வடதிசையில் அத்திரிமகாமுனி-வாமதேவன்-குபேரன்-நேருமா முனி-மாணிபத்திரன்-நளன்-விபா-சனாகிய யானும் ஸ்ரீராமன்-கன்கு வேதத்தினது துட்பங்களை யுணர்ந்த கணபன்-உண்மையாகிய புண்ணியலிங்கன் செய்துந் தெய்வத்தன்மையுடைய சதானந்தமாக முனி முதலியவர்கள் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்தார்கள்—எ-று (ச.அ.)

என்னரு மிவர்களன்றி யளவிலே ரின்னெய்தோர்
கண்டவர் பேராறுணர்வக் கருவிவ லிங்ககாம
மண்டலத் திடைமழைகு மாதவம் புழிர்ந்து
முண்டத னுட்குமேலோர்க்கு முறுத்திற் பதில்வென்றுண்டோ

இ-ள். எண்ணுவதற்கரிய இவர்களுமல்லாமல் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்தவர்கள் அளவிறத்தவர்கள் அவர்கள் பெருடன் ஈசரானும் காமங்குடி அரிபுசித்த சிவலிங்கத்திற்கு அரிசகரானும் உயர் விளங்கியதுபோல் பூமண்டலத்திற் பிரகாசிக்கும் இப்படி லிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்ததினால் மகாபாதகங்கள் லேகி மிகுந்த புண்ணியமு மீர்த்தியுமாகிய இரண்டையும் பெற்று இவ்வுலகத்தில் சகலபோகபாக்கியங்களும் திணைத்தவர்களுமும் முடிவிய சிவப வியையும் அடைந்தவையாகவருக்கும் மேன்மையாகிய உறுதியுடையது—எ-று.

பெருமறை யுணர்ந்த ஞானர் பிறங்கிய முனிவவஞ்சக்
கருவெறி மாற்றவெண்ணுந் காதலேவர் செய்தவெல்லா
மொருவழி தொகுத்துரைத்தே னுரைக்குமிச் சைவலிங்கத்
திருவுருக் கண்டுகறஞ்சிற் சிவகதி யடைதறிண்ணம்.

இ-ள். பெருமைபெற்ற வேதங்களின் பொருளை யுணர்ந்து சிவ ஞானம்பிரகாசிக்கு மனதையுடைய சயிமினிபகவாலேமாயானொரு பமாகிய ஜனனமானுதிபலத்தைகள் தீர்த்து தீர்த்தியாக உத்தம் பொருந்தவேண்டுமென்று ஆசைகொண்டவர்களுள்ளும் சிவபு.திஷ்டைசெய்ததை ஒருவாறு கருக்கமாய்ச்சொன்னோம் வேதாசுமங்கவெல்லாந்து திருஞ் சிவனுக் கருகிராணசொருபமாகிய இல்கச் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைகளைத் தரிசனஞ்செய்து பூசித்தவர்கள் சிவகதியடைவார்கள் இதுவிச்சயம்—எ-று. (ச.அ.)

அனையு தில்லைதன்னி லுறைந்தறி யாதுசெய்ய
தூறிய வினையெறிந்தச் சுடர்சிவ லிங்கதேச

தீர்த்தச்சருக்கம். 72 எ.அ

மொன்றிய கருத்தாற்கண்டங் கிறைஞ்சினோ ரொழிவாச்செம்பொன்
மன்றுடையாப்பிழைத்த லுய்த்தன்றி மாறுதன்மே.

இ-ள். இதுவுமல்லாமல்காமகிமைபொருந்திய சிவலிங்கங்களை ஒருநகனமாயினும் மிகுந்த பக்தியுடன்பூசித்துத் தரிசனஞ்செய்தால் சிதம்பரதலத்தில் வாசமாயிருந்து மனதறிபாமற்செய்த பாவங்களெல்லாந்தீரும் செம்பொன் னம்பலவாணருக்குச்செய்த குற்றங்களாகிய சிவத்துரோ கங்கள் அறுபவியாமற்றீராது—எ-று, (ச.அ.)

புனிதர்நுப் பிழைத்தாற்கோடி புண்ணியஞ் செய்துக்க
மனிதரோ வாரோயாரோ வல்லவ சிவலிங்கத்
கனிதரு மிலிங்கத்துக்கு னைந்திதம் பரம்போவென்கு
மினியலி னாந்துதீர்த்தத் திலகமுச் செய்வக்கவகை.

இ-ள். தேவர்கள் மாசிடர்கள் அநேகங்கோடி கன்மையாகிய தருமங்களைச்செய்தாலும் சிவத்துரோகபாதகங்களைத்தவக்கள்வல்லமை யினால் தீர்த்துக்கொள்ள வல்லவர்களல்லர் மிகுந்த பலன்களைக்கொடுக்கும் எல்லாச்சிவலிங்கங்களிலும் சிதம்பரலிங்க மெப்படி உத்தமோ த்மோ அதுபோல் சிதம்பரதலத்திலிருக்கும் பத்துத் தீர்த்தங்களில் மகிமைபொருந்திய சிவகங்கையே உத்தமோத்தமம்—எ-று, (ச.அ.)

பத்தரா யள்ளார் தீர்த்தப் பரிசுடேட் டாடவென்னுஞ்
சித்தமா றீரலின் சிவகங்கை வடிவாய்கின்ற
னெக்கக கொடகோலியே முலகத்தி லெத்தீர்த்தத்து
முத்தம நாதமீது சத்திய வுரையாமன்றே.

இ-ள். பதினாலுலகங்களிலுள்ள தீர்த்தங்களின் மகிமையை விசாரித்த மூழ்க வேண்டுமென்னுஞ் சிவபந்தர்களது மயக்கத்தீரும்பொருட்டாகப் பரமசிவன்சிவகங்கையாய்த் திருவுருக்கொண் டெழுந்தருளியிருக்குறார் இம்மகிமை எவ்விதத்திற் பொருந்திய தென்றால்பா ளவமே இச் சிவகங்கை உருவங்கொண் டிருக்கின்றபடியினால் பதினாலுலகக் களிலுள்ள தீர்த்தங்களும் இச்சிவகங்கைக்குச் சமானமல்லது சத்திபலவசனமெனது வேதவியாசர் சயிமினிபகவானுக் குடதேசித்தார்—எ-று (ச.அ.)

கற்பதி யவற்றாட்டிலுலகாபெரி திமையோர்தம்முட்
பொற்பெ.க காதன்மிக் கோன் புவனத்துட் மாதத்தம்முண்
முற்பட வுயர். கற்பான்முன் பொழிசிவ கங்கையென்று
மற்புகத் திவற்றுளெவ்வான் நனைவர்க்கு மளிக்குமுத்தி

இ-ள். சகலதலங்களிலும் உண்மைபொருந்திய இச் சிவகாதன்மேயுடைய அரிபாமதி தேவர்களுக்கெல்லாம் தங்கமயமாகிய திருச்

சுதம்பாப்ராணம்.

சிற்றம்பலத்தில் உடனஞ்செய்யும் அம்பலவாணமுந்தியே அதிகம் உண்கங்களிலுள்ள சகலதீர்த்தங்களிலும் கா முன்செல்லிய மகிமைபயனுடைய சிவகங்காதீர்த்தமேயதிகம் இவ்வகையாகிய விச்சிதம்பரதலமு அம்பலவாணமுந்தியும் சிவகங்காதீர்த்தமும்முன்றில் ஒவ்வொன்றே பாவர்க்கும் முத்தியைக்கொடுக்கும் மகிமைபயனுடையது—எ-து.

இத்தகை முன்றுமேர்பா லியைந்தென் றுணடைந்தேர் முத்தியிற் புகுவொன்று மொழித்திட வேண்டுமோவியமைத்தகெம் பிறபொழிப்போர் வருந்தியு மன்றுமென்று முத்தம குடுத்திலை புதுவதே புதுதியாகும்.

இ-ள் இப்படி மகாமாயையைப்பெற்ற தலவிசேடமும் முத்தியிசேடமும் தீர்த்தவிசேடமும் இம்முன்றும் ஒரிடத்தின்பொருத்தியிருத்தலினால் சுதம்பரதலத்திற்குவந்த எவர்க்கும் முத்தியைப்பெறுவாரென்று காண் சொல்ல வேண்டுமோ இவ்வகையில் மகாதவங்கள்செய்துஜனனமாணாதி அவத்தைகளைப்போக்கி நித்தியாகந்தயிப்பொருத்தவேண்டிமென்று விருப்பமுடையவர்கள் திருச்சிற்றம்பலத்தில் எப்போதும் பாமசிவன் ஆனந்தானஞ்செய்யுஞ் சுதம்பரதலத்திக்கு எத்தனைவருத்தப்பட்டாலும் வந்துசேருகின்றதேதுணிவா. (10) காரியமாகும்—எ-து.

மடலவிழ் பொழில்குழந்திலை மானக ருள்ளதித்தம் படவொளிச் சைவக்கோசப் பரிசிவற் துணையுன்ற னிடமுத காத்கண்டல் சிசைத்தன மென்புலமுடையவரு வழுவமான சுகன்றனைப் பயந்ததுபோன்.

இ-ள். இதழ்விசித்த தேன்களைச்சொரியும் புடயங்களைவள்கனிகளாலும் அவங்களைப்பெற்ற சேலைகள் குழந்தைதம்பரதலத்திலுள்ள பத்தத்தீர்த்தங்களின் மகிமைபயனும் அரிபிரமதி தேவர்கள்முதலியவர்களும் பிரகாசமாகப் பிரதிஷ்டைசெய்த சிவகங்கங்களின் மகிமைபயனும் ஓய் சயிமினி பகவானே மீ மிருதியும் பத்தியுடனேடேக்கும் விசுவாசத்தை அறிந்து சொன்னே மென்ற ஞானசுடரே ஒருருவமாகிய சுகப்பிரமரிஷியின் பிரகாசிப் பரிசுத்தராய்வினக்கும் வேதவியாசர் திருவுளம்பற்றினாரென் தருதமகாமுரி சயிமிசாரணியத்தில் சவுனகாதிமுரிவர்களுக்கு உபதேசித்தார்—எ-து. (10)

தீர்த்தச்சுருக்கமுதம்.

பாயிரம் உட்படச் சுருக்கம் எழுக்குத் திருவிருத்தம்—102அ. திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது

திருச்சிற்றம்பலச்சுருக்கம்.

0*0

ஐஞ்சீரடி யாசிரிய விருத்தம்,

யுதரும்பலத் தரும்பெருந்தீர்த்தத்தின் பேருமை கூடமாதுரைத் தனமுனிக்குறிச்சி தான வாடகஞ்செறித் திலகஞ்சிற்றம்பலத் துண்மை நீடியாதரம் பெருகுநிகழ்த்தலுந் தனமால்.

இ-ள். கிடைத்தற்கரிய தவங்கள்செய்தாலும் அநாதற்கரிய மகாபலன்களைக்கொடுக்கும் சிவகங்கைமுதற் பத்துத்தீர்த்தங்கள் அப்பயனை மீ, பெறுமளிதாக்கொன்றேனும் இனிமேல் மனதினால்கினைத்தற்கரியதாய்த் தங்கமயமாய்ப்பிரகாசிக்குத் திருச்சிற்றம்பலத்தினாக சிப்பொருளினுண்மையை அவாமின்மேலும் வளரச்சொல்லுகிறோமென்று வேதவியாசர் சயிமினிபகவானுக்குத் தனக்கும் போதித்தவண்ணம் சூரபுராணிகர் சயிமிசாரணியத்தில் சவுனகாதிமுரிவர்களுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-து.

வடகரையான் புகன்றிடமகிழ்ந்துமெய்ஞ்ஞானப் பேரகமாதல சயிமினிபுளகமெய் பேர்ப்பத்தாதுலாவி தாமரைத்தடர்சனீர் பொழிய மீதுகைத்தலம் குவித்தொருவினுவனா செய்தான்.

இ-ள். இலந்தைவனாசியாகிய வியாசபகவான் சொன்னவுடனானந்தம்பெருகிச் சிவஞானபோதத்தைப் பெற்ற மகா தபோதனாகிய சயிமினிமுரிவன் ஆனந்தபரவசத்தினால் மயிற்ருச்செறித்து பரமசிவம் வினில் அனந்தாரம்பெற்ற செங்கமலம்போன்ற கண்ணில் ஆனந்தகீர்ச்சாரிய சயிமிசை இரண்டிடைத்தலங்கனையும் குவித்தக்கொண்டிருந் விண்ணப்பஞ் செய்யத்தொடங்கினார்—எ-து. (1)

காரணங்கம லாசனம்முதலியர் நாமும் வாரணங்குற வளர்ப்புலையெனக் குடனென்காரணன் உயி லைக்கரியுளனெனக் கழறு மாரணங்குற மாகமபேதமு மனைத்தும்,

இ-ள். மகாவிஷ்ணு கமலாசனனாகிய பிரமகேவன் முதலிய தேவர்களும் தரிசனஞ் செய்யும்படி சுச்சுக்குளடங்காத் கனதனகலாந்த

௪௮௨ சிதம்பரபுராணம்.

பைப்படைத்த பார்வதிசேஷியுடன் ஆதிகாரண கர்த்தனாகிய பரமசிவன் கொலுவினெழுந்தருளி லீலாவிளையாமையுடன் பெப்போதுத் தவிராசத்தில் வீற்றிருக்கிறான். அங்கு வேதங்களும் இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களும் பதினெண்புராணங்களும் இத்யாசமாகிய பாரதமுதலியவைகளும் சொல்லுகின்றன—எ-று. (௩)

சொற்றதிவ்வை யுன்றியுஞ் சராதிபர்முனிவர்
மற்றுமுள்ளவர் யாவருங்கண்டெதிர் வணங்கப்
பெற்றுமீடரக் கண்டன மெண்டருபெரியே
பெற்றைகளிலு முளத்திற் கில்லையாமையம்.

இ-ள். வேதாகமங்களிற் புகழுவதல்லாமலும் தேவாதிதேவர்கள் தபோதனங்கள் செய்வதால் மைபெற்ற மற்றவர்களெல்லாரும் கயிலையில் பரமசிவனைத் தரிசனஞ்செய்து கெண்டனிடப்பெற்றும் வருகிறவர்களது ஒப்புமைமயில்லாத வைபவங்களைக் கண்ணாரக்கண்டோம் முனிவர்களில் எண்ணத்தக்க மேன்மையைப்படைத்த பெருமையை யுடையவனை எக்காலத்திலும் உண்டாகிய இக்கயிலைய வைபவத்திற்குச் சந்தேகமில்லை—எ-று. (௪)

அன்றியுஞ்சிவ பரம்பர னவையதமுட்பொன்
மன்றினீட்டுந் வடிவமாய் மலையகங்காலைத்
தன்மனிச்சையிற் றதழைக்கவா னந்ததா ன் டவமே
பென்மெய்ப்பறப் புரிசுவனென்றினி னெசத்தாய்,

இ-ள். கயிலையத்தில் பரமசிவன் பிரசன்னமாகி எழுந்தருளியிருப்பதமல்லாமல் எப்போதும் பர்வதராஜ குமாரியாகிய சிவகாமசுவந்திகண்டத்சயிக்கத் தக்கமயமாகிய திருச்சிற்றம் பலத்தில் பஞ்சகிருத்திபங்களும் நடக்கும்பொழுட்டு மிகுந்த கருணையோடு ஞானரூபமாகித் தனக்குத்தானே விருப்பங்கொண்டு ஆனந்தத்தாண்டவமே உலகத்திற்கிடவாக ஒப்புமைமயில்லாமல் எக்காலஞ் செய்துகொண்டிருக்கிறான். இனிமையாகத் தேவரீர்திருவுளம்பற்றினீர்—எ-று. (௫)

துண்டுபெரு னுடையீ துகளறப் பிற
தென்றுமுன்னமையே வாயினு முணர்ச்சி பின்மையினு
வின்றெனக்கைய மிவ்வுரை யித்தமைநீர்
வுன்றனித்திரு வாக்கினு வுறையெனவுரைக்கான்.

இ-ள். அடங்காத கருணையையுடைய தேசிகனே தேவரீர்தான் உயர்ந்தவரெனக்கொண்டு எப்போதும் மெய்யையா யிருந்தாலும் என் புத்தியற்பொருத்திலில்லை இவ் வார்த்தையிலோர் சந்தேகத்தோன்ற வகு

திருச்சிற்றம்பலச்சுருக்கம். ௪௮௩

ப்பதால் அவை நன்றாய்த் தெளியத்தக்கதாகத் தேவரீர் திருவாய் மலர்ந்தருளிச் செய்யவேண்டுமென்று சயிமினிபகவான் பிரார்த்தித்துக் கொண்டார்—எ-று. (௬)

மதியினுலுபர் சயிமினி வாசகன் கேளா
வநியத்துட னுருளொடு மகமிகமகிழ்ந்து
விதி தாமரை வெறியெலும் விளம்பியவாக்கான்
முதிருமாதவ னிழைத்திரு வருட்கடன்முயங்க.

இ-ள். புத்தியினுலுபர் உக்கமானாகிய சயிமினி வசனத்தைக் கேட்டவுடன் ஆச்சரியமாகி மிகக்கூலையோடுளமகிழ்ந்து சகலதரும முறைகளையுஞ் சொல்லப்பட்ட கான்குமாதங்களை யும் பகுத்தச்சொல்லிய திருவாக்கினுத் தபோதனாகிய வீரசபகவான் பரமசிவனது அழகிய கருணைமுத்திரத்தில் கலந்தவராய்—எ-று. (௭)

முன்காரண மாகி முதல்வனை முன்ன
மலநீளிலைப் பாயலோ னன்பினுள்வினா
தேலுமிவ்வுரை நன்றுநீ கேட்டனைபெழில்கர்
சீலமாதவ கேளெனச் செப்பல்மேயினனா.

இ-ள். பூர்வம் ஆகிலையிற்றயின்றோனாகிய விஷ்ணுவானவர் ஸ்ரீ கயிலையத்தில் ஆதிகாரணசொருபனாகிய பரமசிவனைப் பக்தியுடன் வணங்கிக்கேட்ட உத்தரத்தைம்போல நீ இப்போ தென்னை அந்த நன்மையாகியவனைச் சொல்லச்சொல்லிக் கேட்டாய் அழகுபொருந்திய ஞானதபோதனனாகிய சயிமினியே கேளென்று பரமசாரியர் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (௮)

தெரிவரும்பெரு மறைபெலாந் திரண்டதோவுயர்த்தோர்
புரியுல்லற வடிவமோ பொலிவுமமுதல்
கிரியுருப்படைத் தெழுந்ததோ கிளக்குமா மென்றோ
வரியயற்கரி யானுறை யணிக்கயிலையம்,

இ-ள். காண்பற்கரிதாகிய வேதங்களெல்லாம் திரண்டி திருவுருக்கொண்டதோ பெரியோர்கள் செய்யும் நன்மார்த்தங்களாகிய தருமங்களெல்லாஞ் சொருபக்கொண்டெழுந்ததோ பணிக்கூட்டங்களெல்லாங்கூடி யோருருக்கொண்டெழுந்ததோ அரிபிரமாரி தேவர்களால் நிகரணபதற்கரியவனாகிய பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கும் கயிலையத்தின் வீரவந்தை நான் என்னென்று புரளுவேன் எனனாற் றுதித்து முடியுடையென்று விவாசபகவான் அதிசயத்தார்—எ-று. (௯)

ரா அச

சிதம்பரபுராணம்.

படியிலக்கிரி வினாத்தறப் பணித்துச் சொல்லிமையோர்
முடிதயங்குபொற் றோடைமிக விழக்கனமுயங்கு
கெடியசோடரப் பாதவ நிறைமலர்ப்பூக்க
கடியிளங்கிய கமிக்கையக் கானமேயனைய.

இ-ள், சுத்தஞான சொரூபமாகிய கயிலாய கிரியைக் கண்ணிசெக்கி
ரமாகப்பூமியில் ஆசாரமுறைப்படி தெண்டனிட்டுப் பே நின்றதேவர்
கவினது கரிடங்களில் அணித்திருக்கிறபொன்னிற மாகிய மந்தாரமா
லைகள நழுவி வரிசையா பெங்கும்விழுந்து உரமாகிய கொம்புகளை
யுடைய மரங்கள் நிறையைப்பூத்துவாசனைதங்கி விளங்கு யறை
க்காடுபொற் பிரசுசிக்கும்—எ-று. (சு0)

முருகத்தாகைதன் பாவித்துணை முறைமுறையன்பார்
பருகும்பொதிர் பாமிசர் பாட்டிசைதன்னும்
பொயில்வெள்ளியந் குவடுகள் புளகமோடிளகி
யருகியோடலபோன் மருவுகெள் ளருவிசுளுவால்.

இ-ள் சுமபிரமணியர் பிராவாகிய பரமசிவன் தனது அழகிய
செவியினும் இசையாகிய ரசத்தைப் பானம்பண்ணத் தம்புரு
தர் கின்னார் சிம்பருடா முதலியவர்கள்சந்திதானத்திற் கெதிரினின்று
பக்கியுடன் வரிசையா யுவரவர்கள் பாடும்பாடலின் இராகத்திற்குஒப்
பற்ற வெள்ளிமல்கிப் பிகரங்க ளானக்கமடைந்து பூரித்திளகிக் க
னிந்து உருகி ஒழுகுதுபோல் வெண்மைமயங்கிய அருவியாறுகள் வி
ளங்கும்—எ-று. (கக)

கக்கையாவிர முகத்தினும் கண்ணுதற்கலந்த
பெங்குபெருகா பெ றுளெனப் பொலிந்தகாளித்தி
கங்கையெண்ணிசா முத்தினு னண்ணலேபோலுந்
துக்கமாமதக் திசைதொடும் பெருகியகுழல்.

இ-ள், பரமசிவன் நிருவாக்கினால் பிறந்த வேதங்களின் பொரு
ன்போல் கக்காநதி ஆசிரமுகக் கொண்டு சிவனோடு சலந்திருப் பசை
எழிலோற்கும் யமுனாதிக்கண்டி மனம்பொறாமல் எண்ணிக்கைப்படா
த முகக்கொண்ட சிவபெருமானைக் கலந்தது டாஸ்க் கஸ்தூரி பூந்து
திசையெங்கும் வாசனைவிசி விளங்கும்—எ-று. (கஉ)

கட்கொணெய்தல்செய் கல்லக ணினாரிசைகலந்து
கெடியவாள்கனை யுளையிற நிகர்த்திமும்பலவாக்
கொடிபடர்ந்தவெண் சுகரியிற் குதிக்கொள்பொருவி
யடிகள்வேணியுந் கயகைய மனையசில்லிடார்

திருசிற்றம்பலச்சருக்கம். ரா அரு

இ-ள், வாசனையொருத்திய கீலோற்பலங்களுஞ் செக்கமலங்க
ளும் நிராநிராயாய்மலர்த்து காத்தியோமி விளங்கும் கயிலாயத்திலு
ள்ள கனைகள் இத்திரகீலாணி சிறத்தையுடைய பார்வதிசேவியுஞ் செ
வ்வானம்போன்ற சிவனுக்கலத்த திருமணியாகிய, அர்த்தநாரீஸ்வரர்
போலவும் பளக்கொடி படர்ந்திருக்கும் வெண்மைமயாகிய அருவிகள்
ஒப்பற்ற பரமசிவனுடைய சடாமருடத்தில் கக்காநதி குடியாய்க்கல
ந்திருப்பதுபோலவும் சிலசில இடங்களில் பிரகாசிக்கும்—எ-று, (1)

பாகசாதனன் கடவுளர் பணியும்க்ஷயினை
ககல் வெள்ளிடை நண்ணிநண்ணிய
மாகமுழிற வளர்கரி திகிரிபாற்கடல்வராய்
மேகசாலங்க ளுலாவிப வியப்பிடை யெங்கும்.

இ-ள், இத்திராதிதவுகளும் வணங்கித் தெண்ட னிடுள் கயிலா
யகிரியின்மேல் ஆகாஷ்வனாசிலமுயர்ந்த வளர்ந்த சஞ்சரிக்கின்ற
யானைகள் எஞ்சுமிய மில்லாமற் குழந்த நெருக்கியருவதி திருப்பார்
கடலில் முகிக்கட்டங்கள் படித்துதிர்வதுபோற் புதுமைகளை விளை
விக்கும்—எ-று. (கச)

விஞ்சுவெண்பளிக் கலிடை விரும்பாம்பையர்செம்
பஞ்சுதேய்பதச் சவரிசெம் பதுமமென்றயல்கு
முஞ்சுனைக்கொ ரலரொழித் தளிகண்மொய்ப்பண்பார்த்
திஞ்சொலன்னவர் குறகை வளமுதமொருசார.

இ-ள், அதிகவிசாலமும் வெண்மைமயமுடைய பனிக்குக்கர்களி
ளிடையில் அரமீபைமாதர்களுது செம் பஞ்சுட்டின அடிச்சுவடுகள்
பொருத்தி இருக்கப் பக்கங்களிற் கனைகளிலுள்ள மலர்களின்தேனைப்
பருகும் வண்டினங்கள் அம்மலர்களைவிட் டெழுத்து றிகனினைது அடி
ச்சுவடுகளைச் செத்தாமனாமலென்று மெய்க்கும்விசைதத்தை இனி
யதேவாயிர்தம்போன்ற வாசனையுடைய தெய்வக்கணிகையர் கோ
க்கிச் சிரித்துக்கொண்டிருப்பார்கள் சில இடங்களில்—எ-று. (கரு)

இறகிலில்லவற் றொ க்கிரி பெழுந்தவெண்கடாமேற்
குறகிரிண்டொ ம விண்ணவர் விம்மிக்கோடிக்கடா
முறகுமுழ டு பெருக்கடல் முழுகியுமுதித்த
முறவிஸாதவ ரிதரமேல் வயங்குவபோலும்.

இ-ள், பிறப்பிறப் பில்லாத கயிலாசநாயகனைச் சேவைசெய்யும்

பொருட்டு அதிகவெண்மைபொருத்திய க ளாசகிரிக்கு வந்தபோகி
ன்ற க ளாச தேவர்கள்விழிகாஸத்தி லெழுக்கடலு மொரு
உச

வெதிரிகாச்சிரமத்திலிருக்கும் தபோதனர் களைப்பார்த்து இவர்களைப் போல கமக்கு சித்தியங் கங்கைக்கரையில்பூழ்க்கவும் அரிதாகிய ஆசா ரமும் பெருமையு மெண்ணுதற்கரிதான தவமுமுடைய விந்த மேன் மையுங் கிடைக்கத்தக்க பாக்கியமுண்டோவென் றத்சயித்த யது வே கிடைக்கவேண்டுமென்று இச்சித்தத் தக்கதாகவிருக்கு மந்த வெதிரிகாச் சிரமத்தின்மயிமை—எ-று. (கஉ)

மடங்கொடு வருங்கனி தருந்தவ ரெதிர்த்தின் மகிழ்ந்தெதிர் வினை
ங்கி யிசுகும், பதங்களின் விழும்புட னெழுந்துகவை துன்றிய பல
ம்பல கொ ஁ர்ந்தவைகொடா, விதம்பெற வரும்பணி யறித்தன புரி
ந்துறை விட ஏதல மஸூட் தவர்கள்கர், தகம்புக லறங்கனி னுளங்
களி மிகுந்தருட ாங்கவய தங்கு வனவால்.

இ-ள். மதங்கொண்டெரு மியானைகள் முனிவர்களை யெனின்கண்டவுடனே ஐரிசனஞ்செய்ய பாக்கியநினைத்ததென்று அறிவுண்டாகி தூரவிவகி பாதாரவிந்தங்களில் தண்டனிட்டெழுந்து மதரமாயிடு கனிவல நகங்கொண்டெவந்து கொடுத்துக் தங்கனால்கெய்தத்தக்க ஊழியங்களைச்செய்தும் முனிவர்கள் ஆரீர்மத்திற்சேர்த்தபின் யவர்கள்செய்யப்பட்ட தருமங்களுக்கு எப்போ தென்னவயசைகளால் செப்பத்தக்கதோ வந்தப் பணிவிடைகளவர்க்கொருபடிமனதில் மிகுந்த சந்தோஷமாகச்செய்தும் அவர்களதுநெருங்கியபற்று விளங்கிப் பக்கத்தில் இருக்கு மவ்வனத்தில்—எ-று. (கஉ)

பாகமல சரலைதொறு மங்கல விளக்கமென வெவ்வேக ளறிந்தி
குறுகு, நாகழமிழர் மாமணிகள் கொண்டிபல தீபமிட கண்ணியத
னேடு பயிலுந், தோகையை விளத்தமர விசிறு காக்கொடலர் அங்
கமறை யங்கி தனைநின், நேகையொடு கேகய மெழுப்புவன கண்ட
வரு வப்புறு சிவப் புடையதே.

இங் யாக்கங்கள் செப்கிறவேளையில் யாகசரீஷ்களிலே ஸந்தி
வழும். தோஷ்டமு முழங்குகிறதைக் கேட்டவுடனே நாகங்கள்
வந்து கொள்ளுக்கு மணிக்கைகளை விளக்குகளாகவைக்கடி மந்தப்
பரிப்புதலுடன் பகையில்லாம லுவவாகி கலந்துதிரியு மயில்த வீணை
பிரித்தசைத்து அதில்வருள் றிகுநூற்றினால் ஓமகுண்டத்திலிருக்கும்
கெடுப்பைமுட்டி எரியச் செயவிக்கும் புது கூர் கம்போகள் சக்
தோஷித் ததியயத்தையடை யாக ளந்த இலகூதவனத்தில். ஏ-அ.

ஈரமண மாமுனிவர் கங்கையிடை மூழ்கவுடன் "மந்திர" - எனத்
விலகுந், சீனர்கள் கொடுத்தவாசன் பின்னலுந் கொணர்விலர் செய்
தரு ளருச்சனை செய்து, கோம தநிச்சுபசு கோபெதி ரெய்துமணவ

அ அ சிதம்பரபுராணம்.

கமும் மெய்த்தலமுடைய சிவபக்தர்கள் பக்திரசத்தாடன் மனமுரு
கிச் சிவாகமங்களைத் தேர்திரஞ் செய்யு மொலியும் இங் வேணைச
னெல்லாங்குடி ஏழுசமுத்திரங்ளின் ஆரக்காரதையடக்கி ஒங்கி
ளரும்—எ-ம, (உஉ)

உலகினுள்ளு லொளியெலா மேரிடத்தெய்தி
வினாடுகோபுர மண்டபத் தெற்றிகளெயில்க
ளலகின்மாளிகை குளிகை யாயினவெண்ணக்
குலகின்றுதக் கிரியினெம் பரம்பரங்கோயில்,

இ-ள், உலகங்களினுண்டாகிய குரியன் சத்திரன் கா-ஆத்திரம்
வக்கிரமுதலிய பிரகாசங்களைல்லாங்குடி யோரிடத்திற் சேர்ந்து கை
லாசகிரியில் விளங்கும் கோபுரங்கள் மண்டபங்கள்-மதிகள்-பகற்
க்கிரகங்கள்-சிகரங்கள்-விதிகளில் மேலணிமாடங்கள் முலையவை
ளாகி உமது தத்தனிட பரமசிவனுடைய அரண்மனைகளில் அதிக
குளியாய்ப் பிரகாசிக்கும்—எ-ம, (உஉ)

அண்டகோளகைப் பரம்பெலா மலர்கதிர்பரம்புஞ்
சண்டகுரிய ளளிலா சாரிணங்கவர்முன்
கண்டகாரனாக் கணமெனவொளிகெடச்சோதி
கொண்டமண்டப மொன்றதக் கோயிலினுளதான்

இ-ள், பரமசிவன் அரண்மனைகளில் விளங்கும் கொலுமண்ட
பம் பிரமாண்டங்களை எல்லாம் விளக்கஞ்செய்யுங் கி ணங்களையுடை
ப அகேசகுரியர்கள் ஓரிடத்தொருமிக்க உதயமானாலும் அவைகளி
னெனிகளியாவு குரியனுக்குமுன் காத்திரங்கள் ஒளிமழுங்கி நிருப்
பதுபோல மழுங்க அதிக பிரகாசத்தொன்றிருக்கும்—எ-ம, (உச)

இன்னதெரொளி யின்னதொப் பெனயிசைக்கரிய
யின்னமண்டப மன்பத்தம் முன்னமோயேதச்
சென்னியோவறி யோமதிற் றிழறிபண்ணேம்
மண்ணெருமை யுடனும் உலகவன்விற்திருத்தான்,

இ-ள், இவ்வகைப்பட்ட பிரகாசத்தோடு உமத் தனக்குத் தர
னே ஒப்பாகிவிளங்கும் கொலுமண்டபத்தி னுட்கில் அடியார்களிட
சிவயோகிகளின் இடையகமலவே வேதங்களின் சிரம-யு உபகந்த
களின்முடியோ எனப் பகுத்தி-பகரிய பகவாத்தின் மயுறாவி னு ன
சொருபவாகப் பிரகாசிக்குஞ் சிங்காதனதிகள்மேல் ஒப்புயுடைய
லாத சவுந்தரியஞ் சிவஞான உலகொண்ட பார்வதிதே வியுடைய கொ
லுவினெழுந்தருளி யிருந்தான்—எ-ம, (உச)

திருச்சிற்றம்பலச்சருக்கம். எ அக

அ-ர்த்தகாலவட் டங்களுமொலியலு மசையத்
தொடர்ந்தவிண்ணு கோலெழச் சுடமுடிக்கங்கைத்
தடந்திரைக்கொழுந் தெழுந்தவிண் தகையெனப்பாசங்
கடந்ததொண்டர்கண் மருங்குறக் கவரிமேலாட்ட.

இ-ள், அவரத்தினங்களெருங்கிய விசிரிகளும் வெட்டிவேர்விசி
றிகளும் தேவரம்பையர்களேந்தி வுசிறவும் அகொற்றஞ் பரமசிவன
து பரகாசம்பொருந்திய சுடாமகுடத்திலிருக்கும் விசாலமாய் கவ
கையின் அடிக்கண் புரண்டெழுப்பிலிழைத்துமேல் பாயபாசங்களையு
த்துச சிவபக்தமிருந்த சிவகளைகள் பகல்களிலிந்து வெண்கா ம
னாகள் மேலாகவிசையும்—எ-ம, (உச)

தொடலார்த்தபொன் னிதழிபத் தொங்கலுத்திகம்
கோடலார்த்தவெண் சோதியுத் கொடும்பணிச்சுடகை
மாடலார்த்தசெம் மணிகளாக் கண்கையுமபாளைக்
காடலார்த்தெனச் சுடமுடிக்கித் திரிந்திசைவிளங்க,

இ-ள், புகழ்கள் விரித்து தங்குறித்தை யுடைய கொன்றை மா
சேனரும் முன்றும் பிறையினது வெண்ணிலவி னொளியும், சடைகளை
க்கட்டி முடித்திருக்கின்ற புரப்புள்ளி படங்களை மொளிரும் நாகர
த்தினம் கவினது சிவகாந்தியும், கங்காத்தியின் வெண்கை நிறமும்,
சடைகளையு பவளக்காட்டில் சலந்து திக்குகோப் பிரகாசித்தச் செய்
யும்—எ-ம, (உச)

மீதசாதிய விளம்பிறை விளங்கியதவளச்
சேதிதாக்கிய தெனறதம் புண்டரஞ்சுடா
மதுபார்த்துள மகிழ்தர வயங்குசெங்கனிவாய்ப்
போதுபூத்தபுன் முழவலுஞ் செவ்வியும்பொலிய.

இ-ள், சுடாமகுடத்திலணிந்த இளம் பிறையினது வெண்மைபா
கிய பிரகாசம் பாயத்திருப்பதுபோல் அழகியதெற்றியல்லமந்தகை
ராய் விழுவினங்கவும் மலையாசன்மகளாய் அம்பிகைபார்த் தாண்
க் பெருகப் பிரகாசிக்குந் கோவைக்கணிக்கணையாகிய வாயினிடத்
தில் முல்லைப் புட்பங்கள் பூத்ததுபோல் குழகைக் கொண்ட முகத்தி
சிறிற் திருவழகுளரவும்—எ-ம, (உச)

செழுங்கதர்க்கருத் கொடியென புருநாகடிசுழ
மொழிந்தேரொளி யிடைவடாதையமுத் சுடவன்
தெழுந்தலார்த்தசெந் தாமரைமெ வளரு வெவர்க்கும்
மொழிந்திடுத்திரு கமனமுட்க் கருட பொலிய

நகய

சிதம்பரபுராணம்.

இ-ள், சிவந்த சூரியனிடத்தில் சீலக்கோடி படர்ந்ததுபோல் புருஷர்களின் உயிர்களும் பிரகாசங்கொண்டவனாய் நூட்டிய சூரியன் சந்திரன் அக்கினி இவைகள் முக்கண்களாகப் பொருத்தி அலர்ந்த செதாமரைபோன்ற முகமும் எகர்த்துக்குள் கருணாசம்பொழிபுத் திருநிலைகளும் விளங்கவும்—எ-று. (உச)

பேதியாவொளிப் பரிதியர்ப் பன்னிரு பெயரு
மேதிலுற்பயிப் தரிவர்ப் பன்னிரு பிசைக்குஞ்
சோதியிசிய க திகடக்கு ஸ்டலச் சுடர்
சாதிவாணமுந் தாமவாக்கயவொளி பெயற்பு.

இ-ள், ஆயிரம் கோணங்களோடுங்கூடிய ஐஸ் நிரண்டி சூரியன் நூட்டி இக் குண்டுகளின் பிறந்தார்தளையன்று மேதென்கே பிறந்தார்தளையன்று சொல்லும்படி குண்டுகளையிடுக்கின்ற பாகராஜர்களுடைய சிரோத்தி—ங்கள் பிறந்த கார்த்தியோடு ஆதிகாரணாகிய பரமசிவன் முகாவித்தத்தற்கு இவைபெக்கங்களிலும் விளங்குண்டாகையையும் பிரகாசிக்கச் செய்யும்—எ-று. (உச)

அண்டம்பாவையு மளித்தருங்கண்ட மு மணிகள்
மண்டிமேருவுஞ் சிறிதெனவான்புல கங்கு
துண்டவெண்புற துதந்தருத் துணையு லைச்சவதி
கெண்டகார்த்தணி மர்பமுமாரமுல் குல.

இ-ள், பிரமாண்டங்களைபெல்லாம் காத்தாட்சிக் தும் சீலகண்டமும் வண்ணிகளும் கொழித்தருளியையும் பொன்மே பாகிய மேருவும் சிறையென் றசொல்லும்படித் துணைந்த பிரகாசிய கின்ற நான்குபுலங்களும் ஒன்விய பிறைபோன்ற துதலும் பார்வதிதேவியின் இருசைக்கொடுக்கேயுஞ் சந்தனகலபங்களால் அலங்காரம்பெற்ற மார்பத்தின் வரத்தின மான்கொடுப்புட்ப மான்கொஞ் சிரமான்களும் வயங்க—எ-று. (உச)

வரமுத்தித முபமுல்வய அறத் தயங்கும்
பாகமானுடன் பங்கயச்செங்கைக் கொளிர்
விசுவபேரொளித் தமனியவாணம் விளங்க
விரவியெண்ணிச ரிநுப்பெனச்சேவடி யிளங்க.

இ-ள், அடிவார்க்க நின்ற வரங்கையெல்லார்கொடுக்கும் அபயாதமும் தொண்டர்கள் உயிர் முதலிய பாவங்களும் அஞ்சாமலிருக்கும்படி விளங்கும் மழுமும் மாதம் பிரகாசம் பொருத்திய பிரைம்பரமும் அளவிறந்த சூரியன் தங்கியிருப்பதுபோன்ற பதம்புயங்கொத்துலக—எ-று. (உச)

திருச்சிற்றம்பலச்சருக்கர். நகய

வாட்டமுந் துமார் கரும்பணிவடிவமு மாற்றி
காட்டமுந் தருவ லு. நறணவதனக வகண்க்
தோட்டருந்தமாம் வராகமித்தானில மெடுத்த
கோட்டைமுன்பறித் தருளியிருமகாணு குழ.

இ-ள், மகாதேவியின் சரபகாரணத்தினால் குருட்பேயம்பாப்பத் துயரப்படும் விஷ்ணுயின் சரபத்தைக்கேடிக் கண்டொடுத்த ஆனைமுகனுத் தளசிமாலையணிந்த மாதவன் வராகரூபமாய்ப் பூமியை எடுத்து நிலநிறத்தியுபோது அந்த வராகத்தின் கொம்பையொடித்துச் சிவனணிந்துக்கொள்ளக் கொடுத்த வேலாயுதக்கடவுளாகிய சுப்பிரமணியனுட இருபக்கத்திலுஞ் சிவாதனத்திலிருந்துவிளங்க—எ-று. (உச)

மிடைத்தவம்பொறி வென்றருள்வினைவினா உருகி
புடைத்தவுள்ளமும் விழிசொரிவெள்ளமு முனருத்
கடந்தசெய்கையுங் கம்பமும்புளையு ரீது
மடைந்தமேனியு மு கடையமெயயடியவர் மகிழ.

இ-ள், இடைபிற் சேர்ந்த சப்த ஸ்பரிச ரூபாச கந்தமென்னுமைப்பொடிகளையும்வென்று அறுக்கிக் சத்தியருளினால் உருகிக்கணிந்த மனதும் கண்ணில் ஆவந்தவெள்ளம் பொழிவும் பரபஞ்சவாதிகையைத்திறந்தசெயலும் தேச கடுக்கமும் மயிற்ருச் செறிவும் விழித்திரு ஸஸங்கா மும்பெற்ற திருமேனியையுடைய அடிவார்கள் சேரோஷிக்க—எ-று. (உச)

சடை லுளங்கிய மவுலியுத்தடம்புல காங்கும்
விடமிலங்கிய கண்டமும்விழிபொரு முன்ற
முடையாயக னுவந்துறைவ ன்ளமும் படைத்தித்
தொடருமன்புற கணுதிபர்தொகுதிகள் விளங்க.

இ-ள், பிரகாசிக்குஞ் சகரமகுடமும் விசாலம்பொருத்தியகாடுகுபுயங்கனும் விளங்கும் சீலகண்டமும் முன்ற வண்ணங்களும் பரமவக் பரிபூரணமா எழுந்தருள்புருக்கும் இடையகமமும் பொருத்தி ளளங்கிய சிவகணுபதிர் கூட்டங்கள்மு—எ-று. (உச)

கடமலர்ப்பதத் தருன்பெறுகத்தோம் பெருமான்
கடர்மலர்க்காரம் பிரம்பேனுக்கார் ணத் தொகுதி
மிடைநெருங்குப நீக்கிநின்ற ருகோ புரத்துக்
கடைநிலிப்பவர் பெருமை கைகுவித் தியம்ப.

இ-ள், ஆனந்தகடஞ்செய்யும் பாதாவித்தத்தினது அறுக்கிரமம்பெற்ற எம்முடையகத்தாயாகிய கத்திகெனவார் மலர்க்காத்தி விருக்

பேரக சிதம்பரபுராணம்.

மும் லவாத்தினங்க ளிகழத்த பொற் பிரம்பினால் சிவசக்திதானத்திற் த
ரிசனஞ் செய்பவென்கொண்டெனும் அவன் ஒரு தெய்வ தேவர்களை
அடித்தொதுக்கியும் பிரகாசித்துக் கேட்பாயயில் காத்ததொன்றை
ருக்குத் தேவர்கள் முனிவர்கள் முதலானவர்களைப் பெயலாக் காகுல்
ந்துச் சிவசமுத்தில் எச்சரிக்கவும்—எ-று. (க.சு)

படைத்தவின்னை படைப்பதாயினையின் னபரி
படைத்தவிறதொழிற் காலனை ஒருங் பளிப்பர்
விடைத்தவிக் கொடி யபெனயிழைக்கும் திறைஞ்சர்
கடைத்திகழ்த்தமா மறைகொண்டொன்முன் பாவ,

இ-ள். இவ்வகை இவ் விவ்வகையாய்ச் சிந்திப் பண்ணினேன்
இ-஁ இவ் விவ்வகைச் செய்ப சிவசக்தித் தேவர்க ளறிந்தவ ளியசி
ந்திப்பதிகாரத்திற் ற க்கவேண்டியமுதையாக இப்படியென்ற புத்
தினை விடக் கண்டிப்போப் பிரமதேவன் தெண்டனிப் பெருந்திறை
காத்தொழிபாத சிவசக்திவசம்படைத்த வாயினால் செய்வதா ச
வசவிதானம் விரித்தொக்கும் வேதம் பாருவான் தோத்திரஞ் செய்
தான்—எ-று. (க.சு)

அக்கராற்றலுத் தறித்திராற்றலு முலகிற்
தாக்கமாற்றலுன் எவ்வெவாத்தரத்தின் னருளந்
புரக்குமாவெனம் புரத்திடவிறை னருளந்
எக்குவாவென் னக்கவகைகுவித் திறைப்ப.

இ-ள். திராக்கவர்களின் பவபாக்கி முக்களும் தறித்தியர்களி
யினாலும் உவத்திற் றந்தன திட்டர்களினது வலியுட்கித் தே
வர்க் அக்கவகைசெய்யும்கு உவவகளை கிவாக் காப்பாற்றிக்
கிவாக் கருவென் கரு பிரமாண்டங்களை எல்லாஞ் சுக்கரிக்கு
திராக்கவென்ற பெயரெனவிய விஞ்ஞ வர்க்குவித்தப் புண்
துன்—எ-று. (க.அ)

முத்தவாயி திருவுருமுமுன் ப் பாரக்
பெற்றவென்பிவற் சிறவிக் குள க்தம்வாய் மறந்
ஶ்மநவர்கை ஶ்மப்பொழிந்தாயித் ஶ்மன்
பெற்றபெயலும்-உ ம்முன்புணிக் தப்பு பெருக.

இ-ள். சகல அலக்காரமுடைய புயினைத் தமக்காளிற் ற ம
யுடன் சிவருவென்கையும் முன்முதலாத வச்சிரபுதமேத்திய
முயிற் றவர்களைப் படைத்தவையென்குத் பண் இப்
பெயரென்குத் தவ்வாலிந்திற் றமுதைய பாயினவது அழகி

திருச்சிற்றம் பலச்சருக்கம். பாக்க

ய திருமேனியை ஆயிரங் களினுலுந் தரிசித்துக் கற்பக மலர்களி
னா ஶ்சனைசெய்து பச்சிவிகுத்த வணங்கி வாழ்த்தினான்—எ-று. (க)

தணிவிலச்சமோ டந்தகட்குறைஞ்சிடச் சலகி
மணி லேவினை வநனைமுன்வணங்குற மார்பி
னணிபிறழ்க்கன திருத்தரிந் தளையார் கோனும்
பணியமற்றைய லால்வருந்தாழ்த்தனர் பரவ

இ-ள். அளவுபீடாத பயங்கரத்தோடும் எமதருமன் தெண்டனி
ட்டிக் தோத்திரஞ்செய்யச் சமுத்திரவாசியாகிய வநனை லவரத்தின
ங்குளினு லறித்தவனங்கப் பரமசிவன் மார்பினி லணிந்திருக்கும் ஆ
பரணங்களைத்திருத்திக்கொண்டு குபேரன் பணிந்துபோற்ற மற்ற அ
க்கினி-நிருதி-வாயு-சுரானன்-இக்கால்வருத் தொழுதுநிற்கவும்—எ-று.

அத்தமொன்றுமில் லாதவனணிந்தவொன் னீரட்
சுந்தரங்களுக் குறைபுளங்குளினா வடிவுக்
தந்தபேரொளிப் பெ நமைவாற்றம்மொளிமழுங்கு
யிற் றுருப ரிருமரு கிறைஞ்சிரின் நேந்த

இ-ள். முடிவிலாத சிவபெருமானணிந்த விபூதியினது மிருக்
த வெண்மையினும் சந்திரன் னுளிமழுங்கியும் அழகுநிறைந்திருக்குங்
குற்றமற்ற சிவ ன் திருமேனியி லுண்டாகிய காத்தியினுல் சூரியன் னு
ளிமழுங்கியும் இருபக்கங்களிலும் பணிந்து ளின்று தோத்திரஞ் செய்
யவும்—எ-று. (ச.க)

பெருத்தவெம்பவப் பிணிக்கொருமருத்தெனப் பேணி
மருத்தவாதிப ரிருவரும்வணங்கினர் பரவ
வருத்திகுருமென வசுக்களுமகங்குழைந் தேத்த
வருத்திராதிபர் பதினொருவருயிருத் திறைஞ்ச

இ-ள். தெய்வ வயித்தியர்கள் ய அஸ்வனிதேவர்க ளிருவரு
னானமரணமென்னு மகா வி திகளுக்குப் பத்தியாகிய மருத் தரு
வேண்டுமென்று வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்ய அஷ்ட வசுக்களுஞ்
க்திதானத்தில் தரிசனஞ்செய்து ஆனந்தத்தை யடைத்து மனதருத்
துதிக்கப் பதினொரு உருத்திரர்களுத்தொழுதுகொண்டிருக்க—எ-று.

விண்ணாதிபர் தொழுதெழக்கிம்புரு தேசர்
செவ்விதாழ்த்திட மாதவாசித்தர்கள் போற்றப்
பன்னகாதிபர் பணித்தெழச்சாரணர் பரவ
விண்ணோற்றி னென்கணத்தேனாய ரிறைஞ்சு

நாகு

சிதம்பரபுராணம்.

இ-ள். கின்றராதிகள் தெண்டனிட் டெழுந்து நிற்க நிப்புந்
டர்களுக் கதிபதிகன் வலங்க யேன் பதமட னா நனஞ் சித்தர்
னாந்துநீக் ராசராஜாக்கள் தொழுவதழுந்தகிற்தக் ராசனாவர்கள் சிவ
மகிமையையப்புகழப் பதினெட்டிலகைச் சிவசனங்கள் வகட்டமும
வனருட்பெற்றவர்களைல்லாக் வணங்குவாழ்த்தவும்—எ-று.

இலங்குமேழிசை யாமெடுத்தியாவரு முருகத்
தலங்குராதர் தம்புமுருகதலியர் பாட
வலங்குமாமணி யணிதலணைந்தொடற் கொடியோ
னலங்கொள்முலை யாம்பைவர்காடகம் புரிய,

இ-ள். ஏழு கார்புகளோடுகூடிய வீணைகளை எடுத்திச் சதவரு
மட முருகும்படி நாரதா துபுருவர்கள் பாட விலையில்லாத வரத்தி
னொட மகிமையணிந்து தங்கக்கொடி போற் தவளு மிதையுத் தகைசை
வகளுந் குலங்க வடம்பை வணர்வதி திலேத்தமமுருகைய தேவகணி
கையர்கள் காட்டியஞ்செய்யவும்—எ-று.

முகத்தபாடலை யாட்டிலமுழை ன தொலியைத்
திசுழந்துவந்துமன் கவர்பெறத்திருமுச மலர் த
மிகத்தனானமா தவர்க்கருளெழின்மறைப் பயன்கள்
பகர்த்துமாமலை மடங்கு மாய்ப்பன்முறை மார்த்தம்.

இ-ள். இம்ம தானமுதலியவை தவறாமல் அபேயத்தடன்பா
டி காடகமும் விசித்திரத்தைத் திருவேக்கனும் பார்த்தும் அவர்கள்
மகிட்டுபெறக் குறாகைகொண்டும் அதிக தபோதனர்களைய சிவ
னானமுடைய ஜனகாதிமுரிவர்களுக்குக் கருணையுடன் அழகிய வேத
ங்களின்பொருள் இன்னதென்று திருவாய்மலர் தருளியும் மலையாச
ன்மகளாகிய பார்வதிதேவியின் திருவழகையுந் குணசெயல் கணையும்
அடிக்கடிவேக்கியும்—எ-று.

இன்குளாவார் முனிவா? முத்தர்களைக்
ளலகிராதல ரவரகர்விரும்பு வளித்து
பனருளானெடு மான்மகவானவர் விவை
வுவ்வாழ்க்கைக்கு வேண்டுவவுக்தருள் செய்தம்.

இ-ள். பிரகாசம்பொருத்திய தேவர்கள் முனிவர்கள் சிவகணத்
கள்முதலிய சூற்றம்மற்றவர்களுக்கு வேண்டியவர்களைக்கொடுத்தும்
ரமன்மால் இத்திரன் தங்கத்தகன் அதிகாரகாரியங்களை எச்சரிக்க
அவர்களுக்கு பிதபஞ்சகடக்கு வேண்டியவர்களைச் சந்தோஷத்த
டன் அதுக்கொஞ்செய்தும்—எ-று.

திருச்சிற்றம்மடலச்சருக்கம். நாகு

அருகிருந்தருண் முருகவே ளமுதுகு மழலைத்
திருமொழிக் கொவறத்தெய் செவி தாழ்த்துத்
தருணவாதபத் தண்டைத் தான்படத் திருமெய்
புருகிம்புயத் தழுவிமுடி புடனைத்தம்.

இ-ள். சிங்காதனத்தினருகி லெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவகம்பி
ரமணியஸ்வாமி தேவாமிர்தஞ்சொரிவதுபோற் பேசுமழலைச் செவிக
ளுக்கு மனதுருகித் திருச்செவிகளைத் தாழ்த்தியும் உதயனூரியனைப்
போல் சிவந்து தண்டைகள் அணித்திருக்கும் பதாம்புயங்கள்பட்டி
நமேனியினசிப் புனகமாகியும் நான்கு தேவர்களினாலும் கடப்பம
லையணிந்த பன்னிருபுயத்தனை ஆவின்கனஞ்செய்து ஆனந்தக்கொண்
டும்—எ-று.

தன்மபோருட் கடலிருந்தருளிய தேபற்
மென்றானின லுனாத்திடற்கரியதல் லெல்லி
நின்றமாதவ நிருத்தருளிமலனை யிறைஞ்சி
யொன்றுணர்த்துவ தானெனவுரைத்தன்மே யினனல்

இ-ள். உறைத்த கருணாசமுத்திரமாகிய பரமசிவன் சபாமண்ட
பத்தி லெழுந் தருளியிருக்கும் மகானவபவத்தை என்னுடையவாக்கி
னும் சொல்லிமுடியாத இப்படித் கொலுமண்டபத்திலெழுந்தருளியி
ருக்குஞ் சமயத்திலின்றுத் திருவாலானவர் கவிசாசகாதருடைய
பரதாசயித்தக்களில் பணிந்தெழுந்து புஷ்பம் தருவின்கனப்பங்கே
ட்கவேண்டி யிருக்கிறதென்று சொல்லத்தொடர்—எ-று.

அறசிக்கழிகொடிசையாகியிரியலிருத்தம்.

அண்டமளவற்றனவு மவ்வண்டத்தெல்லையில வணுவுமோங்கச்,
கொண்டதிரு வகுள்காந்து கோமளவங் யுபேயுந் குலவாநின்ற, வெ
ண்களைய கவிவேவகா பெய்துமினிது நறகின்ற பெய்தநாதச், சண்
டமறைடலகோடி பெண்ணிரியசிவாகம டுஞ் சாற்றுகிறும்,

இ-ள். எண்ணிறந்த பிரமாண்டங்களிலும் அப் பிரமாண்டங் க
ளில் நறைத்திருக்கும் அனு முதலியவைவளினும் நிறைந்தோங்குந்
ருணைகொண்டு கோமளரூபமாகிய பார்வதிதேவியும் தேவாரும் ப
காதமாக மேன்மைபெற்ற கயிலாசகிரியில் சுப்போதம் வாசமணி
ருக்கிரர்களென்றும் அறிவைத்தரும் அனந்தவேதங்களு எண்ணிக்
கையில்லாத சிவாகமங்களுக்கு சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்—எ-று.

பொன்மயமாகியசதஸப் புனிதபாம்பாணன்றிப் புகலொணாத, சின்
ம்பவம்பாணித்தி திசுழிதில்லையம்பலத்துச் சித்தைக்கெய்தா, நின்மய

மிக்ரணந்த நிருத்தமனவாசுபுரீ பங்காயென்னை, தன்மையதுதெரி யும்வகையடியேற்குப்போருளாற் சா முகவையு.

இ-ள். தன்கிறத்தையொத்த சடாடலியையுடை பரிசுத்தா கிளிளங்கும் பராபரவஸ்துவாகிய தேவரீர் இங் கெழுந்தருளிப் பப துமல்லாமல் வாக்ருக்கெட்டா ஞானசொருபமாகிய ஆகாசவுருவாக ப் பிரகாசிக்குஞ் சிதம்பரதலத்தில் திருச்சிற்றம் பலத்தில் நனைத்த ந்ரிய நிவ்ஸொருப பரிபூரணகலையோடும் ஆனந்தத்தாண்டவ மெ ப்போதஞ் செய்துகொண்டிருக்கிறேன்ென் டு புகலுயின்ற இரகசிப் பொருளை அடியேனுக்கு கண்ணுய்த்தெரியா மிருந்த கருணைசத்ததுன் உவதேசிக்கவேண்டுமென்ற திருமால்பார்த்தனைசெய்தார்—எ-று.)

உ-ள். காங்குமுதலியும் பிரிஞ்சுணவலியவெழிலான் மிருத்தவன் ட, நாதுதிருநா லுனாசெய்தமொழிகேளா ஞானந்த, போத னுய்ப்பகையாதி விருப்பறிவுதொழிலாயிப் புலனம்பெற்றான், நாது யகனுள்ள மகிழ்ந்துதிருவாய்மலர்ந்தான் கருணைசுடர.

இ-ள். காங்குமுதலியும் காங்குபேதங்கள் விளங் தும் பிரமரீர அழகிய உத்திக்கமலத்திற்படைத்தத் தேவர்களுந் செல்லாக் தலைவ னாகிய மகாவிஷ்ணு மொழிக்க வசனத்தனைக்கேட்டிச் சிதானந்தபோ தனுதி பராசத்தி இச்சாசத்தி ஞா ன சிவசொருபமாகி ஐந்துகொழிற் கணையுடத்தி உலகங்களைப் பெற பார்வதிதேவிக்குக் காதல்வாய்கொ ளியபரமசிவன்மனம்சாத்த அருளேடுதிருவுளம்பற்றுகிறார்—எ-று.

கேட்டவுகையிக்குய்ய காற்பொருளுமடைவுபெறக் கேட்டுளோரு ம், கேட்டதுவுமில்லாமா முராத்கதுவுமில்லையவர்க்கும் விளம்பொ னுது, காட்டமலாளித்தென்ப லன்புகடையார்களிலுன்னினுட்டவா வர், தோட்டலாங்குமுதலாய்முல் லே யாதலினுலதுவினைக்குச் சொல்ல லாதும்.

இ-ள். நீ வினவியபொருளின் கிலைமயோ அதிக ராகியம் சரி கை-கிரியை-யோகம்-ஞானம் இங் காற்பொருள்களின்விளங்க உபதே சத்தகத்தேட்ட ஜனகாதியர்களுந் இவ் வுண்மையை விருந்திக்கேட் டதில்லை காழும் ஒருவருக்குஞ் சொன்னதில்லை மற்றை பெளர்களு ளுஞ் சொல்லத்தக்கதல்ல ஆயினும் உன்னையப்போல் எவர்கள் வெ டாமையோடும் வயனமாகிய செகதாமரையை அஞ்சித்தவர்கள் ஆ தலும் சிலபத்தர்களி லுத்தமனுதித் துளபமாலையணிந்த கிலமேகமே லியவே உளக்கு அச்சிதம்பர ரகியத்தைச் சொல்லத்தகுமென்றுப ரமசிவன் திரு வாய்மலர்ந்தார்—எ-று. (102)

அறையளவின்மூவகையா-ருய் க்கெல் ராமாருயிர வல்லுயிதிக், குறைவகலயென் டு னு டெ. ஞான தரிதைந்திப்பாய்க் குலவுசின் றே' மறைவொழியாகமம்புகன்ற வல்லைபிலாப்பகிரன், வருத்தந் ன்னு, ளினை புமெமையன்யொரு பொருளுயிரையிதுன்னையினைச் குவையல்,

இ-ள். சொல்லுமிடத்த எண்ணிக்கையில்லாத மூன்றுவித ஜீ வகோடிகளுக்கெல்லாம் பிராணதாரமாய் முடிவில்லாத வகேசுருபமா ய் வளர்ச்சிபெற்று எவ்விடத்தும் எப்போதும் பரிபூரணமாய்க்கடி அச் சிவராசிகளின் இலட்சணம்பொருந்திக் கலந்து லீலாவிநோதமா யிருக்கிறோம் வேதாகமங்களில் விளம்பாவின்ற அளவில்லாத சகலபி ரமாண்ட கூட்டங்களிலும் எள்ளளவேனும் கம்மையன்றி வேறேவ ஸ்துவில்லை சொல்லுங்காலையில் இது நிச்சயமாகிய ரகியப்பொருள் என்றார்—எ-று. (103)

உலகமெலாம்விளங்-வுலகமெலாம்புகழ்ந்தேத்து முதயபாறு, குலவுபெருங்கிரணங்கள் பரப்பிமிககிறைந்திலங்கும் கொள்கைபோ ல, வலமுறவெங்கணுமாக நிறந்திருப்பமாயிடுனு மண்டத்தன்னுட் டிலபொருள் மிகவிளங்கிச் சிலபொருளிற்திறிலங்கிச் சிறத்தநிற் போம்.

இ-ள். உலகங்கெல்லாம் பிரகாசமாய் உலகங்கெல்லாம் வணங்கி வாழ்ந்தித்துதிக்கும் உதயகிரியில் உதயமாயி் குரியன் ஒளி பெற்ற ஆயிரங்கிரணங்களையு மெங்குவிரப்பிப் பரிபூரணமாய்ப் பிரகா சிக்கு முறைமையோல் அகைசவற்ற எவ்விதவ் விடங்களிலும் கலந்து பரிபூரணமாயிருந்தாலும் பிரமாண்டத்தில் சிலவஸதுக்களில் மிகுதி யும் பிரகாசித்தும் கிளைத்திற் சிறதாகப் பிரகாசித்துக்கொண்டு விள ப்கிவிருப்போரு—எ-று. (104)

ஆதபன்றங்கடொங்கு நிறைந்தாரங்கானத்திலிதிகாண்டி, கோ துயர்ப்பாதவங்கட ண்ணிலிளக்கத்திமு முறைக்குமந்தப், பாசவன் கென்னிலுந் தருப்பணத்தி லாளிதழைக்கும் பகராநின்ற, கோதி தருப்பணந்தனினும் படிக்கத்திலுருவின்கிதக் குலவுஞ்சோதி.

இ-ள். ஞரியனுடைய கிரணங்கள் எங்கும் நிறைந்திருந்தாலும் ஆகாயத்திற் பிரகாசங்காணுவதருமை குற்றமற்ற உயர்ந்த பரங்கன் டிக்கன்முதலிய அசரங்களில் பிரகாசமதிக்கமாயிருக்கும் அம்பாங்கொலி மதிகமாகக் கண்ணாடியிற் காந்தியுண்டாயிருக்குஞ் சொல்லாநின்ற ரு த்றமற்ற கண்ணாடியிலும் படிக்கல்லில் மிகுதியுந் கிரணம் உட்கி குப்பாய்த் திரகாசிக்கும்—எ-று. (105)

நகர அ சிதம்பரபுராணம்.

குளிருமுப்பத்தனிலும் புகழ்காந்த தன்னி லுலமையிலலாத், தெ ளிவுதிசுந்குருச்சுடரும் வெம்மையுமுண்ட. செந்தேன்காலு, மளிமருவுதழ் பலங்கம் கேசவகம்பே நுருவு மதுபேடே, விளிவு மகிழ்வித்துறையு நெறியறியில்லையவ விளங்குவாயால.

இ-ள். விளக்கம் கிய புகழ்க்கல்லினும் அதிகமாய்ச் சூரியகாந்த கல்லில் ஒப்புலமையுற்ற தெனிலும் பிரகாசமுந் கந்திவற்றமுறும் வெம்மையு முண்டாயிருந்த பால்களின் தேனையுண்டி வண்டலங்க ள்சுப்பித்குழந்த துளையுமையெனக்கெடுமாயே கம்முண்டய தூலதே கழும் அச்சூரியகிரணத்தைப்போலேஉம் இப்போதுசொன்ன உபமா னுவுபயோகிக்கப்போல் சுததுக்கங்கள் கடந்து விளங்குமோம் இவ் விதமாய்ப் புத்திசஞ்சலப்படாமல் விவகந்தினுந்நெறித்துகொள்ளே ன்று பாடலின் அறுக்கிரகஞ்செய்தார்—எ-று.

எங்குநிறைந்திருந்தான் மெய்யெழுந்தவீதென்ன வெண்ணயிட டு, அங்குதேயியில்பென்று மாயிழைநிலமார்க் என்பாற்செய்த, த ன்குவிவசிக்கத்தி னெமைக்காணலாகுமது தன்னைப்பற்றத், தங்கவெ றித்தவர்கண்ட சிவகோசத்தனின்மிகவுந் சுடரநிற்போல்.

இ-ள். சகல உலகங்களிலும் சகல ஜீவராசிகளிலும் உள்ளும் பு றம்பும் பரிபூரணமாயிருந்தாலும் கம்மை எவர்களும் இப்புகழிருக்கி றுவுன்ற மணிதினையியமாட்டார்கள் அவ்வகையிருப்பதே லட்சண மாயிருந்தாலும் பூலோகத்தில் மாரிடர்களாம் செய்யப்பட்ட சிவலிங் கத்தினிடத்தில் விருப்பமாகப் பூசிக்கால் கம்மைக் கண்டுகொள்ள லாம் அம்மாரிடர்களாம் பூசிக்காட்செய்த சிவலிங்கத்திற்கும் அதிச யாகத்தேவதானர்கள் தேவர்கள் இவர்களாற்செய்த இலங்கத்தில் மி குறியும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்போம்—எ-று.

செறியுநெறித்தவர்கண்ட வு ட்சிவகோசத்தனிலுந் திகழ்சயம்புத், னுறியினிடையிலிளக்கக் கொடாருப்பயச்சயம்புத் குறியிற்பார்க் டு, பரிபுரிமருவுதிருமாற்புண்டமிகபுரப்போதுநிற் போதத்தன்து, னுறியியபாவிளக்க முட னுறைதாமையு தித கையயின்றல்

இ-ள். நிறைந்த தவப்பேறுபெற்ற முகிலங்களுந் தேவர்களா ளும் பிரதிஷ்டைசெய்யப்பட்ட சிவலிங்கத்தையிட ஒவ்வொருகாரண தினனுண்டாகிய சுயம்புலிங்கத்தில் மிகுதியும் பிரகாசிக்கொண்டிரு ட்டேழும் அச்சுயம்புலிங்கத்தினு புகழ்காண விராட்புருட னிகையமலமா கிய சிதம்பரமென்னுந் திருச்சிற்றம்பலத்தில் அறிவினும் அறிதத் திகழ்கைய ஞானபிரகாசமாய் எப்போதும் ஆனந்தமெனத் செய்து கொண் டிருப்போம் ஆகையால் இலக்குமியை மார் சிற்றறித்த திருமா

லே இவ்வுகாக்குச் சந்தேகமிடவென்று பாமசின்: திருவாய்ம லந்தார்—எ-று.

செம்பர லுமொழியுண்மை யுண்மைபுருளுருவாகித் துகளொள் றில்லாப், பொற்படருமானந்தப் பொதுவிடத்தின் மிகவிளங்கும் பொ ள்வுமன்றி, ந்புதமாமானந்த மெமக்குண்டாமாதலினு லச்சபைக்கு ச்சிம்பரவானந்தனைச யெனுமாமெஞ்ஞாந் திகழாநிற்கும்.

இ-ள். வேதகமங்களிற் புத யம்சொல்லிய இவ்வாசக ப் உண்மை உண்மை ஆகலால் புகழ்க்கிரகஞாபமாகி ஓங்குறும்மு மில்லாமல் நிறைந்தஅழகினையுடையதுணந்த சபையினிடத்தில் அதி கபிரகாசமுண்டாகும் வளப்பமுடல்லாமல் ஜயம்பொரு்திய சந்தேக மும் எமக்குண்டாகுமாகையினு அக்களகசபைக்கு ஞ னபரமாமாந் த சபையென்றும்பெயர் அச்சபை எக்காலத்திலு மழிவில்லாமல் தர காசித்துக்கொண்டிருக்கும்—எ-று.

தனதெனததவிர்ந்த சார்துநடையோருளக்கமலத் தன்னினி ன்காக், கனகசபைபோலெமக்கு விளக்கமுடனுனந்தத் ததிகக்கல்க, வினதெனவேறோரிடமு மிலயதனுலம்புதத்தோ டுசைந்துகூற, வன வாதமானந்தத் தாண்டவமெழிந்தந்ந மமராகின்றேறும்,

இ-ள். எனது எனது என்னும் ஆனவாதி மும்மலங்கையும்வெ ன்ற சிவயோகிகளது இகயாசிக்கத்தில் இடைவிடாமல் பொலிவம் ன்ற சிவயோகிகளது இகயாசிக்கத்தில் இடைவிடாமல் பொலிவம் பலத்தைப்போல் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்போம் அதிக சூரியத்தை பலத்தைப்போல் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்போம் அதிக சூரியத்தை புகழ்க்கொடுப்பது இதுபோல வேறேறலமுமில்லை ஆகையினால் அதிச யமும் அவாவுகொண்டி எப்போது மானந்தமெனம் புரிந்துத் திருச் சிற்றம்பலத்தில் எழுந்திருநிபிருப்போம்—எ-று.

செங்கதிரிபேரொளிக்குத் திவாகர ாத்தங்களஞ் சேர்தலின்நிப், போங்குதலாலுறக்காந்தி பொலியு மதவியது போலவுண்மை, கரு பொதுவானந்த வடிவானதன்மைமார் நன்பாற்றங்கு, மெங்குநிறை யெமக்குமிகு விளக்கமுடனுனந்த மென்றுல்கும்.

இ-ள். கிஷ்கண்ட கதிமாயிருக்குஞ் சூரியகாந்தச் சிலையினிட த்தில் செஞ்சுடர்கிரகனுவி சூரியன் ஒளியானது தோய்த்த உண் காந்திபெருந் பிரகாசம் அதிகமாய் வளர்ச்சியைக்கொடுக்குத் தன் மையோல் திருச்சிற்றம்பலஞ் சிதம்பரமந்திர ரகசியப்பொரு ண்மை மையா இருக்கும் மேன்மையென்ற சிதானந்தமய மாகையினுல தன்னி டத்திப்பொருத்தும் நமக்குள்ளும் பரிபூரணமாயிருப்பதிலும் அ திப்பிரகாசத்தடன் சூரியமும் வளர்ச்சியுந் கொடுத்துக்கொண்டிருக் கும் அத்தனானமை—எ-று.

உா சிதம்பரபுராணம்.

திருச்சிற்றம்பலச்சருக்கம். 107 உாக

சத்தியாயச்சிவத்தருவாய்ப் பேரொளிபாபுள்ளவாய்த் தன்
னேரின்றி, சித்தமுமாய்பொதுவுன்றாம ஸிதாஸீகேட்டியேளிகரோ
ன்றில்லா, மத்திரகாந்தமுரிந்து சத்தமுமவெங்குறி மருவெய்யே
ன்றங்க, டத்தமகங்கிரண முறத் திரோங்குண்டான தன்மமேபால

இ-ள். உண்மையாகிய ஞானசொருபமாய் அருள் பிரக சத்திய
மாகிய பாஞ்சோதி மகி லுப்புமையிலல்லாமலும் ஆழிளில்லாமலும்
நிலைமையாயிருக்கு மென்பதும் பலத்திறுக்கைய மலிமையுற்ற இரக
சியப்பொருளை மனக்கொளியகடகவேண்டாமாயின் இன்னுஞ்சொ
ல்லுகிறோம்கேள் தனக்குத்தரோ லுப்பாகிவிளங்குஞ் சூரியகாந்த
சிலையில் பருதியிள்கிரணம் பற்றியவுடன் அக்கிளி வுண்டாகிறது
போலவுஞ் சத்தியகாந்தச்சிலையில் சங்கிரணதுகிரணம் தோய்ந்தவுடன்
தண்ணீருண்டாகின்றதுபோலவும் சச்சிதானந்தமாயாய்த் திரு
ம்பலத்தில் காம் நிலைமையெனக் கருப்பதான் ஆனந்தரக மிருதியும்
பெருகும்—எ-று. (கஉ)

அறசாக்முழிவெழுவாயி டத்தம்.

மன்றகம்பா மானந்த வடிவமே யத்தமன்றத்
கொன்றுநம்பா மானந்த வருவமேயதனுவென்று
கின்றருட்பா மானந்த திருத்தமே புரிதுமென்ற
துன்றின் றிதுனுமவன் றோற்றதம் விளக் மோங்க.

இ-ள். திருச்சிற்றம்பலம் ஆனந்தசொருபமேயாம் அவ்வானந்த
சுபையில் பொருத்திய பாமும்மேலாகிய வானந்தசொருப மாகிறோப்
ஆகையினால் எப்போதும் ஐத்தொழிலை டத்தம் பொருட்டாகக் கி
ருகையோடும் கின்று பாமானந்த டடனஞ்செய்துகொண் டிருக்கிறோ
ம் மற்றெங்கும் காம் சிதைத்திருத்தாலும் அக்கிருச் சிற்றம் பலத்திற்
முத்திரம் அதிக பிரகாசம் ஆனந்தமும்பெருக எழுத்தருளி கிரு
ப்போம்—எ-று, (கஉ)

எங்கனா மிதபோலில்லை பெண்ணாகும் கிரிடம்முட்
புங்கவ வானவெள்ளிப் பொட்டைக்கத் தன்னின்மன்னித்
தங்கும் பிரிவினென்று தமணியப் பொதுவினென்றுத்
தங்கமே டகண்டமாகி புரள்கின்றோஞ் சருதிபோற்ற

இ-ள். எவ்விடத்தும் இத் திருச்சிற் றம்பலத்தையப் போன் சச்சி
தானந்தமையாகிய தலம்வேறில்லை டத்தத்தின்பெருமை சொல்லி
கிறோம் காமதங்கிரசொருபமபெழுத்தருளி மிருக்கும் மேன்மை பெற்ற
பிரகாசகிரியிலும் அக்கமையத் திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஞானகாசொரு
பம் சிதைத்த ஆயிரக்கைகளில் ஓர் கைபிரித்துக் கையிரகசிரி முற

வ வெவ் தும்பிதெந்து சென்னம்பலத்திற்பூரணமாய் வே ாகமங்கள்
துதிக்கத்தக்ககா எப்போதுமெழுத்தருளியிருப்போம்—எ-று, (க)

படைத்தலே யாதியாய வைத்தொழிற் பரிசுமென்று
நடந்துவா னினைந்திவ்வெள்ளி கருத்துறை தலினுற்செவ்வ
மடந்துறாய் மாலைபாய்கீ வாசவன் முதலியோர்தும்
மிடத்துது தொழிலுக்கேற்ற தியாவும் கின்றோமென்றும்.

இ-ள். திருட்டி-திதி-சங்காரம் - திரௌட்பவம், அதுச்சிகரமாகி
ய இவ்வைந்து தொழில்களையும் எப்போதும் கடத்தும்பொருட்டுக்
சித்தத்துள் கினைத்து இக்கயலாசத்தில் காமெழுத்தருளியிருக்கின்ற
அமுகியதுளவமாலையணிந்த முருக்கனே கீழும் மற்ற இத்திரா
திதேவர்களும்தத்தம் தொழிலுக்கேற்றதது கம்மிடத்தில் கினைத்த
வைபரவும் கொடுத்துக்கொண்டிருப்போம் போமென்று பரமசிவன்
திருவுளம்பற்றினார்—எ-று: (கஉ)

மொப்பது புண்டீச புரத்திடைப் பரமானந்தத்
தற்புது வெள்ளத்தன்னி னகமகிழ்த் தினிதருப்பஞ்
சொற்படர் முத்தியெண்ணிஞ் சுராதிபுர் சேவைசெய்து
நிற்பொர் கானுமெம்மை நினைவிட நீங்கிடார்கள்,

இ-ள். அமுகிய விராட்புருட விதயகமலமாகிய சிதம்பரத்திலு
ள்ள சச்சிதானந்தமயமாமலின்கும் திருச்சிற்றம்பலத்திற் பரமான
ந்தப் பெருக்கிழ்முதி விலாந்ரோகமகவ்விருப்போம் வேதாந்த சி
த்தாந்தமுடிவாகிய பரசிவ ஐக்கியம்பெறவேண்டிமென்று விருப்பமு
றதேவர்முதலியயாவரும் அம்பலவாணமூர்த்தியினது மாதாவின்
கொண்ப்பணிந்து பணியிலிடசெய்தும் தியானித்தும் நீங்காமலிரு
பார்கள்—எ-று, (கஉ)

அம்பிகை கலைவினென்றிவ் வணிக்கயி லைப்பாணிப்பச்
செம்பொனம் பலத்துளென்றுத் திருத்துழ் றணமாய்கிற்ப
தும்பிர முருத்தனமந்தன் சுடரயிற் கத்தனத்தி
பம்புறு கணங்களன்பர் பகருமிப் பரிசேசிப்பர்

இ-ள். சிவகாமசவுந்தரியனுடைய ஆயிரக்கைகளில் ஒருகை இ
வ் வணிகாரம்பெற்ற கலிசாசிரியிற் பார்வதிதேவியுமாய் கமது ப
க்கத்திலிருக்கப் பொன்னம்பலத்திற் பரிபூரணகலையொடங் சிவகாம
சவுந்தரி எப்போதும் எழுத்தருளியிருப்பாள் கமது புதல்வர்களாகிய
யானேருட்படைத்த விசுவகனம் ஓளளிய வேலாயுதபாணியாகிய
புப்பிரமணியனும் கந்திகேசவரமுதலிய அந்தகோடி சிவகணக்களு

உாஉ சிதம்பரபுராணம்.

ம் உம்போத ன் சிவகாமசுவந்தரியைப்போலும் பரிபூரணக...
ன் எப்போத ம்ரு வசமாயிருப்பார்கள்—எ-று, (௬௭)

அளவிலாப் பரமானந்த வம்பலத் தன்னிலென்று
முள்மகிழ் திசையாக வுறைதனிச் சயமெவா...
தளவமா முகிலோயினுஞ் சராநிபர் தாரதலத்தோர்
வளமுறப்பே...ந்தவெம்மான்மகிழ்ந்துசெய்தலங்களுண்டால்,

இ-ள். ஒப்புமையில்லாத பரமானந்தசொருபமாயிய ஆனந்தச
ையில் நா மெப்போதும் மனக்களிப்புடன் இருப்பமாத ஆனந்தநட
னஞ் செய்துகொண்டிருப்பது சத்திபம் கீலமேகம்போன்ற நிருமே
னியில் வாசனைபொருந்திய தளவமாயினுந்தவனே இன்னு...
ராதிபர்களும் தாரதலத்தோராயிய பூலோசவாகிகளும் தோத்திராந்
செய்து நன்மையடைவதற்குச் சிவப்பருமான் மகிழ்வோடி இலிங்க
வடிவா பெழுந்தருளியிருக்கும் தலங்களுண்டு—எ-று, (௬௮)

முழுவது முறைத்துமெள்ளின் முற்றுமோ முற்றதேனுஞ்
செழுநில னிடத்தனத்தத் திகழ்பதி யாதலாலே
விழுமீ-1 பதியவற்றுள் ளிளம்புதுஞ் சிலவென்றன்பால்
வழுவைவினதன்மெய்போர்த்த வள்ளலங்களுள் செய்கின்றான்

இ-ள். சிவதலங்கள்முழுதையுஞ் சொல்லவெண்டுமென்றால் பூ
மிபிணிதத் தனத்த புண்ணியகோத்திரங்களாகையால் கம்மாற்சொல்
விழுமியது அவற்றுள்சிறந்த சில புண்ணியகோத்திரங்களினது மகி
மைகளை விருப்பத்தோடுஞ் சொல்லுமிதேனுமென்று கரியிரிபோர்த்தவ
னுடைய பரமசிவன் கருணையுடன் மகாவிஷ்ணுவிற்குச் சொல்லத்தொ
டங்கினுள்—எ-று, (௬௯)

என்றோக்கிநினைவு யாகிரியங்குத்தம்

இடருந்தவருக் கிடாரந்திடவும் மிமையோர்முதலோர் தொழுதயத்
திகவுத், தொடர்புபுலனத் கருகன்னை ற்யே குழும்படிவார் வாழும்
கிரியா, வடார்போய்ப்பெறிக் கடன்முற்றினர்சென் றுறும்படிவத் தே
றக்காமெய்க், கடவுட்கிரியென் பனவுட்புகலுத் கடவுட்கிரியே
கைகிரியே,

இ-ள். தன்பக்களையடைத்து அடங்கிப்பெய்தவர்கள், தன்ப
க்களத்திற்குவும்தேவர்களுந், தபோதனர்களும் பணிந்து கடைத்
தேறவும் அவற்றோடு மெய்வுகைத்தாரும் பத்தியுடன் கன்மார்க்கமாய்
வனஞ்செய்ததொழுவும் சன்னமாண சமுத்திரத்திலுமுதி அவதிப்
படுகிறவர்கள் கையேறுவதற்கும் காரணமாகி மகாமேருமுதலிய ம

திருச்சிற்றம்பலச்சருக்கம். உாஉ

சொல்லாம் வணங்கிப்போற்றும் தெய்வத்தன்மையையுடையதா
ய் காம் எழு...ருளியிருக்கும் இக்கயிலாசகிரி முகா வ வயவத்துடன்
விளங்கும்—எ-று, (௭0)

பூ-1திபடைத் தவநேமுதலோர் புகழும்புகழிற் பொலிவெய்தியவக்
கேதாரமெனும் தலவந்தவரிசை கேதாரமெனப் பெயர்பெற்றவரும்,
வேதாமதா வெற்றிமாமுனியன் மிகுமன்புடனே தருவத்தனசெய்,
தாதாரமெனக் கருதிப்பணிபு மவனுக்கருள்செய் தமர்கின்றனமால்,

இ-ள், பூமிமுதற் பஞ்சபூதங்களைப்படைத்த பிரமதேவனும் நீ
முதலிய தேவர்களுக்காகியசெய்து புகழ்வதினால் மேன்மைபெற்ற அக்
கேதாரமெனும் தலத்தில் சந்தோஷங்கொண்டு வேதாமதா...
களுணர்ந்து கேதாரமெனும் பெயர்பெற்ற தபோதனை மிகுந்தப
க்தியுடன் வேதவிதிப்படிப் பூசைசெய்து நின்னையன்றி வேறேதனில்
லையென்று மனோவாக்காதி களொருமித்துக் கைத் தொழுதமை யா
ன் அம்முரிவனுக்... கஞ்செய்து இமயமலைச்சாரலாயிய கேதார
தலத்தில் இலிங்கவடிவா பெழுந்தருளியிருக்கின்றோம் —எ-று (௭௧)

தலமென்பிருகுத் தவமாமுனிதன்சாபத்தொ... வதிதேவன
னிக், கு...த்தன பிரப்பிடையுள் குலமயந்தருடன் முடிவெய்தி
மிகும், பொ...னென்றியநின் பதமெய்திடமுன்பொற்பாலுதவும் பொ
லியுக்கொ...பும், கலனும்புகழும் பெருகுஞ்சோம காதற்கிசுமூன்...
ருணவையகம்.

இ-ள். உலகமனைத்தும்புகழும் மகிமையையுடைய இருகுமாழு
நிவன் சாபத்தினால் நீ வசதேவனது அழகியகுலத்தில் பிள்ளையாகப்
பலராமரும் இரு...ணனுமாக-வவதரித்து உன்னுடைய சந்ததிகளு
ன் நீயும்பூரித்து வரங்களைப்பெற்று அக்குலத்தில் இறந்தவுடன்
வுந் பஞ்சேந்திரியங்களும் சந்தோஷிக்கத்தக்க அழகிய வைகு
பதியைய முன்பெறச்செய்து மேன்மையும் முத்திக்குவழியும்
மையும் மகிமையுமிருத்தோக்குகின்ற சோமகாதனெனும் பெயரை
ப்படைத்து மேற்சமுத்திரக்களையிற் பிரகாசம் பொருந்திய ஓர் கசா
முண்டு—எ-று, (௭௨)

ஆகிரிம...பும் பூசுப்புவைற் றந்தக்கமரணப் பந்தக்கெடுவோர், மாச
ற்றக...பும் பரமுத்தியவன் மாணப்பெறுவோர் பெறுமாறருளப், பா
சத்த...திர் நேசத்துலகம் பதியாமறைநால் வழியாலெமைநீ, பூசித்தி
டுமெய்க் காசிப்பதியிற் புவனாதிபனென் தமர்கின்றனமால்

இ-ள், குற்றவழியிற்செல்லும் பஞ்சேந்திரியங்களை வென்று ம
னம் புத்தி சித்தம் அகங்காரமெனும் அந்தக்காரணங்களை உலக்கிட

விந்ஸெலுத்தாமல் சனனமரணங்களை யறத்துக் களக்கமற்ற
சம் பெறும்பாருட்டாகக் கங்காநதிக்கு மேற்கண்டால் வருணத்தி
குஞ் சிந்துவதற்கும் நன்னில் ஆரத்தாரண பஞ்சகோசத்திலிறுஞ்
ஜீவராசிகளினது வலதுசெவியில் மந்திரார்த்தமாகிய பிரணவத்தை
நா முபதேசஞ்செய்து கம்முடைய அருபபதவியைத் தருகிறோமாத்
லால் சனனமரணங்களை நீர்த்துக்கொள்ளும் விருப்பமுடைய உலகங்க
ள் கம்மைப் புகழத்தக்கதாக வேதாசமஸ்திப்படிக்கு நீ புகைசெய்து
கொண்டிருக்கும் கம்மையாகிய காமிகாநதியில் விஸ்வகாத இலீங்கை
ழவாய் எழுந்தருளியிருப்போம்—எ-று. (எஃ)

மேலேச் சொகிப் பாலத்திடையெம் வின்கோகர்போ லெண்டுகா
ணத், தேவத்திகழ்வா வவராயுள்வந் தெமைவந்தனைசெய் திடாயமு
தைபுந், தாலக்கிரியும் பெரிதென்பதுவுந் தனையெவ்வாரங்களைசாடு
வதம், பாலொத்தமொழிப் பனாயாமுனையும் பதியுந்திருநீதி பருப்
பதமே,

இ-ள். மேற்சொத்திரக்கையில் இத்தி ன்னாமும் அமாவதிச்
கொப்பென் னன்னம்படியாகிய கோகாலையல் இராயுணன் பணமு
ருகிக் காக்களினும்பிரகபிழைக்கப் பசுவின்காதுப்பால் செழிந்தமை
யாக் கோகாலமென்றும் மகாபெலஸிங்கமென்றும் பெருந்த கம்
மைத் தேவர்களெல்லாம் புகைசெய்ய அக் கோகாலத்தி லம் எழுந்த
ருளியிருக்கின்றோம் மேலும் பூமண்டலத்தற்ற மலைகளையெல்லாம்
பெரிதாகிய அதை நினைத்தவர்களது மகாபாதகங்களைத்தீர்க்கும் வல்ல
மையையுடைய பரிசுலிவத்தில் தேவாயிர்தம்போல் வசனிக்கும் பிரம
ராமபுகையுடன் காமெழுந்தருளியிருக்கும் வளமைபொருத்திய ம
ல்லிகாந்தனமென்றும் பெயருடைய மலை மகா மகிமைபுடையவன்
கும்—எ-று, (எச)

தேனாருவித் தாளத்திள்சேர் திருவேங்கடமென் துயரோங்கலி
னின், றுருவெறிகூ ரறிவாலெமைநீ யன்பால்வழிபட் டென்புருகத்
தானெனதுநா ரிசுழிவார்புகழுந் தருபொன்முகலிற் ககாபிற் பொழி
லிற், காணுந்தருதென் கயிலைக்கிரியென் காணத்தியெமக் கா பொம்
பதிட்ட.

இ-ள், தேனருவியாகிய ஆகாசினில் முத்தகங் கிகாநி யாய்க்
வெழிக்கும் வளப்பமுற்ற உயர்ந்த திருவேங்கடமலையிற் றோநீநி
ன்ற கண்தார்க்கமாய்ப் பத்தியும் பரமஞானமும்பெற்று தியானஞ்செ
ய்து மனக்குழைந்த என்புருகித் தொழுதுகொண்டிருக்கத் தானெ
ன்றும், ஆகாமசற்றிய வதிநீர் முத்தியவர்கள் புகித்துவளங்கங்

தொழுகலிநதியின் கீழ்க்கையில் ட்சண கயிலாசகிரியின்மேற பு
றத்தடியாரத் தில்லிச்சிமாநீழலில் மேற்குமுருகமாய் மூத்தருளியி
ருக்கும் கம்மைச் சிலந்தியானை அரப்பத்தி யுடனேபூதிக்க அமைகளு
க்கு முத்தியளித்து ஐச்சிலைகாகம் டட்டம்விடுத்திருப்பது போல் உருக்
கொண்டு தாளத்திலிங்கமென்றும் பாபுலிங்கமென்றும் பெயர்பெற்று
காம் வசிக்கத்தருந்ததாயிருக்கிறதது நிருக்காளத்திகாரம்—எ-று.)

காலங்களறிந்து கமைப்பாவித் கடவிட்டாரோ போத்துகிரிப், பாண
ப்புடனின் றுர்வங்கொநீர் பணிபப்படியிற் படர்கோடாமா, மூலத்த
லிசெவ் கலுக்கும்முடிநீறும் முடிதத்தருவா டொழுதாச்சனையா, லேலு
ந்தவிரும் பயனும்பெறயா நிச்சததுவையுன் கச்சிப்பதியே.

இ-ள், காலமறிந்து தேவர்கள் கூட்டத்துடன் வந்து பணியவும்
புகைசெய்யவும் கம்க்குநீர் கீழ்த்திசையிலுள்ள உயர்வாகிய யானை
லையின்மீதில் கீழ்நிசைமுருகமாக வரநாஜனென்னும் பெண்பெற்று
நீ, சேவித்துக்கொண்டிருந் காலஞ்சீபுரத்தில் காம் விருப்பத்துடன்
பிருதிவிசிக்கியாய்மாமாதானீழலில் கம்மையேண்டியகாமாய்சிதேவி
யினது தபோமனையை யயிரேற்றி எழுந்தருளியிருப்போம்—எ-று,

மலையாளுடய் தருவாயுறைதும் மகிடாது முயர்தானவருந்,
தொலையாறமும் முாமுந்தலையுந் தோனங்குழலுந் தானுத்தனி
ட்ட, லெபாபொழியக் கலையான்மகிழ்தத் துடையாள்புனையுந் தொ
வாகைபெறு, மலையாமறைந் கலைமாதவர்பே ருருளுடருக்கா
சலமே.

இ-ள், பர்வதாஜ குமாரியாகிய உண்ணாமலை கமது இடப்பா
த்தில்வாழ வெழுந்தருளியிருப்பாய் அவ்வமுகையின் கலையாகிய
துந்தியாறவன் மகிடாருன்முதலிய வகாசுட்டங்கனையும் அவர்க
ள் தபோமகிமைகளையும் வலிமைகளையும் காசாணதிகளையும் மாய்த்
து ஜெயமடைத்து பிரமதேவன்சுத்தோவிக்க வழகுபெற்றசோணசை
லத்தடியாரமாகிய பவளக்குன்றின்மேல் எழுந்தருளி அவன்வெற்றிமா
லைபெறவும் ஓர்காலத்தினுமறிந்த வேதாசமங்க ளுணர்ந்த சிவபக்தி
யையார் பிருத்த தவத்தையுமுடைய கௌதமர்முதலிய தபோதனாக
யுட்கு மேன்மையாகிய அச க்கிரகஞ்செய்யவும் நீயும் பிரானும் அடி
முடிக்காண வரிதாய்வினங்கித் தேயுலிங்கமாய் எழுந்தருளி உருக்கின்
றோம் திருவண்ணாமலையில்—எ-று. (எள)

உறுகாதலினுலகத்தொழ்பா முறைகின்றதுவெம்புலநீள்வழியே
ம்மகாநெறிமெய்ச் சிவபோதமிதும் மாசற்றவர்தாட நசிப்பதுவாந்
நிதுகாலுடனே யறுகாய்மரிவூஞ் சேதப்பொழிநா மோதத்தொகையி

உள் சிதம்பரபுராணம்.

ன். குறுகாவிமைபோர் மகிழ்ச்சியுடன் கொற்றந்திரமும் போவதென
தமே,

இன். பொருத்திய நிறுப்பதன் உலகிலுள்ளவர்க ளெல்லா
ரு சேலிக்க ஈம் வாசமாயிருப்பதும் அந்நலத்திற் பொல்லாங்கைவி
டையதும் பஞ்சேந்திரிங்கனின் வழியிற் சித்தத்தைச் செலுத்தாமல்
வன்மைவாய் வானுபோசமிருந்த சிவபோகன் வாசஞ்செய்ய விரு
ம்புகின்ற தென்றற்காற்றுடன் வல்கெழுநிலைக் குளிரச்சிபொருத்திய
சேலிகளில் மலர்களின் வாசனைமிருந்துத் தெய்வலோகம் வரைக்கு
ம் விசுவநாத சகலதேவர்களுஞ் சந்தோஷித்து வசிக்கின்ற வெற்றியி
னக்கும்கொபருவதத்தில்—எ-று.

(எ-று)

வழுவிந்துவினைப் பகைசாய்தாமும் பாபைக்கலைபா வறிமெய்திட
வுத், தழுவுவதும் மலமற்றிடவுத் தம்போதமரச் சிம்போதமிருத்,
தொழுகும்படியும் பெரினிக்கிதுபோ லுனதோவிலையென் றபர்மாம
றையின், முழுதந்தெரிமா தவாதாமகலா முதுகுன்றமும் பதியெ
ன்றுணரோ.

இன். திருச்சிற்றம்பலச் சருக்கத்தில் விழுந்த இன் மகாபாதகங்க
ளென்னுஞ் சத்துருக்கள் கொலைத்தொகையும் அழிந்து அத்திருநா
தச்செய்ய மகாமாயைகளில்கவும் கீங்காச்சனனமரணத்திற் கேதவா
கிய ஆணவாதி மும்மல்க எம்மப்போதவும் உலக வாழ் விலுஞ்
சிற்றறிவழித்து விவானுளம்பொங்கி வழியவும் மந்தெருகலங்களிலி
ருத்தாலும் பிரணவருபமாய் விளங்கும் இத்தலம்போல் வேறின்ன
ளன்ற மகிமைபுற வேதங்கள் பாடி முனர்க்க தபோதனர்கள் கீங்
காதிருக்கும் விருத்தாசலமாத நமது பட்டணமென்றறிந்துகொ
ள்—எ-று.

(எ-று)

விண்டரானியென் புதழ்விடணனின் மேலன்புடனே பூசித்தனை
புத், கொல்கடாறகல்போ தினிஞுவனிழற் குறைவொன்றறியா முகர்
கிற்றாவை, கண்டாதவா லப்பொற்பதிகையத் கடவாதவனின் நியல்
பாலெனமே, தண்டாமனாயா னுடனோபணிபுத் தகைமைப்ப
ந்திட்பாழ்வே

இன், தெய்வலோகமும் பூலோகமும் இக்கச் சிவபரம்பரிதும்
விஷ்ணுபக்தியிலு மிருத்த விபேஷணைக்கு ஞானம் குல கயலமா
யிருக்கும் ஸ்ரீங்கையகனைய உன்னை ஸாமாக அளிக்கப் பெற்றதும்
அவன் மிருபத்தியுடன் பூசித்த இலங்கைக் கெழுங்கருப் பண்ணிக்
கொண்டு மோகின்போது வெண்ணுயன் பாதத்தில் குற்ற மின்றி

வே. வசனப்படி அப்புவிக்சருபமாய்மெழுந்தருளியிருக்கும் ஆண்
மையை நீ -- -- தீயமிந் தரிசனஞ்செய்தகூடின் அழகிய வக்கலத்தி
யா எல்லையக்கடக்க மனமில்லாமல் நமதுபக்கத்தில் வாய்பாகத்தி
ற் குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரைமலரில் வசிக்கும் இலக்குமி சேவியு
டன் மிருத்த பக்தியாய்ப்பணிக் தெப்போதும் தரிசனஞ்செய்துகெ
ட்டிருக்குமென்பாடுடையதலங்கிருவாணைக்காவல்—எ-று. (அ0)

சுருத்தித்கலனென் றிவ்வின்றிலகும் சதயிதெனதால் விதியானனை
பூதி, லுருத்திப்பதியும் பிறனிக்கடவின் உணைபங்காலும் புனைவென்
றழ்வைத், திருத்தித்தெரிசித் தளிகுர்முதியோர் சேருத்திருநல் லா
ரும்பணியோ, ருருத்தித்துபற்ற வலஞ்சுழிபு மகிழ்வாலுறைந் திக
ழ்மாநசாம்,

இன். முன்னுலக வாழ்நாள் முற்பயிற்சி விவரமோதமாத
மனத்தைச்செலுத்திய அப்பர்சுவாமியின் முதலியதேவான்களிருந்
து பிரகாசித்த மோட்சஸ்தலமிடென்று வேதகமங்களிற் சொல்லு
ந் திரும்பூந்துருத்தியிலுஞ் சனனமரணமாயிப்பவசாகா த்தினின்றேற
மனதை கன்மார்க்கத்திற் செலுத்தி யானந்தத்தையடையும் பெரியோ
ர்கள் வாசமாயிருக்குத் தீந்தம் லுரினுஞ் சேவைசெய்யப் பட்டவர்கள்
பிரப்பாகிய சுழல்பு சருக்கப்பட்டாமலிருக்கச் சததகை கொடுக்கும்
மிருவலஞ்சுழி டலும் காம் சந்தோஷமாய் எழுந்தருளியிருப்போம் அ
வைதன் அழகுபொருத்திய சம்முடைய பட்டணங்கள்—எ-று. (அ1)

வடந்தாள்முலையால் மணிமார்பகத் வந்தித்தெனம்பே சிந்தித்ததி
ருத், குடந்தாபுரிபுந் கடல்குழலிலனிற் குலவுஞ்சிவலோ கமிதென்ற
ருளித், தொடர்கதார்பணியும் புகழ்வுத்திழவுத் தொலையாவிடை
மருதந்தருமத், திடந்தானிகரா வடுதன்னிறையு மெப்போது கமக்
யல்பாயிடமே,

இன், முத்தமாலையணிந்த தனகலசங்கையுடைய இலக்குமி
யானை மார்பிலணிந்திருக்கும் மாயவனே நீ எப்போதும் மனமுரு
கிச் சேவித்துக்கொண்டிருக்கும் கும்பகோணமும் கடல்குழந்த புல
னத்தில் விளங்கியிருக்கும் சிவாநந்திரகம்பெற்றவர்கள் கயிலாசமிக
வென்று வணங்குமகிளையும் பிரகாசமும்பெருகி அழிவில்லாத திரு
விடைமருதாரும் புண்ணியங்காநுக்கிடமாயி தருமபுரமும் தனகல
தானே பூப்புவமையாகிய திட ஆடுதொறையும் எப்போதும் காம்வாசமா
யிருக்கும் திடங்கள்—எ-று. (அ2)

பயிலாவிமைமேயர் பணி ம் தியே பணியிற்றணிவப் பாவைத்தி
றையிற், றுயிலாவுயரும் உவனா திரளுஞ் சுருத்திக்கொகையும் பொரு

உராக் சிதம்பரபுராணம்.

தத்தருளு, சயிலாதிபமான் மயிலாபெமையே தனிவர்களைச்
லிகொண்ட, சமா, மயிலாலலிபும் புப்பொலதிறும் நிறுதற
திருமாசொம்.

இ-ள், தேவர்களைல்லாந் வந்து வலஞ்செய்து தொழும்படியாகி
ய உண்மையிருந்த ஸ்ரீசைவமுண்டி அகத்தகத்தைத் தரிசனஞ்செய்து உ
ணங்கினவுடன் ஒய்வில்லாத் தனவமரணமாகிய சாகசநிலிளமங்
கலாயேற்றி மோட்சத்தாகக்கொடுக்கும் அன்புயும் சகலவிதகோழிக
ளையும் சசைலோகங்களின் வளப்பல்களையும் அடங்க வைக்கணை
ம் அகவகளின் பொருள்களையு முண்டி அகத்தக மலையாரன் மகனாகிய
மமதுதேவி மயிலுருவாகி உண்மையுடையதாயும் புத்தகத்தி
த்து ஆனந்தத்தினால் மகிட்டுத் தந்தகன் மேகத்தாண்டியால் மு
ழங்குந் கொளியாய்நமம் நாம்வசிக்கும் அழகுபொருதியப
கணம்—எ-று. (அக)

முருகார்தருமா யி மாமலரான் முன்னுள்வந் பட்டுன்னுதரவான்
வருகொருகான் மலர்முன்மதையத் குதையாவகையுன் மனகண்ம
லா, ஸுனாலெமையாற் சனைசெய்திடயாமடனெயிமநிற் தடனே
புதவத், திருவார்பெருவின் னிழிமான்மணுத் திருந்நபுரத் திகழ
மாசொம்,

இ-ள், முற்காலத்தில் மறுக்கனிதறத் தொனிராதிற்ற ஆபிரம்
வெண்டாமகாமலர்களினால் உண்மையுடையதாயும் பத்தியுடன் பூ
சைசெய்துகொண்டவருகிறமபோது உனது பத்தியைச் சோதிக்கும்
பொருட்டி அவற்றிலோர்மலனா யாம் ஒளித்தவுடன் நீ உள்ளன்பினால்
ஆபிரமலருளு சரியாக அன்றலர்த்த சைகாமகாமலர்போல் விளங்கு
ம் கண்ணிப்பெயர்த்த ஆபிரஞ்சிவராமமும் நிறைவேற்றம்படி அர்ச்
சித்தவுடன் உனக்குக் கலங்குகின்றனென்னும் பெயரைக்கொடுத்த
வெற்றியையுடைய ஆபிரஞ்சுரிவர்களைப்பெ ன்ற கதரிசமென்னுஞ்
சுத்தாபுதத்தைச் சந்தோஷமாந்வித்தோம் பெருமலோகத்தாக் கற்ப
கவனமானது பூலோகத்திற் புகியதுமேலான் வளப்பலிருந்தோலை
களருத்த திருவிழியிலுபென்னும் தலமும் நாம்வசிக்கும் அழகுப
பட்டணம்—எ-று. (அச)

புனளங்கிதாடி வினையடிபெழுஞ் சம்பாதிசடாயு வெணம்பெரு
மைப், புன்னுக்காசா னவமெண்மைபுருட பொற்புடனொய் முந்திச்
செய், துள்ளக்கனிமேல் கொள்ளப்படுமே லுண்டாமெடருந் கொ
ண்டுகதமேய், வெள்ளத்துலையா தடருத்துயனும் மேவுப்பதியுள்
வேணுந்தகம்,

இ-ள், தோதவல்வினைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ளுந் பொருட்டுச்
சம்பாதி . . . புவிவென்னும் பெயரையுடையபட்சிகளுக்கெல்லா மாசா
யிருந்த இருவருட் பத்தியுடன் அழகுபொருத்த முற்காலத்தில் உம்
மைப்புகைசெய்து சந்தோஷித்த வினைகளொழித்து வரக்களும்பெ
ற்றார்களாதலால் பூலோகத்திலிருக்கின்றவர்களுக்கும் உம்மைப்புகித்தவு
டன் கடல்போன்ற சனனமடனென்னும் விபாதிபாகிய அவர்களது
வினையைத்தீர்க்கவேண்டி வயித்தயகாதன பெழுத்தருளி விளங்கும்
புள்ளியருக்கும் வேணுரென்னு க்முடையதலம்—எ-று. (அரு)

மடனாண்மலரான் முகலாயிதையோர் வந்தித்திலவா வாமெய்திட
நம், மிடனாகவா விடமாயுதையும் மிணையத்தருசி ருமைமங்கையு
ன், மடனானிலமே முதலாமுகைஞ் சாயும்படிவத் தெழுபேரிததிச், க
டனாண்மதையும் கலமேலுதையுந் கதிப்பொற்புகைச் சாழிப்பதிபே,
டனாண்மதையும் கலமேலுதையுந் கதிப்பொற்புகைச் சாழிப்பதிபே,

இ-ள், ஆபிரமிசுழிவித்த வுனது உத்திக்மலத்திலுற்பவித்த
சமதேவ னுதிசுடவுளர்கள் உம்மைப் பூசித்துப் பணிந்து நிலைமையாகி
ய வரக்களைப்பெற மமது வாமபாகத்தில் மலைமகளாகிய அம்பிகை
கதிபுடனிருந்த பூவுகைக்கல் முழுதிப்போம்பெ ளுமாமுத்திரமு
பொருகுகின்ற பிரளயகாலத்தில் வேதக்கொ லவா மிதருந் குழிந்து
கொண்டிருக்குந் தோணிபுரமாகிய கப்பலின்மேல் கசித்திறை பிர
காசம்பெற்ற கோபுரபிரகாரங்களோடு கூடியது மமது சீர்காழித்த
லம்—எ-று. (அக)

அழதிக்கழிவெடிசடியாகிரியவிருத்தம்.

பொதியின்மலைத்திருமுனிவன் பொன்னிபடித் தெமைப்புகை புரி
வாளெண்ணி, விதிமுறையத்தலத்தனாக நின்னைப்போன் முக்கோடி
மிக்ககண்ணான், மதிபுனையுமகத்தியர்கள் பணித்தெனச் சரியிலா ம
ற்றத்தோற்ற, வதிசயித்தெய்தினதனாற் திருக்கோடிக்காவனத்த
ரகத்தானம்.

இ-ள், பொதியமலையிலிருக்கும் அகத்தியமுனிவன் உம்மைப் பூ
சிக்கவேண்டிக் காவேரியில் ஸ்ரீவாணஞ்செய்து நியமத்துடன் தன்னை
போ லெவர்கள் பூசைசெய்ய வர் வலர்கென்று மனத்தில் ஆண
கொண்ட அக்ரகாமே மமது மதமாகிய சினலிங்கத்தில் முன்னர்
நின்னைப்போன்ற அநிவாடபோர்கள் முன்னுகோடி அகத்தியர்கள்வக்
து வேதாமலிதிப்படி பூசைசெய்து பேறுபெற்றாரென்று அவர்க
ளைக்காண்பித்தவுடன் அகத்தியன் ஆச்சரியமடைந்தான் ஆதலா லத்
தலத்திற்குத் திருக்கோடிக்காவனமென்று பெயருண்டாயிற்று ஓர்க
லத்திலும் அநிவிலலாத வர் தலமும் க்முடையதலம்—எ-று, (அச)

ஸிறித்த லங்களுண்டு அலுத்திற் சிலதலங்களை யுளக் கெடுத்திற்
சொல்லி னுய—எ-று, (சு0)

இ-ள், 'திராதவினைகளைச் செய்திருந்தாயும் செய்யாம லிருந்தா வுஞ் ஜீவக்காடிகள் அவ்வெல்லைப்புவந்து பிறந்தவுடன் அவைகளின் திசுனைகளைப்போக்கி ஒருகாலத்திலுமழிவிலல்லாத மேமச்சத்தைக்கொ ட்க்கும் துறிக்கும் மேன்மைமையுடைய பிரமாண்ட உருவமாகிய வி ராட்புருஷனது அதுக்கிரகம்விளங்கும் மூலாதாரமலமே கமக்குறப் புவமைமில்லாத கமலாஸயமென்னுச் திருவாரூரும் வேதாரஸ்யமென் னூர். திரும ஓ பக்காரமும் காரிருக்குத்தலம்என்— ௪-து. (சு-6)

இ-ள். கந்தமுலாவும் முல்லை-தரசோகு - நீலோற்பலம்-மாம்பூ, தாமரைமலர்களென்னும் ஐக்கணிகளையுடைய மன்மதனது பாணுக் கினியால் மெலித்த அழிவழித்து பெற்ற தானையப்புணர்ந்து அவன்மீது கொவ்வட கெடியகாதலால் தகப்பனை வதஞ்செய்து அத்தனல் பிரம ஹக்கி மகாபாதகந்தொடர்ந்து வேதனைப்பட்டு மனங்கலங்கி எத்தனை வகையினுத்திராமல் அவ்வளவந்துசேர்ந்த பாதகனாகிய அந்தனனது தீராத மகாபாதகத்தைத்தீர்த்துச் சிவபதவிக்கொடுத்த அநேக மகிமை களையுடைய அமரபத்துவான்கு திருவினையாடல்வகளைச் செய்த கணகம தில்கள்குழ்த்து கோபுரங்களாலமகுபெற்ற தென்மதராபுரி வட்டமண மாணது நாம் விருப்பம்மா பெயரோதும் இருக்குந்தலம்—எ-று.(கஉ)

இ-ள். அழிவில்லாத மகா தபோதனனாகிய பிருகுமூர்த்தியை
உகாசனத்தினால் மேன்மைபொருந்திய பூமண்டலத்தில் வெற்றியின்

முத்திகெறிப்பபனுதவு முக்குளங்கள் செறிந்தா முயங்குசோலை,
வித்தருமக்கொழுதலில் செங்குறிவ்கொண்டென விர்வெண்ணாழிர்,
தத்தினைக்கடற்றாள நிலவெறிக்கவழகெறிக்குஞ் சார்ந்தாடென்ன
முத்தமதற்ற முத்தினைமயமுருமைபுடன முகையுத்தானம்.

பொருவரியெடுஞ்சையப் பொருப்பெழுத்துகடல் புனர்க்க் கொ
 ள்லியாற்றண, மருவுமணலித்தகை மணலிவணங்குறியே வ
 ள்களேர்க்குக், திருநிலிநிருபாவு மாருகாலுமகலாத தெய்வத்தா
 ளக், கருதிலேனெக்களுள வங்கலற், டட்சிலவுன்குக் கழற்புமால்.

இன் ஒப்புமையில்லாத வீட்டு முயர்வுமுண்டாய சபையினி
திருந்த சமுத்திராஜனைச்சேர்ந்த காவலினிதிலுள்ள மணல்களும்
மணல்களானிலிருக்கும் மணல்களும் மது இலிங்கசொர பமே அன்
திரைப்பெயராய்க்கிள மென்மேலும்பாவிக்கும் அழைப்பதெயி
ருக்கொன்றும் காமில்லாத விடயிலிற் ஆதலால் மகிமைபுறந் என்

ஆசினிய ரம்பைபல சூதமுறு நற்குனி லாறுநிகர் சாறுபெருகா, விசியொரு பாலடைய வேழமத தானாடு வெள்ளமொரு சார்பின் மூவத், வேசடைய கங்கைநதி பெய்வகை சிறந்ததுகொ நேவர்பு கழ வானிரதியு, மாசில்யமு னாநதியும் வந்திடை கலந்ததுறை மானு மல தேதுனா செய்வாம்.

இ-ள். அனேகம் பலாக்கனி, வாழைக்கனி, மாங்கனிகள் நானே யுதிர்ந்து தாறுவெடித்து மசுங்கள் மஞ்சளிறமுடைய ஆராய்ப்பெரு கியோடி யொருபங்கமாயக் கங்கையிலேகுகிறது யானே னினுடைய கபோல மததானாகள் வழிந்தொழுகி கரியநிறமாய் நதியாகப்பெருகி யொருவிடத்திலே வெண்மையான கங்கையிலேசேருந்து எப்படி யிருக்கிறதென்றால் ப்றயாகையில் தேவர்கள்புகழும் காஸ்வதி நதி யும், பரிசுத்தமான யமுனைநதியும் வந்துகூடு திருவேணி சங்கமப் போல் வெதிரிகாச்சிரமத்தில் கங்கானதி பிரகாசிக்கும்—எ-று. (உ-அ)

கொண்டலை யுழக்கியெழு தாழையின் கீர்பலவு கொக்கிறு நெக்க கனிசேர், தண்டலை எண்டமிசை சென்றளவு கண்டெதிர் தயங்கு ன்றியந்து முனிவோர், மண்டலம் விளக்குமறை தொண்டவலியன் றியு மருந்தென வருந்து மெனவா, எண்டார்கள் பெறும்படி தினந் தொறும் விருந்தென ரளிப்பன நிகர்த் துடையவரல்.

இ-ள். மேகமண்டலத்தைக்கலக்கி புயர்ந்து வளர்ந்திருக்கும் தென்னமரங்கள் இளநீர்க்காயும் பலாமரங்களும் மாமார்க்குங் கனி கையுமேந்திய சோலைகள் ஆகாததை அளவியது எப்படியிருக்கிற தென்றால் மாத மும்மாரிடு. மாவும் பூமி கன்றாய்விளையவுஞ் சகல தருமங்களும் வளரும்பொருட்டாக வேதங்களின் சொற்படிக்கு முனிவர்கள் யாகங்கள்செய்யு மந்த அவிர்ப்பாகங்கொள்ளவருந் தே வர்களுக்கு விடாய்திர தேவாரிந்தம்பெற நற்குனிவற்கங்களை எதிரோ யமைத்துவைத்திருந்து நாள்தோறுங் கொடுப்பதுபோல் பிரகாசித் தின்றது—எ-று. (உ-ஆ)

தேவநா காதிபர்கள் சித்தர்பல கிம்புருடர் சேணில்வும் வாச மு டையோர், யாவர்களும் வந்திலகு கங்கைநதி மூழ்கியரு ளெய்துதவ மர்முனிவர்தம், மேவரு மொழுக்கரு. மூப்பமு மதிக்கரிய பெய் த்தவர மயமத தவரமையா, லாவது நமக்கென வொருப்பமெ விரு பபிண யனித்திம் வனகதி னியல்பே.

இ-ள். தேவர்கள் காசிலோகாதிபர்கள் சித்தர்கள் கின்னரர்-கிம் புருடர் ஆகாதத்தில் வாசமாயிருக்கிறவர்கள் பற்றுமுள்ளவர்களும் பிரகாசிக்குங் கங்கைநதியில்மூழ்கி அநத கங்கைக்கரையில்விளங்கும்.

வெதிரிகாச்சிரமத்திலிரு ழும் தபோதனர்களைப்பார்த்து இவர்களைப் போல நமக்கு சித்தியங் கங்கைக்கரையில்மூழ்கவும் அரிதாகிய ஆசா ரமும் பெருமையு மெண்ணுதற்கரிதான தவமுமுடைய வந்த மேன் மையுங் கிடைக்கத்தக்க பாக்கியமுண்டோவென் நதிசயித்து யது வே கிடைக்கவேண்டுமென்று இச்சிக்கத் தக்கதாகவிருக்கு மந்த வெதிரிகாச் சிரமத்தின்மயிமை—எ-று. (உ-ஆ)

மடங்கொடு வருங்கனி மருந்தவ ரெதிர்திழின் மகிழ்ந்தெதிர் லிை ங்கி யிலகும், பதங்களின் விழந்துட னெழுந்துகவை துன்றிய பல ம்பல கொ ளர் தவைகொடா, விதம்பெற வரும்பணி யறிந்தன புரி ந்துறை வி ள்றல மடைந் தவர்கள்சந், ததம்புக லறங்கனி னுளங் கனி மிகுந் தருட பங்கவய மங்கு வனவரல்.

இ-ள். மதங்கொண்டெரு மியானைகள் முனிவர்களை வெதிரில் கண்டவுடனே தரிசனஞ்செய்ய பாக்கியங்கிடைத்ததென்று அறிவு ண்டாகி தூரவிலகி பாதாவிந்தங்களில் தண்டனிட்டெழுந்து மன ரமாகிய கனிவல கங்கொண்டெவந்து கொடுத்துத் தங்களால் செய்ய த்தக்க ணழியங்களைச்செய்தும் முனிவர்கள் ஆரீர்மத்திற்சேர்த்தபின் யவர்கள்செய்யப்பட்ட தருமங்களுக்கு எப்போ தென்னவயசார் களால் செய்யத்தக்கதோ வந்தப் பணிவிடைக ளவர்கள்செய்துமன மனதில் மிகுந்த சந்தோஷமாகச்செய்தும் அவர்கள் னுள்ளவர்களை ம்று விளங்கிப் பக்கத்தில் இருக்கு மவ்வனத்தில்—எ-று. (உ-ஆ)

யாகமல சரல்தொறு மங்கல விளக்கமென வெல்லை எறித்தி குறுகு, நாகமுழிற் மாமணிகள் கொண்டெல தீபமிட கண்ணியத் னோடு பயிலுந், தோகையை விளத்தமா விசிறு கால்கொடலர் தங் கமறை யங்கி தனைவின், நோகையொடு கேகய மெழுப்புவன கண்ட வரு வப்புறு நிவப் புடையதே.

இ-ள். யாகங்கள் செப்கிறவேளையில் யாகசரல்களிலே னாந்தி வமும். நோஷ்டமு முழங்குகிறகைக் கேட்டவுடனே நாகங்க ளுத்து சிங்களிருக்கு மணிக்கங்களை விளக்குகளாகவைக்கவு மந்தப் பரம்புகளுடன் பனையில்லாம லுறவாகி கலந்துநிறிய மயிலக விளதை ிரித்தசைத்து அதில்வருந் சிறுகடந்தினால் ஓமகுண்டத்திலிருக்கும் கெருப்பைமூட்டி எரியச் செய்விக்கும் புதுகா ள்கபோர்கள் சந் தோஷித் ததிசயத்தையடை பார்க ளந்த இலகுவனத்தில்—எ-று.

நாமன மாமுனிவர் கங்கையிடை மூழ்கவுடன் "மழ்கிய" - நேறி விலகுஞ், சீனாகள் கொடுத்தவர்கள் பின்னலுநிர் கொண்டெவகிர் செய் தரு ளருச்சனை செய், நோம தரித்துபக நேடிபெதி ரெய்துமனை

உாயச

சிதம்பரபுராணம்.

ஸந்தான மகாலிங்கத்தைப் பூசித்துத் துதித்து வார்கள் (புறவர்
கன்—எ-று, (கூஉ)

விற்பொலிதென்பாற்செரவ் கணகசபையெனுமுன்னம ஈளம்பத்
கேட்டி, கற்பனைகளிக் துயர்ந்த தற் றாசைதன்னி யத்தைக் கலேவேத
ங்கள், பொற்புடையகணகயெனிக் கொப்பெச்சுதுபுகன்றன பொற்பொ
துவுமாறு, வற்புநமபேருருவே யாத வற்சின்மயமே பையயின்றால்.

இ-ள். அம்முலக் கணகசபைக்குத் தென்றியையில் மிகுதி
யும் பிரகாசம்பொருத்திப சிதம்பரகணகசபையென்று மெய்மையாகச்
சொல்லப்பட்டது அதின் இரகசியப்பொருளைச் சொல்லுகிறோம் இ
ளும் மாயசம்பந்தங்களைக்கே ஆதிக்கமுடைய வேதாந்த மாவாக்கி
யப்பொருளின் சமரச வயிகயெத்தோய்கலந்த வேதாகமத்தையுடைய
தக்கிறம்பொன் நிருப்பதினால் ஞானசபையென்று பெயர் பெற்றது
இதற்குச்சத்தேகமின் —எ-று. (கூஉ)

அன்னதுகொண்டதுகணக சபையெனும்மாலறந்த தற் றொய்க்
க, பொன்னிலகுசிகரத்திற் பொலிதலாற்பொற்பொதுவாய் புக்கன்று
மென்ற, மன் ததமனியத்தானம் மனுவெழுதியானவர்கள் வந்ததல
லே, தன்னிக்பொன்னம்பயமென் தறித்துணத்தார்தராதுயே ந் தன்
ருமாக்கன்.

இ-ள். அந்தசொற்கொண்டு பொன்னம்பலமென்றும்மாற்சொ
ல்லப்பட்டது தருமசொலாகிப தபோதனர்கள் தங்கயமாகப் பிரகாசி
க்குஞ் சிகரத்தில் வாயினங்குவதினால் திருச்சிற்றம்பல மென்றஞ்
கன்றுவார்கள் தேவர்களைப்போதும் பொற்றகட்டில் பஞ்சாட்சர
மத்திரமென்னுஞ் சிதம்பரசக்காததை எழுதிப் பூசித்தவணங்கித்
தேர்திராஞ்செய்துகொண்டு வருவதினால் பூலோகத்திலிருக்கு மானி
டர்கள் ஒப்பற்ற கணகசபையென்று சொல்லுவார்கள்—எ-று. (கூஉ)

ஆராதாதா சித்தானந்தத்தருவ மாகமக்குப், பேரானந்தத் தா
வ் வானந்தசபையெனப்பேர் பெற்றொர்க்கு, தோராதின்மயமா
ய் வினங்கவற்றிருச்சிற்றம் பலமென்றுள்ள, தோராதிரெடுமாலே ய
தனுன்னம விரித்தெளிதி னுணக்கற்பாற்றே.

இ-ள். எக்காலத்தினு யுழியில்லாதாதபாசித்தானந்த மயமாகி
கமக்கு மிகுதியுஞ் சந்தோஷத்தையுண்டாக்குவதினால் ஆனந்தசபை
யென்றும் பெயர்பெற்றது எவர்களுக்குக் கண்ணினும்வான விரிதகி
ய செயலினும் ஞானமயமாய்ப் பிரகாசிப்பதினும் திருச்சிற்றம்ப
லமென்று பெயர்பெற்றதுவிளக்கும் ஆதலால் சதாரிசனமென் னு சக்

திருச்சிற்றம்பலச்சருக்கம். உாயசு

காததை டைய மாதவனே அதனுன்னமையை எளிதாய்விரித்துச்சொ
ல்லமுடியா—எ-று, (கூஉ)

மற் றுளதலங்களினல் கலேதங்கவெமக்குடைய வடிவத்தில்த் த
றலமிதினியுணறத் தெஞ்ஞான்றுமிகளிக்கண்ணுசிம்போற், சொ
ற்றிடுமங்கவற்றிந்த விளக்கமிலேசராப்புருத் தெரல்லோனாள்ளபு
பொற்றளவாரிசு தாதலாய்வாவையினும் பொலிவுண்டாகும்,

இ-ள். மற் றும் பூலோகத்திலுள்ள தலங்களில் நமது கலேதங்கி
யிருக்க காமப்பிராணகலையுடன் மகாருபக்கொண்டி கண்மையிருந்த
சிதம்பரதலத்தில் மகிழ்வுடன் எப்போதும் பிரகாசம்பொருத்தியிரு
ப்போம் அன்றியும் வேதங்கடும் மதிக்கத்தக்க இக்கயிலாசத்திலும்
அப்பிரகாசம் கமக்கில்லை அதேனென்றால் பிரமாண்டருபமாகிய வி
ராப்புருடனுடைய தக்கிறமாகிய இதயகமலமாதலால் எத்தலங்க
களினும் இச்சிதம்பரதலம் கமக்குப்பிரகாசத்தையும் கனிமகிழ்வையு
முண்டாக்கும்—எ-று, (கூஉ)

உரை. குமதுதிச்சயம்புராகடிகபுரமுமது னுடேயித்தத், தரைக்
குணமல நந்திலகுசுடற் பொற்சிகாப்பொர்க்கியுஞ் சாத்திகின்ற, வ
ரைக்கரி மகிண்ட ரண்டங்கிறுதிபெற மருவுகானும், வினாக்கமல
மலர்ம வு திருமாயாவழியாமல் விளக்குமன்றே.

இ-ள், சொல்லுகின்ற வந்த உண்மையாகிய புண்டரீகபுரமென்
னுஞ் சிதம்பரதலமும் அதனெனின் பூமிக்குள்மறைந்த பிரகாசிக்கு
ம் பொன்னம்பலமென்னும் மூன்றுசிகரங்களையுடைய பொன்மலைபு
ம் சொல்லுவதற்கரிய அண்டபகிரண் டங்களும் அழியும்படிமகாச
னையகாலங்கள் வந்தபோதும் வாசனைப்பொருத்திப செந்தாமரைமல
ரிலிருக்கும் இலக்குமிதேவியை மார்பிலணிந்த மாயவனே அழிவில்
லாமல் நிலைமையாகவிரிந்துவிளங்கும்—எ-று. (கூஉ)

செப்பரியகம்முருவப்பொற்றிடுமம்மருளுருவஞ் சிதையாதென்று,
மப்ப்தியுமப்பதிசேர் பரமாவந்-க்கவற் கடுத்தமேல்பா, சொப்பரிய
சிவகங்கைத் தென்பாவின்றன்பாலில் வுமைகண்டேத்தெம். மெய்த்
பரமானந்தகட மங்கொருகாற்கண்டவரே வீடுசேர்வாச்.

இ-ள். வேதாகமங்களிலுஞ் சொல்லுத்தற்கரிதாகிய மையைய
யுடைய கணகசபை நமது திருவுருவம் சிதம்பரதலமானது அதுக்கி
ரகசத்தியுருவம் ஆதலால் இவ்விரண்டும் எப்போதும் அழியில்லாமலி
ருக்கும் பரமானந்த கூப்பதித்தத்திற்கு மேற்பாலாகவும் ஒப்பற்
ருக்கும் நெருங்கிச் சிவகங்கைத்தித்தத்திற்குத் தென்பாலாகவுந் திருச்சிற்றம்

பலத்தில் இப் பார்வதிதேவி சிவகாமசுவந்தரி ரூபமாய் அன்புடன் கலந்துகொண்டிருக்கிறாள். மகிழ்வெய்தும் மெய்கையாகிய ஈமதி பரமானந்த காட்டியத்தை அங்ஙன மொருதரக்கண்டு தரிசனஞ்செய்வார்கள். மோகூடமென்னும்கூடத்தில் இப்பெருவாரன்—எ-று. (௧௦௫)

சூடதிகையிற்கொடுமுடிப்பா ஸௌமைக்கருதிக்கந்திருவர் குலவும்
வாடு, ரடன்முனிவர்க்கித்தர்முத விருப்பொமை, செய்தானருள
லண்டர், தொடர்புதையசராசரமாய்த் தொல்லுயிராய்ப்பல்லுயிர்க்கு
ந் துணையாகாதம்' படர்மறைபாய்மறைமுடிவாய் முடியாதபராபர
மாம் பரமானந்தன்.

இ-ன். திருச்சிற்றம்பலத்துக்கு மேற்றிசையிலிருக்கும் சிகரத் திற் கத்திருவர் புகாசம்பொருளிய தேவகட்டங்கள் காமாதி ஆத் தாங்க சத்தருக்களைவென்ற முனிவர்கள் சித்தர்கள்முதலிய தெய்வ த்தன்மை பெற்றவர்களெல்லாம் வாசமாயிருந்து திருச்சிற்றம்பலத் தில் நாம் ஆனந்தகடனஞ்செய்யும் விநோதத்தைத்தரிசொஞ்செய்து கொண்டு எப்போது யிருப்பார்களென்று நகுணாசனிலே நித்திரைப் பிரமாண்டங்களிலுள்ள தாபரசங்கமத்தினுமாய் அவைகள் வெரு வமாய் பிரணகோடிகளுக்குத் துணையாட்சி அந்திருபடியாய் வேதங் களாய் வேதா டியையும் ஒருகாலத்திலு மழிவில்லாத பா. மா ன்தவா ய் விளங்கும் பாமானந்தன் திருமலுக்குப்பதேசஞ்செபதார் -ஏ-தி.

ஆதிமறைத்திருவாக்கா லருள்செய்தவுனாகேனா வன்புமிக்கான்,
மாதவனுமிறைவபரம் பரவலபகவமிகவயங்கும்வெள்ளிப், பூதகா
தாமொழித்த புனிதசிதம்பரவென்று போற்றிசெய்ய, பாடமலர்த்து
பலபலகாற் பணித்தெழுந்தகேசமுடன் பகருகின்றான்.

இ-ன், ஆதிபாகிய வேதாகமங்களையொழிந்திருவாக்கினால் உ-
பதேசித்த அநாயைக்கேட்டு மாதவன் பக்தியிருந்து கர்க்கனே பரம்
பரனே அமலனே மகவனே பிரகாசம்பொருந்திய வெள்ளிமலையில்ரு-
க்கும் லோகநாயகனே காமலை யெரித்த கண்ணனே புரிதனே சிதம்பர-
னே என்று அலோகதோத்திரங்கள்செய்து பரமசிவத்தினது ப-காவி-
த்தங்களில் பலதாரத்தெண்டனிட்டெழுந்த ஆனையுடன் விண்ணப்
பஞ்செய்கிறார்—எ-று.

(௧௦௭)

சின்னையையகருணையினு னினக்குரியபதிதோறு சின்னையோத்தி, ய
 ன்னிகறையுத்தனனித்தட புனடரிகபுரத்தினடநான் மறைசுக்குழப்,
 பெண்ணையவியினிக்குறி மாணத்தத்தாண்டவம்யான் போல் பிக்கண்டு
 முன்னிமகிழ்த்திறைகுதியுறாச் திரிமாதென்சிக்தைமான் முயர்ச்சிற
 ன்றே,

இ-ஓ. தேவரீருடைய அனுக்கிரகத்தினால் தாங்க னெழுந்தருளி யிருக்கும் பலங்கள் தோறும் நான் உம்மை பக்தியுடன் பூசை செய்து நிலைமை யாக விரும்புகேன் இர்தப் புண்டரீகபுரமாகிய சிதம்பரதலத்தி லே வே, ற்கள் சூழத்தக்கதாய்ப் பொன்னம்பலத்தில் நடனஞ்செய்யு ம் ஆனந்தத்த ன் டவத்தை நான் கண்களினுற்றரிசனஞ் செய்துபணி தேத்தமிழ்மெய்தி எப்போது மிருக்கவேண்டுமென்று என்மனதில் ற் ஆசையிருந்து வருின்றது—எ-று (கௌ)

வானவர்களுக்கினது திருவுள்ளத் தருளிலான மனிகர்வானோ, நோ
னையயாவதும் தத் தலயிதயத்தன்னுல மெண்ணமாட்டார், பாண
னதுதிருவகுளுக் குரியேனின் தருணையினுலெய்தற்கெய்தா, ஞான
மயியமயத்தி னுட்கத்தன்ம ஹந்தசெயி ல்கையென்றான்

இ-ள். தேவர்களுக்கெல்லாம் நாயகனே தேவரீருடைய திருவுளத் ததுக்கிரகம் பெற்றும்ற்போயினால் மாகிடர்கள் தேவர்கள் மற்றவர்களுக்கும் அந்தச் சிதம்பரத்தலத்தை மனதிலேயும் நினைக்கமாட்டார்கள். துறையினால் அடியேன் தேவரீரது பாதாரவித்தங்களுக்கு உரித்தாகிட பத்தனென்று திருவுளத்தில் அருள்கூர்ந்து யாவர்க்குமரிய சிண்மயமாய் வரத்தினங்களினு லலங்காரம்பெற்ற பொன்னம்பலத்தில் ஆனந்தவனஞ்செய்யும் விசேஷத்தை, அடியேன் தாபகங்கள் ணனென் றும்பியவர்படைத்ததற்குப் பயனடையத்தக்கதாகக் கண்டு தரிசனஞ்செய்து பூசிக்கும் நன்மார்க்கத்தை அருள்செய்யவேண்டி மென்ற மாதவன் பிரார்த்தனைசெய்தான்—எ-று, (க0க)

ஆய்வுகாக்கேட்டருளி நெடுமாலேநமக்குரிய வன்மர்சம்மை, நேய முடனினின்றிய காணமுடனங்கதையே நிகழ்த்திக்கேட்டு, மாயைநெனைப்பகைதாறி யானந்தக்கடன்பூழ்க்கி வர்ழாசீற்ற, ஆயவழிவுடனிருப்ப வெஞ்ஞானமுமாயசயிடைத் தொடர்புகொள்ளார்.

இ-ள். இவ்வகையாய் மாதவன் வரங்கேட்டதற்குக் கருணைகொண்டு மாயவனே மெக்கு விருப்பமாகிய பக்தர்கள் மஹிமை வுத்தரங்கொத்தியுடன் திபானஞ்செய்து சுவராமக்களையும் மஹிமைமையும் பெரியோர் ஸூத்சொல்லக்கேட்டு மாயாசம்பந்தமான சத்திருக்களைத்தொலைத்து ஆனந்தக்கடலுங் மூழ்ந்து வாழ்ந்து பரிசுத்தஞானத்தடனேளப்போதுமிருப்பார்கள் மாயாசம்பந்தமென்னும் பாசக்கடலுட் சொர்ண-எ-து. (கக0)

உரியபெருக்கவர்தம்மி லுயர்த்தேகனொத்தோயே தரைக்கவுண்
டே வரியிடுதெனவவருக் கெஞ்ஞாழம்பாதுயிலை யளவிலாத்,
உயி

உய்ய சிவப்பாபராணம்

விரிவுமுப்புவினத்த பில்லாதபொருளேனும் விரும்புவ ரோம, பப
ரிதுமகிழ்ந்தருளுவதே பெய்முடையான்னியமம் பேசுகலே

இ-ள். நமக்கு விருப்பமாகிய வத்தவாசிகளிலும் வான
வர்களுக்கும் சமாமமானவர்களும் வேறே சொல்லுவதற்கில்லை அவர்க
ளுக் கெப்போதுங் கிடைப்பதற்கரிதாகிய பொருள்களென்றபில்லே
அளவுக்கெட்டாத விரிவாகிய மூன்றுபுவிவற்றிலும் இல்லாதகாரிய
ங்களை யவர்கள் இச்சித்தாலும் அக்காரியத்தை மிகச்சுத்தேநோஷமுடைய
னே உண்டாக்கிக்கொடுப்பதே எமக்குரிய கண்ணிடுமென்று சொல்லப்
படும்—எ-று. (ககக)

புரந்தாளுமெமக்குரிய வர்களுக்கு நனத்தமனி டோத்திக்கேட்ட,
வரந்தாழ்வொன் றறத்தக்கோ பாசுவர்வானவாழ்கலோர் மயக்குமா
மாயை, யுரந்தாமுயக்கிரியிற் பச்சிமப்பொற் சிகரத்தி னுவற்கின்றூர்க
ள், வரந்தாமவங்கவர்தம் முடனிறைஞ்சிமன்றினிடம் பரந்தவாழ்
வாய்,

இ-ள். நாம் தடுத்தாங்கொண்டு ருட்சிக்க விருப்பமுற்ற பச்சி
ர்களுக்குள் மேன்மையாகிய வீவனாங் வாழ்த்திக்கேட்ட உரத்தாழ்
ருளுறையினிற் கொடுத்தோம் ஆதலான் மகாதோஷம் நமையும்
தேவர்களையும் மற்ற யாவர்களையும் வங்கச்செய்யு மகாமாயை யின் வலி
மைகுறைய அத் தங்கமலைக்கு மேற்றிசையிலிருக்குங் கனகமலக்கோ
டுமுடியில் முகிலர்களுந் தேவர்களும் ஞானஞ்சொரும் படைத்திருக்
கின்றார்கள் பரந்தாமனே உங்களுக்கு அவர்களுடனேயுடன்த் திருச்சிற்ற
ம்பலத்தில் ஆனந்தநடைத்தைத் தரிசுனஞ் செய்துகொண்டு வாழ்வா
யென்று பரமசிவனுக்காகித்தார்—எ-று, (ககஉ)

வடிவுவடியிதுதிலை வின்பவுருவாயுலக வாழ்க்கையெவ்னோ, நெ
டியநமதுண்மைதனை நினைந்துகினைந்தனவாத நிறையானந்தப், படின
மணியம்பலத்தாய் பரமானந்தப்பரவை படிந்துமுழி, வடிமுடிவகா
ளுத வானந்தத்தாண்டவயின் றுடாடென்றோம்.

இ-ள். மாயாசம்பந்தமான தேகமாகிய முடிவில்லாத பிரபஞ் வ
ழ்க்கையுட் புகுவதென்கொல் அஃதுணராமல் பெரிதாகிய நமதுண்
மையென்னும் இரகசியப்பொருளை இது விடாமற் தரிசுனஞ்செய்து
கொண்டிருக்க எப்போது பரிபூரணானந்தமயமே திருவுருக்கொண்
ட இரத்தினத்திடுவோன்ற ஞானசபையிலே பரமானந்தக்கடவு
ள்தோய்கு ஆதியந்தங்காண வரிதாகிய பரமானந்தநடை மெய்
துஞ் செய்துகொண்டிருக்கின்றோம்—எ-று, (ககஉ)

திருச்சிற்றம்பலச்சுருக்கம்.உய்யக

எல்லையிலானந்தநட மின்புறக்கண்டிருக்கியி திருத்தியந்தத், தில்
கேடகரிடததுறையோர் மனகுலங்கடவினைக உயரோய்க, எல்லையி
கட நமச்ச மன்னவராஸிகேலக மரிகள்கோழல், வல்லபுலியாதிபலவ
ருபவைய ன்மருவினுநீ மாற்றவாயால்.

இ-ள். முடிவில்லாத வானந்தநடத்தை மகிழ்வோடுகிரிசனஞ்
செய்து மனமுருகுதலுஞ் சிதம்பரத்தில் சுகமாயிருந்துகொ
ண்டிருக்கியவர்களின் மனக்கவலைபையும் பொல்லாங்காகிய பாவ
வினைகளையும் தாக்கவியாதிக்கையும் மிகு துன்பங்களுக்கிடமாய்வரும்
பஞ்சகால களையும் அரசர்களால்வரும் கலகக்களையுஞ் சத்துருக்கள்
பயங்களை ம் கொடிய சில்கம் புலி கடிதொடிய மிருகங்களால்வரும்
பயங்களை ம் கண்டித்து அன்னவரை இரட்சித்தவருவார்—எ-று, (ககக)

கண்டித்து களிற்றினித்தும தியல்வாடிமெய்மையே கருகியேற்ற, தொ
ண்டிருக்கி னாண்டருக்கோ சிகடபூமண்டாளுந் துயரேயல் கொ
ண்டதனை யொழித்தத்தத் தலம்பாக்குயியல்புவுக்குக் கொடுத்தோமெ
ன்ற, னாண்டமெலாமுன்னுள். என்னவனேபுரந்தரிக்க வருளுமன்
னல்,

இ-ள். திருதி உருத்திராக்க மலரித்து நம்முடைய மகிமைவைத்
தொற்றியகம் பொயது நம்மை மனதில் தியானித்துப்புகழும் அநிமை
த்திறமுண்டாகிய சிவபகவர்களுக்குள் ஒரு இடங்கள்வந்தால் மிகுதி
யும் விருப்பத்துடன் அவர்கள் துன்பத்தைத்தீர்த்து அத்தலத்தை இ
ரட்சிக்குங்கொல்லிக் கட்டளைவிட்டார் அண்டாண்டங்களெல்லாமு
ந்தான் பின்புடைத்தளித்த திருபாகியாகிய மிகபெருமான்—எ-று, (ககக)

கலிவிருத்தம்,

அளவைக் கரியா னருள்செய் திடமால்
புள்ளம் பொருமூ வலம்வந் துளமேன
முளரிப் பதம்வைத் தெதிர்பன் முறைமெய்
பளகந் திரமோறு பணிந்துதொழா

இ-ள். வேதாகம ஈசர்களினுது மளவிடப்படாத பரமசிவ
ன்றாக்கு அதிகாரம் காத்தவடனே மாதவன் மிகுதியுமானந்தித்
தெய்வத்தில் வ அனைத்தோத்திரமும் பத்தியும்பெருக உயர்வாகிய கபி
லாசகிரியை முற்றதாரம் பித்தச்சுரைஞ்செய்து பரமசிவனுது மாதா
லெக்கங்களைத் தன் நிதயகமலத்திலிருத்தி யெதிரின்று சுத்தோஷத்
துடன் அனந்ததெண்டனிட்கி வணங்கினான்—எ-று, (ககக)

விதியிற் பொழிதீர் வியன்மார் பகலம்
வழியப் புளகம் மருவச் செயலு

உஉய சிதம்பரபுராணம்.

மழியக் கன வந் தகையத் தனர்கா
மொழிமொழி மருள்கூர் மொழியான் மொழியான்.

இ-ள். கண்களிலே ஆனந்தாசம்பெருகி விசாலம் பெருந்தய
மார்மிடமாய்வழிந்தோட மயிர்க்குச்செறிந்து நடைகண்ட மயிற்
தோஷமிருதியுறல் நாவுமுழறிக்கொண்டு மாதவன் பந்தயோகமொ
ருவனஞ் சொல்லத்தொடங்கினான்—எ-று. (கஉ௭)

முன்னே புலனம் முழுதும் புரவென்
துன்னே ருளா லுகைசெய் துலகிற்
தன்னே மனைவரும் தலையுள் குலையும்
பொன்னே மனைபாய் புரவென் மனையால்.

இ-ள். முன்புளில் உலகங்களைபெல்லாம் மிரட்சிக்க உலகங்கள்
களைக்காத்த தேவரீரென்னிடத்தில் மிகுதியுண்டிருக்கையி
னத்தின்கண் தனக்குத்தானே ஒப்புமைபாண ஞானசகை வந்தும்
ந்திருக்குஞ் சிதம்பர் புரத்தையும் இரட்சிக்கச்சொல்லிப் பர
குந்திய தகைமப்போன்ற திருமேனி எழுகின்றபுடைபு தேவரீர்
மேன்மைபாண வதிகாரத்தை பகுத்தெடுத்து முகுந்தன் ஆனத்
தழுந்தான்—எ-று. (கஉ௮)

மலைபஞ் சிகரம் தொளிர்மன் றிகடையுன்
னிலயக் தணிகண் டடிநின் மணனித்
தலமெண் ணருமத் தலனங்க டெலா
மலைமொன் றறவெற் கருளவசய் தனையால்,

இ-ள். சிதம்பரத்தின் கீழேயில் மறைந்திருக்கும் தங்கமலையி
ல் சிகரங்களும் அதனெழிற் புகுச்சிக்கும் ஞானசகையில் தேவரீர்
ஞானந்த ஸடனஞ்செய்யும் விநோதத்தை அடியென் தரிசனஞ்
செய்யும்விதமும் தனக்கொவ்வொருகாரணங்களினால் ஒவ்வொருப
யினங்களுக்கச் சேவைதந்த அநேகதலங்களின்மீதுநின்றுநின்றபு
த்தேவரீர் அடியெனுக்குத் திருவுளம்பற்றினொன்று நிலமேனிய
ன் விண்ணப்பஞ்செய்தான்—எ-று. (கஉ௯)

உள்போல வெனக் குகையர் வெயோ
வென்போல வுனக் கினியா வெயோ
துன்போல விளங்கிய தொன்ரு ணின்
னன்பே. கைமென் னிலைபுத்தவர் பார்.

இ-ள். கிண்ணப்போல வெனக்கு வேறே காயக ஞானடோ என்
னப்போலத் தேவரீருக்கு விருப்பமான பத்தனங்கள் ஏகையப்

திருச்செற்றம்பலச்ச நுக்கம். உஉக

பாக்கி விளங்கச்செய்த நின்னடியவர்க்குள் அன்பும் ஆனந்தமுள்ள
பால் தேவரீரதுக்கிரகம்பெற்றவர்கன் டே தேவரீரெனென்று அச்ச
தல் வச்சரியமடைந்தான்—எ-று. (கஉ௦)

என்ன வுரையா விருளாய் வெளியா
முன்னாய் கடுமைய் முடிவா யடியா
ருன் றுணர்வா முடையா லியல்பா
ஐ மகவுற் றாயத் தனனால்

இ-ள். இவ்விதமாய் அடியேன் நானினுற்சொல்லும் வசனமாய்
இருளாய் வெளியாய் ஆதியாய் கடுமைய் அனந்தமாய்சிவபோகிகளின்
து நினைவி னுலறிபத்தக்க ஞானாயமாய் கர்த்தனாகிய தேவரீ ருடைய
அதக்கிர த்தினால் தம்முடைய மகிமைபுத்ததிக்க நிற்கும்படிவென
ன்று நார பணன் மகிழ்வடைந்தான்—எ-று. (கஉ௧)

வேதா திபர்தம் தேவே சரண
மூவா மலையான் குதல்வா சரண
மேவா தவர்பான் மேவாய் சரணம்
புவா லிபமும் புனிதா சரணம்.

இ-ள். தேவரீர்தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனேசரணம் நிர்மூர்
த்திவ்வுருபமாயும் பர்வதாரணமுமாரியாகிய சிவாமசவுந்தரியில்
யகன சரணம் அன்பில் வர்களிடத் தனுக்காவனே சரணம்மன்
மதிகை நெற்றிக்கண்ணாலெரித்த விமலனேசரணஞ்சரணம்—எ-று. (கஉ௨)

கருவே புலகின் கண்ணே சரண
மருவே யுருவே பறிவா ரநின்
மருவே சடைமேன் மதியா யிமையோ
திருவே மறையின் மெளியே சரணம்.

இ-ள். உலகங்கள் தேவரீர்தம் இடமாகியவனே சரணம் அவ்வுல
கங்களுக்கு நேக்கிர டானின் சரணம் நிக்களமானவனே சரணம்
சகளருனே சரணம் பத்தியுடனேதியானிக்குஞ் சிவபோகிகளின்
கைமேன் வலே சரணம் சடாமருத்திற் சந்திரனை யணிந்தவனே
சரணம் தேவர்கள் செல்வபோ சரணம் அழகிய வேதத்தின்பெளியே
சரணம் சரணம்—எ-று. (கஉ௩)

எந்தாய் புரமன் மெரிசெய் தருவத்
தந்தாய் சரணத் தலைவா சரண
கந்தா பரமா னந்தாசரணஞ்
சிந்தா மணியே சிவனே சரணம்.

உஉஉ

சி நம்பரபுராணம்.

இ-ள், என் தந்தைய முன்னர் திரிபுரங்களை எரித்து எம்மை இரட்சித்தவனே சரணம் வந்த னாய்களே சரணம் ஒருசலத்தினு ழியில்லாத ஆனந்தமயமே சரணம் அடியார்கள் வேண்டிய வா னைக்கொடுக்கும் தெய்வமணியே சரணம் பரமசிவனே சரணம்—எ-று. (உஉஉ)

அத்தா வனைவர்க் கருகிழை
சித்தா சரணஞ் சிவசம் புவேறு
முத்தா சரணம் முகலா சரணம்
வித்தாய் வினாவாய் விரிவாய் சரணம்.

இ-ள், அத்தனை சௌவனவர்களுக்கும் சரணம் அளித்திருக்கையு மனதையுடையவனே சரணம் வினாவாய் விரிவாய் பெயராயுடைய முத்திக்குவாய்களே சரணம் ஆனந்தமயமே சரணம் வினாவாய் அவினாதரின் பலனாயும் சலத்தில் சிவனே சரணஞ்சரணம்—எ-று. (உஉஉ)

புலம் றுணர்வோம் பெறுவென் றுணர்சிற்
ககனத் துறையா ககனக் ககனம்
மிலம் றகனக் கிழையா சரணம்
கிழை நிலகு கிமலா சரணம்.

இ-ள், வாக்குக்கெட்டாது சிவயோகத்தோ லுழிபந்தக்காரனா பொன்னம்பலமென்னுஞ் ஞானாகாத்தன் மகாதேவராகா பரஞ்சோ தியாய் விளங்கி மாறுபாடல்லாத ஞானன்கட் கட்டினஞ்செய்யும் கர்த் தனே சரணம் ஒப்புயமை யில்லாமற் பிரகாசிக்கும் விமலனே சரணஞ் சரணம்—எ-று. (உஉஉ)

ஆரூர் சடையா மமலா சரணம்
மிறும் முதலா பெளிதா யரிதாய்
வேறு யுடனாய் விரிவாய் சரணம்
தேறு வுணர்வாய் செயலே

இ-ள், கங்கையையணிந்த வேணிவையுடைய கிம்மலனே சரணம் அத்தாய் ஆதியாய் எளியாய் அருமைபாய் வேந்தமைபாய்க் கடிநுப்பதாய் கிறைந்தவனே சரணம் தென்க்கு வுள்ளமுடையவனாய் நினைப்பொருத்துஞ் செயலையுடையவனே சரணஞ்சரணம்—எ-று. (உஉஉ)

ஞாலா மதையாய் குழகா சரணம்
பாலா தியந்தம் பரதே சரணம்

திருச் சிறுநம்பலச்சருக்கம். 114

மரா பரண வரையே நையு
புரவா வடிவென் றனமுன் புது,

இ-ள், திருவே புராண குழகா சரணம் புறச்சமயவாதியர்களு க்கு ஒளிபடா வனவே சரணம் காபாரணனே அருமைபான் வெண் னையும் தீ இரட்சியும் இரட்சியுமென்று சந்திரானத்தினின்ற காராய னன் தோத்திரங்கள் செய்பான்—எ-று. (உஉஉ)

பன்றின்ன பன்னி யிறைஞ்சுதலுக்
துன்றுஞ்சுடர் மன்று தாயகஞ்
சென்றன்பொடு காணுதி சேர்தியை
வன்றன்புறு மாறநுள் செய்தனனல்.

இ-ள், இவ்வதையாய் மாதவன் துதித்துப்பணிந்தவுடன் பரஞ் சோதி சொருபமாய் திருச்சிறுநம்பலத்திலே ஞானன்கட் கட்டினஞ் செய்பும் வினோதத்தை தீபாய் அங்கு தரிசு ஞ்செய்து கொண்டு இருவென்று மாமசிவன் மாய னுக்கு மிகவுமன்பொடு கட்டினாயித் தருளினார்—எ-று. (உஉஉ)

விடையா னருளால் விடைபெற் றுவனாய்
புடையா வரவேர் புத்தேவர் லம்
புடையா வரவக் கணிகைபத்துளவத்
தொடையா னெழினன் னெறிதன் னினனல்,

இ-ள், கந்திவாகனனான மாமசிவன் அதுக்கிரகத்தினால் உத்தர ம்பெற்று கவிவாசகிரியைச் சூழ்த்திருக்கும் புண்ணியஸ்வரூபமானவர் களிபத்தும் தேவர்களிடத்தும் உன்மைபெற விடைபெற்றதக்கொண்டி அனந்தசயனான துளவமாலையணிந்த திருமால் அழகிய சிதம்பரத் துமாரக்கமாய் கருடவாகனத்தின் மீதேறிச்சென்றான்—எ-று. (உஉஉ)

னதன் பொருத்தமும் கதியும்
வனமுட் கிரிய் மகிழ்வா லெருளிக்
கனகத் திகழ்மன் றுகண் ணகர்வா
யனகம் பெறுமா நனைகின் றனனல்,

இ-ள், சிவபக்தியுடைய அன்மையைத்தரும் புண்ணிய தலங்களை யும் நெகிழையும் தீர்த்தங்களை யும் வலங்களை யும் மகிழ்வோடு தரிசன னுசெய்து நீங்கித் தங்கமயமான திருச்சிறுநம்பலம் பொருந்திய சித் தம்பரத்தெல்லையில் புண்ணியஸ்வரூபமான மாயவன் வந்துசேர்க் தான்—எ-று. (உஉஉ)

உஉ

சிந்தபரபுராணம்.

அடியாடிய பாணமா திரு

முடியா மடதேவர் முனிவோர் கிளையுள்

கரார் துவத் தொடைமேர் கலுழக்

கொடியான் வறவத் தெதிர்கொ டனரால்

இ-ள். ஆனந்த நடனஞ்செய்யும் பாசுராரித்தன்னைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டி தலவாசமாயிருக்கும் கேவர்களுக் கதிபர்களும் வேதாசுபங்கள் யாவும்முனர்த்த முனிவர்கட்டங்களும் வாரணபொருள் திவதாளமாயினிந்த கருடத்துவசனஞ்செய் வாராயணன் வருகிறபேரது எதிர்கொண்டுவந்தார்கள்—எ-று. (கஉஉ)

* பலரும் புனையிற் பசிலச் செயலா

ஹலன் ஹலின் ஹலிற் குயிரீரீ

குலவுப் பொதுகின் ஹகுலித் திருமென்

பினரும் பதியெல் லையிறஞ் சினனால்

இ-ள். தேவர்கள் முனிவர்கள் முதல் பராவரும் பக்கத்தில் குழந்துவரச் சுகமாக உலகவிவகாரங்களை நடத்திவைக்குஞ் ஜீவகோடி. களின் பிராணனுக்குப் பிராணரூபமாக விண் ஹவச்செய்ய ஆற்றமறாயக னின்றான்க நடனஞ்செய்யும் திருச்சிற்றம்பலம் விளங்குஞ் சிந்தம்பரகலர்கெல்லையைத் தரிசனஞ்செய்கவுடனே வாகாம்பிட்டிறங்கிக் கேவர்கள் தெண்டாட்டிவந்து தோத்திரஞ்செய்தான்—எ-று.

சேத் தவர்குழ சிவகல் கைபடிச்

தாலத்தருகீ முலமர் துறையு

மூலப் பதிமூன் னவன்முன் னர்மகிழ்ந்

தேஸப் பணிவுற் றெழிலோ டகலா.

இ-ள். சிவபூசைசெய்யும் அடியார்கணிதைத் திவகங்காதித்தத்திழ்முத்தி ஆலமர்த்த தீழலிலெழுந்தருளியிருக்கும் முலஸ்தான சிவலிங்கத்தைப்பணிந்த தோத்திரஞ்செய்த வலமாவைத் அழகிய ப திருச்சிற்றம்பலத்திற்கெதிராகத் திருமால்வந்தான்—எ-று. (கஉச)

மண்டா வியமான் மறைமா முடிவொன்

தண்டா மெனவோ தியவோ டொளிவா

னண்டா திபர்குழவைகின் திலாக

கண்டா நெதிர்கண்கள் களித் தனனால்.

இ-ள். மகாமகிமைபெற்ற வேதமுடிவாகிய ஓர் பொருளுண்டென்ற கருகிகளிற்கொல்லாவின்ற பாஞ்சோதி பூமியில் சிவாசாரூபமாகப் பிரகாசிக்கின்ற திருச்சிற்றம்பல வாயகளைச் சுட்டிகட்டத்திட

திருச்சிற்றம்பலச்சருக்கம். ௨௨௩

னே மாதவன் எதிராகக்கண்டியாம் தனக்கீழ் வடைத்தவைகளுக்கு பலன் இன்றுகிடைத்ததென்று மகிழ்த்தான்—எ-று. (கஉ௩)

தன்குர னருளின் கடன்மா கடமுட்.

கொண்டான் மனமும் விழியுள் குளிரத்

தண்டா வருளே தலைவா நீலே.

ரண்டா திபலென் றெதிர்கின் றறையா.

இ-ள். கருணை சமுத்திரத்தினுடைய ஆனந்தநடனத்தை தரிசனஞ்செய்து மனதிலேதிபாவித்துக் கண்களால் கருத்துமகிழ் அம்பலவாணமூர்த்தியை பந்தர்களுக்கு வேண்டியவர்களைத் தடையின்று கருணைசெய்யும்வாயகனே ஆகியந்தமில்லா மகாதேவனே என்று தோத்திரஞ்செய்தான்—எ-று.

அன்பா ஹருகா வவசம் பெருகா

வென்பா ஹருணல் கிளையென்று கொழா

முன்பா ரிமைமேர் முனிவோ ருடன்மா

றென்பா வெதிர்சி யறு கிளைத்தத னால்

இ-ள். பத்திரசத்தினால் மனக்களாந்த ஆனந்த பாவசமிகுந்து அடியேனிடத்திற் கருணைசெய்தேயென்பது துதித்துவணங்கி முன் தரிசனஞ்செய்த தேவர்கள் தபசினுடனே சமைக்கெதிராகத் தென் றிசையில்லின் து கேசவன் மகிழ்வடைத்தான்—எ-று. (கஉ௪)

கலையா ஹறைவன் கதிர்குழலகி

னிலையா புபரம் பலகீள்வதிவா

யுலையா தொளிர்தன் னாருகா ஹறைவ

னிலையாழி விடா தமர்மா யவனே.

இ-ள். திருப்பாற்கடலி லெப்போதுஞ் சய-... மாத... சாத்திரங்காவா மலிவதற்கரிய சூரியன் பிரகாசிக்கின்ற மண்டலத்தில் நிக்கியமான திருச்சிற்றம்பலம்விளங்கும் விசாலமாகிய சிதம்பரமலத்தில் அழிவில்லாமற் பிரகாசமாய்த் தில்லை கோலிக் தாத்தெனப் பெயர்பெற்று அமர்கூட்டத்திடன் வாசமாயிருக்கான்—எ-று. (கஉ௫)

இதுமுன் நெருவர்க் குமிசைத் திலகின்

முதிரன் பதுகனே மொழிந் தனமா

லதிகத் திகழவே தமளப் பிலவுந்

பொதுகின் றதருந் பெருகும் கொருளே

உண்

உஉசு

சிதம்பரபுரணம்:

இ-ள். சயிமினியே இத் திருச்சிற்றம்பலத்தின் இரகசியப் பொருள் முன் நெருங்குக்குஞ் சொன்னதில்லை உன்னுடைய உத்திபா பார்த்து உனக்குச்சொல் னேம் அவற்றின்பகிமை பேசென்றால் தமமாய்வினக்கும் அனந்தவேதங்களின் முடிவில் அமர்த்திருக்கும் குணநிறந்த பாரபாவஸ்துவின் உண்மையாய்விளங்கும்—எ-று.

ஐயஞ் சிற்றில்லை பறைத்தனவுட்
கையிங் கதவே கதிபெய்த மகிழ்ந்
தாய்பும் பொழுதென்ன வுரைத்தன னுன்
கொய்யன் பருள்கர் முனியுள் கவனே.

இ-ள். நாம்சொன்ன சிதம்பர ரகசியப்பொருளில் எவ்வளவு னுஞ் சந்தேகமில்லை ஆகையினால் மோட்ச கைவல்யமாகும்பொருட் டிச் சயிமினியே நீ இப்போதே சிதம்பரதலத்துக்குப் போய்க் கடை த்தேறென்று நிறைந்த கிவரத்தமிழுத்த வேதனியாசர் திருவாய்மனார் தாரொன்று சூதபுராணிகர் வயிசாரண்ணியத்திலே சவுனகாதிமுநிவர் கருக்குரைத்தார்—எ-று, (சரூ)

திருச்சிற்றம்பலச் சருக்கமுற்றம்.

பாயிரம் உட்படச் சருக்கம் எட்டுக்குத் திருவிருத்தம்—சுரு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது

சுருக்கம்.

000

என்றிர்க்கழிநெடிபாசிரியயிருத்தம்

மாவுலாவியமார்ப அகமகிழ்திசெழுவிலை மலையிருந்து, தேவர்தே வுருள்செய்த திருச்சிற்றம்பலத்துணைமை செப்பவென்றால், பாவே வல்லாதி லறிந்தவாறாகுத்துமொழித் தப்பால்வேத, மேவுர்சிபா தனட வின்னதுபாவசமடைந்த விபப்புஞ்சொல்வாம்.

இ-ள். இலக்குமிதேவியை மார்பில்வினக்கத் தரித்திருக்கும்பா ராயணன் மனஞ் சந்தோஷிக்குப் பூரணசம்பொருத்திய சயிசாரணம்

திருச்சிற்றம்பலச் சருக்கம். 116 உஉஎ

யிலெழுந்தருளியிருக்கும் பரமசிவன். நிருவளம்மற்றிய திருச்சிற்றம் டலத்தின் மகிமாதீதயத்தைச் சொல்லவேண்டு மென்றால் எவர்க்குள்ளு சொல்லவரிது ஆகையினால் யாம் அறித்தமட்டுஞ் சருக்கமாகச் சொன்னோம் என்று வேதங்களைப்பகுத்துச்சொல்லிய திருவாணியு டைய விபாசமகாமுநிவன் பரமசிவனுடைய ஆணத்தகடனத்தைத் தி யானஞ்செய்து பரவசமடைந்த அதிசயத்தைச் சொல்லுகிறோமென னு சூதபுராணிகர் வயிசாரண்ணியத்தில் சவுனகாதி முநிவர்களுக்கு ரைத்தார்—எ-று.

இன்னவகைசயிமினிமா முனிவனுக்கங்கருள்புரியு மித்துவேணி, முன்னவனதருளுடைய பாரசாரணமாதவமனைய முனிவர்கோமான், த ன்லிசாரம்புண்டரிக புரப்பெருமைநினைந்துள்ளார் தனமுயர்கிறு; ந ன்னெடுவேயந்தன்னு லாராடைக்கொள்ள நலிந்துகின்றான்.

இ-ள். இவ்விதமாகச் சயிமினிகவானுக்கு அதுக்கிரகஞ் செய் த சந்திரனைச் சடாமருடத்திலணிந்த முதல்வனுடைய பரமசிவன் அரு ள்பெற்ற பாரசருடைய தபோபலமே ஓர் பிள்ளையாய்ப்பிறந்த விபாச மகாமுநிவர் தனக்கொப்பில்லாத புண்டரிகபுரமாகிய சிதம்பரதலத்தி ன் மகாமகி மனையினைந்து மனதினினைந்தநன்மையுடனே நெடுஞ்சா தல்பெருகியடங்காமற்பொருகிச் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று, (உ

அப்புதமற்புதமந்தோ வந்தோவென் சொல்லுகணில் வலத்தன் னோர், விற்பொலியும்விளக்கதனைக் கைப்பிழத்தாழ்குவலிலே விழை ராஜா சொற்பொலியுஞ்சருகிசிவா கம்புராணங்கண்டு துதிக்கக் கேட்டும், பொறப்பாதுவி னியல்பறியா முடாவர் விவங்கினத்தைப் போல்வான்றே.

இ-ள். அதிசயம் அதிசயம் ஐயையோ இவ்வதிசயத்தை பென் னென்று சொல்லப்போகிறேன் இப் பூமண்டலத்தி லிருப்பவர்கள். பிரகாசமொரு டிய விளக்கைக் கையிழ்த்துக்கொண்டு ஆழந்தகி ழற்றல் வீழ்வார்கடா யாகில் மகாவாக்கியம் நிறைந்த வலதாகமபு, மாணக்கள் சிதம்பர ரகசியப்பொருளைத் தரிசனஞ் செய்வதையும் வி ளக்கமாட் டோத்திரஞ்செய்வதையும் பெரியோர்கள் சொல்லக் காதி ளுற்கேட்டும் பொன்னம்பலத்தினது பெருமையைத் தெரிந்துகொண் ணாத மூடாரணவர்கள் யிருநூதிகளுக்குக் கொப்பாவார்கள்—எ-று. (ந)

வாங்காருஞ்சுருமலி மொட்டா ாதிடகண்டு மண்ணோர்தில்லைப், பாங்கருணையுருவாகிச் சிற்பாரணந்தகடம் பயிலாகின்ற, புரங்கதியின் பொருட்டாக நினைந்தடைந்துகேட்டுருகப் புண்மைகண்டிங், இரங்கி டு மென்னுள் மிந்த மாணிடர்கொவ்வண்ண முய்வொன்றே.

உஉஅ சிதம்பரபுராணம்.

இ-ள். மரங்கள், கழுதைகள் பன்றிகள், வாய்கள், ஒட்டகங்கள் முதலியவைகளைப்பார்த்து என்மனதில் துயர்கொள்ளவிடப்பாரமசி ம் அருளுருவாகி ஞானமாய் மேலான ஆனந்தகடனஞ் சொன்னதற்குஞ் சிதம்பரதலத்தை உலகத்தார் மோட்சமடைபும் பொருட்டித் தியானித்தும் வந்து தரிசனஞ்செய்தும் மகிமைபைச் சேட்டும் மனதுருகாத விவேகமற்ற மயிடனைப்பார்த்து ஐந்தறிவுடைய கரஜன்மம்படைத்தும் வினாவின்றிக் களிவர்க ளென்றான். (அ)

சாத்திரமெண்ணிலபில்வர் மகங்கவனவிலுரிவர் கவங்குளசெய்வ தீர்த்தமலையபடைத்தருடைந் திகவ்களிக் கொறிதவறுச் செய்கை பூண்டி, தேத்திரமூலமுடையபிரான் பொன்றவுமன்றா டேங்கரோக்கு, மாத்தலனிற் பெருமையி ராய்கலஞ்ஞானம் வர்ப்புன் டாமே

இ-ள். அநேக சாத்திரங்களைப்படிப்பார்கள் எண்ணிறந்த சாதிக்களெய்வார்கள், தவங்களைச்செய்வார்கள், தீர்த்தயாத்திரகாந்த செய்து கலத்தீர்த்தங்களினு முழுகுவார்கள், இயங்கையாகிய கன்னகைக ளுண்காழிடுச்சுவம் மூன்றுகண்ணையுடைய பரமசிவன் பக்க ளும் விரும்பிப்புழுகின்ற பொண்ணம்பலத்திலே ஆனந்தான மெய் போதுஞ்செய்யு மராமகிமையைப்பெற்ற சிதம்பரதலத்தின் மேன்மைபை அறியாதவர்களுடைய அஞ்ஞானத்திற்கு அளவுண்டோவெ ன்று வாதராயணர் மனதின்கிஞர்—எ-று.

பகையகன்றகெஞ்சாய் வஞ்சாய்ப் பதறாயப பகைய சரிச், நசைபருத்தித்திரிவோர்க ளளவாகப்பொற்பொதுவிற் தயக்க, சிற்ற, விசைபுரிக்கெரியத்தார் கண்டனவேவ்கிறதன் மேயபெய்தோ, திசையடைந்தவகவிடத்தோ நீதியாசிரிதங்கிலியாஞ் செய்வதென்றோ.

இ-ள். மனமுடையவர்களால் சூதுசனயாளரால் தீயவகையெய்து காயின்மாயா முயற்சிப்பவர்களைத்தினது கிரிய மகிமைகளையினும் தங்கமயமான திருச்சிறம்பலத்தில் நிலையாய்வி ன்று விசையுட னுண்கடனஞ்செய்யும் அப்பலவான உத்தமினது வாதராவிர்த்தங்களைத் தரிசிப்பார்களாயின் மோட்சமெய்துடைய இய்வுகையறியாதவர்களுடைய தீவினதொடர்ச்சிக்கு இனி யானென் ன செயப்படுபாடுகி னென்று சிந்தமெய்தார்—எ-று. (அ)

குழுவுடையக வுளர்கோன் புடையுமகவுதவமலர்க் கோயிங்கொ ண்டோன், நழு விதிருமதார்ப னிவர்கெல்லத்தனிற்றிதாஞ் சார்து தள்ளம் வழு நகபுரிபோர்த்தாடு மென்றுடைபான்றில்லையென்று

திருச்சிற்றம்பலச்சருக்கம். உஉக

த்திறோன்றும்; புழுவுதமப்பெருஞ்செல்வம் பேராசைப்பெருவென் றம்புலாநன்றே

இ-ள். மூப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களுக் கதிபதியான தேவேந் திரன்புமிழுத்த சகலமும்படைத்த கமலாசனான பிரமதேவன் இலக்குமிதேவியை மாப்பிற் குடியாய்வைத்திருக்கும் கேசவன் முதலிய ல்கள் வராமயிடத்தில் என்மன தெய்வளவேனுஞ் செல்லாது மற்றெ ன்வனஞ் செல்லுமெனில் கரியுரிபோர்த்து கடனஞ்செய்யுங் கணகச பாபதிவாழுஞ் சிதம்பரதலத்தில் உற்பவித்குப் பாக்கியத்தைப்படை யாதவர்களுக் குள்ளாக ஈனமான மலத்திலுதிக்கும் புழுவுக்கு த்த ஜீவராசிக்ளுக் குள்ளாக ஈனமான மலத்திலுதிக்கும் புழுவுக்கு க்கிடைக்கும் பெரிதான வாழ்வினிலே மிகுந்த ஆசையாக் கடற்பெரு க்கிசென்று தணிவாது விருப்புற்றிருக்கிறதென்று வாதராயணருரை த்தார்—எ-று.

தருமமிகுமொழுங்குபொறை தவத்தானங்குணஞ்சிலஞ் சவுக் கூர்மை, யருள்விரதங்கல்விதன மாசாரம்விச்சைதுறை யிடச்சாதிப், பெருமைமகபூசையிகப் படைத்தோர்னானு லும் பெண்ணோர்மாத் கருணைகெடுங்கடலாடல் காணுதோற்பயன வற்றார்காண்மதென்றோ.

இ-ள். மிகுந்த புண்ணியம் வணக்கம் பொதுமை தவம் மகாத் தானங்கள் உண்மையாகியருணம் உண்டத்தைப் பரிசுத்தமாயிருத்தல் மிகுந்தபுத்தி இரக்கம் விரதங்கள் வித்தை செல்வம் ஆசார் சகலகலை ஞானம் தீர்த்தயாத்திரா மேலானஜாதி அதிகி தேவபூசைகள் இவை ழுடைய உண்மார்க்கமுடையவராயினும் சிவக மசவுத்தரி வாமபாகத் தில் பான் திருநாசிரிசுந்த கடலான அம்பலவாண மூர்த்தியி னது ஆனந்தகடனத்தைத் தரிசனம்செய்யப் பாக்கியம்படையாதவர்க ள் முன்புகன்ற ஏந்தனை உன்மைகளிருந்தாலும் என்னபலன் பெறு வார்களென்று வியாசமகாமுனிவர் துபாழுற்றார்—எ-று. (அ)

பண்டிதநங் கவிஞர்களும் பாக்கியரு முனிவர்களும் பாரிசீமே ன்மை, கொண்ட றும் பரமனடி ஞுடைமே னென்கடக்குமு னைப்பெற்ற, துண்ட மெய் வனவாதகிருத்தம்கிற் துணைத் தாடவனத், கண்டவபோகாணுதோர் யாராவென்பதாபென் கருதங் காலே.

இ-ள். சகல சாத்திரங்களுண்கிறதவர்களுர் புலவர்களும் செல் வமுடையவர்களும் முனிவர்களுட முண்டல, தின்மேல் மகாமகிமை பையப் பெற்றவர்களும் சகல பிரமாண்டங்களைபு மின்ற நிறைபொன்ற கெற்றையையுடைய சிவகாமசவுத்தரி கண்மெகிழ வெப்போதும் ஆனந்தகடனஞ்செய்யும் அப்பலவானமூர்த்தியினுடைய வாதராவிர்த்தங்க

உதய

சிதம்பரபுராணம்.

இந்தரிசனஞ்செய்யப் பாக்ஷஞ்செய்தவர்களை பரமசிவனுடைய அதுக்கிரமடைந்தவர்களாவார்கள் அம்பலவாணமுர்த்தியின் சரண கமலத்தின் தரிசனஞ்செய்யாதவர்கள் மேற்கொல்லியவர்களில் உ வாயிருத் தென்னென்னமென்பெற்றது மென்னபலன் இன்னதா லோசனை பன்னுமிடத்தில்—எ-று. (க)

மோகமுதலியிடையிடப் பொல்லாதென்றறிந்தமதின் முயற்சுமா போ, லாகமயேவதங்களுடன் புராணமிருக்கின்றபுழைந்த பதவானயிக் கோர், மாகெல்லாடவுளர்கள் வந்தபூசனைபுரித்தும் வயங்குமித்து, செவ்வந்தம்பொற்பொதுவி னியல்பற்றாமடைத்துய்பார் சிதம்பர த்தோ

இ-ள். சூகசைபத்தரும் வந்துள்ளனியிது இச்சகைவந்தது மிகப்பொல்லாமென்றணர்ந்து, ில் ிருப்பங்கொண்டிழல் வதுபோல வேதாமபுராண ியிருக்கின்ற கொல்லத்தெட்டு அகிலா னமுடையவர்களும் தெய்வலோகத்திலுள்ள தேவர்களும்கூட பூசித் தமென்மைபெறப் பரவாவிடுஞ் சந்திரமலி கடனஞ்செய்யுத் திருச்சிற்றம்பலத்தின் மகிமாதிசயத்தைப் படித்துக் கேட்கும் வந்தது ிசித்தக் கடைத்தேனுவர்களை காள் என்னென்று சொல்லப்போகி ன்றென் அந்நிலை ஐயோ—எ-று. (க)

தலங்க ிலுத்தம்முல் ித்தத்தினுத்தமமுல் தகைமறாந் ியங்குடவுள்தமக்கு னுத்தமமுமேரிடத்தி ிசைதக்களையித் தவந்தமலியினாய்மெய்க் கதிலிருப்பிவெறுகலன் கருகியாய்க்க புலங்கடையென்றசயி மிவிவயவாஞ்ஞாணம் புலம்பார்தோ.

இ-ள். புண்ணியதலங்களிலுத்தமமும் ித்தக்களிலுத்தமமும் ிப்பொதும் மென்மைபெற்றயினக்கும் தெய்வங்களில் உத்தமமும் ிட்டத்திற் பொருத்தியிருக்கின்றதைப்பார்த்தும் அறிவுமயங்கிமேலா ிய மோட்சம்பெறலாமென்று சூகசகொண்டி சிதம்பரலலக்கைத்த ித்தம் ினைத்துப்போய் அவதிப் பின்றவர்களை ித்தினைத்தகை சொல்லமுல் ினைத்தும்மென் ித்தினைத்தவர்களைப்பார்த்த வாதாயனர் திருவாய்மலந்தார்—எ-று.

பொன்னிலிவளந்தருடே காழ்த்தப்புவனத்தாட் புலங்கடையி ித்தினைத்தவர்களைப் பாடியவையும்தான் தருவலோச ித்தினைத்தவர்களைப் பார்த்த திருவாய்மலந்தார் தருவலோச ித்தினைத்தவர்களியுடன் பொன்னிலியினின்றுடன் விளங்கலானே

இ-ள். வாய் ிது அனந்தமுமாய்ப்பெருகிச் சகல வளப்பங்க ித்தினைத்தவர்களைப் பார்த்துச் சோழசோமே உத்தமதேர் இப்ப

திருச்சிற்றம்பலச்சருக்கம். உதக

மண்டலத்தி மென்மைபெற்ற அச்சோழமண்டலத்தில் மிகுதியும் அ ிதாதிதேமும் மகாதானம் யாசமுதலிய அதிக பலன்கொடுக்க வேதமுடியினில் விளங்கும் பரமானந்தமே திருவுருக்கொண்டு பொ ன்மைபலத்தில் மின்னங்கொடிபோன்ற சிவகாமசவுந்தரியுடனே தெ ன்முகாய்கடனஞ்செய்யும் சபாபதிநிலுடைய கருணாகடாக்ஷம் பொருத்திவின்கியிருத்தலாலே—எ-று, (கஉ)

எங்குநிறையரசிலைப் புகலுமிடத்தவனையொழித் தியாலுக்கறிப் பொங்குமறையவற்றாள் படிபகாவறியாது பொலியுமுண்மை தங்குபாணத்தவறி வாயின்பச்சலதியாய்த் தவங்குஞாள் மங்குலருட்டிருவடிவத் தலமகனைச்சருகிகளால் வழுத்தலாமோ.

இ-ள். எங்கும் பரிசு ிவாயிருக்கும் பரமசிவனைச் சொல்லு மிடத்த அச்சிவனைப்பற்றி மற்றதெய்வங்களை வளர்ச்சிபெற்ற வேத விதிப்படிசொல்ல வறியாமை மிகுதியும் வேதியர்க்குள்ள முறைமை இஃதுநிச்சயம் ித்தியானத்தவறியாய் சுகக்கடலாய் விளங்கும் ிவ இஃதகாமாணபரமசிவனை கருணையின்வடிவாகிய இச்சிதம்பரதலத்தி ன் மகிமாதிசயத்தை வேதங்கடிகிலுந் துதித்துமுடியுமோ—எ-று. (க)

தருவாதிபகவாதி மானிடர்களைத்தலத்திற் தங்கிவாழ்வோர், பெரு வாழ்வையென்னென்கே னப்பெரிபுற்றத்திற் ிரியாதோர்க்கண், ம ருநாத்மகமல வானிபுகின்றோர்கள் வானோர்க்கெய்தாத், திருவா ன்னறினடங் காண்போர் தாட்டுணைத்துகளென் ிரத்தின்மீதான்

இ-ள். மாங்கள்முதலிய தாரங்கம் ஜீவான்மகளை முதலிய மானிடர்களும் அச்சிதம்பரதலத்தில் வாசமாயிருக்கப் பேறபெற்றவர் களின் பெரிதானசெல்வத்தை யென்னென்றுசொல்லப்போகின்றென் னும் மகாதான்மைபொருத்திய தலத்தின்கண்களிலிருப்பவர்கள் க் தமுடையேன்மைபுற்ற தாமதான்களின்குஞ் சிவகங்கையில் ிழைத்தேவர்களுக்கூட கிடைய்ப்புறக்கிர். பலவாணமுர்த்தி திருச் ிற்றம்பலத்தில் ிடிபுழை பாதகமென்களைத் தரிசனஞ்செய்து கொண்ுருக்கும் புண்ணியசாலிகளின் உதய பாதம்புயங்கனின் து னி என் ிரத்தின்மீ திருக்கக்கடவதென்று வியாசமகாமுநிவர் புழ் ிந்தார்—எ-று. (கஉ)

கலகடைத்தும்படைத்திலாஃ கலகடைக்கடவுள்மதத் கருண தோர்கள், பண்படைத்தவொருபாக னருள்படைத்தவர்களைக்கள் ப டைத்தோனிப்பார், விண்படைத்தமலாயனைத் துமான்மப்படைத்த ருளால் ிளங்காறின்ற, பெண்படைத்தவொருபாக ிருள்படைத்த டங்கன்கி பேணலாதே.

இ-ள். பொன்னம்பல முத்தியினுடைய சாணாஸித்தங்களைத் தரிசனஞ் செய்யாதவர்களுக்கெல்லாம் இரண்டு கண்களுடைய பிஞ்சு கண்ணில்லாதவர்களுக்குக் கொப்பளவாய் முயி ஆகாமல் பிரமம் காண முடியாத யவனாய் படைத்துக் கொடுப்பினைத் தரிசனமசவுத்தரி யை வரம்பாசத்தில் விளங்கச் செய்து கொண்டு நிகழ்ந்து சபாபதியி னிருவருள்பெற்று முன்கூட்டின கதை களைஞ்செய்து பூமித்தபடி யினால் இராகக் களேயென்கூடிய வேதவிநியாயுடைய பதஞ்சலிபக வானே கண்மையான கண்ணைப் படைத்தவன்—எ-று. (40)

கைபடைத்தோர்க்காகமெறி கருவா யென்பெனும் நெய்ச்சிற் கணக் கில்லாத, மெய்படைத்தோரென்னையன் பெற்றவனாதோமன்றின்-யி ன்போனின், பொய்ப்படைத்தவர்களுடைய முன் வடித்தகணத்தெழுப் பனியப் பணத்தலையே, வாய்படைத்தவன் பதஞ்சலிபக வானே மெய்ப்படைத்த பயன்பெற்றானே.

இ-ள். அலைகளிலேயின்ற லீலநெய் முத்திரப்போன்ற எண்ணி லுந்த ஜனமாரணங்களை லே கருவியையும் பாசி கோமபடைத்தி உ லுத்தரீ என்னபலம்பெற்றார்கள் அப்போ யினுப்ப்போகின்றோ ளே என்சொல்லுகேன் யின்னற்கொடிபோன்றேனாம்! இ கடபிணைபு டைய சிவகாமசவுத்தரி இடதுபாசத்தில் நெய் முத்திரப் படைத்தி னுத்தொண்டிருக்குஞ் சபாபதியினுடைய சாணாமலன் னைப்பூசித்தி வணங்கு பாக்ஷம்படைத்தகளுடைய பொய்யினவாய்க்கும்படைத் தையுடைய பதஞ்சலிபகவானே வாக்ஷபு மெய்யையும்பெற்றவன் ற்குப் பணத்தலையன்—எ-று. (41)

சித்தவலங்களுகுட் சித்தோநித்தித்தகணம் திவாரீயைப் பித், பதஞ்சலிபதபுபயன் பெற்றேனுமபதஞ்சலிபெம் பெருமான ன்நே, பதஞ்சலிபதபுபயன் தாமஸ்மமற்றி மடல்காண, பத ன்தவ்யுத்திபதபித்தத்து வொலித்ததித்தித்தினை மாணுமன்தே

இ-ள். உலகத்திற் குறும் மெய்யையும்பெற்றவர்களை ம் விருதியானவர்கள் கடமருபு பித்தகத்தினால் சபாபத் தேதம்பலன் வாய்த்தவர்கள் எம்முடையகத்தாலாய் பதஞ்சலிப கவானே தருமங்களைவளக்குஞ் சிவகாமசவுத்தரி இடதுபாசத்தில் னுத்து தரிசனஞ்செய்து மவங்காணிகத் திருச்சிற்றம்பலத்தின் ஆனத் தகடனப்பிரியும் நிரோதகத்தைத் தரிசனஞ்செய்து கடைத்தேர என் னமுறையவர்கள் விடவ ஜனித்திற்பது கவாபித்தத்தில் விவாத்தயி னுத்தமுனைத்துப் பண்கொடாசதுபொலாம்—எ-று. (42)

வாதமுதவற் றவர்கள் வேதநாலாயும் வாக்ஷமோகப்பவாயுய ன் படைத்தோனு மறைவழியின்பயன்பெருநின் பரிசோத்திரமும்

சமருவதிருவருளான் மென்னுமற்றேனு முன்னவிற்கும், வரயி லகுருபாற் றனருளேனு முன்னவிற்கு மாசிலாதேன்.

இ-ள். விரதங்களுடனே தவர்கள் யாகங்கள்செய்து வேதாக மங்களை ஆராய்ந்த தெளிவப்பெற்று மென்மேலும் அதிகபலனை அ டைத்தவனும் வேதத்தின் முறைமையாய்நடந்து அவ்வேதார்த்தப்பொ ருளினது அதுபவமறிந்து சிவாநுக்கிரகத்தினால் மெய்மையான சிவ னானம் பொருத்தினவனும் மெய்ப்பொரு ளுபதேசிக்கு மேன்மை விளங்கும் பரம்பர னநுக்கிரகம் பெற்றவனும் யானொன் ன முற்கூறிய குற்றமற்ற பதஞ்சலிபகவானே—எ-று. (43)

மறைபனும்பானருளு முமையருளும் பெருநலனும் வரம்புகாண, நிறையருளு முடையவனும் பஞ்சலியென்பென்னு கினைத்தாயா கி, லிறைவன்மணிமன்றா ட லெவ்வுலகத்தெவ்வுயிரு மெய்நிக்கண்டு, குறைவகலமுத்திபெற வாங்கொண்டா னவன்பெருமை குறிக்கற் பாற்றே.

இ-ள். வேதத்தின் அநுக்கிரகமும் பரமசிவனுந்ருணையும் சிவ காம சவுத்தரியின் திருபையும் பெரிதான கண்மையும் அளவில்லாப் பரிபூரணமான திருவருளும் உடையவ னப்பதஞ்சலிபகவானே அஃ தேப்படியென முன்னவாயாகில் சயிமினியே சொல்லுகிறோம் இரத் தினமணிமயமான திருச்சிற்றம்பலத்திலே சபாபதி னானாகாச சொ ருபமாய் ஆனந்த கடனஞ்செய்யும் இரகசியத்தை எங்குற்ற லீவகோ டிகளும்வந்து தரிசனஞ்செய்து குறைவில்லாத பேரின்பம் பெற்றுய யச் சிவப்பெருமானிடத்தில் வரம்பெற்றவன் அவனுடையமகிமைபை யெண்ணி முடியுமோவென்று வேதவிபாசர் கொண்டாடினார்—எ-று.

தொடர்வரிய தவம்புரிந்து கடவுளாருளுடனியைத் தொழம்புணர் ந்து, விடலரிய பரன்பொறுவி னின்றாடல்கண்டுநக்த விளக்கமன்றி ப்படருவெறிதருமந்தத்தவமதனிப்பதஞ்சலிபெய்ந்தவன், வடொழியினில்கணமாம்விபாகாணமவாததறிஞர் மன்னனானான்.

இ-ள். மற்றொருவராம் கிட்டப்படாத மாதவங்களைச் செய்த தேவர்களுடைய இதயமலங்களிலும் ஜீவகோடிகளின் இதயரணி ந்தங்களிலும் நீங்காமல் வாசமாயிருக்கும் பரமசிவா திருச்சிற்றம்ப லத்தில் இன்று கடனஞ்செய்யும் பதஞ்சலிபகவானே தரிசனஞ்செய்து ம கிழந்து பிரகாசிக்கின்ற தாமல்லாமல் சிவபதனியைத்தரும் அச்சிதம் பரநலத்தின் வடதுப்பிலக்கணமான விபாகாணம் னைச் சிவானுக்கிர கத்தினால் முன்னர் விவாகத்தொழி புலவர்களுக்கெல்லாம் அரங்கு யினுள் பதஞ்சலிபகவான்—எ-று. (44)

என்னென்றும் சொசெய்கேன் சயிமினிவந்தோலெவ் வுலகத்த
ன்னுஞ், சொசெயினிற் பேரிவற்குட் புலிப்பதனே மிகப்பெரியோன்
சுருதியேத்தும், பொன்னிற் சிதம்பரமன் னவன்பெயராத பெரும்
புற்றப்புலியுள்ளு, மன்னிற் பென்னுலகம் கவனெனது தேசகன.
வாழ்வார்வான்.

இ-ள். இப்புதுமையை என்னென்று சொல்லுவேன் சயிமினி
யே ஐயோ எந்தலோகங்களினும் மகாமகிமையைப்பெற்ற இலோர்
களில் வியாக்கிரம மகாமுகியே மிகுந்த மகிமையைப் பெற்றவன் ஆ
தெப்படியென்றால் வேதங்களெல்லாம்புகழும் மேன்மையும் இலட்
சமீகமும் பொருந்திப் சிதம்பரம் அவன்பெயர்பெற்றுப் பெரும்பு
ற்றப்புலியுள்ளு எந்நாளும் விளங்கச் செய்ததனாலே அவ்வியாக்
கிமபாதமுரியே என்னுருகும் என்னெல்லமும் ஆவான்—எ-று. (1)

முற்றையமைந்தார்ப்பேறு மொருபேறுயிச்சிவனை வுற்றின்வாய்
த்த, பொற்றொடி யாடானன்றோ நற்புகல்வர்ப்பெற்றுந் புக்கலவ
தெய்யா, எற்றவமாதவன்பாதத் துகளெனதுதலைமீதே நயந்துநிச்ச
ந், துற்றவடன் நிருத்தாளென் கருத்தாளும் கருத்தாளும் மொருயின்
றேனல்.

இ-ள். அன்னவனையன்றி இதரமான பின்னாகவொன்றுப் பெரு
மையை ஒருபெருமையென்று சொல்லலாமோ இங்ஙனமிவனை வயி
ற்றி லிடங்கொடுத்த புண்ணியவதியாகிய மத்யந்தமகாரிஷியின் பாரி
யானாகிய பாக்கியவதியல்லவோ சுபுத்திரபாக்கியப் பேறடைந்தவ
ன் அந்த அம்மனுடைய தவப்பலனை என் சொல்லுவேன்பான் ஆக
லால் அவ் வியாக்கிரமபாதர் பிதாவாகிய மாதவத்தோனது சரணா
வித்தத்தூவி என் சிரமிசையணிந்து நலிகாதலோடு அவ்வன்னையினு
டைய பாததாமரைகளை என்மனதினாலும் காங்கினாலும் பணிதல்
செய்வேன்—எ-று. (2உ)

பிள்ளையாவதுமவனே யாமனைப்பெறுதற்குப் பெருகுநாதல், வ
ன்னையென்று பெற்றுணைமாதவஞ்செய்து வருகதினாலோ,
கொன்னமாதவப்பெற்ற மலந்தமாதவப்பெறுகோத்ததோவான் வெ
ளனைவாண்மதிவேணி யமலனுயர்நிருவருளோ விரிசுத்தபரந்தரம்.

இ-ள். பிள்ளையென்றால் அந்த வியாக்கிரமபாதரோடென்ன அந்த
ப்பிள்ளையைப்பெறுதற்கு மிகுந்தவாசைகொண்டு வள்ளத்தனடுக்
கிணையாகிய காசில் குண்டலங்கீ யணிந்ததாய் என்வென் சித்தங்க
ளாகிய பெரியவிரதங்கள் தவங்கள்செய்து வருத்த முற்றினோ செ
ய்த வுநேகங்கோ, மகாதவங்களில் எம்மாதவத்தின்பலன் இவரைப்
பிள்ளையாய்க்கொடுத்ததோ ஆகாசத்தில்விளங்கும் வெண்மையாகிய
சந்திரன் சட்டாமகுடத்திலுமிருந்த பரமசிவனுடைய அதுக்காகமே

பாதோ இன்னவென்று சொல்லிமுடியுமோ வென் வாதாரயனர்
அதிசயித்தார்—எ-று. (உரு)

இருவருணர்த்தறிவரிய பரமசிவ மன்றி னிடத்து வெற்பின்,
நிருபுந்நடிக்குநட முன்கண்ணை கண்டருளின் செல்வத்தோங்கி
ப், பொருவரிய பயனடைந்த வியாக்கிரபாதன்னைப் போலவண்
டத், தொருவருள ரென்றுணக்க வெவருளரோ மாதவத்தா லுயர்
வுபெற்றோம்.

இ-ள். அரிபிரமார்களாலும் தெரிதற்கரிதாகிய மகாதேவனு
சகலஅவநகாரமும்பெற்ற கனகசபையில் மதியையன்மகளாகிய சி
வகாமரவுந்திரிகண்டு ஆனந்தம்பெற நடனஞ்செய்யும் விரோதத்தை
ப் பிரசன்னமாக ஞானக்கண், நினாலும் இரண்டு நயனங்களினாலுந்த
ரிசனஞ்செய்து விவாதுக்கிர மென்னு மேலானவாழ்வுபெற்றதுத் தன்
னேரில்லாத பலனைப்பெற்ற வியாக்கிரமபாத மகா முகவனைப்போல
மகிமைபெற்றவர் பிரமாண்டத்துத் குளளாக வேறொருவ ருண்டெ
ன்று சொல்லக்கிடையாதென்று மகாதவங்களினால் மேன்மைபெற்ற
சயிமினியைப்பார்த்து வியாசர்புகழ்ந்தார்—எ-று. (உச)

ஆற்றிச்செய்து நலந்தன்னிப்புலிப்பாதத் தனகன்மன்றிற்
றேற்றருநா கங்கண்டு வாழ்ந்துதனநொல்குலத்தைத் தூயமுத்தி
யேற்றின்னங்கதவன்றித் திருமூலத்தாபத்து ளிமையோர்நாதன்
போற்றரியதிருவருளாலொருபுகழ்வன் றிண்புகழ்ப்புகழ்ப்பெற்றான்

இ-ள். அந்தச் சிதம்பரதலத்தில் எவர்களாலும் செய்தற்கரிய
மகாதவங்கள்செய்த புண்ணியமூர்த்தியாகிய வியாக்கிரமபாத மகா
முருகின் திருச்சிற்றம்பலத்தில் எவர்களாலும் காணுதற்கரிய ஞான
னந்த நடனத்தைத் தரிசனஞ்செய்து மேன்மைபொருந்திய செல்வ
ந்தையுந்துத் தன்குலத்தி லுண்டானவர்களை யெல்லாம்பரிசுத்தமா
ன சிவபதவியிற் சேர்த்ததுமல்லாமல் திருமூலஸ்தானத்தில் தேவர்
களுக்கு நாயகனான மகாலிங்கத்தை அரிய பூசைசெய்து அவர்
னைநினை உலங்கெல்லார் துதிக்கும்படியாகிய ஒருபன்னையைப்
பெற்றான்—எ-று. (உரு)

அ நெதியின்வருபுகழ்வன் பெயருபமன்னியனென்ன வறைகோ
மன்னோ, என்னமுத நிகர்பவைப்பால் வேண்டியெதிர் நின்றழலுமி
லங்குஞ்செய்ய, பின்ன லுபுற மசையமணி மன்றி னடையென்றுநடம்
பேணுமீசன், பன்னிரியிருவருளாத் பாங்கடலங் கவன்மகிழ்ச்சி பு
டைக்ககிந்தான்.

இ-ள். அந்நெதியிலவதரித்த பிள்ளைக்கு உபமன்னிய பென்று
பெயர்—அப்பிள்ளையானவன் தேவமிர்த்தத்துக்குச் சமானமாய் இ

னியபால்வே... ின் றமுதபோது பிரகாசம்பொருந்தியமே...
...யான சடகன் முதுகினிலசைய இரத்தினமணியமாய் திருச்சி
...றம்பலத்தில் எப்போதும் ஆனந்த நடனஞ்செய்யும் அம்பலவ
...மூர்த்தி சொல்லற்கரிய கரு... ல் திருப்பாற்கடலைவரவழைத்து உ
...புமன்னியபகவான் பானஞ்செய்து மகிட்சிபெறக்கொடுத்தான்—எ-று

வந்ததிருப்பாற்கடலை யுண்டுகளித்தான்ந்த மகிழ்ச்சியெய்திவிந்து
...னிலன்றிங்கிவன்பாற் றேற்றியதாமெனவறிஞர் வியப்படுமெய்த, வ
...ந்தமிலாவாமங்க ளளவிலாவேதங்க ளனைத்துந்தாய், சிந்தைதெளி
...வுறவாய்து பெருங்கல்விக்கடலென்னுஞ் சிறப்பான்மிக்கான்.

இ-ள். சிவகடா ஷத்தினால் வந்த திரும்பாற்கடலைப் பானஞ்செ
...யது சிவானந்த மகிட்சிபெற்றுப் பரமசிவனு சடாமகுடத்தொளி
...ரும் மூன்றும்பிறையாகிய சந்திரனிடகதிலல்ல இந்த உபமன்னியமு
...சிவனிடத்தில் வேதாகமங்கள் பிறந்ததென்று பெரியோர்கள் அசி
...விக்க முடிவில்லா வாகமங்களையும் வேதங்களையும்பரிசுத்தமாய்மன
...த்தெளியச்சோலித்து நெடிய கல்விச்சமுத்திரமென்று அதிக புகழப்
...படைத்தான்—எ-று. (உஎ)

எதுமாபிலுதித்துவக குருவாகித்துவரைநகர்...
...மதுவிரியும்புகத்துளவ வாசிதேவன்கண்ணன் வனங் டியேத்தப்
...பதுமமொடிச்சித்து வைத்தவற்குச்சைவநெறிப் பரிசுரக்கி
...விதுமவுலியிறையருளாற் புவனதேசிகனென்ன வினங்காகின்றான்.

இ-ள். எதுகுலத்தில் தேவகிதேவிக்கும் வசுதேவனுக்கும் பிள்
...யாகவவதரித்துச் சகலதருமங்களையு முணர்ந்து தருமராஜனுக்
...கு அறவிலையுப்தேசித்து உலகத்தை இரட்சிக்குமென்மையை அ
...படைத்து துவாரகாபுரிக்கரசனாகத் தேனவிழும் பசுமைதங்கியதுளவ
...மாயினிவனிந்த செந்தாமரைக் கண்ணாகிய இருட்டினன் பணிந்து
...போற்ற அவன்சிரத்தின்மீது தாமரைக்கமலம்போன்ற பாதாவிந்த
...னிலாக்... அவனுக்கு சிவதிட்சையருளிப் பஞ்சாட்சரத்தை யுப
...தேசித்துச் சந்திரசடாசா மூர்த்தியினருளால் உலகங்களுட் சொல்லா
...ங் காரணகுருவாகி உபமன்னியபகவான் பிரகாசித்தான்—எ-று (உ)

பற்றிகந்தபரம்பரனைப் பற்றுமுபமன்னியன் றன் பரிசுசபைம்மா
...ற், சொற்றிடெ... ன்ருளெளிதோ வீங்கிதுபோன்முன்னையினைத் தொ
...டனாயெல்லா; முற்றியபுண்டரிகபத முனிஞலத்துளிப... ருமுனி
...வரானார், மற்றவர்கங் குலதெய்வ மாயினன்பொற் பொதுவுறையும்
...ங்கைபாகா.

இ-ள். மாயைகளுக்கந்தனாகிய சிவபெருமானைப் பக்தியினுலே
...கைவசப்படுத்திக் கொண்ட உபமன்னியபகவானுடைய புகிமாதிசய

ந்தை நம்மாற் சொல்லவெளிதோ அன்றியும், இன்ன மிவரைப்போ
...ல் பிரா... வத்தெரடக்கையகற்றி வியாக்காபந்த மகாமுசிவன் குலத்
...இலுள்ளவர்களெல்லாம் மகா தபோதனர்களானாகா தங்கமயமான
...திருச்சிற்றம்பலத்தில் சிவகாமசுந்தரி வாமபாகத்தில்விளங்க நட
...னஞ்செய்யும் அம்பலவாணமூர்த்தி அவர் தெய்வமாகிவிளங்கினார். (1)

புலனங்கட மக்குளிரு வோரழிபத்திருவருளோர் புலமன்னோர்,
...தவமொன்றுபதஞ்சலியுற் திகழ்வேங்கைத் தாளுடைய தலைமையோ
...னு, மிவர்கின்றதமனியல்பே சம்பலத்துளிறைபார்வை பெய்தப்பெற்
...ரு, ரவரன்றேலப்பார்வை யார்பெற்றாரவர்க்குவமை யவயோயம்மச.

இ-ள். உலகங்களுக்கெல்லாம் பேன்வ பெற்ற மகாதவங்கள்
...செய்து பிரகாசிக்கும் பதஞ்சலி வியாக்கிரமாதர் இவ் விருவர்கள்
...ன்றி மற்றவர்களைநோக்கி சிவனருள்பெற்றவர்கள் இஃதென்றியும்
...அவ்விருவரும் பொன்மயபாய்விளங்குந் திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆன
...ந்தகடனஞ்செய்யும் அம்பலவாணமூர்த்தியினது திருநேக்கி னருட்
...பார்வைபெற்ற பார்க்கியமுற்றவர்களாதலால் இவ்விருவர்களுக்கும்
...இணையானவர்கள் ஒருவருமில்லை—எ-று. (உ9)

இருவர்தல... குய்யினை யாருரைக்கவல்லார்க ளிவயோன்றி
...யருமறைதேர்நான்முகனுங் கலைமகளுமடலாழி யங்கையோனங்
...திருமகனுந்நிலைம வாயிரமாமுனிவோருந் தேவர்தம்ருட்
...பெருகுதவமுடையோருமன்றினடங்கண்டெய்ந்தபெருமையோர்கள்

இ-ள். இவ்விருவருடைய தபோப்பலப்பெருமையை எவர்களா
...லுஞ் சொல்லமுடியாது இவர்களுமேயல்லாமல் அரிய வேதங்களைபு
...ணர்ந்த பிரமதேவனும் சாஸ்வதிதேவியும் வெற்றிபெற்ற சக்ராயுத
...பாணியுஞ் சிதேவியுந் தில்லை மூவாயிரமகாமுசிவர்களும் தேவர்களு
...ன் மகாதவங்களைச்செய்து பெருமைவாய்த்தவர்களும் ஆகிய இவா
...களை திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தகடனத்தைத் தரிசனஞ்செய்து
...மகிழ்மையைப்பெற்றவர்கள்—எ-று. (3)

அறுதிக்கழிநெடிலடியாகியவிருத்தம்.

மு... னவன்றிகழ் சிதம்பரமடைகின்ற முயற்கியுமல்லெல்ல
...கன்னிசைமும் பெற்றனையொப்பிலாச் சயிமினிமுனிவர்க்
...யன்... மாதவ ஞன்னசெய்தனை யிரெழு... னனத்து
...நினை... பப்பவாயாவரோயின்செய் னிகழத்... லாம்படித்தனனால்.

இ-ள். முதல்வனுன உலகநாதன் பிரகாசிக்குஞ்... டபாதலத்
...துக்குட் போகின்ற சிவமமும் அத் தவவாசஞ்செய்யு... டு... னுமையும்
...முன்னமே கேளியுற்ற இணையிலாத சயிமினிபகவானே யன்றி

செதம்பரபுரம்.

(क ५)

[illegible]

127

இஃ அன்புடனே இவ்விதமாகப் பலதாம்புச் செய்து அதிலு
லாதபாடு சாதிமயன் ஆவந்ததென எகசியப்பொருளின் தீர்வு
தின்னன் வேகமுழுவதன் மாயசம்பந்தமா உலகநிலை
கிப் பிரகாசிக்கு ஞானத்தின் பரிபாகமான சிவக்ரபாணமாய்
செய்தொண்டி சிவானந்தமென்னுங் குளிர்ச்சிப்பொருதிய கடவுளே
முத்தகன் பவதி மந்த்ரென் னுத்தெரியாமற் றேகாதி பிரபஞ்சநகர
மந்தி தேவனுருவாகிய வேதனியாசர் விடைபி னெழுந்தருளியு

தமிழ் அரசியலமைப்பை வகுப்பதில் புரட்சிகர சிந்தனைகளை வெளியிடும் குழுவை
உருவாக்கியது. (ச.ந.)

கலாநிதிக்கினை குணங்களுமிரித்தன காண்க்கடனிசையத்த
புலாநிமாநின் மொழிநூதலாயின பு. 'கொடுத்தனவப்பா
னி'யாவுதேவக மொருவியதிருவரு னெறிதப்பாமாநிக்
ருவா யானத் திதான்தபொன்றாதோர் குறிக்கருகியானான்.

தி.எ. கலாதிமுதலிய தத்துவங்களும் வீதித்து முக்குணங்
கூட்டுகின்றன அத்த காலங்களைச்சார்ந்த ஞானேந்திரியங்களைச்
தும் புதிப்பட்டன னானதி கர்மேந்திரியங்களைத் தும் முதுகிட்டோ
புதுது பின்புவினங்கு கேவலவயத்தையொழிந்தது வொதுகாசன
வைய யுத்தநிதிலே மேன்மைபொருந்திய பரிபூரணவஸ்துவிலே
நீதி ஒளிநிலை மந்திரப்படைத கற்பசப்பொ ளாக காத்தவிர்து
மேதவியாசர்—எ-று.

பொதுப்பாதிப தத்துவக்குறும் புறங்கொடுத்திருந்தேயு
 மீதித்தருளுக ஞானசேயத்தி... சேயமொடனைத்தென்று
 குறிஞ்ஞாம்பெரு வளவிலாவதனத்த கெடிகொண்ட... மெய்ந்
 பதிவுந்நிநு... மெய்நுத்தானநனை யதொயத்தொய்க்கண்டன.

[illegible]

தண்டலாசனத்தை வெஞ்சுறழ்களித்திடக் கைகுவித்தெதிர்பேய்
கொண்டேதேகிட்டுமொழிபெறுமாஸையாற்றித்தொருபொய்க்
தெண்டாத்தகுட்டுத்தமொனறகண்மடிவெழும்பிவமயபடா
தண்டலிக்குரவன்றிணப்போற்றினன் சரியினிபெறுமேனான்.

இங். இவ்வகையாய் சிவயோகதிட்டைவிருக்கும் வதவியா
கமோழுவியைத் தரிசனஞ்செய்த இரண்டிகள்களும் சி. தமுஞ் சக்
கதாயித்த இருக. கங்கையுங்குவித்த அஞ்சலச்செய்தபொழுது இரண்டி
மே. ரின் திருவருட்பெறவேண்டுமென் றுசைகொண்டு அவர் திரு
வாயினார்ந்திக் கேட்குவென்றுமென்றும் விருப்பத்தினும் திட்டை
யிட்டுக்குங் கோலத்தைப்பார்த்த மயுளமாயிருந்து எண்ணிக்கை
பாகிய எத்பெய்ததான் இரண்டுமொழிக்கொன்றன்பெய் அமைய பரவி

செருப்பமாக மாயையினும் றடைபடாத சிவஞானசாரியை உத்தம
ஞான சஞ்சினிபகவான் தோத்திரஞ்செய்தார்—எ-று. (சக)

சமுதாயத்தின் தீவிரமான அங்கமாக மாறும் வாய்ப்பு உண்டாகும். இதுவே நம்முடைய நோக்கம். இதை நிறைவேற்றுவதற்காகவே நாம் இப்போது இவ்வாறு செயல்படுகிறோம். இதை நிறைவேற்றுவதற்காகவே நாம் இப்போது இவ்வாறு செயல்படுகிறோம்.

இ-ள். சித்திரத்திலெழுதிய விளக்கைப்போ ஸஸுவந்துச் சிவ
யோகசமாதியிலிருந்த பராசரியர் முன்னின்றுவிளக்குஞ் சயிமினிப
கடான் வழுவதலில்லாமற் துதிக்குஞ் சத்தத் தினால் தன்னலவந்து ஆ
ஸகபிராகடனிற்தொந்த சினைவுடன் தடைபட்டெழுந்து குமரனாக
சொல்லினான் மயிர்க்குச்செறிதலும் ஆனந்தாசங்களைப்பாழியவும் இ
தண்டி கர மலங்கண்யுஞ் சிரமேற்குவித்துக்கொண்டு தேவதிகைநு
ண்டாடு உயிர்வியைப்பார்த்துத் திருவுளம்பந்துகின்றார்—எ-து: (3)

சங்குதானெறி மாதவவுடல்வருங் கலைமறைப்பொருளினபா
 னிகவோதினஞ் செம்பராகக் டவர் முத்தியினெதியோரற்
 செகனந்திக மும்பலவாணனைச் சிறந்தகேயங்கூ
 முட்கெந்தயர் சடிந்துகண்டிலகிமெய்ம் முத்திபெற்றினி துய்வாய்

இன். வேதாகமங்களைப் படித்துணர் து அவை. இன்னும் உட்குஞ் சயியுனியை அடிக் கரிதான வேதாந்தத்தொத்த ஓதுதல் பொருளை உண்ம. நம் நரிக்கத்தக்கதாக கின்னிடைத்திவ் கிருபய் கொண்டுசொன்னோம் ஸூகாசமாகிய சிதம்பரநரிசனஞ்செய்தவர் கள் மோட்சதூரக்கம் பெற்றவர்களாகையினால் ஸூகாசகொணர்நி ஸூனலிவேக சொருபமாகப் பிரகாசிக்குஞ் சபாப்தியயந்தியரானுஞ் செய்து அன்புபொருத்தி இனிமேல்வருங் கொடிய துன்பத்தினைப் போக்கித் நரிசனஞ்செய்து சித்தியமான மோட்சத்தைச்சேர்ந்தது பரின்பமுற்று வாழ்வாயென்று தேவனியாசர் திருவாய்மலர்ந்தரு வார்—எ-று. (சுஅ)

க. நடுகாயக னிடத்தெனதன்பிவண் டேற்றற் றிச். நுக்கத்தைத்
யுய்யோதினர் சிதம்பரத்து றைபவர் "குதும்பபவன்சேர்வா
டெ" குவிலம்பலங் கண்ணுமாதாம் புணர்ப்புவர்க்கிடையூறு
மெ நவிமாகடங் கண்டென்களித்துநன் குமவரிவம்" புணமை.

இ. வேதகாமசுர ச அம்பலவாணமூர்த்திபுரைய பாதா
ரவிகந்தா ஸிலே எஃ.க்குப் பத்தியாயுண்டாக்கு நிராகரத்ததை வி
ருப்பமாய் கிடைத்துப் படித்தவர்களும் சிதம்பரதலவாசஞ் செய்
தும் ஸ்ரீ ஸ்ரீமாயாவிப பேறுபெறுவார்கள் ஒப்புலமையில்லாத திரு
ச்சிறந்தம் வத்தைத் தரிசனஞ்செய்யவேண்டுமென்று பரிவுகொண்ட
வர்கள் குற்றமூழ் வருத்தமும் நீங்கி மகாமகிமைபெற்ற ஆனந்தரூ

கந்தைத் தரிசனஞ்செய்து ஆனந்தத்தைபடைத்து என்மைபெற்றான்
நான் இவ்வுரைச்சபம்—அ-று.

(சுரு)

கின்றனவேண்டி அதுவினியைப்பெலா நிகழ்த்தினவென்றோ
முன்னலாதுகொள்பொன்னவைச்சிதம்பரத்தாடுசென்றடைவாரெ
யின்—அன்னெய்யினிதுறவுரைத்தன நிறைவடைந்தருள்முன்ன
முன்னருள்ளனமன்முறைவினக்கிய முறன்மைகர்முனிவேந்தன்.

இ-ள். சயிமினியே உன்னிடத்தில் பங்கிடுப்பங்கொண்டிரு
ப்பதினால் இம் மகிமைசெயங்களைப்பெல்லாம் விரிவாகச்சொன்னேன்
இவற்றில் மீ மறொருகூடேகமுமென்னுமல் மனதைத் திடப்படுத்தி
கிக்கொண்டுபோய் கைகமயமான திருச்சிறம்பலத்தில் ஓடிவா
சொருபமாக ஆனந்தகடையம்புரியும் விரைந்ததைத் தரிசனஞ்செய
பெற்று மிவ்வித என்மார்க்கங்களைப்பெல்லாம் இனிமை பெறத்தக்க
தேவச் சிவாதுக்கிரகத்தினால் ஆதிவேதங்கொய்யுண்டது ஆவியின்
பாணம்—பாணங்களையும் உலகின ருணர்த்தக்கதாபி பிரகாசி
க்கச்செய்த மேன்மைபெற்ற தபோகா களுக்கு அரசனான வேதவி
யச்சமுவிவ ருபுதேசித்தாரென்று துதபுராணிகர் கையிசாரணப் வா
கிகளான சவுனகாதிமுனிவர்களுக்குரைத்தார்—அ-று.

(சுரு)

சமரங்கச்சருக்கம் முற்றிற்று.

பாபிரம் உட்பய சருக்கம் ஒன்பதுக்கூட நெருங்கும்—அ-று

திருச்சிறம்பலம்.

சுருக்கம் உட்பய சருக்கம் ஒன்பதுக்கூட நெருங்கும்—அ-று

சிவமயம்.

திருச்சிறம்பலம்.

ஒன்பதாவது

துற்றெரிசனச்சருக்கம்.

000

அதிகாரக்கழிசெடிசெடிபாசிர்பங்கிருத்தம்.

வருமறையிதுவென வதுவெனவலைவற வயவொளிபா கந்த
திருக்கடவுளின் நிறைதரமுறைய திருமுனிபாவசமுன்
சருக்கங்கிலைநி துரைசெய்துமிருக்கொண் டனவுமொரு புனித
நிருவினையெறிபவர் மருவியசுவகரு யிடைபடைசெயிபுகல்வம்

இ-ள். அரிய காங்குவேதங்களும் இதுவென்றும் அதுவென்ற
ம் பரமியத்தினது கிலைமையை அறியாமல் மயங்கித்திரிய வேதமு
புரியினிளங்குஞ் சிதாசாமயமாய் ஆனந்தகடையம்புரியும் அம்மய
வானமூர்த்தியைச் சிந்தைசெய்து பரவசமாகிய வேதவிபாசர் சிவ
யோகசமாதியி லிருந்தவிதத்தை வகைபெறச் செய்தும் இனிமேல்
ஜீவவதைகளினுமிருத்துச் சோராகுண்டமுடைய ஒருவேடனானவன்
இருவினைகளை—ங்கடந்த தபோதனர்களை சேருகின்ற மேன்மையான
சிவபதவிபாசர்சார்ந்த துற்றெரிசன சரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறோ
மென்று வாதராயணர் சயிமினிக்குரைத்த முறைமையாகச் சுதபுரா
ணிகர் சவுனகாதிமுனிவர்களுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்—அ-று.

பொரு வன்விவகிய வறிகடனிலகிய புதம்முனிபுகலுதலும்,
ருமிருவினையெறி செறிதிகழ்திருவருண் மருவியசயிமினியும், குருப
ரவருள்வ வுடனுலகினிலெழு குணமெவனாயினவா, பொருமை
கொடுனதுரை யமுதுகொ—றிவினி லுதகுறை பொருயின—

இ-ள். மாறுபாடாகப் போயும் ஐம்புலன்களையும் தீவினைகளி
ற்கெல்லாமல் சிவசம்பந்த மாக்கிக்கொண்டு சிவஞானத்துடன் பிர
காசிகரும் மகிமையையுடைய வாதராயணர் திருவாய் மலர்ந்தவுடன
வருட நல்லினை தீவினைகளைவென்று என்மா கத்துடன்—மினங்கச் சி
வாதுக்கிர கம்பெற்ற சயிமினிபகவான் ப ரசரியகார்ப்பார்த்து உக
மஞான தே நிகளை கருணையுருவாகி ஜகத்தில் ஓங்குக்குணங்களைத்
உயர்வுபெற்ற மகிமையைப் போன்றவனே தேவரீர் சிச்சயமாகத் திரு
வாய்மலர்ந்த தேவரீரீர்த்தத்தைச் செலிபென்னும் வாயினார் பாணஞ்
செய்ததினால்—என்மனத்திற் கலசந்தேகங்களுக் தீர்த்தேனென்றார்—

மதுவிரியிதழியு மதிபமுதியெழும் வளர்ச்சடை முதன்முநீவன்
முதமுயலகனுடன் முரிதராமியி முடிவறுமுயல்களகப்
பொதுவினியிலகிய பெருமைகளளவில புக்கலுமெனதிதைப்
பிச்சயமுடனமை சிவதினமருளென வருண்முனியருள்புரிவரகி.

இ-ள். தேன்சொரியுங் கொன்றைமாலையையும் அமுதம்பொழி
யுஞ் சிறியுந் திவலைகளதுவுங் கங்காதிவையுமணித்த னருஞ்
சுடைய நடத்தியுடைய ஆதிகர்த்தன் செடியமுயல—அ உடல்வெரி
யுடைய ஆனந்தகடையம்புரியும் அத்தயின்வாத உயர்வுபெற்ற ஓட
கடைய மாறித்திருச்சிறம்பலத்திற் பிரகாசிக்குஞ் சொற்கெட்டாத
மகிமை பங்களைத் தேவரீர் திருவுணம்பற்றியும் அவ் வற்புதங்க
களைத் தேவரீர் கெட்டவேண்டுமென்றும் ஆசையகலவில்கி ஆதலால்அரு
கந்தைத் தரிசனம் அப்பெருமையைத் திருவுணம் பற்றவேண்டுமெ
ன்று—சயிமினிசேட்டபோது விபாசர்சருணையுடனே சொல்லத்தொ
டங்கினார்—அ-று.

(சுரு)

மதுபிமிருவினர் ம. ஹைபவர்மல யிருவினையிருநிலை
தெய்தகுதமலிய மிலியபொதுமலி திருக்கரிக்கட மன. யொ
தற்புகைகடதவ முனிவாருதைகர வனிமனைமடம்வரினயா
வறுமுறைசித்தித வுதவினர்வெபத புவகைபொடுவவர்களால்.

தி-ள். அன்னியதேசத்திலிருப்பவர்களும் சரிபகிராமங்கள்
தெய்தகுதமலிய மிலியபொதுமலி திருக்கரிக்கட மன. யொ
தற்புகைகடதவ முனிவாருதைகர வனிமனைமடம்வரினயா
வறுமுறைசித்தித வுதவினர்வெபத புவகைபொடுவவர்களால்.

வித்தகுமுனிவர சத்தியமிதிலெரு மெய்க்கதையுளதுதகேன்
மமத்திரையிடமென விப்புதியிடவரு மற்றெருவிடமனையான்
சித்திரவருதலி லனப்பிலவயிர்பல செற்றதில்வருபெருகா
துய்த்தமலி பன் றருவிபெயர் துற்றொரிசனவையே.

தி-ள். பத்திராணவயர்க்கியத்திற் சிறந்த உத்தம பான் சயி
திலேய சிதம்பரதலவாகென்கிய பெரிப்போர்களுக்கு உதவியதவர்
மென்மையாகிய சிவசுதையப் பெறுவார்களென்று முடிசொன்
னவர்க்கியம் சிசையம் இவ்வனம் ஓர் னையாகிய சரித்திரம்உண்
டி அவற்றைச் சொல்லுகின்றேன் கேளும் சமுத்திரத்தி லுற்பவித்த
விப்புதியிடமென விப்புதியிடவரு மற்றெருவிடமனையான்
சித்திரவருதலி லனப்பிலவயிர்பல செற்றதில்வருபெருகா
துய்த்தமலி பன் றருவிபெயர் துற்றொரிசனவையே.

தி-ள். மார்தங்குல வினா வருவஞ்சகன் வடவனலுங்கதிரிற்
யினகட பப முறமிகுசெத்தல் சினவியவித்தவனத
தனவரதல்கொலை வழிபறிவன்கள வனவயின்மகிழ்க் து வெள்
தனைகிருங்கொடு வினாவடிவகொடு லலரிடாதனை பாள்.

தி-ள். வேடர் குலத்திற்றேன்றி வஞ்சமனத்தையு -யவனா
வினவத்தியும் ஆபிரகாணங்கிளபுடைய சூரியனும் திருத்த
தாத்தித்தொண்டெரியும்பிக்கொணரியத்தில் எப்போதுவரு
கிளச்செய்யவிலும் வருத்தப்போக்கா யிருக்கின்றவர்களைக்

யு அவர்களது சொத்துக்களை யபகரிப்ப -ம் ஆகிய கொணத்தொ
ழ்வுடைய திருட்டுத்தொழிலினும் வல்லமையாகச் சகதோஷம் கொ
ண் வனருகின்றவன் இனையில்லாக் கொடுவினையே யோருருவர்
கொண்டு பூமண்டலத்திற் திரிவதுபோலத் திரிந்து கொண்டிருந்
தான் -எ-று.

திடைநெடுவந்தவ னெதிர்பவருணம் கொலெனவென்றனன்மு
குடையுமிகுந்தினா களையுமுயவகிய குனிவெரிதுளகிதரு
முடையுமவித்தலை சிகையுமவித்திட நாமிகென்றுதுயு
நடையுமடைத்திடம் வயதினொத்தனன் -வெவடந்தனனால்.

தி-ள். அவ்வேடன் இம்மார்க்கத்தில் பாவமோனும் வரமட்டா
ர்களைபென்று தேடித்திரியும்வேளையில் அவன்முன் குடையு
லையிற்பிடித்துக்கொண்டு கொத்தமயிர்களும் தனந்த தேடிமும்
வனவளர்க்கமுதுகும் உடையவனும் நடப்பதற்குச் சத்தியத்து உடு
த்திக்கொண்டிருக்குஞ் சாமனாமபூவருகுமிவினமுடி செழந்த
வேய செட்டியினும்செய்த பாசுடையப்போல் காற்றாக்கைசெறு தன
ந்த கடைவினனாய் வயதின்முடிந்த ஓர் பிராமணன் அத்தகைய
வழிவே தன்னாடிக் கொண்டுவந்தான் -எ-று.

வட்டையெதிர்த்த யிருத்திவந்தனன் பழுவத - நவச
கட்டழாசிக்த வெருட்டுகொடுக்கர ச மிலங்கியெழத்
தொட்டதெனது வக்கவந்தன சொற்கொடுத்திர்த்தபென்
வேட்டுவென்றெதிர்த்திடினன்வெத்திநன்மிகக்கொடுக்கவந்தான்.

தி-ள். மார்க்கத்தெடுபெரிப்பட்டவக் கிழப்பிராமணன் பெரு
கெத்தொணந்த தக்கதாகக் கொடியபாள்வையினும் நீப்பறக்க வி
த்துப்பார்த்து உருவியகத்தியை கையிற்பிடித்துப் பளபளவெ
பிரகாசுக்கும்படியா யசைத்து மிகுக்க கோபாக்கினிமுன் இரக்க
த கொடிய வசனங்களைச்சொல்லி இவ்வாளினால்வெட்டுகின்றே
யு சமீபத்தில்வந்தான் வெற்றியின்மிகுத்த கொடுமையாவதான
து ரிசனன் -எ-று.

தனனிலிவென் வந்ததுண்டன் னஞ்சினவந்தவன்
தனனத்த தந்தமகத்தமும் வந்ததுவந்ததெ
திருத்தமும் தந்தமகத்தமும் வந்ததுவந்ததெ
திருத்தமும் தந்தமகத்தமும் வந்ததுவந்ததெ

தி-ள். வேடர் குலத்திற்றேன்றி வஞ்சமனத்தையு -யவனா
வினவத்தியும் ஆபிரகாணங்கிளபுடைய சூரியனும் திருத்த
தாத்தித்தொண்டெரியும்பிக்கொணரியத்தில் எப்போதுவரு
கிளச்செய்யவிலும் வருத்தப்போக்கா யிருக்கின்றவர்களைக்

சுதம்பாபுரம்

தேவர்கடெவ விரமரபுமேல்வரு தேனெருதுதலையாய்
முலருமாழ்ந்த வாயமுதலாய்முடி யாமுதலாய்முதல்வா
காவுதியேவென வாய்வெருவாவிது வாலமுதிருகோகோ
வாவ்வெருதுவாய்வாய்வாய் மாரீசமுதிருகோ.

(50)

உருவ

சிதம்பரத்திலும்.

பெற்றவருள் பூ. வென்றான் பேணியருங்குடைதன்
பொருளெழுந்த வாகைத்தீர்ப் போவகன்றனனா.

இன். பிரமணன்சின்ன உபசார வர்த்தகன் சொல்லிப்பணி
பொதுவேடுவர்கோனா துற்றெர். னன் மனமிங்கி பெய்யில்
கொடிநாடு கிருப்பதால் இப் பிரமணனுக்கு வேறேறையுமில்லை
தேவமெல்லாததன் மெலிக்குகின்றது இத் தன்மையின்
பொருதென்றெ ன்ணியும் ஏழைப்பிரமணனென்றும் பூததயவுகொ
ண்டு குடைபைப்பொற்றுக் கொள்ளாமல் அவ் வுத்தனனைப் போகச்
சொல்லி விடுகிப்போனான்—அ-று

பொனவரும்பொருள் மீளவும்வந்தது போலகின்றது—
திரைதம்பியில் வொர்க்கித்துயர் தேவர்பதம்புருவா
னாநிறத்தி மாளமணத்தன ராமெனவெஞ்சமமிழர்
துணமிலத்தனன் வாரிகெடுப்பி யுடுகிர்த்தனனும்.

இன். காணுமற்போன அரும்பொருளைக் கண்டெடுத்தவன்
போனவுக் கின்றது மறா தவரவாடி கரண்களின்மூழ்கி அவதிப்படு
கின்றவர்களுக்குத் தெய்வநீமைமாய் விளங்குகின்றது தெய்வந
ணிகையர்க ளாடல்பாடலுடன் விமாந்தி வேறியு போகின்றவர்க
ளைப்போனவுக்கும்மட, கவையிப்பிரமணன் மனமிலத்தெய்வ
வாய் கடல்குமுதே விசா வான புவனமெல் தீர்த்தயா, திரை தெய்வ
தான்—எ-று.

தன்மையங்கிய வெள்ளகெடுங்கட ல்க்கியவாய்விமே
தன்மையிருந்துயர் வெல்லவுடல் சிறி பெரு விலத்தனனும்
தன்மையிருந்திய வல்லியவென்றான் சைவகே தவர்தம்
தன்மையிலக்கிய திவ்யவனத்தன் பொல்லியவன்—அ-று.

இன். சேதுநீர்ப்பிடி கதிகளின்பெருக்கெல்லாம் வந்துசெருகு
தமுத்திராக்கும்த பூமண்டலத்திலே கித்தனைக்குரிய துயர்க்கிணமாத்
தம்பொருட்டு பு... கதிகளிலும் அத்தலக்கிலும் தீர்த் தச
னிலும் முழிச்சி வணங் வங்கிணச் சேவித்துக்கொ ளுது பிரம
னனும் தமன்சீத்தந்தை. பஞ்சேந்திரியக்கிணபுர் திவ்யவைய
ன்ற பெய்தர்களான சிவபெய. கெனது திவ்யவையினை
கிக்குஞ் சிதம்பரதலத்தெல்லுக்கு கித்திரமாய்ச் சேர்த்தான்

ஐஞ்சிரடியாகிரியிருத்தம்.

லந்தவேலையின் முன்னோவய வருகின்றகைசேர்
த்தமாலைய னிறாணிதழைத்தொயிரமெய்ய
யித்தியங்களை வென்றவனிறைவனுக்கெழு
தத்தசித்தையன் சைவநற்றபொருளியொருவன்.

துற்றெயிசனச்சருக்கம். உருவ

இன். சிதம்பரதலத் தெல்லுக்குள்ளர் விருத்தைப்பிரமண
ன் வருகிறபோது அவனுக்குமுன்னர் உருத்திராட்ச மாலிகாபரண
மும் விழுதியின் பிரகாசத்திற்... குத் தேகமும் ஐம்புலாதினை
ச் சிவசம்பந்தமாகச் செலுத்தியும் பரமசிவபக்திநிறைந்த மனமும்
சிவபக்திரோமணியானவை வதபோதனன்குருவன்வந்தான்—

சேய். தயத்தும் வருபவன்செங்கதிர்க்கடவுள்
காயகொத்தி காயமும்பசியுமேற் கதுவ
போயசெவ்விகொ ளானனம்புலாச்சிக் கஞ்ச
மாயகன்விழ நேடிவெவ்வேடைகெ ண்டனைத்தான்

இன். தூரதேசத்திலிருந்து அச் சிவபக்தன் வருகின்றபோது
செஞ்சுட க் கொணானுயிர குரியனதுவெப்பத்தால் தேன்க்கியும், துவ
ருத்தமுற்ற மிருதியுத் தாசுமும்பசியு மேற்கொள்ள முகம்வாடி கெ
ஞ்சுமும் கரவும் வறட்சிகொண்டு எங்கு கிழல் கிடைக்குமோ வென்
துவந்துகொண்டு தோடைகாலம் வெப்பத்தினர் துன்புற்று வந்து
தேசத்தான்—அ-று. (உ-0)

திருகார்க்கெல்லா தலைமையாத்திலையெல்லையினில்
வருதபேரகனன் னுத்தமுன்கண் நுமறையோன்
த... கிணங்கிணன்னை காங்கெடுத்த
விருமையன்குடைபெடுத்த சிழல்பெறவிட்டான்.

இன். அது... தெல்லுக்கெல்லா முதன்மையாயிடி சிதம்பர
தலத்திலுக்கு ன்ணிக்கொருசிவபக்தியையுடைய தபோதனை
யிவினில் இ... புற்று வருகின்றதைப்பார்த்துணர்ந்துபிரமண
முற்சென்... னித்து வேடுவனொற் கொடுக்கப்பட்ட தனதுகிருப்ப
மாயிருக்கைய அச் சிவபக்த னுக்குப் பிடித்துக்கொண்க கொடுத்
து—அ-று. (உ-5)

தேவவேதிய னிட்டகைக்குடரி
மாத்மெ... பேர்ன்மம்மெழுத்துசெ. நெளியாய்ப்
பாதங்க்கட முழுகின்றமகேசர்த் பதஞ்சேர்
தேசிகரம் பயிலகிறகங்கை பசசேர்த்தான்.

இன். னன்... வே... வகையுமுணர்ந்த அந்தணன்கொடுத்த கு
டைபைக் கையிற்பிடித்துக்கொண்டு வெய்யலினால் உற்றவருத்தம்நி
கி அத்தபோதனன் மனமகிட்சிகொண்டு சிவாலயத்துட் சென்று
முழியினவர்களது தொலையா கன்மங்களைப் போக்கி சிவப... லையக்
கொடுக்குவருளிர்த்திப்பொருத்தியதிவலைகள் தெறிக்கு மலைக்காடிடை
சிவதந்தையைச்சேர்த்தான்—அ-று. (உ-உ)

உருஉ சிதம்பரபுராணம்

சிந்திராட்டெ வனசர்ன்முடித்துதில்லையினி
லறிவினாவுயர் பாதவநக்கணன்றன்பாத்
பெறுமருங்குடை நிழறற்பகச் சினைப்பெருக்கா
லுறுமருத்துய ரறச்சிவபந்த உணர்றான்.

இ-ள். சிந்திராவுள் சென்றபின்பு சீராமனை எதிரிலிருக்கின்
தருக்டபைப் பிடுங்கிக்கொண்டு மறுபடியுங்கொடு. அவ்வேட
க்கு முடிவுகாவு. அந் துறந்தவுடனே சிவபத்தியைச் சொந்தான்
புண்ணியத்தா லபாதகனுக்கு முத்தினைத் தீர்வென்றால் முத்தி
வேடன் கொடுத்தருட்டையைப் பிராமனை சிதம்பரதலத்தில் அந்
தரேதனை யுக்கு கல்மினையால் அப் புண்ணியபலனை அந்
தூத் தெய்வப்படை கொடியபாதகக் களையல்களா சிவபத
படைத்தான்—எ-று.

(உக)

பொன்னின்வாசடைப் புனிதனென்பொருளைக்கருதித்
தன்னிலைபெறு பரிவுடைச்சயிமின்முனிவ
வண்ணவேடுவன் சிவபதத்தானெனவரைத்
பின்னவாசக முண்மையா முண்மையானெனது.

இ-ள். தக்கச்சுய் நெய்ப்போல் தீண்ட சடங்குடைத்திரை
யாராசிவனே வேதாதுங்ளின் முடிவிலுள்ளதும் பொருடென
து அந் துறந்தவுடனே சிவபத்தியைச் சொந்தான்
முடைய சயிமினியே முற்றெ ன்னையாது உயர்வையாடென
பரி த்தனாருளென்று பாதுகாத்தமொழிச்செய்யச் செய்யு
பாசா திருவுடைப்பதினா—எ-று.

(உக)

சுவர்தோமகள் முன்கொடுக்கொடுப்பா
னவனையொன்றைத் தீர்வெனப்பயிற்செய்ய
சிவனரும்புக முறமொழிசெய்ததனைப்பாடுதா
னவனியற்றிடாப் பாவங்களைகிழத்தினாலோ

இ-ள். வேடாரு வாதானால் முன்செய்க ளுண்மைமுதலி
டிய. அதன்களையெல்லாம் எண்ணிப்பார்க்கிற முற்றிரம்பே
னையிலலாத மகா பாநக. அச்செய்ய மிகுதியுள்ளதன்கொ
ன் அன்றியும் சிபத்தின்மகிமை னையும் சிவதருமங்களையும் அந்
லுங்கேட்டறியாதவன் அவனாற் செய்யப்பட்டாத துன்பங்களும்
கங்களும் இப்புவன் கதினமுண்டோ—எ-று.

(உக)

அந்தகன் துடைமனைநிபு துக்கொடுப்ப
புவந்தாவக்கணாநில்லையம்பிடுகிடுகிணமை
சிவதருமாவ தெருவற்குடிநிற்பாயனா
பவச்சுடைபிட வவச்சிவபதத்திசொடைததான்.

அந்தகன் துடைமனைநிபு துக்கொடுப்ப
புவந்தாவக்கணாநில்லையம்பிடுகிடுகிணமை
சிவதருமாவ தெருவற்குடிநிற்பாயனா
பவச்சுடைபிட வவச்சிவபதத்திசொடைததான்.

கோதுங்கிய வம்பலகினைந்திலன்குறித்தா
ரோதுமாறுசேட் டெவந்திலனுரைத்தில பதனை
மாதுகண்களி கொண்டமன்றினி னறும்
போதுகண்டில நென்றகீபுகலவேண்டாவரல்.

இ-ள். சகல திவினைகளையுந்தீர்தும் திருச்சிற்றம்பலத்தை மன
தில்நினைபாதவன் சிதம்பரதலமகிமைப்பட்டு பொய்யார்களால் சொல்
லச் சக்கோஷமாகக் கேட மிறியாதவன் காணினாலுஞ்சொல்வாதவன்
ஆயினும் சிவகாமசவுந்தரி கண்கலிக்கக் களகசபையில் நடனஞ்செ
ய்யும் விகோதத்தை ஒருகாலத்தினாந் தரிசனஞ்செய்யாசுவனென்று
நீ உன் வாக்கினுஞ்சொல்வேண்டாம்—எ-று.

(உக)

தந்தபேரூட் சிதம்பரதலவிசேடத்தா
வந்தயில்பத மன்னதுற்றெரிசனனடைந்தான்
சின்னதெய்வதம் புகழ்வான் சித்தினுலென்றும்
வந்திசெய்வது மக்கதன்றி ந்நுனவோ,

இ-ள். தரிசனஞ்செய்தாலும் அத்தலத்திற் பிறப்பிறப்
ம்புஅவன் வசிட் பதித்தனக்கிடமானது துற்றெரிசனன்பிடுகியருடை
பைய மயப்படியுங்கொடுத்த புண்ணியவசத்தினால் எக்காலத்தினு மழி
ளிலலாத சிவபதவிபைப்பெற்றான் ஆதலால் தியானஞ்செய்யத்தக்க
துத் துதிக்கத்தக்கதுஞ் சித்தினால் வணங்கத்தக்கதும் அச் சிதம்பர
தலமேயல்லாமல் மற்றொருதலங்க ளில்வளவு மனம்மனம்
புல்லே—எ-று.

(உக)

அறந்தயங்குமத் தலத்துமண்டுங்கல்களவற்றா
சிறந்தவேதியர்க் கெழின் மணசிவனெழித்தெய்யு
துறந்ததன்றவ் குறைமடத்தொடர் வண்பதன
விறம்பிறச்செய்து ளொர்பயனிகழ்த்துதற்கிதால்.

இ-ள். தருமங்கள்விளங்கும் அந்தச் சிதம்பரதலத்தில் மண்ணி
னுளாயினுஞ் செங்கலிரொளியினும் சிறப்புடைய வையிராமனை
களுக்கு அழகுபெறாமெத்த விடும் சிவனையன்றி மற்றதெய்வங்களை
த்தொழாதவர்க்கு நிறடாபரான உத்தமத்தோதனாகுஞ் சிவ

முங்கட்டிவைத்து லிங்கத்த பத்தியுடனே சகலவாழ்வுக்களையு
த்துக்கொடுப்பவர்களது புண்ணியத்தை அளவிடவில்லை சொல்லு
வது—எ-று.

அப்பெரும்பயன் மாலயாநிலரோவழியா
ரொப்பிகந்தருள் பரம்பாணமை நிலதவன்
செப்புறுத்திறல் வேனிவாழியரே தெரியா
தெப்பயன்சனா மிதுதனக்கேயிமாவேயா.

இ-ள். அப் பெருமைபொருந்திய புண்ணியத்தின்மேலும்
சமலக்கண்ணனாகிய விஷ்ணுவும், கமலாசனனாகிய பிரமனும், அநி
ரோ அநியமாட்டார்கள் அன்றியும் இணையிலலாத வறுக்கா
யும் பரமசிவன் பார்வதிதேவி ஆனேமுதனாயினர் இவ்வாறு நற்கரிய
வேலைத்தாங்கிய அறமக்கட்டையும் அறிவார்களோ அநி மாட்டா
களாதலால் எத்தவாங்கரும் எவனிகரானவர்களும் அத்தவத்திரை
மனைமடங்கட்டிக்கொடுக்கும் புண்ணியத்துக்குச் சமனமாகாது.()

குடாரணிபா லன்புடைச்சுருகியோர்கமக்கும்
ஞாலமாயையைய நீக்கிபகற்றவாதமக்குங்
கோமைமனை மடமன்புகூடலரேஜிர்
சாலுமத்தலத் தமைத்தவர்பெறம்பயன்சாற்றில.

அ-ள். குலாயுத்தையுடைய பரமசிவன்மீது மிகுந்த பத்தியை
யுடைய வேதபிராமணருக்கு உரிய விதிகளையும் பூமண்டலத்தின்
கண் ணையின்சம்பத்தமான தேகாதி பிரபஞ்சமனைத்தும் பொய்
பெய் றுணர்ந்த சன்மைபெறஞ் சிவனடியார்களுக்கு மடங்கடையும்
பத்தியுடனேபாகிதும் பத்தியில்லாமலாயினால் கட்டிக்கொடுத்தவர்
கள் பெறுமபலனைச் சொல்லின்முடியுமென—அ-று. (உச)

மனைமடத்திடை யெல்லையுண்மணறுகளொன்றுத்
கணபசெய்தவர் சிவபதத்தாயிரங்குறபு
டுனைவ. உறநி விதிகளிருப்பரிந்துரை
யினையறப்பய னேற்றுவவிசைக்குமாறெனே-று.

இ-ள். அன்னவார்களத்த மனைகள் மடங்கள் இவைகளுக்குள்
ளாக இருக்கும் மனங்கள் தூரிகள் ஒவ்வொன்றுக்கு ஓராயிற்
பகாலங்கணக்காகத் தருமங்களைச்செய்தவர்களைத் தபோதனர்களை
துதிக்கத்தக்கதாக வெண்ணியவெண்ணம்போற் கய்காசத்தி லெழுந்
தருவியிருப்பார்கள் இவ்வகைப்பட்ட மகாநாமையான பலனை
த்துச் சொல்லுகின்ற சமர்த்துண்டானை எவனே தெரியவராதி.
தேவையுதாரச் செஞ்சடைத்தேவர் தேவதைத்
ஞானமாவில மாகிபரிதம்பாருக்க.

ஞானவன்பினுள் பன்பிராதாயினான்
தானமுடிப்பவர் சிதம்பரஞ்சார்தல் ததியமால்.

இ-ள். தேவையுடைய தேவதேவனுன மகாதேவன் னாசமாய் நடனம்,
குடத்தினையுடைய தேவதேவனுன மகாதேவன் னாசமாய் நடனம்,
ரிந்துகொண்டிருக்கும் ஞானகாசருபமான சிதம்பரத்தத்தில் இகப
ரத்துக்கேதுவாச பத்தியுடனாயினும் பத்தியில்லாமலாயினும் மூற்கு
றிய பிராமணர்களுக்கு விடும் சிவனடியார்களுக்கு மடமுங் கட்டிக்
கொடுக்கின்றவர்கள் சிவபதவியையடைவது நிச்சயம் இதுசத்தியும்.

அங்கிதங்கிய செங்கைபொனடியினைமலர்மேற்
பொங்குமன்புடைத் தவநெறிப்புகூரனெருவன்
றுக்கமாரிலைத் திருக்கர்த்துயதீர்த்தநக்
கெ. ன்குநாடியு மிடைஞ்சிபும்படி—அ-றுவான்.

இ-ள். அழல்வாசமாயிருக்குஞ் சிவந்த காங்கையுடைய சிவபெ
ருமானது பாதாரவித்தங்களிலே பத்திவளருந் தவநிலையுடைய
ஓர் பிராமணன் உத்தமபூமியிலேயிருக்குஞ் சிவஸ்தலங் ளத் தரிச
னஞ் செய்தும் பணிர்ந்தும் பண்ணிய தீர்த்தங்களின்மூழ்கியும் ஆனந்த
முற்றவன்—எ-று. (உச)

வேதராய்கள் வெளியினின் றாடு உந்காக்கட
காதல்கூரவந் தடுத்தனன்னன மாமறுகிற
பாதைவந்ததோ ரிளைப்பினாபுபரிங்கினுவிழைத்த
சோதிவேதிகை யனைத்துதன்வசமுறத்துயினுள்.

இ-ள். வேதங்களுக்கிறைவனாகிய பாகிவன் ஞானகாசமான
சபையிலே நடனம்புரியுஞ் சிதம்பரத்தலத்தில் பத்திருப்பத்தோடு
சேர்ந்து தங்கமாயமான மாடமாஸிங்ககள் நெருக்கியவீதியில் வழிக
டந்து வந்த வருத்தந்தீர்ப் பிரகாசம்பொருந்திய பளிக்குக்கற்களினு
லமைத்த ஓர் நினைனையிடுபடுத்துக்கொள்ள அக் கல்லில் குளிக்கி
ங்கிமிருப்பகாற் புகான் நன்னைமறந்து கீத்தினாசெய்தான்—எ-று.()

தோகைபுரமய் னடமிடுகூடர்மனையொன்றிற்
நாகமொழுகுசேர் நன்னத்தைக்கவர்த்துடன்வினாந்
பொருமெல. னி மிகுந்துயிற்புகூரனாயி
பாகமுற்றிமோ ரோதனப்பருக்கையிழந்ததுவால்.

இ-ள். வேதங்கள் தவறுவதைக்கண்டு தோகையைவிநித்து மயி
லினங்கள் நடனம் புரிந்துநாண்டிருக்கும் பிரகாசம்பொருந்திய
ஓர் வீட்டில் ஒரு காக்கையாறுபுகுந்து அங்குமுற் அன்னத்தை
வாழிவவர்த்துகொண்டு இரைவுட னெழும்பிவருவதில் அங்கி கித்

உருக் கிதம்பரபுராணம்.

திரையினால் வாயைத்தறித்துக்கொண்டு துயிலும் பூதானதரையில் கனி
பாடித்தொடுக்கடிய வசந்தத்தில் ஓர் பருக்கைகிழிந்தது—எ-று.

அன்னம்விழுகது மருந்துயில்வசத்தினுலியான்
மின்னுதுனெறி வேதபன்னிழங்கினனம்ம
வெண்ணொல்லுதோ மீதறிபாறுசெய்காகம்
பன்னுமிப்பய னுற்சிவபதமடை ததுவால்.

இ-ள். அவ்வாறு பாய்விழுக அன்னத்தை மிகுதியும் கித்திரை
விழுவதையாமல் பிரகாசம்பொருந்திய நான்முறையாவுமுணர்ந்த வாய்
தபோதனனுசிய வேதபன் னிழங்கினமையால் பரம் என்சொல்லு
போகின்றோம் இவை இன்னதென்றறியாத காகரினது இப் புண்ணி
புலத்தினால் மிகக்கத்தக்க சிவபூதமையச்சேர்த்தது இந்த சிவ
சரியத்தை என்னென்பவரையெல்லாவோம்—எ-று. (உச)

முடலிலாமறை முதல்வசைபுணர்ந்துகொண்டவனுக்
கையெய்யதிய தவத்தினர்க்கறுகவையடிசிற
பு, பில்வாசகீர் மகிழ்ச்சியுற்பரிவினையத்தோர்
கெழபதப்பன் திணைவெறிவெள்ளன்.

இ-ள். முடிவில்லாத வேதமுதல்வனாகிய பாய்விழுக நான்
கையெய்யுணர்ந்தவர்களுக்கு அடிமைத்தொழில்செய்யுந் தவப்பவ
ப்பெற்றவர்கள் மகிழும்படிய. அறுகவைபதார்த்தங்களுடனே அ
னனபூர் அனலில்லாத பரிமளத்தைக்கொடுக்குந் குளிர்ச்சிபொரு
தும் மனமகிழ்வோடு அளித்தவர்கள் அடையுந் பெரிதான
புண்ணியங்களைப் பரமசிவனும் அறிபத்தக்கவனோ அறிபமாட்டான்.

துயிரம்பெயர்க்கறுகவையடிசிலக்கித்த
மேயகெல்லத்தம் பவனிவமிடியுடையொருந்த
னையவாறொரு பிடியவிழதரும்பயனெய்து
நாயகெப்பதி யிறுமுளதிது வென்பந்துமோர்.

இ-ள். எத்தலங்கலிலாயினும் துயிரம்பெரியோர்களுக்கு அ
வைபதார்த்த வகைகளோடு அன்னமளித்தகிற. த செல்வத்தின
புடைய ஒருவன் அடைந்தபலனினும் ஒருநிதித் த பத்தியுடனே
யொருகை... எனங்கொடுத்தே உத்தம பூதன எத்தலத்தினும்
உண்டென்று சொல்லுவார்கள் பரிசுத்தர்கள்—எ-று. (உக)

ஞானமங்குலின் முடியில்லாதகர்க்க
னானசெல்வனோ பிடியவிழல் தற்குமற்றைத்
தானப்தொரு பிடியனெண்ணி பலதான
முண்டென்றாக் கொடுத்தலங்கொக்குமோவொல்வா.

காதறேரிசனச்சருக்கம். 12௫௭

இ-ள். சிவஞானவருள்பொழியும் ஏகக் கனான அம்பலவாண
முத்தி ஆனந்தகடனம்புரியுந் திஸ்லைமகரத்தில் அதிக அயில்வரிய
முடையவன் ஒருகவன் வன். ந் கொடுத்த பலனுக்கு வேறொருகை
ங்களில் ஓர் தரித்திரன் தேகத்தைவருத்தி சியமத்தோடுஞ் சம்பாதி
த்த கொருளக்கொண்டு எண்ணில்லாத மகாதானங்கள் கு...
வாமற்கொடுத்த புண்ணியஞ் சமனமே—எ-று. (உ௪)

மாடைவெள்ளிகல் விகைநிலமரங்கிரிபரிதே
ராடையென்னுநெல் ககம்பகக்குடைசெருப்பாதி
யோடைகுழ்புலி யூரிடத்துத்தமற்குடும்
வேடையத்தனர்க் குதவினோர்வியனசிவபத்ததோர்.

இ-ள். தாமரை-கீரை-பலன்-செங்குழைச்சிளங்கும்துடை...
குழை... பாய்விழுகது புண்ணிய... தமோதனர்க்கு
க்கும், வைதீசப் பிராமணர்களுக்கும், அவர்கள் விரும்பியபே...
பொன்-வெள்ளி-கன்னிகை-பூமி-தோட்டம்-யானை-குதிரை-திரை-
வஸ்திரம்-என்-கெல்-விடு-பசு-குடை-பாதாட்சை இவை முதலிய
தானங்களை விரும்பத்துடனேகொடுத்தவர்கள் பிரகாசம்பொருந்திய
வெபு வியைச்சார்வராகள்—எ-று. (உ௫)

புவிவளித்தலும் போனகீதலுக்காதது
வலியினோற்கெழு மகிழ்ச்சியான ற்றலத்தன்னிற்
கவினிலங்கல் லடிசிலக்கண் னுத்தற்குத்தி
யயிபுமித்தியர்க் களிப்பவரெ லிவமாவார்.

இ-ள். பூதானம் - அன்னதானமுதலியவைகளைச் செய்வதின
காத்திற் ச னடகோடாரியைப்பிடித்திருக்கும் பரமசிவன் பிழுவெ
ய்துஞ் கிதம்பாதலத்தில் அழகுசிறைந்த செஞ்சாலியன்னத்தை கெ
ற்றிக்கண்ணையுடைய சபாபதியைத் தியானஞ்செய்து னுனேத்திரிய
காய்மேத்திரியங்களைவழியின் மனங்கதச்செலுத்தாமல் சிவசம்பந்த
மாசு... ததைச்செலுத்தஞ் சிவனடியார்களுக்குக்கெ டிக்க
புல... சாலிகள சிவசொருபமாவார்கள்—எ-று. (உ)

தண்டு... யானையாசனத்தினமலர்கள்
கண்ட... கொடகுடைசெருப்பாக்கொண்கிறத்தோல்
விண்டல... துறத்தொன்மெய்த்தவர்க்க...
கொண்டவற்றினென் றருள்பயன்சிவபதங்கொடுக்கு...

இ-ள். பரமசிவ னனுக்காவும்பெற்ற மெய்மையான தபோதன
ர்களுக்கு தண்டு-கமண்டல... வஸ்திரம்-உதகம்-கத்தபுட்பங்கள், உரு
திரோக்கமாயிகள், குடை... பாதாட்சைகள், அனை... மான்...

உருஅ சிதம்பரபுராணம்.

ரோல்கள் இவை முடிபவைகளிலொன்றேனும் பக்தியுடனே கொடுப்பார்களாயின் இவற்றில் ஒருநானத்தின்பயன் சிவபதியைத்தரும்—எ-று. (சஉ)

மோதகங்களும் பூசுமுழுதலிகவைப்பா
லோதனத்துடன் விருமபிபுஷணடியுந்தத்த
கோலுக்கேவிட மண்ணுறுக்கெம்பொருமணமு
மீதன்மேயினர் சிவபதமெய்தியுபநிருப்பார்.

இ-ள். சிவனடியார்களுக்கு மோதகங்களையும், மணியாபவாகங்களையும், அலகுவைபதார்த்தங்களையும், ருசியும்பொருதிய பசுவின் பால்-நெய்-தயிரைகளையுடனே அவர்க்களிப்படைபாற்படிபாப பாரப்படுகொடுத்தவர்களும், சூற்றமற்ற மணியும், பூரிநாள் முதலியவைகளையும், மணியுடன்கொடுத்தும் புண்ணைய மனசுறாமகாவைபவத்துடன் கயிலாசத்திலெழுந்தருளியிருப்பார்கள்—எ-று.

சாதகல்கிய புனிதநிறற்குளுடைச்சைவ
லோதமெய்த்தவர்க்கன்பினுறுதலியபெலோர்
பிரமகத்தியே ஸாதலியவினையெலாப்பெயர்ந்து
சார்பணித்திடு முத்தமுதகுமுதவருவார்.

இ-ள். சாதமென்னு கோங்கள்பொழியுந் சுத்தஜலத்தை இரக்கத்துடன் சிவசம்பந்தமான சிவாச்சனைகளையுடனும் சிவனடியார்களுக்கும், பூசனைமுதலிய விடங்களள்ள மெய்மையான தபோதனர்களுக்கும் பக்தியுடனுதவி மேன்மைபெற்றவர்கள் முன்பின் பிரமூத்தியாதி மகாபாதகங்கள் செய்திருந்தாலும் அப்பாதகங்களை விரைந்தீர்த்து பரிசுத்தராய் தேவர்கள் தொழத்தக்க மோகல்கியுடையவர்கள்—எ-று. (சடு)

சைவனுள்முறை யெழுதினாதக்கவாயினாநாட்
டெய்வராயகர்க்கன்புசெய்தெய்வமாதவர்தங்
கவழங்கினர் கான்முடியிருவருங்காணு
மெய்யர்வான்சிவ பூரணமே வுச்சயமால்.

இ-ள். சிவசம்பந்தமான சாஸ்திரங்களாய் புராணங்களையும், எல்லாநூல்களையும், உத்தமமான திருவாக்காநாதத்திந்தில் எழுதினார்களும், அம்பலவாணமுதலியினுடைய பாதாரவிக்களாக்கும் பக்தியெய்யுந் சிவயோகிகளுக்குக் கொடுத்தவர்களும், அப்பாதகங்களாலும் காணாதற்கரிய குரானமேயான திருமேனியையுடைய பரமசிவனது பரிபூரணத்திற்கலந்து பரின்பத்தைப்பெறுவார்கள்—எ-று. (சஎ)

துற்றெரிசனச்சருக்கம். உருகூ

அறுசீர்க்கழிகெடிலடியாசிரியவந்தம்.

அருளுருவன்சைவநா லெழுமாமடேபினி தளித்தனன்ன
டருதெழுத்தாணியெழு தினர்க்குநிதியுசவுதலஞ்சனந்தான்பெய்த
நிருபு நறபங்கவைவைத்துக்கொடுத்தலகலகநதனக்குச்சேமபதிசுல்
பொருவருமிங்கிவற்றொன்றுபுரிபவர்கள்சிவபதத்துப்புகுவான்மே.

இ-ள். கருணைவடிவப் சிவசம்பந்தமான புராணசாத்திரங்கள் எழுதிக்கொள்ளும்படி ஏட்டுப்புத்தகங்களை விருப்பமாய்க்கொடுத்தவர்களுக்கும் திருமுறைக்கு நன்மையானகயிது தரித்துக்கொடுத்தவர்களுக்கும், அவற்றை எழுத எழுத்தாணிகொடுத்தவர்களும், எழுதுபவர்களுக்குப் பொருளுதவினவர்களும், அவைகளுக்கு மைக்காப்புச்சாத்தினவர்களும், புத்தகத்தைப் பதனமாக்கவந்திருந்து கொடுத்தவர்களும், காகங்களினும், பத்திரப்பெய்த, பத்திரக்கொடுத்தவர்களும், இவ்வினையிலாத் தருமங்களி லொன்றேனுந் செய்வார்களாயின் கயிலாசபதவியைச்சேர்ந்து கமாயிருப்பார்கள்—எ-று. (சஎ)

சிவகிந்தைமறையவர்பாற் சிவலிங்கமாதானன், செலுத்தினோர்க
ணவர ந்தபாசிவத்தை நண்ணுவர்கள்சிவாச்சனைபெ ள்காணும்பெணு
தலமன்புபெறுமன்புந் துபாசு குடையன் பெய தருக்காலித்தோ த
ரவான்றோயினையவரு மடைவாரிசிவபதத்துத் பெறாவார்.

இ-ள். சிவத்தியாலமுன்ன வேதியாதனுக்குச் சிவலிங்க மானா
னங்கொடுத்தவர்களுக்கும், தரிசுமறைய பிடி அபிச்சியம் பெ
சாதகல்கிய புனிதநிறற்குளுடைச்சைவ லோதமெய்த்தவர்க்கன்பினுறுதலியபெலோர்
பிரமகத்தியே ஸாதலியவினையெலாப்பெயர்ந்து
சார்பணித்திடு முத்தமுதகுமுதவருவார்.

சைவனுள்முறை யெழுதினாதக்கவாயினாநாட்
டெய்வராயகர்க்கன்புசெய்தெய்வமாதவர்தங்
கவழங்கினர் கான்முடியிருவருங்காணு
மெய்யர்வான்சிவ பூரணமே வுச்சயமால்.

இ-ள். சிவ பாதலயாசிரிய வேதியர்கள் பெற்றுக்கொ
ளும்படியாய் துபாசு குடையன் பெய தருக்காலித்தோ த
ரவான்றோயினையவரு மடைவாரிசிவபதத்துத் பெறாவார்.

உகய சிதம்பராபுராணம்.

எம்பரமன்றன்களையா மறைவார்க்குச் சிவனுயிர்யிவந்துளோர்க்கு
எம்பினைகதன்பதம்பெறுவோரேயேயும் பழையார்க்கணுமடையர்க்கோ
நம்பரினிலுரைக்கும்தன் னைனிலோருபரமாவது கலந்துக்க விச்
செமடதுமன்கம்பத்தி லோருகற்பஞ்சிவபதத்திற் சிவந்துவாழ வார்.

இ-ள். எமது கந்தராவாகிய சிவ ி. ததில் பரம்பிரபாய சிவ
தீகப்பிராமணர்களுக்குச் சாஸ்திராமந்தி வேட்புறத்த சிவனுபமா
சிவரூபத்தைக்கொடுத்தவர்கள் சிவகாமசவுந்தரியினுடைய பாரா
மம் பெறுவார்கள் சிவபக்தர்களுக்குக் குகனியாகத்தக்க எப்பொருள்
களையினும் அணுவளவேனுங் கொடுத்தவர்கள் பெறும் மகாபலி
சொல்லவேண்டியாயிற் அவர்களுக்குக்கொடுத்த பதார்த்தங்களு
க்கு அணுவளவிற்புறமில்லாது லோபப்பங்கிய பரமாவணின் கண்
மைக்குச் சிவபக்தர்களுக்குக் கொடுத்த தலவருண பரமாவண
பகாலங்களில் ஒரு கற்பகாலவரையிலே சிவசக்திலே போகபாத்தி
யுங்களை யதுபவித்துக்கொண்டு பிரகாசிப்பார்கள்—எ-று. (60)

பொங்கியவன்பிலரேன முளவே னும்புண்ணியர்கள் மங்கடகேற்ற
வங்கமுளதேவமில் தே வமியம்றுவாரி லத்தக்கனம்
தங்குருமையிக்குவிறை முன்னமாமகை மந்திரம் தவிர்த்து
துங்கமலிதவமுனிவ வெத்தலமுமிதற்கொவ்வா பொலனுமகாலே.

இ-ள். பெருகிய அன்பில்லாதவராயினார், அன்புடையவராயி
னும், தருமஞ்செய்வதற்குத் தக்க இடத்தாலாமபொருத்தயிருந்தாலு
ம், தன்னால் வியத்தமாத் திரம் பண்ணாங்களைப்பெய்தால் அவைகு
றையில்லாமல் பிழாணமாகிவருவோமும் இம் மலிமையைப்போல
வேறொரு தலம் அல்லேயும், பூரணப் புகழைவேறுவது ஆதரால் உயர்
தலத்தின் மிகுந்த சயிமினியே சொல்லுவிடத்து எத்தலங்கையுபித
யினையாகச் சொல்லப்படாது—எ-று. (61)

மன்றொளித்தலந்தயனி லோமங்கள்விரதங்கண் மந்தி
னென்றெறிச்சிவராச்சகைகண் முதலானவியற்றிவருந் தூயமாத்திக்
கொன்ற னந்தமையமில் தென்புலர்க் கையோருக் குண்டியிந்தான்
மூன்ற கையமுவுகையிந்தற்றமுமபோ.ச்சிவபதத் தமுதல்லராவார்

இ-ள். திருச்சிற்றம்பலம் பிரகாசிக்கும் அச் சிவம்பர தலத்தில்
ஓமங்கள், யாகங்கள், விரதங்கள், மந்திரங்கள், வேதாகமம் முதலான
சிவபூசைகள்முதலான சிவபுண் ணியங்கள் செய்து கும புண்ணி
யாகளுக்கு அளவிறந்த பலனைக்கொ ளிக்கும்மிகையர்க்குச் சந்தி
யில்லை பிறுத்தேவதைகளுக்குத் திரு சிவம் உத்தருமபுருடானபிராய
ணர்களுக்கும், சிவபோகிகளுக்கு, புண்ணியகொடுத்தால் தரிப்பார்

துற்றெரிசனச்சருக்கம். உகய

த்தார், தந்தையின்வமிசத்தார், பெண்சாதிமயிசத்தார் இம்மு
வகையுள்ளோரும் கயிலாச பதனியைச் சார்ந்து ஆதிக்கமாயிருப்பார்
கள்—எ-று. (62)

மன்றொருதேயந்தன்னின் மரணமடைந் தோர்தமக்கிம் மன்றரு
ழுப், பெற்றதலத் திடையடைந்து பிண்டவுதக்கிரிகை பேணிலிந்த
ம், பெற்றதலத்தி லிறந்தலத் தி பயனுளதன்னிய தலத்துப் பொன்
றிறோனென், புற்றருள்கெ ண்டத்தலத்திற் புதைக்கில்வினை கெடமு
த்த யறுவாரனறே.

இ-ள். மன்றொருதேயங்களில் இறந்தவர்களுக்கு இக்கனகசபை
யைச்சூழ்ந்து மகிமைபெற்ற புண்டரீகபுரத்திலுள்துதிலகற்பணமு
தலிய கிரியைகளைச் செய்வாராயின் அழகுபொருந்திய அச்சிதம்பர
தலத்தில் இறந்தவர்கள் பெறும்பேறு சித்தி யு அளையும் அன்னி
யதலங்களில் இறந்தவர்களு ள் என்னை விருப்பமாகச் கொண்டுவந்து
வந்தலத் தெல்லுக்குள்ளாகப் புதைத்தால் அவர்களிறுத்த பாத
ங்கு ளெல்லாமகன்று மோட்சத்துக்கெதுவான சிவபதவிபைச்சேரு
வார்கள்—எ-று. (63)

எத்தலத்திலிறந்தாலு மிறந்தவர்க்காயனலிட்டி. யினைந்தவாகொண்
டத்தலத்திற்புரிக்கக்கா லவர்கள்பரமுத்தியினை யடைவாழுத்த
நத்துலவுஞ்சிவகங்கை முற்குங்கானம் திரங்க ணவிறுதுங்காளன்
றுத்தமனைக்காணுங்கா லெவரைகினைந்தாலுமல ருதுவாழுத்தி.

இ-ள். எத்தத்தலங்கள் லிறந்தாலும் இறந்தவர்களுக்கருமக்
கிரியை முதலியவைகளை யெவர்களைச் கொண்டனும் அச் சிதம்பர
தலத்திற் செய்தால் அவர்கள் மெலரன சிவகதியை பெற்றுமுத்தர
வார்கள் சக்திவங்களுலு சிவகங்கையில் ஸ்தானம் செய்வன்றவே
னையுட்ப பஞ்சாக்ஷரமந்திரங்களை ஜெபிக்கின்றவேளையினும் கனகச
பையில் சபாபதியைத் தரிசிக்கின்ற வேளையினும் யாவரையேனும்
னைந்தா னாவரும் சிவபதவியைச் சேர்வார்கள்—எ-று. (64)

பற்பலகண்ணுக்கொண்டு பாலும்புகலினும்ப் பகியினுள்ளு
பெருமைதொகையுமோ வானு நஞ்சுருக்கமா நவிறுகின்றேய்கொ
பெருமைநிச்செங்கங்குபே பரநாதங்கண்டோரப் புரியின்மயபக்தோ
ரந்திதமுத்திக்குரிய பபொ ராற்றலத்திலுள்ள பிறுசு நிக்கோய்.

இ-ள். பற்பல நல்லராவ னைக்கொண்டு அலேகந்தாருகொண்ட
து அந்தச்சிதம்பரதலத்திலு ள் டாகிய நன்மையைத்தருமாதி
யைச் சொல்லிமுடியுதுயியி ள்ஞ் சருக்கமாகச் சொல்லுகின்றே
பெருமைப்பலத்தின்கண் ஆகந்த நடனம்பரியும் அம்பலவாழ்ந்து

த்தியினது அழகிய செவ்வாமைப் பாதங்களைத் தரிசனஞ்செய்தவர்
களும் அத்தலத்திலிறத்தவர்களும் மோட்சம்பெறுகின்ற புதுமை யு
ப்போல மற்ற எத்தலங்களிலும் இடையூறு இல்லாத இடம் மிகுந்த
யிமினியெயென்று வந்தவர்கள் திருவாய்மலர்ந்தார்—எ-று. (௧௮)

ஒருவருக்கு முறைத்ததில்லை யத்தலத்திற் பெருமைவே றுணர்
வாரிவார், யருமறையின்முதலினுள் கந்தமறைமொழியறிப மதன்
தொடர், திருவருளிலொருபுறம் பெரு வருவம் படைத்த, உடைய
தொடர், எருளபுரிப வறிந்தவர்க்கேன் வேறொன்றான் முறை
வார்—எ-று. (௧௯)

இ-ள். அத்தலத்தின் மகிமைபய யம் திருவருக்குஞ்சொ
ல்லாத அந்நிபும் அன்னத்தவிர மற்ருருவருக்குத் தெரியமாட்ட
தெரியவே—எனின் பிரமாண உபபிடத மகாவாக்கியத்தில் சொ
ல்லப்பெருங்குண ஞானசொருபுத்தியு பார்வதிகைய இன்பவரத்
தபுடைத்த தேவாதிதேவன் என்னிடமிற் கருகினவர்க்கு உப
யோகம் செய்த பாக்கியவசத்தினால் தெரிந்து கடைத்தேறினன் மற
வர்க்கு—எ-று. (௧௮)

இ-ள். அத்தலத்திற் கருகிப்பூரணசெறி வுல்கவர்க்குட் போலியுமி
தொடர், குதமுனிவர்க்கு மிதவருகிற் கருகியுடைய தூயமை
தொடர், குதவிரு வர்க்கு தூதரே ஞானசொருபுத்தியு
தொடர், திருவருவன்புடைய வந்தவிரு வர்க்கு மிதவருகிற் கருகியு
தொடர்—எ-று. (௧௯)

இ-ள். அத்தலத்திற் கருகிப்பூரணசெறி வுல்கவர்க்குட் போலியுமி
தொடர், குதமுனிவர்க்கு மிதவருகிற் கருகியுடைய தூயமை
தொடர், குதவிரு வர்க்கு தூதரே ஞானசொருபுத்தியு
தொடர், திருவருவன்புடைய வந்தவிரு வர்க்கு மிதவருகிற் கருகியு
தொடர்—எ-று. (௧௯)

இ-ள். அத்தலத்திற் கருகிப்பூரணசெறி வுல்கவர்க்குட் போலியுமி
தொடர், குதமுனிவர்க்கு மிதவருகிற் கருகியுடைய தூயமை
தொடர், குதவிரு வர்க்கு தூதரே ஞானசொருபுத்தியு
தொடர், திருவருவன்புடைய வந்தவிரு வர்க்கு மிதவருகிற் கருகியு
தொடர்—எ-று. (௧௯)

இ-ள். அத்தலத்திற் கருகிப்பூரணசெறி வுல்கவர்க்குட் போலியுமி
தொடர், குதமுனிவர்க்கு மிதவருகிற் கருகியுடைய தூயமை
தொடர், குதவிரு வர்க்கு தூதரே ஞானசொருபுத்தியு
தொடர், திருவருவன்புடைய வந்தவிரு வர்க்கு மிதவருகிற் கருகியு
தொடர்—எ-று. (௧௯)

யினுடைய கரணமலங்களைத் தரிசனஞ்செய்தவர்கள் முத்தியைப்
பெற்றவர்கள் நாமுரைக்கவையெல் லாம் நாதவித்துகளாதீதனுப
மகிவன் திருவருள் பெறுதவர்களுக்குத் தரிசனங்கிட்டாது சிவமகி
மையைக் கேட்கவும் யோக்கியமல்லாதவ ரா—எ-று. அன்னவர்களு
க் குபதேசஞ் செய்யவேண்டியதில்லை சிவனிடத்தில் பத்தியையுடை
யவர்களுக்கு எப்போதும் இடையூறு சிவமகிமையைச் சொல்லக்கூடவை
யென்று வாத ராயணர் உபதேசித்தருளினார்—எ-று. (௧௯)

அ-று. கருகிப்பூரணசெறி வுல்கவர்க்குட் போலியுமி

கட்டெம்வல்லினைத் தொகுதிபாடந்தார பெழிற்றிதம்பரத் துண்மை
காட்டுமாமறை யாகமபுராணங்கள் கண்மொள்ளதுகாணற்
கேட்டுமங்கது கேட்கிலர்மாயையின் யளர்பெருவசத்தானன்
னுட்டமற்றவர் மயக்குறுமயக்கையா நவிறநலர்—எ-று. (௨௦)

இ-ள். பூர்வஜ்ஞானங்களிற்செய்த மகாபாதகக்கூட்டங்களின் வ
றுமையினால் கொடுமை பொருத்தப் பதிகொண்டிருக்கும் பாச ருக்
கு அழகியஞானகாசசொருபமான திதம்பராகதியப்பொரு ள்நிலை
மையை வேதாகமபுராணங்களி லெ ித்துச் சொன்ன அங்கேளாதவ
ர்போலிருப்பார்கள் அஃது யாதுகாரணமெனில் மகாமரையையினது
பெருக்கத்தின் கொள்கையினாலே நன்மையாகிய ஞானக்கண்ணில்
லாமை—எ-று. அவர்களை மயக்கச்செய்யும் அம்மரையின் மயக்கத்தி
ன் வறுமையை நம்மாற்சொல்லி முடியத்தக்கதல்ல—எ-று. (௨௦)

மக்கடந்தையர் தாய்தாய்—என்பொன் மனைதரையிடைச் செந்த
புக்கழுந்தின றென் ஞானசொர்வரோ புகன்—எ-று. (௨௧)
றக்கமாமறை மிகுதியாகமொளி யாததுரையிருதான்மேன்
மிக்கவன்பின ரிருசெனி—எ-று. (௨௨)

இ-ள். மாதா-பிதா-மனைவி-மக்கள்-பத்தினங்கள்-பூமி- விம்-
பென் இவைகளி லாசைகொண்டு அஞ்ஞானத்தில் முழுகினவர்கள்
என்வசமாகிய வேதாகமபுராணத்தி னுண்மையை அங்கீகரிப்பார்கள்
மற்ற எவர்கள் அங்கீகரிப்பொ ள்நிலைத்தக்க நன்மையைச்சார்ந்த
அநேகஜ்ஞானங்களில் மேன்மையான மகிமையையுடைய வேதபுரா
ணங்களின் ஸ்திப்படிக்கு ஆ ராமாகடந்து சிவனுடைய உபயபதா
ம்புயங்களில் மிகுத்தபத்தின யுடையவர்கள் இருசெனியுமும் இம்ம
கிமாதியத்ததைத் தேவாமிர்த மாகக்கொண்டு ஆனந்தமடைவார்கள்—

சொல்லுபாநினி யென்னை? காலன்னிலாச் சுருதிக்கணியா ர
ில்லையம்பலப் பெருமைமையவலவர் தெளிவுறுவனத்தோம்பா
யில்லையாமினு மறைமொழி னுளந்தவ ரிதைகருவருடன்
னல்லவாறென வினிகுளில் சிந்தரு ளன்னுவாரமன்றே.

உகஅ சிதம்பரபுராணம்.

தத: ௭௭௭ மயாட்டுக்கும் புத்தியின்மிகுத்த சயிமினியேபென்
வாதராயண. அருளிச்செய்தார்—எ-று. (௭௭)

கொடியவினைக்கொட்டி மாய மிக்கபயங்கரமாகித் தற்கொண்ணுத்
கொடியகலயுத்ததுதிப்பேர ருய்யுநெறிவேறுளவோ உணர்கிலாத
கொடியவினைகடந்திடவு மரிதுசுதம்பரத்தன்னை நிகரநாதி
முடிவொருவுபதங்கண்டான் முடியா டியிளமுடித்தமுத்திசேர்வார்

இ-ள். பொல்லாங்காகிய மகாபாதகங்கள் உறைந்தனமாயி
ருளியும் அச்சத்தைக்கொடுக்கும் காமாதிஅந்தரங்க சத்துருக்களின்
விசாரச்செயலினால் நன்மார்க்கங்கிங்கி கட்டையாகிய கலியுகத்திற்பிரய
பலர்கள் சுடேறும்விதம் வேறேயுண்டோ அளவிற்குமகாபாதகம்
னைபுகற்றல் "ருமையாதலா னானகாமமாயின சிதம்பரதலத்தை
விட்டு உயகாமல் ஆநியந்தங்க. ந்த அம்மலவாண பூத்தியினதுபா
ரவிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்து கொண்டுருந்தால் நுகரலத்தின
ங்கெடாத வினைகளைப்போக்கி மகத்ததைப்பெறுவார்—எ-று.

சதுமறைகளிலகலை தெரித்தம நயவன்மற்றத தலங்கடள்விற
புதுமைபெறப்ப... பரிபயனுமபுண்டரிக புரமென்றோதப
பதியிடத்துப்பிறந்தனிய கொருபாலன்யுயில்பயனும் பார்க்கிலி
ஸ்திகமுறபயன்பாலன் றுயில்பயனேயத்தலமே படைதன...ரால்.

இ-ள். காங்குவேதம் ஆறுசாஸ்திரம் பறினென் புராணமுதல்
பசகலகலைகளையும் படித்துணர்ந்த ஓர்வைதீசப்பிரமணன் இ...
சிய தலங்களில் அதி... அசுவமேதமாகுஞ் சொழும்பலனையு
தம்பரதலத்தில் அக்கணமே பிறங்கொரு சிறுமுழவி நித்தினைசெய்யும்
உயிரையும் யோசிக்குமிடத்து இவ்விரண்டிற் சிறுமுழவி அப் புண
...கபுரத்தில் ஓர் கணத்தினைசெய்த புண்ணையமே உத்தமமாகவி
... அப்பெரும்பற்றப் புலியூரைப்போய்க் கொருவதே மிகுதியும்
...—எ-று. (௭௭)

புனக்குளையொருபாகன் முவுருபாய் ன்டரிக புரத்துள்ளவு
யளவிறந்ததிவினைக ளறியாதுபுரிந்தாறு மறைபுத்தக, ஞானமறிப்பபு
கிந்தா மப்பதிநங்காதென்று முறைவே...வில், வளர்கொடியவினை
ப்பயனை யடைபார்கள் சிவத்தடை... மதிய...ன்மிக்கோய்.

இ-ள். பூரித்திலகுர் தணகலசங்களையுடைய சிவசாமசவுந்தரி
...மபர்கத்தில் சிலைமையாய்ருந்து மட்டுமிகமில்லாத பாதகன்...
...பாமற் செய்திருந்தாலும்திராக்காரியமாய்த்தத்தம்மனமறிந்த
...காலும் அப்புண்டரிகபுரத்தின்போதும் நிகரமல்லாசமர...

துற்றெரிசனச்சருக்கம். ௨௭௭

ருத்தேயாகில் மகாபாதகங்களினால் வரும் அவதிக பொருந்தாமற்
பரசிவ அயிக்கியம்பெ... புத்தியிலயர்ந்த சயிமினியேபென்
புகன்றார்—எ-று. (௭௭)

ஆனந்தத்திருநூலா மக்கங்கைதனைப்பார்த்தங் கமாத்ருமிக்க
ஞானங்கொளபதஞ்சலிமுன் வியாகரணம்புகலவரு ணல்கிக்கொன்
தேனந்துசடையண்ண... னந்தநடங்கல்வி சிவத்திற்பேதந் [றை
சானன்றியினங்கு... புறபுறதில்லைவளம்பிரியார் தகுதிமேலோர்.

இ-ள். சச்சிதானந்தருபமாகித் தீர்த்தங்களுக்கெல்லாம் அரசர்
ன சிவகங்கையைநோக்கி மேற்றிசையிலெழுந்தருளியிருந்து மிகு சிவ
ஞானம்பெற்ற பதஞ்சலிபகவான் ஆதிகாலத்தில் வியாகரணஞ் சொ
ல்லத்தக்கதாக அதுக்கொஞ்செய்து கொன்றைமாரி... நடி சடா
டவியிளையுடைய சபாடியின் தனந்தநடனத்தைச் சாட... "கத்
பரிசித்துப் பரசிவத்திடத்திற்குச் வேற்றுமையில் லாமல் ஏகருபமா
ய்பிரகாசிக்கும் சிவசாமசவுந்தர நிலைமையாக எழுந்தருளியிருக்கும்
சிதம்பரதலத்தை உத்தமராகி டேன்மையைப்பெற்றவர்கள் விட்டு
நீங்கார்கள்—எ-று. (௭௭)

மந்திரமும்புகல்சகல வித்தகளுத்தனதுதிரு வடிவமான
வந்தடிலாவங்கவடா னிறைவுபெறவிடைவிடா தமர்ந்துஞான
தந்தருளியு...வின் வப்பதியிலப்பதிதும் தக்கதேயத்
தெந்தவழியாலும்வருத்தியு டைந்தோர்முத்திதனக்கிறைவராவோ...

இ-ள். மந்திரங்களும் யாவாலும் துதிக்கப்படுகின்ற சகலகலை
களுந் தம்முடைய சிசுருபமாகப்படைத்து ஒருகாலத்தினு மழிவில்
லாத அச் சிவசாமசவுந்தரிபே பரிபூரணகலையோடு சற்றுக...
நங்காம லெழுந்தருளி அடியார்களுக் கெப்பேர்தும் சிவஞானமே
துக்கொண்டருக்கும் அச் சிதம்பரதலத்திலேயாகிலும் அநாத்...
ந்த தேசத்திலாகிலும் அல்லது தூரதேயத்திலிருப்பவர்கள் எத்தொ
ழிவிமித்தமாயிடும் எக்காயந்... ண்டாயினும் பிரயாசப்பட்டு
அத்தலமடைத்தவர்கள்... ட்சத்துக்குடையாவார்—எ-று. (௭௭)

ஆதிநெறிமந்திரமே தனது உலாய்மன்றத் தமர்ந்துஞான
சோதிதீசமுரிவையோடன...த்தாண்டவஞ்செய் துணைத்தாடன்னை
யோதுதமெவ்வுயிரோணங் கண்டபொழுதேமுத்தி புதுவதென்ற
னிதிமறைத்திரு முனிவ வேறுதலம்புரிவர...கு கினைவதென்றோ.

இ-ள். முதன்மையாய் நன்மார்க்கமாகிய மந்திரங்களைத் தமது
திருவமவாகப் படைத்துத் திருச்சிறம்பலத்தில் ஞானப்புக...ருப

உளய சிதம்பரபுராணம்.

மாபெருந்த அழகியவாய் விளங்கு வொருமகவுத்தரிபு
டன் எப்போது பரமனத்த டனஞ்செய்த உபபகவண மன
ங்களை எண்பத்துவாண்டுகளும் பேதமாகச் சொல்வதென்ற எத்த
துவாரிசையினும் அந்நஞ்செய்தவுடன் மேலான மாதத்தையி
யொருத்தமொன்று வேதவிதியை டீங்கும் உயர் தபேதனாகிய
சுயிமினியே இவ்வகை எளிதாக முத்திரைக்கும் உயர் குத்தையி
காணுதி வருத்தமடைந்து தவங்களைசெய்து திரிபவர்களுளையிபா
திதவதிபெனென்று வாதராயணஞரை த. —எ-று. (எ)

கவி விருத்தம்.

மிகுந்தபய விண்ணினம்பது
மிகுணத்தி லுடிகை அகன்பிறந்
பசுக்காஞ்சடைத் தேவன் டெனநிர்
தக்கொருச் சுயமினி டுவான்.

இ-ள். மிகுண்மைபாபிய பலித்தகரும் மகிமாதீசயம் இன்ன
கெடுத்த வேதவிபாசமொழிவர் படுகெட்ட அக்கணமே ஞானசுரி
வாது பாததாமவ. —அ-று. —அ-று. —அ-று. —அ-று. —அ-று. —அ-று.
பெரும் சடாமருடத்தியுடைய குருளின் சுவிதானத்தின் முன்
காணுதி வருத்தமடைந்து தவங்களைசெய்து திரிபவர்களுளையிபா
திதவதிபெனென்று வாதராயணஞரை த. —எ-று. (எ)

அந்நொழுது வாதியறிவரும்
படியிலாத பரமபாமனவென்
பொருளிலாகிய புண்ணியமுத்தநிதன்
அதவமத்திர மென்றிவையாக்கினான்.

இவ்வந்தம் அறிதந்திரிதாவி விளையிலாது எங்கும் விள
காணுதி வருத்தமடைந்து தவங்களைசெய்து திரிபவர்களுளையிபா
திதவதிபெனென்று வாதராயணஞரை த. —எ-று. (எ)

மத்திரத்த வானவழிகை
—கமத்திரமு மத்திரத்த
பத்தமேயதிப் பான்பொருளையதது
மெத்தையேரு ளாவிக் தியம்புவாய்.

இ-ள். மத்திரவகை திருமணையதார்த்த மார்ச்சமும் அ
திவ்யவணங்கரும் அம்மத்திரவகை எழுதிச்சேர்த்தகிரிசேன அந்
பவங்கைய அம்பலவானமுத்த வித்தத்தொண்டிடுப்பதன்

துற்றொரிசனச்சுருக்கம். உளய

தைபே அடியேனிடத்திற் கிருபைவைத்து இக்கணம் உபதேசிப்
பாபென்று கூறுவான்—எ-று. (அ)

எற்றபக்குவ மேயதினானுகி
சாற்றுவாயெனத் தாழ்த்தவன்சாற்றிய
—அ-று. —அ-று. —அ-று. —அ-று. —அ-று. —அ-று.
தாற்றல்சாள்முனி யங்ஙனறைஞ்ஞவான்.

இ-ள். அப்படியே சிதம்பராகசியப்பொருளைக் கேட்கத்தக்க
பக்குவனென்று தேவரீர் தத்தத்திற் நேர்ந்தகனல் அந்தரகப்பத்தை
யருள்செய்யவேண்டுமென்று சுயிமினிபணிந்து அஞ்சலிசெய்துஞ
ண்டிருக்கும் வணக்கத் தக்கவனென்று அளவிடப்பட்ட தபத்திரியு
டைய வேதவி. —சர் சொல்லுகின்றார்—எ-று. (அ)

எந்தையாற்பெற் றிறை நிறுன்னித்தனை
கந்தனுக்கவன் கட்டு நாத்தானெறி
தத்தவாய்மைச் சனம்குமாரற்கெனக்
கத்தமில்லவ னன்பாலருளினன்.

இ-ள். எந்தையாகிய பரமசிவனிடத்திற் பார்வதிதேவி உபதே
சம்பெற்று முன்னைஞ் சுப்பிரமணியனுக் குபதேசித்தான் அவற்றை
ஆயமுக்கடவுள் சனம்குமாரனுக் குபதேசஞ்செய்தார் அம்முந்
வர் அடியேனிடத்திலே அன்புவைத்து உபதேசஞ் செய்து கொண்டு
வாதராயணர் சுயிமினிக்கொளினார்—எ-று. (அ)

காட்டுமெந்திர யேனியுன்குறக்
கோட்டியந்திரக் கொள்ளையுங்கொள்கையைக்
காட்டுமெங்கதிற் காட்சியுமாட்சியால்
வாட்டமொன்றிலா மத்தணமாகுமால்.

இ-ள். எழுப்பப்பட்ட மக்கிரசொருபழம் கன்மைபெற்ற
விடுகலின்பத்திரத்தின் டட்சணமும் அந்தந்த விடுகலிப்படு
பிஜாட்சாட்சினை உழுக்காட்டும் அழகார்த்த அப்பிரகாசத்தின்
சனமகிமையினால் ஒரு குறைவில்லாம லோற்குமென்று சுயிமி
நுரைத்தார்—எ-று. (அ)

அந்தேசிக னிங்கிதுசேவைசெய்
தாய்த்தால்க ளுடைய தாய்
வாய்த்தமாணவர் கற்கன் திரிசுடைத்
தோய்த்தபேர்க்கென்றுஞ் சொல்லுலையன்றியும்.

செ.உ.

செதம்பாபுராணம்.

இ-ள். இப்படி செதம்பா ராஜி பப்பொருளை யுத்தேசஞ்செய்த
தொருவன் வேதவியாசர் சாமினிக்ருப் புத்தி கட்டினாயிட்ட
புது பனிசெய்துவெண் - கலசாஸ்தா யகருமுனர்த்த வைதிகப்பி
சாமனாரப் பூதநாயுப் ஓரக்கமுமுடைய கன்மார்க்கம்பொருத்திய
தொருவர் - மல் ஆனவாதி மும்மலங்கொண்டிருக்கும் ஜீவர்க
ளுக்குப் பொது மிதனை உபதேசஞ்செய்யவேண்டாமென்று பின்னை
புகைத்துவார் - ஏ-று.

(அச)

அறந்தகதிப்பொருண் மாசந வாசம்
மறைந்தவிசை தானையதாமிக
மெத்தநாயர் கடவார்திசுவுறப்
பிறைப்பெயன் பெறுதலையென வார்.

ய-ள். யாருக்கும் காட்டப்படாமா நினைமுறைவாச விருத்
தும் மந்திராகசிய பொருளை இழுத்தெட்டாமல்களையுக் களங்
யுத்தி இருவாய்மூர்த்த பாமசிவனுடைய ஆக்கினையே இப்போதுரை
தந்த விதனை அரித னாமானிடனுமெடுத்தபின்பு அதிலு மகாபர்
ததியும் பெற்றவர்கள் எவர்களால் மீறி நடக்கக்கூடாமதீ பிரகாசித்
தும் இப் பரமசிவனுடைய ஆக்கினைத் தள்ளிவட்ட - ஏ.

உத்தபக்ருவற் கோழி துபக்ருவ
மந்தநற்குள னன்பாறுணர்ச்சியைச்
கொற்றதேசிகர் கோழிங்கலைமறி
முத்துமாய முடிவதுதிண்ணை - ஏ.

இ-ள். காண் கன்னதவஞ்செய்தேனோ என்னுளியாயிவ ஒப்ப
செந்ருமா மகாமுனிவர் வன்னை யருட்கண்ணுற்பார்த்து கண்ணு
தொருவாய்மூர்த்த உன்னியித்தம் உபதேசஞ்செய்த தில்லென்றி
தொருவாய்மூர்த்த உன்னியித்தம் உபதேசஞ்செய்த தில்லென்றி
தொருவாய்மூர்த்த உன்னியித்தம் உபதேசஞ்செய்த தில்லென்றி

கன்னதவஞ்செய்தேனோ என்னுளியாயிவ ஒப்ப
செந்ருமா மகாமுனிவர் வன்னை யருட்கண்ணுற்பார்த்து கண்ணு
தொருவாய்மூர்த்த உன்னியித்தம் உபதேசஞ்செய்த தில்லென்றி
தொருவாய்மூர்த்த உன்னியித்தம் உபதேசஞ்செய்த தில்லென்றி

இ-ள். என்ன கன்னமயிடுகேபோ என்னுளியாயிவ ஒப்ப
செந்ருமா மகாமுனிவர் வன்னை யருட்கண்ணுற்பார்த்து கண்ணு
தொருவாய்மூர்த்த உன்னியித்தம் உபதேசஞ்செய்த தில்லென்றி
தொருவாய்மூர்த்த உன்னியித்தம் உபதேசஞ்செய்த தில்லென்றி

(அச)

துற்றெறிசனச்சருக்கம்.

உ.எ.

உன்கருத்தை யளவிட்டுனர்த்திடா
தென்கருத்தை ய மெய்தியதென்றான்
வன்கருத்தாறு மங்கையோரப் கனைச்
தன்கருத், சிறு மழுவிருத்தனர்.

இ-ள். சயிமினி உலு துருத்தினது நிலைமையை அறியாமையா
ல் என்னுடைய கருத்திற் கத்தேகத் தோன்றியதென்று அக்கணமே
கொடுமையில்லாத மன துய்யுடைய சிவகாம சவுத்திரியை வாய்பா
கத்திற் றரித்திருக்கும் அம்ம லவாண மூர்த்தியை வேதவியாசர் இத்
யாரவித்ததிலிருத்தி தியா னஞ்செய்து கொண்டிருத்தார் - ஏ-று. (அ)

இவ்வேக பின் வாரிடத்தின்பமே
து. னுருத்த சயிமினித யுய்ய
நிலைபொயர் கமலாசுதிதம்பர
தன்னிலுண்மை தரிக்கவுங்கேட்கவும்

இ-ள். இப்படி வேதவியாசர் சிவத்தியானஞ் செய்துகொ
ருக்கிற வேளையிலே அசரீரியானது பிரகாசம் பெ ருத்திய இச் சூத்
மா முகியும் சயிமினியும் பரிசுத்தமானவர்கள் சிதாசாமான சிதம்ப
ரம் - அதிலேமதிக்கவுங் கேட்கவும் உன்கு இணையானவ
ர்களோன்று சொல்லியது - ஏ-று. (அக)

நிலைகொண்டான நெறிநைமாதவ
விலையில்கவர்க் கன்பாலறைநயென
துவவுள்கி யுய்யபெழுந்ததாம்
நிலை மமக்கொ சரீரயிலவாசகம்.

இ-ள். சித்தியமான உறுதியைப்பெற்ற ஞானமார்க்கத்தையளி
த்தமகா செதம்பா மந்திரமகிமைஉயச் சஞ்சலமில்லா விச் சூதமுதலி
ன்கும் சயிமினிபகவானுக்கும் விருப்பத்துட னுபதேசஞ்செய்யெ
ன. ர வேதவியாசர் கத்தேகத்தீர்த்து சத்தோஷிக்க மிகுதியு மேன்மை
கொண்ட அசரீரி ஆகாயத்திற் சூருநியது - ஏ-று. (கர)

அக்கணவ. னத் தருண்மொழிகேட்டு
னெங்குடேசிக நெங்குளகோக்கமெய்ப்
பொருகூற்புள, கம்பொலிவெய்திடத்
தங்குமாதா மேற்கொளச்சாற்றுமால்.

இ-ள். அ வணம் அசரீரியுணர்ந்த வாச்சியத்தைக்கே - எங்க
ன் கு வானு வேதவியாசர் சயிமினியையு மென்னையும் பார்த்து
செய்து ஞானத்திதான் மயிர்க்குச்செறித்த மிகுத ம்விளக்கெங்கு
டத்திற் அரித விருப்பம்பொருள்கிச் சொல்லுகின்றா - ஏ-று. (கர)

அக

தேவநாபுரம்.

தூற்றெரிசனச்சுந்தகர்.

மாறுநீக்கிய உணர்த்தின்மையிற்
சுறிஞெயிற் கோதைபோர்ப்பாசனாக்
கேழமன்யி நிர் நீவிநிதுதனைத்
தேயுமின்னெனச் செப்புதன்மேயின

செய்து கொடுத்த பரிந்துரை செய்து
கேள்புசெய்தற் கருமைபுண்ட : குமா
கைப்பமென்று மிதாசத்திட வெண்ணினிர்
முன்புமாதவ மென்ன முயன்றவார்.

இன். சிவஞானத்த ங்கு மாறுபாடில்லாத சித்; ததையுடைய சி
ரங்களில்லாமையால் இங்கோவணாசில் காம் ஒருவருக்கும் உபதே
சுசெய்ததில்லை. பிற்களிருவருஞ் சிவகாம சுவத்தரிசை வ
லுடைய பரமசிவனுக்குச் செலுத்தாநின்ற பத்தின் யுடையவர்கள்
கையினால் இந்த சிதம்பரமகிமையைத் தெளிவு. 9. அதிலே உத்திப
படுத்திக்கொள்ளுவதென்று இருவர்களுக்கும் முட. தெரிந்தார்கள்.

[illegible]

மத்தென்வீச்சை யாளுகை; அய்யமப்
பெற்றவென்னுந் பெரிய - - - - -
செய்து யானை கழிப்பெறுதல்
கீழ்த்தாறுவஞ் செய்தாறுவது.

இன். இச் சம்பாஷணை 5-ஆகுகடும் மலையாளநே
 ளத்திலிருந்துவந்த தெய்வபாஷையாகிய கொத்தவாக்யத்தின் படிசெ
 ளப்பட்டு வருகின்ற திராவிட பாஷையில் கிருத்தப்பாஷினத்தினால்
 சொல்லும் இதற்கு முந்தியமகிலைகள் வருமாயின் மேலுஞ்சொல்
 லாம்—எ.து. (கூறு)

அரசர்க்கழிசெடிவடிபாசியவனிருத்தம்.

இன். பின்னும் டாக்டர் எண்ணென்று சொல்லப்போகின்றார். ன்ருவாய்த் அறிவைமுடைய உங்களைச் செலாசம்பலடைந்தபாதி லுத்திறனுடன் என்னிடம் பெருமைபெற்றவர் யார் தன்பதில் டாக்டர் திகிலாதொழிவகிறீர் மனோவாக்கும் காயங்களைச் செ டாமல் வெறுப்பெறாது விடும்பெறுவதற்குக் குருவா பந்து னுமட ன் தபஞ்செய்திருந்தால் தெரிந்தமென்று பாசரியர் துமம் திராமே பு. ன்ருகொண்டார்—எ-று. (க-ரு)

அருமறையின் சிரத்தொளிபா யானத்தொட்டியஞ்செய் மார்தன்
பாங், திருவருளெடுத்தபாசைப் புரணத்திற் சிதம்பரதஞ் சிறிஞ்
மேன்மைப், பொருடெய்தித் தழிந்திருந்த யாப்பதனா ன வாசத்தன்
பொலியமன் — திருமணத்தின்புதலின் பஞ்சோதி ம. ௧௧வன்
செப்பினே.

[illegible]

இ-ள். சலங்குத்துவாழ்வுதான்மயமாகி, உதயமாகியும்
உருப்பயமாந வேதவகலிநி சிவநிதி உயரிட, அகலிவின் அயுத